

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

COLLEGIUM HESIODEUM

U B. I

GRÆCA

HESIODI

ASCRAEI CARMINA,

Quæ extant, omnia ad unum
Latine vertuntur,

C U M

I N D I C E

Omniū vocum Græcarum, nec non Gramma-
tica difficiliorum ANALYSI,

I N S T I T U T U M

*In inclyta Illustrum & præpotentum FRISIÆ
ORDINUM ACADEMIA, quæ est
FRANEQUERÆ,*

P R Æ S I D E

G E O R G I O P A S O R E G. L.
ibid. Professore.

AMSTELRODAMI.

Sumptibus HENRICI LAURENTII, 1632.

Typis F. Hejnsii Typogr. in Acad. Franekerana.

Nobilissimis, Amplissimis, & Magnifi-
centissimis VIRIS,

ILLUSTRIUM ET PRÆPO-
TENTUM FRISIÆ

ORDINVM DEPV TATIS

NOVEM-VIRIS,

LITERATUM PATRONIS

BENIGNISSIMIS,

PATRIBVS PATRIÆ,

DOMINIS,

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ,

ΕΤ

FAVTO RIBUS

MAGNIS,

Salutem plurimam dico, felicissimumque an-
num ineuntem precor.

*Nobilissimi, Amplissimi & Magni-
ficentissimi VIRI,*
L I T E R A R V M P A T R O N I
E T

Ευεργέται benevolentissimi,

N E C N O N

B E N E F I C E N T I S S I M I .

NDICEM novi TESTAMENTI
Lexicum meditor, quem antequam
aggrediar, in profano aliquo autore
periculum fieri posse autumavi, ut
viderein, quænam in tam præclaro
& sacro opere, mihi imprimis forent notanda,
quæque declinanda. Imitari hîc lubuit eos, qui
pulcras vestes conficiendas curaturi, prius vilem
& rudem materiam sartori exhibent tractandam,
scindendam, concipiendam & sarciendam, quàm
idipsum in pretioso aliquo experiantur panno.
Scilicet levior est telæ vilioris jactura, quàm pan-
ni pretiosi. V O B I S verò hunc I N D I C E M de-
dicare visum fuit, ut cognoscerem, utrum V O S,
qui ad clavum totius F R I S I Æ sedetis, studium
hoc meum probaturi essetis, nec ne. Si probave-
rius, aliis, nec non mihi, vestro imprimis consilio
calcar addetis, ut in reliquis classicis autoribus

D E D I C A T I O.

(ut nominant) quorum **LEXICUM** **INDICEM** nondum habemus, idem pari tentemus industria. De usu **LEXICI** hujus **INDICIS** multa dixi infrà, in præfatione mea ad Linguæ utriusque Professores. Quod si quis censuerit, minutias hæc Grammaticas docto huic seculo minùs convenire, sciat hæc non veteranis militibus exarata esse, sed publicis **BIBLIOTHECIS**, quæ quibuscumque Literariæ Reip. civibus patere debent, quoque abire solent, quibuscumque de re aut voce aliqua difficiliore scrupulus inciderit. Sed utinam hoc seculum, quod totè bellis (cum quibus barbaries aliqua, ut plurimum, conjuncta esse solet) exardescere cœpit, satis doctum esset! Sed rogatos velim censores ejuscemodi, ne judicent, nisi Analyti perlecta. Quod si qui somniant, Grammatica hæc *κακίσματα & ἀβελτερίαι*, (ne quid gravius dicant) omittendas, explodendas forasque quatendas, nã isti primæ solidæ eruditionis fundamenta convulsa, eque medio sublata cupiunt! Sanè per me liceat, ut hujusmodi *ἡ δοξασοφος* domum struat sine fundamento, ut inquam omissis hisce infimis gradibus, icario ausu ad summam eruditionis fustigia, recto contendat pede, ipsique *natura* bellum indicat, *qua*, ut aliquando ex clarissimo philosopho audiui, *nunquam agit per saltum*. Utinam omnium autorum classicorum **INDICES**,

DEDICATIO.

τὰς ὑδαὶς μὲν ἔσῃ, πᾶσι δὲ ὡς ποτ' ἔπαυα,
 paratos habebimus, atque ita pede magis inof-
 fenso in curriculo studiorum pergeremus, mi-
 nusque laborare mus. Valete, viri nobilissimi,
 amplissimi, patres patriæ magnificentissimi, lu-
 sumque hunc Academicum in Academia illu-
 strum & præpotentum FRISIÆ ORDINUM
 privatim à me institutum, & proinde VOBIS,
 jure quodam vestro, inscribendum, æqui boniq;
 consulite. Scripsi in museo, prid. Cal. Jannuarias
 FRANEQUERÆ, Anno D. N. 1631. excun-
 te, incunte vero 1632.

V. V.

A. A.

Observantissimus,

GEORGIUS PASOR. G. L.

ibid. Profess.

Η Σίδοι Κυμαῖοι· νῖος ἢ καμιάδης ὑπὸ τῶ πατρὸς
Δίῳ, καὶ μητρὸς Πυκνιμίδης ἐν Ἀσκηρὶ τῇ Βοιωτίᾳ,
Γενεαλογεῖται ἢ εἶναι τῶ Δίῳ τῶ Ἀραπιδῶς τῶ Μελαϊώ-
πῃ· ὃν Φασὶ τρεῖς τῶ Ὀμήρῳ πατέρες εἶναι πάντων,
εἰς αὐτῶν ἀδελφῶν εἶναι Ἡσίοδον τὸν Ὀμηρον· ἐκάπερον ἢ δαπὲ τῶ
Ἀτλαῖοι κατὰ γένος· ποιήματα ἢ αὐτῶ πάντα θεογονίαι,
Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν Βίῃ
ἐλπίς ἐ· Ἐπικηδεῖ εἰς Βάτραχον πῖνα ἐρώμενον αὐτῶν,
Περὶ τῇ Ἰδαίῳ Δακτύλων, καὶ ἄλλα πολλὰ· Ἐπιλεύτῃσιν
ἢ Πιξενωθεῖς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κηρύκῳ· οἱ νύκτωρ δόξαν-
τες αὐαῖρεῖν Φθορέα ἀδελφῆς αὐτῶν, αὐτῶν τον Ἡσίο-
δον ἀκόντες· ὡς ἢ ὁ Ὀμήρῳ κατὰ τινος πρεσβύτερου, κατὰ
ἢ ἄλλας σύγχρονου· Περφύριου καὶ ἄλλοι πολλοὶ νεώ-
τερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν ὀρίζεσσι.

Ἐκ τῶν Διονυσίῳ τῶ Ἀλικαρνασείῳ.

Η Σίδοι ὡς γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς, καὶ ἐνομάτων
λειότητι, καὶ σιωθίσεως ἐμμελῆς.

Ex Suida.

Hesiodus Cumæus. Cæterum à patre Dîo & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eò, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dîo, Melanopi filio deducunt, quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt: Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poëmata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus libris quinque, Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit, de Dactylis Idæis, alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Ctimum hospes divertisset, qui cum noctu sororis suæ stupratorem, tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius & alii, centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

Hesiodo autem magna voluptatis fuit curâ, tum æquabilem dictionum, accuratamque amat compositionem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

τὰ ἐν ἑκκόσῳ ἀπαντα.

H E S I O D I
A S C R Æ I O P E R A,

Quæ reperiuntur, omnia,

*Cum accurato omnium Græcarum vocum INDICE,
nec non exquisita difficiliorum Analyſi,
quam addidit*

G E O R G I U S P A S O R.

AMSTELRODAMI,

Sumptibus HENRICI LAURENTII, 1631.

Typis F. Heynſii Typogr. in Acad. Franekerana.

2
HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIES.

M *Vsa Pierides carminibus celebres,
Adeste, sanè dicite vestrū patrem cantantes
Et per quem mortales homines pariter obs-
curique sunt clarique;*

*Nobiles, ignobilesque, Iovis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit incurvum, & superbum attenuat.
Iupiter altitigans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis
Tu: Ego verò Persa vera monebo. (sequere;*

*Non utiq; unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo. alteram quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna. Differunt autem inter se.
Nam hac bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia. Nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortaliæ consiliis litem colunt molestam.*

*Alteram verò, priorem genuit nox obscura. (tans,
Posuit verò ipsam Saturnius sublimis, in æthere habi-
Terra in radicibus, hominibus longè meliorem.*

*Hac quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum enim quispiam intuens otiosus
Divitem, qui festinat arare atque plantare,
Domumq; rectè gubernare. AEmulatur verò vicinum
vicinus,*

Ad

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΜΟΥΣΑ Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείεσσαι,
 Δεῦτε δὴ ἐνέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνέεσσαι·
 Ὀν τε διὰ βροτοὶ ἀνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε
 Φατοί τε,

Ῥήτοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκητι.
 Ῥέα μὲν γὰρ Βεράει, Ῥέα δ' ἢ Βεράοντα χαλέπῃ·
 Ῥέα δὲ ἀρίζηλον μινύθῃ, καὶ ἀδηλον αἶξιν·
 Ῥέα δὲ τ' ἰθὺν σκολιὸν, καὶ ἀγένηρα κάρφῃ.
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα νάει,
 κλυθὶ ἰδὼν αἴων τε δίκη δὲ ἰθὺν ἐμίσηται,
 Τῶν· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μῦθη λαίμεν.

Οὐκ ἄρα μᾶλλον ἔλω ἐριδων γέ·, ἀλλ' ἔπῃ γαῖαν
 Εἰσὶ δ' ὧν τλὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειν ἴδω·

Ἡ δὲ ἔπῃ μωμητή, διὰ δὲ αὐδῖχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆλον οὐδέ μιν,
 Σχελίῃ· ἔτις τλὴν γὰρ φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκῃς
 Ἀθανάτων βελλήσιν ἐρῶν τιμῶσι βαρεῖαν.

Τλὴν δὲ ἐτέρῳ, προτέρῳ μὲν ἐγείνατο νύξ ἐριβηνή.

Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγ·, αἰθέρα καίων,

Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·

Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμοῖς ἔπῃ ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργωιο χατίζων

Πλάσιον, ὃς ἀπεύδει μὲν ἀρόμηναι ἡδὲ φυτεύει,

Οἶκόν τ' ἐν θείῳ· ζηλοῖ δὲ τε γένηνα γείτων

Εἰς ἄφρονι ἀπτεύδοντ'· ἀγαθὴ δὲ ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 Καὶ κεραιμεὺς κεραιμῇ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰδοῖς αἰδοῖται.

Ὡ Πέρση, σὺ γὰρ πάντα τεῶν ἐνικάτθης θυμῷ,
 Μηδὲ σ' ἔρις κακὸς χαρίσεται· ἔργα θυμὸν ἐρύκει
 Νείκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακκὸν εἰντα.

Ἄρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 30
 ὧς τιμὴ μὴ βίβω· ἔνδον ἐπηστάνος κατὰκειται.

Ὡραῖον, τὸν γαῖα φέρει Δημήτηρ· ἀκτῖν.

Τῷ κε κορεσσάμεναι, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δὲ οὐκέτι δεύτερον ἔσται

Ὡδ' ἔρδειν. ἀλλ' αὐτὴ διακρινώμεθα νείκεα 35

Ἰθείησι δίκαις, αἷτ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.

Ἦδη μὲν γὰρ κληρὸν ἔδασσάμεθα· ἀλλὰ τε πολλὰ

Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγας, οἱ τῷ δὲ δίκῃ ἐθέλωσι δικάσασθαι.

Νήπιοι, εἰ δὲ ἴσμεν ὅσῳ πλέον ἡμῖν παστὰς, 40
 οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

Ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάζαιο,

Ὡς τέ σε κ' εἰς ἐν αὐτὸν ἔχειν, εἰς ἀεργὸν εἰντα.

Λήψα κε παρθάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ κατὰ θεῖο, 45

Ἔργα βοῶν δὲ· δότωλοιο καὶ ἡμιόνων πελαεργῶν.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε χολωσάμεναι φρεσὶν ἡσιν.

Ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

Τῶνεκ' αἰεὶ ἀνθρώποισιν ἐμνηστὶς κήδεα λυγρὰ. 50

Κρύψε γὰρ πῦρ τὸ μὲν αὐτοῖς εἰς παῖς λαπετοῖο

Ἐκλειψ' ἀνθρώποισι Διὸς παῖς ἀγχιτόνητον.

OPERA ET DIES.

Ad divitias festinantē: bona ergo hac contentio homi-
Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (nibus.
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Persa, tu vero hac tuo repone in animo: (ducat,
Neq; malus gaudens contentio animū tuum ab opere ab-
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Parū n. ei temporis est, quod litibus & foro impendas,
Cui non est victus domi in annum repositus,
Tempestivus, quem terra fert Cereris munus.

Quo satiatius lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi verò non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rectus iudiciis, quæ ex Iove sunt optima.

Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autē
Rapiens ferebas, valde demulcens reges ^{Luc. ff. (multa}
Donivoros, qui hanc litem volunt iudicasse. ^{magistratus}

Stulti neque sciunt, quantò plus dimidium sit toto,
Neque quàm magnum in malis & asphodelo bonum. ^{per}
Occultarunt enim Dī victum hominibus. ^{parte}

Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
Vt in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.

Statimque remonem in fumū ponerēs,
Opera verò boum cessarent ^{multorumq;} laboriosorum.

Sed Iupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus. ^{ver. eleg}

Quocirca hominibus paravit ^{maledicta} tristia mala.
Abscondit verò ignem: quem rursus Iapeti puer
Surripuit ad hominum usum, Iove inconsulto

*In cava ferula, fallens Iovem fulminibus gaudentem:
Huncque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:*

*Iapetionide, omnium maxime versute, (peris?
Gaudes ignem furatus, quodque animum meum dece-
Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris
Ipsis. namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.*

*Sic ait, risitque pater hominumque deumque.
Vulcanum verò insignem iussit quam celerrimè
Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem,
Et robur, immortalibus verò deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabile. at Miner-
Opera docere, ingeniosè telam texere: (vam,
Et venustatem circumfundere capiti aureā Venerem,
Et desiderium molestū, & membra depascentes curas:
Imponere verò impudentem mentem, & fallaces mo-
Mercurium iussit, nuncium Argicidam. (res*

*Sic dixit. illi autē obtemperarunt Iovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclutus Ambiclaudus
Virgini verecunda similem, Iovis consiliis.*

*Cinxit vero & ornavit dea glaucocula Minerva:
Circum verò Charitesque dea, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis.*

*Omnem verò illius corpori ornatum adaptavit Pallas
At in pectore illi nuncius Argicida, (Minerva,
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Fecit Iovis consiliis gravistropi. sed vocem illi*

Imposuit

Ἐν κείλῳ νάρθηκι, λαθὼν ^{λατρήν} Δία τερπικέραυνόν,
Τὸν ἧ χολωζάμεν ^{πρότερον} νεφέληχερὲς Ζεὺς.

Ἰαπετιονίδη, παύτων περὶ μήδεα εἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλείψας, καὶ ἑμὰς Φόνας ἡπεροπέυζας;
Ζυίτ' αὐτῷ μέγα πῆμα ἔαυδράϊν ἐσομύροισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ αὐτὶ πυρὸς δάζω κακόν, ὃ κεν ἅπασι
Τέρπωνται κατὰ θυμόν, ἐόν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Ὡς ἔφατ'· ἔκ δ' ἐγέλασε πατὴρ αἰδράων τε θεῶν τε

Ἦφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτι τάχιστα 60

Γαῖαν ὕδα Φύριν, ἐν δ' αἰθρώπῃ θεῶν αὐδῶ
Καὶ δέν ^{πρὸς} αἰθανάταις ἧ θεαῖς εἰς ὧπα εἵκειν
Παρθενικαῖς καλὸν εἶδ ^{πρὸς} ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνῃ

Ἔργα διδάσκῃσσι πολυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν·
Καὶ χάρην ἀμφιχίαι κεφαλῇ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ, 65

Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυμνὸν μελεδῶνα·

Ἐν ἧ θεῶν κύναν τε νόον καὶ Ἰπικλοποιῆθ ^{πρὸς}

Ἑρμείῳ ἥνωγε διάκλον Ἀργεφόντῃ.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' Ἰπύθοντο Διὶ Κρονίῳ αὐακί.

Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὰς Ἀμφιγυῖας 70

Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελόν, Κρονίδεω διὰ βελά·

Ζῶσι ἧ ἐκόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθῆνῃ·

Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε θεαὶ ἔσονται Πειθῇ

Ὅρμας χρυσείας ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ ἧ τῶν

Ὀρμας καλλίκομοι σέφον αὐθεῖν εἰαρυνοῖσι 75

Παῖτα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφάρμοσε Παλλὰς Ἀθῆνῃ,

Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκλον Ἀργεφόντης

Ψεύδεά θ' αἰμυλίῃς τε λόγῃς ἔσονται Ἰπικλοποιῆθ ^{πρὸς}

Τεῦξε, Διὸς βελῆσι βαρυκτύπῃ· ἐν δ' ἄρα Φωνῷ

Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε ᾧ τλώδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες ὀλυμπία δάματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἰδῶρσαν, πῆμ' αἰδέσθιν αἰλφυσῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰκνύ ἀμήχανον ἐξετέλεστον,
 Εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεφόντην,
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺ ἄγγελον· ἔδδ' Ἐπιμηθεὺς
 Ἐφρασαῖτο, ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μή ποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ Ζεῦος ὀλυμπίης, ἀλλ' ἀποπέμψῃ
 Ἐξοπίζω, μή πῃ τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενός, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζῶισκον ᾔπ' ἰχθὺν Φῦλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῦ νόμοιο,
 Νέκτων τ' ἀργαλέων, αἷτ' ἀνδράσι γῆρας ἰδῶκατο.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγχεύεσσι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι, πῖθ' ἐμὲν πῶμ' ἀφελῆσα
 Ἐκείδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μένει δ' αὐτῇσι Ἐλπίς ἐσ' ἀρρηκτοῖσι δέμοισι
 Ἐνδον ἔμμενε, πῖθ' ὑπὸ χεῖλεσιν, ἔδδ' οὐραζε
 Ἐξέπη. πρῶτον γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πύθοιο,
 Αἰγίοχος βελήσι διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ ᾧ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπων ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δ' θάλασσα.
 Νῆσι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἥδ' ἔπ' ἡ νυκτὶ
 Αὐτόμαλοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρονται
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνῇ ἐξέλετο μηλιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι παρ' ἐσὶ διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἔκκορυφῶ
 Εὖ καὶ Πηλεϊδῶν. σύ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆλιν.

80

90

95

100

105

110

*Imposuit deorū praco. appellavit autē mulierē hancce
Pandoram: quia omnes cælestium domorum incola
Donum contulerunt, detrimentū hominibus industriis
At postquam dolū perniciosum & inevitabilē absolvit
Ad Epimetheum misit pater inclytum Argicidam
Munus ferentē, deorū celerē nunciū. neq; Epimetheus
Cogitavit, quod illi præcepisset Prometheus, ne quando
Susciperet à Iove Olympio, sed remitteret (munus
Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
Verū ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant familie hominum
Seorsim à malis & absque iis, & sine difficili labore,
Morbisq; molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescent. (set
Sed mulier manibus vasis magnū operculū cū dimovisset
Dispersit, hominibus autem machinata est curas gra-
Sola vero illic spes infracta in domo (ves.
Intus mansit, dolij sub labris, neque foras
Evolavit. prius enim iniecit operculum dolij,
Ægiochi consilio Iovis nubicoga.
Alia verò innumera mala inter homines errant.
Plena enim terra est malis, plenumque mare.
Morbi autem hominibus tam interdium quam noctu.
Utro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacitè: nam vocem exemit prudens Iupiter.
Sic nusquam licet Iovis mentem evitare.
Caterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvā
Bellè ac scienter: tu vero præcordiis imposito tuis.*

*Vt simul nati sunt dij, mortalesque homines,
Aureum primò genus diversiloquentium hominum
Dij fecerunt, caelestium domorum incola.*

*Et ij quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
Et ut dij vivebant, securo animo præditi,
Planè absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senectâ aderat: semper verò pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviis, extra mala omnia.*

*Moriebantur autè ceu somno dormiti: bona verò omnia
Illis erant fructum autem ferebat fertile aruum
Sponte sua, multumque & copiosum: ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.*

*Verùm postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem daemones facti sunt, hominibus magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominũ:
Qui quidem observant & iusta & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram,
Opum datores: atque hoc munus regale consecuti sunt.*

*Secundum inde genus, multò deterius postea
Argenteum fecerunt caelestium domorum incola,
Aureo neq; corporis poceritate simile, neq; intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem sculam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sua. (set,
Cum verò adolevisset, & pubertatis terminũ attigisset,
Pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque deos colere
Vivebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,*

Vi fas

Ὡς ὁμόθεν γαῖαζι θεοὶ θνητοὶ τ' αἰθρώποι,
Χρύσειον μὲν πρῶτις αὖ γένετο μερόπων αἰθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

110

Οἱ μὲρ ὅππῃ Κρόνος ἦσαν, ὅτ' ἔραν ὠ ἔμβασιλεύεν
Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύων, καὶ δὲ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπὶ λῶ, αἰεὶ ᾗ πόσας καὶ χεῖρας ἰμοῖσι
Τέρπεντ' ἐν θαλήσσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἀπαύτων.
Θῆκεν δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένῳ· ἐσθλὰ δ' ἢ πάστα
Ταῖσιν ἔλω καρπὸν δ' ἔφερε ζειδωρὸν ἄροσθ
Αὐτομάτῃ πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· εἰ δ' ἔβηλημοὶ
Ἦουχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολλέσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γένετο κατὰ γαῖα κάλυψεν,
Τοὶ μὲν δαίμοις εἰσι Διὸς μεγάλης διὰ βελάς,
Ἐσθλοὶ, Ὀππιδόμοι, Φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἳ ῥα Φυλαέσσιν τε δῆμους καὶ χεῖρ' ἔργα,
Ἦερα ἐσθλὰ μοι, πάντῃ φειτῶντες ἐπ' αἶαν,
Πλητοδόται· καὶ τῷτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.

120

125

Δεύτερον αὖτε γένετο πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρειον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσῶν ἔτε Φυλὴν ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτετα πρῶτα μητέρα κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀλλόλων, μέγα νήπιον, ὃ ἐνὶ οἴκῳ.

130

Ἀλλ' ὅταν ἡγήσαιο, καὶ ἦθ' ἔσθ' ἔμετρον ἵκοιτο
Παυρὸν δὲ ζώσκον ὅππῃ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφραδίαις ὅβριον γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδιδύατο
Ἀλλήλων ἀπέχεον, καὶ δ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἦθελον, καὶ δ' ἔρδαν μακάρων ἱεροῖς ὅππῃ βωμοῖς,

135

Ἡΐθε-

Ἡ δέ μιν ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. ὦν μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε, χολᾶ μιν, ἕνεκα τιμαῶ
 Οὐκ ἐδίδχεν μακάρεσσιν θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένετο καὶ αἰ γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἐμψυς τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπῆδει.

140

Ζεὺς δ' πατὴρ τρίτον ἄλλο γένετο μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον πόσησ', οὐκ ἀργυρῷ ὅδεν ὁμοιον,
 Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὀμβρῆμον· οἷσιν Ἄρητο
 Ἔργ' ἐμελε σπονδέεσσιν ὕβριες· ἔδεν τι σίτον

Ἡδίστον, ἀλλ' ἀδάμαστον ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 Ἀπλάστοι. μεγάλη δ' βίη καὶ χεῖρες ἀσπῆσι
 Ἐξ ὠμων ἐπέφυκον ὅππῃ σίβαροῖς μελέεσσιν.

Τοῖς δ' ἰὼ χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι.
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

150

Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμνύτες
 Βῆσαν ἐς εὐρυσέεσσαν δόμον κρυεῖν αἶδας,

Νώνυμοι· θάνατον δ' ἐκπάγλως περ ἑόντας
 Εἴλε μέλας. λαμπρὸν δ' ἔλιπον Φάος ἡελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένετο καὶ αἰ γαῖα κάλυψε,
 Αὖθις ἔγ' ἄλλο τέταρτον ὅππῃ χθονὶ παρυβοτείρῃ

155

Ζεὺς Κρονίδης πόσησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θῆτον γένετο, οἱ καλέονται

Ἡμίθεοι, περύτερῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

Καὶ ὦν μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ Φύλοπις αἰνὴ,
 Τῆς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ Θῆβη Καδμηίδι γαίῃ

160

ὦλεσε μαρναμένους μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·

Τῆς δ' καὶ ἐο ἡέσθιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης

Es

*Vt fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatus diis, qui olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
Opera cura erant luctuosa, ac iniuria: neq; ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
Ferores: magna verò vis & manus invicta
Ex humeris nascebantur in validis membris.*

*His erant anea arma, aneaeque domus: (rum.
Ære verò operabantur: nigrum enim nondū erat fer-
Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors verò tamen si stupendi essent,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.*

*Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Iupiter Saturnius fecit, iustus & melius,
Virorum heroum divinum genus: qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septiportes Thebas; Cadmeam ter-
Perdidit pugnantes propter oves OEdipi: (ram,
Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem*

Ad

*Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricomae:
 Vbi mors quoque circumdedit ipsos. (buens
 Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tri-
 Iupiter Saturnius pater constituit eos ad terra fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
 Felices heroes: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.*

*O utinam ego quinto non interesssem (ea natus.
 Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut post-
 Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
 Quiescent à labore & miseria aut nocte
 Corrupti: graves verò dy dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.
 Iupiter autè perdet etiam hoc genus variè loquentium
 Postquam facti circa tempora cani fuerint. (hominum
 Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac:
 Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impij, neque decorum oculum veriti. neque hi sanè
 Senibus parentibus educationis pramia reddent,
 Violenti. alter verò alterius civitatem diripiet:
 Neque ulla pij gratia erit, neque justij,
 Neque boni. magis verè maleficum & injurium
 Virum colent. Iustitia vero in manibus, pudor autem
 Non erit. Ladetque malus meliorem virum,*

Verbis

Ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο.

Ἐνθ' ἦτοι σὺν' μὲν θανάτῳ τέλει ἀμφικάλυψε 165

τοῖς ἢ δίχ' αἰθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάσας
Ζεὺς Κρονίδης καίνασσε πατὴρ ἐς πέρας τῆς ζωῆς.

Καὶ τοὶ μὲν ναίειν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες

Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνῳ,

Ὀλβιοὶ ἥρωες τοῖσιν μελιθήδεα καρπὸν 170

Τρὶς τῷ ἔτερι θάλασσαν φέρει ζείδωρον ἄρκρα.

Μηκέτ' ἐπείτ' ὤφειλεν ἐγὼ πέμπουσιν μετῆναι

Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρότερον θανεῖν, ἢ ἐπειτα γενέσθαι.

Νῦν γὰρ δὴ γένε' ἐς σιδήρεον. εἰδὲ ποτ' ἤμαρ

Παύσονται καμάτῳ καὶ οἰζύνῳ, εἰδὲ πύκνωρ

Φθειρόμενοι χαλεπὰς ἢ θεοὶ δώρῃσι μερίμνας.

Ἀλλ' ἔμπηξ' ἢ τοῖσι μεμίζεταί εἰδ' ἅλα κακοῖσιν.

Ζεὺς δ' ὀλέσθ' ἔτ' ἐτο γένε' μερόπων ἀνθρώπων,

Εὐτ' ἂν γηνόμενοι πολιορκήσασθαι πλῆθωσιν.

Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖον, εἰδὲ τι παῖδες, 180

Οὐδὲ ξένον ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρον ἑταίρῳ

Οὐδὲ κασίγνητον φίλον ἑστίαι, ὡς τὸ πάρος περ

Ἀΐψα ἢ γηράσκοντος ἀτιμήσει περὶ πικρῆς.

Μέμψονται δ' ἄρα σὺν' χαλεπῆς βάζοντ' ἐπέεσι

Σχέτλιοι, εἰδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες, εἰδὲ μὲν οἴνε 185

Γηράντεσσι τοκεῦσιν δὸτ' ἀρετὴν ἔχοντα δοῖεν,

Χειροδίκαι, ἑτέρῳ δ' ἑτέρῳ πόλιν ἐξαλαπάξει.

Οὐδὲ τις εὐέρχῃ χάρις ἔσεται, ἔτε δικαίῃ,

Οὐτ' ἀγαθὴ μᾶλλον ἢ κακῶν ρεκτῆρα ἢ ὕβρις

Ἀνέρα τιμήσει. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδώς 190

Οὐκ ἔσται. βλάψῃ δ' ὁ κακὸς τ' ἀρείονα φῶτα,

Μύθοισι

Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ὅππῃ δ' ὄρκον ὁμῆται.

Ζῆλ' αὖ δ' ἀνθρώποις ἐίζυροῖσιν ἀπάειν

Δυσκέλαδ', ἀκόχαρι', ὁμαρτήσῃ συγερῶπης·

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ δαΐ χθονὸς εὐρυοδείης, 195

Λευκοῖσιν Φαρέεσσι καλυψαμένῳ χροῶ καλόν,

Ἀθανάτων μετὰ Φύλον ἴτεν περιλιπόντ' ἀνθρώπων

Αἰδῶς καὶ Νέμερις· τὰ δ' ἄλγιστα ἄλγεα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακὲ δ' οὐκ ἔσται αἰκλή.

Νιῶ δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω Φρονέουσι καὶ αὐ-
τοῖς. 200

Ὡς δ' ἱρήξ πρὸς εἶπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.

Ἵψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·

Ἦ δ' ἐλεὼν, γαμπροῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,

Μύρετο· τινὲ δ' ὅγ' ὅππῃ κρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέλασας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. 205

Τῇ δ' εἰς, ἥ αὖ ἐγὼ περ ἄγω καὶ αἰοιδὸν ἐῖζαν·

Δῶπνον δ' αἰκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥ μεθήζω.

Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφείζων,

Νίκης τε σέρεται, πρὸς δ' αἴσχεσιν, ἄλγεα πάσχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ πεινυσίπτερ' ὄρνις. 210

Ὡ Πέρση· σὺ δ' ἄκχε δίκην, μηδ' ὕβριν ὀφελλε.

Ἵβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· εἰδὲ μὲν ἐσθλὸς

Ῥηϊδίως Φερέμεν διώαται· βαρύνθ' δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,

Ἐγκύρζας αἵτησιν ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβρι' αὖτις.

ἴαθ',

215

Ἐς τέλος ἐξελθεῖς· παθὼν δέ τε νήπι' ἔγνω.

Αὐτίκα γὰρ τρέχ' ὄρκ' ἅμα σκολῇσι δίκῃσιν.

*Verbis injūstis alloquens, perjūrium verò jurabit.
Livor autem homines miseros omnes (invisò vultu.
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur,
Tum demum ad cælum à terra spatiosa,
Candidis vēstibus tecta corpus pulcrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graues
Mortalibus hominibus. mali verò non erit remedium.*

*Sed nunc fabulam à bratis desumptam regibus
narrabo, quamvis ratione pradtis.*

*Sic accipiter affatus est lusciniā canoram,
Altè in nubibus ferens, unguibus correptam.
Illa verò miserè, curvis confixa unguibus
Lugebat: eam autem violento ille sermone allocutus est:
Infelix quid strepis? habet te multò fortior.*

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

*Utrum verò libet, vel epulabor te, vel dimittam?
Imprudens autem, quicumque velit cum potentiōri-
bus contendere: (patitur.*

*Quippe victoria privatur, & prater convicia dolores
Sic ait velox accipiter, latis alis pradita avis.*

O Persa, tu verò audi jūstitiam, neq. injuriam fove.

Injuria n. perniciosa est misero homini. nā nec bonus

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa, (di

Quoties in damna incidit. Via verò altera pervenien-

Melior ad jūsta. Iūstitia enim super injuriam valet,

Tandem: stultus verò cum malo suo discit.

Continuò enim sequitur periurium injūsta judicia.

*Iustitia verò strepitus excitatur tracta, quocūq; hōines
 Donivori, pravisq; iudiciis judicarint causas. (duxerūt
 Hac verò sequitur deflens urbemq; & mores populorū,
 Caligine involuta, malum hominibus adferens,
 Quique ipsam expellunt, neque rectam distribuunt.
 At qui iura tam hospitibus quam popularibus dant
 Recta, neque à justo quicquam exorbitant,
 Iis viget urbs, populiue florent in ipsa.
 Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum parat latè cernens Iupiter,
 Nec unquam, justos inter homines fames versatur,
 Neq; noxa: fructus autem colligūt florentes. (quercus
 Fert quippe iis terra multum victū: in montibus verò
 Summa quidem fert glandes, media verò apes:
 Lanigera autem oves velleribus onusta sunt.
 Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos,
 Florentque bonis perpetuò, neque navibus
 Navigant: fructum verò profert fecundus ager.
 Quibus verò injuria mala cura est, pravaq; opera
 Iis pœnam Saturnius parat latè cernens Iupiter:
 Sapeque universa civitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur. (nius,
 Illus autem calitus magnum adduxit malum Satur-
 Famem simul & pestem: intereunt vero populi,
 Neque mulieres pariunt, decrescuntque familia,
 Iovis Olympii consilio. interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murū,
 Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.*

O reges:

Τῆς ᾗ Δίκης ῥόβῳ, ἐλκομένης ἢ κ' αἰδρεῖς ἄγωσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς ᾗ δίκαις κρινώσι θήμισας,
 Ἥ δ' ἔπεται κλαίειν πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν. 220
 Ἦερα ἑσταμένη, κακὸν αἰθρώποισι Φέρουσι
 Οἱ τέ μιν ἐξελάουσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἐνειμαν.
 Οἱ ᾗ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδύμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικάειν,
 Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαὸς δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. 225
 Εἰρήνη δ' αἶν' ἄνω κροτέροφῳ, εἰδὲ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
 Οὐδέ ποτ' ἰθυδικαῖσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' αἴτη, θαλῆς ᾗ μειηλότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι Φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον. ἔρρει ᾗ δρυς 230
 Ἄκρη μὲν τε Φέρει βαλαίως, μίσην ᾗ μελίστας·
 Εἰροπόκοι δ' ὅτις μαλλοῖς κατὰ βεβρίθασιν·
 Τίλῃσιν ᾗ γυναικες εἰκότα τέκνα γονεῦσιν·
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· εἰ δ' ἴππ' ἡμῶν
 Νήσσονται, καρπὸν ᾗ Φέρει ζείδωρο ἄρρα. 235
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ χιτλια ἔργα,
 Τοῖς ᾗ δίκῃ Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
 Πολλάκι ᾗ ξύμπασσι πόλις κακὴ αἰδρὸς ἐπαυρεῖ,
 Ὅς τις ἀλίσχινει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσεται,
 Τοῖσιν δ' ἐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, 240
 Λιμὸν ὅμῃ καὶ λοιμὸν· δόποφθινύθουσι ᾗ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικες τίλῃσιν μινύθουσι ᾗ οἶκοι,
 Ζῆλός Φραδομοζυήσιν ὀλυμπίῃς ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 Ἥ τ' ἔτι στρατὸν ἐνὶ ῥῷ ἀπώλεσεν, ἥ ὅγε τῆχῳ,
 Ἥ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης δόπολινυται αἰνῶν. 245

ᾧ βασιλεῖς, ὑμῖς ἣ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τῇνδε δίκῃν ἐγγυὲς γὰρ ἐσὶ ἀνθρώποις ἐόντες
ἁβφαῖοι λένουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκησιν

Ἀλλήλας τρίβητι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

Τρεῖς γὰρ μύθοι εἰσιν ἔπι χθονὶ παλαιοτέρῃ

250

ἁβφαῖοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα.

Ἡέρα ἑσάμυθοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένῳ ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ ὀλυμπῶν ἔχουσιν.

255

Καί ῥ' ὅπότε ἂν τίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,

αὐτίκα παρ Διὶ πάρελ' καθεζομένη Κρονίωνι

τηρέει, ἀνθρώπων ἀδικον ἴσον, ὅφρ' ἀποτίσῃ

Δῆμῳ ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ τοιῶντες

ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐπέποντες.

260

Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες, ἰθυῶσι μύθεα,

Λυροφάροι, σκολιῶν ἣ δικῶν ἔπι πάγχυ λάθουσι.

Οἱ αὐτὰ κακὰ τεύχε' αἰνέει ἄλλω κακὰ τεύχεων.

Ἡ ἣ κακὴ βεβλή τῷ βυβλεύσασσι κακίῃ.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοήσας,

265

καὶ νῦν τά σ' (αἶν' ἐθέλῃς) ἔπιδερκεται, καὶ ἐλθέει

οἴκῳ δὴ καὶ τέλει δίκῃν πόλις ἐστὸς ἔργῳ.

Νῦν ἣ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐσὶ ἀνθρώποισι δίκαιῳ

εἶπεν, μὴτ' ἐμὸς ἦος ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον

ἐμῶναι, εἰ μείζω γε δίκῃν ἀδικώτερον ἔξει.

270

Ἀλλὰ τά γ' ἔγωγε ὅλπα τελεῖν Δία τερπικέρανον.

ᾧ Πέρση, σὺ ἣ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεις σῆρι·

καὶ νῦν δίκης ἐπάκει βίης δ' ἔπιλήθεις πάνπαν.

Τέλει

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hanc. prope enim inter homines versantes
Dij vident, quotquot pravis judiciis
Se mutuò atterunt, nullā deorū reverentiam curantes.
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
Dii Iovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Iove prognata,
Claraque & veneranda diis qui cælum habitant.
Et certè, cum quis ipsam laeserit, injustè conviciando,
Statim apud Iovem patrem confidens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes (tes.
Aliò desleētunt judicia, injustè sententiam pronuntiā-
Hac caventes, ô reges, corrigite ea qua dicitis,
Dorivori, injustorūq; judiciorū prorsus obliviscimini.
Sibi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans,
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Iovis oculus, omniaque intelligens,
Et hac (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qualenam hoc quoq; iudicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
Esse: si quidem plus juris injustior habebit. (dentem.
Sed hac nondū arbitror facturū Iovem fulmine gau-
O Persa, ceterū tu hac in animo tuo repone, (prorsus.
Et iustitia qdē animū adijce, violētia verò obliviscere

Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
 Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
 Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent.
 Hominibus autem dedit justitiam, qua multo prima
 Est. Si quis enim velit justa in publico dicere,
 Qua novit, ei opes largitur late videns Iupiter.
 Qui verò testimonius volens periurium jurado (ladytur.
 Metietur, aduersus justitiā delinquēs immedicabiliter
 Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur.
 Viri autem justī generatio apud posteros prastantior.
 Caterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa:
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
 Ante virtutem verò sudorem dī posuerunt
 Immortales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primumq; aspera: ubi verò ad summum ventum fuerit
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Et ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quacunq; dein & ad finem usq; sint meliora.
 Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchrè coronata Ceres
 Veneranda, victuque tuam impleat casam.
 Fames namque semper ignavo comes est viro.
 Atq; eundē & dī oderunt, & homines, quicunq; otiosus
 Vivit

- Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πέλεινοῖς,
 275 Ἔσθην ἀλλήλους, ἐπεὶ ἔδίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 Πνέται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ ἑυρύοπα Ζεὺς·
 280 Ὃς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἤτιορμον ὁμόσας
 Ψεύζεται, ἐν ᾗ δίκῃ βλάψας, νήκεσθ' ἀάσθη.
 Τῷ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γυνὴ μετόπισθε λέλθῃται·
 Ἄνδρὸς δ' ἐυόρκῃ γυνὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἰσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὼ μὲν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἰλεῖσθαι
 285 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγυθὶ ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
 Ἀθάσστοι, μακρὸς ᾗ καὶ ὄρθι οἶμ' ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 290 Ῥηϊδίῃ δ' ἥπειτα πέλῃ, χαλεπὴ περ ἔσθ' αἰ.
 Οὐτ' μὲν πανάρεσθ' ὅς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 Φρασάμεν τὰ κ' ἐπείτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
 Ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνῃ, ὅς εὖ εἰπόνῃσι πείθεται.
 Ὃς δὲ κε μήθ' αὐτῷ νοέῃ, μήτ' ἄλλ' ἀκχέων
 295 Ἐν θυμῷ βάλλεται, ὅδ' αὖτ' ἀχρηῖσθ' ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένῃσιν αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο Πέρση, δῖον γένεσθ', ὄφρα σ' λιμὸς
 Ἐχθαίρῃ Φιλέῃ ᾗ εὐσέφανθ' Δημήτρῃ
 Αἰδοίῃ βίότῃ ᾗ τελεῶ πώμπλησι καλῶν.
 300 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορ' ἀνδρεί.
 Τῷ ᾗ θεοὶ νημεσῶσι καὶ αἰνέει, ὅς κεν ἀεργὸς

Ζῶν, κηφλέεσσι κοθέροισι ἱκελῶ ὀρμῶ,
 Οἳ τε μελισσάων κάμαλον τρύχῃσιν αἰργοῖ
 ἔαθοντες. σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτετρα κοσμεῖν,
 ὣς κέ τοι ὠραίῃ βιότῃ πληθύνῃ καλιαί· 305
 ἔξ ἔργων δ' αἰδρεῖς πολύμηλοί τ' ἀφιδόιτε.
 Καὶ τ' ἐργαζομένο, πολὺ φίλτερον ἀθανάτοι-
 σιν

ἔσται ἡ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συγέειν αἰργύς.
 Ἔργον δ' ἔδεν ὀνειδῶ· αἰργυρή δέ τ' ὀνείδῶ.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει αἰργύς 310
 Πλαγίῃντα· πάλῃ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδ' ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷ' ἔηθα. τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων αἰσιφρονα θυμὸν
 εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίην ὥς σε καλέω.
 Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημύρον ἄνδρα κομίζῃ. 315
 Αἰδώς ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβῇ, θάρσῃ ἢ πρὸς ὀλβῳ.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακίλῃ θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίην μέγαν ὀλβον ἔληται,
 ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήισσεται, (εἰά τε πολλὰ 320
 γίνεται, εὐτ' ἂν δὴ κέρδ' νέον ἐξαπατήσῃ
 ἄνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ καλεπάζῃ)
 Ρεῖα τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύθει ἢ οἴκοι.
 Ἀνέρι τῷ, παῖρον δέ τ' ὅππῃ χρένεν ὀλβῶ ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἱκέτω ὅς τε φεῖνον κακὸν ἔρξῃ. 325
 Ὅς τε καζιγῆταιο εἴ ἀνὰ δέμνια βαίνει.
 Κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχη, ὥρσθαι ἔλα ῥέζων·
 Ὅς τέ τιν ἀφραδῆς αἰλίσσεται ἐρφακί τέκνω·

*Vivit; fucus aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument otiosi,
 Vorantes, tibi verò opera maxima obire gratum sit,
 Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multò etiam charior jam immortalibus
 Eris, ac hominibus: valde enim oderunt otiosos.
 Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraveris, mox te amulabitur & otiosus
 Ditescentē: divitias verò virtus & gloria comitatur.
 Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius:
 Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus cōvertens de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor quique viros valde & ladir & juvat.
 Pudor quidem paupertati adsit, audacia verò divitiis.
 Opes verò non rapienda: divinitus enim data, multò
 meliores.*

*Si quis nāq; & manibus per vim magnas opes traxe-
 Aut lingua spoliavit (qualia multa (rit,
 Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
 Hominum: pudorem verò impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dii, minuuntur verò familia
 Viro illi: exiguum verò ad tempus divitia adsunt.
 Par est delictū, si quis supplicet & hospitē malo afficiat.
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti lecti uxoris, scelerata patrans: (ros:
 Quisq; mala cuiuspiam fraude deceperit orphanos libe-*

Quicq̃ parentem senem misero in senect̃a limine
 Probris affecerit, gravibus incessens verbis,
 Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum verò
 Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
 Verũ tu quidem ab his omnino cohibe stultum animũ.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus diis
 Castè & purè, splendidaque femora adurito.
 Interdum certè libaminibus atq; hostiis placa, (nerit:
 Et quando cubitũ ieris, & quando matutinũ tẽpũ ve-
 Ut benevolum erga te cor atque animum habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alius. que.
 Amicum ad convivium vocato, inimicum verò relin-
 Eum vero potissimũ vocato, quicunq; te prope habi-
 Si enim res aliqua fortuita eveniat, (tat.
 Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
 Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus
 commodum.

Nactus est bonum, quicunq; nactus est vicinum bonum
 Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit. (redde:
 Recta quidem mensura à vicino mutuũ accipe, rectaq;
 Eadem mensura, & ampliũ, si quidem possis:
 Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.
 Amantem te ama, & iuvantem te iuva.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti verò nemo dat.
 Donatio bona, rapina verò mala atque letifera.
 Quicunq; etenim vir sponte sua dat, et si multũ dederit
 Gaudet

Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ὅπῃ γήρα· ἔδω
 Νηκείη, χαλεποῖσι καθαπτόμεν· ἐπέεσιν, 330
 Τῷ δὲ τοῖ Ζεὺς αὐτὸς ἀγαιέται, ἐς ᾗ τελευτῶ
 Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπῶ ἐπέθηκεν αἰμοιβή.
 Ἀλλὰ σὺ τ' ἔμην πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν,
 Καδδιδώαμιν δὲ ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνώως καὶ καθαρῶς, ὅπῃ δὲ ἀγλαὰ μερῖα καίειν. 335
 Ἄλλοτε δὲ ποινῇσι θύεας τε ἱλάσκεισθαι,
 Ἡμῶν ὅτ' εὐνάζη, καὶ ὅταν φάσιν ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς κέ τοι ἱλαὸν κερδαίω καὶ θυμόν ἔχωσιν.
 Ὅφρ' ἄλλων ὠνῇ κληῖρον, μὴ τ' ἐόν ἄλλῃ.
 Τὸν Φιλέοντ' ὅπῃ δαῖτα καλεῖν, τὸν δὲ ἔχθρον ἐα-
 σαι. 340

Τὸν ᾗ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίῃ.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρεῖμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 Γείτονες ἄζωσι· ἐκίον, ζώσαντο ᾗ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνησιν.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτον· ἐσθλῷ. 345
 Οὐδ' ἂν βῆς δόποιοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι ὥσθι γείτον· εὖ δὲ δόποδ' εἶναι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρη, καὶ λῶϊον, αἶκε διώηαι.
 Ὡς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὐρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτήσιν. 350
 Τὸν Φιλέοντα Φιλεῖν, καὶ τῷ προσέοντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμῳ ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δέ μιν ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν ἀδῶτῃ δὲ ἕτις ἔδωκεν.
 Δαῖς ἀγαθῇ, ἄρπαιξ' ᾗ κακῇ, θανάτοιο δότρεα.
 Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέραι δῶη, 355
 Χαίρει

Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν καλὰ θυμὸν.
 Ὃς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 Καί τε σμικρὸν ἐν· τότε ἑπ' ἀχνώσκει Φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἔπι σμικρὸν καταθείῃ,
 Καὶ θαμὰ τῶν ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο. 360
 Ὃς δ' ἑπ' ἰόντι φέρει, ὅδ' αἰλύζεται αἰθοπα λιμόν.
 Οὐδὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρεα κῆδ'·
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.
 Ἐσθλὸν μὲν παρῶνι ἐλέσθαι, πῆμα δ' ἑπ' ἑμῶ
 Χρηΐζειν ἀπιόντι, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα. 365
 Ἀρχομένε δ' ἑπὶ πίθε καὶ λήγονι κορέσασθαι,
 Μέεσσοι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμίνι φειδῶ.
 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένῳ ἄρκι ἐσθ·
 Καὶ πε κασιγνήτῳ γυλάσας ἔπι μάρτυρα θέσθαι.
 Πίστις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὥλισαν ἄνδρας. 370
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγυρόλῳ ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλεσσε, τελευτῶν δὲ φῶρα καλῶ.
 Ὃς δ' ἑπ' ἡγεμονίᾳ πέποιθε, πέποιθ' ὅ γε φηλήτησι.
 Μυνογένης δ' ἑπ' αἰσῶσι πατρῶιον εἶκον,
 Φερβέμεν· ὥς γὰρ πλάτῃ αἰέζεται ἐν μεγάρῳ. 375
 Γηραιὸς δ' ἑπ' ἄνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἑπ' ἑπιθήκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλάτῃ θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσις,
 Ὡς ἔρδαν, ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Gaudet donando, & delectatur suo in animo.

Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus, (mum.

Quamvis id sit exiguum, tamen constringit carū ani-

Si quidem enim parvum parvo addideris,

Et frequēter istud feceris, mox magnū & hoc evaserit.

Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.

Neque verò quod domi repositum est, virum ledit.

Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est.

Bonum quidem de prasenti capere: noxa vero animo

Egere absente: id quod te cogitare jubeo.

Incipiente verò dolio & desinente, saturato te,

Medio parce: sera in fundo parsimonia.

Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.

Etiā cum fratre ludens, testem adhibeto:

Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.

Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,

Blandē garriens, tuum inquirens tugurium.

Qui namque mulierī confidit, confidit is furibz.

Vnicus verò filius servavit paternam domum

Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus.

Senex autem moriaris, alium filium relinquens.

Facile verò & pluribus prabuerit Iupiter ingētes opes:

Major autem plurium cura, major quoque accessio.

Tibi vero si opes animus appetit intra sese,

Sic facito. operamque opera subinde addito.

LIBER II.

PLeiadibus Atlante natus exorientibus,
 Incipe messem, arationem verò occidentibus.
 Ha quidem noctesque & dies quadraginta
 Latent: rursus verò circumvolvente se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hac utique aruorum est regula: quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestita omnia voles
 Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestita crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (dabo,
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius
 Neque amplius mutuò tradam. Labora stolide Persa,
 Opera quæ hominibus dii destinarunt:
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
 Quaras victum per vicinos; hi verò negligent. (fueris
 Bis n. & ter forsità cōsequeris: si verò amplius molestus
 Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
 Cogitare debitiue solutionem, famisq; evitationem.
 Domum quidem primū, uxoremq; bovemq; aratorem,
 Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur.
 Utensilia verò domi omnia apta facito: (reas.
 Ne tu quidē petas ab alio, illeque recuset, tu vero ca-
Tem-

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων Ὀπτελλομυάων
 Ἄρχεσθ' ἀμνητῆ ἀρέτοιο ἧ, θυσομυάων.
 Αἰ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
 Κεκρύφαται, αὐτὶς ἧ περιπολομένη ἐπ' αὐτῇ
 Φαίνοισαι, ταπρῶτα χαραιομυόιο σιδήρου. 385
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βηοσθέντα
 Πόντος κυμαίνοντι δόπο πρὸς πώονα χώρον
 Νάειζιν. γυμνὸν σπεύρειν, γυμνὸν ἧ βοώλειν,
 Γυμνὸν δ' ἀμαῶσαι, εἴ χ' ὦρα πάντ' ἐβέλησθαι 390
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερι· ὥς τοι ἕκαστε
 Ὀρεῖ αἰέζηται, μὴ πως τὰ μετὰ ζυχατίζων
 Πτώσης ἀλλοτριῆς οἴκας, καὶ μηδὲν αὐτοῦσης.
 Ὡς ἔϊδ' ἐπ' ἐμ' ἦλθες. ἐγὼ δέ τοι οὐκ ὀπιδῶζω,
 Οὐδ' ὀπιμετρήζω. ἐργάζεω ἡπὶ Πέρσῃ 395
 Ἔργα, τὰ τ' αὐθρόποισι θεοὶ διελεγκμήρατο.
 Μή ποτε σὺ παῖδεςσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζητέυης βίοτον καὶ ἀγείτονας· οἳ δ' ἀμελῶζιν.
 Δὺς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τέυξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν εἰς πώρην, σὺ δ' ἐτώζια πολλὰ ἀγορεύεις. 400
 Ἀχρεῖ δ' ἔσαι ἐπέων νομός· ἀλλὰ σ' αἰῶνα
 Φράζεσθαι χρῆσθαι τε λίσσιν, λιμὲν τ' αἰεωρῶ.
 Οἶκον μὲν πρῶτα, γυναικί τε, βῆν τ' ἀροτῆρα,
 Κτητῶν εἰς ζωμετῶν, ἥ τις κ' βροτῶν ἐποιεῖ.
 Χρήματα δ' εἰς οἶκον πάντ' ἀρμυρα ποιήσας· 405
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνήται, σὺ ἧ τητῇ.

Ἡδ'

Ἡ δ' ὥρῃ παύσμείβηται, μινύβη δέ τοι ἔργον.
 μήδ' αἰαβάλλεσθαι, ἔς τ' αὖρον ἔς τ' ἐννηφιν.
 Οὐ γὰρ ἐταραιοεργὸς αἴηρ πώμπληξι καλῶ,
 οὐδ' αἰαβαλλόμενός. μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει. 410
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς αἴηρ ἄταιξι παλαίει.
 Ἡμεῖς δὴ λήγῃ μὲν ὀξέει ἡελίοιο
 καύμαλ' ἰδαλίμῃ, μετοπωρινὸν ὀμβρήσει.
 Ζηνὸς ἐρμαθενέει, μέλα' ἣ τρέπεται βρότεός χρωὸς
 πολλὸν ἐλαφρότερος. (δὴ γὰρ τίτε σείρει αἴηρ 415
 βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηρυτρεφείων αἰθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτι, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμεῖς ἀδνηκτοῖσιν πᾶσι τμηθεῖσα σιδήρῃ
 ἔτλη, φύλλα δ' ἐραζε χίει, πόρβοιό τε λίγῃ.
 Τῇ μ' αὖ ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὤρειν ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδῳ τάμνῃ, ὑπερον ἣ τρίπηχυν,
 Ἀξονά δ' ἐπ' ἀπόδῳ· μάλα γὰρ ὑ' τοι ἄρῳρον ἔστω.
 Εἰ δέ κεν ἐκτ' ἀπόδῳ δῶπό κ' σφύραν κε τάμοιο,
 Τερασίθαμον δ' αἴψιν τάμνειν δεκαδῶρον αἰμάξῃ,
 Πόλλ' ἔτι καμπύλα κᾶλα· φέρῃ ἣ γύλῳ, ὅτ' αὖ ἔυρης 425
 εἰς οἶκον, κατ' ὄρεός διζήμενός, ἢ κατ' ἄρχεον,
 Πρίνινον· ὅς γὰρ βυστὶν ἀρᾶν ἐχυρώτατός ἐστιν·
 εὖτ' αὖ Ἀθηναίης δμῶδες ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοδοῇ.
 Δοιὰ ἣ θῆσθαι ἀρόρεα πονηρά μιν καὶ οἶκον, 230
 αὐτόχουον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολλὸν λῶϊον ἔστω.
 Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἔτι βυστὶ βάλειο,
 Δάφνης δ' ἢ πέλεος ἀκνώτατοι ἰσοδοῆες.
 Δρυὸς ἔλυμα, πρίνιν γύλῳ, βόε δ' ἐνναετήρῳ

*Tempus autem praterea t, minuaturque tibi opus.
 Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum.
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
 Semper autem dilator operum vir cum damnis lucta-
 Quum itaque jam desinit robur acuti solis (tur.
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Iove prapotente, mutatur humanum corpus
 Multò levius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)
 Quando incorrupta est casa ferro
 Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat.
 Tunc sanè tigna secare, tempestivū esse opus memento.
 Mortariū quidē tripedale seca, pistillū vero tricubitale,
 Axemq; septempedalem. valde n. certè conveniens sic.
 Si verò octopedalē & malleum inde secueris, (curru.
 Trium palmorum curvat. irā rota secato decē palmorū
 Multa praterea curva ligna: ferto autē dentale, cum in-
 Domum, sive in monte quarens, sive in agro, (veneris
 Ilignum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est.
 Nempe quum Attica Cereris famulus temoni infigans
 Clavis adjunctum stiva adaptaverit.
 Bina vero disponito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multò optimū sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus inijcias.
 E lauro autē vel ulmo firmissima stiva sunt. (vennes
 E quercu temonē, ex ilice dentale. bove verò duos no-*

Masculos cōparato (horum n. robur nō imbecillum est)
 Qui modica atate sint. hi ad laborandum optimi.
 Non utique contendentes in sulco aratrum
 Fregerint, opus verò imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrisidum octo morsum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non ampliùs respectans ad coatanços; sed in opere
 Animum habens. Hoc verò neq. junior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratā sationē evitandū.
 Junior enim vir ad coatanços evolat animo.
 Considera verò, cum vocem gruis audieris
 Altè ex nubibus quotannis clangentis,
 Qua & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluvia: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sanè pasce curvos boves, domi detinens.
 Facile enim diētū est, par boum da & plaustrum:
 Facile a. recusare, & dicere boves occupati sūt. (currū.
 Cōstituit autē, homo q. opinione sua dives est, fabricare
 Stultus & hoc nescit, centum esse ligna plaustrī.
 Horum ante curam habere oportet, ut acquirat sibi.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
 Vere vertito, astate verò iterata non te fallat.
 Novalem verò serito adhuc levem terram. (est.
 Novalis imprecationum expultrix, liberorū placatix

- Ἄρσενε κεκτῆαθ'· (ᾧ γὰρ δένει οὐκ ἀλαπαδῶν·) 435
 Ἦδης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
 Οὐκ αὖ τῷ γ' ἐρίζασθες ἐν αὐλακι καμνὸν ἄροτρον
 Ἄξισιν, τὸ δ' ἔργον ἐτώσον αὖθι λίποιεν.
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαρρακόνταέτης αἰζὴς ἔποιτο,
 Ἄρτον δειπνήσας τέρεά τρυφον, οὐκ ἐβλωμον 440
 Ὅς κ' ἔργα μελῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ὅππ' ἔργῳ
 θυμὸν ἔχων. τῷ δ' ἔτι νεώτερον ἄλλο ἀμείνων
 Σπέρματά δ' αἰσάσασθαι, καὶ ὅππ' ἀπορίῃσι αἰεταῖς.
 Κρυότερον γὰρ αὐτῇ μεθ' ὀμήλικας ἐπιείνεται. 445
 Φράζεσθαι δ' εὖ τ' αὖ Φωνίῳ γεράναι ἐπακέρσης
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύζια κεκληγυῖη.
 Ἦγ' ἀροτοῖό τε σημεῖα φέρει, καὶ χεῖμαί τε ὥρην
 Δακνύει ὀμβρὶν δ' ἐδάκ' αἰδρὸς ἀβάττω. 450
 Δὴ τότε χορταίνει ἑλικας βόας ἐνδον ἰόντας·
 Ῥηίδιον γὰρ ἐπ' ἑπείν, βίε δὸς καὶ ἅμαξαν.
 Ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι, πρὸς δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' αὐτῇ Φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἅμαξαν.
 Νήπιον δ' ἔδ'ε τόγ' οἶδ', ἐκατὸν δέ τε δευρὰ ἀμάξης,
 τῶν προῖδεν μελέτῃ ἐχέμεν οἰκήϊα θείας. 455
 Εὖ τ' αὖ δ' ἐπρώτις ἄροισι θνητοῖσι φαιείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 Αὐτὸν καὶ διερίει ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην.
 Πρωὶ μάλα ἀπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρτρα.
 Εἴα μ' πολεῖν· θέρεται δ' ἐν νεωμῶνι ἔσ' ἀπατήσθαι. 460
 Νεῖον δ' ἀπείρην ἐτι κεφίζεσθαι ἄρτρα.
 Νεῖος ἀλεξιάρη, παῖδων εὐκκλητῆρας.

Εὐχέσθ' ἢ Δὺ χθονίῳ, Δημήτερι θ' αἰγῇ,
 Ἐκτελέα βερίθην Δημήτερι ἱερὸν ἀκτῶν.
 Ἀρχόμεν' παπρῶτ' ἀρότρε, ὅτ' αὖ ἄκρον ἐχέτλης 465
 Χερὶ λαβὼν, ὄρπηκα βοῶν Ἰπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυσιν ἐλκόντων μεζάβω. ὃ ἢ τυτθὸς ὅπιοςθεν
 Δμῶδες ἔχων μακέλλω, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματ' αὖ κακκρύπλων. εὐθημοζυῇ γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοζυῇ ἢ κακίστη. 470
 Ὡδὲ κεν ἀδροζυῇ σάχυνες νέυοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλ' αὐτὸς ὅπιοςθεν Ὀλύμπι' ἐὼ λὸν ὀπάσει.
 Ἐκ δ' αἰγῶν ἐλάσας ἀράχνας καὶ σέβοιπας
 Γηθήσεν, βιότοιο ἐρέμνυμον ἔνδον ἐόντ'.
 Εὐοχέων δ' ἔξει πολὺν ἔαρ' εὐδὲ πρὸς ἄλλας 475
 Λυγάραι· σέο δ' ἄλλ' ἀνὴρ καχερμενύμενος.
 Εἰ δὲ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόσης χθόνα διάν,
 Ἡμεν ἀμήσεις, ὀλέγον περὶ χερσὶς ἔργων,
 Ἀνία δεσμένων κεκονμενύμενοι, καὶ μάλα χαίρων.
 Οἷσεις δ' ἐν φορμῶ· παῦροι δὲ σε θηήζοντα. 480
 Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖσι Ζῆυδες νότιοι αἰγιόχοιο,
 Ἀργαλέον δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 Εἰ δὲ κεν ὅψ' ἀρόσης, τότε κέν τοι φάρμακον εἴη.
 Ἡμεν κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πελάλοις
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτῆς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῇμ' Ζεὺς υἱὸς τρίτῃ ἡματι, μηδ' ὀδοιλήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλῶν, μήτ' ὀδολεῖπων.
 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφασίει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει. μηδὲ σε λήθοι
 Μήτ' ἔαρ' ἐν γονόμνῳ πολὺν, μήθ' ὥρην ὀμβρῶν. 490

Supplica verò Iovi terrestri, Cererique casta,
Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.
Vt primum incipias arare, cum extremum stiva
Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
Quernum temonē trahentium lato. juvenis autē pone
Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat,
Semina abscondens. Industria enim optima
Mortalibus hominibus est; ignavia verò pessima.
Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit.
E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
Gavisurum, victu potitum intus reposito.
Latus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios
Respicias. tui verò alius vir indigus erit.
Si verò ad solum conversionem araveris terram aliam
Sedens metes, paucillum manu comprehendens,
Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
Feres autem in sporta: pauci verò te suspicient.
Aliàs verò alia Iovis mens Aegiaci:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autē serò araveris, hoc quidē tibi remediū fuerit.
Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum, delectatque mortales in immensa terra:
Tunc jupiter pluat triduo, neque desinat,
Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
Ita & serotinus arator tempestivo aqualis fuerit.
Anima autem bene omnia reconde. neque te lateat
Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia.

Prateri autem aneam sedem, & calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet: tunc sanè impiger vir valde domum auget.
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat (premas.
 Cum paupertate: macilenta verò crassum pedem manu
 Multa verò ignavus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala animum suum increpat.
 Spes verò non bona indigentem virum fovet,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Dic autem servis, æstate adhuc media existente:
 Non semper æstas erit, facite nidos. (omnes,
 Mensem verò Ianuarius malos dies, bobus nocentes
 Hunc vitate: & glacies, qua quidem super terram
 Flante borea, molesta existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
 Multas verò quercus alticomas abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terrā multos pascentem,
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Fera autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt:
 Ea etiā quarū vellere cutis densa est, quas nihilominus
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habētes.
 Quinetiā per bovis pellē penetrat, neq; ipsum cohibet.
 Etiamq; per capram fiat hirsutā: ovium autē greges nō
 Eò quod annui ipsarum villi sunt, non perflat (item,
 Vis venti borea. incurvum verò senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ in adibus charam apud matrem manet,

Non-

Πὰρ δ' ἴθι χάλκφον θῶπον καὶ ἱπαλῆα λῆχλῳ
 ὤρη χειμερὶν, ὅποτε κρύθ' αἰέρας εἶργον
 Ἰχθαίει· ἔνθα κ' ἄσπνθ' αἰὴρ μέγαν οἶκον ὀφέλλει.
 Μὴ σε κακῶ χειμῶνθ' ἀμνηχανίη κατὰ μάρψῃ
 Σιὼ πενίη, λεπὴν ἢ παχυὴ πόδα χειρὶ πᾶσι.
 Πολλὰ δ' αἰεργὸς αἰὴρ, κενεὴν δ' ἔλπίδα μίμωνων,
 Χρηζὼν βιότῳ, κακὰ προσέλεξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημύον αἰδρα κομίζει,
 Ἥρῳον ἐν λῆχῃ, τῷ μὴ βίθ' ἄρκιθ' εἶη.
 Δείκνυε ἢ δμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσση εὐντῷ,
 Οὐκ αἰεὶ θέρθ' ἐοστῆται, παιεῖσθε καλίας.
 Μελῶα ἢ λέναιῶνα, κακ' ἥματα, βέδονα παύσας,
 Τῶτον αἰλέουας, καὶ πηγάδας αἶτ' ὀπὶ γαῖαν
 Πνέουσαιθ' βορέας δυσηλεγείας τελέθουσιν.
 Ὅς τε διὰ θρήκης ἱπποτρόφος εὐρεὶ πόντῳ
 Ἐμπνέουσας ὤρνε· μέμυκε ἢ γαῖα καὶ ὕλη·
 Πολλὰς ἢ δρυὸς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
 Οὔρεθ' ἐν βήσσης πιλναὶ χθονὶ παλαιοτέρῃ
 Ἐμπίπλων, καὶ πᾶσαι βεῖαι τότε νήριθ' ὕλη.
 Θῆρες ἢ φείσασθ', ἔρας δ' ὑπὸ μέζ' ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰ σκιον. ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δαρυτέρων περ εὐντων.
 Καὶ περ διὰ ρινῶ βοὸς ἔρχεται· ἐδὲ μιν ἰχθ.
 Καὶ περ δι' αἶρα ἀησι τανύτετρα· πῶτα δ' ἔπι,
 Οὐνεκ' ἐπηϊάναί τείχεα αὐτῶν, καὶ διάησιν
 Ἴς αἰέμα βορέα· τροχαλὸν ἢ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροοθ' καὶ διάησιν,
 Ἦτε δόμων ἐντοσθι φίλῃ πῶτα μητέρα μίμνη.

495

500

505

510

515

Οὐπω ἔργ' εἰδῶα πολυχρῦζε Ἀφροδίτης·
 Εὐ' τε λαιοσαμῶν τέρενα χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 520 Χερσαμῶν νυχίη καταλέξεται ἐνδοθεν οἶκον,
 Ἥμαί, χίμερ' ἔσθ' αὐόσθ' ὅν' πῶδα τένδρ',
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἶκῳ καὶ ἐν ἡθεὶ λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομὸν ὀρμηθλιῶα·
 Ἀλλ' ἔστι κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πῶλιν τε
 525 Σπρωφᾶται, βεβᾶδιον ἧ παλαιῶν ἐσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μυλιόωσις αὐὰ δρύα βροσθήντα
 Φεύγουσιν καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῆτο μέμηλεν,
 530 Ὅτι σκέπα μαιόμυροι πυκίνης κευθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν τό τε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσι,
 Οὐ τ' ἔστι νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδαα ὀρεῖται.
 Τῷ ἱκέσσι φοιῶσιν, ἀλευέμυροι νίφα λευκίῳ.
 Καὶ τότε ἴσασθαι ἔρυμα χρῶος, ὥς σε κελεύω,
 535 Χλαῖνά τε μαλακίῳ καὶ τερμίοεντα χιῶνα.
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πᾶλλεν κρόκα μηρύσας.
 Τὴν περιέσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φείσωνσιν, ἀειρόμυραι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ ἧ πρὸς πᾶν δίλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
 540 Ἀρμόρμα δῆσαι, πύλοισι ἐντοσθε πυκᾶσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπόταν κρύεσθ' ὥρον ἔλθῃ,
 Δέρματα σὺρράπιεν νέυρῳ βοὸς, ὅφρ' ἔστι νῶτα
 Ἐτεῖ ἀμφιβόλη ἀλίῳ. κεφαλῇ δ' ὑπερθεν
 Πῖλον ἔχῃ ἀσκητὸν, ἵν' ἔαται μὴ κατὰ δύνῃ.
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται βορέας πεσόντι.
 545 Ἡὲ δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔρην ἀστρόεντι.

Nondum opera sciens aurea Veneris:
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Vncta, noctu cubat intra domum (arrodit,
Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
Non enim illi sol ostendit pabulum ut invadat,
Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
Vertitur, tardius autem universis Gracis lucet.
Et tunc sanè cornuta bestia & incornuta sylvicuba
Miserè dentibus stridentes per quercetum vallosum
Fugiant, & passim omnibus id cura est,
Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
Et cavernas petrosas. tunc utiq; tripedi homini similes
Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentū spe-
Huic similes incedunt vitantes nivem albam. (stat:
Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
Chlanamque mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in pauco multam tramam intexe.
Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant, &
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum verò pedes calceos bovis fortiter occisi
Aptos ligato, pilis intus condensans. (venerit,
Primogenitorum verò hædorum, cū frigus tempestivū
Pellēs consuito nervo bovis, ut super humerum
Pluvia arceas teporem. supra caput verò
Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant.
Frigida enim aurora est Borea cadente.
Matutinus verò super terram à cælo stellifero

Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Altè supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc antevergens, opere perfectò domum redi,
 Ne quando te calitus tenebrosa nubes circumteget,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:
 Sed evitato. mensis enim difficilimus hic
 Hybernus: difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini verò amplius adsit
 Alimonia: longa enim noctes succurrunt illis.
 Hac observans perfectum in annum
 AEquato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones solis
 Hybernos perfecerit Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cepto.
 Hanc praverrens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
 Sed falcesque acuito servosque excitato.
 Fugito verò umbras sedes, & matutinum somnum,
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,

Ἄηρ πυροφόροισι τέπειαι μακάρων ἔπι ἔργοις·
 Ὃς τε ἀρυζάμενος ποταμῶν δὸπ' αἰὲ νάοντων,
 Ὑψὲς ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς αἰέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι 550
 Πυκνὰ θρηϊκίῃ βορέῃ νέφεα κλονέοντι.
 Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέζας, οἶκόνδε νέεσθαι,
 Μήποτέ σ' ἔρξανόθεν σκοτέεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καὶά θ' εἴματα δέυσῃ.
 Ἄλλ' ὑπαλῦεσθαι μείς γάρ χαλεπώτερι ἔτι 555
 Χειμέρι, χαλεπὸς περβαίοις, χαλεπὸς τ' ἀνθρώποις.
 Τῇμεν θώμισσιν βυσσὶν ἐπὶ δὲ ἀνέρι πλέον εἴη
 Ἀρμαλῆς μακροὶ γὰρ ἐπὶ ῥόθοι εὐφρόναι εἰσί.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐν αὐτόν,
 Ἰσθμῷ νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσὶ πέν αὐθις 560
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐρείκη.
 Εὖτ' ἂν δὲ ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
 Χειμέρι ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ρα τότε ἄσῃ
 Ἀρκτὺρ, περλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἔπειτ' ἐλλείπει ἀκροκύνει. 565
 Τόνδε μετ' ὀρθρογῶν Πανδονίς ὦρτο χελιδῶν
 Ἔς φάσιν ἀνθρώποις, ἕαρ νέον ἰσμενέμοιο.
 Τὴν φθάμενος, οἶνας περλαμένεμεν ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἄλλ' ὅπότ' ἂν φερέοικεν δὸπ' χθονὸς ἀνφύτ' βαίνῃ
 Πληιάδας φεύγων, τό τε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων 570
 Ἄλλ' ἄρπας τε χαρμασίεμεν, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φεύγων ὃ σκιερὸς θώκος καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 Ὡρῇ αἰμητῇ, ὅτε τ' ἡέλιος χρόα κάρφῃ.
 Τῇμεν σπένδειν, καὶ οἶκαδ' ἐκ καρπὸν ἀγείρειν,

Ὅρθρε αἰεὶ αἰῶνι, ἵνα τοι βίῃ ἄρκει εἴη. 575
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτῳ λυπομένηαι αἴζω.
 Ἡὼς τοι προσφέρει μὲν ὁδὸν, προσφέρει δὲ καὶ ἔργον.
 Ἡὼς ἦτε φανῆσαι πολέας ἐπέβησε κελύθει
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δὲ ἴππῳ ζυγὰ βασιὶ τίθησιν.
 Ἡμεῖς δὲ σκόλυμός τ' αἰθέρι, καὶ ἡ χεῖρ τέτιξ 580
 Δενδρίῳ ἐφ' ἑζόμενι λιγυρῶν καταχέυετ' αἰοιδῶ
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερυγῶν, θύρεα καμαίῳδεα ὦρη,
 Τῆμε πύσσεται τ' αἶγες καὶ οἶνον ἄριστον.
 Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφανρότατοι δέ τε ἄνδρες 585
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῶν καὶ γυναιῶν Σείριον ἄζι,
 Αὐαλέει δέ τε χερσὶν ὑπὸ καύματι. ἀλλὰ τότε ἦδη
 Εἴη περσάη τε σκιῇ καὶ βύβλιν οἶνον,
 Μᾶζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεντυμυράων.
 Καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρίας μήπω τελοκῆς,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἐπὶ δὲ αἶθοπα πινέμεν οἶνον, 590
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κακορημὸν ἦτορ ἰδωδῆς.
 Ἀντίον ἐκραιβέει ἀέμεν τρέψασθαι πρόσωπον,
 Κρίωνος τ' ἀνάν καὶ λυγροῦ τε, ἢ τ' ἀθόλωτος.
 Τρεῖς δὲ ὕδατος ποσάειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἶνον.
 Διωστὶ δὲ ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶν 595
 Δινέωμ, εὖ τ' αὖ πρῶτα φανῇ ὀφείας Ὀρέωνος,
 Χοίρῳ ἐν εὐαίᾳ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶν.
 Μέτρω δὲ εὐκομίζεσθαι ἐν ἄγγειον· αὐτὰρ ἐπὶ δὲ
 Πάντα βίον καλῶσθαι ἐπ' ἀρμυρὸν ἐνδοθεν οἴκου,
 Θῆτα ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔλθον 600
 Δίξεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δὲ ὑπὸ πόρῃς ἔλθος.
 Καὶ κινῶα παρχαρόδοντα κομῆν. μὴ φείδιο σίτη.

Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.

*Aurora n. operis tertiam sortitur partem. (laborem:
Aurora magis promovet quidē viā magisq; promovet
Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus verò juga bobus imponit.*

*Quum verò carduusque floret, & canora cicada
Arbori insidens stridulum effundit cantum
Frequenter sub aliis, aestatis laboriosa tempore,
Tunc pinguesque capra, & vinum optimum, ^{pinguis}
Salacissima verò mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
Siccum verò corpus ob aestum. Sed tunc jam
Sit petrosaue umbra & Byblinum vinum,
Libumq; lacteum: lacq; caprarū non amplius lactantiū,
Et bovis arborivora caro nondum enixa,
Tenerorumque hœdorum. praterca nigrum bibito vi-
In umbra sedens, animo saturatus cibo, (num,
Contra temperatum ventum obverso vultu,
Fontemq; perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
Tertiā aqua partem infunde, quartā verò misce vino. ^{vin}
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus ^{se. pa}
Triturare, quando primū apparuerit vis Orionis, ^{ten.}
Loco in ventoso, & bene planata in area. (quam
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed post-
Omniem victum deposueris sufficientem intra domum
Servum domo carentē conducere, & sine liberis ancillā
Inquirere jubeo: molesta est autē qua liberos habet an-
Et canē dentibus asperū nutrito: nec parcas cibo: (cilla*

Ne

*Ne quādo tibi interdiu dormiens fur facultates aufe-
Fenum autem importato, & paleas, ut tibi sit (rat.
Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
Servi refocillent chara genua, & boves solvantur.*

*Quum verò Orion & Sirius in medium venerit
Cælum, Arcturū autē inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas:*

Exponito verò soli decem dies, totidemque noctes.

*Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
Dona latitia datoris Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis*

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto

Tempestiva. ita annus in opere rustico absolutus sit.

Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,

Quando utique Pleiades robur validum Orionis

Fugientes, occiderint in obscurum pontum,

Tunc certè variorum ventorum stridunt flamina,

Et tunc ne ampliùs naves habe in nigro ponto.

Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.

Navem verò in continentē trahito, munitoq, lapidibus

Vndiquaq, ut arceant ventorū robur humidè flantiū,

Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iovis imber.

Instrumenta verò congrua omnia domi tua repone,

Rectè contrahens navis alas pontigrada.

Clavum verò fabrefactum super fumum suspendito.

Ipsē autē tempestivā expectato navigationē dū veniat.

Tuncq, navē celerem ad mare trahito. intus verò onus

Aptum imposito, domum ut lucrum reportes:

Que-

Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιλον ἀοὴρ δ' ἀπὸ χρήμαθ' ἔληται.

Χόρτον δ' ἐσκομίζαι καὶ συρφετόν, ὅφρα τοι εἴη

Βασίς ἢ ἡμιόνοισιν ἐπηρεζάνον. αὐτὰρ ἔπειτα

605

Δμῶας αἰαιψύξαι φίλα γένηται, καὶ βόε λύσαι.

Ἡὐτ' αὖ δ' Ὀρίων καὶ Σείριον ἐς μέζον ἔλθῃ
Οὐρανόν, Ἀρκτῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

ὦ Πέρση, τότε πάντας δ' ἀπὸ δρεπτοῦ οἴκαδε βότρυς·

Δείξαι δ' ἡλίῳ δέκα τ' ἡμέρας καὶ δέκα νύκτας.

610

Πέντε ἢ συζκιάσῃ, ἔκτω δ' εἰς ἄγχι ἀφύοσαι

Δῶρα Διωνύχῃ πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ

Πληιάδες θ' Ἰάδες τε, τότε θένος Ὀρίωνος

Διούωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότῃ μεμνημῆδος εἶναι

Ὀρεαίη. πλοῦτων ἢ κατὰ χθονὸς ἄρμυρος εἴη.

615

Εἰ δέ σε ναυιλίας δυσπεμφέλῃ ἡμερος αἰρή,

Εὐτ' αὖ Πληιάδες θένος ὄβριμον Ὀρίωνος

Φεύγῃσαι πίπῃωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,

Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύελλαν αἵηται.

Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχῃν ἐν οἴνοπι πόντῳ·

620

Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημῆδος, ὥς σε κελεύω.

Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρῃ ἐρύσαι, πυκάζαι τε λίθοισι

Πάντοθεν, ὅφρ' ἴχῃσιν ἀνέμων μῆδος ὑγρὸν αἰέντων·

Χεῖμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.

Ὅσῃ δ' ἐπ' ἀρμυρὰ πάντα τεῶν ἐγκαίθεο οἴκῳ,

625

Εὐκόσμως σολίζας νηὸς πηρὰ ποντοπόροιο,

Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνῷ κρεμάζατο.

Αὐτὸς δ' ὠρεαῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.

Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλλα δ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον

Ἀρμυρον ἐπ' ὑγρῷ, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι·

930

Ὡς

Ὡς περ ἑμὸς πεπατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
Πλωίζεσκεν νηυσὶ βίη κεχηρηδύῳ ἰοδλῷ.

Ὅς ποτε καὶ τῇ δὲ ἦλθε, πολλῶν διὰ πόντον ἀνύσας.

Κύμῳ Λιολίδα περιπλῶν, ἐν νῇ μελαίνῃ·

οὐκ ἄφενῳ φεύγων, εἰδὲ πλεῖτόν τε καὶ ὄλβον, 635

Ἀλλὰ κακῶ πένιῳ, τὴν Ζεὺς ἀνδρῶσι δίδωσι.

Νάοτατο δὲ ἄγχι Ἑλικῶν ὀϊζυρὴ ἐνὶ κώμῃ,

Ἀκρῇ, χεῖμα κακῇ, θέρψ ἀργαλήν, εἰδὲ ποτ' ἰοδλῇ.

Τιῶν, δὲ ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένῳ ἔναι

Ὠρεῖων πάντων, περὶ ναυτιλίας ἣ μάλισται. 640

Νῇ ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δὲ ἐνὶ Φορβία θείῃ.

Μείζον μὲν Φόρβῳ, μείζον δὲ Ἰπὶ κέρδει κέρδῳ

ἔσεται, ἥ κ' ἀνέμοι γε κακὰς ἀπέχωρῃ αἵητας.

Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπροίην τρέψῃς αἰσίφρονα θυμόν,

Βέληαι ἣ χροῖα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῇ, 645

Δείξω δὲ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

οὐ τέ πεναυτιλίας σελοφισμένῳ, εἴ τε τι νηῶν.

οὐ γὰρ πώποτε νῆϊ γ' ἐπέπλεον εὐρέα πόντον,

εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ

Μείναντες χεῖμαῖνα, πολλῶν σὺν λαὸν ἄγχεαν 650

Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς, Τροίην ἐς καλλιγυνῶναικα.

Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἶθλα δαΐφροτος Ἀμφιδάμαστος

Καλκίδα τ' εἰσέπέρησα. τὰ δ' ὅτε προπεφραδμένῳ πολλὰ

Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά με φημί

Ἵμνω νικήσασθαι φέρειν τρίποδ' ὠτύνετα. 655

Τὸν ῥῶ ἐγὼ Μάσσησ' Ἑλικωνιάδεωσ' αἰθήκας,

Ἐνθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησας αἰοιδῆς·

Τόσσόν τοι νηῖν γε πεπείραμαι πολυγύμφων.

Ἀλλὰ

*Quemadmodū meusq; pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.*

*Qui olim & huc venit immensum pontum emensus,
Cuma AEolide relicta, in navi nigra:*

*Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.*

*Habitavit autem prope Heliconem misero in vico
Ascra, hyeme malo, astate autem molesto, nunquam*

Tu verò, ô Persa, operum memor esto (bono.

Tempestivorum omnium: navigationis verò maxime.

Navem parvā laudato, magna verò onera imposito.

Majus quidem onus, majus verò lucrum ad lucrum

Erit. si quidem venti malos abstineant status. (mo,

Quando autem ad mercaturam verso imprudente ani-

Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,

Ostendam tibi opportunitates sonori maris:

Et si neque navigandi peritus, neque navium.

Neque enim unquam navi transmissi latum mare;

Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Graci

Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitū,

Græcia è sacra ad Troiam pulcris fœminis preditam.

Illic ego ad certamina strenui Amphidamantis,

Chalcidemque trajeci. praeliberata verò multa

Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me

Carminе victorem tulisse tripodem auritū. (glorior

Quem ego quidem Musis Heliconi adibus dicavi,

Vbi me primum sonori compotem fecerunt cantus.

Tantum naves expertus sum, multos clavos habentes.

*Sed tamen dicam Iovis consilium Aegiochi:
Musa enim me docuerunt divinum carmen canere.*

*Dies quinquaginta post versiones solis,
Ad finem progressa astate laboriosi temporis,
Tempestiva est mortalibus navigatio: nec certè navē
Fregeris, neque homines perdidit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terra quassator,
Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos n. potestas est simul bonorumq, malorumq.
Tunc venefacilesque aura, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trabito, in pontum onus verò omne colloca.
Propera autem quàm celerrimè iterum domum redire.
Neque verò expectato vinumque novum, & autu-
mnalem imbrem,*

*Et hyemem accedentem, notiq, molestoe flatus,
Qui concitat mare, secutus caelestem imbrem
Multum, autumnalem: difficilem verò pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus:
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in sicu. tum sanè pervium est mare.
Verna autem hac est navigatio, non ipsam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius arripienda: agrè quidem effugeris
malum. sed tamen & hac
Homines faciunt inscitia mentis.
Pecunia enim vita est miseris mortalibus.*

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἱέω Ζεὺς νόον αἰγιόχοιο.

Μούσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν πῶς Φατον ὕμνον αἰ-
δεν. 660

Ἡμεῖς πεντήκοντα μεία τροπὰς ἡελίοιο,
Ἐς τέλει ἐλθούμεν θέρεα καμαλώδεω ὥρης,
Ὡραῖα πέλεται θνητοῖς πλόα. ἔτε κε νῆα
Καυάξαις, ἔτ' αὐδρας δατοφθίξε θάλασσα,
Εἰ μὴ δὴ περὶ φρων γε Ποσειδάων ἐνοστήθων 665

Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέληεν ὀλέσσαι.
Ἐν τοῖς γὰρ τέλει ἐσὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
Τῇ μ' εὐκρινέες τ' αὐραὶ, καὶ πόντος ἀπήμων,
Εὐκλή. τότε νῆα θοῶν ἀνέμοισι πωθήσας
Ἐλκόμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὐ πάντα τίθεσθαι, 670
Σπένδεν δ' ὅτι τείχισαι πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
Μηδὲ μύειν οἶνον τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
Καὶ χιμῶν ὀπιόντα, νότοιο τε θιναὶς αἴτας.

Ὅς τ' ὤρνε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
Πολλῷ ὀπωρινῷ χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν. 675

Ἀλλ' εἰαρινὸς πέλεται πλόα ἀνθρώποις,
Ἡμεῖς δὴ τοπρῶτον ὅσον τ' ὀπιᾶσαι κορώνη
Ἰχθυήσας. τόσον πέταλ' ἀνδρὶ φαυεῖη
Ἐν κρᾷ ἀκροτάτῃ τό τε δ' ἄμβρατός ἐπὶ θάλασσαν.
Εἰαρινὸς δ' ἔσται πείλειαι πλόα. ἔμιν ἔγωγε 680
Αἰνῆμ. ἔγὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένῳ ἐσὶν,
Ἀρπακτός, χαλεπῶς κε φύγοις κακόν, ἀλλὰ νῦ
καὶ τὰ

Ἀνθρώποι ρέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.

Σρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτέεσι,

Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μὴ δὲ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα 685
 φράζεσθαι τὰδε πάντα μὲν Φρεσὶν ὥς σ' ἀγορεύει.
 Μηδ' ἐοῖ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεισθαι·
 Ἄλλὰ πλέω λείπῃ, τὰ δ' ἤ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γάρ πόντῃ μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.
 Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθῃ αἰ-
 ρας, 690

* Ἀξονα καυάζαις, τὰ δ' ἤ φορτί' ἀμαυρωθείη.
 Μίστρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἔστι παῖσιν ἄριστος.
 Ὡρεῖται δ' ἢ γυναικὰ τεὸν ποτὶ σῖκον ἄγεσθαι,
 Μῆτε τρηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων,
 Μῆτ' ἑπὶ τοῖς μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ὥρεος οὔτος. 695
 Ἡ δ' ἢ γυνὴ τέτορ' ἠδὲ πῶ, πέμπῃ δ' ἢ χαμοῖτο.
 Παρθενικὴν δ' ἢ χαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
 Τίω δ' ἢ μάλιστα χαμεῖν ἥ τις σέθεν ἐγγύθι ναίῃ.
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γέτοσι χάρματα γήμης.
 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήξειτ' ἀμφιον 700
 τῆς ἀγαθῆς, τὴ δ' αὖτε κακῆς ἔριζον ἄλλοι,
 Δειπνολόχης ἢ τ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμὸν περ ἐόντα
 Εὐδ' ἄτερ δαλῆ, καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
 Εὐ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένον εἶναι.
 Μηδὲ καλὴ γιγῆτω ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον.
 Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μὴ μιν πρῶτερον κακὸν ἔρξης.
 Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κε κεν ἄρχῃ
 Ἡ τι ἔσθ' εἰπὼν ἀποθύμιον, ἥε καὶ ἔρξης,
 Δις τόσους τίνυσθαι μεμνημένον· εἰ δέ κε κεν αὐθις
 Ἡ γῆτ' ἐς φιλότῃτα, δίκῃ δ' ἐθέλῃσι πρῶτα χαῖν, 710
 Δίξας· δαίλος τοι εἴνῃ φίλον ἄλλοτε ἄλλον

*Miserum verò est mori in fluctibus. Verùm te jubeo
Considerare hac omnia in animo quacung, tibi consulo
Ne verò intra naves omnem substantiam cavis pones:
Sed plura relinquito: pauciora verò imponito.*

*Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prae grande onus
Axem fregeris, onera verò intereant. (imponens,
Tempus observa: occasio verò in omnibus optima.*

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.

Neque triginta annis valde multum deficiens,

Neq, superans multum: nuptia verò tibi tempestiva ha.

Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat:

Virginem verò ducito, ut mores castos doceas.

Eam verò potissimum ducito qua te prope habitat:

*Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis lu-
dibria ducas.*

Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius

Bona: rursus verò mala non durius aliud

Comessatrice: qua virum, licet robustum,

Torret sine face, & cruda senecta tradit.

Bene verò reverentiam erga deos immortales obser-

Neque fratri aequalem facito amicum. (vato.

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne verò mentiaris lingua gratiam. Sin autem caeperis,

Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum punire memineris. Sin verò rursus

Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,

Suscipe. miser namque vir amicum aliàs alium

Facit: te verò ne quid animo coarguat vultus.
 Ne verò multorum hospes, neve nullius hospes, dicaris:
 Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
 Neq; unq; miserā pauperiē animi cōsumptricē homini
 Sustineas exprobrare, beatorum munus immortalium.
 Lingua certē thesaurus inter homines optimus
 Parca, plurima verò gratia, si modum servet.
 Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
 Neque in convivio publico gravem te praebeas
 Quod communibus sumptibus instruitur: plurima
 enim gratia, sumptusq; minimus.
 Neque unquam mane Iovi libato nigrum vinum
 Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt: respuunt verò etiam pre-
 Neque contra solem versus, erectus meito. (ces
 Sed ab occasu illius memor ejus rei usque ad ortum,
 Neque in via neque extra viam progrediendo meas,
 Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt.
 Sedens vero divinus vir, & prudens
 Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum juxta revelato, sed caveto.
 Neque ab ominoso sepulcro reversus
 Seminato progeniem, sed deorum à convivio.
 Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam oraveris, aspiciens pulcra
 Manus lotus amœna aqua limpida. (fluenta
 Qui fluvium transierit, malitia verò manus illotus,

Ποιῆται. σὲ ᾧ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδ'·
 Μηδὲ πολυζέεινον, μὴδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μὴδ' ἐσθλῶν νεικεσῆρα.
 Μηδὲ ποτ' ἐλομυλῶ πειλῶ θυμοφθόρον ἀνδρῖ
 Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόξιν αἶεν εὐνῶν.
 Γλώσσης τοι θηζαυρὸς ἐν ἀνθρώποις· ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείη ᾧ χάρις κατὰ μέτρον ἐξοχῆς.
 Εἰ ᾧ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μῆζον ἀκῶσαις.
 Μηδὲ πολυζέειν δαιτὸς δυαπέμφειλτος εἶναι,
 Ἐκ κοινῆ· πλείη ᾧ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδὲ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοις, μὴδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, δόποπύχσι δέ τ' ἀράς.
 Μηδ' αὐτ' ἡελίοιο τετραμυλῶ ὀρθὸς ὁμιχλῆν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύνῃ μεμνημῶς ἐς τ' αἰόντα.
 Μῆτ' ἐν ὁδῷ μῆτ' ἐκτός· ὁδὲ πρὸς δάδην ἐρήσῃς.
 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς, μακάρων τεινύκτες ἕασιν.
 Ἐξούμῳ δ' ἔγε θεῖται ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἥ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάζας εὐερκέσιν αὐλῆς.
 Μηδ' αἰδολοῖα γονῇ πεπαλαγμῶς ἐνδοθεν οἴ-
 κον

715

720

725

730

735

Ἐστὶν ἐμπελαδὸν πρὸς φαινόμενον, ἀλλ' ἀλέσασθαι.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαι
 Σπερμαίνειν γενέτω ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.
 Μηδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιέρρον ὕδαρ
 Ποσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὐξὴν ἰδῶν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νηψάμενος πολυεργάτω ὕδατι λευκῷ.
 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, καπότητι ᾧ χεῖρας ἀνιπτεῖ,

- Τῷδε θεοὶ νημεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω,
 Μηδὲ δ' ὅτ' πεντόζοι θεῶν ἐνὶ δαίτῃ θαλεῖη 740
 Αὖν δ' ὅτ' χλωρῷ τάρμενεν αἶθανι σιδήρει.
 Μηδὲ ποτ' οἶνοχόλῳ τιθέμεν κρητῆρ' ἔπερθεν
 Πινόνην, ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀεπίξενον καταλείπην,
 Μή τοι ἐφεζομένη κρῶζή λακέρυζα κορώνη. 745
 Μηδὲ δ' ὅτ' χυτροπόδων ἀντιπύρρεκλων ἀεελόντα
 ἔαθεν, μηδὲ λόεσθαι, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποιῇ.
 Μηδὲ ἐπ' αἰκινήτοισι καθίζειν (εἰ γὰρ ἄμφνον)
 Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ αἰελώεσθαι ποιεῖ.
 Μηδὲ δυωδεκάμηνον ἴσον καὶ τῷ τε τέτυκται. 750
 Μηδὲ γυναικίῳ λυτῷ χρόα Φαιδριώεσθαι
 Ἄερα. λευγαλέη γὰρ ἔστι χρόνον ἐς ἔσθ' καὶ τῷ
 Ποιῇ. μηδὲ ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 Μωμέυειν αἰδήλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νημεσῶ.
 Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε πορρεόντων, 755
 Μηδὲ ἔστι κελυφῶν ἔρεϊν, μάλα δὲ ἐξαλείεσθαι.
 Μηδὲ ἐναπιψύχην, τὸ γὰρ ἔσθ' τοι λαϊόν ἐστιν.
 Ὡδὲ ἔρδειν δαινέω ἢ βροῶν ὑπαλέυεο φήμην.
 φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, καὶ φη μὲν αἰείρας
 ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη ἢ φέρειν, χαλεπὴ τ' ὀποθέεσθαι. 760
 φήμη δὲ ἔστι πάμπαν ὀπίσθεται, ἢ τινὰ πολλοὶ
 λαοὶ φημίζουσι. θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

Ei succensent dii, & damnant posterum.
 Ne verò à manu deorum in celebri convivio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro.
 Neq; unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquit,
 Ne fortè insidens crocitet stridula corvix.
 Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest. *turn*
 Neque super immobilibus locato (non enim bonum est) *he*
 Puerum duodecennem: quia virum inertem facit. *crige*
 Neque duodecim mensium: aequale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc
 Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana: Deus quippe & hac indignè fert.
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
 Neque super fontes mejito: quin valde evitato:
 Neque incacato. id enim nihilo est melius
 Sic facere. gravem verò mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem levatu
 Facilimè, molesta verò portatu, difficilissq; depositu.
 Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi divulgant: quippe dea quadam est & ipsa

F I N I S.

D 5

HESIODI ASCRÆI DIES.

Dies verò ex Iove observās, bene secundum decorū
 Præcipe servīs, tricesimam mensis optimam
 Ad opera inspiciendum, demensumq; dividendum:
 Nempe cum circa juris negotia & iudicia populi ver-
 Hi enim dies sunt Iove à prudente. (santur.
 Primum novilunium, quartaq; & septima sacra dies.
 Hac enim Apollinē ense aureo armatum genuit Latona.
 Octavaque & nona amba dies mensis
 Egregiè crescentis, ad curandum opera mortalium,
 Undecima verò duodecimaque amba quidem bona:
 Hac quidem tondendus ovibus, illa latis segetibus me-
 Duodecima tamen undecima multò melior. (tendis.
 Hac enim net filia in aëre suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica acervū colligit.
 Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia caveto
 Sementem incipere: plantis verò inferendis optima est.
 Sexta verò media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona. puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primū, nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Apta est, sed hædis castrandis, & gregibus ovium,
 Stabuloq; circumsepiendo pastorali, benigna dies est.
 Bona verò viripara, amatque convicia loqui,
 Mendaciq; & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis

59 ΗΣΙΟΔΟΥ τῷ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡ Μ Ε Ρ Α Ι.

ΗΜΑΤΑ Δ' ἔκ διοθεν πεφυλαγμένῃ, ἐκ κατὰ μοῖραν
 Περσάδεϊν δμῶεσι. τρηκὰ δα μένους ἀρίστῳ
 Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥ δ' ἄρμαλιν δατέαοθαι,
 Εὐτ' αὖ ἀληθείην λαοὶ κρείνοιντες ἄγουσιν.
 Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πῶδ' ἀμῆϊόνη.
 Πρῶτον ἐνι, τετρας τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ.
 Τῇ γάρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γέινατο Ληϊώ.
 Ὀγδοατὴ τ' ἐνάτη τε δῶν γε μὴν ἡμᾶτα μένους (770)
 Ἐξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεας,
 Ἐνδεκάτῃ δὲ δυωδεκάτῃ τ' ἄμφω γε μὴν ἰσθλαί,
 Ἡ μὲν, οἷς πείκην, ἥ δ' εὐφρονα καρπὸν αἰμαῶας.
 Ἡ δ' δυωδεκάτῃ τ' ἐνδεκάτῃ μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νεῖ νῆματ' αἰροσιπότῃ ἀράχνης
 Ἡμαῖ ἔκ πλείε, ὅτε τ' ἰδρῆς σωρὸν αἰμαῖται.
 Τῇ δ' ἰσὺν σήζαιτο γυνή, προσβάλοιτό τε ἔργον. 15
 Μένους δ' ἱσταμένῃ τρηκαϊδικάτῳ ἀλέαοθαι
 Σπέρματ' ἄρξας. Φυτὰ δ' ἐνθρέψας ἀρίστη,
 Ἐκτῇ δ' ἡμέσῃ μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν. (780)
 Ἀνδρογόνῳ τ' ἀγαθὴ· κέρη δ' ἐσύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γένεσθαι πρῶτ', ἔτ' ἄρ γάμῃ ἀντιβολῆσαι. 20
 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη, κέρη τε γένεσθαι
 Ἀρμῶν, ἀλλ' ἐρίφους τάννυν καὶ πώεα μήλων,
 Σηκόν τ' ἀμφισαλεῖν ποίμνηϊον, ἥπιον ἡμᾶρ.
 Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνῳ· φιλέει δὲ κε κέρτομα βάζειν,
 Φένδια δ', αἰμυλίους πλόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς. 25
Μένους

Μῆνός δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βῶν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας δ' δυωδεκάτῃ παλαεργές.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡμαί, ἴσθρα Φῶτα, (790)
 Γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμὸν ἐστίν·
 Ἐοτλή δ' αὐτογόνον δεκάτῃ, κῆρ δέ τε τετρας 30
 Μέσῃ. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίπδας ἑλικας βῆς,
 Καὶ κυῖα παρχαρόδοντα καὶ ἔρῃας παλαεργές
 Πρηῦεν, ἔπει χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δ' θυμῷ
 Τετραδί· ἀλέυσθαι φθινόροσ· ὅ· ἱεμεῖν τε,
 Ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τέλεστομῶν ἡμάρ. 35
 Ἐν δ' τετάρτῃ μῆνός ἀγεσθαι ἐς οἶκον ἀκοίῃν,
 Οἰωνὸς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργμαί, τέττα ἄριστοι·
 Πέμπτης δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί. (800)
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὅρκον πνυμῶας τ' ἔρως τέκε πῆμ' ἑπτόροικος. 40
 Μέσῃ δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερ' ἱερὸν αἰκτῶν
 Εὖ μάλ' ὀπιπείωντα εὐτροχάλα, ἐν αἰλῶν
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμῆϊα δῆρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τά τ' ἄρμυρα νηυσὶ πέλονται.
 Τετραδί δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς. 45
 Εἰνάς δ' ἡ μέσῃ ἑπὶ δαίελα λωῖον ἡμάρ.
 Πρωίῃσιν δ' εἰνάς παταπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐοτλή μὲν γάρ τ' ἠδὲ Φυβευέμεν ἠδὲ γενέσθαι (810)
 Ἀνέρι τ' ἠδὲ γονακί· καὶ ἔπειτα πάγκακον ἡμάρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασιν τελεῖν ἄδα μῆνός ἀείσω 50
 Ἀρξασθαι τε πῖθξ, καὶ ἑπὶ ζυγὸν ἀνχένα θῆναι
 Βεσσι καὶ ἡμίονοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσι·
 Ἐπὶ πολυκλήϊδα θολὴν εἰς οἶνον πεπνυμένην

Εἰρύμηναι.

*Mensis verò octava verrem & bovẽ valde mugientem
Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.*

*Vicesima verò in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim bona est indolis.*

*Bona autem viripara decima, puella verò & quarta
Media: hac verò & oves, & curvipedes retortis cornib⁹
Et canem asperis dentibus, mulosq₃ laboriosos (boves,
Cicurato, manum imponens. cautus verò esto animo,
Vt quartam vites desinentis & inchoati mensis,*

*Doloribus cõficiendo animo. valde hac accommoda est
Quarta autem mensis uxorem domum ducito, (dies.
Observatis avibus quæ ad hanc rem sunt optima.*

*Quintas verò evitato: quia difficiles sunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare, (periurus.
Periurium vindicantes, quod malum contentio genuit
Media verò septima, Cereris sacrum munus*

*Diligenter inspiciens bene aquata in area
Ventilato: roborumq₃ sector incidito cubicularia ligna,
Navaliaq₃ ligna multa, & qua navibus congrua sunt.*

Quarta verò incipito naves compingere hiantes.

Nona autem media pomeridiana, melior dies.

Prima verò nona prorsus innoxia hominibus.

*Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quàm mulieri: nec unquã prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimũ
Implendis doliis, & ad jugum collo impanendum,
Bobus & mulis, & equis celeribus.*

Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum

Trahit.

Trahit. Sed pauci vera intelligunt.

*Quarta verò aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media. pauci verò rursus post vigesimam mensis
optimam,*

Aurora vigente pomeridiana verò est deterior.

Et hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Cætera autem incerta, sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci verò norunt.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusq; & felix, qui hæc omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

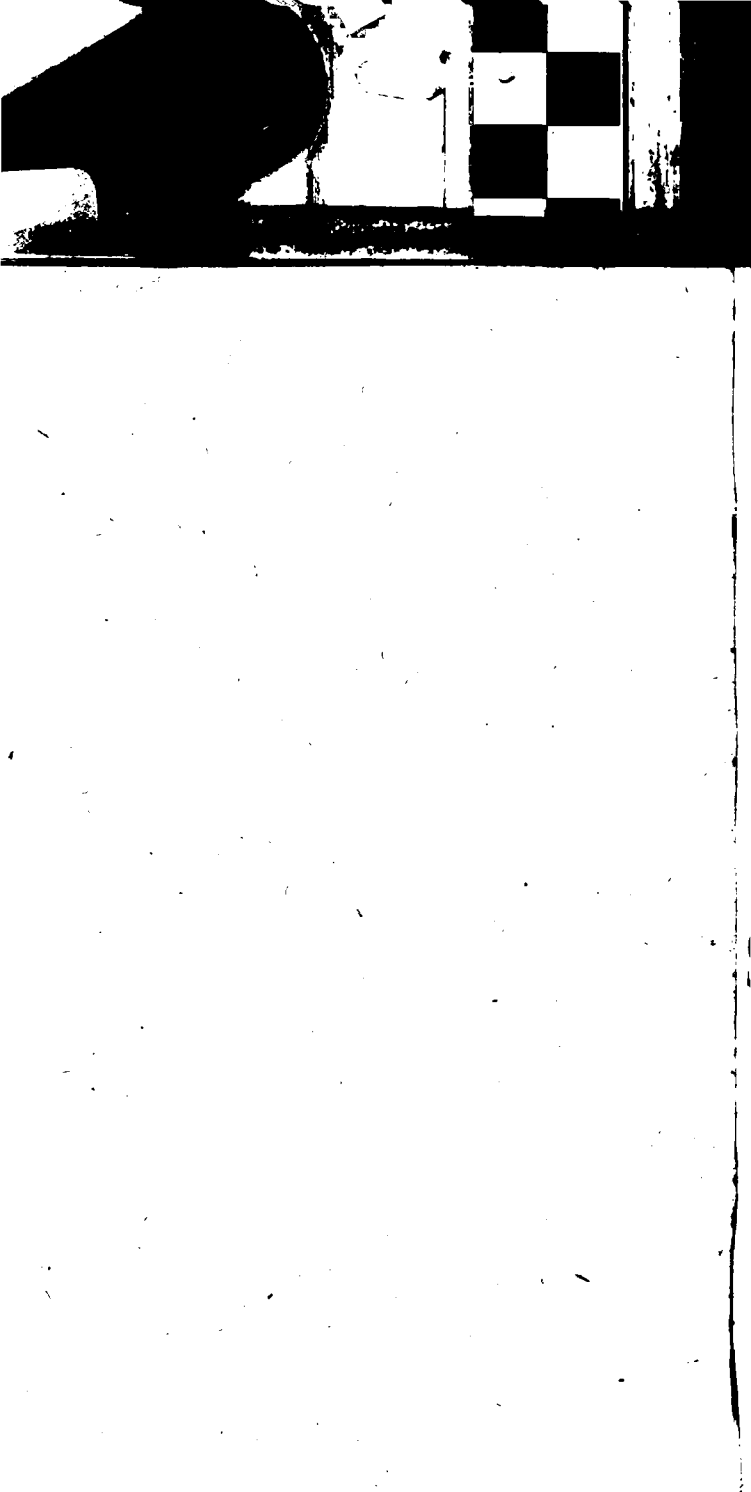
F I N I S.

Εἰρύμνῃ. παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κκλήσκει.
 Τελεῖται δ' οἷγε πῖθον. περὶ παύτων ἱερὸν ἡμᾶρ
 Μέσση· παῦροι δ' αὐτε μετ' εἰκάδα μινὸς ἀρίστην,
 ἥδ' ἔστι γνομένης· ὅπ' δ' εἰλα δ' ἐστὶ χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὅπ' ἡχθονίοις μέγ' ὄνταρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰ δαποὶ, ἀκέραιοι, ἔτι φέρουσαι.
 Ἄλλ' αὖ δ' ἀλλοίῳ αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἵσταιν.
 Ἄλλοτε μητρὸς πέλ' ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ·
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὅλβιος, ὅς τ' αὖτε πάντα
 Εἰδὼς ἐργάζεται, ἀναίτη αἰθανάτοις,
 Ὅρνιας κελύων, καὶ ὑπερβασίας ἀλκείων.

(720)

60

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ὁ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
Α Σ Π Ι Σ
ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

HESIODI ASCRÆI
S C V T V M
HERCVLIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ τὸ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀπὸς Ἡρακλέους.

Η οἷη περιλιπῶσαι δόμους ἔ παλῖδα γαῖαν
 Ἠλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφικτυύωνα,
 Ἀλκμήην, θυγάτηρ λαοσθέν' Ἠλεκτρεύων. Θ.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτέρων
 Ἐιδεῖ τε μεγέθει τε νόον γε μὴν ἔτις ἐρξε
 Τάων αὖ θνηταὶ θνητοῖς τέκον ἐνηθεῖσαι,
 Τῆς καὶ δότ' κρήθεν, βλεφάρων τ' δότ' κυανείων
 Τοῖον ἄηθ' οἷον τε πολυχρύζε' Ἀφροδίτης.
 Ἡ δ' ἔτι καὶ ὡς καλὰ θυμὸν ἰὸν τίς κε ἀκούειτο,
 Ὡς ἔπω τις ἐτίξε γυναικῶν θηλυτέρων.
 Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱφὶ δαμάστας,
 Χωσάμεν περὶ βυσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα,
 γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέτευε Φερεσάκειας Καδμείης,
 Εὐθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σιῶν αἰδοίη πῶδ' αἰκοῖτι,
 Νόσφιν ἄτερ φιλότηθ' ἐφίμερ. ἔ γάρ οἱ ἦεν
 Πρὶν λεχέων σπινθῆλαι εὐρυφύρῃ Ἠλεκτρυώνης,
 Πρὶν γε Φόνον τίς αὖτο κασιγνήτων μεραθύμων
 Ἦς ἀλόχευε, μαλερῶν καὶ φλέξει περὶ κόμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 Ὡς γάρ οἱ διέκετο θεοχθρὶ σπινθάρτοροι ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μιν εἰπεύετο δ' ὅτι τάχιστα,
 Ἐκτελέσσει μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἱεῖναι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Πρωτὶ πᾶσι πᾶσι, ὑπὲρ σαικέων πρῆοντες,

HESIODI ASCRÆI

Scutum Herculis.

A *Vt qualis relictâ domo ac patria tellure
 Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem,
 Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis:
 Quâ mulierum genus superabat fœminearum,
 Formaque & proceritate. mente utique nulla cum ea
 certabat* (bentes,

*Illarum quas mortales mortalibus peperere concun-
 Cujus & à vertice, & à palpebris nigricantibus
 Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.*

*Atq; hac talis existens, tã animo suum colebat conjugē,
 Perinde ut nulla unquam coluit mulierū fœminearum,
 Quanquam ipsi patrē prastantem occidisset, vi domans
 Ira cōmotus propter boves. relictâ autē ille patria tel-
 Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.* (lure

*Vbi idem habitabat cum veneranda conjugē, (ipsi
 Seorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim licebat
 Ante lectum conscendere formosa Electryonidis,
 Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum
 Suae conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.*

*Ita enim constitutum ipsi erat, diuq; testes facti fuerāt.
 Quorū ille verebatur iram, festinabatq; quā celerrimē
 Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incūbebat.
 Hunc autem unā cupidi bellique praliique, (rentes,
 Bæotii equitando insignes, supra clypeos animum ge-*

*Locrig, cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi
Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alcai,
Gaudens tot populus. At pater hominumq, deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus damni depulsores
plantaret.*

*Profectus autē ab Olympo est dolū alta mente voluens,
Desiderans consuetudinem elegantis mulieris, (sum
Per noctem: celeriterq, venit in Typhaoniū, unde rur-
Ad Phicium summum accessit prudens Iupiter,
Vbi residens mente versabat divina opera.*

*Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
In lecto concubitu mixtus est, perfecitq, desiderium:
Eadem autem & Amphitryon populorum dissipator,
illustris heros,*

Perfecto magno opere, rediit domum suam.

Neque ille ad famulos & pastores agrestes

Cæpit ire, antequam sua conjugis conscendisset lectū.

Tale siquidē corde desiderium ceperat pastorem populorum.

*Sicut quando quispiā magno affectu effugit afflictionē
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:*

*Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato, (est,
Magnoq, affectu, lubentiq, animo, domū suam reversus
Totaq, nocte concubuit cum pudibunda uxore,*

Oblectando se muneribus aurea Veneris. optimo,

*Illā autem à Deo pariter domita, & ab homine longē
Thebis septē portas habētibus geminos peperit pueros,
Haudquaquam similes, quanquam fratres essent.*

Alcerum

Ἀοκροί τ' ἀγχιμαχοὶ καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
ἔαποντ'· ἦρχε δ' τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
Κυδῖων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἄλλω μῆτιν ὕφαινε μέλα Φρεσίν, ὅφρα θεῶισιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφειστῇσιν ἀρῆς ἀλκίηρα φύσεισιν,
Ὡς το δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον Φρεσὶ βυασοδο-
μεύων.

Ἰμεύρων Φιλότῃ· εὐζώνιοι γυναικὸς,
Εἰνύχι· τάχα δ' ἴξε Τυφάονιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προέβηκατο μηλιέτα Ζεὺς.
Εὔθα καθεζόμεν·, Φρεσὶ μῆδετο θέκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ ταυρὸς Φύρα· Ἡλεκτρυνῶντος
Ἐυνῇ καὶ Φιλότῃ μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἔελδωρ.
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοσό· ἀγλαὸς ἦρας
Ἐκτελέρας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὃν δὲ δόμον δέ.
Οὐδ' ὅγ' ἔπι δμῶας καὶ ποιμνίας ἀγροιώτας
Ὡς τ' ἵεσθαι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχευ' ἔπι βῆμαί μιν εὐνῆς
Τοῖ· γὰρ κραδί μιν πῖθ' αἶνυτο ποιμνία λαῶν.
Ὡς δ' ὅτ' αἰὲρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγοι κακότητα
Νέξ' ὑπ' ἀρχαλῆς, ἢ κ' κρατερὸν ὑπὸ δεσμῷ.

Ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρυῶν χαλεπὸν πόνον ἐκπλυπέ-
σας,

Ἀσπασίως τε Φίλως τε εἰδὼν δόμον εἰσαφίκανε.
Πανύχι· δ' ἄρ' ἔλεκτο σιωπῇ αἰδοίῃ πρῶτα κοῖτις,
Τερπόμην· δώροισι πολυχρύ· Ἀφροδίτης.
Ἡ δ' ἐθεὶ δμηθῆσαι καὶ αἰεὶ πολλὸν ἀρίστω,
Θήκη ἐν ἐπισπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντες (καζιγνήτω γε μὲν ἤϊλιν)

Τὸν μὲρ' χροῖον, τ' δ' αὖ μέγ' αἰμείνονα Φῶτα,
Δεινόν τε κρατερόν τε, βίβω Ἡρακληΐην.

Τὸν μὲρ' ὑπομνηθεῖσα κελαενὴ Φεῖ Κρονίωνι,
Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυασάμην Ἀμφιτρυώνι,
Κεκεμμένω γενέω. τ' μὲρ' βροτῶν αἰδέει μιν γαῖσα,

55

Τὸν δ' αὖ Κρονίωνι θεῶν σηματοῖσι πάντων·

Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρηιάδην, μεγάθυμον.

Εὐρε γὰρ ἐν τεμνέει κατὰ βόλῃ Ἀπόλλωνος

Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρην, αἶτον πολέμοιο,

Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομέ-

νοιο

60

Ἐσώτ' ἐν δίφρῳ χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκείας ἵπποι,

Νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει,

Κοπιομένη παλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσσὶν ἵππων.

Ἄρματα δ' εὐκαίητα καὶ αὐτογὰς ἀμφαράδιζον

Ἴππων ἱεμένων. κεχάρετο δ' αὖ Κύκνος ἀμύμων,

65

Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήιον, ἡνίοχον τε,

Χαλκῷ δηῶσιν, ἔσπετο κλυτὰ τεύχεα δύσαν.

Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπαῶσε βίβω Ἡρακληΐην.

Παῦ δ' ἄλλοι καὶ βωμὸς Ἀπέλλωνος Παγα-

σαίῃ.

70

Λάμπεν ὑπὸ δεινοῖο θεῷ τευχέων τε καὶ αὐτῷ.

Πῶς δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐ-

κείνῳ

Ἐτλη θνητὸς ἐὼν καίεναστίον ἐρμηθιῶαι,

Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμευ Ἰολάου;

Κοίνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀσπίδι

75

Ἐξώ-

*Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longè
præstantiorem virum,*

Sævum ac validum, vim Herculeam:

Hunc quidem compressa à nubiù offuscato Saturno, n

Iphicleum autem, hastarum à concussore Amphitryone,

*Diversa generatione: alterum quidem, cum viro mor-
tali concumbens: (omnium:*

Alterum autem, cum Saturnio deorum imperatore

Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.

Invenit enim in luco longè jaculantiis Apollinis

Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,

Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stantes in curru: terrâ autem pulsabant veloces equi,

Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos dividebatur,

Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.

*Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum
resonabant,*

Equis festinantibus gaudebat autē Cygnus inculpatus,

Sperans se Iovis filium, Mavortium, aurigamque

Ferro interempturum esse, & inclyta arma despolia-

Sed ipsius vota non exaudivit Phæbus Apollo. (turū.

Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeant.

Totus vero lucus & ara Appollinis Pagasæi

Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso, (illi f

Et quasi quidē ignis ex oculis effulgebat. Quis autem

Sustinisset, mortalis existens, obviam sub conspectum

Præter Herculem & gloriosum Iolaum? (prodire,

Illorum enim & vis magna, & manus invictæ

Ex humeris nata erant, una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

*O heros Iolae, mortalium longè carissime omnium,
Nempe verè in immortales beatos, qui olympū tenent,
Peccavit Amphitryo, quoniā bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata,
Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas
habentes frontes:* (vestibus,

*Venitq; ad Creontem, & Heniochen longis ornatam
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia prae-
buerunt.*

*Qua fas est supplicibus, colueruntq; ex animo magis.
Vivebat autē exultabūdus cum formosa Electryonide
Sua conjuge: moxque nos revolutis annis (nio,
Nati sumus, neq; statura similes corporis, neque inge-
Pater tuus & ego: cuius quidem mentem sustulit lupi.
Qui relicta domoque sua, & suis parentibus, (ter,
Abiit veneraturus immaturo partu editum Euryst-
Infelix. certè multū ingemiscebat postea, (heum:
Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.*

Mihi verò deus difficiles imperavit labores.

*O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum, magnamque mentibus fiduciam
accumulans* (rum,

*Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equo-
Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris,
Qui nunc cū clangore circumquaq; furit per sacrū ne-
Phæbi Apollinis, longè jaculantis regis.* (mus
Enim

Ἐξ ὧμων ἐπέφουκον ὅππῃ σβαροῖσι μάλασσιν
 Ὃς ῥα τόθ' ἠνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον.
 Ἦρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων.
 Ἦπι μέτ' ἀθανάτους μάκαρας, τοῖς Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Ἦλθεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐσέβανον ποτὶ Θήβην
 Ἦλθε, λιπὼν Τίρμωτον εὐκτίμωρον Πηλοίεθρον,
 Κτεῖνας Ἠλεκτρυῶνα, βοῶν ἑνὲς εὐρυμείλιπων.
 Ἰκτε δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἠνιόχην πινύπεπλον,
 Οἱ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμυρα πάντα παρῆ-
 χον,

Ἦ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον 85
 Ζῶε δ' ἀραιλόμῳ σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυῶνῃ
 Ἦ ἀλόχῳ. τάχα δ' ἄρμυες ὀπιπλομήρων ἐπαι-
 τῶν

Γεινόμεθ' ὅτε Φυλὴν ἐσαλίγκιοι ὅτε νόημα.

Σός τε πατήρ καὶ ἐγὼ, τῷ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς·

Ὃς περιπλὼν σφετέρων τε δόμον σφετέρους τε το-
 κῆας, 90

ὧχετο πημάτων ἀλιτηρόν Εὐρυσθέα,

Σχέτλι· ἦ περ πολλὰ μετεσυναχίζετ' ὁπίσσω,

Ἦν ἄτλῳ ἀχέων ἢ δ' ἐπαλινάχρετός ἐστιν.

Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλης.

ὦ Φιλῶ, αἰθὰ σὺ θάσσον ἔχ' ἠνία Φοινικέοντα 95

Ἰππων ὠκυπόδων μέγα καὶ Φρεσὶ θάρσῳ ἀέξων,

Ἰθύς ἔχειν θοὴν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων δένει ἵππων,

Μηδὲν ὑποδδίσας κτύπον ἄρει ἀνδροφόνου,

Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος

θοῖβ' Ἀπόλλωνος ἱκατηβιλέται ἀνακλῶ.

Ἡ μὲν καὶ κράτερός περ ἰὼν ἄαται πολέμοιοι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,
 Ἠθῆ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾷ σὺν κεφαλῇ, καὶ ταύρεσσιν ἔννοσίζαι,
 Ὃς Θῆβης κηδόμενον ἔχῃ, ῥύεταί τε πόλιν αἶψα.
 Οἷον δὲ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σας εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέουσιν ἐσθλὸν
 ἄρῃαι.

105

Ἀλλὰ γὰρ δύσγεο τέυχ' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
 Δίφραξ ἐμπελάσῃ τις Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
 Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ ἔπι ἀταρβητόν Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίζεταί· ἀλλὰ μιν εἴω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονα Ἀλκείδαο,
 Οἳ δὲ σφιν χεῖρόν εἰσι. Λιλαϊέμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήζουσιν· τὰ σφιν πολὺ φίλτερον
 θεΐνης.

110

Ὡς φάτο· μείδοντι δ' ἐβίη Ἡρακλεΐη,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρματα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεια πλερόντα προσήυδα.

115

Ἦρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφέες, οὐκέτι τηλῶς
 Ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δὲ, ὡς πάρος, ἦσθα δαΐ-
 φρων,

Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 Παιήτην ἀσπρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε διώκηαι.

120

Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρειχάλκοιο φασινῶ,
 Ἠφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμην ἐθήκα.
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδωκε
 Καλόν, χρύσφον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε

125

Πάλλας

Enimverò, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur bello.

*Hunc vicissim allocutus est inculpatus Iolaus:
O patre, quàm multũ verò pater hominũ atq; decorum uti
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:
Quemadmodũ & hanc mortale, validumq; magnumq;
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma. Mavortia, ut quam celerrimè
Currus inter se committentes Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neq; intrepidum Iovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcida,
Qui prope adsunt, cupientes bello (epule.
Certamen instituire. qua res ipsis multo gratior quam*

*Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus. admodum enim illi grata dixerat.
Atq; ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est.*

*O heros Iolae, Iovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu verò quemadmodum antea fuisti
bellicosus,*

*Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus
setis obsitum (ris.*

Quoquo versum converte, & auxiliare pro eo ac pote-

*Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendidas,
Vulcani inclita dona, tibiis induxit.*

Mox & thoracem pectori induit

Pulcrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat

Pallas

*Pallas Minerva filia Iovis, tunc cum cæperat
Primum luctuosa aggredi certamina. (ferrum,
Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium
Sævus vir: cavam autem circa pectora pharetram,
Rejecitq; in tergum. in hac multa erant sagitta
Horrenda, mortis vocem reprimentis datrices.
Ha ab anteriori quidem parte mortem habebant præ-
fixam, & lacrymis madebant:*

*Media autem polita erant, longa: sed à tergo
Nigra aquila contexta alis (ripuit.
Erant. ille autem validam hastam præfixam ære cor-
Capiti verò ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
Qua tutum reddebat caput Herculis divini.*

*At manibus clypeum accepit, varium totum, quem
nemo quisquam (visu.*

*Neg, perrupisset jaciendo, neque comminisset, mirum
Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque
Et electro lucidus erat, auroque fulgido, (ebore,
Splendens: caruleis plicis fulgorem inter secantibus.
In medio autem draconis erat terror, haud quaquã ef-
Retro oculis igne lucentibus tuens. (fabilis,*

*Cujus & dentibus quidẽ repletũ erat os candidatibus,
Sævis, inaccessis. super terribilem autem frontem
Sæva contentio devolitabat, accendẽs pugnas hominũ;
Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris
Quicumque bellum adversus Iovis filium gererent,
Quorum & anima quidẽ sub terrã eunt ad Orcũ intro
Ipso-*

Παλλὰς Ἀθηναίη κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμαλλε
 Τεπρῶτον σονόεντας ἐφορμήσασθαι αἰέλας.
 Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρής αἰκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς αἰήρ· κοίλῳ ᾗ περὶ στήθεσσι Φαρέτελιν,
 Καθβάλετ' ἐξόπθην· πολλοὶ δ' ἔντοθεν οἴσσι
 Ρίγηλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.

130

Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον
 Μίεσοι ᾗ ξυσθὶ, περιμήκειες· αὐτὰρ ὅππῃθεν
 Μορφοῖο φλεγύας καλοπτόμενοι περύγασιν
 Ἦσαν· ὁ δ' ὄβριμον ἔγχετο ἀκαχμήσον ἔλετο
 χαλκῷ

135

Κρατὶ δ' ἐπ' ἐφθίμῳ κυνέῳ ἐτύκλον ἔθηκε,
 Δαιδαλίῳ, ἀδάμαιοιτο, ὅππῃ κροτάφοις ἀραρήαν,
 Ἦτ' εἵρυτο κάρη Ἡρακλῆιτο θεῖοιο.

ΧΒΡΣΙ γε μὴρ σάντο ἦλε παναίολον· ὅδε τις
 αὐτό

Οὐτ' ἐρρήξε βαλὼν, ὅτ' ἔθλασσι, θαῦμα ἰδεῖσθαι.

140

Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τίττω λευκῷ τ' ἐλίφασι,
 Ἠλέκτρῳ δ' ὑπολαμπές ἔλω, χρυσῷ τε φαεινῷ,
 λαμπτόμενον κυάος ᾗ διὰ πύχες ἡλήλαστο.

Εὐ μέσῳ ᾗ δράκοιτο ἔλω φόβοτο, ὅττι φατειές,
 Ἐμπαλιν ὁδοῖσιν περὶ λαμπομέδμοσι διδορκαίς.

145

Τῇ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεαίνων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων, ὅππῃ ᾗ Βλοσυροῖο μετώπῳ
 Δεινῇ Ἐρὶς πεπότητο, κορύσσει κλόνον αἰδρωῶν,
 Σχελίῃ, ἥ ρα νόον τε καὶ ἔκ φοίνεας ἔλετο φωτῶν,
 Οἱ τινες αἰτιβίῳ πόλεμον Διὸς ἥϊ φέροισιν.

150

Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δυνάσ' αἰδοῖτο αἶσα

Ἀυλῶν.

Ἀυλῶν. ὅς τ' αὖ δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίεσης,

Σκερῆα ἀζαλέσιο κελαινῇ πύθεται αἶη.

Ἐν ᾗ προΐωξίς τε παλῖωξίς τε τέτυκτο·

Ἐν δ' ὁμαδός τε, φοβέσθ' τ', ἀνδροκτασίη τε
δεδήκει.

155

Ἐν δ' ἔρεος, ἐν ᾗ κυδοιμὸς ἐθιύεον, ἐν δ' ὅλοη
κῆρ,

Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύετατον, ἄλλον ἄστεν

Ἄλλον τεθνεῖωπι κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖιν.

Εἴμα δ' ἐχ' αἴμφ' ὥμοισι δαφοίνεον αἵματι φω-
τῶν,

Δεινὸν δερκομῆρη, καναχῆσί τε βεβερεθῆα.

Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ἔπ' φατῶν

Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώ-
πων,

Οἵτινες αὐτίβιλω πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροιεν.

Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πᾶλεν, εὐτε μάχοιτο

Ἀμφιπρυωνιάδης. τὰ δ' αἶετο θωῦτά ἔργα.

165

Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δρεγκασί

Κυαῖά κατὰ νῶτα, μελαῖθησαν δ' ἡ γένεια.

Ἐν δ' οὐῶν ἀγέλαι χλένων ἔσαν ἡ δὲ λεόντων

Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε.

Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σίχες ἦϊσαν· ἔδενυ τῶγε

170

Οὐδέτεροι πρεῖτεν· φρέεσαν γὰρ μὲν αὐχένας
ἀμφω.

Ἦδη γὰρ σφιν ἔκτε μέγας λῆς, ἀμφὶ δ' ἀπροι.

Δοιοὶ δ' ἀπουρέμενοι ψυχὰς, κατὰ δ' ἔσφι κε-
λαινόν

Λίμν

*Ipsorum ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.*

*In eo autem & propulsatio, & vice versa persecutio
facta erant.* (bantur.

*In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc fere-
In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo per-
niciosa Parca,* (illesum

*Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem
Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.*

*Vestem autem habebat circum humeros cruentam
sanguine virorum,*

Savum videns, clamoribusque ingravescens.

*In eo autem & serpentum capita saevorum erant haud
quaquam effabilem,* (hominum,

*Duodecim, quae per terrefaciebant super terram genera
Quicunque bellum contra Iovis filium moverent.*

*Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quo-
ties pugnabat* (opera.

*Amphitryoniades. Hac autem distincta erant miranda
Porro veluti puncta quadam apparebant videnda sa-
vis draconibus*

Cerulea per terga, denigrataque erant illis maxilla.

*In eo autem & suam greges agrestium erant, atque leonum
Mutuo sese aspicientium, irascentiumque, & festinantium*

*Quarum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi
Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla amborum*

*Iuxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem a-
Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger* (pri

Cruo

*Cruor distillabat in terrā. ipsi autē cervicibus dejectis
Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.*

*At illi magis etiam excitabāntur, incensi ad pugnan-
Vtrique agrestesque suos, trucesque leones. (dum,*

*In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Caneum circa regem, Dryantemque Pirithoumque,
Hopleumque, Exadiumq, Phalerumque, Prolochumq,
Mopsimumque Ampycidem, Titaresium, nothum Martis,
Theseumque AEgeidem, similem immortalibus:*

Argentci, aurea circum corpus arma habentes.

*Centaury autem ex altera parte contra hos congrega-
Magnus Petraus atque Asbolus augur, (bantur,*

Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,

Et duo Peucida, Perimedes, Dryalusque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

*Atq, impetū pariter faciebāt, perinde ac si vivi essent,
Lanceisque atque abietibus cominus certabant.*

Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabāt equi

Aurei, & ibidem ipse quoq, spoliator perniciosus Mars,

Mucronem in manibus habens, milites exhortans,

Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,

Currui insists. juxta autem Pavorque Metusque

Stabant, gesticulantes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Iovis filia prädatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus aureamque galeam,

*AEgeidemque circum humeros: gradiebatur autem in
prælum savum.*

Αἶμα' ἀπελείβει' ἔραζ'· οἱ δ' αὖ χένας ἐξελεπόνῃες,
Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι

175

Τοῖ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγαιρέσθην, ποτίοντε μάχεσθαι,
Ἀμφοτέροι, χλῆναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.

Ἐν δ' ἔνθ' ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν,

Καινέα τ' ἀμφὶ ἀνὰ κτᾶ, Δρύαντά τε, Περικλοῦν τε,

Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φαληρόν τε Πράλοχόν τε,

180

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήριον, ὅζον Ἄρησιν,

Θησιάτ' Αἰγείδην, Ἰππικέλον ἀθανάτοισιν·

Ἀργύρεσι, χρύσεα περὶ χροῖ τέυχ' ἔχοντες.

Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναυλίοι ἡγερέθοντο

Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδὲ Ἀσβολον οἰωνιστῆν,

185

Ἄρκτον δ' Οὐρίον τε, μελαγχαίτῳ τε Μίμαντά,

Καὶ δύο Πευκίδας, Περμῆδεά τε Δρύαλόν τε,

Ἀργύρεσι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Καὶ τε σιωμαίνκτῳ ὥσεί ζωοὶ περὶ ἰόντες,

Ἐγχεσθῇ ἡ δ' ἐλάτης αὐτοσχιδὸν ὠρμγνῶντο.

190

Ἐν δ' Ἄρης βλοσυροῖο ποδώκεος ἔστασαν ἵπποι

Χρύσει· ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς ἐναρφέρῃ ἕλι· Ἄρης

Αἰχμῶν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶ λέεσσι κεύεσθαι,

Δίματι Φοινικίοις, ὥσεί ζωὸς ἐναρίζων·

Δίφρῳ ἐμβεβαώς. ὧσα δ' αὖ Δαιμόν τε φύβῃ τε

195

ἔστασαν, ἱεμφοὶ πόλεμον κατὰ δῦμῳ αὐδρῶν.

Ἐν δ' Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τροτογένεια,

Τῇ ἱκέλῃ ὥσεί τε μάχῃ ἐθέλῃ κορύσσειν,

Ἐγχεσθῇ ἐχούσ' ἐν χερσὶ χρυσεῖν τε τρυφάλειαν,

Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἔπῃ δ' ὥχετο Φύλοπιν

αἰνέω.

200

F

Ἐν

Ἐν δὲ ἑὺ ἀθανάτων ἱερὸς χαρὸς· ἐν δὲ ἄρα μέσῳ
 Ἰμερόεν κιθάρῳζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείη Φόρμιγγι· θεῶν δὲ ἑδῶ ἀγνὸς Ὀλυμπῶ·
 Ἐν δὲ ἀγορῇ, περὶ δὲ ὄλβῳ ἀπείρατῳ ἐσφά-
 νωτο

Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δὲ ἐξήρχον αἰοιδῆς 205
 Μῆσαι Πιερίδες, λιγὺ μελοποιῶναις εἰκυῖαι.

Ἐν ᾗ λιμὲν ἑορμῶ ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πάνεφθε καοσιτέριοιο,
 Κλυζομήνῳ ἵκελῶ· πολλοὶ γε μὴν ἀμμίζον αὐτᾷ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἰθιώεον ἰχθυάσυντες, 210

Νηχομήδῳ ἵκελοι· Διοὶ δὲ αἰετοφυστόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλαπας ἰχθύες.
 Τῶν ὑπὸ χάλκεοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 Ἦστο αὐτῇ ἀλιεὺς δεδοκημύῳ· εἶχε ᾗ χερσὶν
 Ἰχθύζιν ἀμφίβλητρυν, δοπορρίψοντι ἰοικώς. 215

Ἐν δὲ ἑὺ ἠυκόμου Δαναΐης τέκῳ ἱππότα Περ-
 σέυς,

οὐτ' ἄρ' Ἰπιψαύων σάκεῳ ποσσὶν, ἔθ' ἑκάς αὐτᾷ·
 Θαῦμα μέγα φρεσὶσάθ' ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσήρακτο.
 Τῶς γὰρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸν Ἀμφι-
 γυήεις

Χρύστον ἀμφὶ ᾗ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέλδιλα. 220

Ὡμοῖσιν δέ μιν ἀμφὶ μελαίνετον ἄορ ἔκειτο,
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνῳ· ὃ δὲ ὥς τε νόημι ἱπποτάτο,
 Πᾶν ᾗ μετὰ φρεῖον εἶχε κάρη δεινῷ πελώρῃ,
 Γοργῶς ἀμφὶ δέ μιν κίβρις θείη, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρῇ δύζαντι ᾗ κατηωρεῖτο φαινοῖ 225

Χρύζοι

At erat in eo clypeo & immortalis chorus, in cuius medio
 Desiderabile quiddā personabat Iovis & Latona filius
 Aurea cithara: deorū autē frangebatur purus Olympus.
 Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi
 in corona erat posita (tum

Immortalium in certamine: Dea autē incipiebant can-
 Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
 Rotundus factus erat liquefacto è stanno,
 Inundanti similis: multi verò per medium ipsius
 Delphines hac atq; illac ferebantur piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum afflantes
 Argentei delphines depascebant mutos pisces.
 Sub his arei trepidabant pisces, sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans: habebat autem mani-
 Piscium rete, projecturo similis. (bus

In eo a. & pulchricoma Danaes filius eques Perseus,
 Neque quidem contingens clypeum pedibus neq; lon-
 ge separatus ab illo,

Miraculum magnū dictū: quoniā nusquam nitebatur.
 Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
 Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
 Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra
 ensis pendebat,

A Ereus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis. circa ipsum autē pera ferebatur, mirū visu,
 Argentea, fimbriaque dependebant lucida

Aurea. sava autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem ha-
Ipse autem properanti & formidanti similis (bens.
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum verò
Gorgones inaccessa & ineffabiles ruebant,
Cupientes ipsum apprehendere. in viridi autē adamāte
Euntibus ipsi resonabat clypeus magno strepitu
Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autem dra-
Duo suspensi erant, attollentes capita. (cones
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes.
Crudele tuentes. supra sava autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes.
Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pu-
gnam tenentes, (ribus
Dimicabant. mulieres autem in bene constructis tur-
A Ereum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem qui seniores erant, & senectutem affecuti
Conferti extra portas ibant, sursumque diis (erant,
Manus tendebant beatis, pro suis liberis
Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post
ipsos autem
Parca nigra candidis crepantes dentibus,
Torva terribilesq̃, cruentaque, inaccessaq̃. (piebant
Certamen habebāt de iis qui cadebant omnes enim cu-

Cruo-

Χρῦσσοι· δεινὴ δ' περὶ κροτάφοισιν ἀνακλῖ-
 κεῖτ' Ἀΐδου κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα
 Αὐτὸς δ' ἀπείδοντι καὶ ἐρρίγοντι εἰοικώς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐπιταίνεται. ταὶ δ' μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ ἑ Φαταὶ ἐρρώνοντο,
 Ἰέρμραι μαπίειν. Ἰπὶ δ' χλωρῆ ἀδάμασσι
 Βαινισσέων ἰάχεσκε σάκῃ μεγάλῃ ὀρυμαγδῷ·
 Ὀξέα καὶ λιγέως· Ἰπὶ δὲ ζώνησι δράκοντες
 Δοιῶ ἀπὴν ῥέοντ', Ἰπικυρῖώνοντες κάρλῃα.
 Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε μῦθε δ' ἐχάρασσον ὀδόν-
 τας

230

235

Ἄρξια δερκομῦν· Ἰπὶ δ' δεινοῖσι καρλῷοις
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἄνδρες ἐμαρναῖθ' ἔλιν, πολεμῆϊα τέυχ' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν δ' οὖν σφετέρης πόλιν σφετέρῃ τε τοκῆων
 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ παρθέην μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλείονες δ' ἔτι δ' ἤρην ἔχοντες,
 Μάρνανθ'· αἱ δ' γυναικες εὐδμήτων Ἰπὶ πύργων
 Χάλκεον ὅζυ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκέλαι, ἔρως κλυτὴ Ἥφαίστιο.

240

Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 Ἀθροοὶ ἐκτοσθεν πυλῆων ἔσαν, ἀν' ἣ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔχον, αἱ δ' μετ'
 αὐτὰς

245

Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραβείσαι ὀδόντας,
 Δεινωποὶ, βλοσυροὶ τε, θαφεινοὶ, ἄπλητοί τε
 Ἀῆρην ἔχον περὶ πειπλόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἔεντο

250

Αἶμα μέλαια πίεν· ὃν κ' ἐπεὶ πρῶτον μεμάρποιεν
 Κεῖδμεν ἢ πίπλοντο νεῖατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' αἰδὸς διὰ κα-
 τείεν

Τάρταρον ἐς κρυόενθ', αἰ ᾗ Φρένας εὐτ' ἀρέζατο 255

Αἶμα δ' αἰδομένης, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὁπίσσω,

Ἄψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύενεν αὐτὶς ἰῆσαι.

Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὕ-

φίαςων,

260

Ἄτρεπτο, ἅπτε πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ κ' ἔμπεης

Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερὴς τ' ἑὸν τρεσβύτατη πε-

Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δερμῆαι ἐθεντο.

Δαίνα δ' ἐς ἀλλήλας δακρυόεντασι θυμῆνασαι,

Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θραζέας ἰσώσαντο.

Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκε Πισμυγερὴ τε καὶ αἰνὴ,

Χλωρὴ, αὐσαλέη, λιμῶ κατὰ πηληΐα,

265

Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖραςιν ὑπῆσαν.

Τῆς ἔκ μὲν ῥινῶν μύσαι ῥέον, ἔκ δ' ἀπαιῶν

Αἶμα ἀπελείβει ἔραζε. ἡ δ' ἀπληγὸν σαρῆα

Εἰσῆκε, πολλὴ δ' κόνις κατενέοθεν ὤμους,

Δάκρυσι μυδαλέη. ὦρα δ' ἔνυργτο πόλις αὖ-

δρῶν.

270

Κρύσαι δέ μιν εἶχον ὑπερθελοῖς ἀεραῖαι

Ἐπὶ αὐλαί. τοὶ δ' αἰσῶντες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρεα ἐπ' ἀπλήεις

Ἦγοντ' αἰδοῖ γυναιῖκα, πολλὺς δ' ὑμέναιον ὀρώρει.

Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε

275

Χερσὶν ἐπὶ δμῶων. ταῖ δ' ἀγλαΐη πηθαλνύει

Πρέσβη

*Cruorē nigrum bibere. & quem primū fortē ceperant
Iacentem vel cadentem recens faucium, ei quidem
Injiciebant unguēs magnos, animāq; ad Orcū abibat,
Tartarum in frigidum. illa autem praeordia postquam
exatiassent* (gum:

*Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post ter-
Retro autē in tumultū & stragē festinabant iterū ire.
Clotho & Lachesis ipsis astant, atque paulō minor
Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
Aliis quidem praestantiorq; erat, & aeo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam
instituerant:* (sentes.

*Saeuq; modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succen-
Inter se autem unguēs manusque audaces exauebant.
Iuxta autem & Caligo stabat perusta similis, & gra-
Pallida, aridaq; fame exhausta, & compressa, (vis,
Crassis genibus: longiq; unguēs à manibus prominebāt.
Hujus quidē ex naribus mucus manabat, ex genis autē
Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter
dentes stringens*

*Stabat, multusq; pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. juxta a. turrita civitas hominum.
Aurea a. ipsam tenebant superliminaribus adaptata
Septem porta: hominesque in voluptatibus & choreis
Oblectationē capiebāt. Alii siquidē fabrefacto in curru
Ducebāt viro uxorē, multusq; hymenaeus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
In manibus famulorū. Mulieres a. venustate florentes*

*Praibant, quas chori ludentes sequebantur
 Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.
 Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
 Illa a. ad modulationem ducebant chorum amabilem.
 Inde rursū ex alia parte juvenes comessabātur ad fistu-
 Alii quidem contrā ludentes saltatione & cantu, (lā:
 Alii a. contrā ridentes. ante tibicinem autem singuli
 Pracedebant, totamq; civitatem latitia choreaque
 Voluptatesq; tenebant. Alii a. rursus extra civitatem
 Tergis equorum consensis currebant. aratores autem
 Proscindebant terram bonam, ornatēque tunicas
 Succinētas habebant. sed erat profunda seges; ubi alii
 quidem metebant*

*Mucronibus acutis rostrata folia,
 Gravidā spicis, veluti Cereris cibum.
 Alii autem in manipulos ligabāt & implebant arcam;
 Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus
 habentes. (ceptos
 Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus ac-
 Albos & nigros racemos, magnus ex vitibus,
 Gravidis foliis, & argenteis capreolis.
 Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis
 Aurea erat (incluta opera prudentis Vulcani)
 Agitata foliis, & argenteis peticis.
 Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,
 Oneratus uvīs, quae ipse nigrae erant.
 Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii au-
 tem dimicabant*

Pugnis.

Πρόδ' ἔκιν' τοῖσιν ἧ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν σφύγγων ἱέσαν αὐδῶ
 Ἐξ αἰπλῶν σωματων, περὶ δὲ σφίξιν ἄγρυτο ἦχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων αἶσαν χορὸν ἱμερόεντα. 280
 Ἔσθην δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῆ.
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος

Πρόδ' ἔκιν' παῖσαν ἧ πόλιν θαλίᾳ τε χοροί τε
 Ἀγλαΐᾳ τ' ἔχον. τοὶ δ' αὖ προπαροῖθε πόλῃ 285
 Νῶθ' ἵππων ἔπιθαῖτες ἐθύουσιν. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἥρεικον χθόνα διάν, ἔπιτολάδῃ ἧ χιλῶνας
 Ἐσάλατ', αὐτὰρ ἔλεν βαθὺ λήϊον. οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
 Βελθόμῃα σαχύων, ὥσπερ Δημήτερ' αἰκτῶ. 290

Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανόισι δέον καὶ ἐπιπλον αἰωλῶ.
 Οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, ὄρεπᾶνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρχας ἐφόρεον ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων δὲ ὄρ-
 χων,

Βελθόμῃων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν. 295
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρους ἐφόρεον. ὧρ' δ' ἐ σφίσιν
 ὄρχῃ

Χρύσει' ὧ, (κλυτὰ ἔργα περὶ φρον' ἠφαί-
 σιο)

Σκόμῃ φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν ἐν παίζοντα ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
 Βελθόμῃ σαφυλῇσι μελαύθησάν γε μὲν αἶδε. 300
 Οἷγε μὲν ἐτρυάπειν, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο

Πύξ τε χ' ἑλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε παρ,
 Ἰεμφοὶ μαπίειν, οἱ δ' ἰεμφοὶ ὑπαλύξαι.
 Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ'
 αἰθλοῖς

305

Δῆρ' ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκίων δ' Ἰππὶ δίφρων
 Ἠνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεζαν ὠκείας ἱππας,
 ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' Ἰππικρατέοντα πέτοντο
 Ἄρματα πολλήεντ', Ἰππὶ ᾗ πλῆμεναι μέγ' αὐτέων.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον ἔδ' ἐποτέ σφιν,
 Νίκη ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἄκρετον εἶχον αἰθλον.

310

Τοῖσι δ' ἔπερ' ὕκειτο μέγας τρίπ' ἐντὸς ἀγῶνι,
 χρύσει', κλυτὰ ἔργα περὶ φρον' Ἡφαίστιο.
 Ἀμφὶ δ' ἴτιω ῥέειν Ὀκεανὸς πλῆθονι τοικῶς.

Παῦ δ' ἴσσω ἔχει σάκ' πολυδαίδαλον. οἱ δ' κατ'
 αὐτὸν

315

Κύνες αἰεσιπότοι μεγάλ' ἤπουν. οἱ γὰρ πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδαρ. παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζεὺς βαρυκτύπῳ, ἔδ' ἀπὸ βυλας
 Ἡφαίστῳ ποίησε σάκ' μέγα τε στιβαρόν τε,
 Ἀρζάμνῳ παλάμησι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμῳ
 υἱὸς

320

Πάλλεν Ἰππικρατέως. Ἰππὶ δ' ἱππείῃς θόρε δίφρων,
 εἵκελ' ἀστεροπῇ πατέρες Διὸς αἰγίοχοιο,
 Κῆφα βίβας. τῷ δ' Ἠνίοχῳ κρατὶς Ἰόλα
 Δίφρων ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχιμόλον δ' ἐσφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 καὶ σφίεας θαρζυῶσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

325

Χαίρει

*Pugnīs, & luctādo: alii verò alipedes lepores venabātur
Viri venatores, & ferratis dētibus canes duos ante ipsos
Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.*

*Iuxta ipsos a. & equites habebāt laborē, proq; premiis
Certamē habebant & pugnā. bene junctus a. in curri-
Auriga stantes, immittebant veloces equos, (bus
Habenas laxantes. illi a. subsultantes volabāt (bant.
Currius ferrūinati, rotarūq; modioli valde ex eoresona
Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, ne-
que enim dum ipsis (tamen.*

*Victoria completa erat, sed indefinitum habebant cer-
Ipsis a. etiā propositus erat magnus tripus intra agonē,
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.*

*Circa extremam autem oram manabat Oceanus, in-
undanti similis. (autem*

*Totum autem cōtinebat clypeum variegatū per ipsum
Cygni altivolantes magnū clangebāt, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta a. pisces movebātur,
Mirum visu, etiam Iovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Artificiose expoliens manibus: quem quidem Iovis
fortis filius*

*Iactabat facile: equestrem autem assiliit in currum,
Similis fulguri patris Iovis, agida tenentis,
Leviter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.*

*Propè autem ipsis advenit dea castis oculis Minerva;
Atq; ipsos confirmans verbis valucris alloquebatur:*

Salvete

*Salvete Lyngei progenies longè inclyti,
 Nūc itaq, Iupiter robur vobis dat, is qui beatis imperas,
 Cygnumq, interficere, & inclyta arma ejus despoliare,
 Sed tibi aliud verbum dicam, multò præstantissime
 populorum.*

*Postquam jam Cygnum dulci arvo spoliaveris,
 Illum quidem tum eodem loco relinq, & arma ipsius:
 Ipse autem hominū pestem Martem accedentem obser-
 Vbi nudatum clypeo variegato (vans,
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclyta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diva dearum,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriā tenens
 Certatim. Tunc igitur Iove natus Iolaus
 Horrendū equos increpuit. illi autem à comminatione
 Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes
 per campum.*

*Nam ipsis animū addiderat dea cæsis oculis Minerva,
 Aegide concussa. ingemiscebat autē circumquaq, tellus.
 Illi autē pariter procedebant, similes igni sive procella,
 Cygnus equūm domitor, & Mars insatiabilis bello.
 Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
 Acutū hinnivēre, circaq, ipsos reverberabatur sonus.
 Atque hunc prior alloquebatur ita fortis Hercules.*

*Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
 Viros, qui laborem & arumnas experti sumus?
 In diversum tene currum bene politum, atque è via*

Cede

Χαίρετε Λυγγῆος γενεῇ τηλεκλήτοιο,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτ' ὕμμι διδοῖ, μακάρεσσιν
 ἀνάστων,

Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ δότ' κλυτὰ τεύχεα δῖῳσαι.

Ἄλλο δέ σοι τί ἐπ' ἐρέω μέγα φέρτε λαῶν. 330

Εὖτ' αὖ δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰὼν ἀμέρσῃς,

Τὸν μὲν ἐπ' αὐτῷ λιπέεν καὶ τεύχεα τοῖο,

Αὐτὸς ᾧ βροτολοιγὸν Ἄρ' ἰωθ' ἰππὸντα δοκεύσας,

Εὖθ' αὖ κε θυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς ἐνθ' ἑτάμην ὀξεί χαλκῷ. 335

Ἄψ' δ' ἀναχάσασθαι ἐπεὶ ἔνυ τοι αἰσιμόν ἐστιν

Οὔθ' ἵππας ἐλέειν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς ἐπ' ἔσ' ἐς δίφρον ἐθήσατο δῖα θεῶν,

Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδ' ἔχουσα,

Ἑστυμένως. τότε δὴ ρα διόγνη' ἰόλα' 340

Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ὑπ'

ὁμοκλῆς

Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κοῖοντες πεδίοιο.

Εὐ γάρ σφιν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Αἰγίδ' ἀνασείσασα· περιστενάχιζε ᾧ γαῖα.

Τοὶ δ' ἄμυδις προγέροντ' ἱελοὶ πυρὶ ἢε θυέλλῃ, 345

Κύκν' θ' ἵππ' ὀδ' αμ' καὶ Ἄρης ἀκόρη' αὐτῆς.

Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἐπ' ὑπ' ἐναλίεαι ἀλλήλοισιν

Ὀξεία χρέμιζαν, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.

Τὸν πρῶτον προτέφπε βίη Ἡρακλεΐη·

Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ὀπίσχετον ὠκείας ἵππας, 350

Διδράσιν, οἳ τε πόνε καὶ οἰζύν' ἰόριες εἰμέν;

Ἀλλὰ παρ' ἔχει δίφρον εὐζοον, ἠδὲ κελεύθ'·

Εἶκε παρὲξ ἵεναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
 Ἐς Κήυκα ἀνὰ κτα. ὁ γὰρ δινώμε τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχὶν Θ. πρεβέσθηκε. σὺ δὲ εὖ μάλα οἶδα καὶ
 αὐτός.

355

Τῷ γὰρ ὀπίηις παῖδα θεμισονόλῳ κυανῶπιν,
 ὦ πέπον. ἔ μιν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῶ
 Ἀρκέσθι, εἰ δὴ νῶϊ ζωοισόμεθα πολεμίζεν.
 Ἦδη μὲν τέ εἰ Φημί καὶ ἄλλοτε πέρηθλῶσαι
 Ἐγχε Θ. ἡμετέρῃ, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃ ἡμαθόεντι Θ.
 Ἀντί Θ. ἔση ἐμῷ, μάχης ἄμοτον μινραίνων.

360

Τεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δρεὺ τυπεῖς ἡρείσαστο γαίῃ,
 οὐ ταμῶν σάκε Θ. τὸ δ' ἵ τέτρατον, ἤλασα μὲρὸν,
 Παιτὶ μὲν ἀπύδων, διὰ δ' ἵ μέγα σάκε Θ. ἄραξα.
 Πρῶν δὲ ἐν κονίησι χαμαὶ πέζεν ἔγχε Θ. ὀρμῇ
 Ἔσθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπῶν ἕναρα βροτόεντα.

365

Ὡς ἔφατ'. ἔ δὲ ἄρα Κύκν Θ. εὐμμελὴς ἐμδρόνῃα
 Τῷ Ἰππιπτόδμ Θ. ἐχέμιν ἐρυσάρμαλας ἵππας.
 Δὴ τότε ἀπ' εὐπλεκέων δρίφρων θόρον αἰψ' Ἰππὶ
 γαῖαν.

370

Παῖς τε Διὸς μεγάλῃ, καὶ ἐνυαλίῳ ἀνὰ κτῇ Θ.,
 Ἠγίοχοι δὲ ἐμπλήν ἔλασαν καλλίτεραι ἵππας.
 Τῶν δὲ ὑποσευομῶν κανάχιζε πῶς' εὐρεῖα χθών.
 Ὡς δὲ ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρε Θ. μεγάλοιο
 Πέτραι δαποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δ' ὥς περ ὦσι,
 Πολλὰ δ' ἵ δρὺς ὑψίκομοι, πολλὰ δέ τε πεῦκαι,
 Αἰγυρεὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ῥίμφοι κυλινδομῶσιν, εἰως πεδίον δὲ ἀφίκωνται.

375

Ως

*Cede pratergrediendo. Trachinem enim veho (state
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & maje-
Trachini antestat. Tu verò sat's hoc scis etiam ipse.
Ejus n. cōnubio tenes filiam Themistonoen nigroculā,
O ignave. non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.
Iam ipsum quidem ajo ante quoq; aliquoties periculū
Hasta nostra, quando pro Pylo arenoso (fecisse
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terrā,
Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ejus
Totis animis festinans, magnumque illius clypeum
perforavi. (hasta impetu.*

*Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit
Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.*

*Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquā curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
Ac tunc à bene compactis bigis desilierunt celeriter
in terram,*

Et Iovis filius magni, & Enyalii regis.

*Auriga autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata
Vt autem ab alto vertice montis magni (terra.
Rupes desiliunt, alia super alias cadentes:
Multaque quercus, multa item picea
Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:*

*Ita & illi in se mutuò ruebant cum magno clangore:
Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Iocalus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Prae voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum
clamore* (dens Iupiter,

*Mirando congressi sunt. magnū autem intonuit pru-
Et à cælo guttas dimisit sanguinolentas,*

*Signum id ponens bello, suo multū confidenti filio.
Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu (dñ
Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad pugnan-
Cum viris venatoribus, acutque candidum dentem
Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
Talis similis Iovis filius ab equestri defiliit curru.*

*Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insident, astatem hominibus canere*

*Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est, (cem
Atq; per totum diem, & mane sub aurorā fundit vo-
Aestu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat.*

*Quando item & milia circum arista nascuntur,
Qua astate semināt, cū uvæ acerba colorem mutant,
Quales Bacchus dedit hominibus in latitiā & laborē;
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus exci-
Ut autem leones duo, pro occisa cerva (tabatur.*

*Sibi mutuò irati, in seipsos impetum faciunt,
Savusq; inter ipsos rugitus, strepitusq; exoritur dentiū.
Atque ut vultures incurvis unguibus repandi rostri*

Rupe

Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κελήγοντες.

Πᾶσι ᾗ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός 380

Ἄρρη τ', ἥ δ' Ἑλίκη, Ἄνθεια τε ποιήεσσα

Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ

Θεωπεσίῳ στυγέον. μέγα δ' ἔκτοπε μηϊέτα Ζεὺς,

Κάδ' δ' δ' ἄρ' ἀπ' ἐργάνοθεν ψιάδας βάλεν αἵματο-
έσας,

Σῆμα τίθεις πολέμοιο ἐῷ μεγαθαρσείῳ παῖδι. 385

Οἷον δ' ἐν βήσῃ ὄρεον χαλεπὸς περιδέεται

Κάπρον χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι

Ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγδ' δέ τε λευκὸν ὀδόντα

Δοχμωθεὺς, ἀφρὸς ᾗ περὶ σόμα μασιχόωνι

Λέβεται, ὅσπερ δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτω, 390

Ὅρθας δ' ἐν λοφίῃ φείσας τείχας ἀμφί περ δαίρων.

Τῷ ἱκελόν Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππέων θόρε δίφρου,

Ἡμὸν ᾗ χλοερῶ κυανόπτερον ἡχέτα τέπιζ

Ὅζω ἐφεζόμενον θέρων αἰθρώποιον αἰεῖδειν

Ἀρχεται, ᾗ τε πόλις καὶ βρωγὶς θῆλυς ἔερση. 395

Καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡνὶ χέει αὐδῶν

Ἰδὲ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε χρόα Σείριον ἄζει.

Τῆμ' δὴ κέγχροισι περιγλῶχες τελέθουσι

Τῆς τε θέρῃσιν, ὅτ' ὁμφανες αἰόλλονται,

Οἷα Διώνυσον δῶκ' αἰδοράσι χάρμα καὶ ἄχθον. 400

Τέτ' ὥρην μάναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρε.

Ὡς ᾗ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο

Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ἵππ' σφίεας ὁρμήσωσι,

Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ἰδόντων.

Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπτοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχῆλαι, 405

Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχισταίω

Αἶγος ὄρεσσινόμῃ ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφοιο

Πόντον, ὡς τ' ἰδάμασσε βαλὼν αἰζήϊον αἰήρ

Ἰὼ ἀπαῖ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ

Χώρῃ αἰδέρις ἐών. οἱ δ' ὄτραλέως ἐνόησαν,

410

Ἐοσυμῶως δέ οἱ ἀμφὶ μάχῃω δριμύτω ἔθεντο,

Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

Ἐνθ' ἦτοι Κύκλον μὲν ὑπερμυρέει Διὸς υἱὸν

Κτήνι μῦραι μεμαῶς, σάκῃ ἐμβαλε χάλκεον ἔγχυν.

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἔρυτο δ' ὃ δῶρα θεοῖο.

415

Ἀμφιπρυωνιάδης δ' βίῃ Ἡρακληεῖν,

Μεσσηγύς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδ' ἔγχεϊ μακρῷ

Ὑψέτα γομνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενεῖα

Ἥλασ' Ἰπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε

Ἀνδροφόν' ἐμελίη. μέγα γὰρ δένον ἐμπεσε

Φωτός.

Ἡελπε δ' ὡς ὅτε τις δρυὸς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ

420

Ἠλίβαλον, πηλεγείσα διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·

Ὡς ἔρεπ'. ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα

χαλκῷ.

Τὸν μὲν ἐπείτ' εἶαζε Διὸς ταλακάρδιον υἱός.

Αὐτὸς δ' ἐβροτολοιγὸν Ἄρῃω Ἰπιδόντα δοκέοντας,

425

Δαιμόν ὄρων ὄσσοισι, λείων ὡς σώματι κύρσας,

Ὅς τε μάλ' ἐκδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσιν

Σχίσσας ὅτι τῶ χέστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα.

Ἐμυδρῶως δ' ἄρα τῷ γε κελαινὸν πῆμα πλάται ἦτορ·

Γλαυκιόων δ' ὄσσοις θεινὸν, πλευράς τε καὶ

ἄμφο

430

Οὐρεῖ

*Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montivaga gratia, aut fera cerva
 Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt,
 Ibi sanè Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere meditans, clypeo aream hastam adegit,
 Neg, tamen perrupit as: defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculea,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,
 Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, ambosq, detondit tendones
 Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autè veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, ista Iovis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma va-
 riegata ære.*

*Atq, hunc quidem ibi reliquit Iovis ærumnosus filius.
 Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem
 observans,*

*Sævum videns oculis, ut leo corpus fortè nactus,
 Qui admodum accuratè pelle validis ungibus
 Dissecta, quàm celerrimè dulcem animum abstulit.
 Alacriter autem hujus nigrum expletur cor:*

*Ac castis intuens oculis sævum quiddam, costasque
 & humeros*

Cauda flagellans, pedibus fodit; neq, quisquam ipsum
 Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neq, pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
 Contra Martem stetit, in praeordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Vtriq, autem cum clamore alter alterum invaserunt,
 Ut autem, quando à magno rupes cacumine praecipitās,
 Et in longum delata saltu volvitur, fragorq,
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
 Altus, ad quem cursu desertur, ubi ipsam retinet.
 Tanto ille fremitu, currū gravator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit, ille autem promptè venientem ex-
 Porro Minerva filia Iovis agida tenentis (cepit.
 Obviam venit Marti, tenebrosam habens agidem,
 Sava a. torvè intuens, verbis volucris allocuta est:

Mars inhihe animos ingentes & manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Iovis magnanimo filio.

Sed age, desiste à pugna, neque adversus steteris mihi.

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo;
 Sed magno fremitu, flamma similia arma vibrans,
 Celeriter invasit vim Herculeam,
 Occidere festinans. & coniecit aratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul caesa Minerva,
 Hasta impetum avertit, manu deflectens à curru.
 Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoque gla-
 dio acuto

Irruit

Οὐρῇ μασιόων, ποσσὶ γλάφει. ὃ δὲ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν χρεδὸν ἔλθειν, ὃ δὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄρ' Ἀμφιπρυωνιάδης ἀκόρησι αὐτῆς
 Ἀνίσι ἐση ἄρησι, ἐνὶ φρεσὶ θάρσει αἰέζων,
 Ἐοσυμῶως. ὃ δὲ οἱ χρεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενοι κῆρ.

Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πέτρη πρηγῶν ὄρεσαν,
 Μακροὶ δ' ὀπιθρῶσκαν κυλίνδετα, ἡ δὲ τε ἡχὴ
 ἔρχεται ἐμμεμαῖα, πάγῃ δὲ οἱ αὐτεβόλησεν
 Ὑψηλός, τῷ δὴ σιωπενέικεται, ἔνθα μιν ἴαχε.

440

Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βελσάρματι ἔλιπε Ἄρης
 Κεκληγὼς ἐπόρεσεν· ὃ δ' ἐμομαπείως ἔπεδεκτο.

Αὐτὰρ Ἀθλέωαίη κέρη Διὸς αἰγιόχοιο

Ἀνίστη ἤλθεν Ἄρησι, ἐρεμνίῳ αἰγίδι ἔχουσα.

Δεινὰ δ' ὑπὸ δρεῖ ἰδῶσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

445

Ἄρες ὀπίσχε μὲν κρατερόν τε χεῖρας ἀάπτει.

Οὐ γάρ τοι θεμῖς ἐστὶν δόπε κλυτὰ τεύχεα δύσαι

Ἡρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυκαρδίῳ υἱόν.

Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μῆδ' ἀντίῃ ἴσας ἐμῆο.

Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἄρεα μεγαλήτορα
 θυμόν.

450

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ ἔκελα τεύχεα πάλλων,

Καρπαλίμως ἐπόρεσε βίη Ἡρακλεΐῃ,

Κακτὰ μῦραι μεμπῶς καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχου

Σπέρχινον, ἐξ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνεώτῃ,

Ἐν σάκει μεγάλῳ· δόπε δ' γλαυκῶπις Ἀθλέω

455

Ἐγχεῖ ὀρμῶν ἔτραπ', ὀρίξαμύνῃ δόπε δίφρω.

Δριμὺ δ' Ἀρίω ἄχου ἔειπεν· ἐρυστάμῃ δ' ἄορ ὀξύ,

G 3

Ἐοσυτ'

ἔσονται ἔφ' Ἡρακλεῖ κατ' ἐρέφροσι. τ' δ' Ἰππίωντα
 Ἀμφικτυωνιάδης δεινῆς ἀκρόσῃ αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
 οὐτάσ' Ἰπικρατίως· διὰ δ' ἤ μέγα σάκεα ἄραξε,
 Δέρεσσι νωμῆζας, Ἰπὶ δ' ἡ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 Τῷ δ' ἡ φόβος καὶ Δαίμων· εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγυς, καὶ δ' ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἔς δ' ἴφρον θῆκαν πολυδαίδαλον αἰψα δ' ἔπειτα 465
 Ἴππους μασιέτω, ἵκοντο δ' μακρὸν Ὀλυμπον.
 Τῆς δ' Ἀλκμειῶν καὶ κυδάλιμ' Ἰόλαος,
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων πύχνα καλά
 Νύουσιν· αἰψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῶν ἵκοντο
 Ἴπποισι ὠκυπόδεσιν. αἰτὰρ γλαυκῶπις Ἀθλιῶν 470
 Ἐξίκει· οὐλυμπόν δ' ἐμέγαλ' ἡ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ κηῦξ θάπην, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἱ δ' ἐγγυς ναῖον πόλιν κλειτὴ βασιλῆος,
 Ἄντλιν, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰαωλκὸν,
 Ἄρνλιν τ' ἡ δ' Ἐλίκλιν πολλὰς δ' ἡ γαίρετο λαὸς, 475
 Τιμῶντες Κηῦκα, Φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τῇ δ' αἶψα καὶ σῆμ' αἰδὲς πείσεν Ἀναυρὸς,
 Ὀμβρῷ χέμερ' ἴω πλῆθων. τῷ γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοῖδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 Ὅς τις ἄγροι Πυθοῖ δέ, βίη σύλας δοκεύων.

*Irruit contra Herculem magnanimum. at illum acce-
Amphitryoniades, seu insatiabilis bello, (dentem
Femore nudatum clypeo sub variegato*

*Vulneravit valide, magnumque trajecit clypeum,
Hasta vibrans. in terra a. prostravit media Martem.*

*At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerūt celeriter propius, & à terra habēte latas vias*

*In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, veneruntq; in altū Olym-*

Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus, (pum.

*Cygro despoliato, armis ab humeris pulcris detractis
Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Tra-*

chiniam venerunt,

Equis velocibus. At caesis oculis Minerva

Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.

Cygnum a. contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,

Qui prope civitatem habitant inclyti regis,

Anten, Myrmidonumq; civitatem, celebremq; Iolcum,

Arneng; & Helicen. multus a. congregabatur populus,

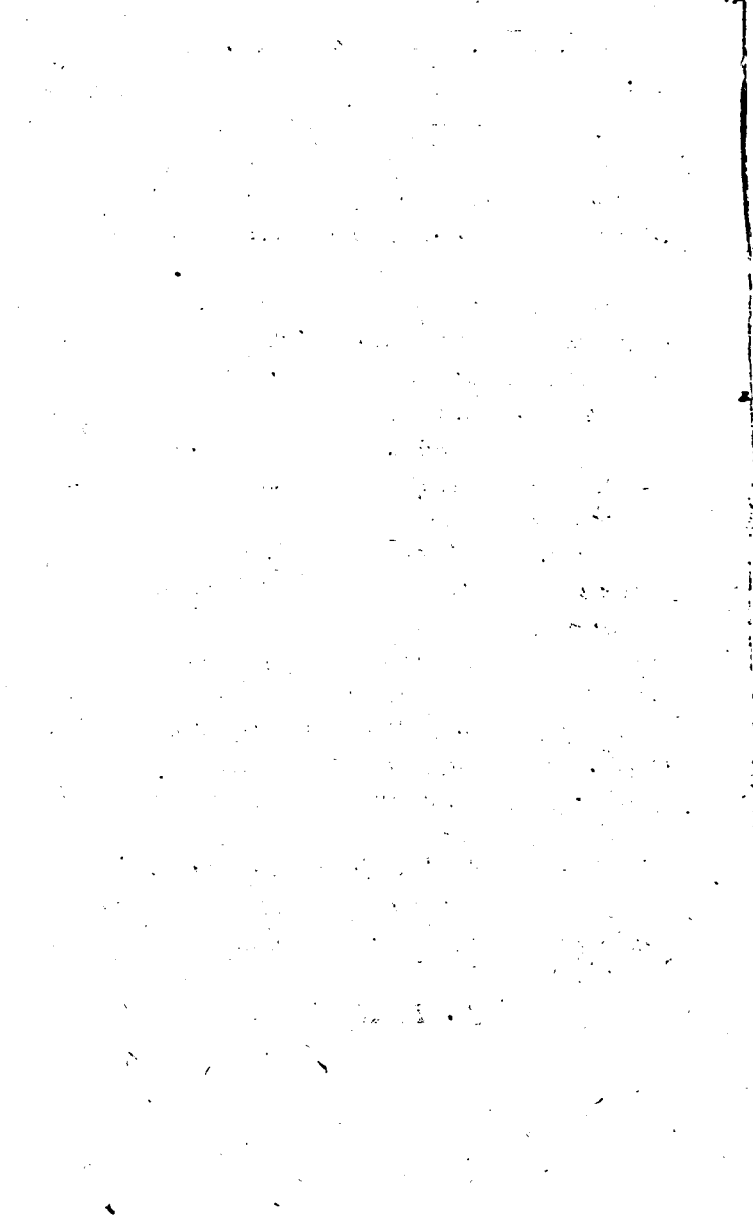
Honorantes Ceycem, carum beatis diis.

*Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum red-
didit Anaurus,*

Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo

Latona filius jussit, propterea quòd inclytas hecatōbas

Quicumq; portaret Delphos, eū vi spoliabat insidiatus.

ΗΣΙΟΔΟΥ ἡ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

HESIODI ASCRÆI
D E O R V M
G E N E R A T I O.

ΗΣΙΟΔΟΥ τῷ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσαίων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
 Αἶθ' Ἑλικῶν ἔχουσιν ὄρεα μέγα τε ζᾶ-
 θεόν τε.

Καί τε περὶ κρῶν ἰοειδέα πόσ' ἀπαλοῖζιν
 Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρμῶν ἐκ Κρονίων.
 Καί τε λοσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο, 5
 Ἡ ἰππακρῶης, ἥ Ὀλμειῶ ζαθέοιο,
 Ἀκροτάτῃ Ἑλικῶνι χορὰς ἐνεπιήσαντο
 Καλὰς, ἡμερόεντας ἐπερρώσαντο ᾗ ποσσίν.
 Ἐνθεν δ' ὀρνυμένα, κεκαλυμμένα ἤεν πολλῇ,
 Ἐννύχια σείχον περκαλλέα ὄσσαν ἰῆσαι, 10
 Ὑμνεύσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνια Ἥρην
 Ἀργείην, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
 Κέρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθηνῆν,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαίηοχον, ἐνοσίγαιον, 15
 Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφρο-
 διτν,

Ἡδὲν τε χρυσοσίφανον, καλὴν τε Διώνην,
 Ἡὼ τ', Ἡελίον τε μέγαν, λαμπραὶ περ Σελήνῃ,
 Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν. 20
 Ἀλλ' ὅν τ' Ἀθανάτῃ ἱερὸν γένε' αἰὲν εἴη.
 Αἰνύσσοι' Ἡσίοδον καλλιῶ ἐδιδάξαι αἰοιδν,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶν ὑπὸ ζαθέοιο.

HESIODI ASCRÆI

Deorum Generatio.

A Musis Heliconi adibus incipiamus canere,
 Qua Heliconis habitant montem, magnumque
 divinumque:

Et circa fontem nigrum pedibus teneris *flori. his car. elin.*
 Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
 Atque abluta tenero corpore in Permessos,
 Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
 Summo in Helicone choreas duxerunt, *Ducere solent*
 Pulcras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.
 Inde concitata, velata aere multo

Nocturnæ incedebant, perpulcræ vocem emittentes,
 Celebrantes Iovemque agida tenentem, & venerandam
 Argivam, aureis calceamentis incedentem: (Iunonem
 Filiamque Aegiochi Iovis, caruleos oculos habentem
 Minervam:

Anguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
 Atque Neptunum terram continentem, terra motorem,
 Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,
 Hebeque aurea corona decoram, formosamque Dionem,
 Auroramque Solemque magnum, splendidamque Lunam,
 Latonamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,
 Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram,
 Aliorumque immortalium sacrum genus semper existens:
 Qua olim Hesiodum pulcrum docuerunt carmen,
 Agnos pascentem Helicone sub divino.

Hoc

*Hoc autem me primum dea sermone compellarunt,
Musa Olympiades filia Iovis AEgiuchi (solum,
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres
Scimus mendacia multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

*Sic dixerunt filia Iovis magni veridica,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura quam praterita:
Et me jubebat celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.
Sed quò mihi hac circa quercum, aut circa petram?*

*O tu, à Musis ordiamur, quæ Iovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & præsentia, & futura, & praterita,
Vocem inter se aptantes. illarum verò indefessa fluit vox
Ab ore suavis. ridet autem domus patris
Iovis valde tonantis, dearum voce à suavi
Dispersa. resonat verò vertex nivosi Olympi, (tentes,
Domus immortalium. hæc verò immortalem vocem emit-
Deorum genus venerandum in primis celebrat cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt dii, datores bonorum.
Secundò rursum Iovem, deorum patrem atq; etià homi-
Incipientesq; canunt dea, & finientes carmen; (num,
Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Iovis mentem in Olympo,*

Musa

Τόνδε δέ με πρώτιστα θεὰ πρὸς μύθον ἔειπαν,
Μῆσαι Ὀλυμπιάδες κῆραι διὸς αἰγιόχοιο·

25

Ποιμῆρες ἄγραυλοι, καὶ ἐλέγχεα, ρασέρες οἶον,
Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγον ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
Ἰδμεν δὲ εὖτ' ἐβέλωμεν ἀληθείᾳ μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κῆραι μεγάλα διὸς ἀρτίεπτα·
καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐρβηλέῃ ὄζον,
δρέψασθαι θητόν. ἐνέπτευσαν δέ μοι αὐδῶν
θείων, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσθόμην, πρὶ τ' ἐόντα.
καὶ με κέλονθ' ὑμῖν μακάρων μῦθον, αἰὲν ἐόντων,
Σφασὶ δὲ αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεΐδειν.

30

Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρῳ;

35

αὐτὸν
τοῖον

Τῶν, Μῆζάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεύσαι τέρπῃσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ,
εἰρεῦσαι, τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσθόμην, πρὶ τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεύσαι. ἧ δὲ ἀκάμαϊ ῥίει αὐδῇ

Ἐκ σωμαίων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηῶς ἐργόδ' ἔκπιο θεῶν ὅπῃ ληροῖός η

40

Σκιοναμύνη· ἥ χεῖρ κάρη κίφει· Ὀλύμπῃ,
δώματα ἀθανάτων. αἱ δὲ ἄμβροτον ὄσσαν εἰςαι,
θεῶν γένον αἰδοῖον πρῶτον κλείειν αἰοῖδῃ

Ἐξ ἀργῆς, ἔς Γαῖαν καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐπικτεν,
οἳ τ' ἐκ τ' ἐγένοντο θεαὶ, δωτῆρες ἑάων.

45

Δεύτερον αὖτε Ζηῶα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,

Ἀρχόμηναι θ' ὑμνεῦσι θεαῖ, λήγασί τ' αἰοιδῆς,

Ὅσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτει τε μέγιστον.

Λύθῃς δὲ ἀνθρώπων τε γένον κρατερῶν τε γιγάντων

50

ὑμνεύσαι, τέρπῃσι διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ.

Μῆζαι

Μῆραι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ, Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγῆσαι
 Μνημεζυῖν, γυνούσιν Ἐλευθῆρ' αὖ μεδέεσσαι,
 Λησμεζυῖν τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηραίων. 55
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μῆλιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λείχ' αἰζαῖα-
 βαίνων.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπ' αὐτὸς ἔλω, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 Μῖνων Φθινόνων, περὶ δ' ἡμάτα πόλλ' ἐτελέεσθαι,
 Ἥδ' ἔτεκ' ἐννέα κῆρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοιδῆ 60
 Μέμβλεται, ἐν σήθεσιν αἰκηδέα θυμὸν ἐχέουσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀπρότακτῆς κορυφῆς νιφθέει' αὖ Ὀλύμ-
 που,

Ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Πάρ δ' αὐτῆς Χάριες, καὶ ἱμερ' οἰκί' ἔχουσιν
 Ἐν θαλήσ' ἐρατὴν ἧ διαίτομα ὅσας ἰεῖσαι, 65
 Μέλποισι παύτων τε νόμους, καὶ ἡθεα κεδναῖ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσας ἰεῖσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 Ἀμβροσίῃ μολπῇ περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ἕμνέουσας, ἐρατὸς ἧ ποδῶν ὑπὸ δ' ἄπ' ὁρώσῃ. 70
 Νεισοβορύων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἔβρανον ἱμβασι-
 λένες,

Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἧ δ' αἰθαλόεσσαν κεραυνόν,
 Κάρηϊ νικήσας πατέρα Κρόνον. εὖ ἧ ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πρῶτος.
 Ταῦτ' ἄρα Μῆραι αἶειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσας, 75
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλῃ Διὸς ἐκγεγαῖα,

*Musa Olympiades, filia Iovis agida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
 Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
 Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus exactus, circumvoluta verò essent
 tempora*

*Mensium decrescantium, diesq; multi transacti essent,
 Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summo vertice nivosi cæli:*

*Vbi ipsis splendidique chori, & ades pulcra.
 Iuxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In conviviiis: amabilem autem per os vocē emittentes
 Canunt omniumque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem autem per os vo-
 cem emittentes.*

*Iste tum ibant ad Olympum exultantes voce pulcra
 Immortali cantilena, undiq; verò resonabat terra atra
 Canentibus hymnos: jucundus verò à pedibus strepitus
 excitabatur*

*Euntium ad patrem suum. ille autem in cælo regnat.
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno. bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & indixit honores:
 Hac sane Musa caneant, cælestes domos tenentes:
 Novem filia magno è Iove prognata:*

Clioque,

Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Vraniaque,
Calliopeque. hac autem præstantissima est omnium.
Hac enim & reges venerandos comitatur.

Quemcunque honoratura sunt Iovis filia magni,
In lucem editumq; aspexerint à Iove nutritorū regum.
Huic quidem super linguam dulcē fundunt cantilenā,
Hujus verba ex ore fluunt blanda: caterū populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
Rectis judiciis. hic autem tutò cautēque loquens,
Statim etiam magnam contentionem scitè diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populus
Damno affectis in foro res iterum integras restitunt
Facile, mollibus alloquentes verbis.

Incedentem verò per urbem, veluti deum, placant
Reverentia blanda: eminet verò inter ipsos congrega-
Tale Musarum ingens munus hominibus. (tos.

A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharædi:
Ex Iove verò reges. ille autē beatus, quemcunq; Musa
Amant: suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolore sau-
cio animo

Tristetur, animo dolens, caterū Poëta

Musarum famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebraverit, beatosque deos qui Olympum
incolunt; (dolorum

Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam
Memi-

Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐραϊή τε,
Καλλιόπη θ' ἢ ᾗ προφερεσάτη ἐσὶν ἀπασίων.

80

Ἡ μὲρ γὰρ βασιλεύειν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

Ὅντινα πηΐξῃσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,

Γεινόμδρόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων.

Τῷ μὲρ ᾧ γλώσση γλυκερῶ χεῖρ' ἐν αἰοιδῶν,

Τὴ δ' ἔπε' ἐκ σόματι ρῆι μέλιχα· οἱ δὲ ν
λαοὶ

Πᾶντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι διακρένοντα θέμιστας

85

ἰθείησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων,

Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκε' ᾧ πιστευδῶς κατέπαυσε.

Τῆνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονές, ἔνεκα λαοῖς

βλαπτομῶσις ἀγορῇφι μετὰ τροπῇ ἔργα τελευτοῖ

ῤηϊδίως, μαλακοῖσι πῶδαι φάμμοι ἐπέεσσιν.

90

Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἰλάσκονται

αἰδοῖ μφλιχίη· μετὰ ᾗ πρέπῃ ἀγορομῶσι,

οἷα τοι Μυζῶν ἱερὴ δόξ' αἰθρώποισιν.

Ἐκ γὰρ Μυζῶν χ' ἐκηβόλα Ἀπόλλων

Ἄνδρες αἰοιδοὶ ἔασι ᾧ χθόνα καὶ κίθαρι παῖ·

95

Ἐκ ᾗ Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ὅλβι' ὄντινα Μυζῶν

φιλεῖνται· γλυκερὴ οἱ δ' οὖν σόματι ρῆι αὐδῇ.

Εἰ γὰρ τις καὶ πένθ' ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ

Ἄζηται κραδίῳ ἀκαχήμεν', αὐτὰρ αἰοιδὸς

Μυζῶν φεράπων κλοῖα προτέρων αἰθρώπων

100

Ἰμνήσῃ, μάκαράς τε θεὸς οἱ Ὀλυμπον ἔχον·
Cιν,

Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ᾧ πηλήθεται, εἰδέ τι κηδεῖν.

H

Μέμνηται

Μέμνηται· παχέως ἢ παρήτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δὲ ἡμερόεσσαν ἀοιδίην.
 Κλείετε δὲ ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔοντων, 105
 Οἱ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐραοῦ ἀστέροεντες,
 Νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, ἧς δ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόν-
 τος.

Εἶπεν δὲ ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείρηλος εἶδματι θύων,
 Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ ἔρανος ἑυρύς ὑπερθεν, 110
 Οἱ τ' ἐκ τ' ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑών.
 Ὡς τ' ἄφειδος δαίσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 Ἥδ' ὡς ταπρῶτα πολὺπυχον ἔχον ὄλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἑσπετε μεῖζα ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 σαι,

Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν. 115
 Ἦτοι μὲν πρῶτιςα χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' ἑυρύσπερος, παύτων ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντες Ὀλύμπῳ·
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς ἑυρυοδείης,
 Ἥ δ' Ἐρως, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
 Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' αἰθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσι νόον καὶ ἴκτιφρονα βελλίο.
 Ἐκ χάος δ' Ἐρεβός τε, μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμερ' ἐξεγένοντο.
 Οὓς τέκε κυσαμμένη, Ἐρεβὶ Φιλότῃ μιγείζα. 125
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένεατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστέροεν θ', ἵνα μὴ περὶ πάντα καλύπῃσι,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.

*Meminit: citò enim deflexerunt eum aliò dona dearũ.
Salvete nata Iovis, date verò amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper
existentium,*

*Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato,
Noctæque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.
Dicite insuper. ut primum dii & terra fuerint,
Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cælum latum supernè:
Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
Quique opes dividerint, & quomodo bonores distinxerint,
Atque quomodo primum multis implicitum sphaeris
tenuerint cælum.*

*Hac mihi dicite Musa, cælestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.*

*Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spaciosa:
Atque Amor, qui pulcerrimus inter immortales deos,
Solvens curas, & omnium decorum, omniumque hominũ
Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao verò Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex nocte porro Aetherque & Dies progenerati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
Tellus verò primum quidem genuit parem sibi
Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
Utque esset beatis diis sedes tuta semper:*

Genuit præterea montes altos, dearū gratas speluncas
 Nympharum, qua habitant per montes saltuosos.
 Atq; etiam in frugiferum pelagus peperit actu furens,
 Pontum, absque amore suavi. ceterum deinde
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vorti-
 ces habentem,

Cæumque, Creumque, Hyperionemq;, Iapetumq;,
 Theamq;, Rheamq;, Theminq;, Mnemosynenque,
 Phæbenq; aurea corōna insignem, Tethynq; amabilem.
 Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prose-
 quebatur parentem.

Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
 Brontenq;, Steropenq;, & Argem forti animo pradiitū:
 Qui Iovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmē.
 Qui sanè per alia diis similes erant,

Vnus verò oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes verò illis nomen è re erat, eò quòd ipsorum
 Circularis oculus unicus inerat fronti.

Roburq; & vires, & molimina erant in operibus.
 Alii rursus è Tellure & Cælo prognati sunt
 Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
 Quorū centū quidē manus ab humeris impetuosè mo-
 Inaccessæ: capita verò unicuiq; quinquagita (vebātur,
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,

dant & fabricant. sive dare & fabri-
 care solent. Potentia

Γείνατο δ' ἔρρα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύ-
λῃς

Νυμφέων, αἱ ναίεσιν ἀν' ἔρρα βηοσθέντα.

130

Ἡ δ' ἔκ' ἀπ' αὐτοῦ Πέλαγος τέκεν οἰδμαλί θύον,
Πάντον, ἄτερ Φιλότητος ἐφιμέρα. αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκε' Ὀκεανὸν βαθυδίνῳ,
Κοῖον τε, Χρεῖόν θ' Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε, Ρείαν τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοῖβῳ τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἐρατὴν τε.

Τῆς δ' ἐμείθ' ὁπλότατος γίνεται Κρόνος ἀγκυλο-
μήτης,

Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε πεκῆα.

Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα,
Βρόντιον τε, Στερόπῳ τε, καὶ Ἀργεῖον ὀβριμόθυμον. 140
Οἱ Ζεὺς βροντὴν τ' ἔδωκεν, τεύξαι τε κεραυνόν.

Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μῦν δ' ὁφθαλμὸς μέσῳ ἐπέκτετο μετώπῳ.

Κύκλωπες δ' ὀνομήσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφέων
Κυκλοτερὲς ὁφθαλμὸς εἰς ἐπέκτετο μετώπῳ. 145

Ἰχὺς τ' ἠδὲ βῆη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.

Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
Κοῆός τε, Βεργαίως τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰώσαντο 150

Ἀπλάσοι, κεφαλαὶ δ' ἐκάσῳ πεντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὅππ' ἐβαραῖσι μέλεσσι.

Ἰχὺς δ' ἀπλάσθη, κρατερή, μεγάλῳ ὅππ' αἶδη.

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,

Δφνότατοι παῖδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τ' ἴδ' ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Παίπης δ' ὀποκρύπιασκε, καὶ ἐς φάει οὐκ ἀνίσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπιτέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός. ἢ δ' ἐντὸς σπασχίζετο Γαῖα πελώρη,
 Στῆνομδμή· δολίλῃ ἢ κακῷ ἐπιφράσσατο τέχνῳ. 160
 Αἶψα ἢ ποιήσασα γένει πολὺ ἀδάμασθαι,
 Τελξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε πασι φίλοισιν.
 Εἶπε ἢ θαρζύωσα, φίλον τέλειμδμή ἦτορ.
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασάλα, αἱ κ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, πατέρῳ γε κακῷ τιζαίμεθα λῶβῳ 165
 Ἡμετέρῃ, πρῶτερῳ γὰρ αἰκία μῆσατο ἔργα
 Ὡς φάτο. τὲς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέει, εἰς τις
 αὐτῶν

φθέγγετο. θαρζύωσα ἢ μέγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης
 Ἀψ αὐτὶς μύθοισι προσπύδα μητέρα κεδνίῳ.

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τὸ γ' ὑποχόμμος τελέζαιμι 170
 Ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε δουρυνύμεν οὐκ ἀλεγίζω
 Ἡμετέρῃ. πρῶτερῳ γὰρ αἰκία μῆσατο ἔργα.

Ὡς φάτο· γήθησεν ἢ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐσέθηκε ἢ χεῖρ
 Ἀρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο παῖσι. 175
 Ἦλθε ἢ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ ἢ Γαίῃ
 Ἡμεῖρων Φιλότῃ· ἐπέχετο, καὶ ῥ' ἐταῦνσθαι
 Πάντῃ ὃ δ' ἐκ λοχευῖο παῖς ὠρέετο χεῖρ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ ἢ πελώριον ἔλαβεν ἄρπῳ,
 Μακρῷ, καρχαρόδοντα, φίλῃ δ' ὀπὸ μῆδια πα-
 τρός 180

Potentissimi filiorum, suo infensi erant parenti
 Ab initio. & horum quidem ut quisq; primum nasceba-
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat, (tur,
 Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cælum. ipsa verò intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam verò malamq; excogitavit artem.
 Statim verò cum procreasset genus cani ferri,
 Fabricavit magnam falcem: edixit verò caris liberis:
 Dixit autem animum addens, caro mærens corde:
 Filii mei & patris nefarii, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim sava machinatus est opera.

Sic dixit: illos verò omnes invasit metus, neque
 quisquam illorum (nus versutus
 Locutus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
 Contrà verbis compellavit matrem castam:

Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum. prior enim sava meditatus est opera.

Sic dixit: gavisa est autè valde animo Tellus ingēs:
 Collocavit a. ipsū celās in insidiis: indidit verò manui
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit autem Noctem adducens magnum Cælum, un-
 dique verò Telluri

Cupiens amorem imminebat, & sanè extentum est
 Passim: ex insidiis autem filius petiit manu
 Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
 Longā, asperos dentes habentem, cari a. genitalia patris

*Festinanter demersit, rursumque abiecit ut ferrentur
Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manu.*

*Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,
Omnes suscepit Terra. circum volutis autem annis.
Produxit Erinnyasque validas, magnosque Gigantas,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasq̃, quas Melias vocant super immensam ter-
Testiculisque ut prius resectis, ferrum (ram.
Projecit circa Epirum undis agitatam in pontū. (alba
Sic ferebatur per pelagus longo tēpore. circūcirca verò
Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella
Innutrita est. primū verò ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprū.
Prodiit verò veneranda formosa dea: circū verò herba
Pedibus sub mollibus crescebat. Aphroditē a. ipsam,
Spuma progeneratā deam. & decoram pulcris fertis
Cytheream*

*Nominant tam dii quam homines: eò quòd in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem quòd appulit Cytheris:
Cyprigenam verò quòd nata sit undosa in Cypro:
Atq̃, amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc verò Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
pulcer,*

*Natam primū, & deorum ad cætum euntem.
Hunc verò ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemq̃ suavem, & amicitiam, blanditijsq̃.
illos*

Ἐοσυμῶως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε Φέρεας

Ἐξοπίζω. τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρος.

Ὅσται γὰρ ραθάμιγγες ἀπέστυθεν αἵματόεσσαι,
Πάδας δέξατο Γαῖα. περιπλοκῶν δ' ἐσιαυτῶν,
Γαίνατ' Ἑρμῆος τε κρατερὰς, μεγάλῃς τε Γίγαντας, 185
Τεύχεσι λαμπρῶν, δόλιχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' αἰς Μελίᾳς καλέεσθ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Μήδεά θ' ὡς τοπρῶτον διπτομήξας, ἀδάμαστον
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύσω ἐνὶ πόντῳ.

Ὡς Φέρετ' ἀμπέλαγος παλὺν χρόνον ἀμφὶ ᾧ
λευκὸς

190

Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτων χρόος ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κέρη

ἔθρεφθη. πρῶτον ᾧ Κυθήροισι ζαθέοισιν

Ἐπλετο· ἔνθεν ἐπείτα περιέρρυτον ἵκετο Κύπρον.

Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός· ἀμφὶ ᾧ ποίη

Ποσσὶν ὑπὸ ραδινοῖσιν αἰζέτο. τῷ δ' Ἀφροδίτῃ, 195

Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ εὖς ἔφανον Κυθέρῃαν

Κικλήσκεισι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, ἕνεκ' ἐν ἀφρῷ

Θρέφθη· αἰτὰρ Κυθέρῃαν, ὅτε προσέκυρσε Κυθή-
ροις·

Κυθρογένειαν δ', ὅτι γέντο πολυκλύσω ἐνὶ Κύπρῳ·

Ἡδὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μμηδῶν ἐξεφααῖθη.

200

Τῇ δ' Ἑρμῷ ὠμάρτησε, καὶ Ἥμερῳ ἔσπετο καλὸς

Γεινομῶν ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς Φόλον ἰέσθι.

Ταύτῃ δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχθ' ἠδὲ λέλογχε

Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

Παρθένῃς τ' ὀάρκας, μμδῆματά τ' ἐξαπάτας τε,

205

Τέρψιν τε γλυκερίῳ, Φιλότῃ τε, μμλιχίῳ τε.

H 5

T 86

Τὸς δ' πατὴρ Τιτῶας Ὀπίκλησιν καλέεσκεν.
 Παῖδας νηκείων μέγας Οὐρανός, ὅς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δ' τιλαίνοντας ἀτασθαλίη μέγα ῥέξαι
 Ἔργον, τοῖο δ' ἔφτα τίςιν μετόπισθεν ἔσεαθ'. 210
 Νύξ δ' ἔτεκε συγερὸν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θανάτην· τέκε δ' Ὑπνον, ἔτικτε δ' Φόβον Ὀ-
 νεύρων·

Οὐτὶνι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἰζυνὸν ἀλγινέουσιν·
 Ἐσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτὰ Ὠκεανοῖο 215
 Χρύσεα καλὰ μέλεσσι, φέροντά τε δένδρεα καρ-
 πόν·

Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοπόνους,
 Κλωθὴν τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτροπὸν· αἵτε βροτοῖσι
 Γεινομήοισι διδάσκειν ἔχουσιν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 Ἅι τ' αἰδρῶν τε θεῶν τε ᾤδρα βασιλῆας ἐφέπουσιν 220
 Οὐδέποτε λήγῃσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ὅπῃ τῷ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅς τις αἰμάρτη.
 Τίκτε δ' καὶ Νέμεσιν, πῆρα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλη· μετὰ τῷ δ' Ἀπάτῃν τέκε καὶ Φιλό-
 τητα,

Γῆρας τ' ἐλόμμενον, καὶ Ἔρην τέκε καρτερόθυμον. 225
 Αὐτὰρ Ἔρως συγερὴν τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθην τε, Λοιμὸν τε, καὶ Ἀλγέα δακρυόεντα,
 Ὑσμίναν τε, Φόνον τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίαν τε,
 Νείκεά τε, Ψευδέαν τε Λόγον, Ἀμφιλογίαν τε,
 Δυσνομίην, Ἄτην τε, Ζυνήθεαν ἀλλήλοισιν 230
 Ὅρκον θ', ὅς δ' ὅλῃσιν Ὀπιχθονίαν ἀνθρώπων

Πημαίνῃ,

*Illos verò pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios objurgans, magnus uranus, quos genuit ipse. |
 Dictitabat porro, festinātes ex p̄tervia magnū patrassē
 Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox praterea peperit odiosum Fatum, & Parcā atrā,
 Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit verò ag-
 men Somniorum:*

*Qua nulli mixta dea peperit Nox obscura.
 Rursum postea Momum, & Aërumnam dolore plenā,
 Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulcra cura sunt, ferentesque arbores fructus:
 Et fatales deas, & parcas genuit immites,
 Clothoque, Lachesinque & Atropon: qua mortalibus
 Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 Quāq; hominumq; deorumq; delicta persequentes,
 Nunquam desinunt dea à vehementi ira,
 Priusquam illi rependerint malam ultionem quisquis
 peccarit.* (mixtus

*Peperit praterea & Nemesis, cladem mortalibus ho-
 Nox pernicioſa: post hāc q; Fraudē enixa est, & Amicitia
 Seniumq; noxium, & Contentione peperit pertinacē.
 Caterū Contentio odiosa peperit quidem Laborem,
 molestum,*

*Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
 Pugnasque, Cadesque, Præliaque, Stragesq; virorum,
 Iurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
 Legum contemptum Noxamque, familiares inter sese,
 Iuramentūque quod plurimū terrestres homines
 Ledit,*

Ladit, quando quispiam volens pejeraverit.
 Nereumq; alienū à mendacio, & veracē genuit Pontus,
 Maximum natu filiorum. sed vocant sexem,
 Eò quòd verus atque placidus, nec juris & aequi
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.
 Deinde rursum Thaumantē magnū & fortē Phorcyn,
 Terra commistus, & Ceto pulcris genis pradam,
 Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt perquam amabilis sobo-
 les dearum

Ponto in infructuoso, & ex Doride pulcricoma,
 Filia Oceani rotundi fluvii.

Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitritéque,
 Eudoraque, Thetisq;, Galenèque, Glauccéque
 Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque incunda,
 Et Melita gratiosa & Eulimine & Agave,
 Pasitheáque, Eratoq;, & Eunice roseis lacertis pradam,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Nesæaque, & Actæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea.
 Hippothoëq; lepida & Hippone roseis lacertis pradam,
 Cymodocéque, qua fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege
 Facile mitigat. & cū pulcros talos habente Amphitrite
 Cyméque, Eionéque, pulcréque coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,
 Polynoméque. & Autonoe, & Lysianassa,

Euar-

Πημαίνῃ, ὅτε κέν τις ἐκὼν Ἰπρίορκον ὁμοόσῃ·
 Νηρέα τ' αἰψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόνιόν,
 Πρεσβύτατον παίδων αὐτὰρ καλέεσσι γέροντα,
 Οὔνεκα νημερτὴς τε καὶ ἤπιόν· ὃ δὲ θεμισέων 235
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δινέεα οἶδεν.
 Αὐτίς δ' αὖ θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγνώορα φόρ-
 κω,

Γαίῃ μισγόμενον, καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίλῳ τ' ἀδάμαστον ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸν ἔχοντα.
 Νηρῆόν δ' ἐγένοντο μεγάλῃα τέκνα θεῶων 240
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδον ἠυκόμοιο,
 Κέρης Ὀκεανοῖο τελευτήοντος ποταμοῖο,
 Πρωτῶ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
 Εὐδώρη τε, Θέτις τε, Γαλλίῳ τε, Γλαύκῃ τε,
 Κυμοθόῃ, Σπάρῳ τε θοῇ, Θακίῃ τ' ἐρέεσσα, 245
 Καὶ Μελίτῃ χαλκίῃ τε, καὶ Εὐλιμνῇ, καὶ Ἀχαιῇ,
 Πασιθέῃ τ', Ἐραλίῳ τε, καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωλίῳ τε Πρωλίῳ τε, Φέρκῳ τε, Διωναμνῇ τε,
 Νηλαιῇ τε, καὶ Ἀκταίῃ, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλαττα. 250
 Ἴπποθόῃ τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἴπποπόῃ ῥοδόπηχυν·
 Κυμοδόκῃ θ', ἢ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 Πνοίας τε ζαθέων αἰνέμων, σὺν Κυμαίολην,
 Ῥεῖα πρηγύν, καὶ εὐζφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
 Κυμῶ τ', Ἠϊόνη τε, εὐσέφανός θ' Ἀλμυρῇ·
 Γλαυκονόμῃ τε Φιλομυρῇ, καὶ Πονιοπόρῃ·
 Λεαιγύρῃ τε, καὶ Εὐαγύρῃ, καὶ Λαομέδεια·
 Πελιωρῇ τε, καὶ Αυτονόῃ, καὶ Λυζιάναςα,

Εὐάργη

Εὐάρνη τε Φυλὺ τ' ἔρατῇ καὶ εἰδῶ ἄμωμῶ.
Καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μανίππῃ

260

Νησῶ τ', Εὐπέμπῃ τε Θεμισῶ τε, Προνόῃ τε.
Νημερτὴς θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.

Αὐται μὲν νηρῶν ἀμύμονα ἐξεγένοντο
Κῆραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδῶται.

Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο Βαθυρρεΐταο θυγατρὰς

265

Ἦγάγῃτ' Ἠλέκτρῳ. ἣ δ' ὠκείαν τέκεν Ἰελν,

Ἠυκόμας θ' Ἀρπύας, Ἀελλῶ τ' Ὀκυπέτῳ τε,

Αἶρ' αἰέμων πνοῆσι καὶ οἰωνοῖς ἄμ' ἔπονται,

Ὀκείης περύγεσσι μετὰ χρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυι δ' αὖ Κητῶ Γραΐας τέκε καλλιπαρήγας,

270

Ἐκ γενετῆς πολίας, τὰς δὲ Γραΐας καλέεσιν

Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' αἰθρω-
ποιοί.

Πεφρηδῶ τ' εὐπεπλόν, Ἐνυῶ τε κροκόπεπλόν,

Γοργῆς θ' αἰ ναίεσι πέρῳ κλυτὰ Ὀκεανοῖο,

Ἐρατῇ πρὸς νυκτὸς ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφωνοι,

275

Σθαινῶ τ', Εὐρυάλῃ τε, Μέδαστά τε, λυγρὰ πα-
θεῦσα.

Ἦ μὲν ἔιν θνητῇ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω

Αἱ δύο· τῇ δ' μὴ παρέλέξατο Κυαιοχαίτης,

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ αἵθελιν εἰαρινόισι.

Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλῇ ἀπὸ δέφροτόμησεν,

280

Ἐξέθορε Χρυσαῶρ τε μέγας, καὶ Πήγαρον ἵππῳ.

Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἔω, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανὸς περὶ πη-
γὰς

Γένεθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχει μετὰ χερσὶ Φίλησι.

x' ω

Euarnéque tam indolis grata, quàm inculcata forma.

Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe.

Nesóque, Eupompéque, Themistóque, Pronoéque,

Nemertésque; qua patris habet animum immortalis.

Ha quidem ex Nereo inculpato procreata sunt

Filia quinquaginta, inculcata opera callentes.

Thaumas verò Oceani profundiflui filiam

Duxit Electram. hac autem celerem peperit Irim,

Pulcricomasque Harpyias, Aellóque, Ocypeténque,

Qua ventorum flamina, & aves assequuntur

Pernicibus alijs. in cælo enim degentes volitant..

*Phorco post hac Ceto Graas peperit pulcris genis
preditas,*

A partu canas, quas ob id, Graas, vocant.

Immortalesque dii, hñmque incedentes homines.

Pephredoque pulcro peplo, Enyóque croceo peplo,

Gorgonésque, qua habitant celebrem Oceanum,

In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides arguta,

Sthenóque, Euryaléque, Medusaque gravia perpeffa.

*Ipsa erat mortalis, ast alia immortales, & senio non
obnoxia*

Dua: cum una concubuit carulea caesarie Neptunus

In molli prato & floribus vernis.

Ejus autem Perseus caput cum amputasset,

Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.

*Huic quidem cognomentum erat, quòd Oceani apud
fontes*

(bus suis:

Natus esset. caterùm hic ensẽ aureum tenebat mani-

Et ille

*Et ille quidem cū avolasset, relicta terra matre pecorū
 Pervenit ad immortales. Iovis verò in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Iovi prudenti.*

*Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroa filia nobilis Oceani.*

*Illum quidem armis exuit vis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia.
 Die illo quum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.*

*Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil
 simile*

*Mortalibus hominibus, neque immortalibus diis,
 Specus in cancano, divinam animo infracto Echidnam,
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulcris genis,
 Dimidio item ingentem serpentem horrendūque,
 magnūque,*

Varium, crudivorum, divina sub cavernis terra.

*Illic verò ei specus est in imo, cava sub petra,
 Procul ab immortalibusq; diis, mortalibusq; hominibus
 Ibi sanè ei destinarunt dii inclytas domos incolere.*

*Atq; coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nympa & senii expers diebus omnibus.*

*Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis de-
 cora puella.*

Illa verò gravida facta, peperit fortes filios,

Orthum

Χ' ὡ μὲν δ' ὀππιάμην, περιπλὼν χθόνα μητέρα
μήλων,

"Ικετ' ἐς ἀθανάτας· Ζεὺς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285

Βροντῶ τε στεροπῶ τε φέρων Διὶ μῆτιόνετι.

Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,

Μιχθεῖς Καλλιρόη κέρη κλυτῷ Ωκεανοῖο.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάειξε βίη Ἡρακλήϊη,

Βασὶ παρ' ἐλιπόδεοσι, περὶ ῥύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ· 290

"Ημαῖ τῷ, ὅτε περ βῆς ἤλασεν εὐρυμειώπης

Τίρυνθ' ἐῖς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ωκεανοῖο,

"Ορθον τε κλείνας, καὶ βακόλον Εὐρύτιονα,

Σταθμῷ ἐν ἡρόεοντι, πῆρ' κλυτῷ Ωκεανοῖο.

"Η δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἔδ' ἐν εὐοικὸς 295

Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,

Σπῆϊ ἐν γλαφυρῷ, θεῖον κρατερόφρον' Ἐχιδ-
ναν,

"Ημισυ μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδά, καλλιπάρηον,

"Ημισυ δ' αὐτε πέλωρον ὄφιν, δφνόν τε μέγαν τε,

Ποικίλον, ὠμησὺν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης. 300

Εὐθα δέ οἱ ἀπέσσι κατὰ, κοίλῃ ὑπὸ πύτρῃ,

Τηλὲ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·

Εὐθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.

"Η δ' ἔρυτ' ἐν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ

Ἐχιδνά,

"Αθάνατ' ὅτ' ἐν νύμφῃ καὶ ἀγῆρα ἤματα πάντα. 305

Τῇ δ' Τυφάονα φασὶ μιγῆσθαι ἐν Φιλότῃ,

Δεινόν θ' ὕβριστην τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κέρη.

"Η δ' ὑποκυοσαμένη, τέκετο κρατερόφρονά τέκνα·

Ὀρθον μὲν πρῶτον κυῖα γείνατο Γηρυονίη·
 Δεύτερον αὖτις ἔτικλεν αἰμήχανον ἔτι Φατειὸν,
 Κέρβερον ὠμήϊον, αἶδεω κυῖα χαλκεΐφωνον,
 Πεντηκόντεκάρων, αἰαίδα τε κρατερόν τε.
 Τὸ τρίτον, Ἴδριον αὖτις ἐγένετο, λυγρὸν εἰδῆαν,
 Λεοναῖον, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενας Ἥρη,
 Ἀπλητον κοτέσκει βίη Ἡρακλεΐη.
 Καὶ τὸ μὲν Διὸς υἱὸς ἐσθλὸς ἐνὶ νηλεΐ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης, σιωῇ ἀρηϊφίλῳ ἰολᾶω,
 Ἡρακλῆς, βαλῆσιν Ἀθλῶαίης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ χίμαιραν ἔτικλε, πνέσκει αἰμαϊμάκελον πόρ,·
 Δεινὸν τε, μεγάλῳ τε, ποδώκεά τε, κρατερόν τε. 320
 Τῆς δὲ ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λείοντος,
 Ἡ δὲ χιμαίρης ἥ δὲ ὄφι· κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρόσθε λέων, ὅππεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν δόποπνέσκει πυρὸς μὲν αἰθομένοιο.
 Ἄλλῳ μὲν Πήρα· εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης. 325
 Ἡ δὲ ἄρα Σφίγγ· ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
 Ὀρθῶν ὑποδμηθεῖσα Νεμειῶν τε λείοντα,
 Τὸν δ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδνὴν ὤρεσκειοις,
 Γαίῃσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' αἰθρώποισι·
 Ἐν δ' αἶρ' ὅγ' οἰκείων ἐλεφαίρετα φέλλ' αἰθρώπων, 330
 Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἥ δὲ Ἀπέραντος.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κητῶ δὲ ὀπλότατον· Φόρκυϊ Φιλότῃ μιγῆσθαι,
 Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κένθεσι γαίης,
 Πάρεσσιν ἐο μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυ-
 λάσσει.

Orthum quidem primò canem peperit Geryoni.

Iterum secundo edidit partu immensum, minimè effabilem,

Cerberum erudivorum, Plutonis canem area voce,

Quinquaginta capitum, impudentemq̃, fortemq̃.

Tertiò, Hydram genuit abominabilem,

Lernaam, quam enutrivit dea albis ulnis Iuno,

Insatiabiliter indignans virtuti Herculana.

Ac illam quidem Iovis filius occidit sævo ferro

Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,

Hercules ex consiliis Minerva prædatrix.

Tum ipsa Chimarã peperit, spirantē terribilem ignem,

Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque.

Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,

Alterū capellæ, tertium verò serpentis robusti draconis

Antè leo, ponè verò draco, in medio autem capra,

Horrendè efflans ignis robur ardentis.

Hanc quidē Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes.

Illæ sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perni-

Ab Ortho subacta: Nemeaumq̃ leonem, (ciem,

Quem Iuno cum enutrivisset, Iovis veneranda uxor,

In locis fertilibus collocavit Nemea, cladē hominibus.

Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,

Imperans cavernosa Nemea atque Apesanti,

Sed ipsum robur domuit virtutis Herculana.

Ceto verò minimum natus, cum Phorco amore mixta,

Peperit gavē serpentem, qui obscura in latibus terra

Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.

Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.

*Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vor-
tices habentem,*

*Strymonem, Maandrumq₃, & Istrum pulcrifluum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloiū argentivorticem,
Nesumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptapo-
rumque,*

*Granicumque, & AESapum, divinumque Simoenta,
Peneumque, & Hermum, amœnēq₃ fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniūq₃,
Enenumq₃, & Ardescum, divinumque Scamandrum.*

*Peperit quoq₃ filiarum sacrum genus, qua per terram
Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,*

*Et fluminibus: hanc vero à Iove sortem habent,
Pithoque, Admeteque. Ianthèque, Electraque,
Dorisque, Prymnōq₃, & Vrania forma deam referens,*

*Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroéque,
Zeuxoque, Cythieque, Idyiaque, Pasithoéque,*

*Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Thoéque, & venusta Polydora,*

*Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perseisque, Ianiraque, Acastéque, Xanthéque,*

Petraaque lepida, Menesthoque, Europaque,

*Metisque, Eurynoméque, Telesthóque croceo peplo:
Crisiéque, Asiáque & amabilis Calypso:*

Eudoréque, Tychéque, & Amphiro, Ocyroéque,

Et Styx, qua ipsarum excellentissima est omnium,

Atque

Τὸ το μὲν ἐκ Κητῆς καὶ Φόρκυος γένεσι.

Τηθύς δὲ Ὠκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,

Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡελανὸν βαθυδίνην,

Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,

Φάσιν τε, Ῥήζον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην.

340

Νέεσον τε, Ῥοδίων θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπιάπο-
ρόν τε,

Γρενώϊκόν τε, καὶ Αἴσηπον, θείον τε Σιμῶντα.

Πλωϊόν τε, καὶ Ἑρμον, εὐρρείτιν τε Καΐκον,

Σαγγάρον τε μέγαν, Λάδωναί τε, Παρθένιον τε,

Εὐλύον τε, καὶ Ἀρδησκον, θείον τε Σκάμανδρον.

345

Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ καὶ αἰ γαῖαν

Ἄνδρας κερίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξυῷ αἶακτι,

Καὶ ποταμοῖς. ταύτῃ δὲ Διὸς ὤφρα μοῖραν ἔχουσι,

Πειθῷ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰαώθῃ τ', Ἠλέκτρῃ τε,

Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίῃ Θεοειδῇ,

350

Ἰππῷ τε, Κλυμνῷ τε, Ῥοδία τε, Καλλιρῷ τε,

Ζευζῷ τε, Κλυίῃ τε, Ἰδυά τε, Πασιθῷ τε,

Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τ', ἐρατὴ τε Διώνῃ,

Μηλόβοσις τε, Θόῃ τε, καὶ εὐειδῇ Πολυδώρῃ.

Κερκῇς τε Φυλῷ ἐρατῇ, Πλατῷ τε βοῶπις,

355

Περσηῖς τ', Ἰαύειρά τ', Ἀκάσῃ τε, Ξαόθῃ τε,

Πετραίῃ τ' ἐρόεσσα, Μενεσῷ τ', Εὐρώπῃ τε,

Μῆτις τ', Εὐρυνόμῃ τε, Τελεσῷ τε κροκόπεπλῳ.

Κελσίῃ τ', Ἀσίῃ τε, καὶ ἡμερόεσσα Καλυψῷ.

Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε, καὶ Ἀμφιρῷ, Ὠκυρῷ τε.

360

Καὶ Στύξ, ἥ δὲ σφείων προφερεσάτη ἐστὶν ἀπα-
σίων.

Αὐται δ' Ὀκεανῷ καὶ Τηθύῳ ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταια κῆραι. πολλάί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ πανύσφυροι Ὀκεανῖναι,
 Αἵ ῥα πολυαερίες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάσῃ ὁμῶς ἐφέπουσιν, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καταχρηδαῖ ρέοντες,
 Ὑῖες Ὀκεανῷ, οὗ γένετο πόντια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν αἶδρα ἐπί-
 σσιν.

365

Οἱ δ' ἕκαστι ἵστασιν οἱ αὖ περιναίεσσι.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰ τε Σελήνην,
 Ἡὼς δ', ἣ πάντεσσιν Ἰππυχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς, τοῖς ἕρμαν ἑυρυὶ ἔχουσι,
 Γαίαν δ', ὑπευνηθεῖς Ὑπερίονα ἐν φιλό-
 τητι.

370

Κεῖω δ' Εὐρυδίη τέκνεν Φιλότητι μιγαῖσα,
 Ἀσραῖον τε μέγαν, Πάλλαον τε, διὰ θεῶν.
 Πέρσην δ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδομένη.
 Ἀσραίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέειον Ζέφυρον, βορέην αἰψηροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῷ θεὰ ἐυνηθεῖσα.

375

Τὰς δ' ἡ μετ' ἀσέρα τέκνεν Ἐωσφόρον ἡριγένεια.
 Ἀσρα τε λαμπετόωντα τά τ' ἕρμαν ἑσπεφάνωται.
 Στυξ δ' ἐκ' Ὀκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλατι μι-
 γαῖσα,

380

Ζῆλον καὶ Νίκην καλλιφύρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κράτ' ὅν, ἡδὲ Βίην, ἀελοεικέα γένετο
 τέκνα.

385

τῶν

Atque hæ Oceano & Tethyde prognata sunt,
 Grandiores natu filia. multa quidem sunt & alia:
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quæ sanè dispersa terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum
 proloqui:

Sed singulatim noverunt, quicumque circum habitant.
 Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lu-
 nam,

Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumē præbet,
 Immortalibusque diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.

Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
 Astraumq; magnum, Pallantemque, præstantissima
 dearum,

Persēque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astrao verò Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum deo dea congressa.

Post hos verò Aurora stellam genuit Luciferum manē
 genita,

Astraque fulgentia, quibus calum cinctum est.
 Styx verò peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, pulcros talos habentem in adibus,
 Et Robur atque Vim, præclaros genuit filios:

*Quibus non est seorsim à Iove domus nec ulli sedes,
 Neque via, qua non illis deus prait:
 Sed semper apud Iovē graviter tonantē sedē habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit deas ad altum calum.
 Dixit autem, quisquis unā secum deorum contra Ti-
 tanes pugnet,
 Nulli se adepturum pramia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Sa-
 turno & immunis,
 Ad honores ac pramia provecturum, ut fas est.
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis cari per consilia patris.
 Ipsam verò Iupiter honoravit: eximia quoque dona
 dedit. (tum,
 Ipsam enim constituit deorum magnū ut sit juramen-
 Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem prapotens est, atque regem agit.
 Phœbe porro Cœi peramabilem venit ad lectum.
 Gravida verò facta deinde dea dei in amore,
 Latonam ceruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus diis,
 Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
 Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.*

Ille

Τῶν οὐκ ἔσ' ἀπαύευθε Διὸς δόμῳ, ὅδε τις ἔδρη,

οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει·

Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰλῶϊ βαρυκτύπῳ ἐδρίωνται.

Ὡς γὰρ ἔβλευσε Στυγ' ἄφθιτῷ Ὠκεανίῃ,

Ἡμαῖι τῷ ὅτε παύτας Ὀλύμπιῳ ἀστεροπητῆς

390

Ἀθανάτῃς ἐκάλεσσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.

Εἶπε δ' ὅς ἂν μετὰ εἰο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,

Μή τιν' ὀδορραΐζειν γεράων, πηλὴν ᾗ ἕκασον

Ἐξέμῃ ἦν τοπάρῳ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄτιμῳ ὑπὸ Κρόνῳ ἦδ' ἀγέ-
ραςῳ,

395

Τιμῆς καὶ γεράων ὀπιθῆσέμῃ ἢ θέμις ἐστί.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στυγ' ἄφθιτῷ ἔλυμπόν δε

Σὺν σφίσι παίδεσσιν, φίλῃ δὴ μῆδεια πα-
τρός.

Τῷ ᾗ Ζεὺς τίμησε, περιστὰ ᾗ δῶρα ἔδωκεν.

Αὐτῷ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἐμμεναι ὄρκον.

400

Παῖδας δ' ἡμᾶτα πάντα ἐς μεταναίετας εἶναι.

Ὡς δ' αὐτῶς πάντεσσι δῖαμπερές, ὥσπερ
ὑπέστη,

Ἐξετέλεσθ', αὐτὸς ᾗ μέγα κρατεῖ, ἡδὲ ἀνάσσει.

Φοίβῃ δ' αὖ Κοῖα πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνίῳ.

Κυσαμῶν δ' ἡπύτα θεὰ θεῶν ἐν Φιλότῃι

405

Λητῷ κυανόπεπλον ἐγείνατο μέλιχον αἰεῖ,

Ἡπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

Μέλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀθανάτατον ἐντὸς Ὀλύμπῳ.

Γείνατο δ' Ἀστειλῷ ἐώνυμον, ἧν ποτε Πέρσης

Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῳ κεκλῆσθ' ἀκοίῃν.

410

Η Σ

Ἡ δ'

Ἦ δὲ ὑπεκυσσάμεν ἑκάτῳ τέκε, τῷ περὶ παύ-
των

Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ αἰτυγέτοιο θαλάσσης.

Ἦ ἢ καὶ ἀστέροισιν ὑπ' ἔραν' ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμῆν ἑστὶ μάλιστα.

415

Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πᾶσις θνητῶν ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καὶ ἀνόμον ἱλάσκηται,
Κικλήσκῃ ἑκάτῳ. πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμή
ῥεῖα μάλ', ᾧ πρὸ φρων γε θεὰ ὑποδέχεται
εὐχάς·

Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι. ἐπεὶ διυάμῃς γε πάρεστιν.

420

Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμῶν ἔλαχον, τῶν ἑκάστω ἀπαιτῶν.

Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίβρατο ἑδὲ τ' ἀπηύρα,

Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῇσι μετὰ πρετέροισι θεοῖσιν,
Ἀλλ' ἔχθ' ὥς το πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.

425

Οὐδὲ ὅτι μηχανογενῆς, ἥσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,

Καὶ γέρας ἐν κοίῃ τε καὶ ἔραν' ἥδ' ἐθαλάσση·

Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐ-
τῷ.

Ὡς δὲ ἐθέλῃ μεγάλως πρᾶγνέται, ἥ δὲ ὀνίνησιν.

Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μετὰ πρέπῃ, ἥ κ' ἐθέλησιν

430

Ἦ δὲ ὁπότε ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσονται

Ἀνέρες, ἐνθα θεὰ πρᾶγνέται, οἷς κ' ἐθέλησι,

Νίκῳ προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδ' ὀρέξαι.

Ἐν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζῃ,

Ἐοθλῇ δὲ αὖθ' ὁπότε ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,

435

Εἰς

*Illa a. gravidata Hecaten peperit, quam super omnes
Iupiter Saturnius honoravit. dedit verò ei splendida
dona,*

*Potestatem ut habeat terraque & infrugiferi manis.
Imò etiam stelligero sub cælo sortita est honorem,
Immortalibusque diis honorata est maximè.*

*Et n. nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominũ,
Faciens sacra honesta ex lege expiat,*

*Invocat Hecaten: ingens verò cum sequitur honor
Facilimè, cujus benevola dea suscipit preces:*

Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.

*Quotquot enim Terra Cæloq; prognati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem
omnium. (privavit*

*Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, atq;
Eorum, quacung; sortita est Titanas inter priores deos;
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.*

*Nec quia unigenita, minorè dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cælo, quàm in mari:
Sed insuper multò magis, quoniã Iupiter honorat ipsã.
Cui verò vult, magnificè præstò est, atque juvat.
Inque concione inter homines eminet, qua scilicet vo-
luerit.*

*Atque quando ad bellum perdens viros armantur
Viri, tum dea adest quibus voluerit,
Victoriam promptè ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque indicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;*

Ibi enim dea & illis præstò est, atque iuvat.

*Qui verò vicerit virtute & robore, pulcrum præmiū
Facile fert, latusque parentibus gloriam dat.*

Bona item equitibus, adesse quibus voluerit:

Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,

Votaque faciunt Hecata, & valde sonanti Neptuno.

Facile etiam prædam inclyta dea dedit copiosam,

Facile verò abstulit apparentem, volens saltem animo.

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,

Armenta q̃ boum, & greges latos caprarum,

Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens,

Ex paucis sæcunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeo sanè licet unigenita ex matre existens,

Omnibus inter deos honorata est muneribus.

*Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui
post ipsam*

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora.

Sic ab initio nutriens filios: atq̃ hi sunt honores.

*Rhea autem compressa à Saturno, peperit illustres li-
beros,*

(dentem,

Vestam, Cererem, & Iunonem aureis calceamētis gau-

Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,

Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,

Iovemque sapientem, deorum patrem atque hominū,

Cujus à tonitru concutitur lata terra.

(cunq̃,

Atq̃ illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, qui-

Ex utero sacro matris ad genua venerat:

Hac agitans, ne ullus clarorum filiorum Cali

Aline

Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς ὤφρα γίνεται, ἢ δὲ ὀνίνησι.
 Νικήρας ᾗ βίη καὶ κάρτει καλὸν αἶθλον
 Ῥεῖα Φέρει, χαίρων τε τοκεύειν κυδῶν ὀπάει.
 Ἐσθλὴ δὲ ἱππήεσσι παρὲς ἄλκιμους κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκῶ δ' αὖτις ἐμφελον ἐργάζονται 440
 Εὐχονται δὲ ἑκάτῃ καὶ ἐρκελύπῳ Ἐννοσίγαιῳ.
 Ῥηϊδίως δὲ ἄγχι κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ῥεῖα δὲ ἀφείλετο Φαινομένην, ἐθέλσασα γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δὲ ἐσθλὰ μαῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' αἶξεν,
 Βυκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατὲς αἰ-
 γῶν. 445

Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλσας,
 Ἐξ ὀλίγων βερέει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μενογενὴς ἐκ μητρὸς ἐβλάσται,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γένεσσι.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κροτοτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ 450
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάσμα πολυδερκέα Ἥες.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κροτοτρόφῳ αἰδὲ τε τιμαί
 Ῥεῖη δὲ αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἐσίῳ, Δήμητρα, καὶ Ἥρῳ χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τ' Αἰδῶν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει, 455
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρκελύπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνὰ τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰ-
 δρών.

Τῇ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών·
 Καὶ οὕτ' ἄλκιμον κατέπινε Κρόνῳ μέγας, ὃς τις ἕκαστος
 Νηδύῳ ἐξ ἐρῆς μητρὸς πρὸς γένεσθ' ἵκοιτο. 460
 Τὰ Φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἐραυκῶν

Ἄλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆϊδα τιμῶ.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Ὅθεν καὶ οἱ πῶτερ' ἔω ἔσθ' ὑπὸ παιδὶ δαμνῶαι,
 Καὶ κρατερῶ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλῃ δια βελας.
 Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιῶν ἔχεν, ἀλλὰ δοκέων
 Παῖδας ἔς κατέπινε· ῥέλω δ' ἔχει πένθος ἄλα-
 σον.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Δ' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξασθαι, τότε ἔφητα φίλῃς λιζάνευσ' τοκῆας
 Τῆς αὐτῆς, Γαῖαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκῆσθαι
 Παῖδα φίλον, τίτταιτο δ' ἐριννὸς πατρὸς εἴοιο,
 Παῖδων ἔς κατέπινε μέγας Κρόν' ἀγκυλομήτης.
 Οἱ ᾗ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἴππ-
 θοντο.

Καὶ οἱ πεφραδέτιν ὅσα περ πῶτερ' ἔω γενέσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ ἡεὶ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δήμον,
 Ὅππότε ἄρ' ὁπλόπαιον παίδων ἡμελλε τεκέσθαι,
 Ζηῶν μέγαν· τὸ μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀντιταλλέμεναί τε.
 Ἐνθα μὲν ἔκτο φέρουσι θοῶν διὰ νύκτα μέλαι-
 ναν,

Πρώτῳ ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐν χερσὶ λαβῶσα
 Ἄντρα ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεϊ γαίης,
 Ἀργαίῳ ἐν ὄρῃ πεπυκασσάμῳ ὑλήεντι.
 Τῷ ᾗ παρνανίζαζα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδῃ μὲν ἄνακτι, θεῶν πρῶτῳ βασιλῆϊ.

*Alius inter Immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra & Cælo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari. (filia.
 Quantumvis robusto existenti, Iovis magni per con-
 Ideoque hic non cacam speculationem habuit, sed insi-
 dias struens*

*Filios suos devorabat: Rheam a. tenebat luctus gravis.
 Sed quando jam Iovē erat deorum patrē atq; virorum
 Paritura, jam tum caris supplicabat parentibus
 Suis, Terraque, & Calo stellato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium carum, possetque ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos devorabat ingēs Saturnus versutus
 Illi verò filia dilecta auscultaunt & morem gesserūt,
 Et ei commemorarunt, quacunque fati constitutum
 esset fieri*

*Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autē in Lycetum Creta ad pinguem populum
 Cum minimum natu filiorum esset paritura,
 Iovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educandū & exutriendū ab infantia.
 Tum quidem pervenit ferens celerē per noctem nigrā,
 Primum ad ipsam Lycetum: abscondit autem ipsum
 manibus prehensum*

*Antro in excelso, divina sub latebris terra,
 Argæo in monte denso sylvofo. (nus dedit
 Huic autem fasciis involutum magnū lapidem in ma-
 Cæli filio, præpotenti deorum priori regi.*

Quem

*Quem a. arreptum manibus, suam condidit in alvum,
 Miser, nec cogitavit animo quòd sibi in posterum
 Pro lapide suus filius in victus & securus
 Super esset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitū
 Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset impe-
 Celeriter a. deinde robur & fortia membra (raturus.
 Crescebant regis. revolutò autem anno,
 Terra consilio astuto circumventus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versu-
 Victus artibus ac vi filii sui. (tus,
 Primum verò evomuit lapidem, ultimò devoratum.
 Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spa-
 Pytho in divina, jugis sub Parnassi, (tiosam
 Monumentum ut sit in posterum, miraculum morta-
 libus hominibus.*

*Solvit verò patruos noxiis vinculis
 Cæligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur. quæ antea immanis terra occultaverat:
 Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus im-
 perat. (den
 Filiam porro Iapetus pulcros talos habentem Oceani-
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit praterea gloria præsignem Menætium, atque
 Prometheus
 Varium, versipellem: Stultumque Epimetheum,*

Qui

Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖραςιν ἐλὼ ἐγκατέθετο νηδιῷ,
 Σχέτλι· ἔσθ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἄντι λίθου εἰς ἥος ἀνίκητον καὶ ἀκηδῆς
 Δείπειθ', ὅ μιν τάχ' ἐμελλε βίη καὶ χερσὶ δα-
 — μάσας,

490

Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξεν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μῦθον καὶ Φαίδιμα γῆα
 Ἡύξετο τοῖο ἄσπετον· ὅππῃ πλομῶν δ' ἐν αὐτῇ
 Γαίης ἐνεσίησι πολυφραδέεσι δολωθεῖς,
 Ὅν γόνον ἄψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνον· ἀγκυλομή-
 — της,

495

Νίκηθεῖς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον κατὰ πίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήεξε κατὰ χθονὸς ἐυρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡραθέῃ γυάλοις ὑπὸ Παρνηγοῖο,
 Σῆμ' ἐμὲν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λόστε ἢ πατροκαρτερήτης ὀλοῶν δ' ὀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, ἔς δ' ἔπειτα πατὴρ αἰεσιφροσύνῃσιν,
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐυεργεσιάνων,
 Δῶκαν ἢ βροντὴν, ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Καὶ στροπὴν· τοπρὲν ἢ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
 τοῖς πῖνόντων, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρων δ' Ἰαπετὸς καλλιφύρον Ὀκεανίνῳ
 Ἠγάγετο Κλυμῆν, καὶ ὁμὸν λείχον εἰσανέβαι-
 — νεν.

500

505

Ἡ δὲ οἱ Ἀτλαῶτα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα.
 Τίτλῃ δ' ὑπερκύδαντα Μενoitιον, ἥ δὲ Προμηθεῖα
 Ποικίλον, αἰολόμηλιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεῖα,

510

K

515

Ὅς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράϊν ἀλφειῆϊ.
 Πρῶτ' ὅ γάρ ῥα Διὸς πλάσῃν ὑπέδεκτο γυναικὰ
 Παρθένον. ὕβρισθ' ἣ Μενoitιον εὐρύοπα Ζεὺς
 εἰς ἔρεβ' ὅ κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυ-
 νῷ,

515

Εἶνεκ' αἶτασθάλῃς τε καὶ λυορέης ὑπερόπλῃ.
 Ἄτλας δ' ἔρανον εὐρυὸν ἔχ' κρατερῆς ὑπ' ἀ-
 νάγκης,

Πείραϊν ἐν γαίῃς, πρὸ παρ' Ἐσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσθῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.

Ταύτῃ γάρ οἱ μοῖρα ἐδάσσατο μητιέτα Ζεὺς.

520

Δῆσε δ' αἰλυκιοπέδῃσι Προμηθεῖα ποικιλόβελον,

Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέζον διὰ κίον' ἐλάσας.

Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον. αὐτὰρ ὄγ' ἤπερ

Ἦσθεν ἀθάνατον, τὸ δ' αἰέζετο ἱζὺν ἀπάντη

Νυκτὸς, ὅζον πρὸ παρ' ἡμᾶς ἔδει τανυσίπτερον
 ὄρνις.

525

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμειῆς καλλισφύρξ ἄλκιμον ἦτορ

Ἡρακλῆς ἐκτίφει, κακὴν δ' ἀπὸ νῆζον ἀλαλκεν

Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων

οὐκ' ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπία ὑψιμέδοντι,

Ὅφρ' Ἡρακλῆ' ὀθθαγενέ' κλέ' εἴη

530

Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάρειθεν ὅττι χθόνα παλαιοτέρην.

Ταῦτ' ἄρα ἀζώμῳ τίμα ἀεθδείκετον ἦτορ

καὶ περ χωόμεν, παύθη χόλῳ, ὃν πρὶν ἔχεσκεν

οὐνεκ' ἐρίζετο βελας ὑπερμυρῇ Κρονίῳ.

καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι

535

Μηκῶν, τότε ἐπείτα μέγαν βῆν πρὸ φρονι θυμῷ

Δαογὰ-

*Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventori-
bus rerum.*

*Primus enim Iovis fectam suscepit mulierem,
Virginē injurium verò Menætium latè videns Iupiter
In Erebum detrusit, feriens fuliginoso fulmine,
Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.*

*Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
Ligavit verò inevitabilibus compedibus Prometheū
versutum,*

*Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Et ei aquilam immisit expansis alis. caterū hac hepar
Comedebat aternū. Quin ipsum crescebat tantū ubiq;
Noctu, quantū toto die edisset extētas alas habēs avis.
Hunc quidē Alcmena pulcros tālos habentis fortis filius
Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
Ab Iapetionida, & liberavit ab aegritudine:*

*Non invito Iove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
Major, etiam quā antea super terrā multos pascentem.
Ob id itaq; veneratus honorabat praclarum filium.
Et, licet succensens, remisit iram, quā prius habuerat.
Eo quòd contendisset consilio cum præpotenti Iove.
Etenim quando disceptabant inter se dii mortalesque
homines,*

Meconā, ibi tum magnum bovem volente animo,

*Divisum proposuit, Iovis mentem fallens. (adipe
Nam hac quidē parte carnesq; & intestina cum pingui
In pelle deposuit, tegens ventre bovino:*

In altera rursum ossa alba bovis, dolosa arte.

Rite disponens recondidit tegens candida aruina.

Iamq; tū ipsum allocutus est pater hominumq; deorūq;.

Iapetionida omnium illustrissime regum,

O amice, quàm iniquè partitus es portiones!

Sic dixit latenter cum carpens Iupiter immortalis.

Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,

Tacitè arridens (dolosa autē non immemor erat artis)

Iupiter gloriosissime, maxime deorum sempiternorum

Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.

*Dixit sanè dolosa cogitans. Iupiter a. immortalis,
Cognovit certè nec ignoravit dolum. mala autem con-
cipiebat animo*

Adversus homines mortales, qua & perficienda erant.

Manibus verò hic utriusque sustulit album adipem.

Irascebatur a. mente: ira verò ejus occupabat animum

Vt vidit ossa alba bovis, dolosa arte.

Ex illo tempore diis super terram genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris. (Iupiter,

Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus

Iapetionida, super omnes sapiens,

O amice, nondum sanè dolosa oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Iupiter immortalis.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessi

Morta-

Δαογάμῳ περὺθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίζων.

Τῷ μὲν γὰρ σάρκα τε καὶ ἔγκατα πόνοι δημῷ

Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοεῖη.

Τῷ δὲ αὐτ' ὅσέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἔπι τέχνῃ

540

Εὐθετίδας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.

Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀρδδείκετ' ἀνάκλων,

Ὡς πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσασα μοίρας.

Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα
εἰδώς.

545

Τὸν δὲ αὐτὲ προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,

Ἦ κ' ἔπιμυδής τις, (δολίης δὲ καὶ λήθεο τέχνης)

Ζεὺς κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰεγενεῖσσι,

Τῶν δὲ ἔλευ ὀπποτέρῳ σε εἰς φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.

Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δὲ ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς

550

Γινῶ ῥ' ἔσθ' ἡγνοίησε δόλον. κακὰ δὲ ὅσ' ἐτο θυμῷ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.

Χερσὶ δὲ ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.

Χώσατο ἣ φρένας, ἀμφὶ χόλῳ δὲ μιν ἵκετο θυμὸν,

Ὡς ἶδεν ὅσ' ἐα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἔπι τέχνῃ.

555

Ἐκ τῆ δὲ ἀθανάτοισιν ἔπι χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων

Καίεσ' ὅσ' ἐα λευκὰ θυγείων ἔπι βωμῶν.

Τὸν ἣ μέγ' ὀχθήζας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς.

Ὡς πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἔπι λήθεο τέχνης.

560

Ὡς φάτο χωόμῳ Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

Ἐκ τῆ δὲ ἡπείτα, δόλῳ μεμνημύσθαι αἰεὶ

Οὐκ εἰδὼς μελέοισι πυρὸς μύσθαι ἀκαμάτοιο

Θνηταῖς ἀνθρώποις, οἱ δ' ἔτι χθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο,

565

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν.

Ἐν κοίλῳ νάρθηκι δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν

Ζῆν' ὑψιβρεμέτεω, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦταρ,

ὣς ἰδὲν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν.

Αὐτίκα δ' αὖτις πυρὸς τεύξει κακὸν ἀνθρώποισι.

570

Γαίης γὰρ σύμπλασε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκέλον, Κρονίδεω διὰ βελάς.

Ζῶσε ἣ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ

Ἀργυφείῃ ἰοθήτι. καὶ αὖ κρήθεν ἣ καλύπτει

Δαιδαλέω χεῖρεσσι κατέχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.

575

Ἀμφι δέ οἱ σεφάεας νεοθηλέῃσιν αἴθεσι ποίης

ἱμερτὲς παρέθηκε καρήασι Παλλὰς Ἀθηνῆ.

Ἀμφι δέ οἱ σεφάειν χρυσέω κεφαλῇ Φιν ἔθηκε,

τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Ἀσκήζας παλάμῃσι, χαλκὸν δ' αὖτε παλῆν.

580

τῇ δ' ἐν δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέ-

σθαι,

κνώδαλ' ὅσ' ἤπρετ' ἀπὸ πολλὰ πρέφει δὲ θάλασσα.

τῶν ὅγε πόλιν ἐτίθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο

πολλή,

Θαυμασίη, ζῶσιν ἐοικότα φωνέουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε καλὸν κακὸν αὖτ' ἀγαθοῖο

585

Ἐξάγαγ' ἐνθά περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἀνθρώποι,

κόσμῳ ἀγαλλομύδην γλαυκῶπιδ' ὀβριμοπάτρης.

Θάσμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπους,

ὣς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

Εκ

*Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit boſtus filius Iapeti,
 Furatus indomiti ignis eminens apparentem ſplendorẽ,
 In concava ferula. momordit verò imò animo
 Iovem in alto tonantem, ad iramque ipſius animum
 commovit, (dorem.
 Ut vidit inter homines ignis longè apparentem ſplẽ-
 Protinus autem pro igne ſtruxit malum hominibus.
 E terra enim conformavit per quam celebris Vùlcanus
 Virginis pudica ſimulacrum, Saturnii conſilio.
 Cinxit verò & adornavit dea caſiis oculis Minerva,
 Candida veſte: à capite verò calyptram
 Ingenioſè factam manibus detinebat, mirum viſu,
 Circum verò ſerta recens florentis è floribus herba,
 Optata impoſuit capiti Pallas Minerva:
 Circùmque ei coronam auream caput poſuit,
 Quam ipſe fecerat inclytus Vùlcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Iovi patri.
 In hac artiſcioſa multa calata erant, mira viſu,
 Belluæ quas continens plurimas alit, atq; mare, (gna,
 Ex illis multas in ea poſuit. gratia verò reſpiciēdebat ma-
 Mirabilis. animantibus enim ſimiles erant vivis.
 Caterùm poſtquam effecit pulcrum malum pro bono,
 Eduxit ubi alii erant dii atque homines,
 Ornatu geſtientem caſia Palladis forti patre prognata.
 Admiratio autem cepit immortalesque deos morta-
 lesque homines. (bus,
 Vbi viderunt dolum arduum, inexplicabilem homini.*

*Ex illa enim genus est mulierum fæminearum,
Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitāt,
Perniciosa paupertatis non comites sed luxus.*

*Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum.
Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
Diurna festinant, & faciunt favos albos:
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem suum in ventrem metunt.
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Iupiter altitonans dedit, participes operum
Molestorum. aliud verò præbuit malum pro bono.
Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
Non uxorem ducere velit, gravem verò attigerit se-
nectam.*

*Carens senectutis suæ fomento, si non sine optibus
Vivat; mortui possessionem inter se dividunt
Remoti cognati. cui verò nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam verò habuit conjugem, sapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat.
Qui verò adeptus fuerit nocentem familiam,
Vivit, in pectore gestans perpetuum mærorem,
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Adeo non licet Iovis fallere mentem neque praterire.
Neg enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram: sed necessario coecet.
Quamvis multiscium existentem, magnum visculum*

Ἐκ τῆ γὰρ γένεσι γυναικῶν θηλυτεράων.

590

Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένεσι καὶ φύλα γυναικῶν

Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάειν,

Οὐλομένης πενίης ἔσσυμφορα, ἀλλὰ κόροιο.

Ὡς δὲ ὅπότε ἐν σμύλῃεσι καὶ ἡρεφέεσσι μέλισσαι

Κηφίῳας βόσκεισι, κακῶν ζωήοντας ἔργων.

595

Αἱ μὲν τε πάπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καθ' ἑαυτὰς

Ἡμάτιασιν ἀπεύδουσι, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,

Οἱ δὲ ἔντοσθε μύροντες ἐπηρεφέας καὶ σίμβλους,

Ἀλλότριον κάματον σφετέρῃ ἐς χάσιν ἀμῶνται.

Ὡς δὲ αὐτῶς ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν

600

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ζωήοντας ἔργων

Ἀρχαλέων ἕτερον ἢ πόρον κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο.

Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέμερα ἔργα γυναικῶν,

Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοον δὲ θῆτι γῆρας ἵκηται.

Χήτη γηροκόμοιο, ὅδ' ἔστι βίος θῆτιδους

605

Ζῶει, ἀποφθιμένη ἢ διὰ κτήσιν δαίτεονται

Χηρῶσαι. ὧ δὲ αὐτὴ γάμῳ μετὰ μοῖρα γένηται,

Κεδνὴ δὲ ἔχεν ἄκοιτιν, ἀραρυῖαν παρ' ἰδέεσσι,

Τῷ ἢ ἀπ' αἰῶνι κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφείζῃ

Ἐμμεραι. ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,

610

Ζῶει, ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίσσον ἀνίλῳ.

Θυμῷ καὶ κραδίῃ καὶ ἀνήκεσον κακὸν ἐστίν.

Ὡς οὐκ ἐστὶ Διὸς κλείψαι νόον ἔδδ' παρελθεῖν.

Οὐδὲ γὰρ Ἰαπέριονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς

Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρυὶ χόλον, ἀλλ' ὑπὸ α-

νάγκης

615

Καὶ πολυῖδεν ἔντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Κ 5

Βελέριον

Βελέρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
Κότῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ.

Ἦνορέν τε ὑπέρσπλον ἀγῶνι, ἠδὲ καὶ εἶδ' ἑὸν
καὶ μέγ' ἑὸν κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. 620
Ἐνθ' οἳ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
Εἴατ' ἐπ' ἐρχατῇ, μεγάλην ἐν πάρεσσι γαίης,
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθ' ἔχον-
τες.

Ἀλλὰ σφίεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥεῖη Κρόνον ἐν Φιλότῃ,
Γαίης φρεσμοζυῶν ἀνήγαγον εἰς Φάει' αὐτίς.
Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
Συὸ κείνοισ, νίκῃ τε καὶ ἀγλαὸν εὖχ' ἀρέσσει.

Δηρὸν γὰρ μάρνατο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτηνέες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνον ἐξεγένοντο, 630
Ἀντίον ἀλλήλοισιν διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Οἱ μὲν ἄφ' ὑψηλῆς Ὀθρύει' Τιτῶνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες εἰῶν.
οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥεῖη Κρόνον εὐνηθεῖσα.
οἳ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες, 635
Συωχεῖως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτῆς.

οὐδὲ τις ἦν ἔρδ' χαλεπῆς λύζης καὶ δὲ τελευτῇ
οὐδετέροισ, ἴσον ᾗ τέλει τέτατο πολέμοιο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεσθαι ἄρμυρα πάντα,
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοῖς ἔδμεσι, 640
Πάντων ἐν στήθεσιν ἀέζετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατὴν.
Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Briareo verò ubi primum pater iratus est animo,
 Cottòque atque Gyga, ligavit forti vinculo,
 Fortitudinē immanem admiratus, atq; etiam formam,
 Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam
 Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate, magna in finibus terra,
 Vsq; valde mœrentes, corde magnum luctū habentes.
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dii alii,
 Quos peperit pulcricoma Rhea Saturni in amore,
 Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis victoriāque & splendidam gloriā acce-
 pturos. (bentes,
 Diu enim pugnarūt, laborem animum cruciantem ha-
 Titanesque dii, & quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuò per validas pugnas.
 Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
 Illi verò ab Olympo dii datores bonorum,
 Quos peperit pulcricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sanè tum inter se pugnam animum excruciantē ha-
 Continūe pugnabant, decem totos annos. (bentes,
 Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neq; finis
 Alterutris: aequaliter autem extendebatur bellum.
 Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
 Nect̃arque ambrosiamque, quibus dii ipsi vescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
 Vbi verò nect̃ar comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tum ipsos sic affatus est pater hominumq; deorūq;
 Audite

*Audite me Terraque & Cæli inclyti liberi,
 Ut dicam, qua me animus in pectoribus jubet.
 Iam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos verò magnamque vim & manus invictas
 Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
 Memores amicitia placida, qua perpeffi
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.*

*Sic dixit: illum verò rursus excepit Cottus irra-
 prehensibilis:*

*Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
 Scimus, quod excellunt quidem tibi præcordia, excel-
 lens verò est & intellectus,
 Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
 Tua verò prudentia à caligine opaca
 Retro iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, qua nollemus passi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrum imperium in graui conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria pralia.*

*Sic dixit: collaudarunt verò dii datores bonorum,
 Sermone audito. bellum verò cupiebat animus
 Magis etiam quàm antea. pugnam verò arduam excita-
 Omnes, fœminaque & mares, die illo, (runt
 Titanesque dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,*

Acres

Κέκλυτέ μεν Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅφρ' ἔπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

645

Ἦδὴ γάρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κρατέειμι μαρνάμεθ' ἡμᾶτα πάντα,
 Τιτλῶές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῃ ἐκγενόμεθα.

Τμῆϊς ἣ μεγάλῃω τε βίλῃ καὶ χεῖρας αἰάπης
 φαίνετε Τιτλῶεσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ,

650

Μνησάμενοι Φιλότῃει ἐνέειμι, ὅσα παθόντες.

Ἔς φάει ἀψ' ἀφίκεσθε δυσηλεγέει ἐπὶ δε-
 σμοῖ,

Ἡμετέρας διὰ βελάς, δῶπ' Ἰόφρ' ἡρόεντι.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαυτὶς ἀμείβετο Κόπριαι ἀ-
 μύμων,

Δαιμόνι οὐκ αἰδάνεασι πεφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ

655

Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν περὶ πρᾶπίδες, περὶ δ' ἐπὶ νόημα,

Ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.

Σῆς δ' ἐπὶ φραδομοζυῆσιν δῶπ' Ἰόφρ' ἡρόεντι.

Ἀψορρόν δ' ἐξαυτὶς ἀμειλίχων δῶπ' δεσμοῖν

Ἡλύθομεν, Κρόνῃ γὰρ αἰῶν, ἀνάελπτα παθόντες.

660

Τῷ καὶ νῦν αἰτενεῖ τε νόῳ καὶ ὀπίφρονι βελῇ

Ῥυσόμεθα κρατέειμι ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,

Μαρνάμενοι Τιτῇσιν ἀνὰ κρατεράς ὑσμίνας.

Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν ἣ θεοὶ δωτῆρες εἰῶν,

Μύθον ἀκῆσαντες. πολέμῳ δ' ἐλilαίετο θυμὸς

665

Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε. μάχῃ δ' ἀμέγαρτον ἔγχεαν,

Παῖτες, θήληαί τε καὶ ἄρσενες, ἡμαῖ κεῖνω,

Τιτλῶές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῃ ἐξεγένοντο,

Οὓς τε Ζεὺς ἐρέδευεν ἐπὶ χθονὸς ἥκα Φόως δε,

Δεινοί.

Δεινοί τε κρατεροί τε, βίβω ὑπέροπλον ἔχοντες.

670

Τῶν, ἐκάλον μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰόσοντο
Πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δ' ἐκάσῳ πενήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππῃ σιβαροῖσι μέλεσιν.

Οἱ τότε Τιτῶεσσι κατέσθεν ἐν δαΐ λυγρῇ,
Πέτρας ἡλιβάτας σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

675

Τιτῶες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο Φάλαγγας
Προφρονέως, χερῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφότεροι. δεινὸν δ' περὶ αἶχε πόνητον ἀπείρων.

Γῇ δ' ἐμὲν ἐσμαράγησεν ἐπέσενε δ' ἔρανος εὐρύς
Σαίμεντα, πεδέθεν δ' ἐτινάσσειτο μακρὸς Ὀλύμπου. 680

Ῥιπὴ ὑπ' ἀθανάτων. ἐνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωή
Ἀσπέτῃ ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.

Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἱέσσαν βέλεα σπρόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρανον ἀσπρόεντα,

685

Κεκλομμένων. εἰ δ' ἐξυῖσσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴοχεν ἐὼν μύθεον· ἀλλὰ νυτὴ γὰρ
εἶθαρ μὲν μύθεον πλεῖστον φρένες, ἐκ δέ τε παῖσσαν
φαῖνε βίβω. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανος ἡδ' ἀπ' Ὀλύμ-
που

Ἀσπράππων ἔσφχε σιωπαδόν. οἱ δ' ἐκ κεραυνοῖ

690

Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσπεροπῇ ποσσεντο
Χερὸς δ' ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὸν φλόγα θ' εἰλυφώωντες
Ταρφίης. ἀμφὶ δ' αἰὶα φερέσβιτον ἐσμαράγιζεν.

Καιομνῆ, λάμπε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλῳ ἄσπετον
ἕλη.

Ἐξε καὶ χθονὶ παῖσσι, καὶ Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,

695

Πόντον

Acres robustique, vires immensas habentes.

*Horum centū quidem manus ab humeris promanabāt
Omnibus simul. capita verò unicuique quinquaginta
Ex humeris enata in robustis artubus.*

*Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
Saxa prærupta validis in manibus gestantes.*

*Titanes verò ab altera parte confirmabant phalanges,
Alacriter, manuumq; viriumq; simul opus ostentabant
Vtrique. horrendè verò insonuit pontus immensus.*

*Terra verò valde stridebat: ingemiscebat verò latum
cælum*

*Quassatū, è fundo verò concutiebatur amplius Olympus
Impetu à deorum. concussio verò venit gravis*

*Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
Immodici tumultus, ictuumque fortium.*

Ita sanè in sese mutuò jaciebant tela gemebunda.

*Vox autem utrorumque pervenit ad cælum stellatum
Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum
clamore.*

*Neg, sanè ampliùs Iupiter cohibebat suum robur, sed
Statim robore implebantur animi, & omnem (ipsius
Exeruit vim. simul etiam à cælo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem
Celerrimè una cum tonitru & fulgure volabant
Manu à robusta, sacram flammam circumvolventia
Crebra. circum verò terra alma reboabat
Ardēs: crepitabat verò undiq; igne valde magna sylva,
Fervebat etiam terra tota, & Oceani fluentia,*

Pon-

Pontusq; immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres: flamma verò ad aerem divinum
 pervenit

Magna. oculos verò visu privabat quantumvis fortiū
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;.

Incendium autem immensum occupavit Chaos: vide-
 batur autem coram

Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.

Itidem ut cum olim & terra & cælum latum supernè
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus exci-
 tabatur,

Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente,
 Tantis fragor erat diis pugna confligentibus.

Simul quoque venti motumque pulveremq; cum stre-
 pitu excitabant

Tonitruque fulgurque, & ardens fulmen,

Tela Iovis magni. ferebant a. fremitum, clamoremq;.

In medium utrorumq; strepitus a. ingens excitabatur

Stupenda pugna: robur verò exerebatur operum.

Inclinata verò est pugna, prius verò sibi mutuò immi-

Fortiter pugnabant in forti pralio: (nentes,

Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,

Cottusque, Briareusque, insatiabilis belli.

Hi sane trecentas petras robustis è manibus

Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis

Titanas: atq; hos quidem sub terram longè patentem

Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,

Vincentes manibus, magnanimos licet existentes:

Tantum

Πόντῳ τ' ἀτρυγέῳ· τὰς δὲ ἄμφεπε θερμὸς
αὐτμῇ

Τιτῶας χθονίης. Φλόξ δὲ ἥερα δῖαν ἵκανε
Ἄσπερῳ· ὅσας δὲ ἄμερθε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
Αὐγὴ μαρμαίρουσσι κεραυνῷ τε στροπῆς τε.

Κάσμα ἣ θεαπέσιον κάτεχεν χάσῳ· εἶσατο δὲ αὐτῷ 700
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἥ δὲ ἔαζιν ὅσας ἀκῆσαι.

Αὐτῶς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεν
Πίλνατο. τοῖσιν γάρ κε μέγιστον δῆπ' ὀρώρει,
τῆς μὲν ἐρῆ πομπῆς, τῷ δὲ ὑψόθεν ἐξερχομένη.
τόσ' δῆπ' ἔγεντο θεῶν ἐρδι ξυμῳόντων. 705

Σιὴ δὲ αἶετοι ἐνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγγον,
βροντῶ τε, στροπῶ τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μεγάλοιο. Φέρον δὲ ἰαχῇ τ' ἐνο-
πῶ τε

Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὅπ' δὲ ἄπλητον ὀρώρει
Σμερδαλέης ἐρδι· κάρτε δὲ ἀνεφαίνετο ἔρ-
γων. 710

Ἐκλίνθη ἣ μάχη. πρὶν δὲ ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
οἱ δὲ ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχῃ δαμνέοντες ἔγχεον,
κότῃ τε, βελέεω τε, γύγης τ' ἀαλῶ πολλέ-
μοιο.

Οἱ ῥα τεληκοσίας πέτραις σιβαρῶν δόπ' χειρῶν 715
Πέμπον ἐπασυτέρας· καὶ δὲ ἐσκίασαν βελέεσσιν
Τιτῶας· ἡ δ' οὖν μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
Πέμψαν, ἡ δ' ἐσμῶσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδηναν,
Νικῆσαντες χερσίν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,

Τόσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρανος ἔς' ὀπὸ γαίης. 720

Ἴσον γάρ τ' ὀπὸ γῆς ἔς Τάρταρον ἡερέντα.

Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεον ἄκμων
Οὐρανόνθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἔς γαίαν ἵκοιτο.

Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεον ἄκμων

Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἔς Τάρταρον ἵκοι.

725

Τὸν περὶ χάλκεον ἔρχεται ἰλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν
νύξ

Τελισιοὶ κέχυται περὶ δειρῶν, αὐτὰρ ὑπερθεὺς
Γῆς ρίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἐνθα θεοὶ τιτλιῶες ὑπὸ ζυφῷ ἡερόεντι

Κεκρύφεται, βελήσι Διὸς νεφεληγερέταο.

730

Χώρῳ ὃν εὐρώεντι, πελώρης ἔχαστα γαίης.

Τοῖς οὐκ ἐξίτον ἔστι πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τεῖχος περικείται δ' ἀμφοτέρωθεν.

Ἐνθα Γύγης, Κέτιος τε, καὶ ὁ Βελάρεως μεγάθυμος

Ναύρχιν, φύλακες πῖστοι Διὸς αἰγιοόχοιο.

735

Ἐνθάδε γῆς δινοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος,

Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔραν' ἀστερέεντος,

Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ ποταμοὶ ἔασι,

Ἀρξαλέ, εὐρώεντα, τὰ τε συγέχουσι θεοὶ περ

Χάσμα μέγ', ἃ δέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740

Οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλίων ἔντοσθε γένοντο.

Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη

Ἀρξαλέη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι

Τῆτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ

Ἔσθην, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέοισι.

745

Τῶν περὶ Ἰαπετῷο παῖς ἔχει ἔρανόν τε εὐρύ

Ἔσθην,

*Tantum infra sub terrā, quantū cælum distat à terra.
Par enim spatium à terra in Tartarum caliginosum.*

*Novem enim noctes ac dies ferrea incus
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus (ret.
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarū perveni-
Quem circa ferreum septum ductum est. circum verò
ipsam nox*

*Triplici ordine fusa est circa collum. sed supernè
Terra radices creverunt, & infructosi maris.*

*Illic dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Iovis nubicogi,
Loco in squalido, vasta ultima terra.*

*His non exitus patet: portas verò imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.*

*Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Iovis agida-habentis.*

*Ibidem terra tenebrosa, & Tartari opaci,
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi dii:*

*Hiatus ingens. nec verò toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit:*

*Sed sanè huc & illuc ferret impetuosa procella
Molesta: horrendumque etiam immortalibus diis
Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda
Stant, nubibus obtecta nigris.*

Has ante Iapeti filius sustinebat cælum latum,

*Stans, capitèque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Sese mutuò compellabant, alternis subeuntes magnum
limen,*

*Ferreum. hac quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neq; unquam utraq; domus intus cohibet,
Sed semper altera saltem domos extra existens,
Terrā super movetur: altera rursus in domo existens,
Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terrestribus, multa cernens lumē habens,
Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.*

*Ibi auctem Noctis obscura filii domos habent,
Somnus & Mors, graves dii. neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,*

Cælum scandens, nec cælitus descendens.

*Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.*

*Alterius verò ferreum quidē cor, æreum verò ei pectus
Crudele in praeordiis. habet a. quem primū arripueris
Hominum: hostis verò etiam immortalibus diis:*

*Illic dei inferi, in anteriore parte ades resonantes,
Fortisque Plutonis, & gravis Proserpina,*

*Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Savus: artem autem malā habet. introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:*

*Exire verò non iterum permittit denuo, sed observās
Devorat, quemcunq; prenderit portas extra euntem*

Fortisq;

Ἐσθλῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
 Ἀστμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰῶσαι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμφιδόμῳ μείαν ἔδον,
 Χάλκεον. ἢ μὲν ἔγω καταθήσεται, ἢ ᾗ θύραζεν
 Ἔρχεται, ἔδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δόμοιο ἐντὸς ἰέργῃ.
 Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἐκτοσθεν ἔῃσα,
 Γαῖαν ὀπιτρέφεται ἢ δὲ αὖ δόμου ἐντὸς ἔῃσα,
 Μίμνῃ τ' αὐτῆς ὥρην ὁδῶ, ἔς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ μὲν, Ὀπιχθονίοισι φάτο πολυδερκὲς ἔχου-
 σα.

750

755

Ἡ δὲ ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.
 Ἐνθα ᾗ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνὸς καὶ Θανάτιος, δφνοὶ θεοί· ἔδὲ ποτ' αὐτὰς
 Ἡέλιος φαέθων ὀπιδέρκεται ἀκλίνεσσιν,
 Οὐρανόγ' εἰσανίων, ἔδὲ ἔρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἑτέρου μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Ὅσυχος ἀντρέφεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποισι.
 Τῶν δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη· χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
 Νηλεὺς ἐν στήθεσσιν ἔχῃ δὲ ὃν πρῶτα λάβησιν
 Ἀνθρώπων· ἐχθροὺς καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶν χθονίῃσ' ἐκτοσθεν δόμοι ἠχήμεντες
 Ἰφθίμω τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
 Ἐσάσιν δεινὸς ᾗ κύων προπάροιθε φυλάσσει.
 Νηλεὺς, τέχνῳ δὲ κακὴν ἔχῃ, ἐς μὲν ἰόντας
 Σαῖνδ' ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔσιν ἀμφοτέροισιν.
 Ἐξελθεῖν δὲ οὐκ αὐτὶς εἰς πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 Ἐσθλῇ ὃν κε λάβησι πυλῶν ἐκτοσθεν ἰόντα

760

765

Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.

Ἐνθάδε ναίεται συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,

775

Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ αἰψορρόα Ὠκεανοῖο

Πρεσβυτάτη νόσφιν ἧ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει

Μακροῖσι πέντεσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δ' αὖτ' ἑ

Κίον ἀργυρέοισι πρὸς ἕραιον ἐσέλεκται.

Παῦρα δ' ἑταίρῳ θυγάτηρ πόδας ὠκέα ἴρις, 780

Ἀγγελὴ πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

Ὅππότε ἴρις καὶ νεῖκεν ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.

Καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδεται ἐλύμπια δώματ' ἐχόντων,

Ζεὺς δέ τε ἴρι' ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐσέκασιν

Τηλόθεν ἐν χρυσεῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ

785

Ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέντεσι καταλείβεται ἡλιβάτοις

Ἰφθλῆς. πολλὸν δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ρέει διὰ νύκτα μέλαιναν,

Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἔστι μοῖρα διδάσαι.

Ἐννέα μὲν περὶ γλῶττι καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης

790

Δίνης ἀργυρῆς ἐλιγυῖεν εἰς ἅλα πίπῃ.

Ἡ δ' αὖτ' ἐκ πέντεσι πορεύει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.

Ὅς κεν τ' ἑπὶ ὄρκον ἀπολείψας ἐπομέσθῃ

Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νεφέεντι Ὀλύμπῳ.

Καίται νηῦτ' ἐτετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·

795

Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον

βρώσει, ἀλλὰ τε καίται ἀνὰ πνεύς καὶ αἶανδ'.

Στρωπτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἔστι κῶμα κα-

λύπῃ.

Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τελίῃσι μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,

Ἀλλὰ δ' ἐξ ἅλλ' ἀνέχεται χαλεπώτατος ἀθλός. 800

Ἐννάστις

Fortisque Plutonis & gravis Proserpina.

Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,

Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,

Maxima natu. seorsum verò diis inclytas ades incolit

Ingentibus saxis supernè tectas. circum verò quaque

Columnis argenteis ad cælum firmata sunt.

Rarò verò Thaumantis filia pedibus velox Iris,

Nuncia versatur super lata dorsa maris,

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.

Et sanè quisquis mentiatur cælestes domos tenentiũ,

Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum jus juran-

dum ut ferat

E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,

Frigidam, qua è petra destillat alta,

Excelsa. multum verò subtus terram spaciosam

E sacro flumine fluet per noctem nigram,

Oceani cornu. decima verò pars attributa est.

Novem quidem circa terramque, & lata dorsa maris,

Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,

Vna verò ex petra profluit, magnum damnum diis.

Quisquis periurium libens iuraverit

Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,

Iacet spiritus expers integrum per annum.

Neque ambrosia & nectaris accedit propius

Cibum: sed jacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis, malus autem veteranus obtegit.

Sed postquã morbo defunctus est magnum per annum,

Alia ex alia excipit molestissima arumna.

*Novennio autem à diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium ineundum cum iis ver-
satur, neque ad epulas*

*Novem totis annis. decimo tandem versatur iterum
Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
Tale itaq; juramentum constituerunt dii, Stygis peren-
nem aquam*

*Antiquam istam, qua tranat aridum locum.
Ibi autem terra caliginosa & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cœli stellati;
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam dii ipsi,
Illic splendidaque porta, & lapideum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud verò extra omnes deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Caterum valde tonantis Iovis inclyti auxiliarii,
Domos incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atq; Gyges. Briareum quippe bonum existentē,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit a. Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes è Cælo expulit Iupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoeū Terra magna,
Tartari in amore, per aurcam Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ.
Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris verò ei
Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes. vraterca ex oculis ei*

Admi-

Ἐνναιέτες ἧ θεῶν δότομείρεται αἶεν ἐόντων,
οὐδέ ποτ' ἐς βυλὴν ἤπιμίσγεται ἔθ' ἤπι δαΐ-
τας

Ἐννέα παῖτ' ἔπα δικάτω δ' ἤπιμίσγεται αὐτῖς
Εἰρέας ἀθανάτων, οἱ δ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
Ὠγύγιον. τὸ δ' ἦσι κατὰ σφύλας διὰ χώρας.

805

Ἐνθαδὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρώεσσι,
Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἔραν' ἄσπερόσσι,
Ἐξείης πασστων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασι,
Ἀργαλεῖ, ἑυρώεντι, τὰ τε συγέχουσι θεοὶ πῶρ.
Ἐνθαδὲ μαρμαίρεαι τε πύλαι, καὶ χάλκεαι

810

Ἀστυφῆς, ῥίζησι δὴλυκέεσσιν ἀρηρῶς,
αὐτοφυῆς. πρὸθεν ἧ, θεῶν ἔκτροθεν ἀπαύτων,
Τιτῆνες ναίουσιν, πῆρ' ὧν χᾶεσσι ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐλσ' μαρμαίροιο Διὸς κλειτοὶ ἤπικτροι
Δώματα ναίεσθαι ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθλοισι,
Κόησιν τ' ἠδὲ Γύγης. Βεργαίων γε μὴν ἦν ἐόντα,
Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύκτυπον Ἐννοσίγαιον.
Δῶκε ἧ Κυμοπόλιν ὀπῆειν, θυγατέρα ἦν.

815

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' ἔραν' ἐξέλασσε Ζεὺς,
Ὀπλοπαιτον τέκε παῖδα Τυφώα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃ.
οὐ χεῖρες μὴν ἔασι ἐπ' ἰαχὺ ἔργματ' ἐχέουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶς θεῶν ἐν δὲ οἱ ὤμων
Ἦν ἑκατὸν κεφαλᾷ ὄφις, δεινόιο δράκοντι,
Γλώσσησι ὀνοφερῇσι λελεγχόμοτες, ὅκ δὲ οἱ ὄσων

820

825

Θεωπεσῆς κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῶρ ἀμάρυσσε·
 Πατέων δ' ἐκ κεφαλέων πῶρ καίετο δερκομήριοιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 Παντοίῳ ὅπ' ἱέσσαι, ἀβέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι σιωιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρα ἐρδρύχων, μὲν αἰχμήν ὄσαν, ἀγαν-
 ρῶ,
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντες αἰαυδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκότα θαύματ' ἀ-
 κῶσαι,
 Ἄλλοτε δ' αὖ ροίζαχ', ὑπὸ δ' ἦχεεν ἔρεα μακρά. 835
 Καὶ νῦν κεν ἔωλετο ἔργον ἀμήχανον ἡμάτι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν αἰάξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δ' γαῖα
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεν. 840
 Πόντος τ' Ὠκεανὸς τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζεται ὄλυμ-
 πος.
 Ὀρνυμέροιο ἀνὰ κλισίῃ ἐπεσενάχιζε δ' γαῖα.
 Καύμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
 Βροντῆς τε σεροπῆς τε πυρὸς δότο τοῖο πελώρη, 845
 Πρηστῆρων ἀνέμων τε, κεραυνὸς τε φλεγέθοντες.
 Ἔζεε δ' ἡ χθὼν πᾶσα, καὶ ἔρανος, ἠδὲ θαλάσσης.
 Οὐδὲ δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, περὶ τ' ἀμφὶ τὰ κύματα
 μακρά
 Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἐνὸς δ' ἄσβεστον ὄρωρ.
 Τρεῖς δ' αἰδῆς δ' ἐτέροισι καταφθιμήμοισιν αἰάσων, 850
 Τιτῆνες

*Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernētis,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenū sonitū emittentes, ineffabilem. interdū n.
 Sonabant, ut diis intelligere liceret, interdum rursus
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem,
 ferocis:*

*Interdum rursus leonis impudentem animū habentis:
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu:
 Interdum verò stridebat, resonabantque montes alti.
 Et sanè evenisset res inevitabilis die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter. circum verò
 terra*

*Horrendè edidit fragorem, & cælum latum supernè,
 Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
 Pedibus verò sub immortalibus magnus contremuit
 Olympus*

*Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
 Igneorumque turbinum & fulminis ardentis.
 Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.
 AEstuabant etiam circum litora, circaque decumanos
 fluctus, (batur.*

*Impetu à deorum: concussio autē sedatū difficilis orie-
 Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,*

Tita-

*Titanesque sub Tartarum detrusi, à Saturno scorsim
existentes,*

*Obinextinguibilem fremitum, & gravem conflictum,
Iupiter verò postquam excitavit suum robur, sumpsit-
que arma,*

*Tonitruq, fulgurq, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens, circum verò omnia
Combussit ingentia capita sævi portenti.*

*Caterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus; ingemiscebat autem terra vasta.
Flamma autem fulmine isto prosliebat à rege,
Montis in saltibus opacis asperis,*

*Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra,
Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar.*

*Quod arte juvenum, & à fabrefacto catino
Calesactum, & ferrum, quod solidissimum est,
Montis in saltibus, victuq, ab igne quod omnia cõbu-
Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus: (vit,
Sic sanè liquecebat terra fulgore ignis ardentis.*

Abjecit a. ipsum animo mæstus, in Tartarum latum.

*Ex Typhoeo a. est ventorum vis humide flantium:
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.*

*Qui sanè ex diis sunt nativitate, hominibus magna
utilitas.*

*Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus, gravi rapiuntur turbine.
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves,*

Nautasq,

Τιτῆνές θ' ὑποταρταίοι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,]

Ἄσβέσθ' κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητι.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν κορβιων ἐόν μῦθον, ἤλτο δ'
ὅππῃ,

Βροτῶν τε στροπῶν τε καὶ αἰθαλύνοντα κεραυνόν,

Πλῆξεν ἀπ' ἐλύμποιο ἐπάλμῳ. ἀμφὶ γ' πά-
σας.

855

Ἐπρεσε θραυσσίας κεφαλᾶς δεινοῖο πελώρη.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσας,

Ἦλπε γηωθεὶς σενάχιζε γαῖα πελώρη.

Φλόξ γ' κεραυνωθέντι ἀπείσχυτο τοῖο ἀνακτι,

Οὔρεσ' ἐν βήσσησιν αἰδῆς παιπαλοέσσης,

860

Πληγέντι πολλῇ γ' πελώρη καίετο γαῖα

Ἀτμῇ θραυσσίῃ, καὶ ἐτήκετο κακσίτερος ὥς,

Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' εὐτρεῖτα χοάνοιο

Θαλφθεὶς, ἢ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν

Οὔρεσ' ἐν βήσσησι δαμαζόμενους πυρὸς κηλέω.

865

Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.

Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρός αἰθομένοιο.

Ῥέψε δέ μιν θυμῷ ἀπάχων ἐς Τάρταρον ἐυρυῷ.

Ἐκ γ' τυφώεσσι ἄνεμων μῦθον ὕγρον ἄν-
των,

Νόσφι Νότῃ, Βορέῃ τε, καὶ ἀργέσῃ Ζεφύροιο.

870

Οἳ γε μέν ἔκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι μαῖψ' αὖραι ὀπιπνέουσιν θαλάσσης,

Αἱ δὲ τοι πτόλιζαι ἐς ἡεροιδέα πόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θυῆσιν ἀέλλῃ.

Ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἶῃσι, διασκοιδᾷσί τε νῆας,

875

Ναύτας

Ναύτας τε Φθείρῃσι κακῷ δ' ἔ γίνεται ἀλκή
Ἀνδράσιν εἰ κείνοισι σιωπῶντι κατὰ πόντον.

Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείρῃον αἰθεμόεσσαν

Ἔργ' ἐργάτῃ Φθείρῃσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

Πιμπλῆσθαι κύνιος τε καὶ ἀργαλὲς κολοσυρτῷ.

880

Αὐτὰρ ἐπεὶ ρά πόνον μακαρὲς θεοὶ ἐξετέλεσαν,

Τιτλώεσι δ' ἱ τιμῶν κρῖνατο βίηφι,

Δή ρα τότε ὠτρυνον βασιλευμένῳ ἠδὲ ἀνάσσειν,

Γαίης Φραδμοζυήσιν, ὀλύμπιον εὐρύσπα ζῆν

Ἀθανάτων, ὃ δ' τοῖσιν εὖ διεδάσαστο τιμᾶς.

885

Ζεὺς δ' ἐπεὶ βασιλεὺς πρώτῳ ἄλοχον θέτο Μη-

τιν,

Πλεῖστα θεῶν εἰδῆαι ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθηνῆν

Τέξεσθαι, τότε πῆτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας

Λίμυλλοισι λόγοισιν, εἰλὼ ἐς κατθετο νηδιῷ,

890

Γαίης Φραδμοζυήσιν καὶ Οὐρανῷ ἀβερρέειθε.

Τῶς γὰρ σὶ ἐφραζάμεν, ἵνα μὴ βασιλῆίδα τιμῶ

Ἀλλ' ἔχη, Διὸς ἀντί, θεῶν αἰειγενεταίων.

Ἐκ γὰρ τ' εἴμαρτο περὶ φρονα τέκνα γενέσθαι.

Πρώτῳ γὰρ κερῶν γλαυκῶπιδα Τραϊτγενέειαν

895

Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μῦθον καὶ Σπίφρονα βελήν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀν-

δρῶν

ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἥτορ ἔχοντα.

Ἀλλ' ἄρχμιν Ζεὺς προσέειπεν ἔην ἐγκατθέτο νηδιῷ.

Ὡς δ' αἱ σὶ φράσασαιτο θεῶν ἀγαθόν τε κακόν τε.

900

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρῶν θέμιν ἢ τέκεν ὄρας,

Εὐνο-

*Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
 Viris, qui illis occurrerint in ponto.*

*Idem rursus per terram immensam floribus ornatam
 Opera jucunda corrumpunt humo prognatorū hominū
 Replentes pulvereque & molesto palarum strepitu.*

*Sed postquam sanè laborem dii beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
 Iam tum jubebant regnare atque imperare,
 Ex Ferra consilio Olympium latè cernentem Iovem,
 Immortalib⁹. Hic verò inter illos rite distribuit munia
 Iupiter autem deorum rex primam uxorem suam fe-
 cit Metin,*

*Plurimum ex diis edoctam, & mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset deam caesis oculis Minervam
 Paritura, tum demum dolis animo decepto.
 Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,
 Telluris consiliis, & Cali stellati.*

*Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iovis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
 Primam quidem, virginem caesis oculis apud Tritonem
 genitam,*

*Par habentem patri robur, & prudens consilium.
 Caterum deinde sanè filium deorum regem & virorū
 Erat paritura, magnum animum habentem.
 Sed illam sanè Iupiter ante in suum cōdidit ventrem,
 Ut nempe ei indicaret dea bonumque malumque.
 Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,*

Euno-

*Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Qua opera matura faciunt mortalibus hominibus:
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens
Iupiter,*

*Clothoque, Lachesinque, & Atropon: qua dant
Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres verò ei Eurynome Gratias peperit pulcras ge-
nas habentes,*

*Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglaiam & Euphrosynen, Thaliāque amabilem,
Quarum & à palpebris amor destillat contuentium
Solvens membra: incundū verò sub superciliis aspiciūt.
Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Qua peperit Proserpinam pulcris ulnis, quam Pluto
Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
Mnemosynen verò deinceps amavit pulcricomam,
Ex qua Musa aurea mitra revincta nata sunt
Novem, quibus placent convivium, & oblectatio cantus
Latona a. Appollinem & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem præ omnibus caliculis,
Peperit sanè, AEGiochi Iovis amor mixta.*

*Postremam verò Iunonem floridam duxit uxorem.
Hac autem Heben, Martem & Lucinam peperit,
Mixta amore deorum regi & hominum.*

*Ipse verò ex capite, caesis oculis pradam Tritogeniā,
Acrem, tumultū excitantē, ducem exercitus, indomitā,
Venerandam: cui clamoresq; placuerūt bellag, pugnaq;
Iuno autem Vulcanum inlytum, amor indulgens,*

Peperit

Εὐνομίῳ τε, Δίκῳ τε, καὶ Εἰρηνίῳ τε θαλῆας·
 Αἴτ' ἔργ' ὠραίοισι κατὰ θνητοῖσι βροτοῖσι·
 Μοίρας δ' ἥς πλείεσσιν τιμὴν πορὲ μῆτιέτα Ζεὺς,
 Κλωθῶ τε, Λάχεσιν τε καὶ Ἀτρεπον' αἵ τε διδῶσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμῃ Χάριτας τέκε καλλιπα-
 ρῆας,

905

Ὡκεανὸς κέρη πολυήρατον εἶδ' ἔχουσα.
 Ἀγλαίῳ καὶ Εὐφροσύνῳ, Θαλίῳ τ' ἑρατὴν.
 Τῶν καὶ δὸτ' βλεφάρων ἔρ' εἶδετο δερκομυῶν
 Λυσιμελῆς· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκισίωνται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρ' πολυφύρουσ' ἐς λέχ' ἦλ-
 θεν,

910

Ἥ τέκε Περσεφόνει λευκώλενον· ἡ δ' Αἰδωνεύς
 Ἥρπαζεν ἥς πατρὸς μητρός· ἔδωκε δ' ἡ μῆτιέτα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐργάσατο καλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο

915

Ἑννέα, τῇσιν ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Λητώ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμερόεντα γόνον περὶ παῖτων ἑραινῶνων,
 Γείνατ' ἄρ' αἰγίοχοιο Διὸς Φιλότῃ μιγῆσα.
 Λοιοδοτῆτι δ' Ἥρῳ θαλερὴν ποιεῖσάτ' ἀκοῖιν,
 Ἥ δ' Ἥδω, καὶ Ἄρῃ καὶ Εἰλείθυαν ἔτικτε.
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδα Τροτογένειαν,
 Δαινῶν, ἐρεκύδομον, ἀγέστρατον, ἀπρυτώνην,
 Πότνια· ἥ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐν Φιλότῃ μιγῆσα

920

925

M

Γείνατο

Γίνατο· καὶ ζαυδῶησε καὶ ἤρκεσεν ὧς ὠδρακοῖτη·

Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμῶνον ἔρασιωνων.

Ἐκ δ' Ἀμφιθέτης καὶ ἐρεκτύπῃ Ἐννοσιγαίῃ,

930

Τρίτων ἑυρυβίης γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης

Πυθμῶν ἔχων, ὠδρὰ μῆλ' Ἰφίλῃ καὶ πατρὶ ἀΐακτι

Ναΐδ' χρύσεια δῶ, δεινὸς θεὸς· αὐτὰρ Ἀρηΐ

Ῥινότορῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε

Δεινὰς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέει Φάλαγ-

γας

935

Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σιωῶν Ἀρηΐ Πηολιπόρθῳ·

Ἀρμενίῳ δ' ἰὼ Κἀδμῳ ὑπέρθυμῳ θέτ' ἀκοίῃν.

Ζῳὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῶν

Κήρυκα ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῳ εἰσαναβάσσεια.

Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε Φαίδιμον υἱόν,

940

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ, Διώνυσον πολυμηθέα,

Ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.

Ἀλκμήῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίβῳ Ἡρακλεῖῳ,

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ· διὸς νεφεληγερέταο,

Ἀγλαΐῳ δ' ἠΨαῖσ' ἀσπεκλυτὸς ἀμφιγυήεις,

945

Ὀπλοτάτῳ Χαρίτων, θαλερῶ ποιήσας ἀκοί-

τιν.

Χρυστοκόμῃ δ' Διώνυσῳ ξανθῷ Ἀελάδινῳ,

Κέρῳ Μίνῳ, θαλερῶ ποιήσας ἀκοίῃν.

Τῷ δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίων.

Ἦδ' ἰὼ δ' Ἀλκμήῃς καλλισφύρεα ἄλκιμῳ υἱός.

950

Ἰς Ἡρακλῆα τελέσας σπνόμεντας ἀέθλας,

Παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυπεδίλας,

Αἰδοίῳ θέτ' ἀκοίῃν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόμεντι.

Ὀλ.

Peperit (& vires intendit, & contēdit cū suo marito)
Pra omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.

Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno,
Triton latè potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem caram & patrē regem
Incolit aureas ades magnus deus. sed Marti
Clypeos diffecanti, Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, qui virorum densas turbent phalanges
In bello horrido, unà cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit
uxorem. (curium,

Iovi verò Atlantis filio Maja peperit gloriosum Mer-
Praconem deorum, sacrum lectum conscendens.

Cadmi filia verò ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis, nunc verò ambo dii sunt.

Alcmene verò peperit vim Herculanam,

Mixta in amore Iovis nubicogi. (dicans

Aglaïam verò Vulcanus percelebris, utroq; pede clau-
Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.

Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem:

Hanc verò ei immortalem expertemq; senii fecit Sa-
turnius. (filius,

Heben autem Alcmena pulcros talos habentis fortis
Vis Herculis, peractis luctuosus certaminibus, (tis

Filiam Iovis magni, & Iunonis aureis calceamētis utē-
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso.

*Felix, qui magno facinore inter deos confectus,
Habitat illasus & expers senii omnibus diebus.
Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis, Circenque & Aëtem regem.*

*Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii (ditam.
Duxit, deorum ex consiliis, Idyjam pulcris genis pra-
Hac autē ei Medēam pulcros talos habentem in amore
Peperit, subacta per auream Venerem.*

*Vos quidem nunc valetē, cœlestes domos tenentes,
Insulaq; & continentes terrā, & salsus intus Pontus.
Nunc autem dearum cætum cantate blandiloquæ
Musa Olympiades, filia Iovis AEGiochi,
Quacunque mortales apud viros cubantes
Immortales, pepererunt diis similem prolem.*

*Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum
Iasio heroi mixta jucundo amore,
Novali in ter proscisso, Creta in pingui populo,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omniem: qui verò obviam fuerit, & cuius ad manus
venerit,*

*Illum locupletem fecit, multamq; ei præbuit felicitatē.
Cadmo præterea Harmonia filia aurea Veneris,
Ino & Semelen, & Agaven pulcras genas habentem,
Autonoeng, quā duxit Aristæus densa casarie præditus
Peperit, & Polydorū, mœnib⁹ pulcrè cinctis in Thebis,
Mixta amore abundantis auro Veneris. (omnium
Callirhoē peperit filium mortalium præstantissimum
Geryo-*

Ὀλβιῶν, ὅς μεν ἐργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
Ναίει ἀπήμασσι καὶ ἀγῆρα ἡμᾶτα πάντα.

955

Ἡελίῳ δὲ ἀκάμασι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίη
Περσηῖς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.

Αἰήτης δὲ υἱὸς Φαεσιμβρότεῳ Ἡελίοιο,
Κέρην Ὠκεανοῖο τελένησσι ποταμοῖο
Γῆμε θεῶν βελήσιν, Ἰδυῶν καλλιπάρηον.

960

Ἡ δέ οἱ Μήδεαν εὖσφυρον ἐν Φιλότῃ
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτῃ.

Ἵμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοι τ', ἥπφοί τε καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.

Νῦν ὃ θεῶν φθλὸν αἰεῖσατε ἡδυέπειαι

965

Μᾶραι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο,

Ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι

Ἀθάαται, γείναντο θεοῖς Ὀπείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλῆτον ἐγένεατο. δῖα θεῶν,

Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,

970

Νειῶ ἐνι τελεπόλῳ, Κρήτης ἐν τῶνι δήμῳ,

Ἐσθλόν· ὅς εἰς Ὀπὶ γλῶ τε, καὶ εὐρέα νῶτα θα-
λάσσης,

Πᾶσαν τῷ ὃ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

Τόνδ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολλὴν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δὲ Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσεῖς Ἀφροδίτης,

975

Ἰνῷ καὶ Σεμέλλῃ, καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρηον,

Αὐτονόῳ θ', ἣν γῆμιν Ἀρταῖος βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάω ἐνι Θήβῃ.

Κέρη δὲ Ὠκεανοῖο Χρυσαόρα καρπεροθύμῳ

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ πολυχρῆσθ' Ἀφροδίτης

980

Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάριστον ἀπάντων,
 Γηρυονῆα ᾧ κτεῖνε βίη Ἡρακλεΐη,
 Βοῶν ἕνεκ εἰλιπόδων ἀμφιρρύττω εἰν Ἐρυθείη.
 Τιθωνῶ δ' Ἡῶς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυσῆν,
 Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοι κεφαλῶ φυτῆσαιτο Φαίδιμον ἕαν,
 Ἰφθιμον φαέθοντα θεοῖς Ἰππείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθ' ἔχοντ' ἐρκυδέ' ἥθεε
 Παῖδ' ἀπαλαὶ φρονέοντα Φιλομμείδης Ἀφρο-
 δίτη

985

ᾧ ὤρετ' ἀνερψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς,

990

Νηηπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέ' βασιλῆ'

Αἰσονίδης, βαλῆσι θεῶν αἰειγενετάων

ἥγε παρ' Αἰήτα, τελέεας σονόεντας αἰέθλας,

τῆς πολλῆς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερλύωρ,

995

Ἰθέρκτης Πελῆς, καὶ ἀτάσθαλ', ὄβριμοεργός.

τῆς τελέεας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογῆσας,

ᾧ κείης Ἰππὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρην,

Αἰσονίδης· καὶ μιν θαλερῶ ποιήσατ' ἀκοῖιν.

Καί ῥ' ἥγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσони ποιμνὶ λαῶν,

1000

Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν ἔρεζιν ἔτρεφε Χείρων

Φιλυρίδης· μεγάλῃ δ' Διὸς νό' ἔξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆ' κῆραι ἀλίοιο γέρονι',

ἥτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,

Αἰακῆ ἐν Φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτῃ.

1005

Πηλεῖ δ' ὀδμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα

Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα,

Διγενῆα

*Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
Boves propter flexipedes circūflua in Erythea. (nitū,
Tithono verò Aurora peperit Mēnona area galea mu-
Aethiopum regem, & Emathionem regem.
Verū Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phaethontem, diis similem virum.
Quem sanè juvenem tenerum florem habentem glo-
riosa pubertatis,
Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,
Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
AEdituum nocturnum fecit, demonem divinum.
Filiam verò Aeeta à Iove nutriti regis
Aesonides, voluntate deorum sempiternorum
Abduxit ab Aeeta, peractis suspiriosis certaminibus,
Quae multa imperabat magnus rex, superbus,
Injurius Pelias, & impius, fortium facinorū patrator.
Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,
Veloci in nave vehens nigris oculis praditam puellā,
Aesonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sanè hac domita ab Iasone pastore populorum,
Medeum peperit filiū, quē in mōtibus educabat Chiron
Phillyrides: magni verò Iovis voluntas perficiebatur.
Caterū Nerei filia marini senis,
Phocū quidem Psamathe peperit, praestantissima dearū
AEaci in amore, per auream Venerem.
A Peleo a. subacta dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis a-
nimo praditum.*

*Æneam porro peperit pulcrè coronata Cytheræa,
 Anchisæ heroi mixta jucundo amore,
 Ida in verticibus, habentis multos anfractus, sylvosa.
 Circe vero, Solis filia, filia Hyperionis,
 Peperit Vlyssis ærumnosi in amore
 Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,
 Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
 Nausithoum verò Vlyssi Calypso excellentissima dearū
 Peperit, Nausinoúmque, mixta grato amore.*

*Hæ quidem mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt diis pares filios.
 Nunc verò faminarum agmen cantate suaviloqua
 Musa Olympiades, filia Iovis Ægiocchi.*

Finis Theogoniæ Hesiodi.

Αἰνεῖαν ἄρ' ἔτικλεν εὐσέφῳ Κυθήρεια,
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι,
 Ἰδὴς ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃς, ὕληέσσης,
 Κίρκῃ δ' Ἡελίῃ θυγάτηρ Ἰπεριονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσῇ παλασίφρον' ἐν Φιλότῃτι,
 Ἀγχιον, ἥδ' Ἀττίνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἳ δὴ τοι μάλα τῇλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσίνωϊσιν ἀγκλυτοῖσιν αἶασον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῇ Καλυψῶ δῖα θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι.

1015

1020

Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι,
 Ἀθαΐαι γείναντο θεοῖς Ὀπείκελα τέκνα.
 Νῦν ἧ γυναικῶν Φύλον αἰείσατε, ἡδυέπφαι
 Μῆραι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.

1025

Τέλ' ἔσται τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

I N D E X

E T

Analyfis Grammatica.

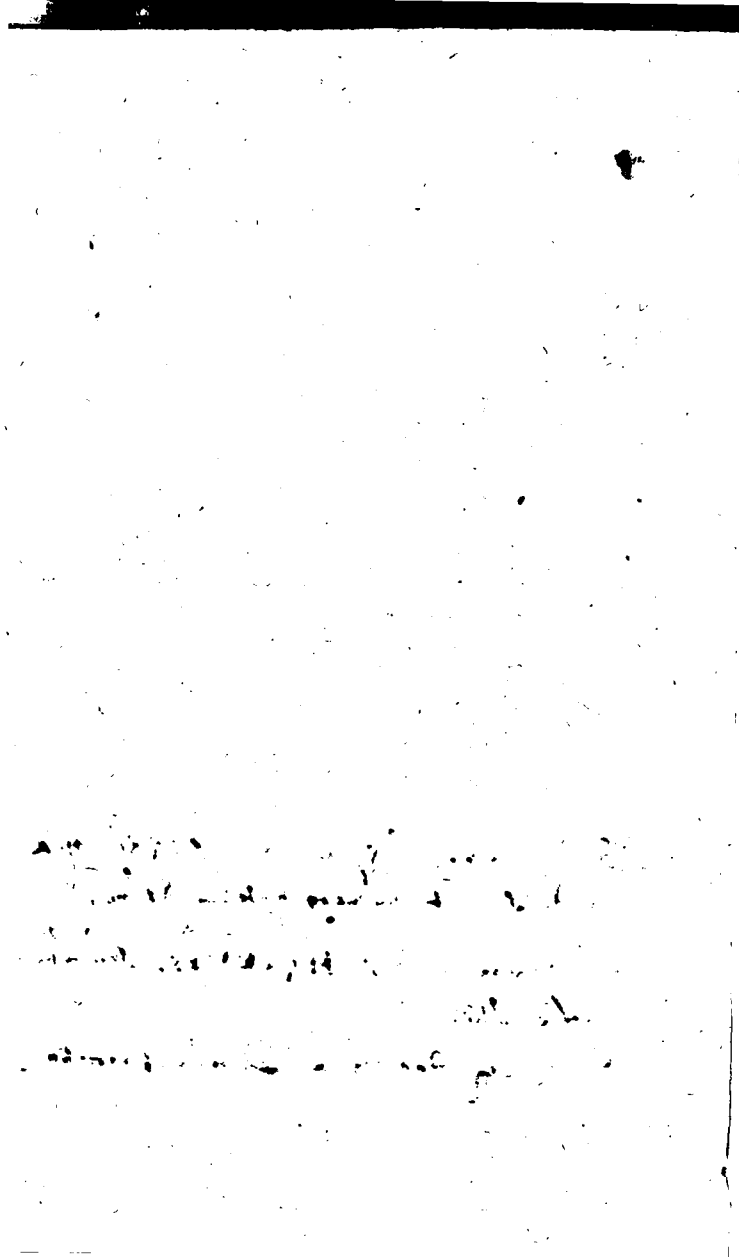
H E S I O D I
T O T I V S.

*De cuius fine usu & utilitate
lege Præfationem.*

*NB. ε. notatur ἔργα καὶ ἡ περὶ αὐτὰ
& διὰ. Et μύθεος notatur ἔπος.*

*α. notatur ἄβυσσος Ἡρακλῆος, seu ἡ
Αἰωνία.*

Δ. notatur γενεαλογία, Dvorim generatio.

Clarissimis Græcæ & Latine

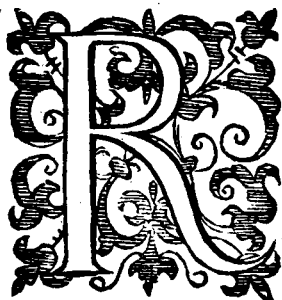
Lingua Professoribus,

S. P. D.

GEORGIUS PASOR G. L. PROFESS.

In Celeberima illustrium & Præpotentum FRISIÆ.

Ordinum Academia Franequerana.

EVERENDUS & longè doctissimus vir D. Eberhardus Artopæus VVestphalus patriæ Ecclesiæ in Nassovica Lara, & Ellara quondam, ultra annos quinquaginta pastor vigilantissimus, quum aliquando domos à se structas, itemque hortum (quem limpidissimus perlabeatur rivulus) hospitibus ostenderet, dixit ad virum magnum, *Viden? hæc sunt opera mea.* Ad quæ nobilissimus vir D. Ernestus à Nolde festivè excepit, *sed hæc non sunt opera Augustini.* Quamvis fateri ipsa me jubeat veritas, hunc venerandum senem D. Eberhardum Artopæum (quem adhuc quantumvis nonagenarium in vivis esse puto) post sacra Biblia, patres, in primis Augustinum & Bernhardum subinde lectitasse, meque sæpe de multis monuisse, unde factum, ut ædes ejus (quoties in patria eram) libenter & sæpe

P R Æ F A T I O.

sæpe adirem, quòd scirem, me semper ab ipso do-
 ctorem & meliorem discedere. Sic etiam hîc
 aliquis mihi objicere posset, *an opera Hesiodi tua
 sint opera? An dies tuos, in diebus Hesiodi, in Theo-
 goniam fabulis & nugis contrivisti? De quibusnam
 præfatus es in Lexico Novi Testamenti?* Fateor in
 præfatione in novum D. N. JESU CHRISTI
 Testamentum me fusè demonstrasse: *Solum no-
 vum Testamentum tironibus & adolescentibus in
 Scholis Christianis esse prælegendû: meq; etiamnum
 in eadem esse sententia, mirari itaq; aliquem facile
 posse, cur ego indicem Hesiodi edam, cum annexa
 Analyfi?* Sed resp. præcipuum meum scopû esse,
 ut Græcæ N. T. phrasés solidè exponantur, prout
 studiosi, qui jam per annos ferme quinque colle-
 gia mea frequentarunt, testari queunt. Verum si
 sint, qui in Græcis literis bonum fecerunt pro-
 gressum, quique reliquorum quoque Græcorum
 perlustrare Bibliothecas, seseque in Græca poësi
 exercere cupiant, iis hac in parte me gratificari
 posse, existimavi: ita tamen ut in collegio de fa-
 bulis, vanaque Ethnicorum πολυθεία seriò eos
 admoneam. De hac quæstione legere licet βασι-
 λείῃ τῇ μεγάλῃ ἐπιλίαν πρὸς τὰς νέας, ὅπως αὖ ἐξ ἐλλη-
 νικῶν ὠφελοῖντο λόγων. h. e. *Basilii magni orationem
 ad adolescentes, quomodo cum fructu Græcorum libri
 legi possint.* Aliud igitur est, profanos autores
 prælegere tironibus, aliud verò in privata aliquo
 collegio

P R Æ F A T I O.

collegio eos explicare veteranis militibus, qui inter album & atrum norunt discernere, quiq̃ue olim ipsimet docebunt linguam Græcam. Distinguamus quoque inter ἔργα & πάρεργα. Lectio- nis (quod volebam dicere) profanorum autorum hic præcipuus finis esto, ut Græcarum N. T. vo- cum vis & genuina significatio ex Græcis scri- ptoribus eruatur, dexteriusq̃ue intelligatur. Et fanè, ut è permultis unum & alterum proferam exemplum: Diu me exercuit illa syntaxis Luc. 16. 24. ἵνα βαίψῃ τὸ ἄκρον τῆ δακτύλου ὑδατὶ (pro ἐν ὑδατι) *ut digiti extremitatē intingat in aqua*, cujus rationem nec evolvere neque evolutam apud ullos (quos quidem legerim) reperire potui. Ho- merus & Hesiodus hic mihi præluxerunt. Nam planè similis legitur constructio Θεογ. υ. 5. λοισγά- μεναι τερμήσοιο, (pro ἐν τερμήσῳ) ἱλιάδ. ε. σ. λελημέ- νῳ ὠκεανοῖο. ἱλιάδ. φ. 560 λοισγάμενῳ ποταμοῖο, pro ἐν ποταμῷ. Sic Luc. 2. 33. ἦν (pro ἦσαν) θαυ- μάζοντες. planè eadem Syntaxis est Θεογ. υ. 321. ἦν κεφαλαί pro ἦσαν. Legi Act. 3. 7. ἡ πιάρας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε. putavi, prima fronte quum hæc legerem, τῆς δεξιᾶς χειρὸς poni pro τῇ δεξιᾷ χερί. (Ejusmodi exemplum, ubi pro casu secundo po- nitur tertius, legi in Hesiod. ασπ. ν. 255. αἱ δὲ φρέ- νας εὐτ' ἀρέζαντο αἶματ' ἀνδρομέε. Hic ponitur αἶματ' ἀνδρομέε pro αἵματι ἀνδρομέε: nisi dicamus ellipsin ibi esse nominis θυσιά). Sed re melius expensa,

P R Æ F A T I O.

expensa, video plurima id genus alia occurrere exempla. Sic Marc. 9. 27. ὁ ἰησοῦς κρατῆρας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγαγεν αὐτὸν, *Jesus a. prehensa ejus manu erexit eum.* Differunt itaque κρατῆρας αὐτὸν χεῖρ, & κρατῆρας αὐτὸν χεῖρ. Regula est, *verbum adsciscere Genitivum, quum pars rei intelligatur.* κρατῶ σε χειρὸς est *teneo te manu h.e. manum tuam teneo.* Sed κρατῶ σε χεῖρ est *teneo te manu mea.* Sic dicunt Græci λύκον τῶν ὠτῶν κρατῶ, *lupum auribus teneo,* prout *Terentius* in phorm. vertit, *Suetonius* in Tiberio, & *Erasmus Roterodamus* alter Germanorum *Cicero*, in suis chiliadibus &c. ubi scribi videtur ὠτῶν pro ὠτῶν, ut distinguatur ab ὠτῶν quod est ab ὠτὸς ὅ. ὁ quæ vox aliis videtur proba, & nomen avis nycticoraci similis. Ex hisce perplexis constructionibus nos vix extricaremur, nisi quoque apud profanos illos autores (quibus lingua Græca Vernacula fuit) similes legeremus. Sic in N.T. occurrunt anomalix generis, numeri &c. quas etiam legere licet apud disertissimos Græcos, quæque proinde anomalix potius habendæ sunt pro Hellenismis, & elegantis Lingux, quam pro anomaliis. Verbi gratia Matth. 28. legimus βαπτίζοντες αὐτὸς pro αὐτὰ Scil. ἔθνη, ubi αὐτὸς non refertur ad vocem præcedentem τὰ ἔθνη sed ad sensum & conjugatum, nempe ἀνθρώπους *homines.* pari ratione *Homerus* dixit ἰλιάδ. χ. 84. τέκνον φίλε, pro ἡε φίλε, de quibus lege *Lexicon*

P R Æ F A T I O.

con N. T. in vocibus, ὅς αὐτὸς ἐκείνⓄ &c. ubi ple-
rasque id genus syntaxes plenè explicare studui.
Fui etiam in hac sententia, quasi N. T. tot scate-
ret Hebraïsmis, uti quidam sentiebant: Sed lectis
Græcis profanis autoribus, paulò aliter sentire
cœpi. De hac re literatissimus & emunctioris na-
ris juvenis *D. Sebastianus Pfochenius* Fridberga-
Weteravus, Artium liberaliũ Magister, libellum
edidit, cujus inscriptio est διατριβὴ *De puritate*
Lingua Græca in novo Testamento, quique prostat
in officina Typographica *D. Iani Iansonii*, civis
& Typographi Amstelodamensis, qui mea qui-
dem opinione dignus est, quem omnes Φιλέλληνες
legant. Autor hic non it inficias, in novo Testa-
mento esse multos Hebraïsmos, sed negat tot esse,
quot finguntur: solum numerum minuit. Quan-
doquidem verò talem quoque *Indicem* in *N. Test.*
(qui erit loco perfectarum concordantiarum) me-
ditor, prius in profano aliquo autore periculũ fa-
cere libuit πρὶν ἢ ἀψαοῦ τῶν ἱερῶν. Incolligendis v. &
exscribendis Hesiodi vocibus usus fui opera quo-
rundam florentissimorum juvenum, virorum,
nempe *D. Magistri Iobannis Pfochenii* in exscri-
bendis vocibus τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν: *D. VVilhelmi*
Henricida Amstelodamensis in colligendis vocibus
τῆς ἀσπίδος τῆς ἡγευκλείας: *D. Magistri Henrici VVest-*
havi Gelri. *D. Petri Severini Dani* p. m. & *D. Io-*
hannis Pauli Dani in conscribendis dictionibus τῆς

P R Æ F A T I O.

Stroyonias. Cum hisce deinde ipse dictiones omnes ad unam in ordinem redegi alphabeticum, difficiliorumque brevem adjeci *Analyfin Grammaticam*. Nihil hîc dixi de *Analyfi Logica*, nihil de *monitis Ethicis* (quibus hic liber abundat) nihil de *re nautica*, nihil de *Scuto Herculis*, deque fictitia illa *Theogonia*, quæ pluſtra mendaciorum & fabularum continet, haud nescius, hæc ab aliis fuisse plûs satis pertractata (ubi sanè nomina deorum & dearû appellavi nomina virorum & mulierum. Fuerunt n. aut homines stulta mortalium *Δωδεκάθεω*) in numerum deorum relati, aut in rerum universitate planè non extiterunt. Veruntamen quidnam in *Collegio* hoc *Hesiodéo* præstiterimus, si quis de quantitate syllabæ dubitaverit, aut si hic poëta in versu sit imitandus, aut si Lexicographo vocis alicujus genuina & nativa significatio sit indaganda, reipsâ (ut opinor) deprehendet. ut uno verbo dicam, *Ex stercore collegimus aurum*, atque (ut cum Basilio loquar) inter spinas aliquas decerpſimus rosas. Et utinam haberemus *indices* in omnes classici autores, tam Latinos quàm Græcos, atque ita Lexicographi nostri, nec non qui *Grammaticas* edunt, aut docent, multas Græcas phrasas nec non dictiones (quæ hactenus nos latuerunt) felicius & promptius eruerent multas etiam ut spurias rejicerent! *Indicem Homeri* habemus, sed nondum ad hanc nostram formam

P R Æ F A T I O.

mam conformatum : utilissimum tamen iis, qui
 carmen Græcum meditantur, aut qui apta volunt
 conquirere epitheta, aut qui de syllabæ alicujus
 quantitate dubitant. *Æmilius Portus* in pinda-
 rico suo Lexico difficiliores duntaxat perstrinxit
 voces, quod etiã *Taubmannus* facit in suo Plauto.
At Nizolius operam bonam navavit Linguæ La-
 tinæ cultoribus in Lexico suo Ciceroniano. Ve-
 tùm alia id genus *Lexica* nondum vidi in *Demo-*
sthenem, Aristotelem, Platonem, Xenophontem, Thu-
cydidem, Euripidem, Plutarchum, Galenum &c. Quæ-
 sivi his diebus in Lexicis, quæ habere potui, item-
 que in *Thesauro Stephani*, verbum συνικνεῖται, quod
 legitur *Ethic. Arist.* lib. i. c. 10. & ii. Sed nihil
 inveni. Quæsiui *μασχροῶν* à *μασχάω* ω & poëtice
μασχροῶ *mando*, quod verbum extat *ααω.* 389. Sed
 omnibus, quos quidem inspexi, inauditum est
 &c. Legi *Æneid. VIII. Te stygii tremuere lacus*
 &c. ubi verbum *tremere* *μὲτὰ Γαλιμῶς* accipitur, sed
 in *Calepino Passeratii* de eo ne gry quidem &c.
 profectò ad perfectam literaturam tam Græ-
 cam quàm Latinam defunt nobis (nobis inquam,
 qui linguas docemus) *Indices Græcorum & Lati-*
norum autorum, ex quibus solidè scire possemus,
 quæ nam voces essent probæ, quæ secus. Utinam
 divinitus daretur, qui id omnibus *Academiis &*
illustribus Gymnasiis in universo Christiano or-
 be, in *Germania utraq̃ue, Gallia, Hispania, Italia,*

P R Æ F A T I O.

Britannia, Dania, Suecia, Polonia, Bohemia, Un-
 garia, &c. posset persuadere, quique hîc suum
 singulis Academiis daret pensum! Neque enim
 hic labor, neque sumptus unius est hominis. Sic
 tandem vel unius anni spatio ad perfectam aspi-
 rare liceret latinitatem, quam adhuc desidera-
 mus, & ubi ipsum *forum Romanum* quandoque
 non videtur satis Romanum. Græcam quoque
 literaturam habituri essemus multò absolutio-
 rem, ubi ipsum *Thesaurum Stephani* quandoque
 inopem videre licet. Non agitur hic de Articulo
 fidei, aut aliqua Religionis controversia, sed de
 accuratiore Linguæ utriusque cultu, nec non po-
 litiore elegantia, ubi meritò nos Christianos,
 quotquot linguas docemus, decebat conspirare.
 Vos verò in *lusu* hoc *Academico* appellare lubuit,
 non ut sacris autorem hunc anteponatis, idque
 in scholis vestris, in quibus Græcum D. N. JESU
 CHRISTI Testamentum (quo Græcus liber
 melior non est in universo mundo) juventuti præ-
 legendum esse censeo. opera hæc quantulacunq;
 duntaxat navata est, ut iis interserviat, qui aut Græ-
 cum Lexicum complere, aut Grammaticam Græ-
 cam limare, aut carmen Græcum scribere, aut
 linguam Græcam docere volunt. Atque hæc
 unica causa est, quod nullis dedicarim auditori-
 bus meis, quorum alii sunt Germani, alii Britan-
 ni, alii Dani, alii Sueci, alii Poloni, alii Pannon-
 es,

alii

P R Æ F A T I O

alii Bohemi &c. nempe, ne eos allatenus à novo Testamento avocasse videri possim. Neque ullo pacto committendum arbitror, ut cum curiosa *Dina*, paterna egressi domo Ethnicorum lustremus delubra. ô beatum illum Europæ regem, qui publico edicto cavisse fertur, ne præter Græcas novi Testam. tabulas, vani poetarum libri Christianæ juventuti à teneris instillentur! In hoc regno olim erunt clarissimi theologi, consultissimi politici, medici experientissimi, fortissimi milites & prudentissimi patres familâs. Ab incunte n. ætate ex ipso sapientiæ fonte bibunt, ex eoq; hauriunt timorem Dei, prudentiam & virtutem. Nullum est dubium, quin alii quoque christiani principes laudatissimum hoc imitaturi sint exemplum. Valete, mihiq; in vinea CHRISTI τῷ συγγνωγῶ favete; &, sicut spero vos facturos esse, me juvate. Sign. Cal. August. 1631. Franequerę, urbe Frisiorum & sede Academiæ.

Clarissimo & Doctissimo viro,
D. GEORGIO PASORI,
 Artium Magistro & Græcæ Linguae
 in Academia Franequerana pro-
 fessori solertissimo, indicem & analy-
 sin Hesiodi edenti.

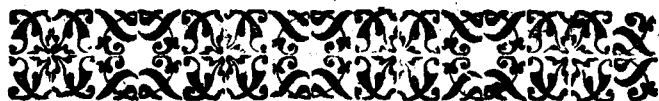
Πολλὰ μὲν ἐξ αὐθεῖ ἀγρός· κείνας δ' ἀποθήκαις
 Ἐν πολλαῖσι τιθεῖ πάντα γεωργὸς ἀνὴρ.
 Πολλὰ μὲν ἀμμίγδλῳ ἐν βίβλοις ἐστὶν αὐερεῖν
 Ἐυχρὴς ἀνθρώπων ἐς τρέπον ἐς τε λόγον.
 Συμφέρῳ δ' ὅστις διδάχλῳ περιποιήσεαθ',
 Συμφυρτὴν κατέχων, ἔλπεται ἡλίθι·
 Καλὸς δὲ σὺ γεωργός, ὃς Ἡσιόδῳ ἀπὸ βιβλῶν
 Ἐν τάξει ἰδία ἔνομα πάν' ἀπέθηκε.
 Σμικρόν, φασὶ, τόδ'· ἀλλὰ πτωχολέες. ἔκ δ' ἐμὸν γαίῃ
 Γηζιον ἀτρεκέ· δαῖγμα γεωπότης.

Προσφώνησιν hanc

Observantia ergo ponebat

JOHANNES COCCEJVS

BREMENSIS.

Εἰς Ὅνομα

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΣΩΡΟΣ, τῶ τῶν τεχνῶν
ἐλευθερίων καὶ τῆς γλώσσης ἐλλάδος διδασκάλης.

Γρηγορίων πάσ(η) ᾧ(α) σὸν Φθέγεται ἐσθλὸν
Ὅνομα, σ' ᾧ(α) γρηγορίοντά τ' ἶδον.

Ἀρχαίοις ᾧ(α) πόντοις συγγραμμάτα γλώττης
Ἑλλαδικῆς ἔτυχες δὴν ἀναλεξάμεν.

Συγγραφέων ἔτυμον διέφηνας ἀνεύρετον, ἤδη
Ἑλλογίμῃ λέξεις ἡσιόδοιό τ' ἔδωκε.

Ἀλφειῇ σε καλῶ καινῆς μεθόδου, δαῖναι
εὐμεθόδως φωνὴν ἐλλάδα κ' ἐκτελέως.

Ἐσεται ἐντεῦθεν φιλομέλεις πᾶν ἀρωγή·
Ἐσεται αὐθέντη σοι κλέ(α) αἶναον.

Testificanda gratitudinis ergo,

HENRICVS WESTHAVIVS,

De monte domini Gelrus, L. A. Magister

& S.S. Theol. Studiosus.

INDEX VOCABVLORVM,

QVÆ IN

HESIODO OCCURRUNT.

A *qua* *erg.* 365.
ἀάπτοι *erg.* 147. *ααπ.* 75. *ἀάπης* *ααπ.* 446.
 ab *ἀάπτος* & ὅ ἢ *non tangendus.* ex *a* priv.
 & *ἀπῶ* vel *ιάπῶ* *lædo.* *θεογ.* 649.
ἀάσθῃ 3. *sing.* a. i. *pass.* ab *ἄτω.* *lædo.* F. *ἄσω.* a. i.
pass. *ἀάσθω.* pro *ἡσθω.* tollitur augmentum
 & *a* poëticè reduplicatur. *erg.* 281.
ἄαται *saturatur* ab *ἄημι.* in *pass.* *ἄαμαι* *expleor,* *saturor*
 ad formam τῷ ἴσται *ααπ.* 101.
ἄατ *insatiabilis* *θεογ.* 714.
ἄβύτῳ *genit.* *lonicus* pro *ἄβύτῃ,* ab *ἄβύτης.* & *bo-*
bus carens. ex *a* priv. & *βύς,* *βοὸς* ὅ ἢ *vacca,* *bos,*
taurus. *erg.* 449.
ἄγαγὼν 2. 164. *part.* a. 2. *Atticè* pro *ἀγὼν* ab *ἄγω.*
ἀγαθὸς *erg.* 344. *ἀγαθὴ* *erg.* 24. 315. 354. 498. 781.
ἀγαθὸν *θεογ.* 219. 900. 906. *ἀγαθῶν* *erg.* 189. *ἀγα-*
θῆς *erg.* 701. *ἀγαθῶν* *erg.* 667. *ἀγαθοῖσι* *erg.* 234.
ἰῶτα est *paragoge ionica.*
ἀγάζεται ab *ἀγάζομαι* *irascor,* *invideo.* *erg.* 331.
ἀρακλυτὸς ex *ἀγαν* *nimis* & *κλυτὸς* *celebris,* ἀ *κλύω,*
 pro quo etiam *κλύμι* *audio.* *ἀρακλυτῶϊ* *θεογ.*
 1015.

ἀραγάζω-

ἀγανώτατον θεογ. 408. ab ἀγανός placidus, ex α επι-
tatico & γάνθη. εος. τὸ lætitia, gaudium. 9. 945.
ἀγαλλόμηναι ααω. 86. ab ἀγάλλω ορηο, ἀγάλλομαι
exulto. ad formam τῆ ἀγαλλιάομαι exulto, ab He-
breo חיל. ἀγαλλόμηναι θεογ. 68.

ἀγαυή θεογ. 246. nomen fœminæ splendida, à ma-
sculino ἀγανός admirabilis, splendidus. Thema
ἀγάω miror.

ἀγανοὶ nobiles, admirabiles. ab ἀγάομαι admiror.
632. ἀγαυῶν θεογ. 461.

ἀγαυήν nomen mulieris. vide paulò ante ἀγαυή!
θεογ. 976.

ἀγανυρὲ ferocis. γαῦρος & ὁ (Thema) superbus, elatus.
ἀγανυρός valde superbus. α non est privativum
sed intensivum. θεογ. 832.

ἄγγε pro ἄγγεα vasa. εργ. 611. Them. ἄγγος εος τό.
ἄγγελον εργ. 85. ἀγγελίη propriè res quæ nuntia-
tur. ἀγγελίης & ὁ nuntius α. θεογ. 781.

ἄγγεζιν εργ. 598. vide paulò ante ἄγγε' ἀγγέων
εργ. 473.

ἄγρ ααω. 449.

ἀγείραν εργ. 650. 3. pl. a. i. act. pro ἡγείραν ab ἀγί-
ρω congreco. poëtæ metri causa tollunt au-
gmentum. ἀγίρειν εργ. 574.

ἀγέλαι ααω. 168. greges. ἡ ἀγέλη grex ab ἄγω. Grex
agitur. sic Latine agmen ab agendo. propriè pe-
cudes aguntur, homines verò ducuntur. ἀγέ-
λας θεογ. 445.

ἀγλείη α. 197. *prædatrix*. ab ἄγω & λεία ας ἡ *præda*.

ἀγέραςθε θεογ. 396. *immunis*, *præmio carens* ex α *privat.* & γέρας τ@. τὸ *præmium*, *munus*.

ἄγεαθ' εργ. 693. 798.

ἀγέστραλον θεογ. 925. ἀγέστραλ@ & ὁ ἡ *dux exercitus*. *Minervæ epitheton*.

ἀγήνορα εργ. 7. θεογ. 237. *fortem*. ab ἀγήνωρ ορ@. ὁ *strenuus*. compositum ex ἄζαν valde & ἀνῆρ *vir* θ. 641.

ἀγήρα@ θεογ. 305. 955. *senii expers*, μὴ γηράσκων. compositum ex α *priv.* & γῆρας, ατ@, τὸ *senectus*.

ἀγήρω θεογ. 949. *accus. singul. 4. simplicium* ab ἀγήρω ω. ὁ & ἡ. *senii expers*. ἀγήρω θεογ. 277. *nominativ. plur. 4. simpl.*

ἄγκεα εργ. 387. *valles*. ἄγκ@ ε@. τὸ *vallis*.

ἀγκυλομήτης *versipellis*, qui profert obliqua, non recta consilia. compositum ex ἀγκύλος *obliquus* & μῆτις εως ἡ *consilium*. ὁ ἀγκύλα τέτρεσσι σκολιὰ βλεπούμεν@. εργ. 48. θεογ. 19. 168. 137. 473. 495. 546.

ἀγκυλοχείλαι. α. 405. *repandi rostri*. ex ἀγκύλος *inflexus, curvus* & χεῖλ@ εος τὸ *labrum* à *nominativo singulari ἀγκυλοχείλης* & ὁ, pro quo etiam legitur ἀγκυλόχειλ@, *curva habens labra*.

ἀγλαΐαι ααω. 285. *voluptates, gaudia*. ἀγλαΐαις ααω. 272. ἀγλαΐῃ ααω. 276. ἀγλαΐῳ θεογ. 999. 945.

ἀγλαΐς

ἀγλαός. α. 37. ἀγλαά ε. 335. θ. 412. 366. 628, 644.
splendida. Thema. ἀγλη. ης ἡ fulgor.

ἀγνή ε. 463.

ἀγνυῖ pro ἀγνυτο α. 203. ἀγνυτο α. 279. 348. 3.
singul. imperf. passivi ab ἀγνυμι pro quo etiam
dicitur ἀγνυω. Thema est ἀγω. F. ἄζω &c.
frango.

ἀγνῶς. ε. 335. ab ἀγνός castus α. 203.

ἀγοι portaret α. 480. praesentis activi optativi
modi ab ἀγω.

ἀγοῖτα. ε. 85.

ἀγορεύειν ε. 278. publicè & in foro dicere & per
syn. speciei aperte dicere. confer ἰλιαδ. ἰωῖτα. 369.
ἀγορά αἶ ἡ forum. ab ἀγείρω congreco. in præ-
med. ἡγορά, quia in foro homines congregan-
tur. ἀγορεύεις. ε. 400. ἀγορεύω ε. 686. ἀγορεύων
θ. 86.

ἀγορέων ἐργ. 30. Genitivus pl. ionicè pro ἀγορῶν.
à nomine ἀγορά forum. Th. ἀγείρω congreco ut
suprà. ἀγορή α. 204. ionicè pro ἀγορά. ἀγορή
θ. 430. ἀγορῆς. ε. 29. ἀγορῆφι θ. 89. in foro. Φι
est paragoge poëtica, & reddit vocem ἀ-
κλιτον. Fœminina 2. simpl. mutant plerumque
α in η, at nomina in ος 3. simpl. habent ο μικρόν
ut à νευρά nervus est νευρῆφι, α βία βίηφι, α στρα-
τός στρατόςφι. At nomina 1. contractorum for-
mantur in εσφι ut ὄρεσς τὸ mons, ὄρεσφι, ὄχλος
currus ὄχεσφι &c.

ἀγασιν

ἄγχι α'σπ. 107.

ἄγραυλοι ruri seu in agro pernoctantes. Epitheton
pastorum. compositum ex ἀγρός ἢ ὁ ἀγρὸς & αὐλή
ἢ ατρίον. ἢ atrium h. e. locus subdialis apertus & va-
cuus ante ipsas edes, τὸ ὑπαίθριον. item stabulum,
septum. αὐλίζομαι stabulor. item pernocto, unde
est ἀγραυλῶ ruri pernocto. Θεογ. 26.

ἄγχι Θεογ. 442. ionicè pro ἄγχαν. ἄγχα ας ἢ ca-
ptura, venatio.

ἄγρια ααπ. 236. neutrum plural. ponitur pro Adv.
verbio.

ἄγειον Θεογ. 1013. accus. est nomen proprium viri.
ἄγειⓈ & ὁ.

ἀγροϊώας ααπ. 39. accus. pl. à nominativo ἀγροϊώ-
της & ὁ agrestis, agricola, rusticus.

ἀγροκύδοιμⓈ & ὁ qui in agris tumultuatur. Θ. 925.

ἀγροῦρόειν Θεογ. 92. pro ἀγρομερόις. Syncope, ab
ἀγείρω congreco.

ἀγροτέρης ααπ. 407. ab ἀγρότερⓈ vel ἀγρώτερⓈ.
substantiva quandoque etiam comparantur.
Sic ἱλιάδ. ι. v. 69. 392. βασιλεύτερⓈ.

ἄγχι εργ. 637. pro ἄγχι prope. construitur cum
Genitivo. est Adv.

ἀγχιμάχοι ααπ. 25. cominus pugnantes, ex ἄγχι
prope & μάχομαι pugno.

ἀγχιμόλον ααπ. 325. adverbialiter hic accipitur
hoc neutrum, ex ἀγχιμόλⓈ è propinquo ve-
niens. ex ἄγχι prope & μόλις venio.

ἀγχιῶ

Ἀγχίστη θεογ. 1009. dativus singul. ab ἀγχίστης & ὁ
nomen viri ex ἄγχι & ἴσος. q. d. ἄγχι τῆς ἰσότητος.
ἀγώμῳ θεογ. 619.

ἄγων θ. 998 part. presens *vehens* ab ἄγω *duco, veho*.
ἄγω εργ. 206. *duco* est ipsum thema.

ἀγῶνι α. 205 θεογ. 435. dativus singularis ab ἀγῶν
ῶν & ὁ *certamen*. ἀγῶν & α. 312.

ἄγωγιν ε. 218. 766. 3. pl. subj. ab ἄγω *duco, veho*
traho.

Ἀδάητα *indocta* (Th. δαίω *scio*) θ. 655.

Ἀδάμαστον θ. 188. pro ἀδάμαστα. Declinatur duo-
bus modis. ἀδάμας ἀντὶ ὁ nomen clarissimæ
gemmæ. per metaph. ponitur pro ferro. ἀδά-
μαστὶ genitivus ab ἀδάμας ἀντὶ ὁ. ex α quod
hic idem valet quod δυο, & δαμάω *domo*. ε. 146.
α. 137. 231. θ. 161.

ἀδηκτοτάτη ε. 418. est superlativus, à positivo ἄδη-
κτῳ & ὁ ἢ *proprie morsui non obnoxius*. hîc verò
cariem minimè sentiens à δάκνω *mordeo*, unde
etiam est nomen δήξ *vermis*, qui lignum cor-
rumpit, ἦψ (ab ἵπω *noceo*) *vermis* qui cornua
lædit. ἱξ (ab ἵκω *advenio*) *vermis*, qui palmiti-
bus obest. σῆς (à σήπω *putrefacio*) *vermis* qui
vestes depravat. τρώξ (à τρώγω) qui vitiat le-
gumina. ψήν qui ficus arrodit &c.

ἄδηλον ε. 6.

ἄδικον ε. 258. ἀδίκων ε. 332. ἀδικώτερον ε. 270.

ἄδμητη θ. 349. nomen mul. q. d. *indomita*.

ἄδον

ἄδον §. 917. 926. 3. pl. a. 2. aēt. ab αἰδῶ placeo. at
ἄδω saturo, expleo.

ἀδρυσύνη ε. 471. ubertas, copia. ab ἀδρός dives, cras-
sus, magnus.

ἀδῶτη ε. 353. ἀδῶτης & ὁ qui nihil dat. Ratio com-
positionis planè insolens, ex α priv. & δῶτης
& ὁ qui dat.

Ἀεζομῶοιο, ε. 771. crescentis ab αἰέζω augeo.

ἄεθλα ε. 652. præmia ab ἄεθλον & τὸ pro quo etiam
dicitur ἄθλον. at ἄεθλος seu ἄθλος. & ὁ certamen.

ἄεθλεύουσιν §. 435. colluctantur. 3. pl. præf. subj. aēt.
ab αἰεθλεύω idem quod αἰεθλίω pugno, dimico, vide
ἄεθλα.

ἄέθλοις α. 305. ab ἄεθλον & τὸ præmium certaminis.
ἄεθλον α. 311. §. 437. accusativi casus à nomina-
tivo ἄεθλος. & ὁ certamen. Sed in neutro genere
significat præmium certaminis. ἄέθλου α. 94. 127.

§. 951. 994.

αἰ §. 388.

αἰγιετῶν §. 548. Genit. Æolicus. αἰγιέντης & ὁ
ex αἰ & γινετός.

αἰεῖν in prosa αἰδεν ε. 660. α. 394. §. 1. 34. αἰδον
§. 75. 3. pl. imperf. aēt. pro ἡιδον ab αἰίδω cano.
Metri causa abjicitur augmentum.

αἰῆραι ε. 759. a. 1. aēt. infinit ab αἰίρω tollo.

αἰεκέα §. 166. ab αἰεκής. εὐς ὁ ἡ Them. ἔκω.

αἰήρας ε. 690. part. a. 1. aēt. αἰερόμεναι. ε. 538. ab αἰ-
είρω q. d. εἰς αἶρα αἶρω.

invitus

ἀέκῃτι non invito adverb. ab ἀέκων invitus. Thema.

ἐκὼν ὀλίγῳ. ὁ spontaneus §. 529.

αἰείχετε §. 965. 1020 2. pl. a. i. aet.

αἰέλη §. 874. ab αἰελλα ης ἡ turbo, procella, ex αἰώ
Spiro & ἐλέω conpυλοῦο.

αἰελλῶ, §. 267. nomen mul. q. d. procellosa.

αἰεὶ ναόντων ε. 548. ex αἰε semper poetico pro αἰε, &
ναῶ fluo.

αἰνάα ε. 593. genit. g. f. ab αἶναⓈ perennis. ex αἰε
semper & ναῶ fluo. ἀνάων ε. 735.

αἰντων ε. 623. §. 869. est part. prael. activi ab αἴημι
flo ad formam τιθείς. ἐντⓈ. Sed quia est ab αἰω,
potius juxta ἴσημι esset flectendum. Notetur
ergo hæc exceptio.

αἰέξει ε. 6. ab αἰέξω pro quo in prosa αὐξάω & αὐ-
ξω augeo. αὐξάνομαι cresco. αἰέξεται, ε. 375. §. 641.
αἰέξετο §. 195. 524. αἰέξομεθ' ε. 771. αἰέξω α. 96.
434. αἰέξεται ε. 392.

αἰργός, ε. 301. 310. 496. iners. αἰργῶ ε. 300. αἰργή. ε.
309. ionicè pro αἰργία ας. ἡ pigrisia. ab αἰργός
pro qua in prosa ἀργός. prosa dicitur quasi profu-
sa. oratio verò ligata quæ certis numeris astri-
cta est, quale est poëma. αἰργὸν. ε. 44. αἰργοὶ ε.
303. αἰργὰς ε. 308.

αἰεσιπότηαι α. 316. alté volantes. Epitheton cygno-
rum compositum ex αἰέρω in altum tollo, &
πίτομαι volare. ποτὴν volatus, declinatut duo-
bus modis. αἰεσιπότης. ε. ὁ. i. simplic. & in
quinta

quintę simplicium ἀεσιπότης, ητΘ. ὁ ἀεσιπό-
τητΘ ε. 775. *in aëre suspensus.*

ἀεσίφρονα ε. 313. 333. *stolidum.* à nominativo ἀεσί-
φρων ονΘ ὁ ἢ ex ἄω flo & φρῆνὴ ἐνὸς ἢ *mens.* qui
ventosa mente præditus, inconstans & teme-
rarius est & proinde *stultus.* ὁ ἔχων τὸ φρόνημα
βεβλαμμένον. ἀεσιφροσύνητιν θ. 502.

Ἀζαλέοιο α. 153. Genitivus poëticus pro ἀζαλέα.
ab ἀζαλέΘ τὸ ξηρὸς, aridus, torridus. Thema
est ἀζω torrefacio, arefacio.

ἄζει ε. 585. α. 397.

ἄζεται θ. 99. *tristetur* ab ἄζομαι propriè *exaresco*
per metaph. *cura & mærore conficior.*

ἄζω cum aspero spiritu *veneror.* θ. 532.

ἄζωσι ε. 343. *discincti* scil. ut eò sint expeditiores.
ex à privativo & ζωσός *cinctus*, quod est à ζων-
ύω vel ζώννυμι *cingo.* in fut. ζώζω. in præt. ἔζωκα.
in passivo præt. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3. ling.
ἔζωσαι. hinc est ζωσός *cinctus.* ζωσῆς ἦρΘ ὁ *cin-*
gulum.

Ἀηδόνα ε. 201. ab αἰδῶν ὄνΘ ἢ *luscinia* ab αἶδω *cano,*
pro quo in prosa ἄδω.

ἄηθ' α. 8. pro ἄητο *spirabat.* abjecto ο μικρῶ per a-
postrophum & τ mutato in θ. propter seq.
aspiratam. Thema est ἄω flo, unde formatur
ἄημι & pass. ἄημαι.

αἶη ε. 547. αἶρΘ. ὁ. aer ab ἄω. in f. g. significat
caliginem.

ἄνθρωποι ε. 514. 550. 3. sing. ab ἄνθρωπο. Thema ἄν.

ἄνθρωποι flaut 3. plur. θ. 875.

ἄνθρωπος ε. 643. 673. accusativi pl. à singul. ἄνθρωπος & ὁ flatus. Them. ἄν.

ἄνθρωποι ε. 619. nominativi pl. flamina, à nominativo sing. ἄνθρωπος. & ὁ.

Ἀθάνατοι θ. 968. 1019. Græci non dicunt ἄθνησθαι

sed ἀθάνατοι, ex à negativo & θάνατο. Est

epitheton unius solius Dei sed Gentiles ficti-

tiis suis numinibus tribuerunt. Sic in N. T.

αἰώνιοι & ὁ ἡ, & αἰώνιοι. in f. g. αἰώνια. Regula.

Adjectiva composita nec non quandòque derivata

sunt generis communis. ἀθανάτης ε. 62. α. 339.

pro ἀθανάταις. Ionicè. ἀθάνατοι ε. 100. 248. 251.

288. θ. 272. ἀθανάτοιο θ. 262. ἀθανάτοις θ. 373.

415. ἀθανάτοισι ε. 334. θ. 120. 204. 394. 407. 766.

775. 842. ἰὼτα est paragoge ionica, vñ additur

sequente vocali. ἀθανάτοιςιν ε. 307. 723. 825. α.

182. 366. θ. 462. 782. 837. 954. ἀθάνατον θ. 942.

949. ἀθάνατο θ. 305. ἀθανάτους ε. 134. α. 79.

θ. 74. 286. 391. ἀθανάτων ε. 16. 197. 704. 666.

734. α. 201. 205. θ. 21. 43. 57. 302. 794. 804.

849. 885. 939.

ἄθεος θ. 660. θ. 830. compositum ex α privati-

tivo & θεός θ. 660. pro θεός θ. 660. prout dicimus

θεοδότος divinitus datus. ἄθεος idem quod

nefandus. Sed sæpius in bonam partem accipi-

tur, & tum α non est privativum sed intensi-

- vum ut. ε. 66. ἰδιδάξαν ἀθίσφατον ὕμνον αἰεῖν,
 docuerunt *divinum* carmen canere θ. 830. ver-
 titur *ineffabilis*. φάτος enim est ex φημί loquor.
 ἀθηναίη α. 126. 443. *Minerva*. Dicitur etiam Ἀθήνη
 quasi ἀθήλη, ex α privat & θηλή *papilla, mamma*
apex, quod Minerva prognata ex cerebro jo-
 vis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum
 more. ἀθῆναι ὦν αἰ acceperunt nomen, à Miner-
 vā fictitii hujus idoli æde & cultu. Ἀθῆναι alio
 nomine ἀκλή ἧς ἡ *litus*, quod in litore maris fu-
 erit condita, unde πολίτης ἀττική (pro ἀκτική)
 civis attica. ἀθηναίης genitivi casus. ε. 428. θ. 318.
 Ἀθήνη ε. 72. 76. α. 325. 343. 455. 473. ἀθῆναι ε. 63.
 θ. 13. 888.
 ἀθλ'. ε. 754. pro ἀθλα. à singul. ἀθλον & τὸ *præmium*
certaminis, sed ἀθλον & ὁ est ipsum certamen.
 Vide supra ἀεθλον & ὁ. ἀθλον θ. 800.
 ἀθόλωτ' ε. 593. *illius*. ex α privat. & θολός ὁ
limus, fax, sordes. unde est θολόω turbo. θολώσας
 turbatus.
 ἀθρόοι α. 246. à singul. ἀθρόον *confertus* ut in ari-
 stis grana.
 Αἰ. ε. 36. 383. θ. 22. 346.
 αἰ art. præpos. ε. 767. α. 242. 248. 255. 280.
 αἰ artic. postp. θ. 268.
 Ἀιακῆ θ. 1005. ab αἰακός ὁ. εἰ, ab αἰαξ Ἀιακ' ὁ
 vel αἰας αἰαντ' ὁ quæ idem significant, no-
 men herois. Αἰακ.

ἄϊκω ε. 124. 253. pro γᾶϊαν terram. poëticè.

ἄϊκα ε. 514. accusat. à nominativo αἶξ αἰγὸς ὁ ἡ
caper, capra. αἰγὸς α. 407. αἰγίς ε. 583. αἰγῶν ε.
588. 9. 445.

αἰγείδλω α. 182. à nominativo αἰγείδης & ὁ ab αἰ-
γεύς. εἰς ὁ nomen viri αἰγείδης ergo est patrony-
micum, sicut à πηλεὺς dicitur πηλείδης.

ἄγεραι α. 377. pluralis nominativi à singulari ἄ-
γερῶ & ἡ populus nigra. Alii etiam vertunt
alnut ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως.

Αἰγίδ' α. 344. 444. pro αἰγίδα per apostrophum. α.
abjicitur ab αἰγίς. ἰδῶ ἡ pellis caprina, muni-
mentum pectoris. Alii putant scutum fuisse
pelle ista obductum. Eustath. ἱλιαδ. ο. Thema.
αἶξ αἰγὸς. ὁ ἡ. Αἰγίδα α. 200.

Ἀιγίοχοιο ε. 481. 659. α. 322. 443. 9. 13. 25. 53. 920.
666. 1021. poëticè pro αἰγίοχος à nominativo
ἁγίοχος & ὁ, epitheton javis. Sic dictus, quod
generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (ὄχνη
sonat alimentum) ut lateret patrem Satur-
num, qui pueros mares devorabat. Eustath.
in ὄδωσ. δ. v. 762. Scilicet talia numina colu-
erunt miseri Ethnici. Nos Christiani agamus
Deo gratias, pro luce veritatis inter nos accen-
sa, resplendescente ex verbo Dei seu sacra-
scriptura. αἰγίοχον 9. 11. αἰγίοχου ε. 99.

Ἀιγυπιοὶ α. 405. ab αἰγυπιὸς & ὁ. vultur, avis præda-
trix & rapax. à γυψ γυπὸς ὁ vultur.

αι δ' ε. 821. sunt duæ voces. αι est articulus præpositivus, δ' per apost. pro δε *verò*.

αἶδας ε. 152. Genitivus Æolicus pro αἶδης à nominativo αἶδης. x. ó. q.d. αἶδης ἐῶ ὁ *obscurus*. ex α & ἴδω. αἶδλω θ. 455.

αἶδε ε. 820. α. 300. à nominativos ὅσδε ἥδε ὅδε.

αἶδες α. 477. adjectivum generis neutrius, ab αἶδης. Thema. ἴδω.

αἶδew θ. 311. 768. 774. Genit. ionicus p' αἶδης ab αἶδης. x. ó *infernus*. in prosa dicitur αἶδης x. ó θ. 850.

αἶδηλα. ε. 754. ab αἶδηλῶ *tenebricosus*. αἶδης. x. ó. *infernus*.

αἶδιον. α. 310. ab αἶδιος *perpetuus*. Th. αἶ *semper*.

αἶδιης θ. 860. αἶδινός ἢ ὄν. *tenebricosus*. Th. est ἴδω.

αἶδοι. dativ. singul. α. 354. θ. 92. *reverentia*, ab αἰδῶς ἐῶ ἢ. *pudor*.

αἰδοῖα. ε. 731. *pudenda*.

αἰδοίη. ε. 255. 299. θ. 194. *veneranda*. αἰδοίη. ε. 71.

α. 14. 46. αἰδοίω. θ. 16. 953. αἰδοίωζι. θ. 80. 434.

αἰδοῖον. θ. 44. *venerandum*, idem quod αἰδέσμιον.

αἶδος. α. 151. 227. à nominativo αἶς αἶδος ὁ. *orcus* idē quod αἶδης x. ó. vide *suprà*. αἶδες δε. α. 254. *ad orcum*. Subintelligitur δόμον, quam vocem additam lege. ε. 152. βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερὰ αἶδας. *descenderunt squalidam in domum frigidi inferni*.

αἰδρήσι. ε. 683.

αἰδρῖς. α. 105. 410. *ignarus*, vide Thema ἄημι *scio*.

αἶδα

αἰδῶ. ε. 322. *pudorem*, accus. sing. αἰδῶς αἰδῶ, ab αἰδῶς.

Ἀιδωνεύς, ε. 6. idem quod αἰδης. ε. 6. *Pluto*. §. 913.

αἰδῶς *pudor*. ε. 190. 198. 315. 316. 317. ex α priv. & α-
δω video. quorum nos pudet, ea non aspicimus.

αἰδῶν παρθένω pudicæ virgini. §. 572.

αἰσιγενῶν. §. 893. 993. *sempiternarum*.

αἰεῖ pro αἰ *semper* poetice. ε. 114. 411. 501. §. 128.

117. αἰν. ε. 296. 716. §. 21. 33. 801.

αἰετὸν *aquilam*, pro αἰετὸν metri causa. §. 523.

αἰζήν. §. juvenilis. αἰζήος *juvenis* q. d. αἰ ζέων. *sem-*
per fervens. ε. 493. α. 408.

αἰζήων. §. 863. *juvenum*.

(men viri.

αἰήτας. θ. 992. *Æolicè* pro αἰήτα ab, αἰήτης. ε. 6. no-

αἰη. α. 153. ab αἰα vide γαῖα, *terra*.

αἰήτης. §. 958. αἰήτα. §. 994. αἰήτω. §. 957.

αἰ θ' *quæ* pro αἰτε *quæque*. §. 2.

αἰθαλέοντα. §. 72. 504. 854.

αἰθήρ. §. 124. αἰθέρα. ε. 18.

αἰθίοπων. §. 985. αἰθίοψ *οπός*. ε. q. d. αἰθων τὸ ὄψιν.

αἰθομύριοι. αἰθω *ardeo*. α. 60. θ. 324. 867. αἰθομύριοι.

ε. 753. αἰθομύριων α. 275.

αἰθοπα. ε. 365. 590. 722. ab αἰθοψ.

αἰθωνι. αἰθωνων. ε. 741. *niger*. ε. 741.

αἰ κ' ε. 207. 266. *Doricè* pro αἰ κ' μὲν. αἰ κε. ε. 348.

αἰ κε δύνηαι si quidem possis.

αἶμα. α. 252. αἶμα. α. 174. 268. pro αἶμα. τ. το

sanguis. αἵματι α. 159. 194. αἵματ. α. 256.

αἵματοστοι *σμερ*. §. 183. ab αἵματός, ὅσα, ὅεν.

Thema est *αἶμα*. *αἱματούσας* α. 384.

αἱμυλίοισι θ. 890. *αἱμυλίας* ε. 78. 787. *αἱμύλα* ε. 372.

αἱμύλ Ⓢ ὁ ἡ *blandus*. *αἱμύλι* Ⓢ *idem*. Thema *αἱμύλλω* *decipio*.

αἰνᾷ ε. 800. *αἰνός* *gravis*. differt ab *αἶν* Ⓢ *laus*, accentu.

αἰνεῖ ε. 822. *laudat*. *αἰνεῖν* *negligere*. ε. 641.

Ἀινείαν θ. 1008.

αἰνημ ε. 681. pro *αἰνημι* *probo*. Thema *αἶν* Ⓢ *laus*.

αἶνον ε. 200. α. 227.

αἰνῇ ε. 160. α. 264. à masculino *αἰνός* ἢ ὄν *gravis*, *horribilis*. *αἰνήν* α. 200. ἐν *αἰνῇ* *δηιοτήτι* θ. 661.

αἰνῆς θ. 852. *αἰνοτάτω* α. 397.

αἶνυτο α. 41. 3. singul. imperf. medii à Themate. *αἶνυμαι* *capio*.

αἶξειν θ. 444. *augere*. à Th. *αἶξω* *augeo*.

αἰολίδα ε. 634. nomen regionis, ab *αἰόλ* Ⓢ ὁ *vari*us, *αἰόλλω* *variare*.

αἰόλλονται α. 399.

αἰπόλια θ. 446. *greges*. ab *αἰπόλ* Ⓢ ὁ *caprarius*.

Them. *πολέω* *verso*, propriè qui versatur circa capras. Nam αἰ prima syllaba est ex *αἶξ* *αἰγός* ἢ *capra*.

αἰπὺν ε. 83. θ. 589. ab *αἰπύς*. ἐ Ⓢ ὁ *altus*.

αἰπεῖα θ. 682. *αἰπεῖα* *ἰωή*, *altus clamor*.

αἶρῃ ε. 616. *ceperit*. 3. singul. præf. act. subj. ab *αἶρ*έω *capio*.

αἶς θ. 215. *quibus*.

αἶσαν

αἰσαν ε. 576. partem. §. 422. sortem. item fatum,
officium, quasi αἰ ἴση *semper equalis*.

Αἰσηπον §. 341. nomen fluvii.

αἰσιμον α. 336. αἰσιμ⊙. & ὁ *fatalis*, ab αἴση idem
quod μόρσιμον à μόρ⊙ & ὁ.

αἰσινίδης. §. 993. 999. Filius Æsonis, cognomen viri.

αἰσονται §. 150. 671 3. pl. imperf. med. à verbo
αἰσώ *impetu feror, agitor*.

αἰχρεῖν ε. 209. dat. pl. ab αἰχ⊙ ε⊙. τὸ *turpitudi-*
ex a privat. & ἴχω contineo. Qui se non con-
tinent, sunt turpes.

αἶτ. ε. 92. 503.

αἰτῆς ε. 406. ab αἰτέω.

αἰχμῶ α. 193. ab αἰχμή ἥς ἡ *cuspis*. Die spitze. αἰχ-
μῆς α. 289. ionicè pro αἰχμαῖς.

αἰχμητῶν α. 178. Æolicè pro αἰχμητῶν ab αἰχμητής
ἔ. ὁ. *bellator*.

αἰψ' pro αἰψα *celeriter* α. 370. 464. §. 102. αἰψα
ε. 46. 93. 183. α. 465. 469. §. 87. 161.

αἰψηροκέλευθον §. 379. epitheton Boreæ. αἰψηροκέ-
λευθ⊙. & ὁ ἡ *celeriter viam conficiens*, ex αἰψη-
ρός *velox*, & κέλευθ⊙ & ἡ *via*.

αἶων ε. 9. verbum poëticum ab αἶω *audio*.

αἰών⊙ α. 331. ab αἰών ὦν⊙ ὁ *ævum*. item in f. g.
ἡ αἰών *vita*.

Ἀκάμασι §. 956. ab ἀκάμας αἰ⊙ ὁ *indefessus*.
compositum ex α privativo & κάμνω *disfatigor*.

ἀκάματοι §. 824. ab ἀκάμα⊙ & ὁ ἡ *indefessus*.

- Vide Th. κάμνω. ἀκαμάτοιο pro ἀκαμάτῃ. θ. 566. ἀκαμάτοισι. θ. 519. ἀκάματος. θ. 39. ἀκαμάτῃσι. θ. 747. ἀκάσῃ. θ. 356. *nomen mulieris*, ab ἀκάζω ασυο. accentus retrahitur *discriminis causa*. ἀκασός ἢ ὄν sic ἔργος *amabilis*, at quum est nomen viri retrahitur accentus ἔργος. Rom. 16. 23. vel ab ἀκας ὄν non ornatus. κάζω exorno. Johannes Tzerzes ἀκάσῃ ἢ. Θεραπεία *sanatio*; ἀκίωμα *medeor*. ἀκείης ὁ ὁ medicus. Verum primum Etymon videtur convenientius. Them. ἀκῇ ἢς ἢ *cuspis*.
- ἀκαχήμερος. θ. 99. *ex animo dolens*. presentis med. part. ab ἀκάχημι pro ἀκαχίω *tristitia afficio*. Thema. ἄχῃ. εἰ. τὸ *dolor*.
- ἀκαχήμερον. α. 135. *acutā*. part. præt. pass. ab ἀκαχέω ασυο. ἀπῇ ἢς ἢ *cuspis*. ἀκαχήμερος pro ἡκαχήμερος. augmento abjecto & syncope facta ἀκαχμένος.
- ἀκάχων. θ. 868. *animo mæstus*. ab ἀκάχω ex Themate ἄχῃ. εἰ. τὸ *dolor*.
- ἀκηδής. θ. 489. *ex a privat*. & κῆδῃ. εἰ. τὸ *cura*. ἀκηδία. ε. 112. 168. θ. 61.
- ἀκήροισι. ε. 821. *ex a priv*. & κῆρ. κῆρὸς ἢ *fortis*, *fatum*.
- ἀκινήτοις *non movendis*. ε. 748. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Terra satis lata est & spatiosa satis.
- ἀκμων ὄν. ὁ *incus*. Thema κάμνω q. d. ἀκάμνων, quod nullis ictibus defatigetur. θ. 723.

ἀκίω-

ἀκιδῶτατοι. ε. 433. ab ἄκιδος *incorruptus*, ex α priv. & κιδς κιδς ὁ, vermis qui in ligno oritur, illudque rodit. Vide suprā ἀδικήλατη.

ἀκοίτη. α. 9. ἀκοίτης γ. ὁ *maritus*. ἀκοίτην. ε. 798.

Θ. 410. 921. 937. 946. 953. 999. ἀκοίτης. ι. Θ. ἡ *marita*. ex α quod est non privativum sed conjunctivum. ab ἅμα, *simul*, ὑπὸ. & κοιτή-ης ἡ. lectus, α κεῖμαι *jacco*, cubo.

ἀκόρητ. α. 346. 433. 459. *insatiabilis* cum genit. ex privativa part. α & κόρητος à κόρειν, pro quo etiam dicitur κορέννυμι ὡς *satio*.

ἀκῆζαντες. Θ. 665.

ἀκρη. ε. 231. ionicè pro ἄκρα. ἄκρον. ε. 289. 465.

α. 317. ἀκροτάτη ε. 679. ἀκροτάτης. Θ. 62. ἀκρότατον. α. 33. ἀκροτάτῳ. Θ. 7.

ἀκροτον. α. 311. *anceps*, *dubium*. Th. κρήνω.

ἀκρεκνέφαιος. ε. 565. *vespertinus*. comp. ex ἄκρος α on *summus* & κνέφας. ατος τὸ caligo. itē *crepusculū*.

Ἀκταίη. Θ. 249. nomen proprium mulieris. ἀκτῆ *litus*. ἀκταῖς α. 213. *litoribus*. ab ἄγω *frango*, quod ibi fluctus frangantur. ἀκλας. Θ. 848.

ἄμφι ἄκτας *circum litora*. ἀκτῶν. ε. 32. *munus*, *donum* ε. 494. 525. 80. α. 290 *fructum*.

ἀκτίνας dat. pl. poëticus ab ἀκτίνινος ὁ ab ἄγνυμι *frango*. *radiorum solarium* est *refractio*. Θ. 760.

ἀκχε. ε. 211. ἀκῆσαι. Θ. 434. ἀκῆσαις 2. sing. α. ι. act. optat. *audiueris*. ε. 719. ἀκῶν. ε. 294.

Ἄλα. Θ. 791. *mare*. ἡ ἄλς *mare*, ὁ ἄλς *sal*. solo ge-

nere differunt.

ἄλαδι ε. 629. pro ἄλα δε *ad mare*. δε postpositum accusativo valet ad. ἄλα δε. ε. 755.

ἀλάληται ε. 100. *errant*. 3. singul. verbi passivi à verbo ἀλάομαι ὦμαι *vagor, erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in passivo ἀλάλημαι. σαι. ται.

ἀλαλητῶ α. 382. αβ ἀλαλητός ἔο clamor militum, dicentium ἀλαλή. Gallicé *al*, arme. differt ab ἀλάλη inenarrabilis.

ἀλαλκεν *profligabat, arcebat, depellebat*. ab ἀλάλκω Thema est ἀλκή. θ. 527.

ἀλαοσκοπὴν θ. 466. *speculationem*, propriè *cacat speculationem*. comp. ex ἀλαός *cacius* & σκέπτομαι unde est σκοπή & σκοπία αὖ ἡ *specula*.

ἀλαπάδνόν. ε. 435. *imbecillum*, ab ἀλαπάζω *diripio vasto* Vide Thema λαπάζω.

ἄλασον θ. 467. *gravem, non oblivioni tradendum* Doricé pro ἄλησον à λήθω.

ἄλγε' ε. 132. ἄλγⓈⓈ. τὸ *dolor*. ἄλγια ε. 198. 209. 739. 797. θ. 227. ab ἄλγⓈⓈ, τὸ *dolor*, unde Latinorum *algeo, frigeo*.

ἀλγινόντα θ. 226. ab ἀλγινόεις εἰⓈⓈ ὁ *molestus*. Thema. ἄλγⓈⓈ. τὸ *dolor*. ἀλγινόεσσαν θ. 214.

ἀλέα ε. 491. ἀλέα ας ἡ *ionicè ἀλήης ἡ calor*.

ἀλέασθαι ε. 732. 444. 778. *vitare*. a. r. med. infinit. ab ἀλεύσασθαι pro quo ἀλεύασθαι & ἀλέασθαι, per geminam syncopen (sic Rom. 3. v. 15. ἐκχίαι pro ὀκχεῦ-

ἐκχεῦ(αι.) ab αἰέω *molo*. item *vito, cauteo*. pro αἰέω dicitur etiam αἰέω itemque αἰεῖνω. ε. 826. est versus ultimus.

αἰεγίζω θ. 171. *curo* ab αἰέγω, *curo*.

αἰέγον(Θ) ε. 249.

αἰέλω ε. 543. vide paulò ante αἰέα.

αἰεξιάρη ε. 462. *imprecationum expultrix*, ex αἰέξω vel αἰεξέω *arceo depello*, & αἶψα αἶψ ἡ *dira imprecatio*. est vox media, quæ modò in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, modò in malam ut hîc.

ἄλειφαρ *pinguedo* θ. 553.

αἰλιτραινέ ε. 239. ab αἰλιτροὺς *peccator*. Thema est αἰλιτέω *pecco*.

αἰέναοθ ε. 503. 796. vide paulò ante αἰέαοθ.

αἰευόρμμοι ε. 533.

αἰεωρέω ε. 402. ionicè ab αἰεωρά αἶψ ἡ *evitatio*.

αἰληθεία ε. 816. θ. 28. 233. ab αἰληθής, *verus*. αἰληθείω ε. 766. ionicè pro αἰλήθειαν.

Ἀλιάκμονά θ. 343. ab αἰλιάκμων *onos*, ὁ *nomen fluvii* ex αἰλ's αἰλός ἡ *mare*, & αἰκμή ἡς ἡ *cuspis*, *vigor*, *incrementum*.

αἰλάσθθ θ. 611. Vide Thema λιάζω in Scapula.

αἰλιεύς ε(Θ) ὁ *piscator*, propriè qui in mari piscatur. per syn. spec. *piscator qui vivis*. α. 214.

αἰλιμήδη θ. 255. q.d. *qua curat mare*. ex αἰλ's αἰλός. ἡ *mare*, & μῆδος ε(Θ). τὸ *cura*.

αἰλίσιο θ. 1005. poëticè pro αἰλίσ ex αἰλός *marinus*.

αἰλιτη-

ἀλιτηδόν. α. 91. α pro η ob metrum. part. præt. pass. ab ἀλίττω pecco.

ἀλιτραίνεται. ε. 328. male agit, ab ἀλιτράινω, quod est ab ἀλιτρός peccator. Thema est ἀλιτέω.

Ἀλκαίοιο. α. 26. pro ἀλκαίῃς, ab ἄλκαι Ⓢ. ε. θ. nomen viri. Thema est ἀλκή robur.

ἀλκείδαι. α. 112. pro ἀλκείδῃ, Æolicè, à nominativo ἀλκείδης ε. θ. natus Alceo. ἀλκίους ε. Ⓢ. θ. nomen viri ab ἀλκή. robur ε. 199. 876.

Ἀλκυιῶν. α. 3. θ. 526. 943. nomen fœminæ q. d. robur Luna. Luna singulares habet influxus in fœminam, nec non in oceanum, qui est quasi mundi uterus. Ἀλκυμένης. α. 467. θ. 950.

ἄλκιμος. α. 320. θ. 526. 950. robustus, fortis. Th. ἀλκή.

ἀλκτῆρα. α. 29. 128. ab ἀλκήρ. ἥρ Ⓢ. θ. 657. defensor, propugnator. Thema ἄλκω ab ἀλκή unde ἀλάλκω profligo.

ἀλυκισπέδησι. θ. 520. ἀλυκισπέδη q. d. ἄλυκ Ⓢ. πέδη indissolubilis pedica. ἄλυκ Ⓢ. metri causa pro ἄλυτ Ⓢ. ex α priv. & λύω dissolvo.

ἀλλ'. ε. 11. 15. 35. 87. 129. 131. 141. 146. 173. 571. 177. 732. 734. 784. α. 311. 449. 450. θ. 58. 388. 468.

Ἄλλα. ε. 37. 47. 94. 100. 271. 296. 333. 401. α. 68. 95. 108. 111. 259. 352. 451. θ. 35. 332. 466.

ἄλλα. θ. 363. 872. 875.

ἀλλάων. α. 260. aliarum pro ἄλλων. Æolicè.

ἄλλη. ε. 260. α. 409. ἄλλω. α. 28.

ἀλλήλων. ε. 134. ἀλλήλοις. α. 403. ἀλλήλοισι. α. 379.

ἀλλήλοισιν. α. 347. 412. 436. ϑ. 230. 631. 635.

ἀλλήλοισιν pro ἐν ἀλλήλοις inter se. ἀλλήλας. α.

375. Flectitur tantum per Genitivum, Dativū & Accus. pluralem, idque in tribus generibus.

ἀλλήλας. ε. 249. 276. ἀλλήλας. α. 262.

ἄλλο. ε. 142. 156. 342. 701. α. 330. ϑ. 298. ἄλλοι.

ϑ. 147.

ἄλλοίω. ε. 822.

ἄλλοιος. ε. 481. *diversus* ab ἄλλο. ἄλλα alia, ἄλλα

sed, accentu differunt non ortu. ἄλλοις. ε. 723.

ἄλλον. ε. 406. 711. α. 157. 158.

ἄλλο. ε. 339. 443. 476. 676. ϑ. 462. 800. 822.

893.

ἄλλοτε. ε. 243. *interdum*. ε. 336. 481. 5507. 11. *aliās*

ε. 723. α. 359. ϑ. 830. 831. 833. 875.

ἄλλοτρίοις. ε. 34. Thema est ἄλλο. ἄλλότρεον. ϑ.

599. ἄλλότρεον κάμαρον σφέτερην ἐς γαστέρ' ἀμῶνιαι.

ἄλλοτρίως. ε. 393. ἄλλοτρίων. ε. 313.

ἄλλου. ε. 294. ϑ. 800. ἄλλους. ε. 475. ἄλλω. ε. 263.

ἄλλων. ε. 339. ϑ. 21.

ἄλμυρος. ϑ. 107. 964. *salsus*. epitheton. oceani.

Thema ἄλς ἀλὸς ἢ ματς.

ἄλοχον. ϑ. 886. ἄλοχ. & ἡ ἡχορ. ex α conjuncti-

vo quod est ex ἄμα & λέχος, ε. τὸ λέχος, quod

fit in eodem lecto cum marito. ἀλόχου. ε. 327.

ε. 18. 40. ἀλόχω. α. 87.

ἄλσ.

ἄλσος εἰς τοῦ *lucus*. ex ἄλλομαι *salio*, quod arbores veluti è terra profiliant. α. 70. 99.

ἄλύζεται ε. 361. *vitabit*, *fugiet*. fut. 1. med. ab ἄλυσκω *vito*. F. ξω. Thema est ἄλέω *molo*. item *vito*.

ἄλφειον θ. 338. ab ἄλφρος. α. ὁ nomen fluvii.

ἄλφης ἦεν ε. 82. α. 29. θ. 512. dat pl. poëticè & ionicè pro ἄλφης αἶς, ab ἄλφης ἦς ὁ *inventor*. ἄλφείω *invenio*.

ἄλωη ε. 597. 804. Thema. ἄλως ὡς ἡ *area*. Spiritus mutatur in orto. ἄλωην α. 291.

Ἄμ' θ. 80. 268. pro ἄμα ὑπᾶ, cum. cum Dat. ἄμα cum Dat. ἄμα βροντῇ cum tonitru. θ. 691. ε. 217. 439. α. 23. 404. ἄμαδὶς *Æolicè* pro ἄμαδὶς. θ. 689.

ἄμαιμακέτοιο α. 207. *indomiti*. ἄμαιμάκεται & ὁ ex α intensivo, quod est ex ἄζαν, & μαιμάω vehementer cupio, impetu feror, qui animo est in praelia admodum pronus. ἄμαιμάκετον θ. 319.

ἄμαξαν ε. 451. 453. 690. ἄμαξαν pro ἄμαξαν *Æolicè* ab ἄμαξα ἡς ἡ *plaustrum*. quasi dicas ἄμα ἄξονι, cum axe. ἀμάξη ε. 424. ἀμάξης ε. 454.

ἁμάρτη θ. 222. *peccaverit*. 3. sing. a. 2. act. subj. ab ἁμαρτάνω *pecco*.

ἁμαρτίνοον θ. 511. ex ἁμαρτάνω & νόος ὅς *mens*, qui mente peccat.

ἁμάρυσσε θ. 917. pro ἡμάρυσσε *splendebat*. ἁμαρύσσω *fulgeo*, *splendeo*. ex α ὀπίσθι καὶ & μαίρω *splendeo*.

ἁμᾶρ

ἀμαρτάναι infinitivi medii. ε. 390. 773. *metere*. Thema est **ἀμάω** ὤ. **ἀμᾶται**, ε. 776. colligit. *Metere* instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. prov. 6. **ἀμαυροτέρη** ε. 282. ionicè pro **ἀμαυροτέρα** obscurior. ab **ἀμαυρός** ἄ ὄν obscurus. ex α privat. & **μαίρω** *splendo* **ἀμαυρωθήη**. ε. 691. 3. sing. a. i. pass. optativi.

ἀμβατ ε. 679. pro **ἀναβατός**. *scanilis*, *pervius*. sic **ἀμβάινω** pro, **αἰαθαίνω**, Thema est **βαίνω**.

ἀμβολιργός ε. 411. *dilator operum*. ex **αἰαβάλλομαι** *differe*, *procrastino*. μηδὲν αἰαβαλλόμενος. & ἔργον & τὸ ὄρυς.

ἀμβροσίη θ. 69. ionicè pro **ἀμβροσία**. **ἀμβρόσιος** immortalis ex α privat. & **βροτός** ὃ ὁ *mortalis*. κατ' ἐπένθεσιν τῶ μὺ καὶ τροπικῶ τῶ ταῦ ἐς σίγμα **ἀμβροσίας** θ. 796. **ἀμβροσίην** θ. 640.

ἀμβρολον θ. 43. pro **ἄβρολον**. **βροτός** mortalis.

ἀμέγαρον *arduum*. θ. 666. Thema. **μεγαίρω**.

ἀμειβόμενος α. 117. *respondens*. **ἀμειβόμενα** *mutantes*. θ. 749. ab **ἀμείβω** *commuto*. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Accus. ἐξ-**αμείβο** θ. 654.

ἀμειλίγων θ. 659.

ἄμεινον comparativus ab **ἀγαθός** bonus. ε. 700. 312. 568. 749. *Adjectivum anomalum*. Cæteroquin **ἀμείνων** ex α epitatico & **μένος** *robur*: sic **ἀρείων** est ex ἄρης. **ἀμείνονα** α. 51. **ἀμείνω** ε. 19. 292. 318.

ἀμείνων

ἀμείνων. ε. 283. 443. 774.

ἀμελῶσιν. ε. 198. negligent. ab ἀμελῶ. ἀμειλῆς ex a priv. & μέλφ curæ est.

ἀμέρτης. α. 331. 2. sing. a. i. act. subj. à verbo ἀμέρδω πρῖνο. Thema μέρδω. ἄμερδε pro ἡμερδε. §. 698.

ἀμηχανίη. ε. 494. pro ἀμηχανία *difficultas*, ionicè. ab ἀμήχανος *minimè cautus, perplexus*. ex a priv. & μηχανή *machina*. ἀμήχανον ε. 83. 836. §. 295. 310. 589. *inexplicabilem*.

ἀμήσεις. ε. 478. ab ἀμάω. vide paulò ante ἀμᾶσθ. ἀμητῆ. ε. 382. 573. ἀμητὸς ἔσθ. *messis tempus*: sed ἀμητῆ ἔσθ. *messis*, ab ἀμάω *meto*.

ἄμεις. α. 87. pro ἡμεῖς *Æolicè, nos*.

ἄμμεσον. α. 209. pro ἀνὰ μέσον *in medio*.

ἄμοιβη. ε. 332. *talionem*, propriè, *mutationem*. ab ἀμείβω *muto*. F. ψω. præt. med. ἡμοίβα.

ἄμολγαιη. ε. 588. *lactea*. ab ἀμέλγω *mulgeo* ἡ melcke. ἄμολγὸς ἔσθ. *tempus*, quo mulgentur vaccæ.

ἄμοτον. α. 361. *insatiabiliter, incessantur*. ex α priv. & μοτὸς ἔσθ. *lineamentum*.

ἄμπαυμα. §. 55. *solatium*. pro αἰάπαυμα, ab αἰάπαυομαι. Th. παύω.

ἄμπέλαγ. §. 190. *per pelagum* pro, αἰάπέλαγος. θάλασσα *mare*. sed πέλαγος *uos*. τὸ *maris profunditas*.

ἄμπυκίδω. α. 181. à nominativo ἄμπυκίδης ἔσθ. *Atprysi filius*. ἄμπυκος. ἔσθ. *nomen viri*, ab ἄμ-

πυξ

πυξ υκος ὁ idem quod τὸ κάλλωτρον, *calien-*
drum, reticulum muliebre. ab ἀμπεχω *circumdo.*

ἄμυδις. α. 345. θ. 689. Adverbium idem quod
ἄμα *simul cum.* Æolicè.

ἄμύμνα. θ. 264. 1013. ab ἄμύμων ενϑ. ὁ ἢ idem
quod ἄμώμηϑ. vide Eustathium ιλ. β. 674.

ἄμύμωνϑ. α. 112. θ. 263. 654. ab ἄμύμων ενϑ
ῶ, *nomen viri*, valet idem quod ἄμωμϑ, qui
nihil commisit τῆς μυγμῆς h. e. derisione di-
gnum. à μύζω. ζω. *derideo.* ἄμύμων. α. 65. est
nomen Adj. Sic dicitur per tyncopen τῷ γάμ-
μα pro ἄμύμων.

ἄμύνοις. α. 240. ab ἄμύνω *juvo*: item *arceo, propello.*

ἄμφ. pro ἄμφι idem quod περι. ε. 203. α. 128.
159 200. 261.

ἄμφαθείζον. α. 64. *circumstrebebant.* ab ἄμφα-
θείζω. compositum est ex ἄμφι & ἄθαείζω,
quod est à Themate ἄραϑϑ. & ὁ *streptus*, li-
teris ρ & β transpositis.

ἄμφαραπῶνις. ε. 58. ab ἄμφαραπάω. ex ἄμφι &
ἀγαπάω *valde diligo.*

ἄμφεκάλυψε. ε. 165. α. 1. act. ab ἄμφικαλύπτω. ex
ἄμφι *circa*, & καλύπτω *tego.*

ἄμφρίπετο Thema. ἔπω. θ. 696.

ἄμφι præpositio *circa*, per τμηζιν *separatum cir-*
cum. ε. 73. 74. 539. α. 172. 179. 185. 220. 221.
224. 305. 314. 391. 402. 423. θ. 176. 190. 476. 778.
839. 848. 855.

ἄμφι Adverb. ε. 699. *circum*. §. 851. *seorsim*.

ἄμφιβάλλη. ε. 543. a. 2. aēt. subj. ab ἄμφιβάλλω.

ἄμφι—βάλλ'. α. 253. 254. per τμήσιν. βάλλ' pro ἔβαλλε. à Th. βάλλω.

ἄμφιβληστρον, rete quod à duobus utrimque projicitur in aquam. α. 215.

ἄμφιβολῆν. ε. 785. vide in Lexico βάλλω cum suis ortis. βολέω est à βολή *jacetus*. & hoc à præt. med. βέβολα.

ἄμφιγυῖς. ε. 70. α. 219. §. 571. 945. ex ἄμφι utrinque & γυῖον & τὸ *membrum*. qui claudicat ex utroque pede. ἄμφιέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλός. vide Eustathium in ὁδ. ω. 526.

ἄμφιδάμασι. ε. 652. ab ἄμφιδάμας nomen viri q. d. qui utrimque domat. ex ἄμφι & δαμάζω.

ἄμφι—ἔθεντο. α. 411.

ἄμφιλογίας. §. 229. disceptationes, quæ fiunt verbis. ab ἄμφιλογία, ubi ex utraque parte contenditur.

ἄμφιδεδή. α. 62. est. 3. sing. plusq. perfecti medii à δαίω divido, convivor, scio, comburo. in a. 2. aēt. ἔδαν. Hinc est præt. med. δέδω. Sicut à θάλλω τεθηλα, à καίω κεκηλα, &c.

ἄμφικαλύψη. ε. 553. 3. sing. a. 1. aēt. subj. ab ἄμφικαλύπτω Th. καλύπτω tēgo.

ἄμφιπολεύειν. ε. 801. obambulare. Th. πολέω *verso*. pro quo poëticè πολεύω *verso*.

ἄμφιρρύται. §. 983. ab ἄμφιρρύ. *circumfluit*. ex ἄμφι

ἀμφὶ & ῥύω pro ῥέω fluo.

ἀμφιῤῥω. §. 360. nomen mulieris. 4. contracto-
rum. ex ἀμφὶ & ῥέω &c.

ἀμφιτρίτη. §. 243. nomen mulieris, ex ἀμφὶ & τρι-
ζω strido, Fut. τρίσω. à circum strependo. ἀμφι-
τρίτης. §. 930. ἀμφιτρίτη. §. 254.

Ἀμφιτρυών. α. 37. 44. 80. Nomen viri, ex ἀμφὶ
circum & τρύω attero, macero, vexo. τρύμα pro-
priè foramen. item veterator. ἀμφιτρυώνι. α. 54.
ἀμφιτρυώνα. α. 2. ἀμφιτρυωνιάδης. x. 6. α. 165.
416. 433. 459. §. 317. filius Amphitryónis. per
epenthesein τῷ α metri causa pro ἀμφιτρυωνί-
δης x. 6.

ἀμφιχέαι. ε. 65. α. 1. aët. infinit. ex ἀμφὶ & χέω F.
χεύσω. aorist. 1. aët. ἔχευσα. & per syncopen τῷ
σ ἔχευα & per novam τῷ υ syncopen ἔχεα.

ἀμφοτέροι. α. 177. 436. §. 678. 942. ἀμφοτέρων. α.
382. §. 844. ἀμφοτέροισιν. §. 771.

ἀμφοτέρωθεν utrinque. §. 733.

ἀμφω ε. 772. α. 171. 419.

ἀμώμητ. α. 102. ἄμωμ. qui est absque omni
labe. §. 259. ex α priv. & μῶμ. x. 6. probrium,
dedecus. item derisor. ab Hebr. מום macula.
Hinc verbum μωμέομαι ἔμαι cavillor. proverb.
paronomasiasticum. ῥᾶον μωμῆαδς ἢ μιμῆαδς.

ἀμῶνται ab ἀμάω ᾧ §. 599.

ἀν. μέλλον δυνητικὸν vocula seu particula potentialis.
ποῦτε alioquin pro ea ponunt κε. καί. ε. 179.

206.256.428.596. vide infra ἔϋτ' αὖ. α. 246.331.
 ϑ. 392.

ἀνά. ε. 226. 326. 528. ϑ. 91.

ἀναβάλλεαι. ε. 408. differre, procrastinare. ἀνα-
 βαλλόμεϑ. ε. 410.

ἀνάγκης. ε. 15. ϑ. 517. κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης, dura
 ex necessitate. ὑπ' ἀνάγκης necessariò. ϑ. 615.

ἄτατον. α. 280. 3. pl. imperf. poëticè pro ἀτῆγον.
 ab ἄγω *duco*.

ἀνάελπτα insperata. ϑ. 660.

ἀναιδέα. ϑ. 312.833. ex α priv. & αἰδώς vide supra.

ἀναιδείη ε. 322. ionicè pro ἀναΐδεια *impudentia*. ab
 ἀναιδῆς ἐϑ. ὅ η. ex α priv. & αἰδὼς ὅϑ. ἡ *pudor*.
 αἰδὼς verò ex α priv. & εἶδω *video*, ab intuendi
 fuga. ἀναιδείηφι. ε. 357.

ἀνάιτιϑ. ε. 825. inculpatus. ex α priv. & αἰτία.

ἄνακτα. α. 179.354. ϑ. 985. ab ἄναξ rex. ἄνακτι ε. 69.

ϑ. 347.486.932. ἄνακτιϑ. α. 100. 226. 371. ϑ.
 493.843.859.

ἀνάξϑ. ϑ. 491. fut. 1. act. infin. ab ἀνάσσω *regno*.

F. ἀνάξω. Distinguitur ab ἀνάγω F. ἀνάξω ex
 sola contextus serie.

ἄναξεν. ϑ. 837. poëticè pro ἦναξεν ab ἀνάσσω.

ἀνάπνευσϑ. ϑ. 797. non respirans. ex α priv. &
 πνέω *spiro*.

ἀντρεψαμένη. ϑ. 990. abripiens. a. 1. med. part.
 à verbo ἀντρέπομαι. ex ἀνά & ἐρείπω *evertō*, at-
 traho.

ἀνάσσει

ἀνάσσει. §. 403. 506. ἀνάσσειν. §. 883.

ἀνασείσαζα. α. 344. *quatiens*, est. part. a. 1. act.
ab ἀνασείω Thema est σείω *moveo*.

ἀνασσειν. §. 1015. poëticè pro ἥνασσειν. 3. pl. imperf.
act. ab ἀνάσσω *regno*. ἀνάσσειν. α. 328. §. 850.

ἀναστροφᾶν. α. 121. præf. infin. act. ponitur infinitivus pro imperativo. Hellenismus. *converte*. ab ἀναστροφάω. Thema est στρέφω unde est στροφή ἢ ἡ *versio, flexus*, & hinc στροφάω *verso, circumago*. poëticè στροφάω *idem*.

ἄναυδῶ. *mutus*. §. 797. *idem* quod ἄφωνῶ. ἡ ἀὐδή *vox*.

ἄναυρῶ. α. 477. *sine aura, vento*. item *torrens* & *tum* est ex α *valde* & νάω *fluo*.

ἀναχάσασθαι. α. 336. a. 1. med. infinit. poëticè, pro ἀναχάζασθαι. ab ἀναχάζω *recedo*. Them. χάζω F. ἀζω.

ἀναφυζίζωτες. α. 211. videtur oriri à φυζίζω *influo*. φύσα ἢ ἡ *follis blas-balg*. Thema φυζιάω *sufflo*. Sed esse à φυζιάω *anbello* patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυτῶντες dicunt poëtae ἀναφυτίζωτες, ἀναφυσιάω ὦ poëticè ἀναφυσιόω sicut pro ὀρέω ὀρῶ dicunt ὀρέω, pro ζάω ζῶ, ζῶω, ἡβᾶω ὦ ἡβῶω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω verò præcedente syllaba longa. ἀναφυσιόντας verò ab ἀναφυσιόω, contractè ἀναφυτιέντας, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest.

ἀναψύξαι. ε. 606. α. ι. act. infin. ab ἀναψύχω *refocillo, recreo*. Them. ψύχω *refrigero*. Elegans *metaphora*. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum.

ἀνδιχα. ε. 13. pro ἀνάδιχα *divisim*. Adv. à διχα *dupluciter*. Thema. *dis bis*.

ἄνδρα. ε. 269. 315. 498. 702. θ. 369. 987. ἄνδρας. ε. 316. 370. 664. θ. 347. ἀνδράκι. ε. 19. 92. 228. α. 29. 388. 400. ἀνδράκιν. ε. 56. 82. 173. α. 351. θ. 877. 967. 1018. ἄνδρες. ε. 3. 218. 238. 306. 584. α. 238. 245. 272. 303. θ. 95. 435. ἄνδρεςσι. ε. 482. 636. ἀνδρῖ. ε. 300. 368. 678. 715. α. 55. 274.

ἀνδργόνθ. ε. 781. 786. 792. q. d. *viripara*. quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ.

ἀνδροντασίας. θ. 228. accus. pl. *strages* seu *cedes virorum*, ab ἀνὴρ & κτείνω *occido*. F. κτενῶ. P. act. ἐκταγκα. præc. med. ἐκπνα.

ἀνδροντασίη. α. 155. ionicè pro ἀνδροντασία.

ἀνδρμέου α. 256. ab ἀνδρήμεθ. *virilis*. per syn. speciei. *humanus*, idem quod βρότεθ, ἀνθρώπινθ.

ἀνδρῖς. ε. 283. 449.

ἀνδρφόνοισ. α. 98. ἀνδρφόνθ. α. 420. qui virum occidit.

ἀνδρῶν. ε. 59. 158. 525. α. 19. 27. 103. 148. 196. 270. θ. 47. 220. 457. 838. 897. 923. 935.

ἀνέρες. θ. 495. pro ἀνῆκε Atticè. ab ἀνῆμι. Th ἱημι. ἀνέθηκα.

- αἰνέθηκα. ε. 656. a. 1. αἶ. ab αἰνίσθημι.
 ἀνελόν|α. ε. 746. part. a. 2. αἶ. ab ἀναίρειω in a. 2. αἶ.
 ἀνείλον, in part. a. 2. αἶ. ἀνελών, ὄν|, ὁ. ἀνείλετο,
 sustulit. ab ἀναίρειομαι ἔμα. θ. 553.
 ἄνεμοι. ε. 643. ἀνέμοιο. ε. 549. ἀνέμοισι. ε. 669. ἄνεμον.
 θ. 30 $\frac{1}{2}$. ἀνέμου. ε. 516. 592. ἀνέμης. θ. 378. ἀνέμων.
 ε. 619. 623. θ. 253. 268. 846. 869.
 ἀνεπίξεσον. ε. 744. *impolitam, imperfectam*. Thema.
 ξίω rado, polio. F. ξέσω.
 ἀνεπὶ ῥέκλων. ε. 746. *nondum confectis*. h. e. in men-
 sa appositis. Thema. ῥέζω facio. F. ῥέζω. p. ῥρέ-
 χα. præt. pass. ῥρέγμα. &c.
 ἀνέρ. acc. ε. 749. ἀνέρη. ε. 190. 362. 752. ἀνέρας.
 ε. 492. ἀνέρες. 301. θ. 197. 432. ἀνέρα. dat. sing.
 ε. 324. 557. 811. α. 48.
 ἀνεφάνε|ο. θ. 710.
 ἀνήνορα. ε. 749. ἀνήνωρ iners, **er ist keins mans
werth**. ex a priv. & ἀνής vir.
 πολλάκις ἐν θαπέεσσιν ἀγήνωρ ἐστὶν ἀνήνωρ.
 ἀνής. ε. 263. 295. 355. 409. 411. 445. 453. 476. 493.
 496. 603. 700. 711. 729. α. 42. 129. 214. 408.
 ἀνήκεσον insanabile ἀκέω sano. θ. 612. θυμῷ κ' κε-
 δὴ ὅτ' ἀνήκεσον κακόν. ἐπ.
 ἀνθεῖ. ε. 580. ab ἀνθέω *floreo*. ἀνθ ε. τὸ *flos*.
 ἀνθεια. α. 381. nomen proprium loci.
 ἀνθεμόεσαν. θ. 878. ἀνθεμον κ. τὸ *flos*. ἀνθεμόεις. εσα.
floridus.
 ἀνθε|ιν. ε. 75. θ. 279. dativ. pl. ab ἀνθ ε. τὸ.
 ἀνθεῦσι.

ἀνθεῦσι. ε. 225. Doricè pro ἀνθῆσι & hoc pro ἀν-
θέεσι florent.

ἀνθ@. θ. 988. ἀνθη ης. ἡ πόμην urbis. α. 474.

ἀνθρωποι. ε. 108. 681. θ. 272. ἀνθρωπ@. Plato in
Cratylo. ὡς ἀναθρῶν αὐτῶν, attentè conside-
rans, quæ vidit. ἀθρέω ptopriè *video*. ἀναθρέω
suspicio, contemplor. per metaph. *considero, per-
pendo*. ὅπως Atticè pro ὧν præt. med. ab ἐπῶ
ὄψω. ἀνθρώποις. ε. 470. 556. 567. θ. 296. ἀνθρώ-
ποις. ε. 42. 51. 95. 102. 136. 199. 221. 268. 274.
277. 396. θ. 204. 407. ἀνθρώποιςιν. ε. 49. 193.
247. 676. 717. 809. α. 194. θ. 93. 906. ἀνθρώπου.
ε. 61. ἀνθρώπους. ε. 100. 197. 579. ἀνθρώπων. ε.
90. 109. 122. 142. 166. 178. 251. 258. 322. 416. α.
162. θ. 50. 302. 330. 416. 766. 879. 887.

ἀνήγαγον 3. pl. a. 2. subduxerunt. θ. 626.

ἀνίλω *tristitiam* ab ἀνία ionicè ἀνίη *mæror*. θ. 611.

ἀνίστη. θ. 157. poëticè pro ἀνίη, ex ἀνὰ & ἵημι. in
imperf. ἀνίλω ης. η & poëticè. ἀνίστηεν ες. ε. ἐτύ-
πτεσκον pro ἔτυπτον. Sicuti pro *λέε* *eram* poëtæ di-
cunt ἔσκον. ες ε.

ἀνίκη@. θ. 489. νικάω *vinco*.

ἀνιόντα. ε. 726. propriè *sursum euntem* h. e. *orien-
tem*, ab ἀνίημι ex ἀνὰ ἄνω & ἵμι *eo*, seu ἵημι *idem*
quod ἵμι. hinc a. 2. act. ἴον ες ε. tanquam ab ἴω,
sicut à λείπω est ἔλιπον &c.

ἀνίπτοιςιν. ε. 723. dativus pl. ἀνιπτογῆ τῇ ἰωῖα est
ionica. nū adjicitur ob vocalem sequentem. ἀ-
νιπ@.

νίπλος. ε. 738. ex α priv. & νηλός lotus. à νίπλω ψω.
 ἀνισάμω. ε. 575. ab ἀνίσταμαι. Th. ἴσημι.

ἀνολβίη. ε. 317. ionicè pro ἀνολβία, ex α priv. & ὀλ-
 βιος beatus. Th. ὀλβος & ὁ felicitas q. d. ὅλος βίος.

ἀνόςσι. ε. 522. in ossis, ex α priv. & ὀσέον ἔν τὸ
 os ossis.

ἀντ' pro ἀντὶ è regione. ε. 725. & proinde accen-
 tus in prima non debet esse.

ἄντα. α. 432. contra. Adv. item coram. ἀντάω ob-
 viam venio. ἀντίον idem. θ. 630.

ἀντεβόλησιν. α. 439. a. i. act. ab ἀντιβόλῳ occurreo.
 item panciscor cum Genit. F. ἦσω. præt. ἀντεβ-
 βόληκα. Th. βάλλω jacio, percutio.

ἀντρίφεται pro ἀνατρίφεται. θ. 763.

ἀντὶ pro ε. 57. θ. 489. loco 893.

ἀντία. ε. 479. Adverb. è regione idem quod ἀντίον.
 ab Adj. ἀντί. α. ον. ex adverso stans. Th. ἀντί.

ἀντιβίη. α. 150. 163. obviam Adv. ab ἀντίβι. ad-
 versus. ex ἀντὶ & βία vis.

ἀντιβόληται, ε. 792. a. i. act. infinit.

ἀντή. α. 444. ionicè pro ἀντία ex ἀντί. Th. ἀντί.

ἀντίον. ε. 592. vide ἀντία supra.

ἀντί. α. 361. 434. 449.

ἀντιφείζω. θ. 609 ἀντιφείζω ε. 208. propriè ob-
 vium se offerre. item contendo.

ἄντεφ. θ. 483.

ἄντομος. α. 64. ab ἄντοξ. υγ. ἡ propriè ambitus
 rota in curru. item orbita.

ἀνύσας. ε. 633. §. 954. part. a. i. act. ab ἀνύω vel ἀνύω perficio. Notetur τμητικῆς δια — ἀνύσας pro ἀνύcas metri causa *emensus*. ἀνύω in a. i. ἤνυκα & poëticè ἄνυκα. ἀνύσσης. ε. 393.

ἄνωγα. ε. 365. 401. 685. i. sing. præt. med. ab ἀνώγω *jubeo*. Verbum poëticum q. d. ἄνω ἄγω.

ἄξας. ε. 432. 2. sing. a. i. act. opt. ab ἄγνυμι seu ἄγω *frango*. F. ἄξω a. i. ἤξα. ἄξαιω. ε. 438. 3. pl. a. i. act. opt. ab ἄγνυμι *frango*. Atticè ἄξαια *as* ε in 3. pl. ἄξαιω, pro ἄξαιμι, *as*, *αι*, in 3. pl. ἄξαιεν.

ἄξενον. ε. 713. ab ἄξενον poëticè pro ἄξενον *sine hospite*. Th. ξένον *hospes, peregrinus*.

ἄξονα. ε. 422. 691. ab ἄξων. *ον*. ὁ *axis* ab ἄγω ἄξω circa axem rota agitur, circumagitur, axe immoto manente.

ᾄδον. §. 60. *cantus*. à præt. med. ἤοιδα. Thema. αἰείδω *canto*. αἰοιδῆ. α. 282. §. 44. αἰοιδῆν. ε. 581. §. 22. 83. 104. αἰοιδῆς. ε. 657. α. 205. θ. 48. 917. αἰοιδῆτι. ε. 1. αἰοιδῶ. §. 95.

αἰοιδῆς. ε. 26. §. 99. *cantor*. inde suprà αἰοιδῆ. αἰοιδῶ. ε. 26. αἰοιδῶν. ε. 206.

αἰκον. ε. 600. ex α priv. & οἶκον *domus*.

ἀοκον. ε. 483. ex α priv. & ὀκνῶ. ὁ *pigritia* ex ὀ & κινέω *moveo*, quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent.

ἄορ. ἄορος τὸ *ensis*, ab αἰέρω *tollo suspendo*. α. 221. 457. §. 284.

ἄουτον. α. 157. ab ἔτάω *vulnere*.

Ἀπ'. ε. 28. 546. α. 30. 275. 370. 384. 468. ϑ. 57. 62. 150.

ἀπαύ. α. 409. pro ἀπό sicut ὡραὶ pro ὡρᾷ &c. poëticè. Alia exemplaria habent ἀπό.

ἀπαυλὰ. ϑ. 989. mollia h. e. juvenilia, ab ἀπαλός *mollis* quasi ἀφαλός ab ἀφή tactus, quia mollia faciliè tanguntur.

ἀπαλοῖσιν. ϑ. 3. ἀπαλῶν. α. 279.

ἀπάλαμνον. ε. 20. pro ἀπαλάμανον ex α priv. & παλάμη, unde Latinorum *palmæ*.

ἀπαλήσεται. α. 409. *vagabitur*. fut. 1. med. ab ἄλῃμι vel ἀλάομαι ὦμαι *vagor*, erro. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. ἀπαλήζεται.

ἀπαλόχορος. ε. 517. quæ tenellum seu molle corpus habet. χρῆς οὖς ὁ *cutis*. Thema χρῶα *color*.

ἀπάνευθε. ϑ. 386. idem quod ἄνευ *sine*.

ἀπανήνασθαι. ε. 452. *recusare*. α. 1. med. infinit. ab ἀπαναίνομαι *recuso*. ex ἀπό & ἀναίνομαι quod est ab αἰνέω *laudo*. item *assentior*.

ἀπάνηα. ε. 687. ἄπαντες. ε. 57. ἀπάντων. ε. 115. ϑ. 422. 813. 981. ἀπασέων. ϑ. 79. 361. ionicè pro ἀπασῶν. ἀπαζιν. ε. 193.

ἀπάνηη *ubique*. ϑ. 524. confer *ιλιαδ.* η. 183.

ἀπάτῳ. ϑ. 224. ἡ ἀπάτη ex α priv. & πάτῳ ὁ *via* quum à vera via abducimur. ἀπατήρει. ε. 46. ab ἀπατάω *decipio*. ἀπατεῶν ὧν ὁ *impostor*.

ἀπεδερτόμησεν. ϑ. 281. *caruit amputasset*. α. 1. act. indicat: ex ἀπό & δερτομέω *cervicem abscindo*.
ex δερμῇ

ex δειρή ἧς ἡ *cervix*, *collum*. & Τέμνω in præt. med. τέτομα *refecui*.

ἀπείρατον. §. 878. ἀπείρατ@. α. 204. §. 109. ex α priv. & πέρας. αἰ@. τὸ *finis*.

ἀπείρωνα. ε. 159. 485. §. 187. ab ἀπείρων ον@. ὁ ἡ α. 472. §. 676. ex α priv. & πέρας απ@ τὸ *terminus*.

ἀπέκτανεν. α. 11. 3. sing. a. 2, aet. indic. ab ἀποκτείνω *occido*. Th. κτείνω.

ἀπελάμπετο. α. 72. Th. λάμπω.

ἀπελείβει. α. 174. 268. 3. sing. imperf. med. ab ἀπολείβομαι *destillo*.

ἀπιμνήσασθω. 3. pl. a. 1. med. §. 503. ab ἀπομιμνήσκω.

ἀπιάντ@. ε. 365. pro ἀπόντ@ ionicè, ab ἄπειμι *absūm*.

ἀπέσασθ@. §. 331. ab ἀπέσας αἰ@ ὁ *nomen viri* q. d. *qui non cecidit*.

ἀπέσσυθεν. §. 183. 3. plur. a. 1. pass. Æolicè pro ἀπιδεύθησαν, sic ἐτυφθεν pro ἐτύφθησαν Æolicè. poëticè σ duplicatur & ε abjicitur. Th. σάω. σεύω. *monuco*.

ἀπέσσυτο. §. 859. 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπιδέσσυτο. σεύω in præt. pass. σέσσυμαι poëticè ἔσσυμαι, item ἔσσυμαι.

ἀπέχω@. ε. 643. omittant, abstineant

ἀπήμασθ@. §. 955. *illatus*. πῆμα τ@ τὸ *noxæ*, unde πημαίνω *noceo*. ἀπήμων. ε. 668.

ἀπὸ — ἤμησε *demeffuit*. §. 180.

ἀπλωῆς

ἀπλωής. α. 273. immitis, ex δὲ δὲ ἡνία habena. π non mutatur in φ, more Æolum, qui fugiunt aspirationem.

ἀπήυρα. α. 428. 3. sing. imperf. act. ab ἀαυράω. Th. αὔρα. ἀπαυράω ergo est quasi τὴν ἀνάπνευσιν ἀφαιρῆμαι: aufero respirationem. h. e. occido.

ἀπῳρεῦντ'. α. 234. pro ἀπῳρεῦντο. 3. pl. imperf. med. indic. Doricè pro ἀπῳρεῖντο, ab ἀπαιωρέω ὦ ex sublimi dependeo. Themà est. αἰωρέω ὦ. sursum tollo.

ἀπισία. ε. 370. diffidentia.

ἄπλαστοι. ε. 147. θ. 151. pro ἀπροσέλαστοι intractabiles. Alii vertunt ineffigati, informes, ex α priv. & πλαστός fictus à πλάσσω fingo.

ἄπληϑ. θ. 153. Doricè pro ἄπληϑ, & hoc pro ἄπληϑ per syncopen τῆ σ. Thema. πλήθω ἄπληϑ. θ. 709. ἄπλητον. α. 268. θ. 316. ἄπλητοι. α. 230. 250. ἀπλήτων. α. 147.

δὲ. ε. 195. 548. 569. 733. 736. δὲ δαιτός à convivio h. e. post convivium. ε. 740. δὲ πηνιάζοιο θεῶν ex manu deorum. ε. 741. 746. α. 7. bis ab α. 294. 455. 456. 464. θ. 97. 180. 302. 425. ἀπ' ἀρχῆς. ab initio.

ἀπογυμνωθεῖς. ε. 728. part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνόω. Th. γυμνός.

ἀποδοῦναι. ε. 347. a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι ἀπο — δοῖν. ε. 186. 3. pl. a. 2. act. opt. poëticè pro ἀποδοίησαν. τμήζης.

ἀποδρέπε. ε. 609. *decerpe*. ab ἀποδρέπω. δρέπαιον ε.
τὸ falx.

ἀπὸ — δύσαι. α. 329. *exuere*. *spoliare*. a. i. act. infinit.
ab ἀποδύω exuo. Thema. δύω. Linea hæc — solet
τμηζιν notare. ἀπὸ — δύζιν. α. 67.

ἀπὸ — ἔληται. ε. 603. 3. sing. a. i. med. subj. ab
ἀφαιρῶμαι.

ἀποθείσθ. ε. 760. a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθηναι.

ἀποθρῶσκωσιν. α. 375. 3. pl. præf. subj. subject. Thema.
θρώσκω *salio*.

ἀποθύμιον. ε. 708. *alienum ab animo*. ex ἀπὸ & θυ-
μός. ε. 6.

ἀπὸ — κέρσε. α. 419. *incidit*. 3. sing. a. i. act. ab
ἀποκείρω *detondeo*, item *decutio*, *spolio*. Th. κεί-
ρω. F. κερῶ. & κέρζω ad formam τῷ ὄρω *excito*. in
fut. ὀρῶ & ὀρσω.

ἀποκρύπιασκε. θ. 157. vel ἀποκρύπιασκε pro ἀπέκρυπτε
3. singul. imperf. act. ab ἀποκρύπια *occulto*,
abscondo. α pro ε ἀνώμαλον. τύψασκε quidem di-
citur pro ἐτύψας propter α, sed in ἀπέκρυπτε nul-
lum est α.

ἀπολείψας. θ. 793. part. a. i. act. ab ἀπολείπω *re-*
linquo. ἀπολείπων. ε. 487. 694. •

ἀπολήγοι. ε. 486. 3. sing. præf. act. opt. ab ἀπολήγω
desino.

ἀπομείρεται. ε. 576. θ. 801. Thema. μείρω *partior*.

ἀπονοστήσαντα. ε. 733. part. a. i. act. ab ἀπονοστίω *ali-*
cunde revertor. Thema. νοστίω *redeo*.

ἀπόλλυ-

ἀπόλλυται. ε. 761. ab ἀπόλλυμι *perdo*. ἀπόλλυμαι *per-*
eo. a. 2. med. ἀπωλόμην. perii.

Ἀπόλλωνων. ὁ. α. 68. 478. Sol eo notatur, pro
ut Latini dicunt, *Non semper ridet Apollo*. Plato
in Cratylo derivat ὄζα τὸ ἀπολύειν quod nos
liberet à malis, nempe à frigore, & sterilitate,
quæ soli tribui queunt ceu Dei organo. Eu-
stath. in οδυσ. γ. 279. θ. 323. ἀπόλλων. α. 58.
70. 100. θ. 194. ἀπόλλωνι. θ. 349. ἀπόλλωνα. ε.
769. θ. 14. 918.

ἀπόλοιτ'. ε. 346. 3. sing. a. 2. med. opt. vide pau-
lò antè ἀπόλλυται. ἀπόλοιτο. ε. 46.

ἀπὸ — λύζαι. α. 447. a. 1. act. infinit.

ἀποπέμπειν, remittere. ε. 87.

ἀποπνέισα. θ. 324. part. præf. ab ἀποπνέω pro πνέω
poëticè πνεύω.

ἀπόπροθι. ε. 388. Thema πρῶ.

ἀποπιάμην. θ. 285. a. 2. med. part. ab ἀφίπια-
μαι. ex ἀπὸ & ἵπιαμαι volo. ας.

ἀποπύσσει. ε. 724.

ἀπορνήμηναι. θ. 9. part. præf. pass. part. Th. ὀρνημι, ὀρνη-
μαι pro ὀρω.

ἀπορραΐσειν. θ. 393. fut. 1. act. ab ἀπορραΐω *destruo*.
item *careo*. Thema. ραΐω.

ἀπορρίψοντι. α. 215.

ἀπορρύττει. ε. 593. ab ἀπόρρυτθαι *deorsum fluens*. ἀ-
πὸ ρρύω. Thema. ρύω idem cum ρίω. fut. ρεύσω
fluo.

ἀπὸ — τάμειο. ε. 423. 2. sing. 2. 2. med. opt. ab ἀποτέμνω.

ἀποτάνυται. ε. 245. τίτυμι & τίτυμαι, idem quod Thema τίω ρυνίο, honoro.

ἀποτίση. ε. 258.

ἀποτμήξας. θ. 188. part. 2. 1. aēt. ab ἀποτμήγω. ξω. pro ἀποτέμνω Thema. τέμνω.

ἀπουραῖοι. α. 173. privati. per syncopen pro ἀπερζαῖοι part. 2. 1. med. à verbo ἀπερζίζω proprie abduco in montem. ὅρϙ & τὸ & ionicè ὅρος εὐς. τὸ mons. Sed magis probatur hæc Analysis, qua deducitur ab ἀπερζίζω pro ἀφορζίζω extermino, alieno. ubi π pro φ, Æolicè. Æoles enim mutant spiritum asperum in tenuem & pro ὅρος dicunt ὅρος, pro ἀφῆκε dimisit, ἀπῆκε.

ἀποφθιμύς. θ. 606. φθίω.

ἀποφθινύθισι. ε. 241.

ἀποφθίζε. ε. 664. 3. sing. 2. 1. aēt. opt. Æolicè pro ἀποφθίζαι Th. φθίω, φθίω, pro quo etiam dicitur φθινύθω, φθίρω.

ἀπύρω. ε. 523. ἀπυρϙ οἶκϙ frigida domus.

ἀπώλεεν. ε. 244. 2. 1. aēt. indic. Th. ὅλλυμι.

Ἄρ. θ. 838. per metathesin pro ῥα.

ἄρ pro ἄρα. Differunt ἄρα utique ἄρα an, & ἄρα αἶ ἢ precatio. item imprecatio. sæpe redundat, & est μόριον συμπληρωματικόν. vide. ε. 49. α. 36.

46. 217. 251. 291. 310. 384. 433. θ. 478.

ἄρα. ε. 11. 77. 79. 184. 370. α. 85. 201. 235. 368. 429.

θ. 75.

θ. 75. 144. 167. 283. 303. 397. 805. 848. 938. 1008.
ἀρά execratio ionicè *ἀρή* ἥς. θ. 657.

ἀραβιῦται. α. 249. *corcutientes* non sine stridore.

Doricè pro *ἀραβῆσαι* ab *ἀραβίω* ὡ *strepitum* seu *fragorem* edo. *ἄραβῶ* & ὁ. α. 404. *strepitus* propriè armorum cadentium in terram. *δῆπῶ* sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. *φλοῖσῶ* sonus fluctuum in mari. *ἦχῶ* sonus reciprocus. *φθόγῳ* sonus vocis humanæ. *βρόμῶ* sonus ignis crepitantis, *τόνῶ* sonus fidium. *κτύπῶ* sonus ex percussione ortus, &c.

ἀραιαί ε. 807. ab *ἀραιός* ἁ ὄν *rarius* α *ιππ*. ὁ *σ*. *πυκνός* *densus*.

ἄραξεν pro *ἤραξεν* ab *ἀράσσω*.

ἀραρυῖαι. α. 271. g. f. pl. num. part. med. ab *ἄρω* *apto*. in præt. med. *ἤρα* & facta reduplicatione. *ἄρηρα*. poëticè *ἄραρα* *adaptatus* fui. *ἀραρυῖαν*. α. 137. θ. 608.

ἀράς. ε. 724. ab *ἀρά* ἁς ἡ *precatio* ὁ *c* *dira*.

ἀράχνης & ὁ. ε. 775. *araneus*. quem Tzetzes definit *ζωῦφιον* h. ε. *ζώδιον ὑφαρξεργόν*. *ἀράχνια*. ε. 473. *tela araneorum*.

ἀργαίω. θ. 484. *Argao*. *ἄργῶ* & ἡ *nomen* urbis in peloponneso.

ἀργαλέ. θ. 739. 810. *ἀργαλέῳ*. ε. 482. pro *ἀλγαι* *λέῳ*. *ἄλγῶ* εῶ. τὸ *dolor* priori λ *mutato* in ρ *ad vitandam* *κακοφωνίαν*. *αργαλέου*. θ. 880. *ἀργαλέη*. ε. 760. *ἀργαλέη*. ε. 638. in *dimensione*

Q

(quam

(quam alii vocant scanfionem) pronuntian-
dum. ἀρχαλή. αρχαλής. α. 43. ἀρχαλέον. ε. 66. 227.

9. 369. ἀρχαλέων. ε. 92. 9. 602.

ἀργείλῳ. 9. 12. vide paulò antè ἀργαίῳ.

ἀργυφόνῳ. ε. 68. 84.

ἀργυφόνῳ. ε. 77. epitheton Mercurii. ex ἄργυρ
nomen canis & φόντης per syncopen pro φονη-
τῆς occisor à φονέω occido, ὅτι ἄργον τὸ κύνα ἀκείλει
τῇ τεσι τὰ λυσώδη καὶ ἄτακτα ἐνθυμήματα. Est inter-
pretatio Tzetzis, quia Argum canem sustulit
h. e. cogitationes furiosas & confusas. Thema.
φένω ἀργέσω. 9. 870. Genit. ionicus pro ἀρ-
γέσῃ. ἀργέσης & ὁ piger) (celer. ἀργέσω. 9. 379.
ἀργέτι pro ἀργῆτι, ab ἀργῆς ἦτος ὁ candidus. Thema
ἀργός albus.

ἄργλῳ. 9. 140. à nominativo ἄργης & ὁ, nomen
proprium Cyclopi.

ἀργυρέη. α. 225. ab ἄργυρ. ab ἀργός. est album
metallum. ἀργυρέης. α. 295. 9. 791. ἀργύρειοι. α.
183. 188, 212. ἀργυρέοισι. 9. 779. ἀργυρέειν. α.
298. ἀργύρεον. ε. 127. contractè ἀργυρεῖν.

ἀργυραδίνῳ. 9. 340. δίνη ης ἡ vortex, gurges h. e. ar-
genteos vortices habentem.

ἀργυρόπεζα. 9. 1006. argenteos pedes habens. ex ἄρ-
γυρ. argentum, & πέζα Doricè pes.

ἀργυρῶ contractè pro ἀργυρέῳ. ε. 143. ἄργυρ. & ὁ
argentum ab ἀργός candidus.

ἀργυφῆ. 9. 574. ex ἀργός albus, & ὑφή ab ὑφαίνα.
ἄρδηςκα

ἄρδηνσκ & ὁ nomen fluvii. §. 345.

ἄρπον. ε. 157. ab ἀρείων masculino *melior in pralio*
ab ἄρης ε. ὁ. Mars. ε. 205. ἀρείονα ε. 191. α. 120.

* Ἀρεος. α. 98. 191. 450. ab ἄρης Mars. variè flecti-
tur. In Genit. ἄρε & ἄρηος. ε. 144 item ἄρης
ἄρ & ionicè ἄρεω. ἄρες. α. 446. vocativi casus, ubi
η mutatur in ε in prima contractorum.

ἀρέζαστο. α. 255. 3. pl. a. i. med. ab ἀρέσκω F. ἀρέζω.
a. i. aët. ἤρεσα *placo*. item *placeo*. ἀρέσκομαι in
a. i. med. ἤρεσάμην & poëticè ἀρεσάμην ω. ατο.
placavi.

ἀρετή ε. 311. ἀρετῆς. ε. 287. ab ἀρέσκω. per virtu-
tem *placemus*.

ἀρέσθ. a. 2. med. inf. ab ἄρω *consequi*. regit Acc.
§. 628.

ἄρη' pro ἄρηα ab ἄρης mars. α. 457. ἄρηα. §. 922.

ἄρηαι. ε. 630. α. 107. 2. sing. a. 2. med. ionicè
pro ἄρη. ἄρωμαι ἄρη ἄρηται. pro ἄρη secunda per-
sona ἄρηαι. Thema ἄρω.

* ἀρηγέμεν. α. 121. ionicè pro ἀρήγην ab ἀρήγω *au-
xilior*.

* Ἀρηί. §. 933. 926.

* ἀρήϊα. α. 108. *Manvortia*. ab ἄρης. ηος. ὁ Mars. ἀρήϊ-
Φίλος *bellicosus*. ἀρήϊον. α. 2. 66. ἀρηίφίλω.
§. 317.

* Ἀρῆω. α. 59. 333. 425. pro ἄρηα. Sic in Novo Te-
stamento legimus σωθέντων pro σωθέν. vide
Lexicon N. T.

ἌρηⓄ. ε. 144. α. 109. 181. 434. 434. vide suprā ἄρος.
ἀρηρῶς. §. 812. vide suprā ἀραρυῖα.

ἄρης mars. α. 192. 346. 357. 441. ὠρᾷ τὸ ἄραι ἀ tol-
lendo. Teutonicè **krieg von kriegem**.

Ἄρης. α. 29. 128. ionicè pro ἀράς. ab ἀρᾷ αἷς ἡ dira,
damnum, item *preces*.

ἀρητιάδην. α. 57. ab ἀρητιάδης & ὁ nomen patrony-
micum.

ἀρθεῖς. ε. 549. α. 1. pass. part. ab ἄρω tollo.

Ἀριάδην. §. 947. ἀριάδην ης ἡ nomen mul.

ἀριδείκετα. §. 385. ex ἀρι in compositione valet *val-*
de & δεικτά pro δεικτά ex δεικνυμι ostendo. ἀριδεί-
κελον *praeclarum*. §. 532. 543. ἀριδείκετα.

ἀρίζηλον. ε. 6.

ἀρίμοικον. §. 304. nomen loci.

ἌριστῳⓄ. §. 977. nomen viri.

ἄριςⓄ. ε. 583. 692. 717. ab ἄρης mars. propriè *bel-*
licosissimus. per syn. sp. verò *optimus* in re qua-
vis. ἀρίση. εργ. 277. 469. 779. ἀρίση. ααω. 48.
ἀρίσω dual. ε. 436. ἄριστοι. ε. 799. ἀρίσω. ε. 764.
812. 818. ἄριται. ε. 36.

ἀρκίσει arcebis. α. 358. ab ἀρκίω. ἴσω.

ἄρκιⓄ. ε. 368. 499. 575. *promptus, utilis, sufficiens*.
ab ἀρκίω. ἄρκιον. ε. 349.

ἄρκτον. α. 186. ἄρκτⓄ & ἡ *ursa*. per metony. adj.
pars mundi borealis.

ἀρκτῆρⓄ. ε. 564. *ursa cauda*. ἔρᾷ αἷς ἡ *cauda*. & ἄρ-
κτⓄ & ἡ *ursa*. ἀρκτῆρον. ε. 608.

ἄρμα τ⊙. τὸ κυττῆς ab ἄρῳ *adapto*. α. 97. 324. 342. 463.

ἄρμαλιλί. ε. 765. ionicè, ab ἄρμαλια ἀς ἡ cibus, *de-*
mensum. Thema. ἄρῳ. ἄρμαλιῆς. ε. 558.

ἄρματ⊙ κυττῆς. α. 64. 309. ἄρματι. ε. 63.

ἄρμενα. ε. 405. 540. 806. α. 84. 116. pro ἀρόμνα
ab ἄρῳ. Sic παρέχεθιν ἄρμνα πάντα. 9. 639.
ἄρμνον. ε. 630. ἄρμν⊙. ε. 422. 615. 784. in f. g.
pro ἀρόμνος ab ἄρῳ fut. ἄρῶ & ἄρῶ. Sic ἱκμνος
pro ἱκόμν⊙ ubi est syncope & ἱspiritus muta-
tio Æolica.

ἄρμονή. 9. 975. ab ἀρμόζω *concinnum reddo*. vide
Th. ἄρῳ. ἀρμονίῳ. 9. 937.

ἄρνας. 9. 23. ab ἄρς ἀρνός. ὁ, *agnus*.

ἄρνη. α. 381. nomen urbis. ἄρνῳ. α. 475.

ἄρνήται. ε. 406. pro ἀρνήται. 3. singul. præf. med.
subj. ab ἀρνήσμαι ἔμαι.

ἄρξαρχ. ε. 779. 813. α. 1. med. infin. ab ἄρχω.

ἄροης. ε. 477. 2. sing. præf. aët. subj. ab ἀρόω ῶ. *aro*
in fut. ἀρόῳ.

ἀρόμμεναι. ε. 22. pro ἀρόμναι poeticè duplicatur μῦ.
pro ἀρόειν *arare*. Doricè ἀρόμναι ab ἀρόω, *aro*.

ἀρόσης. ε. 483. α. 1. aët. subj. ab ἀρόω. F. ὄρω. α. 1.
aët. ἤροσα. ἀροτῆρα. ε. 403. ἀροτῆρες. α. 286.

ἀρότοιο. ε. 382. 448. 458. genitivus poeticus pro
ἀρότε ab ἀροτος & ὁ *aratio*, sed ἀρατός & ὁ *tempus*
arandi. vide ἀρόσης. ἀροτ⊙. ε. 456.

ἀροτρα. ε. 430. ἀροτρον & τὸ *aratrum*. ε. 437. ἀρότρου.

ε 465. 614.

ἀρουῖν. ε. 427. pro ἀρίειν extra crasim, ab ἀρίω.

ἀρουρα. ε. 117. 171. 235. arvum h. e. terra arata, cul-
ta. ἀρουρα. ε. 459. ἀρουραν. ε. 426. 461.

ἀρώων. ε. 458.

ἀρπάζων. ε. 38. ab ἀρπάζω rapio. ἀρπαχίος. ε. 682.

ἀρπαχιά. ε. 318.

ἀρπαξ. ε. 354. hinc per metathesin est Latinorum
rara.

ἀρπας. ε. 571. ἀρπη ης ἡ falx idem quod δρέπανον.

ἀρπῶ. θ. 175. 179.

Ἀρπυίας. θ. 267. ἀρπυια ας ἡ raptrix.

ἀρρήκιοισι. ε. 96. infractis ab ἀρρήκῳ infractus.

Th. ῥήσω vel ῥήγνυμι frango.

ἀρρητοί. ε. 4. obscuri, qui non sunt in ore hominum.

ἀρράμδμ. α. 320. part. a. 1. med. ab ἄρω.

ἀρσενε. ε. 435. dualis numeri ab ἀρσεν vel ἀρσέν mas.

ἀρσενες. θ. 667.

ἀρτεμιν. θ. 14. 918. ab ἀρτεμις ιδ. ἡ nomen Idoli
q. d. ἀρτεμῆς perfectus. vel ut alii volunt ὡς τὸ
τὸν αἶρα τέμνειν.

ἀρτίπδα. θ. 29. ex ἀρτῷ perfectus, integer & ἔπ-
scymo. ἀρτιπῆς εὖς ὁ ἡ verborum concinnator. pro ἡ
ἀρτιπῆς εὖς dicitur etiam ἡ ἀρτίπδα.

ἄρτον. ε. 440.

ἀρυσάμδος. ε. 548. part. a. 1. med. ab ἀρύομαι haurio.

ἄρχεσθ. ε. 382. pro ἀρχεσθ incipe. Hellenismus, ubi

Infinitivus ponitur pro imperativo. ἀρχεσθαι.

ε. 807.

ε. 807. ἄρχεται. α. 395.

ἄρχη. ε. 707. 2. singul. præf. med. subj. in prima persona ἄρχωμαι ἢ ἦται. ἀρχῆς. θ. 45. 156. 203. 408. 452. ἀρχὴ ἥς ἢ. ἐξ ἀρχῆς *ab initio*. ἀρχόμηνος. ε. 465. incipiens. ἀρχόμηναι. θ. 48. ἀρχουμένου. ε. 366. ἀρχώμεθ'. θ. 1. pro ἀρχώμεθα. θ. 36. *incipiamus*. præf. med. subj.

Ἄς α. 6. θ. 187.

ἄσβεστος. θ. 849. ex α priv. & σβέσθς ex σβέννυμι. F. σβέζω, *extinguo*. ἄσβεστου. θ. 852.

ἄσβολον. α. 185. nomen proprium auguris.

Ἄσιη. θ. 361. ionicè pro ἄσία ας ἢ ab ἄσις εως ἢ *litus*. ab ἄζω *exsicco*.

ἄσκητόν. ε. 544. nomen verbale *exercitatum*. ab ἀσκήω *exerceo*.

ἄσκη. ε. 638. pro ἄσκρα ionicè. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκρα ας. ἢ quercus sterilis.

ἄσπον. θ. 796. Adverb. *propius*, ab ἐγγύς in comparativo ἐγγίων & ἔσπων, quod etiam dicitur ἄσπων. in neutro genere ἔσπον & ἄσπον.

ἄσπασίως Adverb. *libenter*, *cum amplexu*: ab ἀσπάζομαι ex ἄμα & ἀπᾶω *amplexor*. α. 45.

ἄσπασον. α. 42.

ἄσπετον. ε. 377. θ. 694. ἄσπετον ὄλβον *ingentes opes*. ἄσπετος ὁ ἢ *ingens, immensus*, ex α priv. & ἔσπομαι, pro ἔπομαι *sequor, consequor, assequor*.

ἄσπίδος. α. 417. ab ἀσπίς ἴδος ἢ *scutum*. ἀσπίζω *scuto defendo*.

defendo.

ἀσεμφής. §. 812. pro ἀσεμβής *immotus*. utrumque est usitatum. Th. σέμβω. *assiduè moveo*. item *contumelia afficio*. ἀσεμφίως firmiter. §. 748.

ἀστέρα. §. 381. ab ἀστήρ ἐρ^ω ὁ ein stern.

ἀστερίων. §. 409. nomen mulieris proprium q. d. *Stellatam*.

ἀσπερόνθ. §. 127. θ pro τ ob sequentem spiritum asperum. ἀσπερόεις εἶσα εν. *stellis plenus*. α. υπ.

ἀσπερίεντα. §. 470. ἀσπερόεντος. ε. 546. §. 106. 414. 463. 808. 891.

ἀστροπῆ. α. 322. §. 691. ab ἀσράπῃ. §. 690. *fulguro*. F. ψω. in α. 2. ἤσραπον. præt. med. ἤσραπα. Hinc est ἀσραπή, & poëticè ἀστροπή. ἀστροπήτης. §. 390. *fulgurator*. ab ἀστροπή.

ἀστήρ. ε. 415. 563.

ἄσρα. §. 110. pl. ab ἄσρον α. τό.

ἀσραῖον. §. 376. nomen proprium viri. ἀσραῖω. §. 378.

ἄσρ. εἰς. τὸ urbs. quintæ simplicium. Hinc Latino- rum *astutus*. ἀσῆ^ω elegans, bellus, scitus. §. 91.

ἀσύμφορον. ε. 780. §. 593. *incommodus, noxius*.

ἀλφαλές. §. — 128. vide σφάλω. ἀλφαλίως. §. 86.

ἀλφοδελω. ε. 41. ἀσφόδελ^ω genus planta.

ἄρχετον. §. 832. ab ἄρχε^ω. α. ὁ ex α priv. & ἴχω seu χίω *contineo, coerceo*, h. e. qui coerceri nequit.

ἄταισι. ε. 411. pro ἄταις, ab ἄτης ἡ *damnum*, ἀτάω lado.

lato.

αἰτάλλων. ε. 130. ab αἰτάλλω *cresco, delicatè more pueri alor.* αἰτάλος *tener, immitis.*

αἰτάρ. α. 470. §. 198. vel αὐτάρ *poëticè, idem quod in prosa ἀλλά sed.*

αἰτάρηρις *noxius.* Thema αἴτη *damnum.* §. 610.

αἰτάρβητον. α. 110. ταρβέω *perterrefacio.*

αἰτάσθαι. §. 996. ὅπῃ θάλλει ἡ αἴτη, *ubi viger noxa.* αἰτασθάλου. §. 164. αἰτάσθαλον. ε. 133. αἰτασθάλιας, *accusativi casus peccata.* ε. 259. αἰτασθάλιη. §. 209. αἰτασθάλιης *genitivi casus stultitie.* §. 516. εἵνεκ' αἰτασθάλιης *propter improbitatem.* αἰτάσθαλα. ε. 239.

αἰτενῆ *intento,* ab αἰτενῆς ex α *intensivo quod est ex ἄραν valde & τείνω tendo.* §. 661.

ἄτεκνον. ε. 607. ἄτεκνος *carens sobole.*

ἄτερ. ε. 91. bis 113. 703. α. 15. §. 132. *sine.* idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα.

ἄτερπῆ. ε. 645. τέρπω *delecto.*

ἄτη. ε. 229. non tantum *damnum* significat, ut est prov. ἐγὼ οὐκ ἔχω δὲ ἄτη, *sponde prestò noxa est: sed etiam peccatum.* *ιλιαδ. ἰῶτα v. 115. atque ita est ab Hebr. קטן / ἄτλω. α. 93. §. 230. ἄτησιν. ε. 214. 350. pro ἄταις ionicè αἰτῆς, jota in fine paragoge ionicà.*

ἄτιμῆσσι. ε. 183. ab ἄτιμος. §. 395. *inglorius.* quod est à τίω *honoro.* F. τίσω *præter. act. τέτικα. præter. pass. τέτιμαι,* unde est τιμή.

ἄτιταλλέμεναι. §. 480. Doricè pro ἄτιτάλλειν, per
epenthesis. τῆ τι pro ἄτῳ. vide paulò ante
ἄτῳ.

ἄτλαγενών. ε. 381. genit. pl. ab ἄτλαγενής ὁ ἢ Atlan-
te patris. ἄτλας α & αἰῶ. declinatur duobus
modis. §. 509.

ἄτλασις. ιδος. ἡ. §. 938.

ἄτμῃ. §. 862. ab ἄω σπῖρο. epenthesis literæ τ.

ἄτρεμέωσι. ε. 537. 3. pl. præf. subj. ab ἄτρεμῖω im-
motus maneo. Th. τρέω.

ἄτροπ. α. 259. Nomen proprium parca. quæ
sic dicitur à minimè parcendo κατ' αὐτίφραζιν.
ἄτροπον. §. 218. 905. ἄτροπ. ex α priv. &
τρέπω verto. quod non possit verti & averti.

ἄτρυγέτοιο. §. 413. 808. pro ἄτρυγέτης poeticè. ἄ-
τρυγέτος sterilis, non fructuosus. §. 695. ex α. priv.
& τρυγή triticum, vindemia, ubi nullus est fru-
ctuum proventus. ἄτρυγετον. §. 131. ἄτρυγέτω.
§. 241.

Ἀτρυτώνλω. §. 925. Ἀτρυτώνη idem quod Ἀτειρής ἢ
ἄτρυλος q. d. nullis laboribus exhausta. Epitheton
Minervæ. Th. τρύω.

Ἄυ iterum, rursus. ε. 293. α. 51. 124. 283. 285. 472.
§. 139. 147. 214. 270. 405. 453. 834. 835. 879.

ἄυαλέος. ε. 586.

ἄυαζεαι. ε. 476. ionicè pro ἄυγάση 2. sing. fut. 1.
med. indic. ab ἄυγάζομαι. Thema. ἄυγή.

ἄυχένα. ε. 813. ἄυχλὺς ἑνός ἢ cervix.

αὐδῆ, §. 39. vox ab αὖω *clamo*. item *exsicco*. αὐδῶ.
ε. 61. α. 278. 396. §. 31.

αὐλῶ. ε. 458. αὖος ἡ οὐ *siccus*. Th. αὖω.

αὐθ'. α. 181. 293. §. 367. pro αὐθι. αὐθι. ε. 35. 438.
rursus ab αὐ. vide paulò ante. αὐθις. ε. 50. 156.
560. 709. α. 32. §. 50. idem quod αὐθι *iterum*.
Atticè scribitur per θ, ionicè verò per τ.

αὐλακ'. ε. 441. pro αὐλακα, ab αὐλαξ *ακος* ἡ *sulcus*.
Doricè ὠλαξ.

αὐλῆς. ε. 730. ab αὐλῆ *caula*, *domus*, *aula*. Thema
est αὖ *spiro*, quia ventis est exposita, quibus per-
flatur.

αὐλητήρ. α. 283. αὐλητήρ, ἥρος ὁ *tibicen*, ab αὐλὸς ὁ
ὁ *tibia*.

αὐλίδος. ε. 649. Nomen loci. αὐλέω *tibia cano*.

αὐλῶν. α. 181.

αὖον. ε. 741. vide αὐλῶ.

αὖραι. ε. 668. §. 872.

αὖριον *cras*. ε. 408. μεταύριον *perendie*.

αὖσελέη. α. 265. *sicca*. idem quod αὖση. vide paulò
ante.

αὖτε. §. 47. 545. *rursus*. Thema αὖ *rursus*. αὖτ'. ε.
295. α. 296. pro αὖτε, *iterum*. §. 124. *porro*.
αὖτις *rursus*. §. 654. Thema est αὐ.

αὐται. §. 263. 362. 1018.

αὐτάρ. vide suprà αὐτάρ. ε. 63. 82. 89. 120. 139. 155.
598. 605. 612. 726. α. 54. 94. 133. 213. 288. 443.
§. 99. 116. 132. 226. 799. 815. 820. 857. 881. 897.

912. 933. 986. 1003.

αὐγε. ε. 126. 243. 701. α. 102. 248. θ. 299. 831. 833.

αὐτεω. α. 309. *resonabant*. Doricè 3. pl. imperf.

αὐτ. ab αὐτέω ab αὐτὴ ἤς ἡ *clamor*. Thema. αὐα
clamo.

αὐτέων. α. 237. ionicè pro αὐτῶν in f. g. ab αὐτὸς
ille.

αὐτό. α. 139. αὐτή. ε. 762. αὐτῆ. α. 71. 209. 217.

232. αὐτῆς. ε. 213. θ. 470. αὐτῇ. ε. 225. α. 35.

37. αὐτῷ. ε. 288. θ. 400. 428. αὐτῆς. θ. 64.

ionicè pro αὐταῖς. αὐτῆς. α. 248. αὐταῖς. θ.

34.

αὐτῆς. α. 346. 433. 459. ab αὐτὴ *clamor*.

αὐτίκα. ε. 70. 217. 257 *statim*. ab αὐτός.

αὐτίς. ε. 384. α. 257. θ. 169. 237. 318. 772. 803. Th.

αὐτῆς.

αὐτόγυον. ε. 431. est pars aratri, quod vocatur *dentale*. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer*.

est, qui terram scindit, & liras ducit. *Buris*

est curvamen aratri, quod vomerem excipit.

stiva verò est aratri manica, cæteroquin *den-*

tal est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina

arvo injecta obruuntur, liræque æquantur.

αὐτόθι. ε. 96. *ibi*. ab αὐτός.

αὐτοί. ε. 246. αὐτόν. α. 59. 229. 315. 431. αὐτοῖς. ε.

200. 226. 276. α. 305.

αὐτομάτη. ε. 118. scil. ἀργα *spontaneum aruum* h.

c. ager inaratus ferebat fruges. αὐτόματ ex

αὐτός

αὐτὸς & μάτῳ, frustra, temere. item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτόματοι non acceriti, sponte venientes. ε. 103.

Ἀυτονόμη. §. 258. nomen mulieris. Latinè *libera, sui juris*. sic πολιτεία αὐτονόμη. Resp. *libera*, cui nemo leges præscribendi habet potestatem, quæ nullius subjecta est imperio, qualis est FRISIA. Item *quæ suis legibus, non alienis utitur*.

Ἀυτονόμω. §. 977. αὐτονόμη nomen mul. q. d. *quæ ipsa intelligit*. νόμος ὅς mens.

αὐτός. ε. 268. 331. 357. 457. 472. 628. 719. α. 69. 192. 228. 333. 355. 409. 425. §ωγ. 72. 404. 924.

αὐτοχρόν. α. 190. *propè*, idem quod χρόν. Adv. χροδί. & ὅς qui prope est. item *extemporalis*, subito factus. χροδίου τροφή. αὐτοχροδιασί *extempore*. αὐτοφυής. §. 813. *sua sponte enatus*. ex αὐτὸς & φύω.

αὐχίνα. ε. 813. α. 418. ab αὐχλὸς ὠς ἡ cervix. αὐχένος. α. 171. 174.

αὐτῷ. ε. 56. 263. 348. 743. α. 253.

αὐτῷ pro ἑαυτῷ. ε. 291. 294.

αὐτῶν. ε. 245. 515. α. 152. 377. §. 115.

αὐτως Adv. *frustra*. §. 403. item *similiter* pro ὁσαύτως, §. 600.

Ἀφ' α. 374. 392.

ἄφατοι. §γ. 3. non clari, qui non volitant per ora

ora viroꝝ ex α priv. & Φημί.

ἀφαιρούται. ε. 584. *imbecillimi*. φαῦρον Doricè
pro φαῦλος *vilis, nullius pretii*. Atticè Φλαῦρος.
α est intensivum ἄπειτον ex ἄγαν.

ἀφείλετο. §. 443. 3. sing. a. 2. med ad ἀφαιρέμα.

ἀφελούσα. ε. 94. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω.

ἄφενον & ο. ε. 635. §. 112. *divitia ex una anno col-
lecta*) (πλῆτον ex multis annis. ἄφενον q. d.
ἀφ' ενός scil. ἐν. sed πλῆτος q. d. ἐκ πολλῶν
ἐτῶν. ἄφενον. ε. 24.

ἄφθιτον idem quod ἄφθαρτον. §. 389. Th. φθέω,
φθίω *corrumpo*. ἄφθιτα μῆδεα *perpetua consilia*.
§. 545. ἄφθιτον. §. 805.

ἄφθονον. ε. 118.

ἀφίκετο. α. 38. §. 997. 3. sing. a. 2. med. ab ἀφι-
κνῆμα. ἀφίκεσθε. 2. pl. a. 2. med. §. 652. ἀφί-
κονται. α. 378. 3. pl. a. 2. med. subj.

ἀφνειός. ε. 453. ἀφνειοί. ε. 306. ἀφνειόν. §. 974.
poëticè pro ἀφνειόν & hoc pro ἀφνειόν per syn-
copen τξ ε. Vide suprà.

ἀφραδίας. ε. 133. ab ἀφραδῆς *inconsultus*. Hinc
regulariter ἀφράδεια, pro quo ionicè ἀφραδία
& ἀφραδίη *imprudencia, inopia consilii*. Thema.
φάζω. ἀφραδῆς. ε. 328.

ἄφρογενείω. §. 196. ex *spuma prognatam*. ἀφρός
spuma. Epitheton veneris. Sed omnino me-
trum videtur postulare ut sit ἀφρογενῆ.

ἄφροδίτη. §. 989. ἀφροδίτω. ε. 65. §. 16. 195, 822.

962. 1005. ἀφροδίτης. ε. 519. α. 8. 47. θ. 975. 980.

Ἀφροὺς *φρυγία*. α. 389. θ. 191. ἀφρῶ. θ. 197.

Ἀφρων. ε. 208. *amens*. ex α priv. & φρῶ ενὸς ἡ *mens*.

Ἀφύσσαι. ε. 611. α. 1. act. infinit. ab ἀφύω *haurio*, pro quo etiam dicitur ἀφύσω. ξω.

Ἀχαιοὶ. ε. 649. *Achivi*. ab ἄχῳ εἰς τὸ *maeror*, *solicitudo*.

Ἀχελώϊον. θ. 340. *nomen fluvii*.

Ἀχέων. ε. 397. *dolens*. ab ἄχῳ εἰς τὸ *dolor*.

Ἀχέων. α. 93. ἄχέω & Ἀχέων idem significant.

Ἀχιλῆα. θ. 1007. pro Ἀχιλῆα poëticè. q. d. ἄχος τῆ λαῶ, *solicitudo pro populo*.

Ἀχλὺς ὕψῳ. α. 264. *caligo*.

Ἀχνύμενοι. α. 435. Ἀχνύμενοι. θ. 623. ab ἄχνυμαι, Th. ἄχῳ εἰς τὸ.

ἄχθῳ εἰς τὸ. ε. 690. α. 400. *pondus, onus*.

ἄχος εὖς. τὸ. α. 457. *dolor*.

Ἀχρεῖος. ε. 401. *inutilis*. χρεῖα *necessitas, utilitas*.

Ἀχρήϊος. ε. 295. poëticè, facta dialysi τῶν εἰ in ἡ.

Ἀψ. α. 257. 336. θ. 169. 652. θ. 169. 495. *retro item statim*. Adv. ἀψίαναι *retroire*.

Ἀψευδία. θ. 233. ἀψευδῆς *mentiri nescius*. Them. ψεύδω *facio mentiri*. ψεύδομαι *mentior*. propter dimensionem metri hic legendum est ἀψευδῆ.

Ἀψιν. ε. 424. ἀψίς ἰδῳ ἡ *curvatura in rota*.

Ἀψόρροα. θ. 776. *reciproci, refluentis*. ab ἀψόρροα

Dicitur etiam ἀψόρροα. θ. 959. ex ἀψ adverbio *rursus*,

ρὺς, & *ῥέω* fluxus à verbo *ῥέω fluo.* in fut. *ῥεύσω*, in præterito medio *ῥέσσα* unde est *ῥέσ* & *ὁ* & contractè *ῥῆς*, fluxus. *ῥοή* ἡς ἡ idem. item *fluentum*.

B.

Βάζοντ. ε. 184. pro *βάζοντε* & hoc pro *βάζοντες*. à *βάζω* loquor. atque ita ponitur, accularivus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum. Nam 1) præcedit *τῆς* non *τῶ*. 2) pro *ἐπίωσι* esse potest *ἔπιωσι*, quod æquè usitatum est. confer *οδυώσ.* δ, 597. ι, 376. τ, 415. δ, 489. 706. ε, 96. ι, 258. κ, 500. ο, 193. 439. ρ, 545. τ, 214. *Ιλιάδ.* ι, 113. κ, 542. 3) Nulla est hîc hujus anomalix necessitas. *βάζεν.* ε. 786.

βαθύ. α. 288.

βαθυδίλῳ. ε. 169. θ. 133. θ. 338. *βαθυδίνης* & *ὁ* habens vortices profundos. *δίνη* ἡς ἡ aquarum vortex, gurges, αἱ τῶν ὑδάτων στροφαί.

βαθυρρεΐται Æolicè pro *βαθυρρεΐτα*, ex *βαθυρρεΐτης* & *ὁ* profundè fluens. ex *βαθύς* profundus & *ῥέω* fluo.

βαθυχαΐτης & *ὁ*. θ. 977. *qui densam habet cesariem.* *χαΐτη* ἡς ἡ propriè *juba* in equo. per metaph. *κοῦμα*, *cesaries*.

βαῖνοι. ε. 326. *βαῖνη.* ε. 569.

βαινουσέων. α. 232. ionicè pro *βαινεσῶν*, à *βαίνω*. & *α* *βαῖνον*. Th. *βαῖνω*.

βαῖον. ε. 416. *βαῖος* parvus. prov. *χάρις* *βαῖοισιν* ὅπη-
δει

δὴ gratia compendiosa consequitur. confer.
ε. 141. h. e. brevia sunt grata.

βάχϞ & ε̄ vide infra διώνυϞ.

βαλάνους. ε. 231.

βάλεν. 3. sin. a. 2. aet. à βάλλω. α. 384. βαλών. α.
140. α. 408. βάλοιо. 3. sing. a. 2. med. opt. ε. 432.
βάλλειν. ε. 805. βάλλειо pro βάλλω ionicè. ε. 107.
ε. 272. βάλληται. ε. 295.

βαρείαν. ε. 16. à βαρύς, εἰα. ὕ.

βαρύθϞ. ε. 213. à βαρύθω idem quod βαρύνομαι gra-
vor. Thema. βαρύς.

βαρύκλυπος. ϟ. 818. βαρυκλύπου. ε. 79. βαρύκλυπϞ
graviter fremens. κλυπέω factum ex κλυπέω reſono
Th. τύπηω.

βαρυκλύπω. α. 318. ϟ. 388.

βασιλευέμεν. ϟ. 883. ionicè pro βασιλεύειν.

βασιλεὺς. ε. 666. ϟ. 886. ϟ. 995. q. d. βάσις τῷ λαῷ,
fundamentum populi. βασιλῆος. α. 473. ϟ. 992.
poëtice pro βασιλέϞ. βασιλῆϊ. ϟ. 476. 486 923.
βασιλῆα. ϟ. 897. 957. 985. βασιλεῦ. ε. 200. βα-
σιλῆες. ε. 261. ϟ. 88. βασιλεῖς. ε. 246. βασιλέων.
ε. 259. βασιλήων. ϟ. 82. βασιλεῦσι. ϟ. 434. βα-
σιλεῦσιν ϟ. 80. βασιλῆας. ε. 38.

βατιληῖον. ε. 125. pro βασιλεῖον poëtica dialysi.

βασιληίδα. ϟ. 462. 892. à βασιλῆϊς, ἰδϞ ἢ adjectivè
capitur.

βεβαῶτες. α. 307. à βάω (pro βαίνω) præt. βέβακα.
part. præt. βεβανώς βεβαώς per syncopen τῷ

κάππα. est hic syncopē & crasis. Sicut ab **ἐσπερῶς** per syncopen τῇ **κάππα** est **ἐσπῶς**, ὡτ^ο, ita à **βεβαιῶς** **βεβῶς** ὡτ^ο, quod α à poëtis relumitur in **βεβαιῶς**, metri causa.

βεβελυῖα. α. 160. præt. med. part. g. f. à **βελῖθω** *sum gravis*. F. **βελίζω**. præt. med. **βέβελθα**.

βέλια tela. à **βάλλω** jacio. §. 684.

βέλτερον. ε. 363. **βέλτερ^ο** poëticè pro **βελτίων**.

βελλεροφόντης. §. 325. vide suprà ἀργυροφόντης.

βένθεια. §. 365. à **βένθ^ο**.

βῆζαν. ε. 152. pro **ἐβηζαν** à **βαίνω**. 3. pl a. 1. act.

βήσσης. ε. 508. α. 386. **βήσσηζεν**. §. 860. 865. **βησσηέντα**. ε. 387. 528. §. 130. **βῆσσα** ης ἡ vallis.

βίβας. α. 323. part. a. 2. act. à **βίβημι**. Th. **βαίνω**.

βιβλιν^ο. ε. 587. *vinum Biblinum*, posset videri vinum Theologicum. Tzerzes ait. **ὅτι βιβλίας ἀμπέλκθρακίας** a vite Thraciæ, quæ dicta fuit **βιβλία**.

βίη ionicè pro **βία** vis, fortitudo. Fortitudo Hercules h. e. fortis Hercules. Ferè dixissem Hesiodum hīc **ἐβραΐζην**. ε. 147. α. 75. 115. 349. §. 982. **βίης**. ε. 273. §. 332. **βίη**. ε. 319. α. 416. 452. 480. §. 289. 315. 490. **βίλω**. α. 52. 69. §. 385. 943. 649. **βίηφι**. §. 480. 882. **φι** est paragoge poëtica & reddit vocem **ἄκλιτον**, quamvis in dativo **ἰῶτα** subscriptum maneat.

βί^ο. ε. 31. 499. 575. **βίου**. ε. 314. 632. **βίον**. ε. 42. 230. 599. 687.

βίοντι.

Βίοτιο. ε. 474. 487. βίοτχ Ἰπιδυῆς victu indigens.

θ. 605. βίοτον. ε. 166. 398. 299. 306.

Βλαβερών. ε. 363. βλάβη. ε. 256. βλαπιδόρους. θ. 89.

βλάψας. ε. 281. α. 1. α. ἔ. ἅ βλάβῃ cum accus.
noceo. βλάβη ε. 191.

Βλεφάρων. α. 7. θ. 910. βλέφαρον. ε. τὸ palpebra.

Βλοσυροῖο. α. 147. 191. βλοσυροί. α. 250. βλοσυροῖσι.
α. 175.

βῆς Dor. βῶς ὁ ἡ βοῦς, vacca. ε. 346. βοός. ε. 417. 513.

539 542. 509. βόας. ε. 450. βόε. ε. 434. 451. 606.

βῆν. ε. 403. 788. βῆσι dat. pl. ε. 432. 579. 605.

814. α. 12. θ. 290. accus. pl. βῆς. ε. 793. θ. 291.

βόεσιν. ε. 452.

βοᾷ. ε. 509. nempe echo in sylva.

Βοιωτοί. α. 24. nomen gentile, à boum pastu.

Βολάων ἰστυμ. θ. 683.

Βορέας. ε. 504. 516. 545. pro βορέχ Æolicè à βορέας

Latinè Boreas νορδ-wind. βορέω. θ. 379. Βο-

ρέου. ε. 551. βορέα. θ. 870. ionicè pro βορέχ.

Βόσκει pascunt. θ. 595.

Βότευς botrys, uva. ε. 609. βότευας. α. 294.

Βελεύει. ε. 264. à βελέω consilium do. à βελη ε.

264. βελέω θ. 122. 802. 896. βέληαι. ε. 645.

ἔ. sing. præf. medii. iones formant secundam

singularem à tertia βέληται extrito τῆ τ. atq; ita

pro βέλη usurpant βέληαι. mendosè ergo qui-

dam scribunt βέληαι. βεληῖν. ε. 16. θ. 318. 960.

βεληῖσι. ε. 79. 99. θ. 993. βελας. ε. 71. 121. α. 318.

θ. 465. 534. ubi ultima corripitur licentia poetica.

βῆς. ε. 346. 793. θ. 291. βῆν *bovēm*. θ. 536. βῆσιν. ε. 404. 427. 557. βῶν. ε. 46. 466. α. 82. θ. 983. ubi βῶν habetur pro una syllaba.

βόων. α. 243. clamabant, pro ἐβόων 3. pl. imperf. act. à βόω. ῶ.

βοῶπις. θ. 355. ex βῆς & ὦψ' *vultus*. quæ habet faciem latam, bovinam seu taurinam.

βοωτεῖν. ε. 389. pro βηλατεῖν boves agitare interarandum, quod fieri solet scutica.

βράδιον. ε. 526. à βραδύς.

βράχι. α. 423. 3. sing. a. 2. act. à βράχω *sonum*, *strepitum edo*. verbum ὀνομαστικὸν ἰσχυρόν.

βελάδ. ε. 5. θ. 447. βελάοντα. ε. 5.

βελάρων. θ. 149. βελάρως ὁ. θ. 714. Atticè pro βελάρῳ & ὁ nomen viri, quartæ simplicium. ex βελ particula intensiva *valde* & ἄρης *mars*. q. d. *valde martius*. βελάρων. θ. 817.

βέλθιν. ε. 464. vide suprà βεβελθῖνα. βελθόμῳ. α. 300. βελθόμῳ. α. 290. βελθομῶν. α. 295.

βελζάρμῳ. α. 441. qui *gravat currum*. ex βέλθω *gravo* & ἄρμα *currus*.

βροήης. θ. 458. 845. βροήλῳ. θ. 72. 130. 287. 854.

βρότε. ε. 414. *humanus*. à βροτὸς *mortalis homo*. ε. 15.

βροτήσια. ε. 771. βροτήσια ἔργα *humana opera*. vide βροτός.

βρολόεντα.

Βροτόεντα. α. 367. à Βροτόεις sanie respersus à Βρόττα
sanies, tabum, cruor, quod est mutato ac-
centu ob mutatam significationem à Βροτός,
quod sæpius legitur in plurali numero Βροτοί
mortales.

Βροτολοιγόν. α. 333. 425. λοιγός ἔο perniciēs, *pestis*.
Βροτῶ. ε. 212. 531. α. 55. Βροτοί. α. 106. θ. 369.
Βροτῶν. ε. 485. Βροτόν. ε. 3. 83. Βροτῶν. ε. 308.
758. α. 78. θ. 981. Βροτοῖσι. ε. 24. 456. 684. θ.
218. 500. 303.

Βρώζεις. α. 395. *cibus*. à Βρώθω, Βεβρώστω *consumo*
Βρώζω. π. Βεβρώκα *præti. pass. Βεβρώμαι* unde
est Βρώμα. ττα τὸ, Βρώμα αὐλικόν Hoff-bistlin.
à Βεβρώζω est Βρώζεις *ias*. ὁ *esca*. item *tinea* à Βε-
βρωται est Βρωτός ἔο *cibo idoneus*. Βρώζω θ.
797.

Βυασοδομεύων. α. 30. à Βυασοδομεύω *proprie profun-*
dè struo, fundamenta probe jacio, quod in pri-
mis architecti faciunt in locis, palustribus. De-
inde per metaph. *profundè cogito, machinor*.
compositum ex Βυασός ἔο *ionice* pro Βυθός ἔο,
fundum, pars ima. & δομεύω pro δομέω *aedifico*.
Thema. δέμω in *præti. med. δεδομα* unde est δό-
μα ἔο *domus, &c.*

Βωμός. α. 70. ab Heb. מִזְבֵּחַ altare in excelsis ex-
structum ab idololatriis. prov. φίλος μεχρὶ βω-
μῶν *amicus usque ad aras*. ἔπι βωμῶν *in aris*.
θ. 557. βωμόν. θ. 4. βωμοῖς. ε. 135.

κάππα. est hic syncopē & crasis. Sicut ab ἰσικῶς per syncopen τῇ κάππα est ἰσως, ὦτϞ, ita à βεῖαῶς βεῖως ὦτϞ, quod α à poëtis relumitur in βεῖαῶς, metri causa.

βεῖραυῖα. α. 160. præt. med. part. g. f. à βεῖθω
sum *gravis*. F. βεῖζα. præt. med. βεῖραυα.

βέλεια tela. à βάλλω *jacio*. ϑ. 684.

βέλτερον. ε. 363. βέλτερϞ poëtice pro βελτίων.

βελτεροφόντης. ϑ. 325. vide supra ἀργυρόφοντης.

βένθεα. ϑ. 365. à βένθϞ.

βῆζαν. ε. 152. pro ἔβηζαν à βαίνω. 3. pl a. 1. act.

βήσσης. ε. 508. α. 386. βήσσηζιν. ϑ. 860. 865. βήσση-
έντα. ε. 387. 528. ϑ. 130. βῆσα. ης ἡ *vallis*.

βεῖας. α. 323. part. a. 2. act. à βεῖημι. Th. βαίνω.

βιβλίον. ε. 587. *vinum Biblinum*, posset videri
vinum Theologicum. Tzerzes ait. ἀπὸ βιβλίας
ἀμπέλε θρακίας a vite Thraciæ, quæ dicta fuit
βιβλία.

βίη ionicè pro βία *vis, fortitudo*. Fortitudo Her-
culis h. e. fortis Hercules. Ferè dixissem He-
fiodum hîc ἰβραίζην. ε. 147. α. 75. 115. 349. ϑ. 982.
βίης. ε. 273. ϑ. 332. βίη. ε. 319. α. 416. 452. 480.
ϑ. 289. 315. 490. βίλω. α. 52. 69. ϑ. 385. 943. 649.
βίηφι. ϑ. 480. 882. Φι est paralogie poëtica &
reddit vocem ἀκλιτον, quamvis in dativo ἰῶτα
subscriptum maneat.

βίϞ. ε. 31. 499. 575. βίου. ε. 314. 632. βίον. ε. 42. 230.
599. 687.

βίωτη.

Βίοτοιο. ε. 474. 487. βιότῃ Ἰπιδεύης victu indigens.

θ. 605. βίοντον. ε. 166. 398. 299. 306.

Βλαβερόν. ε. 363. βλάβῃ. ε. 256. βλαπῆουδμούς. θ. 89.

βλάψας. ε. 281. α. 1. α. ε. ἅ βλάβῃ cum accus.
noceo. βλάβῃ ε. 191.

Βλεφάρων. α. 7. θ. 910. Ἐλέφαρον. ε. τὸ palbebra.

Βλοσυροῖο. α. 147. 191. βλοσυροί. α. 250. βλοσυροῖσι.
α. 175.

βῆς Dor. βῶς ὁ ἡ βοs, vacca. ε. 346. βοός. ε. 417. 513.

539 542. 509. βόας. ε. 450. βόε. ε. 434. 451. 606.

βῆν. ε. 403. 788. βῆσι dat. pl. ε. 432. 579. 605.

814. α. 12. θ. 290. accus. pl. βῆς. ε. 793. θ. 291.

βόεσσιν. ε. 452.

Βοᾷ. ε. 509. nempe echo in sylva.

Βοιωτοῖ. α. 24. nomen gentile, à boum pastu.

Βολάων ἰστium. θ. 683.

Βορέας. ε. 504. 516. 545. pro βορέῃ Æolicè à βορέας

Latinè Boreas νορδ-wind. βορέῃ. θ. 379. βο-

ρέου. ε. 551. βορέῃ. θ. 870. ionicè pro βορέῃ.

Βόσκει pascunt. θ. 595.

Βότευς botrus, uva. ε. 609. βότευας. α. 294.

Βελέυζαυῃ. ε. 264. à βελέυω consilium do. à βελη ε.

264. βελλῷ θ. 122. 802. 896. βέληαι. ε. 645.

ἔ. sing. præf. medii. iones formant secundam

singularem à tertia βέληται extrito τῇ τ. atq; ita

pro βέλη usurpant βέληαι. mendosè ergo qui-

dam scribunt βέληαι. βεληῖν. ε. 16. θ. 318. 960.

βεληῖσι. ε. 79. 99. θ. 993. βελας. ε. 71. 121. α. 318.

9. 465. 534. ubi ultima corripitur licentia poetica.

βῆς. ε. 346. 793. 9. 291. βῆν *bovem*. 9. 536. βῆσιν.
ε. 404. 427. 557. βῶν. ε. 46. 466. α. 82. 9. 983.
ubi βῶν habetur pro una syllaba.

βῶν. α. 243. clamabant, pro ἐβῶν 3. pl. imperf.
aët. à βῶω. ῶ.

βῶπις. 9. 355. ex βῆς & ὦψ' *vultus*. quæ habet faciem latam, bovinam seu taurinam.

βωτῆν. ε. 389. pro βηλατῆν *boves* agitare interarandum, quod fieri solet scutica.

βράδιον. ε. 526. à βραδύς.

βράχι. α. 423. 3. sing. a. 2. aët. à βράχω *sonum*,
strepitum edo. verbum ὀνομαστικόν.

βελιά. ε. 5. 9. 447. βελιάοντα. ε. 5.

βελάρων. 9. 149. βελάρως ὁ. 9. 714. Atticè pro
βελάρῳ & ὁ nomen viri, quartæ simplicium.
ex βελ particula intensiva *valde* & ἄρης *mars*.
q. d. valde martius. βελάρων. 9. 817.

βελίαν. ε. 464. vide suprâ βελιθύια. βελιόμῳ.
α. 300. βελιόμῳ. α. 290. βελιομόων. α. 295.

βελάρμα. α. 441. qui gravat currum. ex βελίω
gravo & ἄρμα *currus*.

βροτῆς. 9. 458. 845. βροτῆν. 9. 72. 130. 287. 854.

βρότε. ε. 414. *humanus*. à βροτός *mortalis homo*.
ε. 15.

βροτήσια. ε. 771. βροτήσια ἔργα *humana opera*. vide
βροτός.

βροτέντα.

Βροτόεντα. α. 367. à Βροτόεις sanie respersus à Βρότ@
sanies, tabuni, cruor, quod est mutato ac-
centu ob mutatam significationem à Βροτός,
quod sæpius legitur in plurali numero Βροτοί
mortales.

Βροτολοιγόν. α. 333. 425. λοιγός ἔο̃ pernities, *pestis.*
Βροτῶ. ε. 212. 531. α. 55. Βροτοί. α. 106. θ. 369.
Βροτῶν. ε. 485. Βροτόν. ε. 3. 83. Βροτῶν. ε. 308.
758. α. 78. θ. 981. Βροτοῖσι. ε. 24. 456. 684. θ.
218. 500. 303.

Βρώζεις. α. 395. *cibus.* à Βρώθω, Βερώστω *consumo*
Β. Βρώζω. p. Βέβρωκα præt. pass. Βέβρωμαι unde
est Βρώμα. τ@ τὸ, Βρώμα αὐλικόν Hoff-bistlin.
à Βέβρωζαι est Βρώζεις *ies.* ὁ *esca.* item *tinea* à Βέ-
βρωται est Βρωτός ἔο̃ *cibo idoneus.* Βρώζι@ θ.
797.

Βυασοδομεύων α. 30. à βυασοδομεύω *proprie profun-*
dè struo, fundamenta probe jacio, quod in pri-
mis architecti faciunt in locis, palustribus. De-
inde per metaph. *profundè cogito, machinor.*
compositum ex βυασός ἔο̃ *ionice* pro βυθός ἔο̃,
fundum, pars ima. & δομεύω pro δομέω *ædifico.*
Thema. δέμω in præt. med. δεδομα unde est δό-
μ@ ἔο̃ *domus,* &c.

Βωμῆς. α. 70. ab Heb. במה altare in excelsis ex-
structum ab idololatrīs. prov. Φίλ@ μεχεῖ βω-
μῶν *amicus usque ad aras.* Ἰπὶ βωμῶν *in aris.*
θ. 557. βωμόν. θ. 4. βωμοῖς. ε. 135.

ΓΑῖ. θ. 117. γαῖα. ε. 32. 101. 120. 139. 159. 230. 506.
 θ. 45. 108. 159. 479. 344. 821. 839. 843. 858. 861.
 867. γαίης ionicè pro γαίας. ε. 19. 70. 549. θ.
 147. 158. 300. 334. 413. 421. 463. 483. 441. 884.
 891. γαίη. ε. 161. α. 362. θ. 238. 427. γαῖαν. ε.
 11. 61. 159. 503. 485. 546. α. 1. 12. 370. θ. 20. 346.
 365. 470. 878.

γαίησπον. θ. 15. ex γαῖα & ἔχω, *contineo*.

γάλα. ε. 588. γάλακτι hinc *lac*.

γαλαζαύρη. θ. 353. nomen proprium mul.

γαλαττα nomen mul. θ. 250.

γαλήνη. θ. 244. nomen mul.

γαμβρόν θ. 818. q. d. γαμερόν à γάμ.

γαμεῖν. ε. 697. 698.

γαμετλή. ε. 404. *nuptam*. γαμετός ἡ ὄν. at γαμήτης. ε.
 ο. *maritus*.

γαμοῖτο. 696. γαμέοιτο γαμοῖτο, *nubat* præs. opt. pass.

γάμ. ε. 69. 695. θ. 603. γάμ. ε. 782.

γαμφώνυχες. α. 405. ex γαμψός *curvus* & ὄνυξ *un-*
guis.

γὰρ *enim*, *nam*. ε. 5. 14. 30. 37. 42. 43. *namque*. ε. 90.

93. 98. 101. 174. 212. 217. 247. 274. 278. 300. 359. 684.

743. α. 15. 20. 35. 41. 56. 69. 75. 116. 141. 172. 219.

273. 343. 344. 356. 420. 478. θ. 269. 364. 389.

γαστέρες. θ. 26. ventres fruges consumere nati.

Γ. ε. 736. α. 40. γε *quidem*. ε. 185. 270. α. 5. 17. 50. 54.

108. 171. 209. 260. 299. 300. 316. 429.

γα-

μαγάσι. ε. 108. præt. med. à. γάω. Th. γαίνομαι.

γαίνατ'. θ. 185. γαίνατο. ε. 769. a. i. med. in prima
persona ἱγαίναμιν. vide præterea. α. 49. θ. 129.

139. 202. 219. 233. 284. 309. 334. 385. 368. 509. 920.

928. 962. 968. 978. 1007. 1012. 1017. 1019. γαίνο-

μυροι. ε. 179. γαίνασθ' a. i. med. infin. ε. 291. γά-

νόμυρον. θ. 82. γαίνομιθ'. α. 88.

γηράσκουσας. ε. 183. γηράσκω θ' αἰεὶ πολλὰ διδασκό-
μυθ'.

γῆ terra. θ. 679. γῆς. θ. 736.

γείτων. ε. 23. 344. ex γία terra, & ἑτης. & ὁ sodalis,
amicus. q. d. γείτονες sodales ejusdem telluris. ε.

343. γείτον'.

ε. 345. 347. γείτονα. ε. 23. γείτοσι

dat. pl. ε. 699. γείτονας. ε. 398.

γελᾷ. θ. 40. à γελαίω rideo. γελάζας. ε. 369. γελό-

ωτες. α. 283. poëticè pro γελαῶντες. sic pro ὀργῶν

ὀργῶν poëtæ dicunt ὀρόων, posito o ante ω. & re-

tracto accentu.

γενή. ε. 282. 283. α. 327. γενεῇ. ε. 159. θ. 871. γενεῶ.

ε. 734, α. 55. γενεῇ ionicè pro γενεᾷ.

γενέθλη. θ. 610. idem.

γένεο ionicè pro γένε & hoc pro ἱγένε. α. 2. med.

fuiisti. θ. 657.

γένετα. α. 167. γενεῖς. α. 418.

γένηται. ε. 88. 342. α. 2. med. subj. γενέσθ'. ε. 173.

780. 810. θ. 475. 894.

γέν'.

ε. 11. 109. 120. 126. 139. 142. 158. 155. 178. 174.

297. θ. 21. 33. 336.

γένετ'. §. 115. γένητο. §. 108. 156.

γένοιτο 3. sing. a. 2. med. opt. γέντο. §. 199. pro γένητο & hoc pro ἐγένετο. metri causa abjicitur augmentum.

γενετῆς. §. 271. γενετῆ ἥς ἡ.

γέραν. ε. 446.

γέρας. ε. 125. θ. 437. *donum, munus*. γεράων θ. 393. 396.

γέροντ. §. 1003. γέροντα. ε. 329. 516. §. 234.

γεράεωσι. §. 449. à γέρας γέρατ. α. α. & ως τὸ *munus*. Dativus poëticus à Genit γέρα, mutato α in εωσι.

Γῆ. ε. 561. ex γέα. circumflectitur in omnibus casibus.

γῆν. ε. 621. 226. §. 790. 972.

γῆθη. α. 116. à γῆθω Doricè γαθέω undè Latini *gaudeo*. γῆθη. §. 173. γῆθεν. ε. 474.

γῆμε. §. 960. 3. sing. a. 1. act. indic. ab ἐγῆμαι pro ἐγάμη. Th. γαμέω. γῆμεν. ε. 677. γῆμαι a. 1. act. infin. §. 604. γῆμης. ε. 699.

γῆρας. ε. 92. 114. α. 245. §. 225. 604. ἔτι γῆρας ἐκείναι ad senectutem pervenire. §. 604. γῆρα. ε. 329. γῆραι. ε. 703. *senex*. à γῆρας α. α. α. α., ως, *senectus*.

γηράντεσι. ε. 186. à γῆρας γῆραι. ὁ per syncopen pro γερά. α. α. γεράω, unde ἐγερασ est & hinc per syncopen ἐγηρ. sicut pro ἐγάμησι, ἐγῆμα.

γηροκόμια. §. 605.

γηρυονῆα. §. 288. 982. à γηρυονεύς ἑστί οὐ nomen viri.

γηρυονῆι. §. 309.

γηρύετ'. ε. 258. pro γηρύεται à γηρύομαι conqueror.

Them. γῆρυς, υῖος. ἡ υο.χ. Heb. יָרֵךְ guttur.

γῆς. §. 106. 807.

γιγάντων. §. 50. γίγαντας. §. 185.

γίγεται. α. 414. γίνεται. ε. 278. 321. θ. 876.

γίνασθ'. ε. 791. activè capitur, generare scil. debet.

Ani legunt γείνασθ'.

γινόμηνος ε. 819 γινόμενον. ε. 490.

γινώσκων. ε. 279.

γλαύκη. θ. 244. nomen proprium mul.

γλαυκῶν. θ. 440. ab Αἰγ. γλαυκός ἡ ὄν caesus.

γλαυκιάων. α. 430. poëticè pro γλαυκιάων à γλαυ-
κιάω ὦ & poëticè γλαυκιάω sicut pro ὄραω ὄρῳ
poëticè dicitur ὄραω.

γλαυκοτόμη. θ. 256. nomen proprium mul.

γλαυκῶπις ιδες. ἡ caesus habens oculos, epitheton

Minerῥα. ex γλαυκός caesus, & ὤψ ὠπός ὁ vul-

tus. ε. 72. α. 325. 343. 455. 470. θ. 573. γλαυκῶ-

πιν. θ. 13. 888. γλαυκώπιδα. θ. 895. 924.

γλάφει. α. 431.

γλάφυ pro γλαφυρόν. ε. 531. γλαφυρῶ. θ. 297.

γλυκερή. θ. 97.

γλυκερῆς. α. 331. γλυκερῶν. θ. 83. 206.

γλώσση. θ. 83. γλώττης. ε. 320 707. 717. γλώσσης. θ. 826.

γναμπῶϊς. γναμπῶς à γνάμπηω incutit. Them. κάμ-
πη. ε. 203.

γινῶ pro ἔγνων à γινώσκω. §. 551.

γυιοπόνες. ε. 66. ex γυῖον & τὸ *membrum*. & κινέω *festino operor*.

γυιωθείς. §. 858. *mutilatus* à γυιόω *claudum reddo*, *membra frango*.

γόμεφοιζιν. ε. 429.

γονεῦζιν. ε. 233. γονῆα. ε. 329. ionicè. γονεύς. ἑσθ' ὁ *parens*. γονῆ. ε. 731.

γόνον. §. 495. 919.

γοργύς. §. 274. à γοργός *velox*.

γοργῆς. α. 224. pro γοργόῃ, à γοργῶ ὁ ἑσθ' ἡ *nomen mul.*

γοργίνες. α. 230. à γοργών, ὁ ἑσθ', ὁ *nomen animalis* *noxii in Africa*.

γέιατα. ε. 585. 606. pro γόιατα. γέιαθ'. §. 460.

γενοπαχής. α. 266. *genua pinguis*, ex γόνου & παχύς *crassus*.

γενοῖζιν. §. 54. à γενός *fertilis*. ionicè pro γόνῳ.

γχαΐας. §. 270. 271. γχαΐας ἡ *anus*, *vetula*, idem *quod* γχαῦς αὐός ἡ.

γυάλοις. §. 499. *jugis*. à γυάλον & τὸ *cavitas*.

γύγης. §. 149. 714. 817. ἡ γύγη *nomen mul.* ε. 66.

γυιοκόρες. ε. 66. *membra depascentes* ex γυῖον & τὸ *membrum*, & κορέω *item* κορέννυμι *satio*, *item depascor*. Qui depascitur, ille satiatur.

γῦα. §. 492. *membra* à γυῖον & τὸ.

γύλω *dentale*. ε. 425. à γύης. & ὁ *dentale in aratro*. *at* γύα *jugerum*.

γυμνόν.

γυμνόν. ε. 389. 390.

γυμνωθέντα. α. 334. 418. 460. à γυμνέω *denudo*.

γυνή *mulier*. ε. 94. 371. *puella*, *adolescentula*. ε. 696.

777. θ. 37. γυναικός *uxore*. ε. 700. *virginis*. α. 31.

γυναικί. ε. 373. 397. 811. γυνῆκα *mulierem*. ε. 80.

uxorem 403. *sponsam*. ε. 693. α. 274. γυνῆκες.

ε. 233. 242. 584. α. 242. γυναικῶν. α. 4. 10. θ. 1010.

γυναικείω. ε. 751. *muliebri*. à γυναικῆος *muliebris*.

Vel in *gynæceo*. γυναικῆον & τὸ γυνᾶceum. No-

mina Græca substantiva in αῖον notant locum.

sic περιστεροτροφῆον *Columbarium*, λυκῆον *locus*

ubi Aristoteles philosophatus fuit, παιδαγω-

γῆον, ubi pueria, dolescentes &c. educantur &

erudiuntur.

Δ.

ΔΑΪ. θ. 650. pro δαΐδι per apocopen à δαΐς, ἰδ@
ή ραгна. Thema est δαΐω.

Δαιδαλίοιο. α. 334. & 460. Genit. poëticus pro
δαιδαλίας à δαιδάλε@ *artificiosus*. derivatur à
δαΐδαλ@ & ὅ qui fuit ingeniosissimus & scien-
tissimus Cretensium artifex. Videtur nomen
accepisse à δαΐω *scio*. δαιδαλέω. α. 137.

δαΐδων. α. 275. à δαΐς *fax*. Th. δαΐω propriè *divido*.
item *convivor* ubi cibi dividuntur. δαιτρός & ὁ
coquus. item *uro* ubi ignis dissolvit, quæ cohæ-
rebant. Item *scio*, quum Logica sit ars rem divi-
dendi etiā sciendi. *divido* est q. distinctè video.

δαΐτο. α. 165.

δαΐμιον.

δαίμων. α. 94. quasi δαήμων. δαίμονα. θ. 991. δαίμονες ε. 121. δαίμονι. ε. 312.

δαιμόνιⓈ venerandus. θ. 655. δαιμονίη. ε. 205. pro δαιμονία ionicè, à δαιμόνιⓈ. α. ον beatus, admirandus. veteres philosophi Platonem nominarunt Θεὸν divinum, Aristotelem verò δαιμόνιον, admirandum. eccur verò? Plato in libris suis passim facit mentionem Dei: Aristot. contrà.

δαῖτα. ε. 340. δαιτός. ε. 720. 734. δαῖς δαιτός ἡ cibus, epulum. δαιτί. ε. 740. à δαίω divido.

δαῖτας. θ. 802.

δαίφρων. α. 119. prudens. bellicosus. δαίφρονος. ε. 652.

δάκεν 3. sing. α. 2. à δάκνω. θ. 567.

δάκρυζι. α. 132. & 270. à δάκρυ υⓈ. τὸ lacryma. δακρύνοντα. θ. 227.

δαλῆ. ε. 703. à δαλὸς ἔσθ' torris, titio. Th. δαίω υρο.

δάμασε. θ. 857. à δαμάω domo.

δαμαζόμενⓈ. θ. 765. à δαμάζω edomo. δαμιάσας. α. 11. θ. 490. poëticè pro δαμάζας part a. 1. act.

δαμνύτες. ε. 151. part. a. 2. pass. domiti. à δέμω pro δαμάω. δαμῆναι. θ. 464. a. 2. pass. infin.

δαναιίδης. α. 229. filius Danaï. Nomen patronymicum. Filii à patribus sua acceperunt nomina.

δανάης. α. 216. ἡ δαναίης, nomen mul.

δαπαίη. ε. 721.

δάσαντο. θ. 112. 303. 3. pl. a 1. med. indic. poëticè pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur & σίγμα duplicatur. δασαμένⓈ. θ. 537. δασμός. θ. 425. distri-

distributio à δάζομαι. item tributum, quod penditur ab hostibus. **brand - schatzung.** xenoph.

δάσασθ. ε. 444. α. ι. med. infinit.

δαρυέπων. ε. 512. ex δαρυς & έπων.

δατέεσθ. ε. 764. *dividi.* pro δατέεσθαι. exemplaria habent δατέασθαι. α. pro ε. à δατέομαι *dividor.*

Th. δαίω. δατέονται *dividunt.* θ. 606.

δαφούρον. α. 159. *valde funestum, rubrum.* δαφουρός *cadis avidus.*

δάφνης. ε. 433. θ. 40.

δαφουοί. α. 250. *valde cruenti, cadis avidi.* ex δα *valde* & φίνω *cedes.* Thema φένω. δα particula per se est αζήμις, in compositione est *δπιτατική* h. e. auget significationem.

Δ' vel δέ. ε. 10. 13. 24. 34. 37. 60. 95. 107. 112. 117. 145. 149. 184. 192. 193. 198. 216. 218. 229. 233. 235. 243. 246. 264. 268. 281. 331. 382. 470. 515. 580. &c. α. 12. 21. 23. 27. 32. 46. 71. 83. 87. 119. 130. 135. 155. 156. 174. 190. 191. 200. 235. 237. 240. 241. 242. 276. 274. 290. 291. 292. 296. 301. 310. 320. 365. 374. 402. 405. 420. &c. θ. 24. 28. 40. 50. 71. 84. 106. 144. 160. 210. 256. 270. 285. 301.

δέδασαι. θ. 789. à δάζομαι. F. δάζομαι. *præt. pass. δέδασμαι.*

δέδορκώς. α. 145. *præt. med. part. à δέρκω video.*

δέδοκηναι. α. 214. à δοκίω *observo.*

δίδημι α. 155. *ardebat.* 3. sing. plusq. perf. med. indic. pro *έδεδηκ*, ε abjicitur. à δαίω.

διδμη-

δεδμημένοι. ε. 116. *domiti*. à δέμω *domo*. F. δέμω. p.

δεδμηκα præt. pass. δεδμημαι.

δειδίτες α. 248. part. præt. med. à δείδω. præterito
med. δέδια & δείδια poëticè.

δειδίζεται α. 111. 3. sing. fut. med. à δειδίθωμαι.

δεικνύει ε. 449. δαίκνυε. ε. 500. δαίκνυ. ε. 524. per apo-
copen pro δαίκνυσι.

δειλός ε. 711. *timidus*. à δείδω *timeo*. δειλόν ε. 183.

δαιλῶ. ε. 212. δαιλοῖς. ε. 684.

δεῖμ@. α. 195. 483. nomen viri à δείδω *timeo*. δαῖ-
μον. θ. 934.

δεινός. α. 129. θ. 769. 933. δεινός. θ. 935. δεινόν.

accus. g. m. α. 52. θ. 299. & 307. δεινῶν. α. 147.

& 161. δεινή. ε. 367. α. 148. 226. 404. θ. 776.

δεινῆς. α. 459. θ. 829. δεινῆς. ε. 758. θ. 320. &

θ. 525. δεινόν n. g. ε. 144. & 685. & 689. & 690.

α. 160. & 426. & 430. δεινά. α. 445. & α. 262.

- δεινοῖο poëticè pro δεινῶ. α. 71. & 223. θ. 221. &

825. & 856. δεινὰς graves. ε. 673. δεινοῖς. α. 166.

& 236. ἰῶτα est paragoge ionica. δεινότατ@. θ.

138. δεινότατοι. θ. 155.

δεινωποί. α. 250. graves aspectu ex δεινός *gravis* &
ὦψ ὡπός ὁ *facies*. At ὁψ ὡπός ἡ *vox*.

δειπνήσας. ε. 440. à δειπνέω *cano*. part. a. 1.

δειπνολόχης genit. sing. g. f. ε. 702. pro δειπνολόχης.

Adjectiva enim composita sunt g. c. δειπνολό-

χ@ & ὁ ἡ *proprie qui convivis insidiatur*. h. ε.

qui accuratè illa observat, aut loco suo curat.

ex δείπνον cæna, convivium & λόχος & ὁ infidiæ.
δείξω. ε. 646. δειξάμ. ε. 610.

δειρλώ. α. 391. θ. 727. δειρή ἤε ἡ collum.

δέκα. ε. 610. unde est δέκαλ. decimus. in f. g. δε-
κάτη. ε. 792. θ. 789. δεκάτω. θ. 803.

δεκαδώρω. ε. 424. δεκάδωρ. ex δέκα decem, & δῶρον
& τὸ palmus.

δελφίνες. α. 210. & 212.

δέμας. θ. 260. τὸ, ἄκλιτον.

δέμνια. ε. 326. cubilia maritorum. à δέμω edomo.

δένδρεα. θ. 216. à δένδρεον & τὸ arbor, lignum. poëticè
pro δένδρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφός frater. δει-
δρέω. ε. 581.

δέξατο. θ. 184. pro ἰδέξατο, α. δέχομαι. δέξααθ. ε. 87.
& 711. δεξάμω. ε. 89.

δεξιτερῇ. θ. 179. pro δεξιτερᾷ ionicè. δεξιά dextra
manus. ὡς τὸ δέχεαθ. fut. δέξομαι.

δέ. διε. τὸ timor. θ. 167.

δεῖν. α. 291. 3. pl. imperf. pro ἴδειν ligabant à δέω
vincio.

δερκομύω. α. 236. dualis numeri. à δερκόμω. Th.

δέρκω. δερκομύοιο. θ. 828. δερκομύοιων. θ. 910.

Æolicè pro δερκομύων. in g. f. δερκομύων. α. 169.

δερκομύη. α. 160.

δερκιάωνται. θ. 911. à δερκιάομαι ὦμαι & poëticè δερ-
κιάωμαι.

δέρμα. ε. 511. cutis à δέρω excorio. δέρματα. ε. 542.

δισμᾶ. α. 43. δισμῶν. θ. 501. δισμεύων. ε. 479. α.

δισμός

δεσμός ἔστι vinculi. hinc δεσμεύω vincio. Th. δέω.
 δεύτερον. ε. 26. 34. α. 124. ϑ. 47. 214. 310. 901. δεύτε-
 ροι. ε. 141.

δέυση. ε. 554. 3. singul. a. i. act. subj. à δέω *hume-
 cto, tigo.*

δεῦτε. ε. 2. adverb. à sing. δεῦρο.

δέχεται. ϑ. 800.

Δησανε, jam. ε. 2. 89. 174. 267. 321. 331. 383. 412. 457.
 598. α. 103. 106. 113. 328. 331. 340. 358. 366. 370. 398.
 440. ϑ. 46. 58. 271. 817. 873. δὴ τότε *jam tum.* ϑ.
 643. & καὶ τότε δὴ, *ιλιαδ. ἰῶτα.* ε. 708. δηθα ϑ. 623.
 883. 888. 900. 1014.

δηϊοτῆτ. ϑ. 852. δηϊοτῆς ἦτ. ἢ pugna. à δηῖ. *ho-
 stilis.* & hoc à δαίω *uro.* δηϊοτῆτι. ϑ. 662.

Δημήτηρ. ε. 298. ϑ. 969. nomen idoli. q. d. γῆ μή-
 τηρ, *ceres.* δημήτερ. ε. 32. 290. 391. 464. 595. 803.
 ϑ. 912. δημήτερ. ε. 463. δήμητρα. ϑ. 454.

δημός ἔστι adeps. ϑ. 538.

δῆμ. populus. ε. 259. δῆμον. ε. 525. ϑ. 478. δήμω.
 ϑ. 971.

δῆνα. ϑ. 236. consilia. à δῆ. ε. τὸ consilium,
vaframentum. chaldaicè ^{כִּזְז} meditari. alii ha-
 bent μήδεα.

δῆεν. ε. 14. 33. α. 241. 251. 306. à δῆεις. ἢ lis, con-
 tentio. *δηεαίω pugno.*

δῆρὸν diu. ϑ. 629. *ιλιαδ. β.* 298. αἰχρὸν τοι δῆρὸν τε μέ-
 νειν κενεόν τε νέεσθαι. turpe diuque maneré, va-
 cuumque redire.

δησῆ pro ἔδησε ligavit à δέω. §. 618. δησάσθ. ε. 540.
a. 1. med. infinit. à δῖω ligo.

δηῶσεν. α. 67. fut. 1. act. infinit. à δηέω populo, oc-
cido. pro quo poëtae etiam δηίω, à δῆι vel
δαίι hostilis. Thema est δαίω uro, vasto.

Δία juvem. ε. 52. 271. §. 11.

διῆ. ε. 13 71. 121 διὰ βελάς ex consiliis. ε. 505
διὰ Θρήκης per Thraciam. ε. 513. 517. α. 318. §.
65. cum accus. per. sic §. 398. 481.

διὰ — ἀρχα. α. 364. 461. Th. ἀράσω.

διῶ divina h. e. præstantissima. α. 338. §. 376.
969. 979. 1004. 1016.

διαβάς §. 292. part. 2. 2. act. emensus. à διαβαίνω.

διαβῆ. ε. 738. a. 2. act. subj.

διάησι. ε. 512. 515. 517. perflat. ex διὰ & ἄημι flo.
Th ἄω.

διάκλῳρ ε. 77. nuntius. Dicitur etiam διάκλῳρ
opes ο. à διάγω. διάκλῳρον ε. 68.

διακρινώμεθα. ε. 35. διακρίνοντα. §. 85.

διαμπερές. ε. 234. §. 402. perpetuū. ex διὰ, ἀνὰ, &
πέρας ατ το terminus. q. d. penitus (διὰ inten-
dit significationem) ad finem.

διῶν ε. 477. α. 287.

διασπιδιάζι. §. 875. 3. pl. præf. act. à διασπιδνῆμι ad
formam ἰσημι Thema est. σκεδάω, σκεδάζω, σκε-
δάννῆμι dispergo.

διδάξης. ε. 697. a διδάσκω doceo. pro quo etiam le-
gitur διδάσκῖω. F. ἤζω a. 1. act. ἐδιδάκησα.

διδαζήσαι. ε. 64. α. 1. act. infinit. sic pro ρήτω dicitur etiam ρητέω &c.

διδυμάεε. α. 49. dualis num. à διδυμάων ου pro διδυμ.

διδοῖ. α. 328. pro δίδωσι à διδύω. δίδωσι. ε. 636. διδύ. ε. 223. θ. 219. 905.

διέκειτο. α. 20. imperf. med. à διάκειμαι.

διεδάσατο. θ. 885. distribuit. 3. sing. α. 1. med. à διαδάω σ poëticè duplicatur. sic διεδάσας διψίστι 2. sing. α. 1. med. pro διεδάσω. ionicè ω mutatur in αο. θ. 544.

διέλοντο pro διείλοντο 3. pl. α. 2. med. θ. 112. à διαίρωμαι.

διερῶ humidam. ε. 458.

διέταξε. ε. 274. θ. 74.

διετεκμήρατο. ε. 395. 3. pl. α. 1. med. à διατεκμαίρω.

δίξας. ε. 601. inquirere. præf. med. infinit. α διζήμαι. διζήμεν. ε. 426.

δίη divina θ. 260. δίη. θ. 866.

διωκέεσιν. θ. 812. dativ. poëticus. à διηνεκής ex δια & ήνεκής perpetuus. διωκέως prolixè. θ. 627.

Διί. ε. 69. 257. 463. 722. α. 56. θ. 36. 287. à ζεύς. vide suo loco.

δίκας. ε. 123. 223. 252. 260. Th. δίκη jus, fas. in dativo casu δίκη. ε. 9. 190. 215. 254. 276. α. 85. θ. 434. in genit. δίκης. ε. 211. 218. 278. unde. δίκαιος justus. ε. 268. δικαίς. ε. 188. 224. δίκαιον. ε. 269. δίκαιε. ε. 46. ε. 219. δίκαια. ε. 215. θ. 236. & δίκαι per apocopen. ε. 278.

δικάσ-

δικάσαι. ε. 39. α. 1. act. infin. pro δικάζει à δικάζω
jus dico. Th. δίκη *ius*.

δικαιότερον. ε. 157. à δίκαιος. δίκης. ε. 211. 218. 273.

δίκην. ε. 39. 237. 247. 267. 270. 277. 281. 710. θ. 910.

δικῶν. ε. 262. δίκητι. ε. 217. 248. θ. 86. vidè paulo antè δίκη.

δινέων *vertere*. ε. 596. ionicè, pro Æolico δινέωμαι.
communiter δινεῖν à δινέω *moveo*.

δινήεντας. θ. 337. à δινής *εσσα εν* à δίνη ης ἡ *vortex, gurgēs*.

δίνης. θ. 791. dat. pl. à δίνη *vortex*.

δίοθεν. ε. 763. α. 22. adverb. è loco à *jove*.

Διός. ε. 4. 36. 51. 79. 265. 674. α. 66. 110. 150. 202. 320. 424. θ. 13. 25. 316. 386. 465. 815. 966. à ζῶς in genitivo διός. vide suo loco.

Διοι. θ. 991. διῖος δία *divus, a. um*.

Διγενής. α. 340. à *jove generatus, generosus, ex* διός & γνήϊος pro γνήϊος. Th. γίνομαι.

Διοτρεφής. θ. 992. ex διός & τρέφω *alo*. διοτρεφής. α. 118. διοτρεφίων. θ. 82.

δίσ. ε. 299. 709.

δίφρος. α. 321. 324. 392. 456. à δίφρος (q. δίφρος)
& ο locus in curru, ubi auriga & parábates sedebant. per syn. memb. *currus*. δίφρων. α. 61. 195. δίφρον. α. 338. 385. 465. δίφρων. α. 306. 370. δίφρος accus. pl. α. 109. *currus*.

διφῶσα. ε. 377. à διφῶ *quero*.

δίχ' ε. 166. pro δίχα *seorsim*. Thema est δις.

Διώνος Θ. α. 400. §. 947. *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur διὸς εἰσεν, ut habet fabula gentilis. propter metrum τὸ σ duplicatur & o mutatur in ω. Βάυχ Θ non legitur in Hesiodo, à βάζω βάζω loquor. ebrietas est garrula. διώνος ε. 612. διώνον. §. 941.

Διώνη. Θεογ. 353. nomen idoli Ethnici. διώνη. §. 17. q. d. δις ἄνασσα jovis regina.

Δμηθεΐσα. α. 48. §. 453. 1000. 1006. *domita*. à δέμω (pro δαμάω) fut. δέμω. præt. αἶ- δέμηκα. præt. pass. δέδμημαι σαι ται. Hinc α. 1. pass. ἐδμήθην ης η vide supra δαμνέτες.

Δμῶας. ε. 571. 606. α. 49. à δμῶς ὡς ὁ *servus domitius*. δμῶς. ὁ. ε. 428. 468. idem quod δμῶς. Thema est δαμάω *domo*. δμῶες. ε. 457. δμῶων. α. 276. δμῶσι. ε. 595. δμῶισι. ε. 500. 764.

Δνοφερῆς. §. 107. 736. 807. Δνοφερῆσι (ionicè) §. 826. α διέφ Θ ο δ caligo. ex δα valde & νέφος ε Θ τὸ nubes. vel ex δινέω ὦ moveo & νέφ Θ.

Δοιά ε. 430. pluralis & dual. numeri tantum poëticè pro δύο vel δύω, duo.

Δοῖεν. ε. 186. 3. pl. α. 2. opt. pro δαίησαν.

Δοιοί. α. 113. 211.

Δοιῶ dualis num. α. 234.

δοκέων α. 480 §. 466. 772. δοκέουσ. α. 333. 425.

δόλω. §. 889. δόλον. ε. 83. α. 30. §. 175.

δολεφροίεων cogitans fraudes. §. 550.

δολίκω. §. 160. à δόλι Θ δολίη ἑπὶ τέχνη *dolosa arte*. §. 540.

θ. 549.

δολιχ per apost. pro δολιχή. θ. 186.

δολωθείς. θ. 494. à δολέω *dolos machinor*, circum-
venio.

δῶμα. ὁ θ. 386. 751. à δέμωμαι *adifico*. præf. med.

δεδόμα. δόμας. α. 1.

δῶμα. α. 2. αἰ. infinit. ε. 352. ionicè, pro δόμαμαι
æolicè. iones tollunt solum αι, relicto accen-
tu, pro δῶμαι. Th. δίδωμι.

δῶμοι θ. 767. *ades*. δόμων. 152. 744. α. 45. 90. δόμα
ἐντὶς in domo. θ. 753. δῶμον δε. α. 38. domum
versus. δῶμων. ε. 518. δῶμοισι. ε. 96.

δερυσία α. 54. ex δέρυ lancea, & σόα à σείω, qui
lanceam vibrat.

δός ε. 451. βόε δὸς εἰς ἄμαξαν par boum da & plau-
strum. δόξιν. ε. 716. δόξιν. θ. 93. δότε date.
θ. 104.

δότηρα ε. 354. à δότηρ. ἡρ. ὁ Th. δίδωμι, δότηρις.
α. 131.

δῶπ. ὁ θ. 70. *fragor, strepitus*. θ. 703. δῶπ.
ἐρώρ. vide supra ἀραβιῦσαι.

δῶρα. ε. 801. pro δέρετα per apocopen, & hoc
pro δόρετα à δόρυ. δέρετ. ε. 454. δέρετι. α. 462.
δερί. α. 362. pro δέρετι poetice, per syncopen.

δοχμωθής. αα. 389. à δοχμός ἢ ἐν curvus, obli-
quus.

δράκον. α. 144. θ. 322. 825.

δράκιν. α. 262. pro ἔδρακιν 3. pl. α. 2. αἰ. à δῖρα

in α. 2. ἔδαρκον. facta metathesi ἔδρακον.

δράκοντε. α. 233.

δράκων. §. 323. δράκονσι. α. 166.

δρεπυίας falces. α. 292. δρέπανον. §. 162. à δρέπω
carpo. F. δρέψω. δρέψααθ. §. 31. a. 1. med.

δριμύειαν. α. 261. 411. à δριμύς εἶα ὁ propriè acris gu-
stus seu sapor. per metaph. gravis, molestus. §. 712.

μάχῃ δριμύειαν ἐγχεῖαν. δριμύ. α. 457.

δρύαλον. α. 187. δρύαλ. Ⓞ est nomen viri, qui quer-
cunum satis habet.

Δρύαντα. α. 179. à δρύας. αἷ. Ⓞ. ὁ nomen viri à δρύς
ὕς ἢ quercus. tam durus ut quercus.

δρύς ὕς ἢ quercus. ε. 230. 507 α. 376. 421. δρυός. ε. 434.

484. δρύα. ε. 528. δρύον. α. τὸ nemus, saltus. δρῦν
accus. à δρύς. Quæ in gemit. habent Ⓞ purum
terminant accus. in ν. §. 35.

Δύναμις. §. 420. potentia. δανάμψ. α. 354. δύναμαι
possum. in 2. sing. δύνασαι ad formam κρέμαμαι.
δυνασαι. ε. 213. δυναμώη. §. 248. δύνηαι. ε. 348.
α. 121. ionicè pro δύνῃ, 2. sing. præf. med. subj.
usitatè δύνῃ.

δύνανται. α. 151. pro δύνανσι ingrediuntur. à δύνω. δύω.
δύνωσιν. ε. 614.

δύνῃ. ε. 726.

δύο communiter, duo. α. 112. 187. §. 278. δύω at-
ticè duo. ε. 22. 770. α. 402.

δυσσηλεγέες. ε. 504. §. 652. ex δύς, quæ particula in
compositione tantum legitur, significatque
diffi-

difficulter, & ἀλέγω curo.

Δυσκέλαδ^Θ *raucus*. ε. 194. κέλαδ^Θ & ὁ *sonus*, *vox*.

Δυσνομίην. θ. 230. ἀ δυσνομία. ionicè & mutatur in η. propriè *mala legum institutio*. item *licentia*, qua qui utuntur difficulter se legibus subjiciunt, jugum legum excutunt.

Δυσπέμφελ^Θ. ε. 720. propriè *trajectu difficilis*. ex δὺς & πέπεμφα. ἀσύνβολ^Θ. δυσπεμφέλου. ε. 616.

Δυσπέμφελον. θ. 440.

Δύσσο. α. 108. poëticè pro δύσσο. ionicè & hoc pro δύσ & ἔσσω præf. med imperat. ἀ δύω. Fut. med. δύσομαι, unde formant novum verbum δύσομαι *induo*. ἐδυσόμην & ετο *induebam*.

δυσσομνάων. ε. 382. Æolicè, sic g.f. exprimitur pro δυσμνάων.

Δυσφήμοιο. ε. 733.

Δυσφρονέων. θ. 102. δυσφροζυνάων. θ. 528. genit. pl. Æolicus, ἀ δυσφροσύνης ἡ. Thema. Φρενύ.

Δυσωνύμη. θ. 171. ἀ δυσώνυμ^Θ ex δὺς & ὄνυμα *nomen*, cui est infaustum nomen.

Δυωδεκάτη. ε. 789. δυωδεκαταῖον. ε. 749. *duodecim annorum*. δυωδέκατα. ε. 772. 774. ἀ δυωδέκατος *duodecimus*.

Δυωδεκάμηνον. ε. 250. μὲν μῆνός ὁ *mensis*.

Δῶ. ε. 352. 933. (δῶ δῶς δῶ) 3. sing. a. 2. act. subj. ἀ δίδωμι.

Δῶδεκα. α. 162.

Δῶν *arcticè*. ε. 355. pro δαίη ἀ δίδωμι.

δῶκ'. α. 400. pro δῶκε & hoc pro ἔδωκε. apocope poetica. δῶκε. §. 819. δῶκεν. ε. 703. δῶκα. ε. 739. pro ἔδωκα. 3. pl. α. 1. act. indicat. ab ἔδωκα. Legimus Theocrit. εἰδυλλ. 27. aliis. 28. aliis. 36. cujus inscriptio est εἰσερχόμενος, v. 21. δαμαίνω μὴ δῖσι κακωτέρῳ ἀνέρι δῶση. Hic δῶση posset videri esse ab ἔδωσα (pro quo ut hic videmus usitatum est ἔδωκα) sed præstat derivare à fut. vide hanc ipsam vocem in Lexic. N. T. ex Johan. 17. v. 2. & Apoc. 13. v. 16.

δῶμα. §. 410. pro δόμημα & δομέω. δώματα. ε. 8. 51. 105. 127. α. 14. 471. §. 40. 603. 303. 455. 777. 783. 704. 816. 963. δώματι. §. 286.

δῶρα. ε. 612. α. 123. 415. §. 103. 399. δώροις. α. 47. δῶρον. ε. 85. 86.

δώρω. ε. 356.

δωροφάγος. ε. 39. δωροφάγοι. ε. 262. Duo turpissima vitia in judice ἡ δωροφαγία καὶ ἡ προσωποληψία. dicitur δωροφάγος, qui devorat dona, qui bovem habet in lingua. Activè capitur, & proinde acutus est in penultima. Tzetzes intelligit τὸς ἐκ τῶ λαμβάνειν δῶρα διαζῶντας, qui ex illis largitionibus vivunt. ad quam pestem è medio tollendam stipendia erant constituenda illis iudicibus digna.

Δωρίς. §. 250. 350. δωρίδ. §. 241.

δῶς. ε. 354.

δῶσω fut. 1. act. à. δίδωμι. ε. 57. δῶσθε. ε. 176.

δῶτα.

δώτη. ε. 353. usitatus δότης & ε. dator.

δωτῆρες. §. 46. 633. δωτῆρες εἰών datores bonorum.
 malo δωτῆρες εἰών. εἰών scil. δωρεῶν, ubi εἰών est
 genit. pl. g. f. pro εῶν. vide infra εἰών.

δωτώ. ε. 354. ἢ nomen mul. §. 248.

δῶσι §. 222. pro δῶσι poetice, nova τῷ μεγάλῳ
 ἰπεύεται.

Ε.

Ε' ipsum. ε. 266. ἔδ' εἰ λήθει, neque ipsum lateret.
 α. 359. §. 332. 482.

εἰ. §. 772. ab εἰώ. εἰῶ. ε. 340.

εἰών. §. 46. vitiosè videtur quibusdam scribi εἰών
 pro εῶν Æolicè ab εἰς ἢ ὃν sumus. Magis arridet iis
 analysis, qua deducitur ab εἰς εἰ εἶν, idem quod
 εἰς vel ἦς bonus. subintelligi potest δωρεῶν à δω-
 ρεῖν donum. Sed pace illorum, subintelligi etiam
 potest in εἰών (pro εῶν Æolicè) τὸ δωρεῶν. Nam
 omne donum per se intelligitur esse bonum.
 Deus verò dator & largitor donorum suorum
 h. e. quæ ab ipso proveniunt & non aliunde.
 Deinde dubitamus etiam, utrum εἰς αἰ ὃν pro
 εἰς sit vox proba nec ne. Desideramus hîc au-
 thoritatem. εἰς verò εἰ εἶν sumus à ut esse usita-
 tissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel
 per trāsennam inspexit, ignorare potest. Verius
 ergo per spiritum asperum scribitur εἰώ quam
 per spiritum tenuem.

ἔαγε. ε. 532. 3. sing. præter. med. pro ἦγε *fractus fuit*.

Errant ergo Grammatici, qui affirmant præter. med. item a. i. & 2. med. nec non futurum med. activè tantum capi, non passivè.

ἔαρ ἔαρ Ⓢ τό. ε. 475. 490. contracte ἦρ unde Latinorum *ver*. ἔαρ Ⓢ. ε. 567.

ἔαριν. ε. 728. 9. 95. 738. 809. 823. ionicè pro εἰσί.

ἑαυτῇ. 9. 126.

ἑβδομή. ε. 768. ἑβδομή ἱερὸν ἡμαρ, septima dies, sacra dies.

ἑβδομαίτη. ε. 863.

ἔβη. 9. 194. 3. sing. a. 2. act. à βαίνω. ἔβητο. a. i. med. α. 338. 9. 423. a. i. act. ἔβητο legitur *ιλιαδ*. ἰώτα in ὀπιβαίω versu. 542.

ἔβλευσε. 9. 389.

ἔβροντησε. 9. 839. à βρονταίω *tono*, βροντῇ *tonitru*.

ἐγλύς. ε. 247. α. 464. 473. ἐγλύθι. ε. 286. 387. 341. 698.

ἐγυαλίζεν. 3. sing. a. i. act. indic. 9. 485. ἐγυαλίζω *in manus do*. à γυαλον & τὸ *cavitas manus* seu *vola*. idem quod ἐγχειρίζω.

ἐγείνοντο. 9. 46. 3. pl. imperf. à γείνομαι. ἐγείνατο. 3. sing. a. i. med. ε. 17. 9. 126. 217. 313. 406. ἐγείναντο. 9. 969. ἐγένοντο. 9. 111. 123.

ἐγείρει. ε. 20. ἐγείρειν. ε. 571. ἐγειρέσθω. α. 176. 3. dual. imperf. pass. poëticè augmento abjecto pro ἡγειρέσθω.

ἐγκατα *intestina*. 9. 537.

ἐγκατέθετο. 9. 487. 899. pro ἐγκατέθετο.

ἐγκατα-

ἐγκαταλείπων. ε. 376.

ἐγκύρζας. ε. 214. ab ἐγκύριω. in f. ἐγκύρζω. α. ι. act.
ἐνέκυρζα.

ἐγνώ. ε. 216. tanquam à γνῶμι. Thema γινώσκω. fut.
I. γνώσμαι α. 2. ἐγνων ως. ω.

ἐγχε. τό lancea. α. 135. 199. 414. 453. ἐγχεος. α. 360.
456. 635. ἐγχεῖ. α. 417. ἐγχεα. θ. 186. ἐγχεσι.
α. 190.

ἐγχώριον domesticum, in eo loco ubi habitas,
ε. 342.

ἐγώ. ε. 10. 57. 106. 172. 206. 268. 284. 656. α. 89.
ἐγωγε atticè. ε. 680. ἐγὼν Doricè. ε. 652.

ἔδαν. ε. 449. pro ἔδακε. 3. sing. α. 2. act. à δάκνω
rodo, mordeo.

ἑδάμασε. α. 408. θ. 332. pro ἑδάμαζε à δαμάω.

ἑδασάμεθ'. ε. 37. pro ἑδασάμεθα. poëtae duplicant
σ metro id postulante. à δάζομαι divido. ἑδάσ-
σατο destinavit. θ. 520.

ἑδέξατο. θ. 479. à δέχομαι.

ἑδηζαν à δέω ligo θ. 718.

ἑδίδαξαν. ε. 660. θ. 22.

ἑδίδεν. ε. 138. pro ἑδίδον α. δίδω pro δίδωμι.

ἑδον. θ. 30. pro ἑδοσαν, quæ vox legitur. θ. 144.

ἑδονεῖτο. α. 237.

ἑδϷ. α. 203. θ. 114. 128.

ἑδϷι edunt. θ. 640. τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἑδϷι. Sed con-
tradidunt sibi, ἱλιάδ. ε. 341. ἔ γάρ σῖτον ἑδϷ' ἔ
πίνϷ' αἰθοπέ οἶνον.

ἑδϷι.

ἔδρη. §. 386. ionicè pro ἔδρα.

ἔδριόνωντα *sedem habent*. §. 388. ab ἔδριάω ᾧ & πο-
ëticè ἔδριέω.

ἔδυναντο. ε. 133. vide supra δύναμις.

ἔδωδης. ε. 591. ab ἔδω.

ἔδωκε (vide δῶκαν.) ε. 277. α. 125. §. 914. ἔδωκεν.
ε. 353. §. 399. ἔδωκαν. ε. 92.

ἔδωρησαν. ε. 81 à δώρέω.

ἔειπε. ε. 86. 204. pro εἶπε prosthesei poëtica. ἔειπαι.
§. 24. 3. pl. a. i. Th. ἔπω.

ἔεις *unus* pro εἷς. §. 145. per πρόδιον poëti-
cam,

ἔελδω. α. 36. ἔέλδεται. ε. 379. Th. ἔλδομαι.

ἔεργ. ε. 333. ἔέργει ε. 267. §. 751. ἐπὶς ἔργει, *intus*
cohibet. ἔέργων. ε. 478. Th. ἔργω.

ἔερση. ε. 391. pro ἔρση *ros à réω fluo*.

ἔζεε §. 694. 847. à ζέω *ferveo*.

ἔζομερον. ε. 591. 724. ἔζω, ἔζομαι.

ἔζων. ε. 112. 3. pl. imperf. act. à poëtico verbo.
ζῶω pro ζάω ᾧ, pro ζῶ dicunt ζῶω, sicut pro
ηβάω ᾧ. ηβῶω.

ἔλω *erat vel fuit*. pro ἦν quod est duorum tempo-
rum imperfecti & aoristi 2. ε. 11. 117. α. 142.
144. 288. §. 58. 277.

ἔησθα. ε. 132. §. α est Æolica paragoge. Th. εἶμι.
in subj. ᾧ ἦς & poëtica prosthesei. ἔω, ἔης.

ἔλω. §. 487. 890. 899. εἰς ἡ ὄν *suus*, α. *um*. ab ἔ.

ἔθ. α. 50. pro ἔτι ob seq. aspiratam,

ἔθελω.

ἐθέλω. ε. 207. ἐθέλεις ε. 106. ἐθέλει. ε. 208. θ. 429.
 ἐθέλῃσι ε. 39. ἐθέλωμεν. θ. 28. ἐθέλησθε. ε. 390.
 vide ἐξῶτα ἐθέλη. ε. 278. ἐθέλητε. θ. 164. ἐθέλησι.
 ε. 266. 710. est paragoge poetica. ἐθέλησιν. ε. 666.
 θ. 430.

ἐθέλων. ε. 355. ἐθέλῃσι. α. 198. θ. 443.

ἐβελήμοι υπερωνυμ. ε. 118. ab ἐβίλω.

ἐβιντο. ε. 510. α. 261. θ. 805. ab α. 2. med. ἐβίμνω
 στο το.

ἐβελαν. ε. 74. 654. ab ἐβίλω posui. ἐβηκε. α. 136. 675.
 θ. 400. 974. ἐβηκαν. ε. 287.

ἐβλαζε. α. 140. à βλάω *frangere*.

ἐβοίων. α. 212. 3. pl. imperf. à βουάω *epulor*.

ἐβρέφθη. θ. 192. pro ἐτρέφθη quia formatur à τέ-
 τραπαι. alioqui τ scribitur, quoties sequitur li-
 tera aspirata, prout in voce ἐτρέφω videre est.

ἐβύιον. α. 156. 210. 257. 286. à βυνέω. Thema est
 βύω, *impreu feror*.

ΕΙ. ε. 106. 270. 278. 359. 390 432. α. 158. θ. 98.

εἶαρι. ε. 460. pro εἶαρι ab εἶαρι. το. ὡς ἐν εἰαρινῇ
 ὅτε τὸ γλάγῃ ἀγχα δένει. hæc veris descriptio
 est apud Homerum.

εἰαρινός. ε. 670. 680. εἰαρινόισι. ε. 75. θ. 279.

εἶασι. α. 424. 2. 1. act. ab εἶω *finio*.

εἶαται pro ἥνται ionicè, *sedent*. θ. 623.

εἶδῃ. ε. 63. 712. θ. 259. 908. εἶδει, εἶδει. α. 5.
 θ. 153.

εἶδώς. ε. 54. 729 825. θ. 545. εἶδότες. ε. 185. per synco-

pen duarum literarum η & κ pro εἰδηκότες ab εἰ-
δημι sciō. Them. εἶδω. εἶδυῖα. ε. 519. εἶδυῖαν. §. 313.
887. εἶδυῖαι. §. 264.

εἶλω. ε. 269. εἶη. ε. 346. 483. 499 557. 575. 587. 604.
615. §. 128.

εἴθαρ statim. §. 688.

εἴεται poëticè pro λείβεται. §. 910.

εἰκάδι. ε. 790. Thema εἰκοσι viginti, unde est εἰκάς
ἀδϙ ἡ numerus complectens viginti. εἰκάδα.
ε. 818.

εἴκε. α. 353. cede. ab εἴκω similis sum. item cedo.

εἰ κ'. ε. 643.

εἴκελϙ. α. 322. εἴκελα. α. 451. εἴκτω poëticè pro
εἴκλω & hoc pro ἐκέτω 3. dual. imperf. act. ab
εἴκω. α. 390.

εἰκῦῖαι. α. 206. similes. part. præt. act. g. f. ob εἴκω
F. εἴζω P. εἴκα (pro εἴχα)

εἴλε α. 2. act. ab αἰρέω ε. 154. α. 139. 457. §. 327.

εἴλετο α. 2. med. α. 135. §. 853.

εἰλείθυιαν Lucinam. §. 922.

εἰλίποδας. ε. 793. ex ἔλω pro quo usitatum αἰρέω
fleto, δε πᾶς res. εἰλιπόδων. §. 983. εἰλιπόδεας.
§. 290.

εἰλιγυρϙ. §. 791. ab εἰλίττω. Them.. εἰλέα.

εἰλυφάζε. α. 275. ab εἰλυφάζω. Dicitur etiam εἰ-
λυφάω ᾧ circumvolvo innotuo. εἰλυφάοντες
poëticè pro εἰλυφῶντες & hoc pro εἰλυφάοντες.
§. 692.

εἴματα.

εἵμαρτο. §. 894. *fato decretum erat.* à μείρω. *divido, partior.* F. μερῶ p. μέμαρκα. præt. pass. μέμαρμαι Atticè εἵμαρμαι cum spiritu aspero. suæ suum cuique distribuit. in pluriq. perf. εἵμαρμην σο το. εἵμαρμῆ ης. ἢ *fatum.*

εἵμα. α. 159. ab ἐνυμ. εἵματα. ε. 554. *vestes.*

εἵμῃ. α. 351. *sumus* pro ἐσμῃ poëticè.

εἴν. ε. 362. 405. §. 983. pro ἐν poëticè.

εἶναι. ε. 363. 614. 630 704. 720. §. 401.

εἴνας. ε. 808. 809. pro ἐνάς ἀδϞ η *nonarius numerus.* Hesiodo est nona dies mensis.

εἵνεκα pro ἕνεκα *propter, causa.* §. 515. ἕνεκ' ἀτασθαλῆς *propter improbitatem.*

εἶο. §. 592. pro ἔ poëticè.

εἶπεν. α. 116. §. 163. 174. 392.

εἶπατε. §. 108. 115.

εἶποις. ε. 719. εἶπεν ε. 451. εἶπών. ε. 708. α. 122.

εἶπῃ. α. 338. εἶπόντι. ε. 293.

εἶργον. ε. 492. *coercens.* ab εἶργω.

εἶρέας. §. 804. pro κατ' εἶρέας. εἶρή ης ἢ *concio, catius.* ab εἶρω *necto.*

εἰσεύζαι. §. 38. *enumerantes* pro ἐρεύζαι, Doricè εὐ pro ἔ ab ἐρέω, quod est ab εἶρω. in fut. ἐρώ, unde suppullulavit novum verbum ἐρέω. poëticè εἶρέω.

εἰρημῶσι. ε. 368. à ῥέω. F. ῥήσω. præt. pass. ἔρρημαι & Atticè εἰρημαι.

εἰρήνη. ε. 226. εἰρήνω. §. 902. ab εἶρω *connecto.*

εἰροπύκων. §. 446. πείκω vel πένκω *necto.* πόνϞ & ο *vellus*

vellus εἶρ. τὸ λαν. εἰροπύλαι. ε. 232.

εἰρὺναι. ε. 816. Doricè pro εἰρύνειν trahere. ab εἶρ pro quo etiam dicitur εἶρυν. εἶρυτο. α. 138. 3. sing. plusq. perf. pass.

εἶς ad. ε. 21. 24. 62. 164. 167. 206. 314. 426. 532. 559. 611. 649. 815. α. 83. ἵκετο δὲ εἰς κρείοντα, venitq. ad Creontem. unde liquet εἶς etiam personis præponi, quamvis rarò. θ. 71. 779.

εἰς ἀναβαίνων. θ. 57. Thema. βαίνω. εἰς ἀναβαίνον part. a. 2. act. θ. 939.

εἰς ἀνῶν scandens. Thema. εἶμι eo. θ. 761.

εἰς ἀτο a. i. med. ab εἶδω. θ. 700.

εἰς ἀφίκαι. α. 45. ex εἰς ἀπὸ & ἰκάνω. Th. ἰνέομαι.

εἶς pro εἶσι vadit. ab εἶμι eo. θ. 972. εἶσι eunt (ut vertunt) ab εἶμι eo, vado. quamvis hoc in loco commodè εἶσι ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι eo. in 3. pl. non format εἶσι sed in tertia singulari.

α. 113.

εἶσι sunt. ε. 12. 121. 250. 558. 585. θ. 363. 942.

εἰσεπέρησα, ε. 753. ab εἰσέρχω, πέρχω transco.

εἶσκειν. ε. 62. pro εἶκιν poëticè.

εἰσόκειν ε. 560. 628.

εἰς ἥκη. α. 264. 268. 3. sing. plusq. perf. ab εἶημι F. ἤσω. p. ἔσηκα ubi spiritus asper ex præsentī repetitur ceu initialis litera.

εἶσω. α. 151. pro ἔσω intra poëticè cum Genit. ε

εἶχε. α. 214. 223. εἶχον. α. 132. 271. 285. 310. 311. Th.

εἶως. α. 378. pro ἔως donec, Adverb. (εἶχω.

εἶν.

ἐκ ε. 70. 104. 447. 473. 721. 763. 776. α. 222. 267.
 §. 46. 84. 271.

ἐκαίνυτο *superabat*. α. 4. ἀ καίνυμι Th. καίνω *proprie*
occido. item *vinco*. per syn. speciei.

ἐκάλιεσσι. §. 391. pro ἐκάλιεσσι ποëticè ἀ καλέω.

ἐκὰς *procul, longè cum Genit.* α. 217.

ἐκαρτύναντο. §. 676. 3. pl. a. i. med. ἀ καρτύνω. Th.
 κρατῶ & per metathesin κάρτῶ. εῶ. τό.

ἐκαςῶ. α. 283. 299. §. 459. 370. ἐκασον. §. 393.

ἐκάσφω. §. 151. ἐκασα. ε. 391. §. 73.

ἐκάτη. §. 441. *Hécate*. nomen mul. ἐκάτῳ. §.
 406. 418.

ἐκατηβόλῃ. α. 58. ἐκατηβόλῳ & ὁ *qui procul tela*
ejaculatur. Epitheton Apollinis.

ἐκατηβελέτας. α. 100. *Æolicè* pro ἐκατηβελέτῃ, ab
 ἐκατῇβελέτης & ὁ ex βέλῳ εῶ, τὸ *telum*, & ἐκὰς
Adv. procul.

ἐκατόμβας. ἐκατόμβῃ ης ἡ *sacrificium solenne constans*
centum bobus h. e. centum nummis argen-
teis, in quibus bos pictus erat. ex ἐκατόν & βῆς
Doricè βῶς, bos. ὁ ἡ. α. 479.

ἐκατόν ε. 129. 454. §. 150. 825.

ἐκγεγαυῖα. ε. 254. ἐκγέγαα *præter. med.* ab ἐγγάω.
 ἐκγεγαυῖαι. §. 76.

ἐκγεγόμεθα *nati sumus cum Genit.* §. 648.

ἐκ—ἐγέλασσι. ε. 59. γέλασσι pro ἐγέλασσι ἀ γλάω
rideo.

ἐκείνω. α. 72. ἐκείνω. §. 450.

Τ

ἐκατό.

ἔκειτο. α. 172. 221. ἀ κῆμαι.

ἐκ — ἔλετο α. 2. med. α. 149. Th. ἐξαῖρῃμαι.

ἐκέκλετο. α. 341. *acclamavit*, seu *acclamaverat*, ἀ κέκλωμαι pro κέλωμαι *cum clamore jubeo*.

ἐκέλευσε. ε. 60. ἀ κελεύω *jubeo*.

ἐκηβόλα θ. 94. vide paulò ante ἐκατηβόλα.

ἔκητι. ε. 4. *dativus* qui poëticè ponitur Adverbialiter. Thema. ἐκὼν *spontaneus*.

ἔκιοι. ε. 343. α. 277 284. ἀ κίω, eo, *accurro*, ἐκ'ίω per metathesin.

ἐκκορυφώζω. ε. 106. *summatim & breviter perstringam*. κορυφή ἢ ἡ vertex. q. d. *summa capita indicabo*.

ἐκλειψ'. ε. 51. ἀ κλέπω *clepo*.

ἐκλίνθη. θ. 711. ἀ κλίνω.

ἐκλονέοντο. α. 317. κλόνῳ *motus*. κλονίω *commoueo*.

ἔκλυε. α. 68. ἀ κλύω.

ἐκπάγλας. ε. 153. pro ἐκπλάγας per metath. ab ἐκπλήσσω *attonitum reddo*. in α. 2. αἶ. ἐξέπलगον.

ἐκπλείη *expleto*. ab ἐκπλειῶ pro ἐκπλείης Th. πλείος *plenus*. ε. 776.

ἐκρυψε. ε. 47. 135.

ἐκρηνόησιν *litigabant*. θ. 535. eodem sensu accipitur hoc verbum. 1. Cor. 6. 1.

ἐκτελέα. ε. 464. ab ἐκτελής. ἐῶ. ὁ ἡ.

ἐκτελέση. ε. 563. ἐκτελέσαι. α. 22. ἐκπλέσαι. α. 38.

ἔκτεινε *occidit*. α. 1. αἶ. ἀ κτείνω. θ. 527.

ἔκτι.

ἐκῆ. ε. 780. 783. ἔκτω. ε. 611.

ἐκ — πεφυλαγμῶς Θ *accuratè observans. τμηζας. Scapulæ &c. verbum ἐκφυλάσσομαι accuratè observo est ignotum. ἐκ in compos. auget significationem.*

ἐκτολμήζας. α. 44. *τολμάω. Alii legunt ἐκτολυπέυζας, quæ lectio est melior. Thema. τολύπη.*

ἐκτός. ε. 727. ἔκτοθεν. ε. 115. α. 246. θ. 752. 773. 813.

ἐκτυπε. α. 383. α. 2. α κλύπέω *respono. κλύπ Θ & ὁ. s'ragor. ἐκτυπον. α. 61. sicut à φιλέω ἔφιλον.*

ἐκφυγε. θ. 182. pro ἐξέφυγε ab ἐκφεύγω F. ἐκφεύξομαι.

ἐκών. ε. 38. θ. 232.

ἐλαίον. ε. 570. ἐλαία ας ἡ *olea. nomen arboris. ἔλαιον. & τὸ fructus.*

ἔλαζαν. α. 372. pro ἤλαζαν. 3. pl. α. 1. ab ἐλάω *agito, incito, pro quo usitatum ἐλαύνω. ἐλάζεις.*

ε. 473. α. 1. *Æol. opt. ἐλάσας adigens. part. α. 1. act. pro ἐλάζας metri causa. θ. 522.*

ἐλάτης pro ἐλάταις ionicè. α. 190. ἡ ἐλάτη *abies. sic dicta à ventorum agitatione. ἐλάτας. ε. 507. α. 188.*

ἐλάφοιο α. 402. 407. ἐλαφ Θ *quasi ἐλαφρός. cervus est levis. ἐλαφρότερ Θ . ε. 415.*

ἐλαῦνοι. ε. 441. ab ἐλαύνω. F. ἐλάζω.

ἐλαχεν. θ. 424. à λαγχάνω. in α. 2. act. ἔλαχον. θ. 422.

ἐλεγχε. θ. 26.

ἔλεν. §. 167. pro εἶλεν ab αἰρέω.

ἔλεεν. α. 337. pro ἐλεῖν, dialysf. ionica.

ἔλεκτο. α. 46. 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκτο *con-*
cubuerat.

ἑλένης. ε. 164. ἑλένη nomen speciosissimæ mulieris.

ἑλεὼν. ε. 203. pro ἐλεεινὸν per syncopen *miserè. ἐλεει-*
νός miser. ἐλέεω misereor.

ἐλέσθαι. ε. 285. 364. α. 2. med. infinit. ab αἰρέομαι.

ἔλευ *elige.* §. 549. Doricè pro ἐλξ ad formam τω
πξ ἐώθω α. 2. med. imperat. ab αἰρέομαι.

ἐλών. §. 487. part. α. 2. ab αἰρέω.

ἐλέφαντι. α. 141.

ἐλεφαίρετο. §. 330. *decipiebat.* Th. ἐλεφαίρω.

ἐλευθῆρⓈ. §. 54. ἐλευθῆρ ἦρⓈ ἢ nomen proprium
urbis in Bœotia.

ἐληται. ε. 319. 357. ἔλωμαι ἡται α. 2. med. subj. ab
αἰρέομαι.

ἐλήλαται 3. sing. præter. pass. ab ἤλακα. in præter pass.
ἤλαμαι & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι.
§. 726.

ἐλθοι. ε. 541. ἐλθῃ. ε. 337. 607. 628. ἐλθεῖν. α. 432.
ἐλθόντⓈ. ε. 662.

ἐλίκη. α. 381. nomen urbis. ἐλίκω. α. 475.

ἐλικας. ε. 450. 793. *cynvas*, q. d. anfractuosas. ab
ἐλιξ. Th. ἐιλέω. ἐλίκεσιν. α. 295.

ἐλικοβλέφαρον. §. 16. *obtortas palpebras habentem.*

ἐλικῶνⓈ. ε. 637. §. 2. 23. ἐλικῶν ὦνⓈ ὁ nomen
montis, qui nomen habuit ab anfractuosus viis.

ἐλικῶρι.

ἐλικῶνι. 9. 7.

ἐλικωνιάδων. 9. 1. ἐλικωνιάδεος. ε. 656.

ἐλικώπιδι. 9. 307. ἐλικῶπις ιδ. η. *limis oculis con-*
tuens. ex ἐλιζ quæ vox etiam Adjectivè capitur
pro *intorto*. ἐλικώπιδα. 9. 298. 998.

ἐλιπον. ε. 154. 3. pl. a. 2. aet. à λείπω.

ἐλκε. α. 158. ἐλκοµυ. ε. 670. ἐλκόντων. ε. 467. ἐλκο-
µύης. ε. 218. 629.

ἐλκηδόν. α. 302. Adverb. *luctando*, attrahendo, ut
supplantetur, vel sublimis sternatur.

ἐλαδ. ε. 651.

ἐλλεδανοῖσι. α. 291. *manipulis* Th. ἐιλέω convolvo.

ἐλλαβεν. 9. 179. pro ἐλαβεν.

ἐλλοπας. α. 212. *muies* q. d. ὅς ἐλλείπει ἡ ὄψ, quos
deserit vox.

ἐλπίς. ε. 95. 498. ἐλπίδα. ε. 496. ἐλπόµυ. α. 66.

ἐλυµα. ε. 434. *temonem*. ab ἐλω traho. ἐλύµατι.
ε. 428.

ἐλύσατο. *liberavit*. 9. 528. α. 1. med. à λύω.

ἐμ' pro ἐμέ. ε. 394.

ἐμαονάσθω α. 238. 3. dual. imperf. med. à μάρινα-
μαι, ρηγο.

ἐμάς. ε. 55.

ἐμάχοντο. α. 301.

ἐμβαλλε α. 453. pro ἐνέβαλλε. ἐμβαλε. α. 414.

ἐμβασιλεύει. 9. 71. ἐμβασίλευεν. ε. 111.

ἐμβεβαώς. α. 195. 324. ἐμβεβαῦιαν. 9. 12.

ἐμῷ. α. 367. 449. poëticè pro ἐμῷ & hoc pro ἐμῷ

T 3

ab ἐγώ

ab ἐγώ.

ἐμελλει. α. 126. θ. 468. 490. 552.

ἐμελέ. ε. 145. à μέλαι imperf. cura est.

ἐμδρ. θ. 500 ionicè pro εἶναι.

ἐμδρoίνα. α. 368. à μδρoινάω. Th. μδρⓈ. εⓈ. τό.

ἐμήζατο. ε. 49. 95. à μήδομαι F. ήζομαι. cogito, machinor.

ἐμινε. ε. 97. pro μδρῶ dicitur etiam μίννω.

ἐμίστρεο. θ. 56. pro μιγνύω, μίγνυμι, dicitur etiam μίσγομαι.

ἐμμαπέως. α. 442. dicto citius q. d. ἅμα τῷ ἐπῆ.

ἐμμεμαυῖα. α. 439. à μάω. præt. med. part.

ἐμδραι esse pro ἐμδραι, ἐμδρ, εἶναι. quorum illud est Doricum, istud ionicum, hoc verò commune.

ε. 270. θ. 400. 610.

ἐμδρέως. 429. θ. 712. μδρⓈ εⓈ τό robur.

ἐμμορε. ε. 345. θ. 414. per metathesin pro μέμορε præt. med. à μύρω.

ἐμός. ε. 269. 631. ab ἐμῷ, Th. ἐγώ ego. ἐμοὶ tibi. α.

94. ἐμῷ meo ab ἐμός meus. ε. 681. α. 362.

ἐμπαλιν. α. 145. Th. πάλιν rursus.

ἐμπεσε pro ἐνέπεσε ab ἐμπίπῳ. α. 420. 509.

ἐμπελαδόν. ε. 732. Adverb. Th. πέλας.

ἐμπελάζαντες. α. 109. ab ἐμπελάζω appropinquo. Th. πέλας.

ἐμπης tamen. ε. 141. 177. α. 259.

ἐμπῶλω prope. α. 371. confer. ιλιάδ. β. 526.

ἐμπορίκῳ. ε. 644. Th. πείρω.

ἐμπνύ-

ἐμπνεύσας. ε. 506.

Ἐν ἱπ. ε. 202. 379. 489. 667. 679 α. 154⁹ 155. 199. pro
ἐνθα ibi. α. 204. ἱπ. α. 205. 207.

ἔναιε. α. 14. *habitabat*. ἀνάιω.

ἐναλίγκιον. ε. 128. *similem*. ex ἐν & ἀλίγκιⓈ *simi-*
lis. ex α & λίγλω *resono*, non *absonus*. vel q. d.
ἄλις ἔγλιον. ἐναλίγκιοι. α. 88. θ. 142.

ἐναποψύχειν *alvum exonerare, excernere*. ε. 757.

ἐναπτίαι. α. 184. *hostes*. θ. 650.

ἐναρξ. α. 367. *spolia*. ab ἐναίρω, unde est ἐναρίζω *oc-*
cido, quia *spolia mortuis detrahuntur*. ἐναρί-
ζων. α. 194.

ἐναρφόρⓈ. α. 192. pro ἐναρρηφόρⓈ. *spolia ferens*.

ἐνάτη. ε. 770. poëticè pro ἐνάτη νοπα ab ἐννέα novē.

ἐναύλης. θ. 129. *stabula*. Th. αὐλή.

ἐν — βλάψας. ε. 281. part. α. 1. act.

ἐν — βάλληται. ε. 295. τμηζις Th. βάλλω.

ἐνδεκάτη. ε. 772. ἐνδεκάτης. ε. 774.

ἐνδήμοισι. ε. 223. *popularibus*. ἐνδήμιⓈ νῆζⓈ est
morbus cuidam populo peculiaris.

ἐνδον. ε. 31. 97. 456. ἐνδοθεν. ε. 521. 599. 731. ἐνδοθι.
θ. 964.

ἐνδοξον &. τὸ, καρδία τῆ δένδρου καὶ τὸ μέζον *der kern*
vom holtz. ε. 467.

ἐνδυκέως. α. 427. *valde accurate* ab ἐνδυκῆς ἐⓈ ὅ ἡ
promptus, accuratus. Eustath. ex ἐν & δέκω.

ἐνέθηκε. θ. 174.

ἐνεκα. ε. 162. 164. α. 82. θ. 983. ἔνεκα vide paulò ante.

- ἐνείκη. ε. 561. ἐνείκαμ. 9. 784. α. 1. aet. infinit. ab
ἐνείκω idem quod ἐνέγκω *fero*.
ἐνεῖμαν. ε. 222. ἀ νέμω.
ἐνέκειτο. 9. 145. inerat 3. sing. imperf. ab ἐγκέμαι.
ἐνέπνευζον. 9. 131. ab ἐμπνέω.
ἐνέπων. ε. 192. ἐνέποντες. ε. 260.
ἐνέροισι *inferis* idem quod καλαχθονίοις. 9. 850. Th.
ἐρα. ἐνερθε *infra*. 9. 720. τόσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅ-
σον ἔρανός ἐς ἀπὸ γαίης.
ἐνεποιήσαντο. 9. 7. α. 1. med.
ἐνη. ε. 768. *novilunium*.
ἐνηέ@. 9. 651. ἀ nominativo sing. ἐνης έ@ ὁ bo-
nus, *placidus*. Thema est ἐὺς *bonus*.
ἐνῆρατο. 9. 316. α. 1. med. ab ἐναίρομαι.
ἐνθα. ε. 493. 654. 657. α. 14. 34. 334. 335. 413. 440.
9. 63. 301. 303. 432. 481. *ubi*. 758. 807. ἐνθάπερ.
9. 586. ἐνθα καὶ ἐνθα *huc & illuc*. 9. 742.
ἐνθάδε. ε. 652. 9. 775. 811.
ἐνθεν. α. 285. 9. 9. 193.
ἐν — θέμεν. α. 2. aet. infinit. ε. 61. 67. *ionice* pro ἐνθεῖναι.
ἐν — θῆκε. ε. 79.
ἐπιθημοσύνη. ε. 469. Th. τίθημι.
ἐπιδρέψαδ *inferere*. ε. 779. ab ἐντρέφω.
ἐνι. ε. 625. α. 276. 9. 297.
ἐνιαύσια. ε. 447. ab ἐνιαυτός, *annus* q. d. εἰς ἑαυτὸν
ἐπανελθών, 9. 58. ἐνιαυτῶ, ε. 384. 9. 493. ἐνιαυτόν.
ε. 44. 559. 9. 795. ἐνιαυτῶν. α. 87. 9. 184. 779.
δέκα *πλείους ἐνιαυτὸς diutius quàm decem annos*.
9. 636.

§. 636.

ἐνι — θείῳ ε. 641. a. 2. med. infinit.

ἐνικατέω. ε. 27. pro ἐγκατάθεσο 2. sing. a. 2. med.
imperat. ἐνὶ pro ἐν poëticè.

ἐνίπαιεν *proloqui* pro ἐνέπην. Thema. ἔπω. § 369.

ἐννάετες §. 801.

ἐνναετήρῳ dual. num. ab ἐνναέτηρ Θ & ὁ. novennis.
ε. 434.

ἐννέα. §. 56. 60. 76. 790. 803.

ἐννέπετε. ε. 2. pro ἐνέπετε. ab ἐνέπω.

ἐννεσίησι. §. 494. pro ἐνεσίαις. ἐνεσία *consilium*. sicut
σύνεσις *intelligentia* est à συνήμι, ita ἐνεσις ab
ἐνίημι.

ἐννοσίγαιος. α. 104. §. 15. 818. ab ἐνώω *moveo* & γαῖα
terra. Ethnici terræ motum idolo tribuebant,
ignorantes veram causam, nempe Deum.
ἐννοσίγαια. §. 930. ἐννεσίγαιῳ. §. 441. ἐννοσίγαιον.
§. 456.

ἐννηΐον. ε. 408. ἔνη vel ἔνη itemque ἔνη vel ἔνη *postremus dies mensis*. Φι est *paragoge poëtica*.

ἐννύχιος. α. 32. ἐννύχια. §. 10.

ἐνόησε. ε. 89. §. 488. ἐνόησαν. α. 410.

ἐνοπλίῳ. *clamorem*. §. 708.

ἐνοσις. §. 681. 849. *motus* ab ἐνώω.

ἐνοσίχθων. ε. 665. ex ἐνώω *moveo* unde ἐνοσις *motus*
& χθών *terra*, quod terram moveat. Sed hic est
digitus unius veri DEI, quem nos Christiani
T 5 coli-

colimus, non verò fictitii illius idoli ethnici,
nempe Neptuni.

ἐν παρέλκει. ε. 281. vide ἐν — βλαΐψας.

ἐντός. ε. 267. α. 312. θ. 37. 159. 408.

ἐντοσθεν. ε. 540. α. 130. ἐντοσε θ. 598. 741. ἐντοσι.
ε. 518.

ἐντύνασθ. ε. 630. α. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι
apparo. Them. ἔντεα arma.

ἐνυαλίσι. α. 37.

ἐνυώ ὁ ἢ bellona ab ἐνύω perimo. θ. 273.

ἔξ. ε. 148. 306. 651. 722. α. 76. 279. θ. 45. 152.
408 452.

ἐξάδιον. α. 180. nomen viri.

ἐξαλαπάζει. ε. 187. Them. λαπάζω.

ἐξαλείασθαι. ε. 105. 756. 800 α. 1. med. infin. vide
suprà αἰλέασθ.

ἐξαπάτησε pro ἐξηπάτησε. ἀπάτη impostura, ἀπατάω
decipio, propriè πᾶτε ἀπάγω à via aliquem ab
duco in devia. ε. 48. ἐξαπατάτω. ε. 371. ἐξαπα-
τήση. ε. 321. ἐξαπατήσας. θ. 889. ἐξαπατίσκων fal-
lens. θ. 537.

ἐξαῦτις denovo Adv. θ. 915. Thema est αὖ rursus.

ἐξεγένοντο procreati sunt. θ. 124. ἐξεγένοντο cum
Genit. θ. 106. 263. 362. 421. 630. 916.

ἔχει. ε. 270. Th. ἔχω.

ἐξείης. θ. 809. 738. poëticè pro ἐξῆς. Eustath. ab

ἐξήκοντα. ε. 562.

(ἔχω ἔξω.

ἐξέθορε α. 2. act. ab ἐκθορέω profilio. θ. 282.

ἐξελάαν

ἐξελάαν ποëtica τῷ α epenthesi. §. 491. pro ἐξελαῶ
ab ἐξελάω expello. Th. ἐλαύνω.

ἐξελάσκει. ε. 222. ἐξέλασε. §. 820. α. 1. αἶτ.

ἐξείλετο. ε. 104. α. 89. ab ἐξαιρέμα.

ἐξελθεῖν. §. 772. ἐξελθῆσα. ε. 216.

ἐξέρω. §. 394. pro ἐξεν ionicè.

ἐξενάριξε. §. 289. vide suprâ ἐναρξ. ἐξεναρξεν. α. 329.

ἐξέπλη. ε. 98. α. 2. indic. αἶτ. ab ἐξίπλημι F. ἐκπλήρω
α. 2. αἶτ. ἐξέπλω.

ἐξαπάτας. §. 205. blanditias. ab ἐξ & ἀπάτη dolus.
fraus. Qui blandiuntur, sunt fraudulenti.

ἐξεραπόντες. α. 174. §. 704. Th. ἐρείπω cado. in α. 2.
αἶτ. ἤραπον.

ἐξερύζας. ε. 624. ab ἐξερύω.

ἐξετέλεσεν. ε. 83. ἐξετέλεος pro ἐξετέλεωσε perfecit.
§. 403. ab ἐκτελέω. ἐξετέλεσαν. §. 881. ἐξετελέ-
το. §. 1002.

ἐξεφαάνθη. §. 200. α. 1. pass. ab ἐκφαίνω, pro ἐξε-
φαίνθη ἐξεφαάνθη nova τῷ α epenthesi.

ἐξήμηδε. §. 497. ευομυι. ab ἐξήμεω F. ἔσω.

ἐξήρχον. α. 205. duces erant. 3. pl. imperf. αἶτ. ab
ἐξάρχω.

ἐξίκετ. α. 471. ἐξικνῆμα. α. 2. med. ἐξικόμην. 8 ετο.
ἐξίκετ ἔλυμπόν δε vel ut plerique ἔλυμπόν τε. exi-
vit ad olympum.

ἐξίτόν. §. 732. οἷς ἔκ ἐξίτόν ἐστ, quibus non exire
licet.

ἐξόπιθεν. α. 130. ὀπίσω. ἐξοπίσω. ε. 88. §. 500. 182.
ἐξοχ

ἐξοχ'. ε. 771. pro ἐξοχα excellenter. ab ἐξέχω ex-
cello. per aphæresin dicitur etiam ὄχα.

εἰκαίς. α. 215. 228. 314. part. præt. med. ab εἶκω si-
milis sum. εἰκα dicitur pra ὅκω, sicut ἐώρεκα pro
ώρεκα. εἰκός. ϑ. 297. εἰκότα. ε. 233.

ἐολπα præt. med. ε. 271. 473. ab ἐλπομαι.

εὐς. ϑ. 409. εὐν. ε. 58. α. 9. 45. ϑ. 853. εὐρ. Θεογ.
472. 496.

εὐῦ. ε. 326. α. 454. εὐύς. ϑ. 401. 467.

εὐῦζα. ε. 290. ϑ. 448. ab εἰμί.

εὐντϙ. ε. 474. 500. εὐντι. ε. 361. ϑ. 465. εὐντα. ε.
29. 44. 702. ϑ. 32. 817. εἶζαν. ε. 206. εὐντες. ε.
247. α. 189. ϑ. 851. εὐντων. ε. 512. 716. ϑ. 21. 33.
801. εὐντας. ε. 153. 450.

ἐπ' pro ἐπι. ε. 34. 43. α. 273. 375. 379. 436.

ἐπάγων. ϑ. 176.

ἐπαινέσαι. ε. 12. α. 1. act. opt. ab ἐπαινέω. Th. αἶνϙ.

ἐπαινῆς. ϑ. 768. 774.

ἐπάκει. ε. 273. ἐπακόν. ε. 27. ἐπακέσης. ε. 446.

ἐπάλμμος. ϑ. 815. ex ἐπι & ἀλλόμμϙ poëticè ἄλ-
μμϙ. sic ἱκμμϙ, ἄρμμϙ pro ἰκόμενος. ἀρόμενος
&c. Pindarus ἐπαλπιϙ pro ἐπιθαλπνος. &c.

ἐπάρμμον. ε. 599. vide ἄρμμον. ἐπάρμμα. ε. 625.

ἐπάζαντο 3. pl. a. i. med. comederunt. à πάζω. ϑ. 642.

ἐπαυρεῖ. fruitur, geneust mit. Th. αὔρεα εἰς ἡ qui
fruitur aura, qui respirare potest)(ἀπαυράω. θ.

238. 417.

ἐπάχυνσεν. ε. 358. νεκάνει, constripnit. πάχνη εἰς ἡ
pruina,

pruina, unde παχνόω ᾤ.

ἔπεια. α. 117. 326. 445. §. 84.

ἐπέβησε. i. 578. a. 1. aēt. aētivè capitur. ἐπέβησαν.
i. 657.

ἐπέεσι. i. 184. 330. §. 90. ἔπεισι. e. 184. χαλεποῖς
βάζοντας ἐπέεσι. Hic legendum videtur ob
metrum ἔπεισι. Non βάζοντ' pro βάζοντε in-
duali num. Nam τῆς præcedit.

ἐπέθηκεν. α. 332.

ἐπέ. e. 120. α. 110. 336.

ἐπαίετο. α. 21. Th. ἐπαίγω *urgeo*.

ἔπειτα. e. 614. α. 332. 347. 465. §. 132. 193. 469.

ἐπέκειτο. §. 143.

ἐπέμβαλε. i. 98. a. 2. aēt. pro ἐπεμβάλε.

ἐπεμψε. §. 784.

ἐπέπλων. e. 648. *πauίgaνi*. 1. sing. a. 2. aēt. ab
ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω, ad formam τῆς ἐπέδω ab
ἐπιδίδωμι.

ἐπερρώσαντο. §. 8. 3. pl. a. 1. med. indic. ab ἐπιρρώ-
νυμι. Thema. ῥώννυμι.

ἐπεστιάχιζε. §. 843. Th. ἐπῆς.

ἐπέχετο. §. 177. 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω.

ἐπέστενε. §. 680.

ἔπειτα. e. 220.

ἐπέτελλε. §. 995. ἐπετέλλετ'. α. 94.

ἐπετέρπετο. §. 158.

ἐπέφαντο. α. 166. apparebant. 3. pl. plusq. perf. ab
ἐπιφαίνω.

ἐπέ-

ἐπέφραδε. §. 74. 162. α. 2. act. ab ἐπιφράζω.

ἐπεφράσα. §. 160. α. 1. med.

ἐπεφθεν. α. 57. imperf. à φένω, pro quo etiam dicitur πέφνω. ε. 148.

ἐπέφυκον 3. pl. imperf. à πεφύκω εις ει, quod verbum est a πέφυκα. Th. φύω. α. 76. §. 152.

ἐπέχειν. ε. 134. ἐπέχοντες. §. 711.

ἐπείων. ε. 401. ἐπὶ εἶ. τό *verbum*.

ἐπήραγ. ε. 240. Atticè pro ἐπήγε.

ἐπηεταυός *apnuius*. ε. 31. 605. ἐπηεταυά. ε. 515.

ἐπὶω *aderat*. ε. 114. 598. §. 799.

ἐπὶω *postquam*. ex ἐπι & ἦ pro αὖ, & hoc pro εἰς.

ἐπήνεζω *laudarunt*. poëticè pro ἐπήνεζαν. §. 664.

ἐπινύσθ. α. 311. ab ἐπανύω *expedio*. Th. ανύω.

ἐπήρατον. ε. 63. §. 67. Th. ἐράω. confer *ιλιαδ.* σ. 512. χ. 121.

ἐπι. ε. 250. 369. 503. α. 76. 236. 306.

ἐπηρεφέας ab ἐρέφω *tego*. §. 598.

ἐπιβῆναι. α. 16. ἐπιβησέμεν. §. 396. ionicè pro ἐπι-

βήειν. ἐπιβῶτες. α. 286. ἐπιβᾶ. ε. 677. ἐπι-

βήεμεν. α. 40. Æolicè pro ἐπιβῆναι ab ἐπιβῶναι.

ἐπιδείλα. ε. 808. 819. *pomeridiana*. δειλὴ ἢς ἡ *tempus pomeridianum*. ἀδῶ & ἔλη quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπιδείλα, circa pomeridianum tempus.

ἐπιδέρκεται. ε. 266.

ἐπιδῶ. ε. 394.

ἐπιθείς. ε. 695.

ἐπι-

Ἰπιθήκη. ε. 378.

Ἰπίθοντο 3. pl. a. 2. med. à πείθομαι. ε. 69. Ἰ. 474.

Ἰπὶ — Ἰπρε a. 2. act. à Ἰπρέω *salio*. α. 321.

Ἰπιθρώσκησα α. 438.

Ἰπείκελον. α. 182. Ἰ. 987. Ἰπείκελα. Ἰ. 968. 1019.

ἸπύκληCιν. Ἰ. 207.

Ἰπύκλοπον. ε. 67. 78.

Ἰπικρατέως. ε. 204. α. 321. 419. 461.

Ἰπικρατέοντα. α. 308.

Ἰπικυρτώντε. α. 234. ω dualis num. poëticè. pro
Ἰπικυρτώω ω. Ἰπικυρτώω.

Ἰπύκχοι. Ἰ. 815.

Ἰπιλήθεται. Ἰ. 102. Ἰπιλήθω *oblitus es*. ε. 273. Ἰ. 560.

Ἰπιμάρτυροι. α. 20.

ἸπιμειδήCας. Ἰ. 547. Thema μειδάω.

Ἰπιχιθονίοισι. Ἰ. 372.

ἸπιμηθέC. ε. 85. Ἰπιμηθέα. ε. 84. in accusativo Latinè *Epimetheum* non *Epimethea*. Nam Græca in *eus* Latinè desinunt in *eus*. vide infra περιμηθεύς.

Ἰπιμετερήσω. ε. 395.

Ἰπιμίσγεται. Ἰ. 802. 803. μίCγω pro μίCγνυμι est affine Hebræo *ἴσ* & Germanico *mischen* / & Latino *miscere*.

Ἰπιωμητή. ε. 13. Them. μῶμC.

Ἰπίοντα. ε. 673. α. 333. 425. 458. a. 2. act. part. ab ἔπειμι *accedo*.

Ἰπίορκεν. ε. 280. Ἰ. 232. 793. ἸπίορκοιC. ε. 802.

ἔπει-

Ἐπιπάγχυ. 262. πάγχυ pro πάνυ *valde*.

Ἐπιπρόθυμ. α. 369.

Ἐπιπλον. α. 291. 3. pl. ἄ. 2. ἀκτ. (Tzetzes interpretatur ἐπλήρην, ἢ ἐξέτεινον Ἐπὶ τινὶ ἄλλω.) ἀ πτωλάω pro πτωπλάω. pro πτωπλάω etiam dici πτωπλάω non solum ex epigrammatis sed etiam ipso Xenophonte demonstrari poterit. α. 2. Ἐπιπλον sicut ἀ τιμάω ἔτιμον. Apud Grammaticos & Lexicographos (quos ego quidem vidi) de hisce est altum silentium.

Ἐπιπλομήσιο. θ. 453. Ἐπιπλόμυ. α. pro Ἐπιπελόμυος Th. πέλομαι.

Ἐπιπλομήρων. α. 87. pro ἐπιπελομήρων. Them. πέλομαι.

Ἐπιπνέισι. θ. 872. Th. πνέω.

Ἐπὶ ῥόθοι. ε. 558. ex Ἐπὶ & ῥόθ. α. & ὁ undarum fremitus. Ἐπὶ ῥόθ. α. & ὁ ἡ auxiliator, utilis.

Ἐπισμυγερή. α. 264. Th. σμύχω per χ. vasto.

Ἐπισπορίω. ε. 444. iteratam sationem. Th. σπείρω.

Ἐπισπρώω. ε. 107. θ. 87. ab ἐπίσπρωμαι scio, ex Ἐπὶ & ἴσῃμι.

Ἐπισολάδω. α. 287. Adverb. ornate, succincte. Th. σέλλω. mitto. item orno.

Ἐπιφρέφεται. θ. 753. cum Accus.

ἐπίχ. α. 446. praes. act. imperat. cohibe, inhibe. ἴχω pro ἔχω inhibeo.

ἐπίχ. α. 350. 2. dual. inhibetis. tenetis.

Ἐπιτέλλεται. ε. 565. ἐπιτελλομένων. ε. 381. Aeolicè. part.

part. præf. genit. pl. g. f.

ἐπι — τίθηεν. ε. 579.

ἐπίφρονα. θ. 122. 661. 896. ἐπίφρων. ενϙ. ὁ ἢ *prudens*. Th. φρέν'. ἐπιφροσύνητι ionicè pro ἐπιφροσύναις θ. 658.

ἐπιχθόνιοι. ε. 122. 140. idem quod ἐπίγειοι. οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίαις. ε. 820. ἐπιχθονίης. θ. 231.

ἐπιψαύων. α. 217.

ἐπ — ὥρσῃ *immissit*. cum dat. θ. 523. ὥρσε a. 1. aët. indic. ab ὥρω. F. ὥρω.

ἐπλετο. θ. 193. 425. 836. pro ἐπέλετο à πέλομαι. item ἔωλετο pro ἔπλετο. θ. 705.

ἐμπλέω Adverb. *prope*. ab ἐμπελάζω *appropinquo*. α. 372.

ἐποίηεν. ε. 678. ἔχινϙ. ποιεῖν *vestigium facere*.

ἐπονται. θ. 268. ἔποντο. α. 277. pro εἰπὼτο *abjecto augmento*. ἐπειτο. ε. 404. 439.

ἐπιμέσση. θ. 793. 3. sing. a. 1. aët. subj. poëticè pro ἐπιμέσση. ab ἐπόμενυμι. F. ἐπιμέσω. Th. ὀμένυμι.

ἐποπιεύειν. ε. 765. Th. ὅπω.

ἐπόρσεν. α. 442. 452. *irruit*. ex ἐπὶ & ὀρέω *impetu feror*. Th. ὀρω.

ἐπϙ. ε. 451. 708. α. 330.

ἐποτατο. α. 222. *volabat*. 3. sing. imperf. med. à πωτάσμαι *volare*. πωτή ης ἢ *volatus*. à πωτάομαι *vide* πέτομαι.

ἐποτρυνέειν. ε. 595. Th. ὀτρυνώ.

ἐπρεσε. θ. 856. pro ἔπρησε à πρήθω *incendo*.

V

ἐπλά.

ἐπὶ α. α. 272.

ἐπὶ ἀπύλω. ε. 161. α. 49. πύλη ης ἡ porta.

ἐπὶ ἀπυρον. θ. 341. nomen fluvii. q. d. *habens se-
rem vias.*

ἐπὶ ἀπόδλω. ε. 422. ex ἐπὶ α & πω ε.

ἐπὶ οἶηται. ε. 445. 3. sing. præt. pass. à πείω poëticè
πείω. *terrefacio, attonitum reddo. πείομαι attonitus sum. item animo specto attento, quæ signifi-
catio huc quadrat.*

ἐπὶ ὠνυμον. θ. 144. 283. nomen è re impositum.

ἐπὶ ὠρσε. α. 69. 3. sing. α. 1. act. ab ἐπὶ ὠρω *cancito.*

ἐπὶ ῥῶσαντο. θ. 8. α. 1. med. 3. pl. ab ἐπὶ ῥῶννυμι. F.

ἐπὶ ῥῶσω. α. 1. act. ἐπὶ ῥῶσα. &c.

Ἐραζ. α. 174. 268. pro ἔραζε Adv. ad locum. *in
terram, bumi.* Th. ἔρα.

ἔραζε. ε. 419. 471. in prosa χαμαί.

ἔρασατο. θ. 915. *amavit.* pro ἐράσκει poëticè ab
ἐράω amo. ἐρατὸς. θ. 70. *amabilis, jucundus.* ἐρα-
τῇ. θ. 259. 355. ἐρατῇ. θ. 970. 1017. ἐρατῶ. θ. 65.
ἐρατεῖτῶ. θ. 136. 642. 909. ἐρατὼ ὅτι. ε. ἡ. Era-
to, nomen mulieris. θ. 78. 247. ἐρατὰ ju-
cunda. θ. 879.

ἔργον opus. ε. 20. 309. 380. opes. ε. 410. labor. ε. 420.
438. juxta illud

In medioq; opere hic defixa reliquit aratra.

ἔργον μέγα rem magnam, arduam. α. 22. 38. θ. faci-
nus. 220. 836. ἔργα. ε. 28. 441. 577. ἔργοιο. ε. 21.
576. ἔργω. ε. 389. θ. 58. ἔργα. ε. 64. 119. 123. 145.
236.

236. 252. 391. 304. 396. 519. 552. 765. 777. α. 165.
244. 313. θ. 89. 264. 903. ἔργων. ε. 306. 332. 639.
ἔργοις. ε. 547. θ. 146.

ἐργάζονται. θ. 440. ἐργάζοντο. ε. 150. pro ἐγάζοντο
abj. augmento. ἐργάζη. ε. 310. ἐργάζευ pro ἐρ-
γάζε Doricè. ε. 297. 395. ἐργάζαιο. ε. 43. α. 1.
med. opt. ἐργάζεσθ. ε. 312 380. 436. 601. ἐργά-
ζεται. ε. 825. præf. subj. ἐργάζομεθα. ε. 307.
ἔργματι. ε. 799. θ. 823. pro ῥέγματι per metathe-
sin à ῥέζω. (ε. 360.

ἔρδεν. ε. 35. 135. 334. 380. 758. ἔρδων. θ. 417. ἔρδεις.
ἐρεβ^Θ ε^Θ. τὸ. θ. 123. *Erebus* est nomen gehenn-
tix. *caligo* à ²⁷vespera. ἐρέβουσφι ex orco. ἐρέ-
βους pro ἐρέβης. Φιν est paragoge poetica. ἐρέβ^Θ.
θ. 125. ἐρεβενή. ε. 17. θ. 213. *caliginosa*. ab ἐρεβ^Θ
ε^Θ τὸ *caligo*. ἐρεμνῆς. θ. 334. *obscura* q. ἐρεβενῆς.
ἐρεμνῶ. α. 444.

ἐρεπομένης ab ἐρείπω *diruo*. θ. 705.

ἐρεύμενον. ε. 474. per syncopen pro ἐρευγόμενον. vide
Th. ἐρεύγομαι.

ἐρέω. ε. 200. 284. 659. α. 330.

ἐεβρύχω. θ. 832. Ionicè pro ἐεβρύχε ab ἐεβρύ-
χης & ὁ *valde mugiens*. ex ἐε quod in composi-
tione valet *valde* & βρύχω *strideo*, *frendo*.

ἐεγδέπιο θ. 41. poetice ἐεγδέπ^Θ. & ὁ ἡ vide
Th. δέπ^Θ.

ἐεζε. α. 5. pro ἡεζε. ab ἐεζω. Th. *εε* lis. ἐεζτο.
θ. 534.

ἐρθον. ε. 600. *ancillam, famulam.* ab ἐρθ & ε. τὸ
lana. ἐρθος. & ἡ *ancilla, quæ lanificium exercet.*

ἐρθηλέ. θ. 30.

ἐρκτυπον. θ. 456. ex ἐρ *valde* (quæ est particula
 in compositione tantum usitata, intendens
 significationem) & ex κτύπ & ὁ. *sonus pulsus fa-*
ctus. per prosthesin τὸ κτύπα, ἀτύπ & ὁ. Th.
 τύπω. ἐρκτύπα. θ. 930. ἐρκτύπω. θ. 441.

ἐρκυδής ἐ. *valde gloriosus.* Th. ε. 988.

ἐρίμυκον. ε. 788. *valde mugientem.* μυκάω *mugio.*
boum proprium.

ἐρις ἰδ. ἡ. ε. 28. 802. α. 148. 156. θ. 226.

ἐριδ. θ. 637. 710. 782.

ἐριθ. ε. 601. vide paulò ante ἐριθον.

ἐρισμαράγοιο. Θεογ. 915. *valde tonantis.* σμαραγέω
magnos strepitus edo.

ἐριν. ε. 16. θ. 225. ἐρίδων. ε. 11.

ἐρινύς ὕ. ἡ. *Furia, peccatorum ultrix.* θ. 185. 472.
 ἐρινύας. ε. 801.

ἐριπ. α. 423. Thema. ἐρείπω *everto.* item *cado.* in
 α. 2. act. ἤριπον & poëticè abjecto augmento
 ἐριπον.

ἐρίσαντες. ε. 437. ab ἐρίζω. F. ἴσω.

ἐριθενέ. ε. 414. θ. 4. ex ἐρι & c.

ἐρίφων. ε. 541. 590 ab ἐριφ & ὁ *hædus* q. ἐαρι φαι-
 νόμω, quod vere nasci soleat. ἐρίφας. ε. 784.

ἔρμον. θ. 343. nomen fluvii.

ἔρμη. θ. 444. ἐρμῆς & ὁ ab ἔρω *dico, nuntio.* vel ut
 Drusius

Drusius vult à $\eta\mu\alpha$ in hiphil $\eta\mu\alpha$ *hirma* decept. $\epsilon\rho\mu\epsilon\lambda\omega$. $\S$. 938. $\epsilon\rho\mu\epsilon\lambda\omega$. ϵ . 68. pro $\epsilon\rho\mu\eta\varsigma$ *Mercurius* dicitur etiam $\epsilon\rho\mu\epsilon\alpha\varsigma$ & poëticè $\epsilon\rho\mu\epsilon\iota\varsigma$.

$\epsilon\rho\zeta\epsilon\iota$. ϵ . 325. ab $\epsilon\rho\delta\omega$. Th. $\rho\acute{\iota}\zeta\omega$. $\epsilon\rho\zeta\eta\varsigma$. ϵ . 706. a. i. act. subj. $\epsilon\rho\zeta\alpha\varsigma$. ϵ . 708.

$\epsilon\rho\epsilon\sigma\tau\alpha$. $\S$. 245. 251. 357. *amabilis*. α . δ *amor*, *desiderium*. α olicè. $\epsilon\rho\omega\varsigma$. $\omega\tau\Theta$ δ in malam partem accipitur. $\epsilon\rho\Theta$ verò in bonam. Th. $\epsilon\rho\acute{\alpha}\omega$. *amo*. $\epsilon\rho\Theta$. $\S$. 120. 201. 910.

$\epsilon\rho\rho\eta\zeta\epsilon$. α . 140. 415. a. i. act. à $\rho\acute{\eta}\sigma\omega$ vel $\rho\acute{\eta}\gamma\gamma\upsilon\mu\iota$. $\epsilon\rho\rho\acute{\iota}\gamma\omicron\upsilon\tau\iota$. α 228. præf. part. act. ab $\epsilon\rho\rho\acute{\iota}\gamma\omega$. quod est ab $\epsilon\rho\rho\acute{\iota}\gamma\alpha$ præf. med. verbi $\rho\acute{\iota}\gamma\epsilon\omega$. Th. $\rho\acute{\iota}\gamma\Theta$. $\epsilon\Theta$. $\tau\Theta$.

$\epsilon\rho\rho\eta\psi\epsilon$. $\S$. 181. à $\rho\acute{\iota}\pi\pi\omega$.

$\epsilon\rho\rho\omega\omicron\upsilon\tau\omega$. α . 230. 3. pl. plusq. poëticè. pro $\epsilon\rho\rho\omega\upsilon\tau\omega$, à $\rho\acute{\omega}\nu\upsilon\mu\iota$.

$\epsilon\rho\rho\theta\epsilon\iota\eta$. $\S$. 290. 983. nomen proprium loci.

$\epsilon\rho\rho\kappa\omicron\iota$. ϵ . 28. præf. act. opt. ab $\epsilon\rho\rho\kappa\omega$ inhibeo. F. $\epsilon\rho\rho\zeta\omega$.

$\epsilon\rho\rho\tau\acute{\alpha}\rho\mu\alpha\tau\alpha\varsigma$. α . 369. pro $\epsilon\rho\rho\sigma\upsilon\rho\rho\mu\acute{\alpha}\tau\alpha\varsigma$. per metaplasmum, ut ait Eustathius. in *iliad.* π . ex $\epsilon\rho\rho\omega$ $\epsilon\rho\rho\sigma\omega$ traho & $\acute{\alpha}\rho\mu\alpha$. $\tau\Theta$. $\tau\Theta$ *currus*.

$\epsilon\rho\rho\sigma\acute{\alpha}\mu\eta\rho\Theta$. α . 457. poëticè pro $\epsilon\rho\rho\sigma\acute{\alpha}\mu\eta\rho\Theta$.

$\epsilon\rho\rho\zeta\alpha\iota$. ϵ . 622. a. i. act. infinit. ponitur pro imperativo. $\epsilon\rho\rho\tau\omega$ pro $\epsilon\rho\rho\upsilon\epsilon\tau\omega$, ab $\epsilon\rho\rho\acute{\omicron}\mu\alpha\iota$ quod idem est cum $\rho\acute{\upsilon}\acute{\omicron}\mu\alpha\iota$ libero. $\epsilon\rho\rho\mu\alpha$. $\tau\Theta$. $\tau\Theta$ *munimentum* ab $\epsilon\rho\rho\acute{\omicron}\mu\alpha\iota$ custodio. ϵ . 534. α 415. $\S$. 304.

$\epsilon\rho\rho\chi\epsilon\tau\alpha\iota$. ϵ . 417. 513. α . 439. $\S$. 796. $\epsilon\rho\rho\chi\acute{\omicron}\mu\eta\rho\omega\upsilon$. $\S$. 91.

ἐρχόμενοι. §. 272.

ἔσω. ε. 304. 3. singul. præf. imperat. ab εἰμί.

Ἔς poëticè pro εἰς in. ε. 216. 607. 662. 726. α. 2. 13.

262. 296. §. 157. 404. εἰς φάος in lucem. §. 626.

ἔσαν pro ἦσαν erant. per systolen poëticam. α. 161.

168. 245. 246. §. 586. 829. ἔειπα. §. 210.

ἔσθην. ε. 276. 747. ab ἔσθω comedo, & hinc ἐσθίω
idem. §. 773. ἔσθοντες. ε. 304.

ἐσθλός ε. 212. 293. §. 327. ἐσθλή ε. 786. 792. 810.

§. 435. ἐσθλόν. ε. 364. 472. α. 11. 107. §. 972.

ἐσθλῶ. ε. 345. 632. ἐσθλῇ. ε. 638. ἐσθλοί. ε. 122.

ἐσθλαί. ε. 772. ἐσθλῶν. ε. 714. ἐσθλοῖσιν. ε. 119.

ἐσθλά. ε. 116. 177. 284.

ἐσίδη. ε. 608. poëticè pro εἰσίδη 3. sing. a. 2. αἶ.

subj. ab εἰσίδω, intueor. ἐσίδωσι. §. 82.

ἐσκαίθετο. §. 890. pro εἰσκατίθετο.

ἔσκε. ε. 150. poëticè pro ἦ erat.

ἐσμαράγγεν striduit. α. 1. αἶ. §. 679. à σμαραγίω
fragorem edo. & ἐσμαράγγιζεν. §. 693. à σμαρα-
γίζω.

ἐσκεδάτ'. ε. 95. à Th. σκεδάζω. vel σκεδάννυμι dissipō.

ἐσκειμίζας ε. 604. Th. κομίζω.

ἑσπερίδες §. 275. ab ἑσπερ & ὁ vesper. ε. 550. He-

sperides h. e. Zeteze interprete vespertina hora.

quibus curæ sunt poma h. e. quo tempore stellas

in calo videmus, tanquam poma. §. 215.

ἔπειτο poëticè pro ἔπειτο. §. 201. 418. ἔπατε. §. 114.

ἔπαοντ'. α. 26. ab ἔπαομαι sequor. poëticè pro

ἔπομαι.

ἔπομαι.

ἑσπεμνή. ε. 221. ἤερα ἑσπεμνή *aëre involuta*. pro
ἑσπεμνή τὸ σίγμα poëticè duplicatur. ab ἔινυμι F.

ἔσω. ἑσπεμνοί. ε. 124. 253. ἑσπεμν. ε. 534.

ἔσεται. ε. 182. 188. 199. 308. 643. ἑσπεται. ε. 501. pro
ἔσεται ex εἰμί.

ἑσπεμνα θ. 32. ἑσπεμνοίσι. ε. 56.

ἑσπεμνω. α. 340. 411. 435. θ. 181. pro σπεμνω per
metathesin. Thema. σπῶ, σπῶ, poëticè σύω.

ἑσπυ. α. 458. pro ἑσπυται *irruit* pro σέσπυται per
metathesin. à σπῶ. F. σέσπω. P. σέσπυκα. præt.
pass. σέσπυμαι, ubi abjecto ε & facta metathesi
est ἑσπυμαι.

ἑσαι. ε. 34. 191. 401. 476. per syncopen pro ἑσεται.

ἑσάλατ. α. 288. pro ἑσάλαται. 3. pl. præterit. pass.
ionicè, pro ἑσπεμνοί. εἰσί. Th. σέλλω orno. σέλ-
λομαι *vestitus orno*.

ἑσπώτ. α. 61. pro ἑσπώτε part. præt. act. dualis. num.
ab ἔσημι. F. σήζω. præt. ἔσπυκα. in part. præt.
ἑσπώς & per syncopen τῆ κ ἑσπώς ότος. pro quo
ἑσπώς. θ. 519. 747. item ἑσπώς ὦτθ.

ἑσπῶ. α. 181. 196. 3. pl. imperf. act. ab ἔσημι pro
ἔσημι. 1. pl. imperf. act. ἑσπῶ legitur οδυας. λ.
465. &c.

ἑσπῶτι. θ. 769. 3. pl. præf. act. ab ἔσημι, quod po-
ëtis idem est cum ἔσημι.

ἑσπεφάνω. θ. 382. à σπεφάνω. Th. σέφω. ἑσπεφάνω.

α. 204.

ἔση. α. 361. 434.

ἔσηκεν præt act ab ἔσημι. § 745.

ἔσηρικται. §. 779. à σηρίζω. ἔσηοικτο. α. 218.

ἔσην ε. 732. ionicè pro ἔσία ab ἔσία ας ἡ focus. item *vesta* quæ vox hinc orta est præposito vau. ἔσην (pro quo alii habent ἰσίλω vide infra ἰσίλω) *vestam*. §. 453.

ἔσι, ἔσι, ἔσιν. ε. 36. 105. 174. 254. 276. 285. 427. 629.

681. 685. 752. 757. 780. 791. 89. α. 93. 447. §.

49. 79. 301. 361. 386. 396. licet 874. 869. ἔκ' ἔσι pro

ἔκ' ἔξεσι. §. 612. §. 755. ἔς' αὖ ἵκηται donec venerit.

ἔσ — ἰόντας part. a. 2. act. *introeuntes*. Th. εἰμι, ἵημι
co. §. 770.

ἔσφαργίζον. §. 706. Thema. σφάργω & σ. σφα-
ρnis. unde σφαργίω & σφαργίζω.

ἔσχατιῇ. §. 277. 623.

ἔσχον. ε. 125. §. 113.

ἔσω. ε. 368.

ἑταῖρⓄ. ε. 181. ἑταίρω. ε. 181. ἑταῖρον. ε. 705. ἑταρον.
ε. 714. poëtice pro ἑταῖρον.

ἑταυόθη. §. 177. à ταύω. Th. τείνω.

ἑτεα. ε. 129. §. 803. ἑτεας. ε. 171. pro ἑτεⓄ gen. sing.
ab ἑτⓄ *anpis*. ἑτέων. ε. 694.

ἑτεκε. §. 211. 288.

ἑτεκ. §. 60.

ἑτελέθη. §. 59. à τελέω ad finem perduco,

ἑτεροζήλως iniquè. §. 544.

ἑτερⓄ. ε. 187. ἑτέρω. ε. 187. ἑτερου. ε. 21. 106. 376.

432. ἕτερον. ε. 17. ἕτεροι. §. 367. ἐτέρηφι. ε. 214.
ἐτέρηγε. §. 752.

ἐτέρωθε,θεν, ex altera parte. α. 181. 184. §. 676.

ἐτέτυκτο. α. 208. 3. sing. plusq. perf. poëticè pro
ἐτέπυκτο à τεύχω. F. ξω. vel potius ἐτέτηκτο à τή-
κω, liquefacio.

ἐτήκετο. §. 862.

ἐτήτυμα ε. 10 pro ἔτυμα per poëticam epenthe-
sin syllabæ τη. ἔτυμα. verò ab ἐτός quod est ab
αἰμί sum, sicut θετός à τίθημι. pro ἐτός per epen-
thesin τῆ ε dicitur etiam ἐτός verus, qui revera
est, &c.

ἔτι adhuc. ε. 156. 399. α. 176. 241. §. 428.

ἔτικεν. §. 45. 310. 319. 922. 934. 943. 1008.

ἐτινάσσετο. §. 680. à τινάσσω quatio.

ἔτισε. α. 10.

ἐτитаίνετο α. 229. τιταίνω est à τείνω.

ἔτλη. α. 73. 432. 3. sing. a. 2. act. à τλήμι tolero,
à τλάω, per syncopen à ταλάω perpetior, tolero.

ἔτραπ. α. 456. a. 2. act. à. τρέπω. ἔτραπον. §. 58.

ἔτραπεν. α. 301. uvas calcabant à novo verbo τρα-
πίω, formatum à fut. 2. τραπῶ. Thema primum
τρέπω verto.

ἔτρεφε. §. 107. 1001. ἐτρέφετ. ε. 130. pro ἐτρέφετο.
a τρέφω. F. θρέψω, alo.

ἐτρύγων. α. 292. 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον. à τρυ-
γῶ. Thema τρύγη ης. η triticum, vindemia.

ἐτύμειζεν. §. 27, vide paulò ante ἐτήτυμα.

ἐτύχθη. α. 366. pro ἐτεύχθη poetice. à Th. τύχω.
 ἐτώσια. ε. 100. §. 182. ἐτώσιον ab ἐτός Adverb. frustra. Th. εἰμί. in ling. num. ἐτώσιον. ε. 438.

ἐτώσιος ἐργός qui incassum laborat. ε. 409.

Εὐ ε. 107. 347 704 §. 73. 885. — ubi legendum εὐ.

εὐαγόρη nomen mul. §. 257.

εὐαεῖ. ε. 597. εὐαῆς ἐοὶς ὁ ἢ qui bene à ventis perflatur.
 ἄω vel ἄημι spiro.

εὐάρη nomen mul. §. 259.

εὐβοίαν. ε. 649 Tzetze interprete εὐρυπον. Est verò
 εὐρυπνόν fretum reciprocum. ex εὐ & ῥίπνω. Est
 ergo nomen loci, εὐβοία, ex εὐ bene & βόω
 pascō.

εὐδαίμων. εὐδαιμονία felicitas. ε. 824.

εὐδμήτων. α. 242. εὐδμητὸς bene edificatus. Thema.
 δεμῶ f. δεμῶν præt. δέδμηκα.

εὐδώρη. §. 244. 360. nomen mul.

εὐεῖ. ε. 703. idem quod φλογίζει torret. ab εὐω vel
 εὐω pro.

εὐειδής speciosus. §. 250. 354.

εὐεργές. ε. 627.

εὐεργεσιζών. §. 503. Æolicè pro εὐεργεσιῶν ab εὐεργε-
 τία ας ἢ beneficentia.

εὐερκέτιον. ε. 730. εὐζώνοιο. α. 31. ζώνη ἧς ἡ Zona, cin-
 gulum. ein gürtel.

εὐηιον. §. 325. nomen fluvii.

εὐθεΐας ἀνίσταται. ὁ qui rite disposuit. §. 540. ab εὐ-
 θετίζω concinnè dispoño. Thema τίθημι.

εὐθημο-

εὐθημοσύνη concinna rerum dispositio, quæ cadit
in industrios. ε. 469.

εὐκηλῶ. ε. 669. tranquillus. ex εὖ & ἑκηλῶ mitis,
pacificus.

εὐκομίζασι. ε. 598. *bene recondere*. α. 1. med. infin.
Thema. κομίζω *curo*, unde κομίζω.

εὐκόσμως. ε. 626.

εὐκρατή. θ. 243. nomen mul.

εὐκρατέω. ε. 592. ab εὐκρατής ἑσθλὸς ἢ. Th. κεράννυμι
vel εὐκρατής per syncopen pro εὐκρατής.

εὐκρατές. ε. 668. *venti etesii*. q.d. puri non confusi,
ubi nullæ sunt nebulæ. Th. κρίνω discerno.

εὐκτίδρον. α. 81. *bene extructum*. ex εὖ & κτίδρον
pro εὖ ἐκτισμένον. à κτίζω.

εὐκηλήτειρα. ε. 462. à κηλέω mulceo, τὸ θάλασσαν.

εὐλιμνῶ. θ. 246. nomen mul. *bonus portus*.

εὐμμελής. α. 368. Thema μελίας ἢ Ἰσχυρίνης.

εὐνομίω. θ. 902. nomen mul. *legitima*.

εὐνάζω. ε. 337. ab εὐνάζω *sorpio*.

εὐνείκη. θ. 247. nomen mul. *bene litigans*.

εὐνή. ε. 327. α. 40. εὐνή. α. 36. εὐνέω. θ. 404. εὐνη-
θεῖσσι *concupientes*. α. 6. θ. 967. 1018. ab εὐνάω.
ἡσώ. Thema εὐνή ἢς ἢ cubile. ab εὖ *bene*, & νάω
habito. pro ναίω εὐνηθεῖσσι cum Dativo. θ. 133.
380. 634. *cubans, concupiens*.

εὐξω. ε. 736. 2. sing. α. 1. med. subj. εὐξωμαι ἢ ἡσώ.
ab εὐχομαι.

εὐξοον. α. 352. *bene rasam, politam, dolatam*, idem
quod

quod εὐζεις Θ. Thema ζέω polio.

εὐόρκος. ε. 188. 283. ὅρκος & ὁ iuramentum.

εὐορμος. α. 207. tutus. ὄρμος & ὁ statio navium.

εὐωχέων. ε. 475. conuiuans. item latus.

εὐπροχάλω. ε. 804. ex εὐ & προχάλος velox instar rotæ. item æquabiliter planus.

εὐπεπλον. θ. 273. Th. πέπλος & ὁ perplum.

εὐπλεκέων. α. 306. 370. ab εὐπλεκής. ε Θ ὁ ἡ. Thema πλέκω.

εὐποίητα. α. 64.

εὐπόμπη. θ. 261. nomen mul. ἡ μέλας μεγάλης Φαιλα-

εὐπυργος. α. 270. bene turrata. πυργος & ὁ. turris. ein burg.

εὐρε. α. 58. 3. sing. α. 2. ad. ab εὐρίσκω invenio.

εὐρης. ε. 349. 425.

εὐρρείτω. θ. 343. ex εὐ & ρέω fluo.

εὐρυάλη. θ. 276. nomen proprium mul.

εὐρυβίης. θ. 932. ionicè pro εὐρυβίης & ὁ cuius vis se late extendit. εὐρυβίη. θ. 375. εὐρυβίην. θ. 239.

εὐρύς. θ. 45. 110 840. latus. εὐρέϊ. ε. 505. εὐρείη.

θ. 480. ionicè pro εὐρείας. εὐρύν. ε. 244. θ. 373.

868. Notetur duplex accusativus. εὐρέα. ε. 648.

θ. 781. 790. 972. εὐρεῖα. α. 373. θ. 458.

εὐρυνόμη. θ. 368. 907. nomen mul.

εὐρυοδείης. ε. 195. α. 464. θ. 119. 498. 620. 787.

spatiosa. ex εὐρύς. εἶα & ὁδός via. εὐρυόδειος ὁ ἡ & in f. g. etiam εὐρυοδεία, ionicè verò εὐρυοδείη.

εὐρυόπαι.

εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279. *latè sonans. ὁψ' ὀπός ἡ νοκ.*
poëticè vocativus ponitur pro nominativo.
item accentus nominativi manet in vocativo.

Alii scribunt εὐρύοπα.

εὐρύοπα accus. casus ab εὐρύοψ. §. 884. Th. ὁπῶ.

εὐρυμετώπων. α. 82. μέτωπον & τὸ σῆμα. εὐρυμετώπης.
§. 291.

εὐρυαῖα. α. 91. pro εὐρυαῖα poëticè. ab εὐρυαῖος
ὅ ο' nomen viri, cujus robur longè lateque
pater.

εὐρύστη. §. 117. qui habet latum pectus. σῆμα.
& τὸ.

εὐρυτίων. §. 293. nomen viri.

εὐρώεντα. ε. 152. §. 731. 739. 810.. εὐρώεις *squalidus.*
ab εὐρώς. ὡτ' ὁ caries.

εὖς. ε. 50. α. 26. *bonus.*

εὐσεφάν. ε. 228. §. 255. 1008. εὐσεφάνω. §. 978.
εὐσεφάνων. α. 80. §. 196.

εὐσφύς. α. 16. σφύρα *malleus.* σφυρὸν & τὸ *malleo-*
lus. item *pes,* qui habet pulcros talos. εὐσφύς.
α. 86. §. 254. εὐσφυρον. §. 961.

εὖτε. ε. 456. 766. α. 164. 331. §. 28.

εὖτ' pro εὖτε sequente αἰ. εὖτ' αἶ postquam. ε. 179.
nempe. ε. 428. *quando.* ε. 596.

εὐτέρπη. §. 77. nomen mul.

εὐτρεῖα. §. 863. Thema. *τιτρεῖω perforo, terebro.*

εὐτροχάλα. ε. 597. 804. *τροχάλος celer inſtar rota.*

εὐτροχον. α. 463.

εύτυκτον. α. 136. Th. τέυχω fabricor.

εύφρονα. ε. 773.

εύφρόναι. ε. 558. ποῖτες, ὡς τὸ εὐφραίνειαι.

εύφροσύνη. θ. 909.

εύχας. θ. 419. εὐχῶ. εἰς τὸ honor. εὐχῶ ἀρέσθαι.
θ. 628.

εύχονται. θ. 447. εὐχεάσθ. ε. 463. εὐχολέων. α. 68. io-
nicè pro εὐχολῶν ab εὐχολή Th. εὐχή.

εύώνυμον. θ. 409. claram, quæ bene audiebat.

εύωτρως. α. 273. εὐσωτρεῖς. ὁ ἢ bene servans. Th.
σώζω.

ΕΦ. ε. 161. 102. α. 406. 458.

ἐφαινον ostendebant. θ. 667. vide φαίνω.

ἐφαζαν. θ. 19. pro ἐφηζαν Doricè. 3. pl. a. 2.

ἐφάθ' pro ἐφατο, τ mutato in θ ob seq. aspir. 3.
sing. a. 2. med. ad formam ἐσάμην ἐφατο ἐσατο.
ε. 59. 69. 210. α. 368. 450. θ. 395.

ἐφεζόμενοι. ε. 581. α. 394. ἔζω facio sedere. ἔζομαι
sedeo. ἐφεζομένη. ε. 745.

ἐφέπασσι. θ. 366. ἔπω, ἔπομαι sequor. ἐφέπασσι. θ. 220.

ἐφέρει. ε. 117. ἐφέρον. α. 342.

ἐφέσζαν. α. 258. 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro
ἐφίστημι insto, urgeo.

ἐφετμῆς. ε. 296. ἐφετμή præceptum. ad ἐφίμη.

ἐφήρμοσε. ε. 76. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, ἀρτο.

ἐφίεζαν. α. 307.

ἐφιμέρως. α. 15. θ. 132. ἱμερῶς desiderium. Th. ἱμείρω
desidero.

ἐφόρδω.

ἐφόρεις. ε. 38. imperf. à φορέω *fero*. Th. φέρω. *Diferunt* propriè φέρω *fero* & φορέω *gesto*.

ἐφορμήζαδς. α. 127. Th. ὁρμή *impetus*. ὁρμάω *impetu feror*. ἐφορμηθῆναι. ε. 457.

ἐφορεῖω. α. 293. 296. Doricè pro ἐφύρεν. à φορέω.
ἐφράσαθ'. ε. 85. *cogitavit*. a φράζω *eloquor*; *cogito, consulto*.

ἔχ. α. 95. 159. pro ἔχε ab ἔχω.

ἐχάεσσον. α. 235. 3. pl. imperf. à χαράσσω. ζω.

ἔχισε pro εἶχε imperf. poëticum ab ἔχω. θ. 533.

ἐχθαίρη *oderit*. ε. 298.

ἐχθρός. θ. 766. ab ἐχθρῶ, εἶς, τὸ, *odium*. ἐχθρόν.
ε. 340.

ἐχιδνα. θ. 304. *vipera*. ἐχιδναν. θ. 297.

ἐχόλωσε *ad iram commovit*. à χολώω. Thema χολή, *bilis*. θ. 568.

ἔχει. ε. 205. θ. 262. 422. 765. 770. ἔχε. α. 352. θ. 467. 284. 466. ἔχεν. ε. 13. 42. 138. 255. 530. α. 79. θ. 2. 64. 101. 348. 373. 794. 804. ἔχη. θ. 462. ἔχων. ε. 338. ἔχειν. ε. 44. 620. α. 97. θ. 413. 906. ἐχέμεν. ε. 455. α. 369. ionicè pro ἔχειν. ἔχων. ε. 443. 468. θ. 72. 456. 932. ἔχον pro εἶχον *habebant*. poëtae abjiciunt augmentum metro id poscente. ε. 146. α. 248. 305. 306. ἔχουσα. α. 227. 339. 444. θ. 908. ἔχοντες. θ. 834. ἔχοντες. θ. 898. 988. ἔχουσα. θ. 896. ἔχοντες. ε. 436. accus. dualis. num. ἔχοντες. ε. 81. 112. 127. 132. 168. α. 183. 188. 238. 241. 292. θ. 963. ἔχουσαι. θ. 75. 823. ἐχόντων.

ἐχόντων. §. 783. ἐχέλαις. §. 61.

ἐχέτλης. ε. 465. ἐχέτλη ης ἡ στίνα. ὡς τὸ ἐχέαι quia manu tenetur.

ἐχέφρονες. §. 88. ἐχέφρων οὐς ὁ cordatus. Th. Φρῶ.

Ἐφ. α. 385. suo. §. 464. ἐφ' ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι à filio suo domari. pro ἐφ' ὑπὸ παιδός.

ἑὼν pro ὦν ens. ionica prosthesis. εργ. 512. α. 73. 101. 410.

ἑωτφόρον. §. 381. luciferum. ab ἑως ω ἡ 4. simpl. aurora & φέρω affero. phosphorus hinc dicitur. Thema est ἡὼς ὅς ἡ aurora. q d. aurea aura.

Z.

Zαθεῖο. §. 6. 23. poëticè pro ζαθίς, à ζάθει valde divinus, admirandus. ζα particula in compositione intendit significationem. ζαθίης. §. 300. ζάθειον. §. 2. ζαθίων. §. 253. ζαθείς. θ. 990. ζαθείς. §. 192.

ζαμφύη. §. 928. vires intendit. à ζαμφύω quod est à ζαμφύης vehemens. & hoc ex ζα & μφύ. ε. τὸ robur.

Ζεῖδωρ. ε. 117. 171. 235. pro ζηδωρ. ubertim proferens ad vitam sustentandum. ex ζη quod est ex ζῆν & δῶρον.

ζευξώ ὅς ἡ nomen proprium mul. q. d. conjugans. à ζευγνυμι §. 352.

ζεφύροιο. §. 870. Genitiyus poëticus pro ζεφύρος. ζεφύρος ex ζεω caleo. & φέρω. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinet. ζεφύρον.

Ζέφυρον. §. 379.

Ζεύς. ε. 8. 47. 53. 104. 137. 142. 157. 167. 178. 227. 237. 279. 331. 363. 486. 636. 665. α. 33. 89. 328. 383. §. 56. 399. 784. 820. 853. 885. 899. 904. 914. à ζάω sic dictus. in infinit. ζῆν *vivere*. Lactant. lib. 1. c. 11. sic dictum putat, quod primus in vivis manserit ex filiis Saturni, quem Eustathius vocat παιδεργῶτα in οδυς. δ. vers. 762. **ein kinder- fresser.** pro ζεύς dicitur etiam ζῆν. confer. §. 459. καὶ τὰς μὲν κατέπινε κρένῳ μέγας &c. *atque hos quidem* (liberos omnes præterquam τὸ ζῆνα) *devorabat Saturnus magnus*, ubi etiam huius facti causa additur.

Ζηνός. ε. 86. 243. 251. 414. 481. 659. §. 41. 286. Ζηνί. α. 318. §. 141. 388. 938. Ζῆνα §. 47. 457. Ζῆν pro Ζῆνα §. 884. in fine versus.

Ζηλοῖ. ε. 23. à ζηλόω *emulor*. Ζήλῳ *livor, invidia*. ε. 193. Ζῆλον. §. 384. Ζηλώσει. ε. 310.

Ζητεύης. ε. 398. poëticè pro ζητέω dicitur ζητεύω.

Ζόφον. α. 227. à ζοφῶ. α. ὁ *caligo*. Ζεφ. §. 653. ὑπὸ ζοφῆς ἡρόεντῳ à caligine obscura. ζοφεροῖο. §. 814.

Ζυγόν. ε. 813. à ζυγός in plurali numero ζυγά. ε. 579.

Ζῶε vivebat. 3. sing. imperf. à ζάω poëticè pro ζάω. ζῶ. ζῶει. §. 606. 611. ζώεσκον poëticè pro ζῶον. §. 90. 132.

ζώνη. α. 233. pro ζώναις ionicè. ἰῶτα in fine est paragoge ionica.

X

ζώνη.

ζῶν vivat. (differt à ζῶν vitæ) 3. sing. præf. subj.
 ζῶν vivum. α. 157. ζῶν vivī. α. 189. ζῶν pro
 ζῶν ionicè. α. 244. ζῶς. α. 194.
 ζῶσε cinxit pro ἔζωσε à ζῶνυμι. ε. 72. θ. 573. ζῶ-
 σαντο. ε. 343. cinxerunt se. 3. pl. a. i. med. pro
 ἔζῶσαντο. augmentum metri causa abjicitur à
 ζῶνυμι.

H.

H art. præpos. ε. 13. 220. 254. 277. 433. α. 48.
 93. 238. 268. 438.

ἡ art. postp. α. 4. 149. θ. 262.

ἡ cui. ε. 136. 206. 218. 649. quatenus. α. 85.

ἡ sequente μὴν, profectò tamen.

ἡ erat. α. 11. 101. 103.

ἡ κ' dixit. & ἡ pro Φῆ, Φῆ pro ἔφη. duplex aphæ-
 resis.

ἡ aut. ε. 173. 244. 245. 666. 708. α. 1. 9. 43. 235. 407.
 421. θ. 6. 35.

ἡ ἑως. ε. 131. 436. 988. ἡ ἑν pubes. ab Hebr. זכר viror.
 quod flos est in arbore revirescente, id pubes
 in homine. ἡ ἔτι. θ. 17. 950. 922.

ἡ ἑξέτει. ε. 131. annos pubertatis attigisset. 3. sing.
 a. i. Æol. opt. ab ἡἑάω ᾧ. & poëtice ἡἑάω.
 confer suprâ μυλιόωντες.

ἡ ἑὴν 3. sing. præf. act. opt. atticè. communiter
 ἡἑάοιμι ᾧμι & atticè ἡἑάω ἡς ἡ. ab ἡἑάω.

ἡ ἑαυτὴ divina. θ. 499. ἡ γὰρ q. d. ἄγαν. θ. 510.

ἡ γ. θ. 994. a. 2. act indic. abduxit. Atticè ἡγαγε.
 ἡ γοντ.

ἡγόντ' pro ἡγόντο *ducebant* (3. sing. imperf. med.)

α. 274.

ἡγάγετο *duxit*. (3. sing. a. 2. med. pro ἡγετο est, ἡγάγετο per Atticam reduplicationem) §. 901.

ἡγάγετ' pro ἡγάγετο *duxit*. §. 266. 410. 508.

ἡγῆτ' 3. sing. præf. med. subj. pro ἡγῆται. *præveniat* (pro προσηγῆτο) si precibus te antevertat. præf. pass. ἡγῆμαι.

ἡγέροντο. α. 184. 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀγέρομαι poëticè pro ἀγείρομαι *congregor*. ἡγείρετο. α. 475. πολλὸς δ' ἡγείρετο λαὸς *multus congregabatur populus*. 3. sing. imperf. pass. ab ἀγείρομαι. α. 473.

ἡγεμονεύει. §. 387.

ἡγνοίῃε. §. 551. a. i. act. ab ἀγνοέω poëticè ἀγνοίω.

ἤδη ε. 37. *nunc*. 586. *tum*. α. 172. *jam*. 359. at ἤδη *novit* pro ἤδεε.

ἤδ' ε. 22. 102. 308. 765. 850. §. 15. 47. 200. 403. 817. 847. 1013. ἢ δ' ε. 316. 381. α. 475. 168. 352. α. 190. πολυζήτησον ἤδ' καὶ δ. §. 619.

ἤδε ε. 24. ἢ δ' ε. 203. 773.

ἡδεῖα. §. 40. ab ἡδὺς *suavis*.

ἡδυέπειαι. §. 965. 1020. *suaviloqua*. αἰνύλα κατὰ λαι.

ἡώς ὁ. η. ε. 577.

ἡέλιος *sol* poëticè pro ἡλίος. Heb. *ḥan* splendor, Job. 29. 3. Græcè ἥλη, Germanicè hell. Differt

ab *höl* gehenna, locus damnatorum. ε. 524. 573.
 ἡελίχ. 9. 760. 1011. ἡελίοιο poëticè pro ἡελίχ.
 ε. 154. 412. 562. 477. 661. 725. 9. 958. ἡελίω. ε.
 610. 9. 956. ἡέλιον. θ. 18.

ἡέ aut. pro ἡ. ε. 207. 708. α. 345.

ἡεν erat scil. *licitum* pro ὡς ἡ poëticè ἡα ἡας ἡε.
 α. 15. 22.

ἡέχ pro αἶεχ *aere, caligine*. in mascul. genere *aer*,
 sed in f. g. *caligo*. 9. 9. ἡέχ. ε. 124. 221. 253.
 9. 697.

ἡεροειδέι. 9εογ. 252. *obscuro*. ἡεροειδέα. εργ. 618. 9.
 883.

ἡερένιος. 9. 807. ἡερέντι. 9. 294. ἡερέντα. *caliginoso-*
sum. 9. 119. 683.

ἡθΘ. ε. 67. 78. *mores*. Ἰθίκλοπον ἡθΘ *furaces*
mores.

ἡθεα *mores*. ε. 136. 220. 9. 66. ἡθε. ε. 166. *domici-*
lia. ἡθεCi *habitaculis*. ε. 523.

ἡθεῖΘ *patruus*. ἡθεῖ. α. 103.

ἡθελον. ε. 135. ab ἐθέλω *volo*. 9έλω *idem*.

ἡιόνη. 9. 255. *nomen mul.*

ἡίCα. α. 170. 3. pl. plusq. à 1. persona ἡεν & ἡεα
Thema est εἰμι eo.

ἡκε *immisit*. α. 343. 9. 669. 3. sing. a. i. aēt. ab ἡμι.

ἡλασπ. α. 363. *percussi*. a. i. aēt. ab ἐλαύνω. f. ἐλά-
 σω. ἡλαCεν. 9. 291. *egit, et hoc getriben*. ἡλασ.
 pro ἡλασε. α. 419. *vulneravit*. ἡλαCα. α. 464.
impulerunt.

ἤλεκτρον α. 142. *electro*.

ἤλεκτρον. θ. 349. ἤλεκτρον. θ. 266.

ἤλεκτροννης. α. 16. 35. nomen mul. ἤλεκτροννη. α.

ἤλεκτρονθη α. 3. ἤλεκτρονθα. α. 82. (86.

ἤλῃλαστο 3. pl. imperf. pass. ab ἄλλῃμι *erro, vago*.

Attica reduplicatione, pro ἤλαστο. α. 143.

ἤλυθεν *venit*. α. 2. 435. ἤλθες. ε. 344. per syncopen
pro ἤλυθες.

ἤλθε. α. 81. 325. θ. 176. 397. ἤλθεν. α. 444. θ. 404. 912.

ἤλιβάτοιο. θ. 422. ἤλιβάτω. θ. 483. 675. ἤλίβατθι

εὐ ὅη. tam altus locus, ut soli uni sit pervius.

Eustath. pro ἤλιος *sol*, dicitur etiā Æolicè ἥλιος.

ἤλιτεν. α. 80. α. 2. act. ab ἀλιτέω.

ἤλυθαμν *venimus*. præc. med. θ. 659.

ἡμαρ *dies*. ε. 174. 768. ἐβδόμη ἡμέραν ἡμαρ, septima sa-
cra dies. ε. 785. 797. 808. 810. 817. ἡμαρτος. ε. 776.

ἡματι. ε. 43. 486. 522. 790. 836. θ. 291. 390.

ἡματα. ε. 383. 401. 502. 563. 610. 661. 763. 770.

θ. 59. 305. 955. ἡμάτιθι. ε. 417. θ. 597.

ἡμαθόντος *arenofo*. α. 360.

ἡμαθίωνα. θ. 985. nomen regis.

ἡμελλε augmentum Atticum. θ. 478. 888. 898. sic
ἡελλήθην pro ἡελλήθην.

ἡμενον. ab ἡμαι *sedeo*. ε. 499.

ἡμέρη *ionice*. ε. 823. θ. 124. ἡμέρη. ε. 102. ἡμέραι. ε.
767. 820.

ἡμερόκοιθι. ε. 603. qui tota die dormit, epitheton
furis.

ἡμέτερον. α. 109. ἡμέτερος. ε. 296. α. 360. θ. 172. ἡμε-
τέρῃσι. α. 367.

ἡμῆσι. θ. 181. ab ἀμάω *meto*.

ἡμίθεοι *semidei*. ε. 159.

ἡμιόνων. ε. 46. ἡμιόνοι. ε. 605. 814. ab ἡμίονο *mi-*
lus q. d. *semiasinus*.

ἡμιον. ε. 40. θ. 298.

ἡμῶν & sequente plerumque ἡδὲ &, ε. 337.

ἡμῶν. τὸ ὅτε ἡνίκα. ε. 412. 418. 484. 580. 677. α.
288. 393.

ἡμῶν *metebant*. α. 288. 3. pl. imperf. act ab ἀμάω
meto.

ἡν. ε. 149. α. 178. 201. 216. 260. 283. 297. θ. 321. 825.

ἡ. α. 93. 408. θ. 294. 314.

ἡνὶ pro αὐτῇ. ε. 399. αὐτὴν verò per aphæresin pro ἐαυτῇ.

ἡνωρέης fortitudinis. θ. 516. Thema αἰνὴρ *vir*.

ἡντίνα. ε. 761.

ἡνίκα. α. 95. *habena*. ἡνίοχ. α. 323. q. d. τὴν ἡνίαν
ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quò
libet, inflectit. ἡνίοχον. α. 66. 77. ἡνίοχοι. α.
307. 372.

ἡνώχλω. α. 83. nomen mul. *agitatrix*.

ἡνώγω. ε. 68. ab αἰνώγω *jubeo*. ἡνώξ pro ἡνώξε *jussit*.
α. 1. act. α. 479.

ἡνός. ε. 722. 819. θ. 458. vide infra ἡνός.

ἡνός ατ. τὸ *jecur*. θ. 524.

ἡνί. θ. 235. *placidus*. ἡνίον. ε. 785. θ. 407. ἡνία.
θ. 236.

ἡνώξ.

ἡπειρ. Θ. 964. ἡπείρα ε. 622. ἡπειρον *epirum*. θ. 189.
 ἡπειτα poëticè pro ἐπειτα *deinde*. ex Ἰπὶ & εἶτα.
 ε. 290.

ἡπεροπεύζας. ε. 55. part. a. i. act. *qui decepit* q. d.
 ἀπείρω ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt
 verbosi.

ἦπερ *profectò*. α. 92.

ἦπυον. α. 316. *clamabant*. Th. ἀπύω.

Ἡρακλῆς. Θ. 318. Ἡρακλῆ. α. 74. 138. Θ. 951.

Ἡρακλῆϊ. α. 458. propter carminis dimensionem
 legendum est hīc τὸ Ἡρακλῆϊ tanquam Ἡρακλεῖ.

Ἡρακλέα. α. 448. Ἡρακλῆει. α. 115. 349. θ. 289. 982.

Ἡρακλῆεις. Θ. 332. Ἡρακληείη. α. 416. 452. Θ. 315.

Ἡρακληέϊω. α. 52. 69. Θ. 943.

ἦξη *juno* pro ἦρα ionicè. ἦρα vero videtur per me-
 tathesin dici pro ἀήρ. Θ. 314. 927. ἦρη. Θ. 952.

ἦρλω. Θ. 11. 454. 921.

ἦρεικον. α. 287. *proscindebant*, ab ἐρείκω *scindo*.

ἦρπε. α. 421. Θ. 818. α. 2. Th. ἐρείπω.

ἦρευν qro θήρευω Doricè *venabantur*. α. 302. à θη-
 réω *venor*. Thema θήρ. Alii scribunt ἦρειω pro
 ἦρην ab αἰρέω *cario*.

ἦρυον. α. 301. *hauriebant* ab ἀρύω.

ἦρείετο ab ἐρείδω. α. 362.

ἦρπασεν. Θ. 914. ἀρπάζω *rapio*. F. σω.

ἦελγεναι. Θ. 381. *mane genita*. propriè *vere nata*.

Metaph. ver ad annum se habet, sicut maturi-
 num tempus ad diem.

ῥεῖδανός nomen fluvii. § 338.

ῥεῖεν. § 928. a. 1. act. ab ῥεῖζω *rixor*.

ῥως. α. 37. 78. 118. ῥωι. § 970. 1009. ῥωις. ε. 170.

ῥώων.. ε. 158 α 19.

ῥς *με*. α 18. 40. ὅς ἢ ὄν *suus*, a. *ut*. θ. 914. ῥς *ᾤ*
μητρός, à *sua matre*.

ῥσαν. ε. 111. α. 20. 135. θ. 142. 146.

ῥτω α 50. pro ῥττω per piconasimum τῷ σ. est. 3.
dual imperfecti ab εἰμί *sum*. secus videri posset
mendum pro ῥωτω ex ῥμτω ῥσο *fueram* &c.
quod est plusq. perfecti. etiam ab εἰμί.

ῥθα. α. 119 ὡς πάρῳ ῥθα δαίφρων, *quemadmo-*
dum antea fuisti bellicosus. 2. sing. imperf. ab
εἰμί. § α est paragoge Æolica.

ῥθιον. ε. 146 *edebant*. ῥθιεν *comedebat*. §. 524.
ab ἰοδίω *edo*.

ῥθίοθεν. §. 22. ῥθίοδῳ ex ῥθις εως ἡ *delectatio*, &
ὁδός *via*. q. d. *via delectationis*. Facetus comes
est in via pro vehiculo.

ῥς. §. 904. pro αἷς *quibus* ionicè.

ῥσιν *suus*. ε. 47. pro αἷς ab ὅς ἢ ὄν *suus*.

ῥσιν *sint*. 3. sing. præf. subj. pro ῥ. σιν est paragoge
poërica. sic Homerus ἐθέλησιν pro ἐθέλη. *iliad*. α.
408 580. *iliad*. 1. 429. 688. &c.

ῥπάζοντο. 3. pl. imperf. ab ἀπάζομαι &c.

ῥσον. § 4. 26. Atticè ῥτηον.

ῥτυχοι *quieti*. ε. 119 ῥσυχῳ *quietus*. §. 763. q. d.

ῥτην ἔχων, *delectationem habens*.

ἦτο poëticè pro ἦτο. α. 214. *sedebat.* 3. sing. imperf.
ab ἦμαι *sedeo.*

ἦτε. ε. 20. 518. 578. *hæcque.* ἦ est articul. præpos.
accentum habet ob seq. dict. encliticam τε.

ἦτ'. ε. 316. 448. 693. 702. α. 138.

ἦτι verè, certè. α. 79.

ἦτις. ε. 404. 698.

ἦτοι *sive, seu.* ε. 165. α. 413. θ. 1004.

ἦτορ. ε. 358. 591. 808. α. 429. θ. 139. 163. 456.

ἦτορ. θ. 625. ἦτορ. α. 216 & poëticè ἦτορ.
α. 164. θ. 241. ἦτορ. θ. 267.

ἦτω. θ. 817. ab ἦτος *bonus.* (μυθ. θ. 439.

ἦτο 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι pro αὔξαν-

ἦτο. α. 319. θ. 945. *Vulcanus*, quæ vox qui-
busdam videtur orta ex *Thubalcain*, de quo
Gen. 4. 22. ἦτο. verò sic dicitur ab ἀπώ
accendo, & αἰσώ *destruo*. αἰς. *perditus*, ex α &
ἦτω *scio*, cujus nulla est memoria, *da von Man*
nichts weis. ἦτο. α. 123. θ. 886. ἦτο. θ.
α. 244. 297. 313. ἦτο. ε. 60. θ. 927.

ἦτω. ε. 85. ἦ *sonus reciprocus.* α. 279. 348.

ἦτο. ε. 580. α. 393. pro ἦτο. ab ἦτης. ε. ὁ *cano-*
rus. Th. ἦτω *sono.* unde ἦτο. α. 438. *fragor.* ἦ-

ἦτο. ε. 757. (ἦτες ab.

ἦτο 3. pl. imperf. ab αἰτομαι. θ. 155.

ἦτο. θ. 138. ab ἦτο. α. 1. act.

ἦτο. ε. 548. 576. 578. 608. θ. 378. 984.

ἦτο. ε. 572. ἦτο. ἐπ' ἦτο *circa auroram.* ἦτο

ἡαῖΘ. ἡώ θ. Γ. 372. *auroramque* pro ἡώ τε. vel ἡώ τε. Nam paulò ante habuimus circumflexum, quamvis accentum ἀνώμαλον. ἡώτ. Γ. 18. *aurorámque*.

Θ.

Θ' pro τε Θ. ε. 554. 557. α. 109. 142. 186. 203. 341. 346. 347. 404.

Θαλίη. 245. (pro Θαλία. ας. ή) ionicè à Θάλλω. Θαλίης. ε. 229. Γ. 65. Θαλίω. Γ. 909. Θαλία. α. 284. Θαλίησι. ε. 115.

Θάλασσα. ε. 101. 664. 679. θ. 847. Θαλάσσης. ε. 163. 386. α. 207. θ. 413. 781. 790. 931. 972. Θαλάσση. θ. 427. Θάλασσαν. ε. 674. Γ. 872.

Θάλεια. θ. 77. nomen Musæ, ut poëtæ finxerunt. Θαλείη. ε. 740.

Θαλερόν. θ. 138. in flore existentem. à Θάλλω floreo. Θαλερήν. θ. 946. 999.

Θαλφθεις. θ. 864. Θάλπω. F. ψω. foueo.

Θάλλουσι. ε. 234.

Θαμά. ε. 360. *frequently*.

ΘάνατΘ. ε. 153. θ. 759. θανάτου. ε. 165. θανάτοιο. ε. 354. α. 131. 132. 357. θάνατον. θ. 212.

Θανείν μοι. ε. 173. 685. Th. θνήσκω. θάνοιο α. 2. αβ. ορε. ε. 376.

Θάπτειν. α. 472.

θάραΘ εΘ. τὸ animi præsentia, *fiduciâ*) (Θράχος *audacia*. ε. 317. α. 96. 434. θαρσύνεις. θ. 168.

Θαρυνώσσι. α. 326. θαρυνύσσει. θ. 163.

Θάσσαν.

Θάσσον. α. 95. θ. 748. pro τάχιον ex ταχύς celer.

Θαῦμα. α. 140. 218. 224. 318. θ. 500. 575. θαῦμα ἰδέ-
σθαι, mirum visu. θαύματα. θ. 834. Θαῦμά μ'
ἔχει in admirationem traducor. θ. 588.

Θαύμασις. θ. 780. θαύμας αἰσος ὁ. θ. 265. nomen
viri. mirus. θαύματα. θ. 237.

Θεά. α. 325. 343. θ. 213. 314. 380. 405. 900. 1006. Θεά.
θ. 41. 48. 196. Θεά. ε. 73. α. 205. θ. 24. Θεάων
Æolicè. α. 338. θ. 103. 240. 366. 969. 1004. 1016.

Θέε α. 224. pro ἔθει discurrebat, à θέω curro.

Θειῆς. ε. 62. ionicè pro Θεαῖς deabus.

Θεῖα. θ. 371. nomen mul. Θεία. θ. 135. Θείω θ. 32.
297. divinam pro Θεία.

Θείη. ε. 554. ponat h. e. faciat, more Hebræorum.
à θέω pono pro quo ποῖτα Θείω, sicut pro πνέω
πνεύω.

Θεῖναι. ε. 813. α. 2. αἶ. infinit. à τίθημι.

Θεῖς. ε. 729. θ. 101. Θεῖοιο. α. 138. Θεῖον. ε. 158. θ. 342.

Θέλσσε. θ. 446. à θέλω. F. ήζω.

Θεμέθλοις. θ. 816.

Θέμις ιςΘ. ή jms. ε. 136. α. 22. 447. θ. 396. Θέμιν.
θ. 16. 135. 901. Θεμισέων. θ. 235. pro Θεμίσων ioni-
smus n. ille non habet locum in Genit. declin.
ς. simplicium, nisi dicamus Θεμισέων esse à Θε-
μισή ης. θεμισὸς ή ὄν legibus consentaneus. θέμιστας.
ε. 9. 219. θ. 85.

Θεμισονόην. α. 356. nomen mul. quæ sapit ex legib⁹.

Θεμισὼ ὁΘ. ή nomen mul. θ. 261.

Θεοειδής idem quod Θεοείκελ Θ. 350.

Θεόςδοξα. ε. 318.

Θεός. ε. 377. 754. 762. α. 259. Ϛ. 387. in. g. f. θ. 442.

775. 933. Θεῶ. α. 71. Ϛ. 405. 824. Θεοῖο. α. 415.

Θεῶν. α. 48. θ. 380. Θεόν. θ. 91. Θεοί. ε. 42. 108. 112.

126. 287. 301. 323. 396. 739. α. 20. θ. 46. 108. 272.

805. 810. 881. 942. Θεῶν. ε. 59. 80. 85. 185. 249.

740. α. 27. 56. 103. 203 Ϛ. 44. 47. 302. 392. 457.

777. 784. 801. 813. 839. 886. 887. 893. 897. 923. 960.

993. Θεοῖς. ε. 138. 255. θ. 373. 987. 1019. Θεοῖσι.

ε. 334. α. 246. 476. θ. 204. 296. 394. 487. 831.

Θεῶν. α. 28. θ. 766. 792. Θεοὺς. θ. 391. Θεόφιν. θ. 871.

Θεράπων. θ. 100. Θεραπύειν. ε. 134.

ΘέρΘ. ε. 501. α. 394. ΘέρεΘ. ε. 460. 500. 582. 662.

Θέρει. α. 399.

Θερμός. θ. 696. in. f. g.

Θεία a. 2. med. infinit. ε. 23. 396. 430. 455.

Θεοεικα. α. 34. q. d. Θεοείκελα Deo similia.

Θεοπεισίας. θ. 856. Θεοπέσιον. θ. 700. Θεοπεισίης. θ. 827.

Θεοπεισίη. θ. 862. Θεοπεισίω. α. 383.

Θέτις. θ. 244. 1006. nomen mul.

Θέτο. θ. 886. 953. pro ἔθετο. ab ἰθέμεν.

Θεώντων. α. 146. Alii Θεόντων. à Θεώ. curro. At illi

à Θεάω exhibeo me videndum.

Θήκη. ε. 161. nomen urbis. θήκης. α. 105. θήκη. α. 49.

θ. 978. θήκω. α. 80. θήκας. α. 2. 13.

Θηβαγενής εἰς ὁ ex urbe Thebarum oriundus. θ. 530.

Θήγει. α. 388. acuit.

Θηητόν. θ. 31. à θήεσμαι. Th. θεάομαι. ὤμαι. *specto*.
θήζονται. ε. 480.

Θῆκαν. α. 465. θήκαλο. α. 128. α. i. med. θῆκε. θ.
450. 601. θῆκεν. θ. 447.

Θῆλος. α. 395. *tener*. α. gen. com. θήλαι *fæmina*.
θ 667. θηλυτεράων. α. 4. 10. θ. 590. Th. θῆλος εἶα.

Θηζαυρός. ε. 717.

Θῆρες. ε. 510. θηρσὶ ε. 275.

Θηρευτῆς. α. 388. θηρευταί. α. 303. à θηρέω *venor*.

Θησεία. α. 182.

Θῆτ'. ε. 600. pro θῆτα à θῆς θητὲς ὁ *servus*. θῆσα ης.
ἡ *ancilla*.

Θηῆσκον. ε. 116. pro ἔθνησκον. 3. pl. imperf.

Θηητός. α. 73. θηητοὶ. ε. 108. 140. θ. 535. θηητή. θ. 277.

942. θηηταί. α. 6. θηητῶν. ε. 122. 251. θ. 302. 887.

θηητοῖς. ε. 199. 470. 663. α. 6. θ. 296. 871. θηηταῖσι.

ε. 88. 103. 482. θ. 223. 500. 837. 874. 967. 1018.

Θεόν. α. 97. 342. Θεῶν. ε. 629. 669. 815. θ. 481. θεή.

θ. 245. 354. à θεός *celer velox*.

Θεΐνης. α. 114. à θεΐνη *convivium, epulum, dapes*. θει-
νάω *epulor*.

Θόρε *desiliit*. α. 2. αὐτ. à θορέω. α. 392.

Θέρον. α. 370.

Θοῶς. α. 418. *celeriter*. Th. θέω *curro*.

Θραζείας. α. 263. à θραζὺς *audax*. θρασυνκάρδιον. α. 448

Θρεπήρεια. ε. 186. ἀποδῆναι θρεπήρεια *idem quod*
αὐτιπελαργεῖν.

Θρέφθη α. i. pass. à τρέφω. θ. 198.

Θρίψα-

Θρέψαζα. θ. 328. Θρέψε. θ. 314. pro ἔθρεψε à τρέφω
F. θρέψω. α. ι. ἔτρεψα.

Θρηϊκίς. ε. 551. Θρηϊκίς Θ. Thracius à θρηξ ηκὸς *Thrax*
nomen gentile.

Θρήκης. ε. 505.

Θυγάτηρ. α. 3. 197. θ. 383. 780. 776. 975. 1011. θυγατρί.
θ. 474. θυγατέρει. θ. 819. θύγατρα. θ. 265. θυγατέρες.
θ. 76. θυγατέρων. θ. 346.

Θύε. θ. 848.

Θυέλλα. θ. 742. θυέλλη. ε. 549. α. 345.

Θυήεις. εντ Θ. ὁ à Themate θύω. θυήεντων ἑπὶ βωμῶν.
θ. 558.

Θύεσι. ε. 336. victimēs à θύω *immolo*.

Θυμήνασαι. α. 267. succensentes. à θυμαίνω F. θυ-
μανῶ α. ι. αἰ. ἐθύμνηα. Hinc part. α. ι. αἰ. θυ-
μήνας. ασα. αν.

Θυμός. ε. 379. θυμόν. ε. 13. 28. 58. 112. 146. 168. 313.
337. 338. 356. 397. 443. 644. α. 9. 428. 450. θ. 61. 832.
θυμῶ. ε. 27. 295. 364. 457. 489. 626. 681. 795. α. 116.
387. θ. 98. 443. 868.

Θυμαλγέα. θ. 629.

Θυμοβορεῖν. ε. 797.

Θυμολέοντα. θ. 1007. *leonino animo pradium*.

Θυμοφόρον. ε. 715.

Θύον. θ. 131. *furens*. part. præf. αἰ. g. n. à θύω.
θύσσω. ε. 618. θ. 874.

Θύραζε. ε. 97. θ. 750. *foras*. θύρηφι. ε. 363. *foris*.

Θύζανοι. α. 225. *villi seu nodi*, quales dependent
à cru-

à cſumenis.

Θύων. θ. 109. à θύω *sacrifico*. hinc μεθύω q. d. μετὰ τὸ θύειν. à sacrificiis enim solebant epulari.

Θῶκος ε. 491. Θῶκος & *sedile*, pro θάκος εἶδος τὸ à θαάσσω *sedeo*. θῶκος. ε. 572.

Θώρηκα α. 124. pro θώρεκα ionicè. à θώραξ. ακθ. ó, ionicè mutatur α in η θώρηξ *pectus*, unde θωρήσω *pectus armis* seu *lorica munio*. per syn. speciei *armo*. θ. 431. θωρήσοντα. θωρήσασθαι apud Homerum etiā καθοπλιθῆναι. per metaph. θωρηχθεὶς *bene potus*. Theognis. θωρηχθεὶς δ' ἔσσαι ἐλαφρώτερος, *bene potus eris levior*. illa levitas est à spiritibus, qui modicè hausto vino reficiuntur, excitanturque. θωρήσοντα. θ. 431.

Θωῦτα. α. 165. θωῦτα ἔργα *admiranda opera*. θωῦμα ionicè idem est quod θαῦμα. & hinc θωῦτα pro θαυμαστά.

I.

Ἰάλλον *volitabant* 3. pl. imperf. pro præf. enallage temporis. θ. 269. ἰάλλω *mitto, volo*.

ἰάνειρα ας ἡ. nomen mul. ex ἰα *sola* & αἴηρ. quæ sola animo virum imitatur. θ. 356.

ἰαῖθη. θ. 349. nomen mul. ab ἰαίνω *calefacio*. item *exhilaro, latitia perfundo*.

ἰαπετοῖο. ε. 50. ἰαπετός nomen viri. ab ἰάπῃ *mitto*. item *maledictis incesso*. ἰαπετόν. θ. 19. 134. ἰαπετιονίδη. vocat. casus, *fili japei*. ε. 54. θ. 543. 559.

ἰασίω. θ. 970. nomen viri, ab ἰάω, F. ἰάζω.

ἰαχε

- ἰαχε. θ. 543. 559. θ. 69. πτερὶ δὲ ἰαχε γαῖα μέλαινα.
 ἰαχον 3. pl. imperf. act. a. 332. circum— (vero)
 sonabat terra atra. ἰαχή clamor. a. 441. ἰαχῆ. a.
 404. ἰάχων. a. 451. ἰάχοντες part. præf. a. 436.
 ἰαωλκός. θ. ἡ α. 380. nomen urbis. ἰαωλκόν. a. 474.
 ἰδαλίμ. ε. 413. ἰδαλίμῳ sudorificus. ab ἰδῶ ἰδεῖ
 τὸ sudor. idem quod ἰδρὼς ὦτῳ. ο.
 ἰδῆ a. 2. act. imperat. ab εἶδω.
 ἰδῆ idem quod ἡδῆ ῥ. a. 19. θ. 19. 87. ἰδῆ ῥ. a.
 185. θ. 624. τε ἰδῆ atque.
 ἰδει. a. 397. ab ἰδῶ εἶ. τὸ. ἰδῆ ἐν αἰνοτάτῳ. calore
 in gravissimo.
 ἰδεῖν a. 2. act. infinit. a. 166. 318. ἰδέσθαι a. 2.
 med. infinit. ab εἶδω. a. 140. 224. θαῦμα ἰδέσθ.
 θ. 575.
 ἰδης. θ. 1010. ἡ ἰδη Mons crete, sic dictus, quod ex
 eo longè lateque licuerit circumspicere.
 ἰδης videris. 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω. a. 335.
 ἰδμεν pro ἴτμεν & hoc per syncopen pro ἱζαμεν
 scimus. θ. 27. 656. Thema. ἴσημι scio. ἰδομωή-
 ζιν. θ. 377.
 ἰδοντο 3. pl. a. 2. med. indic. aspexerint. ab εἶδω. θ. 451.
 ἐφθαλμοῖζιν ἰδοντο φάτω πολυδερκέῳ ἡδς. ἰδῶν
 ὄντῳ ὅ ε. 736. ἰδῶσ' pro ἰδῶσα. a. 445.
 ἰδρις ιος. ὅ ἡ provida. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur formica.
 ε. 776.
 ἰδριες periti. ab ἰδρις quod est ab ἴσημι scio. a. 351.
 αὐδράζιν ἔτε πάντ' καὶ οἰζύνῳ ἰδριες εἰμάρ. homi-
 nibus,

nibus, qui & laboris & ærumnarum periti sumus
h. e. experti sumus ærumnas.

ιδρώτα. ε. 487. ab *ιδρώς ὠτός ὁ sudor*. per metonym.
effecti labor molestus. Thema est. *ιδῶ*. ε. 60. τὸ.
sudor. *ιλιαδ* Φ. ἔρρει δὲ ἰδρώς ἐκ μελέων. *Æneid*.
2. *salsusque per artus sudor iit*. *Æneid*. 3. *tum*
gelidus toto manabat corpore sudor.

ιδυῖα ας ἡ nomen mul. θ. 352. quasi *ειδυῖα gnara*.
ιδυῖαν. θ. 960.

ιῆσαι emittentes. part. præf. g. f. ab *ἵημι mitto*. θ.
10. 43. 65. 830. alii scribunt *ιῆσαι* idque *Æo-*
licè.

ἱέσαν 3. pl. imperf. act. ab *ἵημι mitto*. α. 278. at
ἱέσαν ibant, ab *ἵημι*, eo. θ. 684.

ἱέμεν ionicè pro *ἱέμεναι* Atticè, ubi ionès αἱ in fine
abjiciunt, accentu in sua sede relicto. præf. act.
infin. Communitè *ἱέναι* ab *ἵημι mitto*. ε. 594.
τὸ δὲ τέτατον ἱέμεν οἶνε quartam verò partem vini
misce.

ἱέμενοι cupientes cum genit. Verba desiderii re-
gunt Genitivum. part. præf. med. α. 23. 196.
304. 231. *ἱέμενοι*. πολέμοιό τε Φυλόπιδός τε. *ἱέμεναι*.
α. 231. *ἱέντο* cupiebant. imperf. med. α. 251. *ἱε-*
μέων. α. 65. 169.

ἱέναι ire ab *ἵημι* eo, pro quo etiam dicitur *ἵημι*. ὥρτ'
ἱέναι perrexit ire. α. 40. 353.

ἱεὺς sacer. item magnus, impenſus. α. 201. θ. 57.
ἱεὺν λέχῳ εἰς πανάθειον. *ἱεὺ* ionicè pro *ἱερά*. θ. 93.

Y

ἱερόν.

ἱερὸν. ε. 337. ΦάⓈ ἱερὸν *lux sacra*. ε. 564. ε. 768.
 817. ἱερὸν ἡμᾶρ *sacra dies*. ἱερᾶ. θ. 788. ἐξ ἱερᾶ πο-
 ταμοῦ *ex sacro flumine*. ἱερῆς ionicè pro ἱερᾶς. ε.
 691. θ. 460. ἱερῶ. θ. 292. tribuitur urbi. ε. 595.
 ἱερὸν ἀκλῶ *sacrum munus*. ε. 803. ἱερὰ γ. η. π.
 num. intelliguntur *sacrificia*. θ. 417. ἱερ' pro
 ἱερᾶ. ε. 334. ἔρδειν ἱερ' *facere sacra* h. e. sacrificare,
 victimas offerre. ἱερῶν (pro ἱερῶν in f. g.) Do-
 ricè. θ. 1014.

ἰθεῖαι. ε. 222. 441. ab ἰθὺς εἶα ὁ idem quod εὐθύς. *re-*
ctus. α. 97. ἰθείας. ε. 224. ἰθείησι. ε. 36. θ. 86.

ἰθι. ε. 491. ab εἶμι vel ἴημι *eo*.

ἰθυδίκαισι. ε. 228. dat. pl. ἰῶτα est ionica paragoge
 à nominativo singul. ἰθυδίκης x. ὁ *cujus judicia*
sunt recta.

ἰθύνει. ε. 7. ἰθύνετο. α. 324. ἰθῦνε. ε. 9. ἰθύνετε. ε. 261.
 ἴησι. θ. 806. ab ἴημι. *mitto*, spiritu differt ab ἴημι *eo*,
de quo paulò antè.

ἰήϞονι. θ. 1000. nomen viri.

ἱκαεν. θ. 697. ἱκανε. θ. 680.

ἱκελⓈ & ἱκελⓈ ab ἕικω *similis sum*. ε. 302. α. 209.
 392. ἱκελος. ε. 533. α. 211. 345. ἱκελον. θ. 572.
 ἱκέλη α. 198. ἱκελον. ε. 71. ἱκελαι. α. 244.

ἱλαδὸν *catervatim*. ε. 285.

ἱλαον. ε. 338. ab ἱλαⓈ *propitius*. Atticè ἱλεως.

ἱλάσκει. ε. 336. ἱλάσκηται *expiat*. θ. 417. ἱλάσκον-
 ται *placant*. θ. 798.

ἱκέτευσε. α. 13. ἱκέτησι *supplicibus*. α. 85. ἱκέτω ab
 ἱκέτης.

ἰκέτης. γ. ὁ *supplex*. ε. 325.

ἰκετ'. θ. 286. 554. ἰκετ' εἰς ἀθανάτους, pervenit ad immortales.

ἰκηαι. ε. 466. 2. sing. a. 2. med. subj. ionicè pro ἰκη ab ἰκνῆμαι. Formatur à tertia persona ejecto ταῦ. ab ἰκηται est ἰκηαι τῶ η ἰῶτα non est sub-
scribendum, ἰκηται. θ. 614.

ἰκετο 3. sing. a. 2. med. indic. in prima persona. ἰκόμεν. ab ἰκνῆμαι. α. 83. θ. 193. ἰκτο per syn-
copen τχ. ε. pro ἰκετο. θ. 481. a. 2. medii ἰκοῖτο
3, pl a. 2. med. α. 466. 469. ἰκοῖτο. ε. 131. θ. 400.
735. pervenerit ad. 3. sing. a. 2. med. opt ab
ἰκνῆμαι. ἰκηται ε. 269. θ. 973. καὶ ἔκ' εἰς χεῖρας ἰκη-
ται (3. sing. a. 2. med. subj.) & in cuius manus
venerit.

ἰκταρ Adverb. celerrimè διὰ τῆς ἰκταρ. θ. 691.

ἰμάσας poëticè pro ἰμάσας part. a. 1. act. à verbo
ἰμάζω loris cado. θ. 857. F. ἰμάζω. Th. ἰμάς αὐ-
τῶν ὁ lorum.

ἰμείρων. α. 31. θ. 177. ab ἰμεῖρω desidero, ἰμερὶ de-
siderium. ε. 616. θ. 64. 201. ἰμερόεντας. θ. 8. de-
siderabiles. ab ἰμερόεις. εἶσα εν. ἰμερόεσσα θ. 359.
ἰμερόεσσαν. θ. 104. ἰμερόεν. α. 202. ἰμεροεντα. α. 280.
θ. 919.

ἵν' pro ἵνα ut. ε. 544. ἵνα. ε. 459. 537. α. 207. θ. 275.
461. ἵνα μὴ. θ. 892.

ἰνὰ ὁ. ἡ valida. θ. 976. nomen mul. ab ἰς ἰνός ἡ
robur, fibra.

ἔξε. α. 22. 3. sing. a. i. act. indic. Th ἔκω *venio*, unde descendunt ἰκάνω, ἰκνέομαι ἔμαι &c.

ἔξαι 2. sing fut. i. med. ε. 475. ionicè pro ἔξη à 1. pers. ἔξομαι ab ἰκνέομαι ἔμαι. F. ἔξομαι Ριατ. pass. ἔγμαι. α. 2. med. ἰκίμην & ετο.

ἰόλα⊙ nomen peritissimi aurigæ. *iolanus*. q. d. ἰὸς τῆ λαῖ jaculum seu telum populi. α. 102. 323.

467 ἰολάα. α. 74 ἰολάω. 9. 317. ἰόλαον. α. 77.

ἰοιδέα. 9. 3. 844. ἰόν. & τὸ *viola*. (ἰόλαε. α. 78.

ἰόντα. 9. 773. α. 2. act. part. ab αἶμι εο. ἰέτης ε. 718.

ἰέση. 9. 203. ἰέζαι. α. 257. 9. 748. part. α. 2.

act ἰών ἔσαόν.

ἰοχέαιρα. 9. 14. 918. *sagittis gaudens*. ex ἰὸς ἔο *telum*. & χαίρω *gaudeo*.

ἵππ⊙ *equus*. θ. 282. ἵππον. α. 120. ἵπποι. α. 61. 191.

347. ἵππων. α. 63. 65 96 97. 286. ἵπποις. ε. 814.

α. 470. ἵπποιζιν. α. 341. ἵππας. α. 307. 337. 350.

369. 272. 463. 466.

ἵπποθον. θ. 251. nomen mul. *celer instar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget. sicut & βε quod est ex βῆς. ut βῆλιμ⊙.

ἵππονέη. 9. 251. nomen mul. *valde intelligens*.

ἵππεία *equestris*. α. 321. 392.

ἵππηες α. 305. poëticè pro ἵππείες. ab ἵππῆς. ἐ⊙ ὁ *equus* ἵππηοςι dativ. pl. poëticus pro ἵππεῦσι⊙ *equitibus*. 9. 439. (346.

ἵππόδαμ⊙. *equorum domitor*. ἵππ⊙ & δαμάω α. ἵππότα

ἰππότα vocativi casus. ab ἰππότης. ε. ὁ eques. α. 216.

Vocativus pro nominativo ponitur poëticè.

ἰππηρέων equi fons. Nomen fontis. θ. 6.

ἰρηξ. ηκ. ὁ ionicè pro ἰεοῶξ ακ. ὁ accipiter. ε.

201. 210.

ἰρις ἰριδ. ἰρι & ἰριως iris. θ. 780. ὡς τὸ εἶπε
à denuntianda pluvia.

ἰρι. θ. 266. 784.

ἰς ἰνός ἢ vis. ε. 516 ἰς ἀνέμῃ vis venti θ. 332. 951.

ἰλα. ε. 812. ἰτα. ε. 40. 822. θ. 370. ab ἰσημι
scio.

ἰτ' pro ἰτα ab ἰτα par. ε. 350.

ἰτα. 3. pl. imperf. act. ab εἶμι eo. θ. 68.

ἰτα. ε. 325. 705. θ. 125. 524. 896. 637.

ἰτα. ε. 750. scilicet prima in ἰτα est anceps, & pro-
inde scribitur etiam ἰτα, quā prima corripitur.

ἰσῶξ pro ἰσῶξ præs. med. infinit. equare. ε. 560.
ab ἰσῶ ὦ equo.

ἰσοφαι. ε. 488. equiparat. q. d. ἰτα φέρε.

ἰτα. pro ἰτατο 2. sing. præs. pass. imperat. ab.

ἰσημι colloco, in pass. ἰσημι. α. 449.

ἰστα. part. præs. pass. ἰσάμε. ε. 778. 796.

ἰστα. ε. 567.

ἰσῶ. θ. 454. ionicè pro ἰσῶ. ἰσῶ vesta.

ἰσῶ. ε. 64. 777.

ἰσῶ. ε. 429. ἰσῶ. ε. 433.

ἰσῶ. ε. 790. ab ἰσῶ ὁ ἡ gnarus. α.

ἰσῶ. θ. 339. ἰσῶ nomen fluvii Germanici Da-

nubius.

ἰχάσθαι ε 493. *detinet.* pro quo etiam ἰχῶ. ἰχῆ. ε. 215. 513. *cohibet.* α. 440. ἰχεν *cohibebat.* θ. 687. ἰχῶσσι 3. pl. præf. act. subj. ab ἰχῶ pro ἰχῶ. ε. 623. *arceant.*

ἰχὺς ὤσθαι ἡ *robur.* θ. 146. 153. ἰχὺι. θ. 823. ἰχὺϊ *fremitum.* θ. 708.

ἴτον *extremam oram.* ab ἴτυς. ὤσθαι. ἡ *extremus ambitus.* α. 314.

ἴτον. ε 197. 3. dual. præf. activi. ab εἶμι *eo.* ponitur verò præsens pro a. 2. ἴον qui 3. dual. format ἱετῶ *enallage temporis.*

ἰφθίμῃ. θ. 708. 774. *fortis* ab ἰφθιμῶ, & hoc ab ἰφι *fortiter.* ε 539. α. 11. quod est ex ἰς ἰνὸς ἡ *vis, robur.* ἰφθίμῳ α. 136. ἰφθιμον. ε. 702. θ. 455. ἰφθίμων. θ. 698.

ἰφικλειδῶ. α. 111. *nomen viri.*

ἰφικλῆα. α. 54. *nomen viri.* ad formam ἡρακλῆα, a nominativo ἰφικλέης contractè ἰφικλῆς. q. d. *valde honoratus, gloriosus.*

ἰχθύς ὅς ὁ *piscis.* α. 212. ἰχθῦς pro ἰχθύας *sicuti κλέης pro κλεῖδας δρύς pro δρύας &c.* ἰχθύες. α. 213. 317. *producitur τὸ υ.* ἰχθύσι. ε. 275. α. 215. *corripitur τὸ υ* ἰχθυάοντες. α. 210.

ἰχνη εἶναι τὸ *vestigium.* ε. 678.

ἰωλκόν. θ. 997. ἰωλκός ἡ *urbs. Thessalia.*

ἰώ. α. 409. ab ἰός ἡ *sagitta.* quod est ab ἵημι *mitto.* item *arugo,* quæ in metallo serpit. *venenum* quod

quod transmittitur in venas. at ἵα ἰόν idem
quod ὁι αὐτὸν *solus, a. ut.*

ἰαή vociferatio. §. 682.

ἰωχμοῖο tumultus. §. 683.

Κ.

Κ' pro καὶ &. §. 547. ἢ κ' dixit &.

Κάββαλε. α. 462. pro καίεβαλε à καταβάλλω
dejicio κάββαλ'. §. 189 κάββαλετ'. α. 130.

Καδδύαμιν. ε. 334. pro κατὰ δύναμιν.

Κάδμω. θ. 937. κάδμω. §. 975. καδμείως. α. 13.

καδμείοισι. θ. 326. καδμείη. θ. 940. καδμηίδι. ε. 161.

Καδδ' καδ' δ' βάλε pro κατέβαλε δὲ *dejecit verò.*

α. 384.

Καθαπρόωρ &. ε. 330. καθάπλω *invado.*

Καθαρώς. ε. 335.

Καθεζόμεν &. α. 34. *residens.* καθεζομένη. ε. 257.

Καθίξει. §. 434. *sedet.* καθίζεν. ε. 748. *collocat.*

Καί. *sed.* ε. 6. 7. & 14. 19. *etiam* 20. & 25. 26. ac 33.

41. τε καὶ, quæ duo simul juncta sunt distribu-

tiva. ε. 43. 73. 118. 123. 144. 236. 252. ε. 44. 46.

que 55. 56. 62. 65. 66. 67. 72. 73. 78. 91. 107.

εὐ καὶ ὀπισθενῶς *bellè atque scitè.* ε. 113. 114. 118.

in principio periodi atque 123. 125. 131. *etiam*

139. 141. *quamvis.* ε. 143. *etiam* 155. 157. quo-

que 160. 163. 166. 175. 177. 178. *neque* 181. 189.

195. 198. *tametsi* ε. 200. *etiam* 206. 218. 220. 222.

224. 236. *imò* 238. 239. ὅμῃ καὶ *simul etiam* 241.

246. 252. καὶ ῥ' & *certè* 256. 265. 267. 266. 275.

285. 289. 292. 301. 358. 431. 703. 473. 448. 610.
 701. 719. 752. 762. 824. 826. α. 1. 7. 9. 25. 36.
 39. 43. 44. 48. 57. 59. 63. 64. 70. 71. 74. 75. 83.
 84. 89. 97. 101. 104. 106. 117. 120. 121. 132. 146.
 149. 151. 164. 170. 187. 189. 192. 202. 210. 228.
 230. 233. 257. 258. 264. 291. 294. 295. 298. 302.
 303. 306. 312. 318. 329. 332. 339. 346. 351. 354.
 355. 359. 371. 395. 396. 400. 417. 430. 446. 453.
 463. 464. 467. 471. 472. 477. ϑ. καὶ τὲ 3. 5. 254.
 271. 396.

καίσο' προ καίσει. Θεογ. 557. καυδμή *ardens*. Θεογ.
 694.

καίνεα à καινεύς ἐϑ. ὁ, *nomen proprium regis*.
 α. 179.

κακῆς. ε. 70 κακῶ *malignam*. ε. 527.

κακός *malus*. *proprie piger à χάω cedo*. item
 ε. 160. 191. 344. κακῆ g. m. ε. 238. 494. κακῶ.
 ε. 329. κακόν. ε. 719. κακῶν g. m. ε. 714. κακῇ.
 ε. 212. 221. 237. 354. 759. κακῇ. ε. 638. κακῶ.
 ε. 636. ϑ. 60. κακάς. ε. 641. κακόν *nominativi*
casus. g. n. ε. 88 221. 269. ϑ. 793. κακόν *accus.*
g. n. ε. 57. 58. 89. 682. 706. ϑ. 219. 900. 906. κακῆ
 g. n. ε. 199. ϑ. 876. κακά. ε. 103. 263. 350. 497.
 κακ' προ κακά. ε. 502. ϑ. 26. κακῶν. ε. 55 91. 101.
 115. 189. κακοῦ g. n. ε. 177. κακόν προ κακῶς *ad-*
verbialiter. ε. 325. κακίστη *pessimum h. e. dam-*
nosissimum. ε. 264. 470.

κακότητι. ε. 93. 738. κακίτη. ε. 285. α. 42.

κακί-

κακόχρηστος. ε. 28. 194. idem quod Πηχαιρέκακος
alicuius malis gaudens.

κακείν. ε. 291.

καὶν. ε. 355. quamvis. raro sanè ἰλιάδ. ε. 273.

καίειν. ε. 335. καίω υιο. F. καύσω. καίετο. θ. 828. 861.

καιρός. ε. 692. tempus opportunum, statum, constitutum.

κακοθημοζυή ἰγναυία. ε. 470.

κακκρύπλων pro κατὰκρύπλων. ε. 469.

κακταμναι. α. 453. pro κατὰκταμναι, & hoc pro κα-
τακτεῖναι à κατὰκτῆμι pro κατὰκτείνω.

καλα ligna. ε. 125.

καλός. θ. 201. καλά pulcra. vocem Latinam scribo
sine aspiratione. ε. 736. α. 486. θ. 63. 216. 417.

καλή. θ. 194. καλόν. ε. 63. 196. θ. 911. α. 125.

καλή. θ. 68. καλλώ. θ. 17. 22. καλῆς. θ. 8. κάλ-
λις. ε. 120.

καλεῖν vocare, invitare. ε. 340. 341. καλέεσθ. ε. 713.

καλέεσκεν. θ. 207. καλέονται. ε. 140. 158. καλέεσθ.
θ. 187. 234.

καλιαί. ε. 305. καλιά αἶ ἡ nidus ex virgultis. καλιήν
iōnicè pro καλιάν. ε. 299. 372. 409. καλιάς. ε. 501.

καλλιγυναικα. ε. 651. à καλλιγυναιξ αικ. ε. ὅ ἡ pul-
cris mulieribus abundans. ex καλλ. ε. ε. τὸ. pul-
critudo, & γυνή mulier. confer ἰλιάδ. ἰῶτα. 467.

καλλικόμοιο. θ. 915. καλλίκομοι. ε. 35.

καλλιπάρηον. θ. 238. 298. 960. 976. καλλιπαρήες θ.
270. 907.

καλλιρέεθρον. θ. 339.

Καλλιόπη. θ. 79. nomen mul. cuius est elegans elo-
quium, facunda. ex κάλλε & το pulcritudo &
ὅψις ὁπός ἡ vox.

Καλλιρόη. θ. 280. 351. 981. nomen mul.

Καλλιτέρας. α. 372. καλλιθέραξ, ἡ.

Καλλιρόη. θ. 980. καλλιέρσον. ε. 735.

Καλλισφύρα. θ. 526. 950. pulcros talos habentis. καλ-
λίσφυρον. θ. 384.

Καλυπτοίμοι. α. 134. καλύπτοι. θ. 798. καλύπτοι.
θ. 127. κάλυψε. ε. 139. 155. κάλυψεν. ε. 120. καλυ-
ψαίμων. ε. 196. καλύψας. θ. 539. 541.

Καλυψώ. θ. 359. 1016.

Καλύπτεω. θ. 574.

Κάμαξι palis, pedamentis, à κάμνω, quia quasi defati-
gatur fulciendis vitibus &c. α. 298.

Καμάτς. ε. 175. κάματον. ε. 303. καματώδε. ε.
582. 662.

Κάμμεν pro κατὰ μέν. ε. 437.

Καμπύλα. ε. 425. καμπύλα κατὰ κυρτα ligna. καμ-
πύλον. α. 324.

Καναχίζει substrebat. καναχίζω & καναχέω resono
q. κινόν ἀχεῖν id est ἡχεῖν. α. 373. καναχή crepita-
tio. α. 164. καναχῆσι dat. plur. ionicè. α. 160.
καναχηδά cum strepitu adverb. θ. 367.

Καπνός. ε. 45. 627.

Κάπρ. aper item verres, quo sensu accipitur. ε.
781. vel ἡμερ. 26. derivatur à κάπρω voro. Sus
enim est animal vorax. α. 387. κάπροι. α. 172.

κάρη

Κάρη *carne* per apocopen pro κάρηνον. ε. 532. α. 223.

Θ. 794. καρήνεις. α. 234. κάρηνα α. 234.

Καρπόν. ε. 117 170. 235. 561. 574. 773.

Καρπαλίμως εἶτο, *rartim*. α. 432. Θ. 492. q.d. ἀρπαλίμως.

Κάρτει *robore* h. e. strennè. Θ. 73. κάρτει pro ἐν κράτει h. e. κρατερῶς more Hebræorum. κάρτει. Θ. 710.

Καρτεροθύμω. Θ. 476. 979. καρτερόθυμον. Θ. 225. καρτεροθύμως. Θ. 378.

Καρτερόφρονα ἂν καρτερόφρωνον. ὁ ἢ *præfractus*. item *magnanimitus*.

Κάρφει. ε. 7. 573. Th. κάρφω *sicco, arefacio*.

Καρχαρόδοντα. ε. 602. 794. α. 303. Θ. 175. 180.

Κάρτισον. Θ. 981.

Κασίτερ. Θ. 862. κασιτέροιο. α. 208.

Κασίγνη. ε. 182. q. κὰς γινητός *frater natus*. κὰς γινητός ὁ ἢ *frater, soror*. sic νοθογένητος, *spurius natus*. Θ. 756. ὕπν. dicitur κασίγνητος θανάτοιο, *somnus dicitur frater mortis*. κασίγνητοιο. ε. 326. κασιγνήτω. ε. 369. 705. κασιγνήτω. α. 50. κασιγνήτων. α. 17.

Καλα — κάλυψεν. ε. 120. 139. 155.

Καλα — νοῆσαι. ε. 482.

Καλαβήσεται. Θ. 750.

Καλα — δεύση. ε. 554.

Καλὰ *cum Genitiv. per*. ε. 615. Θ. 498. καλὰ χθονὸς *per terram*. *Cum Accusf. ad* ε. 718. καλὰ μέτρον *ad men-*

mensuram. secundum. ε 58. 356. 763. κατὰ μοῖραν
 secundum sortem. κατ' ὄρθε in monte. ε. 426. κατ'
 ἄρσραν in agro. κατὰ θυμὸν. in. ε. 430. α. 9. 158.
 κατὰ μέθην in praelio. α. 243. κατὰ παρειάς. α. 315.
 κατ' αὐτ' in ipso. κατὰ οἶκον domi. α. 538. κατὰ σῶ-
 μα in corpore. super. α. 167. κατὰ νότα arid. α.
 173. κατὰ σφι. ex ε. 136. per. ε. 398. κατὰ γείτο-
 νας per vicinos ε. 159. κατ' ἀπείρονα γαῖαν. inter. ε.
 100. κατ' ἀνθρώπους ad. ε. 458. καθ' ὥρην ad tem-
 pus, idem quod πρὸς καιρόν.

καταβέβηθαι. ε. 232. onusta sunt. 3. pl. præt. me-
 dii ἀ βεβήτω τὸ βαρύνομαι, oneror.

καταγχεόσχεσι. ε. 93.

καταδεσμός. θ. 616.

καταδύη. ε. 544. δύνω rigo.

καταδύνει part. a. 2. αἶ. Thema. δύνω subeo. θ. 596.

κατὰ θνητοῖσι. apud mortales. θ. 903.

καταδύμεναι. α. 196. ingredi pro καταδύναι a. 2. αἶ.
 infinit. ἀ καταδύνω a. 2. αἶ. κατεδύνω. υς. υ.

κάτθει. ε. 625. pro κατὰθεισο reconde.

καταθεῖο. ε. 45. 359. 2. sing. a. 2. med. opt. κατὰθηναι
 deposederis. 2. sing. a. 2. med. subj. κατάθωμαι κα-
 τάθῃ & pro hoc κατάθηναι. ionicè. iones scilicet
 formant secundam personam ἀ tertia sublato
 ταῦ. ε. 599.

κατακείμενον. ε. 362.

καταλείβεται. θ. 786.

καταλείπειν. ε. 744.

κατῆναι

καίῳρειντο. α. 225. *suspensi erant.* 3. pl. imperf. pass. Doricè pro καίῳρῶντο. à verbo καταιώρῳ, ex κατὰ & αἰώρῳ in sublimē tollo.

καλάκεται. ε. 31.

καλαλέζεται. ε. 521.

κατάπινε. θ. 459. 473. Hoc sensu accipitur hoc verbum. 1. Pet. 5. 8. καταπίνων. θ. 497.

κατάσκιον. ε. 511.

κατασυφέλῃ. θ. 806. συφέλῃς durus, asper. Thema. σύφω *astringo.*

καταμάρψη. ε. 494.

κατέλεξε *recensuit.* θ. 627.

κατέναοσε. θ. 538. pro καίεναοσε poëticè.

κατέναοσε. ε. 167. *fecit habitare.* Th. ναίω, pro quo νάω poëticè. sic ἡρῶα ἐβασίλευσα habent significationem *hiphil*, ut Hebræi loquuntur. θ. 329.

καταπεπλήῃα *exterrita.* α. 265. part. præt. activi per syncopen τῇ χ, pro καλαπεπλήχυῖα, à verbo καλαπήσω. ξω præt. act. καλαπέπληχα.

καίηρεφέ pro καίηρεφέα. θ. 778. 594. Them. ἐρίφω *tego.* unde καίηρεφω *cooperio.* & Adj. καίηρεφής ἐῶ ὁ ἡ *tectus, contextus.*

καλαφράζεοθε. ε. 246.

κατέιν. α. 254. *descendebat.* ex κατὰ & εἰμι eo. est 3 sing. præt. med. εἰμι eo in præterito medio εἶα & Attice ἦα ας ε. κατιῶν part. a. 2. à καίημι *deorsum eo, feror.* θ. 723.

κατελεγχέτω *redarguit.* ε. 712.

κατεναντίον. α. 73.

κατενήνοθεν. α. 269. præt. med. à κατενέω ἐνέω ex ἐν
 & νέω ποιο. per metathesin ἐνέω in præt. med.
 λυόθα, & per reduplicationem ἐνήνοθα præ-
 posita præpositione κατὰ, fit hinc κατενέλυόθα
constravi. Errant qui à καίω νέω. derivant. Sic
 n. reduplicatio foret κατενέλυόθα &c. Malo ita
 resolvere, ut dicam, κατενήνοθα esse duntaxat
præteriti medii & carere præsentis. Præiens, si
 usitatum foret, esse κατενέω.

κατέπαυσε. θ. 87. diremit, sedavit.

καίενασθε. θ. 620. Thema ναίω habito.

καίω φθιμύοισιν. θ. 850.

καίω φλέξαι. α. 18. 3. sing. a. i. act. opt.

καίω φέρεσι. θ. 594. vide paulò ante καίω φέρε.

κατοπαζέ. ε. 322.

καίεσθαι. pro καίεσθαι ἄθλα Ἰωλὶς. θ. 674.

καίεσθαι. θ. 700. 844. καίεσθαι. θ. 575. pro ἔχω dici-
 tur καίεσθαι.

καίω χέυετ. ε. 581.

κάτω. θ. 301. 333.

καῦμα. θ. 844. incendium. θ. 700. καῦμα. ε.
 413. 586.

καυάξεις. ε. 664. 691. à καυάξω contero, frango. sic
 Ἄεoles pro αἶε dicunt αἶε. vide Tzetzen.

κείατο. α. 241. πολλοὶ μὲν κείατο, multi quidem jace-
 bant. pro ἐκείατο ionicè. κείατο verò pro. κείατο.
 α. 175.

κέγχροισι. α. 398. κέγχρ^Θ *milium* genus leguminis.

κεδνή. ε. 129. κεδνῶ. θ. 169. κεδνᾶ. ε. 697. θ. 66.

κεραοί. ε. 527. cornuæ à κέρας cornu.

κείνω. θ. 836. pro ἐκείνω per aphæresin. κείνων. α. 75. κείνοις. θ. 307. κείνοισι. θ. 628. 877.

κῆταμ. θ. 795. κῆτ'. α. 227. κῆμενον. α. 253. à κῆμα.

κεκαλυμμένη. θ. 757. Th. καλύπῃ. κεκαλυμμένα. θ. 9. κεκαλυμμένα. θ. 745.

κεκασμῶν. θ. 929. à κάζω orno.

κεκεύθει occultabat. pluīq. perf. à κεύθω. in præt. med. κέκευθα sicut, πάλῃθω πέπληθα, γηθίω, γέγηθα &c.

κεκληγώς præt. med. à κλάζω anomalo in f. κλάγξω à κλάγῳ inusitato. α. 99. 442. κεκληγύτης. ε. 447.

κεκλήγοντες. α. 379. 412. Æolicè pro κεκληγότες. confer. Hom. ἱλιάδ. π. 430. ρ. 756. 759. ὀδυσ. μ. 256. ξ. 30. verior analysis hæc est: ex præterito κέκληγα novum verbum est κεκλήγω, quod Græcis est usitatissimum.

κέκλυτε audite. θ. 644. à κλῦμι (Thema κλύω)

Hinc κλῦθι, & poëtica redupl. κέκλυθι in 2. pl. κλῦτε & κέκλυτε audite. correpta penultima.

κεκονιμῶ^Θ. ε. 471. pro κεκονισμέν^Θ à κονίζω quod est à κόνις. εως. ἡ pulvis.

κεκορημῶν. ε. 591. satiatum. à κορέω. F. έσω.

κεκερμῶν. α. 55.

κεκρύφαται. ε. 384. θ. 730. 3. pl. præt. pass. ionicè, pro

κεκρυμμένοι εἰσὶ.

Κεκτῆσθ. ε. 435. præt. pass. infinit. ἀκτάομαι.

Κελαινεφέι. α. 53. ἀκελαινεφής. ex κελαινὸς *niger*
idem quod μέλας, αἶνα, & νέφθ. εθ. τὸ *pubes*.

Κελάδοιο. θ. 852. Genit. poeticus pro κελάδθ ἀκε-
λαδθ. 8. ὁ *streptus*. κελαδοί. θ. 926.

Κελαινῇ. α. 153. Thema est μέλας μέλαινα μέλαν *ni-*
ger. pro μῦ ponitur κ. κελαινόν. α. 171. 429.

Κελεύθ. ε. 578. α. 352. κέλευθθ. 8. ἡ. *via*. ἀβ' ἐλεύθω.

Κελεύω. ε. 314. 534. 621. α. 193. κέλομαι. ε. 601. po-
ëticè κέκλωμαι. θ. 686. κέλωνθ. θ. 33.

Κε particula potentialis, sicut in prosa αἶ, vel ex-
pletiva. ε. 10. 33. 45. α. 121. 334. 366. κεν. ε. 12.
43. 57. 120. 357. α. 72. θ. 170. 277. 836.

Κενεῖ poëticè pro κενίω. ε. 496.

Κένταυροι. α. 184. ex κεντίω *stimulo*, pingo & ταῦ-
ρθ. Latinè *taurus*. ex Chald. תין *thor* pro
Hebr. תינ plurali lege in Calepino de centauris.

Κεραμεύς. εθ. ὁ *figulus*. ἀκέραμθ. 8 ὁ *utrens*. ε. 25.
κεραμεῖ. ε. 25.

Κεραυνθ. θ. 846. ἀκεραυνὸς ὁ *fulmen*. ἀκείρω *scindo*
& αὐῶ *pro*. κεραυνόν. θ. 72. 141. 504. 854. κεραυ-
νοὶ *fulmina*. θ. 690. κεραυνωθένθ. θ. 859. κε-
ραυνῶ *fulmino*, *percutio*. sic τάρταρώ ἀτάρταρος,
in tartarum precipito.

Κέρας. αθ. τὸ *cornu*. θ. 789.

Κέρβερν. θ. 311.

Κέρδθ. ε. 321. 630. 642. κέρδι. ε. 642. κέρδια. ε. 350.
κερδαίνω.

κερδαίνην. ε. 350.

Κερκήϊς. θ. 355. nomen mul.

Κέρτομα. ε. 786. *convicia* quasi dicas *convocia*. à κέρτομα *mordax*; *cavillatorius*. κέρτομέω *convicior*.

θ. 545. ex κέρω & τομή *sectio*, quod est à τέμνω.

Κεύθεισι. θ. 300. 334. 483. à κεύθω *ε* *ε* τὸ *caverna profunda*. à κεύθω *occulto*. unde etiam est κευθμών ὧν *ε* ὁ *locus qui occultat*. Regula. Nomina appellativa in ὧν & ἔον significant locum. ut ἀμπέλων ὧν *ε* ὁ *vineum*, περισσεροφρεῖον *columbatium*. κευθμώνι. θ. 158. κευθμώνας. ε. 530.

Κεφαλῆς. ε. 416. θ. 924. κεφαλῆ. ε. 65. κεφαλῆφι. ε. 543. κεφαλῶ. ε. 585. α. 104. θ. 281. κεφαλαί. α. 161. θ. 151. 321. 825. κεφαλείων *ionicè* pro κεφαλῶν. θ. 828. κεφαλῆσι. θ. 827. 829. κεφαλας. θ. 856.

Κεφάλω. θ. 986. nomen viri.

Κεχάρητο *letatus est*. α. 65. 3. sing. α. 2. med. à ι. perf. ἔχαρόμην & ιτο. & per reduplicationem poëticam κεχαρόμην. Dicitur v. κεχάρητο, pro κεχάρετο per συστολήν ut vocant.

Κεχαρισμῶ *ε* 681.

Κεχορημῶ *ε* à χρῶμαι *utor*. ε. 476. 632. κεχρορημῶν. ε. 315. 491.

Κέχυται. θ. 727. à χύω pro χέω *fundo*.

Κήδη. ε. 362. κήδια. ε. 49. 95. κηδίων. θ. 102.

Κήλῳ. θ. 238. nomen mul.

Κήλα *tela*. θ. 708. κήλον *ionicè* pro κᾶλον *lignum*.

Z

κηλίω.

Κηλέω. §. 865. à κήλε⊕ calidus.

κῆρ κηρὸς ἢ parca. α. 156. mendosè scribitur κῆρ. At

Κῆρ pro κέαρ. (sicuti pro ἕαρ ἤρ dicitur) cor. α. 435.

κῆρα. §. 211. κῆρες. α. 249. κῆρας. §. 217.

Κηρόθι. ex corde, adverb. à κῆρ τὸ cor. α. 85.

Κηρίον. x. τὸ favus. à κηρὸς cera. §. 597.

Κηρυτρεφέων. ε. 416. κηρυτρεφῆς ἐ⊕ ὁ ἢ morti obnoxius. q. d. fato nutritus. κηρ fatum, τρέφω alo.

Κῆρυξ. υκ⊕ ὁ praco. ε. 79. κήρυκα. §. 939.

Κητώ ὁ⊕ ἢ nomen mul. fortè sic dicta à prodigiosa crassitie, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino. §. 270. κητῆς. §. 336.

Κήυκα. α. 354. 476. κήξ. υκ⊕ ὁ nomen regis.

Κηφῆνεσι. ε. 302. dat. poëticus pro κηφῆσι. à κηφῆν ἦν⊕ ὁ fuscus. ex apum genere. Hesych. κηφλώ μύια ἀκέντρ⊕, ἀργή, μη γινώσκει. κηφῆνας. §. 595.

Κίβις ἢ pera, sacculus. α. 224. ubi κῆται βόκις, ubi victus reconditur.

Κιθάριζεν. α. 202. imperf. abjecto augmento à κιθάρα ας ἢ cithara. est organon musicum, ἐκ τῶν ἐνταλῶν. κιθαρισταί. §. 95.

Κικλήσκει. §. 418. à καλέω. κικλήσκουσιν. ε. 811. Tzetzes γινώσκουσι, intelligunt.

Κίον cōlumnis. §. 779. à κίων εν⊕ ὁ ἢ columna. κίον pro κίονα. §. 521.

Κίρκη. §. 1011. circe nomen sagæ. voluptas carnis hoc nomine innuitur, quæ homines convertit in bestias. unde phrasis, *gustare circæa pocula.*

vide

vide Indicem Homeri, & Calepinum. κίρλω.

§ 9. 7.

κλάζοντε. α. 406. vide suprà κεκληγώς.

Κλαίσου. ε. 220.

Κλαῖα pro κλέα & hoc ex κλέα res praeclare gesta. à κλέῳ. εἰ. τὸ gloria. θ. 160.

Κλείετε calebrate. §. 105. κλείεσιν. §. 44. κλείεσθαι. ε. 1. κλείε. α. 473. κλείοι. §. 81. κλείη ιπσιγία. α. 380. κλείτας. α. 479. κλείώ. ὁ. ἡ nomen mul. § 77.

Κλέῳ εἰ. τὸ gloria. pro quo etiam dicitur κλαῖος. εἰ. τὸ gloria. α. 107. §. 330. κλέῳ εἰη παῖος ἐτ' ἢ τὸ πάροιθεν, major esset gloria quam antea. Κλείψας. ε. 55. §. 366. κλέψω clero, furor. κλείψαι. §. 613.

Κληρον. ε. 37. 339.

Κλόνον à κλόνῳ. & ἡ turbatio, tumultus, à κλύω audio, quod late audiat. κλονέσσι. §. 935. κλονέοντι. ε. 551.

Κλύοιμι. §. 32. à κλύω audio. κλύεσιν. ε. 724. κλύθι præf. imperativi est à κλύμι ε. 9. at κέκλυθι corripit penultimam. θ. 644. κλύον. §. 474. κλυτός. ε. 70. α. 219. κλυθή. §. 956. κλυτῆ. §. 215. 274. 280. 294. κλυτόν. ε. 83. §. 927. κλυτά. α. 67. 123. 297. 313. 329. 337. 447. §. 303. 777.

Κλυζομένη. α. 209. à κλύζω cluo.

Κλυμένη pro κλυομένη. §. 351.

(pin.

Κλωθῶ. α. 258. §. 218. 905. nomen mul. vide Calc-

κνήμησι. α. 123. pro κνήμαις ionicè, ἀ κνήμη *tibia, sura,*
crus.

κνημῖδας. α. 122. ἀ κνημῖς ἰδ. ἡ οστέα.

κοθεροῖς. ε. 303. ἀ κόθερ. epitheton fuci ὡς τὸ
 κεύθειν τλὼ ἔραϊ, quod aculeum non exerat mo-
 re apium.

κοίλῳ. ε. 52. κοίλῃ. θ. 301. κοίλῳ. α. 129. κοίλῃσι.
 ε. 687.

κοῖς nomen viri. θ. 407. κοῖον. θ. 134.

κοιμηθεῖς θ. 214. κοιμάω *sorio, facio dormire.* κοι-
 μάομαι ὦμαι, *dormio.*

κοινῶ. ε. 721.

κοιρανέων. θ. 331. imperans. ἀ κοίραν. ὁ rex.

κοκκύζῃ ἀ κόκκυξ *υγ.* ὁ. *cuculus.* ε. 484.

κοῖτον. ε. 572. ἀ κοῖτ. ὁ idem quod κείτη ης. ἡ *cu-*
bile. ἀ κεῖμαι *cubo.*

κολλήεντα α. 109. κόλλα. ης. ἡ *gluten.*

κολοσυρτῶ. θ. 880. ἀ κολουσυρτός. ὁ Schol. ἦχος Φρυ-
 γάνων συρομένων. h. c. *strepitus sarmentorum,*
quum trahuntur. ex σύρω *traho.* & κᾶλον *li-*
gnum. seu κόλ. *mutilus.* Est enim sarmentum
lignum defractum.

κομῆν. ε. 602. κομίζει. ε. 315. 498. κομίζειας. ε. 391.

κονάθηξ. θ. 840. edidit fragorem.

κονήσι. α. 365. ionicè pro κονίαις ἀ κονία ας ἡ idem
 quod. κόνις. εως. ἡ pulvis, *atticè.* α. 62. 269. & cō-
 muniter κόνιος. θ. 880. κόνιν. θ. 706. ἔρυσιν τε κόνιν τε.
κονίοντες. pulverem excitantes. α. 342. ἀ κονίω.

κορίζας.

κορίζω. ε. 366. α. ι. infinit. pro imperativo Heleninus. à κορέννυμι saturo. κόρος satietas. θ. 593.
 κέρη pro κόρη virgo, juvencula. α. 126. 443. θ. 908.
 979. κέρης. θ. 242. κέρη ε. 781. 783. 792. θ. 191.
 280. 307. κέρω. θ. 13. 895. 948. 992. κέραι. θ. 25.
 29. 53. 264. 363. 966. 1003. 1021.

καρατόφ. θ. 450. 452.

κείζω. θ. 347. à teneris educant.

κοπιδίη. α. 63.

κορισάω. ε. 33. poëticè pro κορισάω. ex κο-
 ρέννυμι. Thema. κορώ.

κόρθυεν accumulat. θ. 853. à κόρθυς. υ. ο. cu-
 mulus.

κόρυθ. α. 417. à κόρυς υθ. ή galea.

κορώνη cornix. ε. 677. 745. κορωνίσωντα rostrata. α. 289.
 poëticè pro κορωνίσωντα à κορωνία ω.

κορύσσω. α. 198. à κορύσσω arm. q. d. galea munio.
 κορύσσω. α. 148.

κορυφή. α. 374. θ. 62. κορυφήσι. θ. 1010.

κοσμεῖν. ε. 304. κόσμον. ε. 76. κόσμω ἀγάλλω. ob or-
 natum gestire. θ. 587. κοσμητε. ε. 72. θ. 573. pro
 ἐκόσμησε à κοσμέω.

κοτέδ. ε. 25. est infestus. κότ. ε. ο. ή ἐγκειμένη ὀρχή εἰς
 κακοποιῶν Hesych. ικα in veterata. κοτέω. θ. 315.

κολεῖν. α. 454. κολεῖντε. α. 403. κολεόντων. α. 169.

κότ. θ. 714. 817. nomen viri.

κρότερος. ε. 445. junior. Etiam substantiva apud
 Græcos persæpe comparantur.

κροτόφ. ε. 226. κῆφη ε. 759. ionicè. Doricè
κῆρα α κῆρη *juvenscula*. α κορέω *orno*, quæ dum se
comit, annus it.

κῆφίζω ε. 461. κῆφα α. 323.

κῆδ.λω ε. 319 448. α. 41. θ. 99.

κῆδη. *fici sylvestri*. ε. 679.

κρατῆ. θ. 404. *præpotens est*. κρατῆι. θ. 49. *impre-*
rio. α κρατος ε. τὸ. κρατερός. α. 101. 323. κρατε-
ρῆ. α. 43. θ. 824. κρατεροῖο θ. 322. κρατερῶ. θ.
465. κρατερῶ ἐν δέσμῳ δησε more Hebr. θ. 618.
κρατερόν. α. 52 77. 106 446. θ. 312. 1013. κρατερήν.
θ. 153. 320. ionicè pro κρατεράν. κρατερῶν. θ. 50.
κρατεράων. Æolicè. θ. 683. κρατεροῖς. α. 427.
κρατεράς. θ. 185. κρατερώτατ. θ. 864.

κρατερόςφρονι. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. θ. 509.
κρατερόφρον. θ. 297.

κρατί α. 136. 328. *capiti*. *dativus sing. à nominativo*
κράς *κράλος*. Notetur verò in hac voce (quam-
vis id genus sint aliæ plurimæ) copia Linguæ
Græcæ. Nam dicitur *κάρη* *τὸ ἄκρον*. *πολιόντε* *κάρη*, *πο-*
λιόντε *γένειον*. pro *κάρη* dicitur *κῆρα* Doricè & per
novam apocopen *κῆρ* pro *κάρη* item pro *κῆρ*
per metathesin *κῆρας* α. & *κῆς* *κράλος*. unde
etiam descendunt *κῆρον* & τὸ & diminutivum
κραιόν & τὸ *calvaria*.

κρέας. ε. 189.

κρείων. ε. 211. κρείωνας. ε. 708.

κρείων.

κρείον. §. 134. κρεῖν ♂. ὁ nomen viri.

κρείοντα. α. 83. nomen viri κρείων ὄν ♂. ὁ.

κρεμάσασθαι. α. 1. med. infin. ε. 627. à κρέμαμαι. conjugatur ut ἵσταμαι.

κρήδεμνον. α. 105. propriè capitis ligamentum, ex κραῖς & δέω ligo. per metaph. pinna murorum. ponitur pro mœnibus.

κρήθεν. α. 7. §. 574. à capite. ex κραῖς αἶος. Thema est κάρλωον. ♂. τὸ caput.

κρῶνς. ε. 593. §. σ. κρῶν ης ἡ fons à fundendo, quia fundit aquas. κρῶν α κρεάννυμι misceo, quia vinum aqua fontana diluitur. κρῶν. §. 3. κρηναίων. ε. 756. Æolicè pro κρῶν. genit pl.

κρήτη. §. 480. κρήτης. §. 477. 971.

κρητῆρ ♂. ε. 742. κρητῆρ Latinè crater. à κρεάννυμι misceo, tempero, quia in eo merum diluitur, ne noccat.

κρίνασθαι. §. 882. 3. pl. α. 1. med. à κρίνω. κρίνωσι. 3. pl. α. 1. act. subj. ε. 219. κρίνοντες. ε. 766. κρίνων. ε. 826. κρίνας part. α. 1. act. ε. 799.

κρίση. §. 359. nomen mul.

κρίω. §. 375. nomen mul.

κρόκα. ε. 536. tramam. per syncopen ἰ.δ. pro κρακίδα.

κροκόπιπλ ♂. §. 270. 358.

κρονίδης ♂. ὁ filius τῆ κρόνης h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ ζεύς. ε. 18. 53. 137. 157. 167. 237. 245. 412. §. 450.

κρονίδεω ionicè pro κρονίδα. ε. 71. κρονίδη. §. 53.

κρονίων idem quod κρονίδης. ε. 240. 274. §. 554. 949.

κρονίωνⓈ. §. 4. κρονίωνι. ε. 69. 257. α. 53. 56.
 κρόνⓈ. & ὁ *Saturnus*. §. 163. 137. 453. 459. 473.
 qui sic videtur dictus à splendore Hebr. 177
 splendere. Fr. jun. Aliis quasi κρόνⓈ. tempus.
 plurimum enim temporis conficit in emetien-
 do suo orbe. κρόν. ε. 111. §. 395. κρόνφ. §. 476.
 κρόνον. §. 19. 73. 851.

κροτάφοισι. α. 226. 137. κροτάφⓈ. & ὁ *tempus*, pars
 capitis Ⓢ. τὸ κροτεῖν τὴν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, quod ibi evi-
 dens sit venarum pulsus.

κρύⓈ. ε. 492. 541. κρύοντι. §. 936. κρύονθ'. α. 255.
 κρυερᾶ. ε. 152. κρυερῶ in genere foeminino. θ. 657.
 κρυπιδίης. ε. 327. vide κρύπτω in Lexico Scapulae
occulto, abscondo. κρυφίως. ε. 787.

κρύψε. ε. 50. 402. κρύπτω *occulto*. κρύπτατες. ε. 42.
 κρύψατα. §. 174.

κρώζη. ε. 745. à κρώζω *crocitare* quod est cornicis.

κλειωνων. ε. 313. à κλειωνω & τὸ *possessio*. κλειαρ. αἰⓈ. τὸ
idem. Th. κτίζομαι.

κλείναιτα part. a. 1. act. α. 448. à κλείνω *occido*. κλείνε.
 §. 982. κλεινέμεναι Doricè pro κλείναιν præf. act.
infin. α. 414.

κτῆμασ' pro κτήμασι per apocopen. à κτῆμα *possef-*
sio. ε. 34.

κλεινιδίης. α. 402. part. a. 2. med. ab indic. ἐκτέ-
 μνω ad formam ἐσάμνω ab a. 2. act. ἐκτενω. pro
 quo Doreς ἐκταν. à κτῆμι *occido*, pro κλείνω κλειμέ-
 νοιο. ε. 539.

κλύπον.

κλύπον. α. 98.

κλείνας. θ. 293. 3. part. α. ι. act. ab κλείνω. Τη.
κτείνω.

κλήλει. ε. 404. à κλάσμαι.

κυσίς. α. 143. à κύαν *caeruleus*. κυάσαι. α. 249.

νίγρ. κυάσαι. α. 167. κυανή *pro* κυασίας. θ.

745. κυανέων. ε. 525. κυανέων *Aelice*. α. 7.

κυανώπιν. α. 356.

κυανόπεπλον. θ. 406.

κυανέπιδ. α. *nigras alius habens*.

κυανοχαίτης. α. 120. θ. 278.

κῦδ *gloria*. ε. 311. α. 339. θ. 433. κῦδισ. θ. 548.

κυδαλιν *gloriosus*. α. 467, κυδαλιν. α. 74.

κυδαίνων. *illustrans*. ε. 38.

κυδίσων. *exultans, jactabundus*. α. 27. κῦδιμον. θ.
938. κυδῆ *incluta à* κῦδ *gloria*. ferme
idem quod κυδῆ. ε. 255. θ. 328. 442.

κυδοιμός. α. 156. *eumultus à* κύω *pario & δαίμα timor*.

κυθέρεια. θ. 934. 1008. *venis* ὅτι κεύθῃ της ἐρωτας.
occultat amorem veneris. Tenebras amat
propter opera tenebrarum. κυθέρειαν. θ. 196.

κυθήροις. θ. 198. κυθήροις. θ. 192.

κυλι: δριμύων. α. 378.

κυκλοτερῆς. α. 208. θ. 145. à κυκλοτεράς αὐόν. à κύκλος.
ε. ο *circulus*. κύκλω. α. 141.

κύκλωπες. θ. 144. κυκλωπας. θ. 139.

κύκν *cygnus*. α. 65. 346. 368. 413. κύκνον. α. 57. 329. 331.
466. 472. κύκνε. α. 350. κύκνοι. α. 316.

Ζ 5

κυλίν-

κυλίνδεται. α. 438. κυλίνδω à κυλίω volvo.

κύμαα. §. 848. κύμα. αἱ. το. fluctus. à κυμάω mi-
sceo. unde est κύκημα pro quo κύμα. κύματ. §.

252. κύμασι. ε. 685. 689. κυμαίνοντες. ε. 388,

κύμην. ε. 634. nomen urbis.

κυμαβολήγη nomen mul,

κυμοπόλιν. §. 819. nomen mul.

κυμώ nomen mul. §. 255.

κύων. §. 769. κύω. ε. 602. 794. §. 309. κύω. α. 393.

κύωον. ε. 67. κύωη. α. 227. κύωην. α. 136,

κύωον. §. 193. κύρω. §. 199.

κυωογένεια epitheton veneris, quæ nata dicitur in
insula Cyprio. Cuprum quoque ceu scortum
metallis omnibus misceri dicitur. §. 199. ve-
rùm metri dimensio videtur postulare, ut hîc
legatur κυωογενῆ.

κυρήζας. ε. 753. à κυρέω.

κύρζαι. ε. 689. incidere à κύρω. Ε. κύρζω. κύρζας.
α. 426.

κυοφαμύρη. §. 125. 405. à κύω osculor. κύζαι κύσσει,

κῶμα τ. το. veternis, somnus profundus. §. 798.

Eustath. à κέω jacea.

κῶμη. ε. 637. κῶμας. α. 18. unde est κῶμάζω co-
messor. κῶμαζον pro ἐκῶμαζον. α. 181.

κωτίλλασα. ε. 372. κωτίλλω δολίως ἀπαλλάω, λαλάω.

Hesych.

Λάβῃσι *prehenderit*. α. 2. αἶ. subj. à λαμβάινω
 σι est paragoge ionica. §. 765. 773. λαβών.
 ε. 466. λαβῶσα. §. 482.

λαγώς. α. 302. *lepores*. Accusativus Atticus. pro
 λαγῆς. à λαγῶος *lepus*. atticè λαγῶς ὠ, ex λα par-
 tícula quæ intendit significationem & ἔς ὠτὸς
 τὸ *auris*, quia habet longas aures. Alii (ut ha-
 bet Scapula) à λαῶ τὸ βλέπω *video*, quia dormit
 apertis oculis.

λάδωνα nomen fluv. §. 344.

λαβιφθόγιοι. α. 131. *facientis oblivisci vocem*.

λάβεθε *obliviscimini*. 2. pl. α. 2. med. imperat. à
 λαοθαύομαι. ε. 262. λαθών *latens*. part. α. 2. αἶ.

λαῖτμα. ε. 163. *magnus maris fluctus*. ex λα *valde*
 & ἰέναι *ire*. fluctus grassantur.

λαψηροκέλευθον. §. 379. ex λαίλαψ *tempestas* & κέ-
 λευθον. ε. ἡ νία.

λάκε. §. 694. pro ἔλακε α. 2. αἶ. à ληκέω *crepitu*
cio. vide λέλακας.

λακέρυζα κορώνη *stridula corvix*. ε. 745.

λαοσόφ. α. 37. *populorum agitator*. σόφ. est ex
 σείω vide δορυσόφ. λαοσόφ. α. 3.

λάμπεν pro ἔλαμπεν. abjicitur e metri causa. α. 71.

λαμπετώντα. §. 110. 382. *fulgentia*. poëticè pro
 λαμπετώντα à λαμπελαῶ. λαμπετόντι. α. 390.

λαμπόρμον. α. 143. λαμπόρμος. §. 186. λαμπόρμος.
 α. 60. λαμπόρμοισι. ε. 145.

λαμπρόν. ε. 154. λαμπρόν. θ. 18. 371.

λαομέδεια nomen propr. mul. θ. 257.

λαός populus. α. 475. λαοί. θ. 84. λαῶς. θ. 88. λα-

οῖσι α. 27. θ. 430. λαῶν. ε. 220. α. 41. 330. θ. 1090.

à λαός ἔο Atticè λαῶς ὡς ὁ populus, ex λα valde
δε αὖω σοφο, ὅτι ὁ λαός πελύφων. Eustath.

λαπιθάων. α. 178. *Lapithæ* cum centauris fuerunt
congressi, quò poëta alludit. λαπιθάων pro λα-
πιθῶν genit. pl. Doricè, a nominativo λαπίθης
ε. ὁ vide in Calepino *Lapithæ*.

λατῖνον. θ. 1013. nomen viri.

λάχεσις. in Genit. Atticè λαχέσις. ἡ *Lachesis*. à

λαγχάω sortior. α. 258. λάχεσιν. θ. 218. 900.

λάχνη. ε. 511. λάχνη lanugo, vellus.

λέγειν. θ. 27. ἰδμεν ψεύδεια πολλά λέγειν ἐτύμαζιν ὁμοῖα
scimus mendacia multa dicere veris similia.

λέοντι. θ. 321. 833. λέοντα. θ. 327.

λειανόρη nomen propr. mul. *suaviloqua*. die glatte
wazt gibt.

λείβεται. α. 390. stillat. λείβειν. ε. 722. libare scil,
debes.

λείπειθ' pro λείπετο. θ. 490. λείπειν. ε. 688. *relin-*
quere, reservare. λείπεται. ε. 198. *relinquentur*.

Futurum medium hic habet passivam signifi-
cationem, quod celeberrimus Grammaticus
Iacob. Gretzerus de futuro medio videtur ne-

λέλειπαι. ε. 282.

(gare.

λελάθοιτο. (θ. 471. *lateret*) pro λάθοιτο. α. 2. med.

ορε,

ἔφτ. 2. 1. perf. λαθοίμην in indic. ἐλαθόμην. à λαθαίνομαι Mutuatur sua tempora à λήθω.

λελειχότες *lambentes*, part. præt. aët. per syncopen. pro λελειχμακότες à λειχμαίω pro λιχμαίω. Thema est λείχω *lingo*. § 826.

λέλακας. §. 205. à ληκίω *resono, crepo*. in a. 2. ἔλακον unde est præt. med. λέλακα *strepui* accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt ἤλπικα, ἤγρικα, ἔστικα, μέμνημαι &c.

λέλογχε. §. 203. *consecuta est*. 3. sing. præt. med. indic. (tanquam à λέγχω) Thema est λαγχαίω *sortior*.

λειμώνι. (§. 279.) λειμών. ὦνⓈ. ὁ Latine *pratium* q. d. *paratum*, ubi non opus est satione. Namque injussa virescunt gramina. Eustath. εἰς ὃν ὕδωρ λείβεται. q. d. λειμών pro λειβών ὦνⓈ. ὁ. Literæ μ & β sunt literæ labii, & pro inde ἐν-μετέβολοι.

λειριόεσση. §. 41. *florida*. Th. λείριον γ. τὸ *lilium*. Hinc est λειριόεις εντⓈ ὁ, in f. g. λειριόεσσα. *lilicæus a.* & per syn. sp. *floridus, suavis*.

λεριναίω. §. 314. Nomen hydræ. à λέρνη ης. ἡ *palus Argivorum*, ubi erant *sordium confluges*. prov. λέρνη κακῶν *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens λεριναίη, quod in illa versata fuerit palude, à loco.

λέοντες. Latini omisso ταῷ penultimam producunt.

α. 177. λέοντε dualis numeri. α. 402. λεόντων. α.

168. λέεσι. α. 175.

λεπίη. ε. 495. *macilenta*. λεπτός *tenuis, exilis, viribus destitutus*. Varinus q. λεπτός *derelictus*.

λευκά. α. 146. λευκός *candidus, albus, affine τῷ λεύσσει video*. alba sunt lucida. θ. 190. λευκόν. α. 388.

λευκλή. ε. 533. λευκῶ. ε. 737. α. 141. λευκοῖσιν *ionicè pro λευκοῖς*. ε. 196. λευκός. α. 249. 294. λευκά. θ. 540.

λέχη. ε. 499. ab Hebr. לִישָׁה. λέχλω. ε. 491.

λευγαλέοισιν. ε. 523. *tristibus*. h. c. in calulis pati- perculorum. Thema λουργός *pernities*.

λευκώλεν. θ. 319. λευκώλενον. θ. 913. ex λευκή & ὠλένη unde est Latinum *ulna*, quæ habet can- dida brachia.

λευγαλή. ε. 752. *gravis, pernitiōsa*.

λεύσσει. ε. 248.

λέχ. ε. τὸ *lectus*. θ. 57. 912. 939. à λέγομαι *cubo, jaceo, dormio*. λεχίων. α. 18. λεχέεσι *poëticè pro λέχεσι*. θ. 798.

λέων. α. 426. vide paulò ante λέον. θ. 323.

λήγ. ε. 412. 419. à λήγω *cesso, desino*. F. λήξω. λή- γας. θ. 48. 221. *desistunt*. λήγοι. ε. 366.

λήθη. ε. 266. λήθω. θ. 227. λήθεται. θ. 236. λήθοι. ε. 489. *præf. act. opt. à λήθω pro quo Dores λαθω, unde est Latinorum lateo*.

λήϊδ. θ. 444. pro ληΐδα à ληΐς *ιδ. η̄ pecus*. à λεία *α. η̄ prada*. pro λεία, λείη & *poëticè λήϊη*. He- rod.

rod. ὑπὸ λήϊης ζῶσι, *ex rapto vivunt*. pro quo
poëtæ etiam dicunt λήϊς ἰδ. ἢ. propriè *præda*.
item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi &
abigi solent. Hinc λήϊσμαι *prædor*. item per
syn. sp. *sortior*. λήϊζετ. ε. 700. λήϊσεται. ε. 320.
spoliat.

λήϊον. α. 288. *seges*.

λῠναιῶνα. ε. 502. λῠναιῶν. ὠν. ὁ *januarius*. ubi
Ethnici vina libabant idolo Baccho. Thema.
λῠνός ἢ ὁ *lacus preli torcularii*.

λησμοζώνλω *oblivionem*. θ. 55. à λήθω.

λητώ ὁ. ἢ Latona. ε. 769. θ. 19. 406. 918.

λητοῖδης. ἢ ὁ *Latona filius*. α. 479.

λιγέως *stridule*. α. 233. à λιγύς εἶα ὕ. λιγύ. α. 206. à
λίγω *strideo*, argutè sono. ἰλιαδ. δ. λιγυρῆς. ε. 657.
(λιγυρός *sonorus*.) ionicè pro λιγυραῖς. λιγυρῶ.
ε. 581. λιγυρῶ κατὰ χέυετ' αἰοιδὴν, *stridulum effundit*
cantum. λιγυρῶν. α. 278.

λιγύφωνοι. θ. 275. 518. *arguta*, quibus vox erat
gracilis, & acuta, αἷς ἢ φωνὴ λιγεία. vide λιγύ.

λίθον. θ. 485. 489. 497. à λίθος ἢ ὁ *lapis*.

λίθοισι pro λίθοις. ἰωτὰ est paragoge ionicæ. ε. 622.

λιλαίομενοι. α. 113. θ. 665. verba desiderii regunt
Genitivum. λιλαίομαι verbum est poëticum. à
λάω *volo*. λάομαι, λαίομαι unde λιλαίομαι.

λίμνης. θ. 365. à λίμνη ης. ἢ *stagnum*, *palus*, *lacus*.
ὡς τὸ λίαν μέθυ.

λιμός *fames*. ε. 228. 297. 300. differt à λοιμός *pestis*.
scri-

scriptura pronuntiatione & significatione,
quamvis οἱ ἰωλίσαι confundant. λιμῆ. ε. 402. λι-
μῶ. α. 265. λιμόν. ε. 241. 361. 645.

λιμῶ. α. 207. portus. ex λίαν ῥῥῶν, quod ibi na-
ves tutæ à fluctuum agitatione conquiescant.

λιπαρῶ ionicè pro λιπαρῶν splendidam. 9. 901. λι-
παρὸς αὐτὸν propriè pinguis à λίπ. ε. 60. τὸ pin-
guedo. λιπαροί. 9. 63.

λίπ. pro λίπῃ (ut vult Tzetzes) dativus sing. à
λίπος. ε. 60. τὸ pinguedo. per apostrophum etiam
diphthongum abjici patet ex ἱλιάδ. α. 117. βέ-
λομ' ἐγώ, pro βέλομαι ἐγώ. Esset ergo apposi-
tio, pinguedine nempe oleo, sicut dicimus urbs
Rōma. At alii λίπ. pro λιπαρῶ.

λιπέῖν dialysi poëtica pro λιπεῖν α. 2. act. infin. α.
332. λίποιεν ad formam τύποιεν. 3. pl. α. 2. act.
opt. ε. 435. λιπῶν ἔλα ὄν. α. 12. 81. 367. part.
α. 2. act. à λείπω.

λῖς leo. α. 172. ab Hebr. לֵשׁ.

λίχμαζον 3. pl. imperf. act. α. 235. lingebant à λιχ-
μάζω lingo, λαμβο. quod est à Th. λείχω. affine
Chaldaico ܠܝܚܡܐ.

λόγον. ε. 106. Autor rarò usus est hac voce, quia
multa scripsit ἀλόγως. λόγοισιν. 9. 890. λόγας.
ε. 78. 787. 9. 229.

λοεσαμένη. ε. 520. poëticè pro λαβασμένη. part. α. γ.
med. ubi & resolvitur in eo & τὸ σῆγμα duplica-
tur. λοτα. λοιστάμεναι. θ. 5. λόεαζ lavari. ε. 748. pro
λαύαζ.

ἀείδω. poetæ abjiciunt τὸ ὁ metri causa. Non facio cum iis, qui statuunt singulare verbum λοῖόμεαι. Nam sic infinitivus foret λοῖέω.

λοιδόων. α. 240.

λοιμὸν. ε. 241. §. 227.

λοιδόομαι *postremam*. §. 821. λοῖδοι, pro quo etiam λοῖδοι *postremus, ultimus*. affine τῷ λέπειω, unde λοιπός *reliquus, reservatus, residuus*.

λοκροί. α. 25. nomen nationis.

λητῆς contractè pro λητόι à λητώ. α. 202.

λατρῶ. ε. 752. *balneo*. λατρὸν ἔτὸ *lauacrum*. λατρὸν verò *aqua sordida, quâ nos lavimus*. Accentu differunt.

λοφῇ *dorso* ionicè pro λοφιά. α. 391. à λόφ. α. ὁ *cervix*, item *collis*. πόλις ἐπὶ ἁλόφ. *urbs septē collis*.

λόχῳ. §. 174. pro ἐν λόχῳ *in insidiis*. ellipsis præpositionis ἐν. λόχ. α. ὁ *insidiæ* à λέγομαι τὸ κῆμαι *jaceo*, quòd soleant καθῆσθαι οἱ λοχῶντες *sedere insidiantes*. λοχάω ὡ *insidior*.

λοχεῖο. §. 178. *ex insidiis*, ubi additur præpositio. λοχεός ἔσθ' idem quod λόχ. α. ὁ.

λυγῆ. α. 327. à λυγεύς ἐσθ' ὁ nomen gentis.

λυγῇ pro λυγεί ionicè. §. 304. 650. λυγέον. ε. 528.

λυγεί. ε. 49. 95. 100. 198. 259. §. 276. λύγρ.

§. 313. ubi accentus retrahitur. λύγρ' εἰδῆαι pro

λυγεί *odiosa edoctam*.

λύκτον. §. 488. 477. λύκη. ὅ. ἡ nomen urbis in Creta.

λυπῆς *molestus* sis. ε. 399.

λύσαι. α. 182. infinit. ε. 606. λύσει pro ἔλυσε. θ. 501. *solvit* h. e. liberavit.

λυζιάσασα. §. 258. nomen mul.

λυζιμελής. §. 910. *solvens membra*.

λύζιν. ε. 402. λύζις *exitus*, *compositio litis*. §. 637.

ἔδε τις λῶ ἔρδ. χαλεπῆς λύζις, ἔδε τελευτή.

λώϊον *melius*. ε. 348. 431. 757.

λώβειν. §. 164. *contumeliam*. τίζας λώβειν *ulcisci contumeliam illatam*.

λωβητός. α. 366 *infamia notatus*. à λωβάομαι ὦμαι *contumelia afficio*.

M.

Μᾶζα. ε. 588. *libum*. Hinc Latinum *massa*.

μαΐανδρον nomen fluvii. §. 339.

μαΐη. §. 938. propriè *obstetrix*. Hic verò nomen mul. quæ fuit soror Atlantis.

μαλακίῳ. ε. 534. μαλακοῖσι. §. 90. μαλακός *mollis*.

μαλακῶ. §. 271.

μάκαρις. μάκαρ videtur dici quasi μή κηρ (Doricè μα καρ) ὑποκείμενον, *mortis non subiectus*. Hinc

μακαρίτης ὅ. dicitur ὅ ἐν τοῖς αἰγίοις. ε. 140. θ. 881.

μακάρων. ε. 135. 169. 704. 716. 728. 547. §. 33.

μακάρεσι. ε. 138. α. 247. 328. 476. §. 128. μά-

καρας. α. 79. §. 101.

μακέλλω. ε. 468. *ligonem*. μάκελλα *ligo*. à μία δὲ κάλλω

κέλλω sic ὀκέλλα. Poëta propter metrum hic λ
abjicit.

μακρός. ε. 288. μακρῶ. α. 417. μακρόν. α. 466. ϑ. 391.
μακρῶ. α. 438. ϑ. 129. 835. 848. κύματα μακρῶ
fluctus decumani. h. e. *magni*. Metaph. desum-
pta ab Arithm. Numerus enim decimus est
multitudinis gradus. μακροί α. 266. μακρῶν io-
nicè προμακραν. ϑ. 180. μακρα ε. 558. μακρῆσι
pro μακρῶσι ionicè. ε. 778.

μαϊόμενοι ε. 530. *inquirentes*. Hinc μαίη.

μαλάχη. ε. 41. *malva*. sic dicta, quia alvum natu-
râ suâ μαλάσσει mollit.

μαλερῶ. α. 18. *flagranti*, à μαλός pro α μαλός.

μαπέιν. α. 231. 304. per syncopen τῷ ρῶ pro μαρπέ-
ειν. à μάρπτω *apprehendo*. in a. 2. act. ἐμαρπον. in
a. 2. infinit. μαρπεῖν, & poëticè μαπεῖν ionicâ;
diarese μαπέειν. & poëtica reduplicatione μα-
μαπέειν.

μαλλοῖς. ε. 232. *velleribus*. μαλλός ἔοι vellus, lana
promissa.

μάλα valde. ε. 205. 308. 422. 459. 479. 694. 695. 756.

791. 797. α. 355. ϑ. 474. 1014. μάλ'. ε. 202. 699.

780. α. 427. ϑ. 419. μάλλον. α. 176. 189. α. 85.

428. μάλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε *magis quàm antea*.

ϑ. 666. μάλιστα. ε. 341. 640. 698. ϑ. 415.

μαρμαίρει *splendēda*. ϑ. 811. à μαρμαίρει *splendi-*
dus. Th. μαρμαίρω *splendo*. μαρμαίρεσθαι. ϑ. 699.

μάχης (à μάχη ης ἡ pugna) α. 361. 449. μάχην. α.

198.248.261.411. μάχαι. §.228.926. μαχέσθω
 dempto augmento. 3. dual. imperf. med. à
 μάχομαι. μάχεσθ. α.176.432. μάχοιτο. 3. sing.
 a.2. 2ct. opt. α.164. θ.392. μαχέσασθ (a.1. med.
 infinit.) α.387.

μαρνώμεσθ. α.110. pro μαρνώμεθα ionicè pro μαρ-
 νώμεθα pugnetis (à μάρναμαι pugno. Etym. à
 μάρνη manus) η. pl. pres. subj. med. μαρναίτο 3.
 pl. imperf. pro ἐμαρναίτο. aphæresis. α.401. §.
 629. μαρναίθ. α.242. pro μαρναίτο. § pro τ ob
 seq. aspiratam. μαρναμένως. ε.162. part. pres. med.
 μάρτυρα à μάρτυρ υρⓈ ὁ testis. ε.369. μαρτυρίῳ
 ionicè pro μαρτυρίαις. ε.280.

μασιέτην. α.466. flagellaverunt. 3. dual. imperf. vel.
 a.2. 2ct à μασιῶ poëticè pro μασιγῶω flagello.
 duo illa tempora hîc coincidunt. μασιῶν. α.
 431. per syncopen pro μασιγῶων. Th. μάστιξ ἵγος.
 ἡ. flagellum.

μασιχῶντι mandenti. α.389. μασιχάω ᾧ & poëticè
 μασιχῶ. μασιχάοντι ᾧντι & poëticè μασιχῶντι.
 Sed de hac voce altum est silentium in omni-
 bus Lexicis, quæ quidem videre licuit.

μάψ sine usu. Adv. §.872.

μαχλόταται à μάχλⓈ libidinosus. ε.584. ex μάω
 quero, & χλιδὴ delicia.

μαυρῶσι. ε.323. per aphæresin pro ἀμαυρῶσι ab
 ἀμαυρός obscurus.

με. §.24. μ. ε.660.

μίγας.

μέγας. α. 172. 237. 312. θ. 168. 116. 282. 459. 473. 843.

931. 995. μεγάλη. ε. 147. 790. α. 75. 259. μέγα *ma-*
gnum, multum. ε. 56. 94. 355. 360. α. 22. 38. 218.

319. 364. 861. 420. θ. 2. 871. 874. 954. μέγα *valde*
ε. 38. 130. 163. 284. 316. 631. μέγα *νήπι valde stulte*

h. e. stultissime. α. 96. 330. μέγα *Φιρτατε λαῶν,*
langè prastantissime populorum. 379 *vehementer.*

383. 451. θ. 87. 403. 162. 173. 792. μέγ' *pro μέγα.*
ε. 41. 344. 820. μέγ' *ὄνειαρ item.* μέγ' *pro μεγάλως*

ε. 774. α. 51. μέγ' *ἀμείνονα multò meliorem.* 309
valde. θ. 486. 558. 679. μεγάλη. ε. 121. α. 371. 437.

θ. 29. 465. 1002. μεγάλοι *ποῦτικῶς pro μεγάλη.* ε.
4. α. 374. θ. 952. μέγαλῳ α. 232. 455. θ. 153. με-

γάλῃ ε. 641. μέγαν ε. 319. 493. α. 106. 120. 185. 471.
θ. 18. 20. 37. 237. 299. 344. 400. 479. 779. 784.

μεγάλλῳ. θ. 320. μεγάλοι. θ. 148. μέγαλα α. 406.
valde. μεγάλ' *pro μέγαλα valde.* α. 316. 382.

μεγάλων. α. 294. μεγάλοις θ. 336. μέγαλως. α.
185. 254. μέγαλως. θ. 429.

μελισσῶν *χολικῶς pro μελισσῶν ἀ μέλισσα vel Atticè*
μέλιττα αρι. ε. 303.

μέζαζα. ε. 467. μέζαζον & *τὸ medium lignum inter*
boves, εκ μέζα & βᾶς. μεζαθάρζι. α. 385.

μεγαθύμον. α. 57. μεγαθύμοι. α. 25. μεζαθύμων. α. 17.
μεγαλήτορα. α. 450. Τη. ἥτορ. μεζαλήτορες. ε. 654.

μεγάροιζι ἀ μέγαρον & *τὸ μέγας.* ε. 375. θ. 49. 384.
μεγίθ. α. 5. μέγθ. ε. *τὸ magnitudo.*

μέγισθ. θ. 49. μέγιστ. θ. 548.

μεγίστα τέκνα. §. 240. *perquam amabiles liberi.* ex
μέγα valde, & ἐράω απο.

μέδωζα. §. 276. nomen mul. à μέδω cura. μεδίωζα.
§. 54. à μεδέω idem quod μέδω.

μείδησεν. α. 115. à μειδάω *subrideo.* μειδήματα. §. 205.

μέζ. α. 510. pro' μέζη ex μέζεια τὰ *rudenda.* Thema
μέζω.

μεθίζω. ε. 207. Thema ἴημι unde μεθήμι.

μέθ' pro μέλα. §. 137. τὰς δὲ μέθ' ὁπλότατ' &c. *post*
hos verò minimus natu.

μείζων. ε. 378. 642. μείζον. ε. 642. 711. μείζω ex μεί-
ζονα, μείζοα. ε. 270.

μείλιχον. §. 406. 408. μείλιχ' placidus. §. 763.

μείλιχα. §. 84. μείλιχή. θ. 192. μείλιχίλω. θ. 206.

Th. μείλισσω *delinio, demulceo.*

μείναντες. ε. 650. part. a. i. Thema. μῆναι.

μείονα ex μείων *minor.* ε. 688. §. 447.

μείς *mensis.* Æolicè pro μῆν. ε. 555.

μελαγχαίτεω. α. 186. *cujus capillitium nigrum est.*

μελαίδετον α. 221. ex μέλας & δέω ligo.

μελαύθησαν. 3 pl. a. i. pass. indic. augmentum est
abjectum. α. 167. 300. *nigrescebant.* à μελαίνω.

μέλας. ε. 150. 154. *niger.* μέλαινα. §. 69. 123. γαῖα

μέλαινα *nigra terra.* μέλαν. α. 252. μελαίνη. ε. 634.

νῆ μελαίνη, navi nigra. μέλαιναν. §. 20. 211. 481.

μέλανας α. 294.

μελεδῶνας. ε. 66. *curas.* μελεδῶν ὦν ὁ cura à μέλφ.

μελέεσιν. ε. 148. μέλεσιν. α. 76. §. 152. 673.

μελίσσιος.

μελέοισι. §. 563. *Miseris*. Thema. μέλι *infelix*.

μελέτη *meditatio*. ε. 278. 410. μελέτην. ε. 455. μελε-
τᾶς. ε. 314. cum Genitivo. *curam habeas*. μελε-
τῶν. ε. 441. *curans*.

μεληδία. ε. 170. ἡδὺν ὡς μέλι.

μέλαρι. §. 216. *cura sunt à μέλι*.

μελπομένη. §. 77. μελπομέναις. α. 206. μέλποισαι.
§. 66.

μεμάποιεν. α. 252. vide paulò ante μαπίεν.

μέμεγλειαι *cura est metri causa*. à μέμεγλομαι pro μέ-
λομαι. §. 61.

μέμψοισαι. ε. 184. Th. μέμφομαι.

μελίας. §. 187. *Nymphæ creditæ sunt dictæ μέλια*
διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δένδροφόροις ἀναστρέφειν. Epitheton
hoc ergo est à μελία *as ἡ fraxinus*. ionicè μελίη.
α. 420 *fraxinus* μελιάων Doricè pro μελιῶν.
ε. 144.

μελίσας. ε. 231. §. 594: Th. μέλι.

μελίτη. §. 246. nomen proprium mul.

μελίφρονα. α. 428. *qui mellea dulcedine animum*
perfundit.

μεμαρπώς. ε. 202. præteritum medium. à μάρπτω
vide suprà μαπίεν. μέμαρπον. α. 245. 2. 2. αἶ.
initialis litera repetitur, prout in præterito fieri
solet.

μέμηλε per syncopen **Μ**ο μεμίληκε præt. αἶ. Th.
μέλει. ε. 236. μέμηλεν. ε. 529. μεμηλότα. ε. 229.

μεμίζεται. ε. 177. 3. sing. futuri paulò post à μίγνυ-

μ. F μίξω. P. μέμιχα. præt. pān. μέμιγμα, μέμιξα.
 μέμινονα. §. 984. nomen viri.

μεμαώς. α. 414. 453. μεμαῶτας. α. 240. vide suprà
 βεβαῶτες.

μέμνηται. §. 103. μεμνημένος. ε. 296. 420. 614. 621.
 639. 709. 726. §. 562.

μέμυκε. ε. 506. remugivit. præteritum med. à μν-
 κῶν migio. in a. 2. act. ἔμυκον, sicut à τιμῶν est
 ἔτιμον. Hinc præt. med. μέμικα.

μῦρ. ε. 5. 12. 14. 17. 22. 37. 45. 50. 90. 101. 109. 140. 151.
 165. 121. 185. 212. 111. 136. 149. 160. 161. 168.
 129. 224. 230. 231. 240. 275. 279. 286. 291. 353. 770.
 772. α. 5. 35. 50. 51. 53. 55. 89. 132. 139. 141. 146.
 151. 171. 209. 239. 241. 253. 256. 258. 260. 267.
 273. 278. 282. 283. 288. 299. 300. 301. 310. 320.
 332. 347. 357. 359. 362. 413. 424. 441. §. 363.
 309. 400.

μενεαίνων. α. 361. furens. Th. μῦρ. ε. 6. τό.

μῦρτοι. ε. 285. ἀλλὰ μῦρτοι veruntamen.

μῦρεσθω. ε. 86 η. §. 357. nomen mul.

μῦρίππη. §. 260. nomen mul. q. d. valde robusta.

μῦρ. ε. 412. 623. α. 343. 446. 462. §. 324. 422. 853.
 869. 832. 869. μῦρ. ira. α. 235.

μῦρεν pro περιμῦρεν expecta. ε. 672.

μερίμνας. ε. 176. μέμμερα ἔργα sollicita opera. §. 604.

μῦρόπων. ε. 109. 142. 178. Qui vocem habent articu-
 latam. ex μῦρ. pars & ὄψ. vox.

μῦρον. ε. 607. μέσση. ε. 231. 780. 793. 808. 818. §. 323.

μῦρον

- μέσος* pro *μέσος* à *μέσος* *medius*, pro quo poëtæ dicunt *μέσος*. ε. 500. *μέσος*. ε. 803. *μέσος*. α. 144. 201. 417. θ. 143. *μέσος*. α. 133. *μεσός* (pro *μέσος*) ε. 367. *μεσηγός*. α. 417.
μετά. ε. 686. θ. 92. *μετ'*. θ. 449. *μεθ'*. θ. 137. 445.
μέτρον. ε. 131. 436. 718. *μέτρον*. ε. 348. 598. *μέτρα*. ε. 646. 692. *μέτρα*. ε. 304. *μετρίως*. ε. 347.
μετέδωποι *intermediae, incerta*. ε. 821. *δῶπ* α. δ. *sonus aquarum ex alta ruentium*. *κατάδωπος* α. δ. *cataracta, quod est ab ἀράσσω*.
μεταμεικτάς *cohabitatores*. θ. 401. Thema. *καίω* *habito*. ultima per naturam longa, hîc licentia poëtica corripitur.
μεταξύ idem quod *μεσηγός*. ε. 392.
μετά χερσὶ *in manibus*. θ. 756. hinc *μεταχειρίζω* *tracto*.
μελαπρέπς. θ. 430. *μετέπρεπεν* *præcellerat*. θ. 377.
μάρμηρα Genit. Plural. Æolicus à *μάρμαρα*. *μάρμαρα* ἔργα. θ. 55. à *μαίρω* *divido*. Duplicatio notat vehementiam sicut, *τάρταρος* à *ταρτάω*.
μετατροπὴ ἔργα *τελῶσι*, *res in integrum restitunt*. θ. 89.
μεταχρόνια. θ. 269. *in calo degentes*. *χρόν* α. *calum* vel *μετὰ* *trans* q. d. quæ sunt *trans* tempus.
μετ' ὤμων. α. 223. *tergum* q. d. post pectus.
μετέπει *interlocutus est*. θ. 643. pro *μετῴπει*.
μετέπει. ε. 172. *cum* Dat. *interesse*. *μετὰ* *cum* Dativo *inter*.

Μεῖκτοναχίζειτ'. α. 92. 3. sing. imperf. medii. Th.
γενός.

Μετόπισθεν. ε. 283. 126. θ. 210. μετόπισθε. ε. 282.

Μελοπωμένον. ε. 413. in autumno, Adverb. ὁπῶς
autumnus.

Μετώπῃ. α. 147. μετώπῳ. θ. 143.

Μεῦ pro με, Doricè. θ. 644.

Μή Adverbium prohibendi ne. ε. 211. 405. 544.
πίλον ἀσκητὸν, ἵνα ἄταρ μή καλαδεύῃ pileum habeto
elaboratum, ut aures ne humefiant,

Μή Adverbium negandi, non. ε. 21. 350. 339. 499.
idem quod ἵνα μή ne. ε. 88.

Μηδὲ neque. ε. 28. 371. 751. 752. μηδ'. ε. 486. 687.
723. 725. 740. 746. 748. 756. α. 449.

Μήθ' pro μήτε. idem quod μηδὲ ε. 294. 490. μήτ'.
ε. 268. 269. 294. 695. 727.

Μηδέποτε. ε. 715. 742. 755.

Μηδέτο. α. 34. pro ἐμῆδετο. vide μήζατο.

Μηδεα. ε. 54. θ. 180. 188. 200. 398.

Μηδειον. θ. 1001. μήδειον nomen viri. μήδεια. θ.
961. nomen mul.

Μηδέν. ε. 98. 393. q. d. μηδὲ ἔν.

Μηκέτι. ε. 172. 442. α. 21.

Μηκῶν. θ. 536. nomen loci.

Μῆλα. ε. 793 oves. θ. 335 prota. μήλων. ε. 162. 784.
793. θ. 285. ovium.

Μηλόβοζις. θ. 354. nomen mul. q. d. ovium custos.

Μήν, ἢ μὴν quanquam. α. 11. enim verò. α. 101.

Μηνές

Μηνός à μῆν̄ mensis. ἔ. 764. 770. 778. 788. 812. 818.
 μῆν̄α. ε. 502. μῆν̄ων. ἑ. 59. μῆν̄ων φθινόγων men-
 sibus decreſcentibus.

Μῆν̄ιν. α. 21. à μῆν̄ις. ιϙ. ἢ ira in veterata.

Μῆν̄πι. ε. 86. 397. 553. 589. 603.

Μῆπως ne quando. ε. 392.

Μῆρόν femur, crus. α. 363. 460. μῆρία. ε. 335.

Μῆρύλαος. ε. 536. α. 1. med. infinit. à μῆρύω revol-
 vo, intexo, agglomero.

Μῆζατο. ἑ. 165. pro ἐμῆζατο à μῆδομαι curam gero,
 Th. μῆδϙ. εϙ. τὸ cura.

Μῆτηρ. ε. 561. 823. ab Hebr. מֵתֶר per metathesin,
 addita in fine τηρ terminatione Græca. μητρός.
 ἑ. 448. 914. μητέρα. ε. 129. 518. μητρί. ἑ. 932.
 μητέρα. ἑ. 285. μήτηρ. ἑ. 170. μητρική. ε. 823.
 poverca.

Μητιέτα. ε. 104. α. 33. 383. ἑ. 56. 904. 940. vocativus
 pro nominativo. μητις. ιϙ. ἢ consiliū. à μῆδο-
 μαί. item. ἑ. 358. Nomen. mul. μήτιν. ἑ. 471.
 886. α. 28. ἄλλω μήτιν ὕφαινε μετὰ Φρισί. aliud
 consiliū agitabat mente sua. confer ιλιαδ. ψ.
 316. 318.

Μητιόενιϙ. ε. 51. 767. ὧσα μῆτιόενιϙ à consilio, pru-
 dente, consilio pollente. μῆτιόεντα. ἑ. 457. μητιόεντι.
 ἑ. 287.

Μηχανάαια. ε. 239. pro μηχανᾶται per poëticam
 novi τῷ ἄλφα epenthesin. Sic pro δποτροπάαα
 aversari dicunt metri causa δποτροπάααα &c.
 phiocyl.

phocyl. v. 124. χρη κακουργὸν ἀποτροπάζει ἀ-
νάγκη, oportet averteri maleficum necessario.

μία. §. 321. 792. in dat. μιᾷ & ionicè μιῇ. §.
278.

Μιγᾶζα. §. 53. 55. 125. 375. 303. 733. 920. 927. 990.
1009. 1017. vide μεμίζεται & μιχθεῖς. μίγη. α. 36.
3. sing. a. 2. pass. indic. à μίγνυμι. F. μίξω. P.
μίωχα. a. 2. pass. ἐμίγλυ. pres. pass. μέμιγμαι ξαι
ξαι. a. 1. pass. ἐμίχθλυ &c. μιγήδρα Doricè
pro μωγῆναι. a. 2. pass. infinit. §. 305.

Μίμωντα. α. 186. μίματος αἰῶ. ὁ nomen viri.

Μίμνῃ. ε. 518. §. 754. μέμναι pro μνῆναι, à μέμνω ver-
bum poëticum. μέμναι. ε. 628. μέμνων. ε. 496.

Μιν poëticè pro αὐτὸν αὐτῷ. ε. 18. 48. 222. 256. 513.
680. α. 84. 111. 117. 219. 220. 224. 271. 440 478.
§. 423. 857. 868.

Μινύθει. ε. 6. minuit, mindert. μινύθει. ε. 407. μι-
νναι. μινύθει. ε. 242. 323. μινύθει δὲ οἶκοι, de-
crescunt autem familia.

Μίνω. §. 948. μίνως ω. ὁ nomen viri.

Μισγομένη. à μίσγω idem quod μίγνυμι. §. 238.

Μισθός. ε. 368. μισθὸς δὲ ἀνδρὶ φίλῳ ἐρημνῷ
ἀρκι. εἶω. ein wort ein wort / ein man ein
man.

Μιχθεῖς. §. 280. vide paulo ante μίγη. μιχθεῖς. §.
923. 941. 944. 980.

Μνημοζώνη. §. 54. μνήμοζώνης. §. 915. μνημοζώνω.
§. 135. μνηζόμενοι memores. §. 651.

μογήζας.

Μεγίλας §. 997.

Μέθον. α. 158. κατὰ μέθον *in conflictu*. μέθον & ὁ ὁμοῦ
τὸ ὅμῃ θέν *à concurrendo*.

Μοὶ pro ἐμοὶ *mihi per aphæresin*. §. 30.

Μοῖρα. ε. 743. *conditio*. §. 607. μοῖρας. §. 217. 904.
μοῖραν. ε. 763. §. 204. 348. 413. 789. μοῖρα *fatum*
à μείρω divido. *in præt. med. μέμορα*, unde est
μόρ & ὁ *fatum, mors*. & μοῖρα ας ἡ propriè
portio. item *fatum*. idem quod εἰμαρμένη, quæ
omnia ejusdem sunt etymologia. Sic enim
dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout
decrevit & in seipso q. effatus est, distribuat
sua, & cuique suam assignet sortem, in qua ac-
quiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur
μεμψίμοιροι. μόρον. §. 211. *fatum*.

Μολπῇ. §. 69. *à μέλπομαι cano*. *in præt. med. μέ-
μολπα*.

Μένον pro μοῖον *solus poëticè*. §. 143. μένη. ε. 96.
μῆνον. ε. 111.

Μενεζηνής. ε. 374. 656. §. 426.

Μεζαι. ε. 1. 660. α. 206. §. 1. 25. 53. 448. 916. 966.
1021. μεζάων *Æolicè*. §. 100.

Μορφνεῖο *nigra*. α. 134. μορφνές *obscurus*. ab ὀρφνῇ
caligo.

Μόχθον. α. 306. *laborem*. *à μόγ*, unde μόγες *vix*.

Μυδαλέον χρωτά *madidum corpus*. ε. 554. μυδαλήν.
α. 270. Τh. μυδάω *destillo*.

Μῦθον. §. 24. 665. ε. 204. τῶδ' ὅγ' Ἰππεγείως πρὸς
μῦθον

μῦθον εἶπε, eam autem imperioso sermone allocutus est. μῦθοισι. ε. 192. θ. 169. μῦθος. ε. 261. Hinc est verbum μυθεῖσθαι dico. ε. 10. μυθηζαίμεν dixerō. α. 1. med. opt. μυθήσασθαι. θ. 28.

Μυλιόωντες. ε. 528. pro μυλιῶντες ex μυλιάω ὦ dentibus frendeo. epenthesis poetica τῶ ο μικρῶ. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur μικρόν, ut ὀρθῶ ὀρῶ ὀρόω. at præcedenti syllaba longa, interponitur ὦ μέγα. ut ἡδῶ ὦ. poetice ἡδῶω. ζῶω ζῶ, ζῶω.

Μυρμιδόνων. α. 380. 474. Græcorum. vide μῦρμιξ ο formica.

Μύρον. α. 132. prima longa 3. pl. imperf. act. pro ἔμυρον, à μύρω, mado, fluo.

Μύξαι. α. 267. τῆς ἐκ μῦθῶ ῥινῶν μύξαι ῥέον ejus quidem ex naribus mucres fluebant. à μύσσω vel μύττω emungo. F. μύξω.

Μύριοι. ε. 250. mille. οἱ μύριοι infiniti, innumeri. iliad. α. μυρία ἄλγη. τρεῖς μύριοι. Hic numerus certus ponitur pro incerto. μύρια. ε. 100. innumera.

Μύρετο. ε. 204. lugebat. μύρω propriè fluo. at μύρμαι lugeo, ubi lacrymæ per genas defluunt.

Μυχῶ. θ. 116. in recessu, in penetrati. μυχῆς à μύω claudio, locus conclusus, penetrati. μυχῶν. θ. 1014.

Μόψον. α. 181. nomen viri.

N.

NΑίει à ναίω unde ναϊετάω. ε. 8. 286. 341. 698.
 §. 205. 455. 777. 933. 955. ναίειν. §. 303. 306.
 ναίεισι. ε. 168. 387. 389. §. 130. 274. 303. 814. 8. 6.
 ναϊετάει. §. 775. 816. ναϊετάουσ'. ε. 387. §. 592.
 ναϊετάοντες. §. 621. ναῖον. α. 473. pro ἔναιον habi-
 tabant à ναίω. ναίων. ε. 18. νάσατο *habita vit*, pro
 ἐνάσατο & hoc pro ἐνάζατο. vide νάω *habito* in
 Themate ναίω. ε. 637.

νάρθηκι. ε. 52. §. 567.

ναύτας. §. 879. ναύτης. γ. ó à ναῦς ναὸς ἡ unde Latī-
 norum *navis, nauta, navita*.

Ναυσίβοον. θ. 1021. nomen viri qui *navi currit*. Na-
 vem Plautus vocat ligneum equum.

Ναυσίνοον. §. 1022. nomen viri, cujus animus est
 in navibus.

ναυτιλῆς. ε. 616. 640. 647.

Νέας. ε. 245. *naves*. ναῦς *navis* variè declinatur, in
 Genit. ναὸς Atticè νεῶς, poëticè νηὸς à νηῦς &c.

νέειν. ε. 552. 671. *redire* à νέομαι.

νεῖ *net* spinnet. ε. 775.

νεῖκεα. ε. 33. §. 229. νεῖκ⊙. ε⊙ τό *contentio*. νεῖκα.
 ε. 29 *veikeîn probris affecerit* pro νεῖκή. (3. sing.
 præf. act. subj. à νεῖκίω. ὦ. Thema. νεῖκ⊙ ε⊙. τό
jurgium, lis. Quidam componunt ex νε non
 & εἰπω *cedo*. ε. 35. §. 87. 714. 782. νεῖκίων. ε. 30.
litium. ε. 330. νεῖκίων. §. 208. pro νεῖκίων *arguens*.
 νεῖκεσῆρα. ε. 714. *conviciatorem* à νεῖκίω.

νεῖλον.

νῆλον. §. 338. nomen fluvii maximi.

νειδοῖναι *navigant.* ε. 235. νειδομεδῶν *eunantium.* θ. 71.

Νεῖον. ε. 461. νῆϙ legitur etiam νεῖος. ε. 462. 1421
νειῶ. §. 971.

νειόθι adverb. loci. à νῆϙ pro νέϙ. §. 565. νειόθεν
ex ima parte. νειόθι *in ima parte.* confer ιλιαδ.
φ. 317.

Νέκτωρ. §. 795. à νέκτωρ αρϙ τὸ ποτὺς *generosus.*
§. 640.

Νέμεσις. ε. 198. νέμεζιν. §. 223.

νεμέης. §. 329. nomen regionis, sic dictæ à *nemora-*
ribus. νέμος. εϙ. τὸ *nemus.* à νέμω *pasco.* νημαῖον
nemæum. §. 327.

νεμεσᾶ. ε. 754. poëticè pro νέμεζᾶ. νημαζῶζι. ε. 739.

Νέμονιαι. ε. 229. νέμοντο. ε. 119.

νεοκηδεῖ. §. 98. Th. κῆδϙ. εϙ. τὸ *cura.*

νέον. ε. 567. 672. §. 988. νέοι. α. 181. νεύτατον. α.
157. 253.

νέσπον. §. 341. nomen fluvii.

νεύρω. ε. 542. νεῦρον *pernis.* νευρῆς δὲ τὸ νευρῆς. α. 409.

νεύθειν. ε. 471. à νεύω *inpuo.*

νέφος εϙ. τὸ *nubes.* Hebr. ηἷζ *stillare.* νέφεω. ε. 551.
νεφέων. ε. 447. νεφέεσι. ε. 202.

νεφεληγερέτας. ε. 53. 99. §. 944. νεφεληγερέτης. 8. ὁ
nubes exitans. εϙ νεφέλη & ἐγείρω. θ. 745.

νεωμένη scil. γῆ. ε. 460. à νιάω *renovo.*

νέωτερϙ. ε. 443.

Νῆ. ε. 641. à νῆος νηός. ε. 626. §. 998. νῆ. ε. 634.
νηγ.

νήϊ γ'. ε. 684. *poëticè* pro ναῶς, ναός *navis*. νῆα.
ε. 622. 629. 663. 663. 815. νήεσιν. ε. 163. νῆας. ε.
807. 820. §. 875.

νηδυῶ. §. 890. 399. 487. à νηδὺς ὕψος ἢ *venter* Hebr.
713. νηδυῶ. §. 460.

νήια *navalia*. ε. 806. vide νῆ'.

νήκεροι. ε. 527. *sine cornibus*. ex νη & κέρας.

νήκετον. ε. 281. *insanabiliter*, ex νη negandi particula
& ἀκέω *sano*.

νηλεῖς. §. 765. 456. νηλεῖ. per sync. pro νηλεῖ. §. 316.
ex νη & ἔλε. ε. 80. τὸ *misericordia*. νηλεῖς *seuus*
pro νηλεῖς ex νη & ἔλε. §. 770.

νηλεοποιῶντες. §. 217. *immites*.

νήματ'. pro νήματα *fila*. ε. 775.

νημερτής. §. 234. 267. *Thema ἀμαρτάνω*.

νηοῖς *templis*. pro ναοῖς, ναός ὁ *templum*. à ναίω *ha-*
bito. §. 990.

νηοπόλον. §. 991. νηοπόλος ὁ *aditus* qui circa tem-
plum versatur. ex νηος pro ναός & πολέω *verso*.
item *versor*.

νήπι. ε. 130. 216. 454. νήπιε. ε. 284. 395. 631. νήπιοι.
ε. 40.

Νηρή. pro νηρέως à νηρεύς. *nomen viri*. §. 240. 263.
1003.

νήρι. ex νη negativo & ἔρις ἰδί. ἢ *lis*. tanta, ut
adversus eam non integrum sit sese opponere.

νηζαίη. §. 249. à νῆζ. *insula*. q. d. in *salō*. νῆζοι.
§. 261. 964. νῆζοισί. ε. 169.

νηυσι. ε. 632. 687. 806.

νήυτμⓈ *anima expers ex νη negativo & αὐτμή spi-*
ritus. Alii legunt νήπυμⓈ *infans*. §. 795.

νησὼ όⓈ ἡ nomen mulieris. §. 261. νήζων. §. 1014.

νηχρν. α. 317. pro ἔνηχον natabant à νήχω. νηχορμύοις.
α. 211.

νηός. ε. 626. §. 998. νηῶν. ε. 234. 647. 658. νηυσι. ε.
632. 806.

νίκη α. 311. νίκης. ε. 209. νικῶ. α. 339. θ. 364. 433. 628.

νικηθεὶς. §. 496. part. a. i. pass. νικήζας. §. 73. 437.

à νικάω ὡ *vinco*. νικήζατες. θ. 719. νικήζατα. ε. 655.

νίσονται pro νίσαντο *revertebantur*. α. 469. vide νέο-
μαι *redeo*. pro quo νίσομαι.

νίφα. ε. 533. per apocopen pro νιφάδα. à νιφας ἀδος ἡ
nix. à νίφω *ningo*.

νιφόντⓈ. §. 42. 794. 754.

νιψάμενⓈ. ε. 737. à νίπλω *lavo*.

Νοέει. ε. 294. νοέων. ε. 284. νοεῦντες *Doricè* pro νοῦν-
τεν à νοέω *cogito*. ε. 259.

νόημ. α. 222. νόημα. ε. 128. α. 88. *intellectus*. §. 656.

νοηζας. ε. 12. 265. §. 838. νοηζαι. ε. 482. νόησε pro
ἐνόησε *aphæresis poetica*. §. 838. νοήσει. ε. 291.

νομόν. ε. 524. *pabulum*. accentus in fine discriminis
causa.

νόμⓈ. ε. 274. 386. 401. 524. §. 66. 401. 417. νόμους
leges. §. 66.

νόος. ε. 481. §. 1002. νόοιο. ε. 683. νόω. §. 661. νόον.

ε. 67. 105. 258. 321. 371. 658. 712. 791. α. 5. 149.

§. 37.

§. 37. 122. 262.

νόσφι *absq.* §. 870 νόσφιν. ε. 91. 113. α. 15. §. 57. 777. ε. 91. νόσφιν ἄτερ τε κακῶν hoc est *planè absq. malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἐμφατικά. idem obtinet in verbis ἰλιαδ. §. 399. λ. 186. βάσκι ἴδι q. d. *abi, abi*, h. e. *apage quam ocysimè*.

νότα. §. 870. νότοιον. ε. 673. νότον. §. 380.

νῆσσι. ε. 102. νῆσοι. ε. 102. νῆσσι. α. 43. νῆσον. §. 527. 779. κακῶν νῆσον ἀλάλκειν *malignum depellere morbum*. νῆσων ε. 92.

Νυ. ε. 205. 262. 266. 273. 762. α. 116. 170. 336. 350. §. 22. 84. 836.

νύκτωρ *adv.* ε. 175. 560.

νύκτα. θ. 176. 482. 788. ἀνύξ ποικ. νύκτ. pro νύκτα. §. 166. νυκτός, ε. 102. 383. 610. 417. 728. α. 35. 227. §. 20. 56. 107. 124. 176. 275. 481. 525. 788. νυκτί. ε. 102. α. 35.

νύκτες. ε. 728. νύκτας. ε. 20. 560. 610. 383. §. 54.

νύμφη. §. 305. 187. 130. 298. νυμφέων *nympharum*. *ionice*. §. 130. pro νυμφῶν νύμφη *sponsa* (h. e. *promissa*, nempe *federe promissa*, *federata*. *πεινδὴ* enim Græcè significat *fedus*.) h. e. *νέα φαινεμένη*. quæ nova apparet. Hebræi vocant נָשִׂימָה à perfecta pulcritudine, unde Græcorum κάλλιπτον το. νυμφίον & ὁ *sponsus*.

Νυν. ε. 174. 200. 268. 394. α. 99. 120. 328. §. 416. 942. 963. 1020.

νύξ. ε. 17. ϩ. 123. 211. 213. 224. ejus casus vide supra νύκτ.

νυχίη. ε. 521. à νύχ $\odot$ nox. Thema νύξ. νυχίη nocturna pro noctu. Sic Vergil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat.*

νύσσοντες. α. 62. à νύσσω *pungo.*

Νῶθ'. α. 286.

νωϊ & νῶιν. α. 350. 358. Thema ἰγώ.

νωμήζας *Vibrans* à νωμάω, *distribuo, moveo.* à νέμω, sicut *ερωφάω* à *ερέφω.* α. 462.

νώνυμ $\odot$. ε. 153. ex νη & ὄνυμα *nomen.*

νώτα. ε. 532. 542. α. 167. ϩ. 762. 781. 790. 972. *εὐρέα νῶτα θαλάσσης lata dorsa maris. νῶτον dorsum.* ε. 466. νῶτω. ε. 542.

Ξ.

Ξανθή. ϩ. 356. *flava.* à ξαίνω. *ξανθίω flavam.* ϩ. 947.

Ξῆν $\odot$ poëticè pro ξέν $\odot$ *peregrinus.* ε. 181. *Ξῆνον.* ε. 325. *Ξῆνοισι.* ε. 222.

Ξεινοδόκω. ε. 181. à ξεινοδόκ $\odot$ *ionice pro ξεινοδέχ $\odot$ & ó qui recipit peregrinos, hospes publicus.* ex ξένος & δέχομαι.

Ξεσοί *rasiles.* α. 133. Th. ξίω.

ξύλα. ε. 806.

ξύμπαζα. ε. 238. in m. g. *ξύμπαζ.* Th. *παζ.*

ξύω. ϩ. 347. Atticè pro *συν cum.*

ξυνωμόνας. ϩ. 505. à ξυνός pro κοινός *communis,* Atticè, unde *ξυνήων $\odot$.* ó.

ξυνιόντων

ζωιόντων part. a. 2. act. genit pl. à ζωίημι *congre-*
dior, conflijo. ἡμι & ἡμι eo. illud in a. 2. ἰον 66. ε.
 θ. 705.

Ο.

Ο. εργ. 89. ααω. 135. 222. 354. 435. 441. 442.
 θ. 71.

ὀ. ε. 295. ὀ ponitur pro ὅτι. α. 23. confer *ἰλιάδ* 1. 489.

ὀάρης. θ. 205. *confabulationes.* ὀαριμύς *colloquia.*

Th. ὀαρ *uxor.* mulieres facile *confabulantur.*

ὀαρ. αρΘ η *uxor* (quasi unica soror) ὡς τὸ
 ἐμὲ ἀρῆναι γάμω. *quod nuptiis sint coaptati.*

ἀρῆναι est part. med. infinit. pro ἡεα ἀρηεα
 per reduplicationem Articam.

ὀβελιον *terribilem.* α. 135. *fortiter,* ponitur adver-
 bialiter. à βελίω *fortis sum.* Hebr. 778. θ. 839.

ὀβελμεργός. θ. 996. composita cum voce ἔργον
 sunt ὀξύτεια.

ὀβελόθυμον. θ. 140.

ὀβελμπάτης *forti patre nata.* θ. 587.

ὀγδατή. ε. 788.

ὀγ g. m. ε. 355. 373. α. 12. 14. θ. 102. 466. ὀγ g. n.
 ε. 244. ὄγ g. m. ε. 204. α. 21. 39. θ. 330.

ὀδ. ε. 361. pro ὅδε.

ὀδιντα. α. 388. *dentem.* ὀδός, ὄντος, ε ab ἔδω. ὀδόντων.
 α. 146. 164. 404. ὀδοντας. α. 235. 249.

ὀδός *via.* Arabicè 777 *hada.* ε. 214. 286. θ. 387. ὀδῶ.
 ε. 577. 727. ὀδῶ. ε. 727.

ὀδυση. θ. 1016. ὀδυσηΘ pro ὀδυσίας. θ. 1012.

Bb 3

ὀδύσασθαι.

ὀδυάσατο 3. sing. a. i. med. *iratus fuit*. §. 617. ab

ὀδύζομαι F. ὀδύσομαι. a. i. med. ὠδυσάμεν.

ὄθρυ ab ὄθρυς. υ. ὄ. ἢ *nomen montis*. §. 632.

οἱ. ε. 69. 77. 86. 111. 135. 138. 222. 223. 259. 387. α. 11.

15. 22. 68. 69. 174. 237. 286. 291. 293. 296. 301. 304.

310. 315. 390. 405. 410. 411. 423. 435. §. 56. 84.

907. 974.

ὄϊ qui. ε. 39. 123. α. 84. 113. 245. 316. 379. 382. hi
412. 473. §. 379. 900.

οἱ h. e. αὐτῷ illi. ε. 73. 263. 524. §. 961.

οἶζε α. 288 301.

ὄζον proprie significat *ramusculum*, *stolonem*. item
nothum, qui est quasi stolo familiae. υ. ὄ. ex υ

& ὄ. ὄ. non legitimus. α. 181. §. 30. ὄζω. α. 394.

οἱ ipsi dat. sing. α. 20. 116. 125. 439. §. 824. 826. 892.

οἶα. ε. 370. α. 400. §. 93. οἶλω. ε. 267.

οἶδ'. ε. 118. ὅδε, τῶδε & c.

οἶδιπόδας ε. 162. pro οἶδιπόδης. ab οἶδιπόδης & ὄ no-
men vini.

οἶδ'. ε. 454. pro οἶδε. οἶδεν. §. 236. οἶδα pro οἶδα-
δα νοῦτι. §. α. Aelica paragoge. α. 355.

οἶδματι. §. 109. 131. ab οἶδμα per syncopen pro
οἶδημα ταινον.

οἶ. pro ὅμοιος similis. ε. 312. α. 386. οἶον. α. 8. 106.

οἶον tantummodo. §. 26. οἶ. οἶα ὅσον idem quod
μόνον.

οἶζυ. ε. 113. 175. 351. ab οἶζυς. υ. ὄ. ἢ *arumna*.

οἶζυ. §. 214. οἶζυρὸς calamitosus. οἶζυρῇ. ἢ ionicè

pro

pro α. ε. 637. οἰζυροῖσι. ε. 193.

οἰκίων. §. 330, poetice pro οἰκίων *habitans, commo-*
rans.

οἰκήϊα. ε. 455.

οἶκον. ε. 798. οἶκ⊗ ab οἶω, *omnia domum ferimus,*
⊗ recondimus. οἶκx. ε. 521. 399. 731. οἶκω. ε. 130.

362. 405. 523. οἶκον. ε. 23. 374. 403 4. 6. 430 493.

693. οἶκί domos. §. 744. 757. pro οἶκία a singul.

οἶκίον x. τὸ domuncula. οἶκοι. ε. 149. 242. 323. οἶκx.

ε. 393. οἶκοι domi. ε. 363. οἶκόν δε domum nacy

hausz. ε. 552. 671. οἶκαδε. ε. 574. 609. 630.

οἶμ⊗. ε. 288. οἶμ⊗ x ἡ femita, ab οἶω fero. quia
fert euntes.

οἶνοπι. ε. 620. nigro. οἶνοπι ε. 815. q. οἶπῖς τῷ οἶνῃ niger
instar vini. Vina illa Græcorum calidissima

subnigrum imitantur colorem. Germani vo-
cant braun.

οἶν⊗. ε. 583. 587. οἶνx. ε. 594. οἶνον. ε. 590. 672. 722.

οἶνέων. ε. 570, ionicè pro οἶνῶν ab οἶνη ης ἡ, vitis. οἶνας.

ε. 568. α. 292.

ὀπιπλεῦοντα. ε. 804. ab ὀπιπλεύω *inspicio.* Th. ὀπιπμαι.

οἶς contractè pro οἶας oves. Thema est οἶς οἶος vel

οἶς οἶ⊗ ἡ οvis. ε. 773. οἶες. ε. 232.

οἶς. ε. 236. §. 432. οἶσιν. ε. 144.

οἶσαι sagitta. α. 130. ὅτι οἶονται, quia arcu excusse cele-
riter feruntur.

οἶπε. ε. 303. 386. α. 351. οἶτ. §. 46.

οἶτινες. α. 150. 163. ab οἶς ἡ τις οἶτι.

ἔνοχέω. ε. 742. ex ὄν & χέω *fundo. trulla, ex qua vinum fundebatur.*

ὄωνεις. ε. 255. θ. 268. ὄωνες. ε. 799. ὄωνιστώ. α. 185.

ὄω πuto. α. 111. ὄω puto. item fero.

ὄων ονιυτ. θ. 446. vide supra οῖς.

ὄκταβλωμον οκτο morsum. ε. 440. βλωμός pro panis portione à βάλλω.

ὄκταπόδιον οκτοpedalem. ε. 423.

ὄιγε aperiri. ε. 817. ab ὄιγω. F. ὄιζω. P. ὄχα & ἔωχα præt, med. ἔωχα.

ὄλοων ἀπὸ δεσμών noxiis à vinculis. θ. 501.

ὄλβος. ε. 324. α. 204. q. d. ὄλβος βίος. ὄλβω. ε. 317.

ὄλβον. ε. 279. 319. 377. 635. θ. 420. 974. ὄλβος.

ε. 824. θ. 954. ὄλβος. ε. 170.

ὄλεθρον. θ. 326. ab ὄλλυμι. F. ὄλέει ε. 178. a. i. αὐτ. infin. ὄλέσθαι. ε. 666.

ὄλίγον. ε. 478.

ὄλιγίστη. ε. 721. ὄλιγων. θ. 447.

ὄλίγη. ε. 30. 286. ὄλίγην ε. 641.

ὄλμπος. ε. 421. θ. 96.

ὄλυμπος. α. 203. θ. 842. ὄλύμπια. α. 30. θ. 37. 794.

ὄλυμπον. ε. 138. 195. 255. α. 79. 466. θ. 6. 101.

391. 408 ὄλύμπιος. ε. 472. θ. 390. 884. ὄλυμ-

πία. ε. 243. ὄλύμπια. ε. 81. 100. 127. θ. 75. 783.

804. 963. ὄλυμπιάδες. θ. 25. 53. 966. 1021.

ὄλοή. ε. 743. α. 156. θ. 224. 757. ὄλοον. θ. 604. ὄλοή.

θ. 326. ὄλωις pernitiosus. Thema. ὄλλυμι.

ὅμασιμίλια ab ὁμός similis. α. 50.

ὅμαδος.

ὄμαδΘ. α. 155. *tumultus*. ὄμαδον. α. 257.

ὄμαρῆζας. ε. 674. ὄμαρῆζει. ε. 194.

ὄμβρΘ. ε. 490. 624. ὦδ' αὖ τὰ ὄμβ' ῥεῖν *simul fluere*,
ubi aqua copiosè fluit, quod in imbre (quæ
ipsa vox hinc orta est) fieri solet. ὄμβρω. ε. 674.
α. 478. ὄμβρον. ε. 672. ὄμβρήζωΘ. ε. 413. ab
ὄμβρέω.

ὄμβρομον *robustum*. ε. 144. 617. vide suprà ὄβρομον.
ὄμβρωῖς *pluviae*. Alii ὄμβρηρῖς. ε. 449. est adjunct,
g. f. ab ὄμβρΘ *imber*.

ἰμαῖται. ε. 192. 3. sing. fut. med.

ὀμήλικας. ε. 442. 445. Th. ἡλίκΘ.

ὀμηρεῦζαι. 9. 39. pro ὀμηρῶζαι. ab ὀμηρέω. Thema.
ὀμηρΘ *obses*. ex ὀμαῖ *simul* & εἶρω *loquor*.

ὀμιληδόν. α. 170. Adverb. Th. ὀμιλΘ.

ὀμιχεῖν *mejere*. q. d. ὀμαῖ χεῖν. ε. 725.

ὀμόθεν. ε. 107. *simil*. ab ὀμαῖ.

ὀμμαζι. α. 262. ab ὀπτομαι. F. ὀψομαι. P. ὤμμαι. hinc
est ὀμμα.

ὀμοιον. ε. 143. poëticè ὀμοίῳΘ. ε. 180. ὀμοῖα. 9. 227.
vel ὀμοια. uterque accentus est usitatus. quam-
vis hic sit frequentior. ὀμοιοι. ε. 114.

ὀμοκλῆς. α. 341. ἀπὸ τῆς ὀμαῖς κέκληαθ'. Eustath. Th.
κέλομαι, *hortor, jubeo*.

ὀμόν *eundem*. 9. 508. ab ὀμός. unde est ὀμοιΘ.

ὀμόσση. 9. 232. ὀμόσας. ε. 280. pro ὀμόζας ab ὀμνη-
μι. fut. ὀμόζω. α. 1. aθ. ὤμοζα.

ὀμαῖ. ε. 241. *simul*, ab ὀμός *similis*.

ῥμοφακες. α. 399. q. ὠμοὶ εἰς τὸ φαγεῖν, *crudi ad vescendum*.

ῥμοφρονας. θ. 60.

ῥμως tamen. ε. 20: sed. ὁμοῦς simul. ε. 3. 370. 457. 667. θ. 74. 366. 771.

ὄν. ε. 356. α. 59. 252. θ. 497.

ὄν δε. α. 38. ἀφίκετο ὄν δε δόμον δε *rediit domam suam*, δε postpositum accusativo valet ad.

ὄντε. ε. 3. *quemque*.

ὄνειαρ. ε. 41. 344. 820. θ. 871. ab ὄνημι *prosum*.

ὄνειδῶ. 309. *probrum*. ὄνειδίζειν. ε. 716.

ὄνειρων *somniorum*. θ. 212. ὄνειρ. ε. ο. *somnium*.

ὄννησι (non ὀνίησι) ab ὄννημι. Thema. ὄνημι *prosum*. ε. 316. μέγα σῖνεται ἡδ' ὀνίησι, *valde ledit & juvat*. θ. 429. 436.

ὄνομα. θ. 369. Ἄolicè ὄνομα. ὄνομ'. θ. 144. ὄνομαστοὶ *celebres*. θ. 148.

ὀνόμηνε. ε. 80. α. 1. act. ab ὀνομαίνω.

ὀνοτάζων. ε. 256. *convicians*, ab ὀνόω *vituperō*.

ὄντινα. θ. 82. 96. ab ὄτις.

ὄνυχες *ungues* ab ὄνυξ ὄνυχ. ο. α. 266. ὄνυξ τὸ νύσσειν. F. νύξω. præt. νένυχα à *pungendo*. prov. ἐξ ὄνυχ. λέοντα, *ex ungue leonem*. ὀνύχεσι. ε. 202. 203. α. 427. ὄνυχας. α. 254. 263.

ὀξεῖα. α. 348. ab ὀξύς ὀξεί. *acutus*. ponitur verò hîc ὀξεῖα pro ὀξεία in neutro genere. ὀξείησι. α. 289. αἰχμῆς ὀξείησι, *mucronibus acutis*. ὀξύ. α. 243. 457. 838. ὀξεί. ε. 412. ὀξεί. α. 335. ὀξεία. α. 233.

ὅπ' pro ὅπῃ *vocem, sonum.* ab ὅψ ὀπός. ἡ *vox*, ab ἔπα.
ὀπάζει. §. 438. ὀπάζω. ὀπάζοι ε. 472. §. 420. ὀπά-
σαι α. 1. act. infinit. ab ὀπάζω. *persequor, sequi ju-
beo, praebeo.* §. 433. ὀπάσας pro ὀπάσας part.
α. 1. act. ε. 166.

ὅπερ §. 864.

ὀπηδεῖ ε. 141. 228. 311. 324. §. 80.

ὀππῃ θ. 87. poëticè. pro ὀπῃ Doricè, hoc pro ὀπῃ
*ubi. & d' oðos, ὀππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει. Neque
via est, quâ non illis Deus praeat.*

ὀπίζετο. α. 21. *cyrabat.* ab ὀπίζομαι. ὀπῖς. ιδ@. ἡ *ul-
tio, cura.* ὀπιθεν §. 323. pro ὀπιθεν *vide Them.*
ὀπίζω *retrosum.* πρὸθεν λέων, ὀπιθεν δὲ δράκων,
μέσση δὲ χίμαιρα.

ὀπιθεν. ε. 467. 472. α. 133. ὀπίσσω. ε. 740. α. 92.
256. §. 488. *inposterum.*

ὀπιπύειν. ε. 29. ὀπιπύω ab inusitato ὀπιεύω. *Thema
est ὀπῖομαι.*

ὀπί *voce* ab. ὅψ. §. 41. 68. *vide ὅπῃ.*

ὀπιν ab ὀπῖς. ιδ@. ἡ *ultio, vindicta, cura.* ε. 185. 249.
704. §. 222.

ὀπλά. ε. 625. *instrumenta.* §. 813.

ὀπλέα ab ὀπλεὺς. ε@. ὁ *nomen viri.* α. 180.

ὀπλίη *ungulam.* ε. 487. *ungulâ pecus est armata,*

ὀπλότατ@ *minimus natu.* §. 137. ὀπλότατον. §. 333.
478. 821. ὀπλοτάτῳ. §. 946.

ὀπότε ex ὅτε. ὀπ ἀρκηκόν τι *ut liquet ex ὀπόρος ὀπι@
&c. sicut & λεηλικὰ sunt complura, quorum
alia*

alia ratio reddi nequit, ut *πεντήκοντα* &c. ε. 492. α. 397. *όπότ'*. ε. 256. θ. 431. *όπότε* idem quod *όπότε*. π. duplicatur metri causa. θ. 782. *όπότη'*. α. 126. θ. 478. *όπόταν*. ε. 541. 569. ex *όπότε* & αὔ.

όπποτέρων. θ. 549.

όπωρινόν. ε. 672. *όπωρινῶ*. ε. 675. ex *όπώρα*. ας. ἡ *autumnus*. q. d. *ώρα όπῶ* tempus succi.

όρεᾶται. ε. 532. verb. med. *κάρη δ' εἰς ἔδας όρεᾶται*, *caput pavimentum spectat*. est lenis descriptio,

όρειχάλκοις. α. 122.

όρέξαι θ. 453. ab *όρέγω*. α. 1. infinit. *όρεξαιμένη*, α. 456. part. α. 1. med. ab *όρέγομαι*.

όρε⊙. α. 374. 186. τὸ *όρε*⊙ *mons*. *όρει*. θ. 484.

όρηται. θ. 732. *orta fuerit*. 3. sing. α. 2. med. subj. ab *όρω*. in med. *όρομαι*. α. 2. *ώρόμεν*. praesens & aorist. 2. coincidunt. in subj. Hinc est Latino-
rum orior.

όρθός q. d. *όρθός* ab *όρω*. ε. 725. *rectus, erectus*. *όρθαί*, ε. 538. *όρθαί τρίχες erecti pili*. *όρθας*. α. 391.

όρτω θ. 293. 309. 327. nomen proprium viri.

όρθε⊙ g. com. *arduus*. α. ε. 288. ex *όρθός*.

όρθρογόνης ἡ *manè lugens*. ε. 566.

όρθρος. ε. 575. *όρθρον τὸ diluculum*. *όρθρος ἀνιστάμεν*⊙, *ἵνα τοι βί*⊙ *ἀρκε*⊙ *εἴη*. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit*.

όρκ⊙ *juramentum* ab *είργω* *coerceo*. *πόλιορκία obsidio*. ε. 217. *όρκον*. ε. 192. 802. θ. 231. 400. 784. 805.

όρμη-

ὀρμήζωσι. 3. pl. a. i. act. subj. ab ὀρμάω ᾧ impetu feror. α. 403.

ὀρμηθῆναι. a. i. pass. infin. ε. 524: α. 73.

ὀρμη. α. 365, ἐγχεῖσθαι ὀρμη lancea impetu. ὀρμῶ στιν-
dium. ε. 302. impetum. α. 456.

ὀρμης. ε. 74. monilia.

ὀρνις. ιδεῖσθαι. ἡ avis. ε. 210. θ. 525.

ὀρνυμῶσι. θ. θ. ὀρνυμαι pro ὀρομαι.

ὄρεσθαι. τοῖς mons. ε. 326. θ. 2.

ὄρεζαν. irruerant. pro ὠρεζαν 3. pl. a. i. act. indic. ab
ὄρεω. ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρίνω & ὀρ-
νυμι. item ὀρώρω. à præt. med. ὠρορα per me-
tath. ὀρωρα. α. 412. 436. ὄρεζα pro ὄρεζαζα
præcipitans. part. a. i. act. ab ὀρέω. α. 437.

ὄρηκτα. stimulum. ε. 466. ὄρηξ ηκῶσθαι, ὡς τὸ ἐρ-
πειν ἐς ὑψος. Etymol.

ὄρη. θ. 771. ionicè pro ὄρη cauda.

ὄρηας. ε. 789. mulos. ὄρεός ἐστι & ionicè ὄρηος mu-
lus. poetice pro ὄρεός ἐστι ab ὄρεσθαι τοῖς mons.
quod hujus jumenti magnus sit usus circa
montana opera. ὄρεός ἐστι. οὐ verò custos ab ὄρεσθαι.

ὄρεσινομος. α. 407. in montibus pascentis. νέμω pasco.
Hinc sylvarum pascuarum dicuntur à Latinis nemora,
more Græcorum, qui vocant τὰ νέμια.

ὄρουμαγδός. α. 232. 401. tumultus. ε. d. ὄρουμαγδός
ομαγδός, concitata multitudo. ομαγδός εὐθὺς & ὁ δὲ πλη-
θύνει. τοῖς sunt σωάνυμα.

ὄρφαρά. ε. 328. vide Manuale N. T.

ὄρχηθμῶ.

ὀρχηθῶ. α. 282. ὀρχηθῶς *choréa* pro ὀρχημός, ab ὀρχέομαι *salto*. epenthesis τῇ θ est εὐφωνική. Sic dicimus κινηθῶς, κλαυθῶς. &c. ὀρχεῦνται *iripudiant, saltant*. Doricè pro ὀρχένται θ. 4.

ὀρχῶ *pulvinus*. α. 296. ὀρχών. α. 294.

ὀρώρῃ 3. plusq. perf. med. α. 274. 401. θ. 70. 849. vide supra ὀρχζαν. θ. 704. δῆπῳ ὀρώρῃ *fragor edebatur*.

ὀρῶν *videns*. α. 426. ab ὀράω. ὀρώζι. θ. 85.

ὅς *qui*. ε. 8. 22. 208. 239. 280. 291. 293. 294. 328. 429. 352. 357. 361. 373. 427. 505. 674 738. 824. α. 57. 77. 90. 99. 105. 427. θ. 120. 334. 377. 392. 395. 455.

ὅς *suus*. θ. 71. πατέρ' εἰς ὃν *ad patrem suum*. ὄνδῃ. α. 38.

ὄζα. θ. 475. ὄσαα (pro ὄζα) παθόντες, *qua passi*. θ. 651.

ὄσαν *vocem*. θ. 10. 43. 65. 832. 702. ὄσαι. α. 390.

θ. 698. *oculi*. ὄσῳ & ὄσῳ το *oculus*. ὄσοις *oculis*. α. 426. 430. 145. ὄσων. θ. 826. ἐξ ὄσων *ex oculis*, ab ὀπτομαι pro quo Æolicè ὄσμαι *video*. est vero ὄσαι dualis numeri pro ὄσαι. per apocopen τῇ ε ψιλῇ ὄσατο. 3. sing. imperfecti. med. θ. 551.

ὄσον. θ. 49. *quantum* poëtice pro ὄσον.

ὄσκειν. ε. 301. poëtice pro ὅς αἶ. ὄσοι *quotquot*. ε. 248. ὄσοι pro ὄσοι. θ. 154. 421. ὄσοι *quantum*. ε. 344.

ὄσαι pro ὄσαι *quotquot*. θ. 183. 967. ὄσ' pro ὄσαι *qua-*

quacunque. §. 424.

ὅσα ossa. α. 152. §. 540.

ὅστις ἕτιν. ε. 239. α. 480. §. 783.

ὅταν. ε. 131. 465. ex ὅτε αἰ, quum.

ὀτραλίως. α. 410. celeriter, ocysimè.

ὅτι quia, quoniam. ε. 48. α. 479. ὅτι τάχιστα quàm
celerrimè. ε. 60. 671. α. 428.

ὅτε quando, quum. Notetur discrimen. ὅτε quando
extra interrogationem. πότε quando? in inter-
rogatione. ε. 89. 776. α. 421. §. 58. 281. 390. 468.

ὅτε περ. §. 291. ὅτε τ. ε. 573.

ὅτ' pro ὅτε. ε. 111. 337. 522. 749. α. 42. 80. 374. 399.
437. §. 426. ὅθ' pro ὅτε. α. 360.

ὅτο. ε. 709.

ὅου non. ε. 242. 276. εἰ δίκη pro αἰδία more He-
braeorum ε. 400. 479. 515. 524. 680. 724. 781. α.
15. 93. 230. 336. 357. 450. 447.

ἕτι. §. 182.

ἕατα. ε. 544. aures. ab ἕας poëticè pro ἑατός. τὸ.
ἕατιν. §. 702. 771.

ἕδ' neque. ε. 97. 113. 175. 180. 182. 185. 188. 212. 228.
228. 266. 362. 475. 513. 635. 783. α. 170. 139. 310. 432.
§. 386. 796. ἕδ' pro ἕδ' per apostrophum. ε. 46.
85. 134. 135. 143. 229. 234. 346. 395. 410. 411. α. 39.
111. 368. 415. 431. §. 296.

ἕδαμῃ. α. 218.

ἕδας. τὸ pavimentum. ε. 532. §. 745.

ἕδ' εἰ. ε. 209. §. 295.

ἕδ' εἰποτ'

ἄεθ

δ τ.

ἔδεποτ' *nunquam*. ε. 174. 638. θ. 759.

ἔδει. ε. 145. α. 171.

ἔδος ἔ ο *limen*. θ. 749. 811. ἔδω. ε. 329.

ἔδτεροι. α. 171. ἔδετέροις. θ. 638.

ἐκ *sequente tenui*, *non*. ε. 11. 133. 138. 191. 199. 222.

249. 435. 498. 501. α. 50. 68. θ. 466. ἔχ *sequente vocali aspirata*. ε. 318.

ἐκέτι. ε. 34. 570. α. 118.

ἔλιϙ. α. 192. 441. ἔλιϙ ἄρης *pernitiosus Mars*.

ἐλοιδύλω *poëticè pro ὀλοιδύλω*. ε. 715. θ. 225. 594.

ὀλυμπϙ *quasi ὀλόλαμπϙ, totius lucens. ἑλύμποιδ*.

θ. 855. ἑλύμπω. θ. 954. ἑλυμπον. α. 471. ἑλυμο

πὼν *de ad olympum*. θ. 397. ἑλυμπίς. ε. 87. à no-

minativo ἑλύμπιος *olympius, vel caelestis*. ο mu-

tatur in ε *poëticè*.

ἐνεκα *pro ἔνεκα cuius rei gratia*. ε. 137. θ. 88. 464.

ἐνεκ' *per apostrophum τῃ α*. ε. 515. θ. 144. 534.

ἐν *igitur*. α. 299. θ. 853. τοιγαρῶν.

ἔπατε *nunquam*. ε. 811.

ἔπω. *non lum*. ε. 271. 519. α. 10.

ἐρῇ *ionicè pro ἐρᾷ*. α. 430. ἐράς. ε. 510.

ἐρήσης 2. *ling. a. i. act. subj. ab ἐρέω mejo*. ε. 727.

ἐρανος. θ. 45. 302. 840. 847. ἐρανῖ. ε. 546. θ. 414.

808. 820. 891. 463. ἐρανῶ. ε. 111. θ. 71. 133. 427.

ἐρανόν. ε. 608. θ. 373. 470. 779. ἐρανή *ionicè pro*

ἐρανία. θ. 78. 350. ἐρανόθεν *é celo, calitus*. ε. 240.

553. α. 384. θ. 350. 760. ἐρανόθεν *καταβαίνων, é*

caelo descendens, ἐρανώων. θ. 461. 919. 929.

ἐρανόη

ἐρανίδη dat. g. m. ab ἐρανίδης & ὁ. θ. 486.

ἔρεθ pro ὄρεθ montis. ε. 30. θ. 860. 865. ἔρεα
pro ὄρεα poeticè, montes. θ. 129. 935. ἔρεσι. ε.
230. θ. 1001.

ἐρεῖν mehere. ε. 757. ponitur infinitivus pro impe-
rativo, more Hebræorum, unde infinitivus
ab iis dicitur ἡρᾶ fons seu scaturigo, quod hinc
utrumque futurum quasi scaturiat. ἐρήσης.
ε. 727.

ἐρήας. ε. 794. ἐρήας τεταλεργᾶς multos laboriosos. vide
suprà post vocem ὄρηκα.

ἔρεον seu potius ἔρειον. α. 186. nomen viri.

ἔς. θ. 45. 473. quos ab ἐς ἢ ὅ. At ἔς suos. ab ὅς ἢ ὅν.

ἔτασ' pro ἔτασε vulneravit. ab ἔτω. α. 461.

ἔταμν ionicè pro ἔταμναι ex ἔταν. α. 335.

ἔταμν. α. 363. dicitur ἔταμνθ' vulneratus pro
ἔτασμνθ' præter. pass. per syncopen τῆ σ.

ἔτε neque. ε. 128. 188. 189. 647. 782. α. 8. 337.

ἔτ' pro ἔτε. ε. 782. ἔθ'. α. 217. 337.

ἔτ' cuiusque. ε. 532.

ἔτις non aliquis h. e. nullus α. ε. 15. 353. 761. α. 5.

ἔτι. ε. 105. 821. α. 144. 161. 259. θ. 310.

ἔτθ' ex ὁ αὐτός hic. ε. 291. 386. 555. 680. 695. 757.

ἔτως sequente vocali. sic. ε. 105. θ. 452. ἔτω se-
quente consona. ε. 422. 431. 488. θ. 448.

ὀφέλλει augeat. ε. 14. 33. 410. 493.

ὀφέλλε. ε. 211. μήδ' ὕβεν ὀφέλλε. neg. fove litem.

ὀφθαλμός oculus. ab ὀπθῆμαι video. ε. 265. θ. 143.

ὀφθαλμῶν. α. 72. ὀφθαλμοῖσιν. α. 335. θ. 451. 701.
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν *oculus videre*.

ὄφις *serpentis* ab ὄφιδος. θ. 322. 825. ὄφιν. θ. 299.
334. ὀφίων. α. 161.

ὄφρα *poëticè* pro ἵνα. ε. 258. 297. 604. 623. α. 28.
108. ὄφρ'. ε. 339. 542. θ. 128. 644. 645. ὄφρ' εἶπω
τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει, *ut dicam, quæ ex*
animo ita sentio.

ὄφρυσι dat. pl. ab ὄφρυς ὤφρ' ἢ *supercilium*. θ. 827.
911. ὄφρυς ὅτι ὤπαρύει, *quia oculum custodit*.

ὄχθής *contristatus*. ab ὄχθέω *gravatè fero*. vide-
tur derivari ab ὄχθῃ *ripa*.

ὄψαρότης & ὁ, *qui serò arat*. ε. 548. Thema est ἀρόω,
aro.)(*πρωήροτης & ὁ, qui prior aravit, idque tem-*
pestivè. vide infra.

Π.

Παραζαῖς pro πεηραζαῖς *Doricè*. α. 70.

Πάγκακον. ε. 811. πάγκακον ἡμᾶρ *infaustissimus*
dies.

Πάγϙ ρupes. α. 439. ubi multi lapides sunt quasi
compacti, & in unam coaluerunt caudem.

Παγχρύζα. θ. 335. quasi dicas πάντως χρύζα.

Παθών. ε. 216. παθόντες *passi*. θ. 660. παθῆζα. θ. 276.

Παῖς. ε. 129. α. 371. & ionica *diæresi*. παῖς. ε. 50.

374. α. 26. θ. 178. παιδός. α. 454. θ. 496. παιδί.

α. 385. θ. 464. παιῖδα. ε. 749. α. 356. θ. 472.

821. 897. 952. 981. 989. 1001. παιῖδ' pro παιῖδα.

ε. 376. παιῖδε. α. 49. παιῖδες. ε. 180. 654. θ. 148.

παιδων.

παίδων. ε. 462. θ. 138. 473. παισι. θ. 162. παίδεσι. ε. 397. παίδεσιν. ε. 180. θ. 398. παίδας. α. 112. θ. 208. 401. 467.

Παίζοντες. α. 277. 282. à παίζω. F. παίζω. παίζονται. α. 299.

Παιπαλοέσης. dat. pl. ionicus. asperis. θ. 860.

Παλάμαις. α. 219. à παλάμη palma. à πάλλω vibro. manu vibramus hastam, aut fustem. παλάμησι. α. 320. θ. 866.

Παλαίει. ε. 411. à πάλη ης ή lucra.

Πάλιν. ε. 671. θ. 181. 772.

Παλινάγει. α. 93. ex πάλιν & αγείρομαι.

Παλιώξις. α. 199. pro παλιδιώξις. Thema διώκω persequor, infector.

Πάλλας ἀδ. η. ε. 76. α. 126.

Πάλλαντι. θ. 383. à πάλλας nomen viri. πρίλλαντι. θ. 376.

Πάλλεν. α. 321. pro ἵπαλλεν à πάλλω vibro, agito. πάλλων. α. 451.

Πάμπαν. ε. 273. 300. 333. 761. prorsus. q. d. πάντως πάντως.

Παμφαίνων. ε. 565. παμφαίω totius appareo. με est ante φ, quę literę butaph, ut Hebr. loquuntur, sunt cognatae, & ut ita dicam, consanguineae.

Πᾶσα. ε. 509. α. 380. θ. 847. παῶ. α. 141. 223. 315. à παῶ omnis. παντός. ε. 40. παντί. α. 364. παῖσα. gen. m. accus. ε. 76. 599. παῖσαν. α. 284. θ. 855. 973. παῶ g. n. accus. α. 70. πάντες. ε. 81. θ. 85.

παῖλαι. α. 251. 261. παῖτα. nominat. pl. ε. 116.
 παίων. g. m. ε. 54. α. 56. § 66. 78. 369. 9:9. 929.
 πασέων ionicè pro πασῶν. § 828. παίων g. n.
 ε. 561. 640 817. §. 809. At § 411. videtur
 παίων positum pro πασῶν. τὴν περὶ παίων τί-
 μησε, quam super omnes honoravit. πασι §.
 377. 449. παῖν. ε. 529. 692. παῖτισι. §. 72.
 402. πάσην §. 829. παῖτας §. 390 παῖτα
 accus. g. n. ε. 265. 291. 489. 502. 625. 670. 686.
 699. 824. α. 84. §. 175. 305. 401. 803. 955. παῖτ pro
 παῖτα. ε. 390 405. παῖτη passim. ε. 124. 253 α. 121.
 §. 178. 369. 778.

παναίλον α. 139.

παναπήμων. ε. 809.

πανάρις. ε. 291. *longè præstantissimus.*

15 πανδιονίς. ε. 566. Fabula de filia Pandionis.

πανδώρα. ε. 81. nomen mul. videtur epitheton
 telluris, quæ omnis generis fruges profert.

πανελλέεσι. ε. 526. omnibus ad unum Græcis.

παίεθ. α. 208. Thema ἔψω coquo, elixo.

παιμέρι. α. 396. 1010 die. ex παῖ & ἡμαρ.

πανύχι. α. 46. *tota nocte.* elegantia poëtica,
 ubi nomen ponitur pro adv. Geor. 3. *lupus no-*
cturnus obambulat h. e. noctu.

παῖτοθεν. ε. 623. *undiquaque.*

παντοίω. § 830. παντοίων. ε. 619.

πανόπη. §. 250. nomen mul. q. d. *pro omnibus lo-*
quens.

παπαί-

- παλαιών. ε. 442. παλαιών ex παῶ & ὀπείων.
 ὧν cum-Genit. ε. 51. ὧν δις ἐπλεψε ε. 347.
 994. θ. 348. δις πάρα a jove. θ. 914. ἥρπασεν
 ἧς ὧν μητρός, raptus à sua matre. h. e. ei turri-
 puit. παρ pro ὧν. ε. 87. 491. δέξασθαι παρ ζεύος.
 Cum Dat. ε. 129. apud. ὧν μητρε, κεδνῇ ε. 518.
 α. 296 ὧν δέ σφισιν apud illos vtro α. 91. θ. 912.
 967. 1018. παρ ἀνδράσι ἐυηθείαι. ε. 257 παρ διῷ
 πατρί. θ. 290. 88 βεσι παρ apud boves. juxta. θ.
 64. παρ δὲ αὐτῆς. Cum Accus. trans ε. 169. παρ
 ὠκεανόν. alii vertunt juxta. ὧν absolute sine
 casu. juxta α. 270. 317. πάρα pro παρσι argent.
 ε. 452. ὧν — ἔτελλαν affabant. α. 195. 3. pl. im-
 perf. act. ἀβέστημι, ῥέστημι. ἐστήκει α. 264. ἀβέστηκα.
 ὧν γίνεσθαι. θ. 432. adest. cum Dat. θ. 436. ὧν γίνεσθαι
 ἡ δὲ ἐνίησι, adest & juvat.
 ὧν καίρια importuna. ε. 327.
 ὧν κληθήσεται praeterat ε. 407.
 ὧν βεβηχέας. θ. 220. delicta, transgressiones.
 ὧν φαιδύμι. θ. 90. part. a. i. med. appellantes. à
 ὧν φημι. Th. φημί. τῷ ἰώτα. epent. est poetica.
 ὧν κούτη θ. 918. dativ. à ὧν κούτης & ὁ maritus.
 ὧν κούτις. α. 105. marita. uxor. θ. 328. ὧν
 κούτι α. 14 46. σὺν αἰδοίῃ ὧν κούτι.
 ὧν φαινέμεν ionicè pro ὧν φαίνεσθαι. ε. 732. revelare.
 ὧν φέων est a. 2. act. infin. a παρέχω. ε. 710. παρ-
 ῆχον 3. pl. imperf. act. α. 84. οἱ ῥα μιν ἠπάλλοντο, &
 ἄρῳρα παῖτα παρήχον, qui ipsum amicè excepere.

Et omnia necessaria praeberunt.

Παρέξ *extra*. α. 352. 353.

Παρεσιν à παρείμι *adsum*. §. 420.

Παρεῶν. α. 267. παρειάς. α. 243. à παρειὰ αἷς ἡ γενά.

Παρθένῳ. ε. 254. παρθένω ε. 71. παρθένιον. §. 344.

παρθενίης. §. 205. παρθενικῆς. ε. 517. παρθενικῶ.

ε. 697. παρθενικαῖς. ε. 63.

Παρεκβαίνουσι. ε. 224. *exorbitant*.

Παρελαύνω *auèho*. α. 253.

Παρελέξατο *concubuit cum dat.* λέγομαι *cubo*. θ. 278.

Παρελθῆν *pervenire*. ὡς ad. ε. 214.

Παρέχθεν à ὡραχέθω *idem quod παρέχω praebeo*.

§. 639.

Παρεόνῳ. ε. 364. *ionicè pro παρόνῳ*.

Παρεσάμην. §. 439. *adesse, adstare. ionicè pro παρ-
εσάμαι praes. act. infin. à παρίστημι pro παρίστημι.*

Non solum ἵστημι, sed etiam ἐστημι, usitatum est.

Παρέτραπτε. §. 103. α. 2. act. à ὡρατρέπω.

Παρνήσοιο. §. 499. πάρνησος. & ο nomen montis in

Delphis.

Πάροιθεν *ante*. §. 531.

Πάρῳ. α. 119. *ante*. Adverbium vel temporis vel loci.

Παρκλίνεσσι. ε. 260. pro ὡρακλίνεσσι.

Πασιδέη. §. 247. nomen mul.

Πάχη. ε. 209. πάχω. F. πείζομαι. pro πείζομαι. At
πείζομαι à πείθω. Disting. ex sola coherentia.

Πασιδόη. §. 352. nomen mul. *qua ad omnes currit.*

πατήρ.

Πατήρ. ε. 59. 84. 142. 167. 180. 631. α. 27. 89. 103. θ. 542. 858. πατρός. ε. 257. α. 322. 471. θ. 40. 164. 171. 262. 398. 472. πατρί. θ. 36. 53. 896. 932. πατέρα. θ. 73. πατέρ. ε. 2. α. 11. 59. θ. 71. 147. 457. πατρίδα. α. 1. 12.

Πατροκαζιγνήτης. θ. 501.

Πατρῶϊον. ε. 374.

Παῦε *desiste*. cum Genit. α. 449. παύθη 3. sing. α. 1. pass. θ. 533. παύθη χόλα *iram remisit*. παύζοιαι *quiescent*. cum Genit. ε. 175.

Παῦρον. ε. 324. παῦρον δὲ ὅτι χρόνον *ad exiguum tempus*. Homerus οδυσε. π. 493. ἔ. πολλὸν ὅτι χρόνον, ἀλλὰ μίνυθα. παύρω. ε. 536. παῦροι. ε. 324. 480. 812. 816. 818. 822. παῦρα *rarò* θ. 780. παυρέδιον *rauxillum*. ε. 132.

Παχέας. ε. 507. ἀ παχὺς εἶα ὁ *densus, crassus*. in G. παχέει. in accus. παχυῶ ο. 495.

Πέδιλα. ε. 539. α. 220. πέδιλον ε. τὸ *calceus*. πέδιλοις θ. 12.

Πεδίον. α. 378. Th. πέδον ε. τὸ *campus*. πεδίοιο. α. 342. πεδίων. ε. 386. πεδόθεν *ex fundo*. θ. 680.

Πείθ' pro ἔπειθε. α. 450. ἀ πείθω *persuadeo*. πείθεσθαι. θ. 164. πειθῶ *Suada*. ε. 73.

Πείκειν. ε. 773. *tondere*.

Πέρατα pro πέρατα *termini*. ε. 167. θ. 335. 809. πέρασι (dat. pl.) θ. 335. 518.

Πειρηθῆναι *periculum fecisse*. α. 359.

Περίθεον. α. 179. nomen viri. *ardelio*.

πέλαγος. ε. το θ. 131. *profunditas maris*. πέλαος
της ακτής κατ' αντίφραζιν.

πελάζας. ε. 425. 730. α. πελάζω.

πελεμίζει προ πελεμίζω. *contremuit, quassatus fuit*.
θ. 842. πελεμίζεται θ. 458. Et hinc haud dubie
ortum est πόλεμος & πελεμίζω. Eustathius de-
rivat πελεμίζω a παλάμη.

πέλει ε. 164. 290. 823. πέλεν pro ἔπελεν. 3. imperf.
α. α. 164. πέλεται. ε. 30 386. 418. 545. 663. 676.
680. 684. πέλονται. ε. 806.

πελής x. ο. θ. 996. nomen viri.

παῖα πελώρη terra vasta. θ. 119. 173. 479. 821. 858.

861. πέλωρον. θ. 295. *ingens*. πελώρη. θ. 506.

πελώρη. α. 223. θ. 845. 856. πελώριον α. πέλωρ

ωρ. το α. πέλω *verto*. Sic *wunder* a *wenden*/
in quo versus est communis natura ordo. θ. 179.

πέμπη. ε. 801. πέμπιας. ε. 800. πέμπη. ε. 696. πέμ-
πιοισι. ε. 172.

πέμπε pro ἔπεμπε *miserunt*. ε. 84. πέμπη *miserunt*. θ.
716. πέμψαν προ ἔπεμψαν. θ. 477. 708.

πένθος. θ. 98. 467. 623. κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες,
prementes altum corde dolorem.

πένης. ε. 771. unde est η. πενία *paupertas*. ionicè.
πενίη. ε. 495. πενίω. ε. 636. 715.

πέντε. ε. 611.

πεντηκοντοκάρων θ. 312.

πεντόζοιο ε. 740. πέντοζος. x. η. *manus*. ex πέντε *quin-*
que & ἑξ. *ramus*. *Digitus sunt veluti quinque*
rami.

ramusculi, & homo est quasi arbor in versa.

πέπιθ'. ε. 373. pro πέπιθε.

πέταλ'. ε. 678. à πέταλον folium. à πείαννυμι ex-
pando.

πεντήκοντα. ε. 661. θ. 151. 264. 672.

πεπαλαγμύθη. ε. 731. à παλάσσω inquino. à πη-
λος & olutum.

πεπαρμύθη. ε. 203. à πέρω transadigo.

πέπων. α. 350. 557. θ. 544. mollis. vocativi casus.

à πέπων ονος. ὁ ἢ maturus, mitis. Th. πέπω coqua.

πεπότῃο. α. 148. volabat (3. sing. plusq. pass. à πε-
ταομαι ὦμαι volo. Thema πέτομαι, unde est ποτὴ
volatus, & hinc ποταομαι.

πεπυκασμύθη. ε. 791. à πυκάω. Thema πύκα
dense. πεπυκασμύθη. θ. 484.

περᾶν. ε. 736. Th. πέραν. unde περάω.

περ in fine quamvis. θ. 719. περ quamvis sint dii,
θ. 719.

περ — ἴδυνε. α. 124.

περ — ἴθηκε. α. 123.

περγλῶχε. cuspidulosa folia. α. 398.

περὶ cum Genitivo pra. ε. 817. περὶ παύτων ἱερῶν
ἡμαρ. cum. ε. 478. ὀλίγον περὶ χειρὸς ἱερῶν paulu-
lum manu comprehendens. α. 251. περὶ πειπλόν-
των, de cadentibus. scilicet certabant. ε. 640.

περὶ ναυμλῆς δὲ μάλιστα. pra. α. 247. περὶ σφετέ-
ροις τέκεσσι pro suis filiis. ex α. 152. περὶ ῥινόα ex
carne. circa α. 183. περὶ χρῶ. 226, περὶ, κρο-

τῆς φαισθ

Φαίσι. §. 411. *περὶ πάντων super omnes.* 919.
 α. 279. *περὶ δὲ σφίγιν circa ipsos verò &c. Cum*
Dativo circa *περὶ σήθιοσι.* α. 129. 348. *propter.* α.
 12. *χωτάρδος περὶ βοσσί, iratus ob boves. Cum*
Accusativo. circa α. 389. *περὶ σόμα.* §. 3. *περὶ*
κρητύν. §. 790. *περὶ γλῶ* *circa terram.* §. 35.
περὶ δρυῶ *circa quercum.*

περὶ valde. ε. 54. α. 204.

περὶ — ἐπὶ excellit. §. 655.

περὶ τ' ἀμφότε *circumquaque.* §. 848.

περ. ε. 20. 153. 206. 290. 512. α. 101. 189. §. 810.

περιέσασθ. ε. 537 α. 1. *med. infin. à περιέννυμαι.*

Thema. ἐν induo, pro quo έννυμι.

περικαλλέα §. 10. *περὶ* *auget significationem.*

περικλυτόν. ε. 60. *περικλυτός.* §. 571.

περηναιτάωσι. 3. pl. *præs. subj.* §. 370.

περμηδεα. α. 187. *nomen viri.*

περιπολούμην. ε. 384. §. 184 *pro περιπελομήν. πέλω*
μουσεο.

περιτάμνεν. ε. 568. *ionicè præs. act. infin. à*

περιτάμνω *pro περιτέμνω. Thema τέμνω.*

πεπειράμαι. ε. 658. *Doricè* *pro πεπείρημαι à πειράω*
tento.

πεπνυμένα. ε. 729. *Thema πνέω* *unde πνῶμι.*

πρώτο 3. *sing. plusq. perf. pass. per syncopen*

pro πεπεράτω. *à περατώ* *determino* *Th. πέρασ*

αὐτὸ τὸ terminus. §. 464. 475. *Hinc πεπρωμένη*

ἡ, idem quod εἰμαρμένη fatum.

πέρην.

πέρλω. §. 215. 274. 294. 814. ionicè pro πέραν *ultra*.
 περιφρονῶ. α. 297. 313. περιφρονα. §. 894.

περίαχε *insonuit*. §. 678. α. 2. act. à περιηχέω, Do-
 ricè περιλαχέω.

περιῶα. §. 399. à περι.

περισπανάχιζε. α. 344. Th. σπένος.

περιμαινεται. α. 99. περι *intendit significationem*.

περιμάρναμεθ' *propugnauimus*. §. 647. vide μάρ-
 νασθαι.

πέρσης. §. 409. nomen viri. Frater Hesiodi etiam
 ita appellatus fuit. πέρση. ε. 10. πέρσλω. §. 377.
 ὦ πέρση. vocativi casus. ε. 27. 211. 272. 284. 297.
 395. 609. 631. 739.

περσεύς ἐσθ' ὁ nomen viri. §. 416. 229. 281.

περσηίς ἰδ' ἡ nomen mul. §. 356. 957.

περσεφόνλω. §. 913. περσεφονείης. §. 768. 774.

περίκεται *circum jacet*. §. 733.

περιμήκεες. α. 133. περι *in compositione auget*
significationem.

περίρρυτον. §. 193. Th. ρύω pro ρέω *fluo*. περίρρύτω.
 §. 290.

πέζεν. α. 365. pro ἔπεζεν (3. sing. a. 2. act. à πίπλω)
 πέζον. α. 379. *cecidērunt*. 3. pl. a. 2. act. pro
 ἔπεζον. πέζωσι. α. 375. πετόντ' ε. 545.

πετερινοῖς. ε. 276. pro πετεινοῖς *per epenthesein poëti-*
cam. πετεινόν ἔ τὸ volatile, avis, & poëticè πε-
 τεινόν. πέτοντο. α. 308. pro ἔπέτοντο 3. pl. imperf.
 med. à πέτομαι *volare*.

πετά-

πέτραισι. ε. 484. πέτηλα pro πέτρα α. 289.

πέτρα. α. 421. 437. *petra, rupes, cautes*. Differunt πέτρα & πέτραι. Eustathio interprete ad *iliadis* vñ versum 137. & 139. Scilicet ἡ πέτρα est *grande saxum, rupes*. πέτρος verò *lapis manu tractabilis*. *iliad* η. 270. ω. 714. υ. 288. πέτρης. θ. 706. 792. πέτρα α. 406. θ. 301. πέτρην. θ. 35. πέτραι. α. 375. πέτρασι. θ. 728. πέτραις. θ. 715. πετρῶν ε. 587. θ. 357. πετρῶν. α. 185. πετρῆν. ε. 531. à mascul. πετρήεις.

πεύθετο. θ. 473. à πύθεμαι idem quod πυνθαιόμαι. πῦκα *abies*. α. 376.

πυνκείδας à πυνκείδης. γ. ὁ nomen gentile. α. 187.

πυφραδέτῳ. θ. 475. 3. dual. α. 2. act. pro πυφραδέτῳ. π initialis litera præponitur à poëtis, prout in præterito fieri solt. Th. φράζω. F. φράζω α. 2. act. εφραδν. εε & poëticè πύφραδον. εε. π. πυφραδέων ionicè pro φραδῶν. α. 2. act. infinit. ε. 764. πυφρηδῶ. ὁ. ἡ nomen mul. θ. 273. à πύφραδα. Them φράζω.

πέφυκον à πεφυκα, quod est à φύω. φύω. πέφυκα. θ. 673. 728.

πυφουλαγῶν. ε. 704. 763. πυφύλαξο. ε. 795. 2. singul. præc. pass. imperativi modi. à φυλάσσω.

πηγάδες. ε. 503. accus. pl. à πηγὰς. ἀδ. ἡ *glacies*.

πηγάδι. θ. 222. 352.

πηγάθ. θ. 809. πηγῆ *fontes* ὧς τὸ πηγῶν ε. 807. quia circa fontes domicilia struxerunt, unde

Latine.

Latine *ragi* acceperunt nomen. Etymol. quasi *πηδή* à *πηδαίω* *salio*, quòd scaturiat è terræ visceribus. *πηγάς*. §. 283.

πηδάλιον. ε. 45. 627.

πήξας. ε. 428. part. a. 1. act. à *πήτιω*, *πήσσω*, pro quo etiam dicitur *πηγνύω* & *πήγνυμι* *rangō*.

πηκλόν *contractum*. ε. 431.

πηλεῖ. §. 1006. à *πηλεύς*. ἐϞ ὁ *Peleus*. nom. viri.

πήμα *damnum*, *ποῦα*. ε. 56. 240. 344. 364. §. 223.

592. 792. 874. *πήμ*. ε. 82. 329. 802. *πήματι*. ε.

689. *πημαίνει*. §. 232. à *πημαίνω* *lædo*.

Πωείν nomen viri. acc. casus. §. 343.

πήξαα ε. 453. a. 1. med. infin. à Th. *πήσσω* vel *πήτιω* vel *πήγνυμι*.

πηοί ionicè pro *παοί*. ε. 343. *cognati, affines*.

πιέν pro *πιέν* (a. 2. act. infin.) dialysi ionica. α. 252.

πιέζοις. ε. 495. Th. *πιέζω*.

Πιρίη. ης ή. §. 53. nomen regionis in finibus Macedoniae, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est. *πιρίηθεν*. ε. 1. Adverb. é loco, ad formam *θήκηθεν*, *ἀθλήηθεν*, *ἀρχήθεν*, *κλισίηθεν* ex *tentorio*. *ιλιὰδ*. λ. 603. à *κλισίη* ionicè pro *κλισία*. *πιερίδες*. α. 206. à *περίς*. ιδϞ. ή.

πιθήσας. ε. 357. 669. à *πιθίω*. Th. *πίθω*.

πίθηται 3. sing. a. 2. med. subj. Th. *πίθω*. F. *πίσω*. a. 2. ἐπιθον. ε. 293.

πίθ ε. 94. 97. 366. 813. *πίθϞ* x. ὁ *dolium*. *πίθοιο* poëticè

poëticè pro πίθξ. ε. 98. πίθον. ε. 817.

πιλνᾷ *dejicit*. ε. 508. πιλνάω *idem* quod πελάω. Th.

πέλας. πίναστο. θ. 703. pro Πίλνατο à πίνναμαι.
ab act. πίννημι, quod est à πιλνάω *arrogantius*.

πίλον. ε. 544. πίλοις. ε. 540.

πιμπλῦσαι *replentes*. Th. πλέϞ *plenus*. θ. 880.

πίμπλησι. ε. 299. 409. πίμπλαται *ad formam* τῆ
ἵσταται. α. 429.

πινέμην *ionicè* pro Dorico πινέμεναι, abjecto αι &
retento accentu in loco suo. pro πίνειν *bibere*.

ε. 590. πινόντων. ε. 743.

πίονϞ. α. 408. Th. πίων ονϞ ὁ ἥ *ringuis*. πίονι. θ.

538. 971. πίονα. ε. 388. θ. 477. πίοϞται. ε. 583.

πίπιϞσαι. θ. 873. πίπιονϞ. α. 233. πίπιωϞ. ε. 618.

πίπτει. θ. 791. πιπτόντων. α. 251.

πίσωϞ *fretus*. θ. 506. Th. πείθω.

πίσεις. ε. 370.

πιφάσκεαι *ionicè* pro πιφάσκη. à πιφάσκομαι.
φάσκω. *jaçtito* à φημι *dico*. θ. 655.

πλάσσε pro πλάσει *poëticè*: & rursus πλάσει pro
ἐπλάσει. *poëtæ* duplicant *literam*; ut *syllaba*
possit *produci*, & abjiciunt *augmentum*, ne
syllaba *redunderet*. ε. 70. Th. πλάσσω *fingo*. πλά-
σος ἢ ὃν *fictus*. α. um. θ. 512.

πλατέ pro πλαΐα *pl. num. g. n.* à πλατὺς εἶα ὕ *la-
tus*. θ. 445.

πλέον *plenum*. in *dativo* πλέῳ. ε. 790. item *plus* pro
comparativo πλείον, prout accipitur. ε. 40. ὅσῳ.

πλείον

πλέον ἤμισυ παντός. à positivo πολὺς vide præterea. ε. 557.

πλείη ionicè pro πλεία. πλεία verò pro πλεία plena. à mascul. πλείϞ plenus, poëticè πλείος. Atticè πλέως. ε. 101. ἐκπλείς legitur. ε. 776. vide suprà. πλείων major. ε. 378. in neutro genere πλείον. ε. 417. majoris. Neutra (ut hîc) sæpe adverbiascunt. & pro πλείων poëtæ πλέων. unde est πλέονες πλείων. ε. 378. α. 241. & dat. pl. poëticus πλεόνεσσι. ε. 377. & pro πλείονα plura. poëticè πλέονα, nec non per syncopen & crasin. πλέω. ε. 688.

πλείς. ε. 718. 721. πλείςλω. ε. 904. πλείςον. 9. 231. πλείςω. 9. 887.

πλειώνωνος ὁ ἀπηνος. ε. 615. sic dictus quòd eo compleantur tempora

πλεκτοῖσιν. α. 63. plicatis. Th. πλέκω. F. ζω præt. aët. πέπλεχα.

πλευράς. α. 430. à πλευρά latius, costa.

πληγέντϞ. 9. 861. part. a. 2. pass. pro πλαγέντϞ. πληγῆσα. α. 422. πληγῆσιν. 9. 857. à πληγή Doricè πλάγα, unde Latinorum plaga.

πλήθωσι. ε. 306. à πλήθω impleo. sed quum de mari aut fluviis dicitur, inundo. πλήθωσιν. ε. 459. πλήθων. α. 478. πλήθοντι inundanti. α. 314.

πληιάδες. ε. 613. 617. poëticè pro πλειάδες, vergilia, sidus in dorso tauri, à πλείονες, quod ibi sint stellæ complures. πληιάδας. ε. 570. πληιάδων. ε. 381.

πλη-

καλήμηναι. α. 309. *rota modiolus*. Sunt fistulæ; quæ
 axi inferuntur. Eustath. ὡς τὸ καλήμηναι ἦτοι
 καληρῆσθαι ὑπὸ τῆ ἄξοντος.

καλέω. α. 74. cum Genit. *præter*.

καλέξεν. θ. 855. Them. καλέσων.

καλέξιπποι α. 24. *psferosgeistes*.

καλέξωρη nomen mul. θ. 353. *qua multiloquio
 aerem verberat*.

καλήτο implebatur. α. 146. 3. sing. plusq. perf. pass.
 poëticè pro ἐπέπλητο; à καλήθω. Sic καλέωτο.
 θ. 688.

καλός *navigatio*. à καλέω α. 662. 676. 680. καλόν. α. 628.

καλῶριον. ε. 22. à καλῶτ. ε. 6. *divitia*. vide paulò
 post καλῶτοις.

καλῶς εἶ. η̄ nomen mul. q. d. *opulencia*. θ. 359.

καλῶνται Doricè pro καλῶντα. ε. 311. à καλῶμαι
ditesco. καλῶνται *dito, locupletio*.

καρυλλέεσι. α. 193. *pedestribus*. à sing. καρυλλῆς, εἶ. ο̄.
 Legitur tantum in plural. καρυλλῆες οἱ *pedites con-*
ferri. ιχιαδ. λ. 49. ε. 744.

καλῶίζεσκε. ε. 632. imperf. act. poëticum. à καλῶίζω.
 Thema καλέω.

καλῶτ. ε. ex πολλῷ & ἔτος *divitia ex multis annis col-*
lecta. at ἀφ' οὗ καλῶτ. ε. τὸ *divitia* (ἀφ' ἐνὸς ἔτους) ex
 uno anno *superstites*. ε. 375. καλῶτα. ε. 379. καλῶτα.
 ε. 311. καλῶτον. ε. 635. θ. 969.

κανοιάς *flatius*. à κανοίη; quod est à κανέω. F. κανέω.
 in præt. med. κανέω, unde est κανοίη ἢς ἡ *flatius*.
 poëticè

poëticè πνοιή. §. 253. πνοιήσι. §. 268. ionicè
pro πνοιαῖς.

Πνεύοντες poëticè pro πνεύοντες. α. 24. πνέω. §. 319. πνέω.

πνέω. part. a. i. aët. ε. 504. Th. πνέω.

Πόδα accus. à πῶς pes. ε. 495. §. 22. in dat. duali. πο-
δοῖν & poëticè ποδοῖν. α. 158. πόδες. §. 824.

Ποδῶν §. 70. §. 682. πόδας. ε. 114. §. 780.

Ποδώκεια. §. 320. q. ὠκὺς τοῖς ποσὶ, *pedibus celer.*
ποδώκεις. α. 191.

Ποθῶ. α. 41. πόθον. ε. 66. ab inusitato πῆθω, unde
Latinorum *peto*.

Ποιεῖ. ε. 749. ποιῶν. ε. 744. ποιή. ε. 157. 818. α. 319.

477. ποιήσ. ε. 143. ποιή. ε. 100. 127. ποιήσης

2. sing. a. i. aët. subj. ε. 706. ποιή. ε. 161.

ποιεῖται *facit* verbum med. ε. 712. ποιεῖθε *facite*.

2. pl. præf. med. imperat. ε. 501. ποιεῖθ. *facite*

seu *facere* nempe debes. infinitivus pro impe-

rativo. ε. 705. *conducere*. ε. 600. ποιή. ε. 207.

ποιή. ε. 207. pro ἐποιή. poëte abjiciunt augmen-

tum, quoties metrum id requirit. §. 721. 948.

946. 991 999. ποιή. ε. 405. a. i. med. infinit. ε. 405.

Ποίη ionicè pro πόνη *herba*. §. 194. ποιή. ε. 381.

Ποικιλό. *versutus*, qui animo suo agitat varia

consilia. §. 522.

Ποιμή. §. 1000. ποιμή. α. 41. ποιμή. §. 26.

ποιμή. α. 39. hinc est verbum ποιμαίνω *pasca*

ποιμαίνονθ. §. 23. ποιμή. ε. 785. ποιμή. θ. 446.

Ποικίλον. §. 300. πακίλα. α. 423.

Ποικιλόδειρον. ε. 201. *variantem vocem*. δαρή ἤς ἡ τερά.
 χηλ. *collum*, & per-metonym. caula vox.

Ποινή. ε. 752. πόν. *molestia*. ραῖνα est passio mo-
 lesta.

Πολέμος. ε. 160. πολέμοιο. α. 23. 59. 101. 113. 385. πο-
 λέμω. θ. 936. πόλεμον. ε. 14. 227. α. 150. 163. 196.
 θ. 431.

Πολεμίζεται. θ. 458. πολεμήϊα. α. 238.

Πελεῖν *verte*. εἶαε πολεῖν *vere verte*. Hic in di-
 mensione legendum ἦε πολεῖν. ε. 460.

Πόλις. ε. 223. 238. 267. 270. α. 380. in Genitivo.
 πόλιος α. 239. 473. & poëticè πόλη. . α. 285.
 πόλιν. ε. 105. 187. 220 α. 284. 469. 474. πόληα.
 α. 105. poëticè pro πόλιν. πολέεσσιν. ε. 119. po-
 ëticè. Formatur à poëtis dativus pl. à nomi-
 nativo plurali addito in fine σι.

Πολέας *multos*. ε. 578. (differt à πόλεις *urbes* solo
 accentu.) Th. πολὺς usitatè πολλῶ à πολλός sed
 poëticè etiam πολέ. .

Πολίης *canis*. accusativus singul. m. g. legitur. ε.
 445. 490. πολιῶ. θ. 161. πολιάς θ. 841.

Πολιοκρόταφοι. ε. 179. κρόταφος & ὁ pars capitis dicta
tempus. Homo propriè canescit. vide κρόταφ. .

Πολύς. α. 274. 401. πολλός. α. 475. πολλή. α. 269. θ.
 418. 861. πολύ. ε. 307. 431. α. 78. 114. πολλῶ g. m.
 ε. 675. πολλῇ. θ. 9. πολλόν pro πολὺ. ε. 118.
 πολὺ. ε. 630. 633. 650. θ. 190. 974. πολλοί. α.
 209. 241. 316. πολλαί. θ. 363. α. 376. πολλά. ε.
 320. &

320. & πόλλ'. θ. 59. ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη, *dies multi transacti fuerunt*. πολλῶν. θ. 447. πολλοῖσι. ε. 579. πολλῆς. θ. 995. πολλὰς. ε. 507. πολλά. ε. 37. 496. 653. 806. θ. 27. 997. πολλάμογῆζας *multa perperessus*. πολὺ adverbialiter accipitur pro *multo*. ε. 126. πολὺ χειρότερον. ε. 307. πολὺ φίλτερον. ε. 431. πολὺ λῶιον *longè melius*. α. 78. πολὺ φίλτατε, *longè carissime*. α. 114. πολὺ φίλτερον. α. 139. πολὺ μᾶλλον *multò magis*. πολλὸν pro πολλῷ ponitur, & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multò meliora*. ε. 205. πολλὸν ἀρείων. ε. 277. 318. 415. 694. 695. θ. 787. πολλά adverb. *valde, multum*. α. 92.

Πολλάκι ε. 238. pro πολλάκις.

Πολυμηθέα. ε. 612. πολυμηθεία. θ. 941.

Πολυγόμφων. ε. 658. *multos clavos habentium*.

Πολυδαίδαλον. ε. 64. α. 125. 315. 465.

Πολυδερκέα. θ. 451. πολυδερκής. θ. 755. δίκω *video*.

Πολυδώρη. θ. 354. πολύδωρον. θ. 978.

Πολυήρατον. θ. 404. 908. Thema. ἱεράω. *viel ghe- liebt*. πολυηράτω. ε. 737.

Πολύϊδριν. θ. 616. idem quod πολυῖστρα. Th. ἰσημί.

Πολυκληίδα. ε. 815. Th. κλείω.

Πολυκλύςω. θ. 189. 199. κλύζω *abluo*.

Πολύμηλοι. ε. 306. *pecorosi*. μῆλον. & τό οὐίς.

Πολυμνια. θ. 78. nomen mul.

Πολύξανον. ε. 713. 720.

Πολύπληχον. θ. 113. 1010. *implicatum sphaeris*. à πύσσω

complico.

πολυπαιρέεις. § 365. *παιρώ dissemino.*

πολυώνυμος. § 785. Arist. de mundo c. 7. ὁ θεὸς εἰς ὧν, πολυώνυμός ἐστι, Deus quamvis sit unus, tamen multa habet nomina.

πρ. ε. 88. 105. § 416.

πρ. λυβοτείρη. ε. 156. 250. 508. Th. βόσκω. Vide post vocem πόντιον.

πολυφόρος. § 912. genit. casus, *multos pascentis.* Th. φέρω.

πολυφλοίσβοιο. ε. 646. φλοῖσβω *fremitus undarum.*

πολυφραδέεσσι. § 494. Th. φράζω.

πολυχρύς. ε. 519. § 980. α. 8. 47.

πανηλάμδω *laborans.* part. a. 1. med. ε. 430.

πόντ. α. 351. pro quo poëta etiam πόντοιο. ε. 91. πόντον. ε. 468. α. 44. 305. 380. § 226. 881. πένων. ε. 113.

πόντω *quasi dicatur πένω.* Sicut à πείποντα est πείπνθα, per epenthesein τῇ §. ε. 668. § 107. 233.

841. 964. πόντ. ε. 388. 689. § 808. πόντω. ε.

245 285. 505. 620. § 252. πόντον. ε. 67. 618. 633. 648. 675. § 132. 844. 873. 877.

ποντοπόροια. § 256. nomen mul. *pontivaga.* Sic πειλοπόροιο. ε. 626.

πόρον. § 292. à πόρω. α. ὁ iter.

πόρε *dedit.* a. 2. act. à πόρω poëtico pro πορίζω.

Th. παίρω. § 904. πόρεν. § 412. 602. pro ἵκω. a. 2. act. πόροι *præbuerit.* a. 2. opt. ε. 377.

ποσει-

ποσειδάων. ε. 665. à σείειν τὸ πῆδον *quatere solum*. & contractè ποσειδῶν. §. 732. ποσειδάωνα §. 15.

πόσις. g. f. *potius*. α. 395.

πόσ pro ποσί *pedibus*. α. 373. πόσ' pro ποσὶ *pedibus*. §. 1. ποσὶ pro ποσὶ ε. 539. 736. α. 195. 220. 431. 842. ποσὶν pro ποσὶ α. 63. 217.

ποταμοῖο. §. 242. 788. 959. ποταμὸς quasi ποτιμός, *potabilis*. à πίνω. ποταμὸν ε. 738. ποταμοί. §. 109. 367. ποταμῶν. ε. 548. 735. 755. ποταμοῖς. §. 348. ποταμός. §. 337.

ποτὶ ε. 86. 226. 633. 649. α. 310. §. 409. 796. 802. ποτ'. ε. 228. 722. ποθ'. §. 22.

ποτέοντο *volabant*. §. 691. à πτέομαι *volare est πτῆν* volatus, & hinc ποτέομαι.

ποτὶ Doricè pro πρὸς. ε. 550. 693. α. 80.

πότνια *veneranda* à πένω. vide πίπλω. ε. 73. §. 368. πότνια. §. 11. 926.

πυλυότεια. Th. βόσκω §. 531. epitheton terræ.

πυλυόμη §. 258. nomen mul. *que multos alit*.

πυπιδεσι dat. pl. πυπίδες αἱ *præcordia*. §. 608.

κεδνὸν δὲ ἔχεν ἀκοῖτιν ἀραρυῖαν πυπίδεσι, *pudicam habuit uxorem, convenientem animo suo*, h. e. ex animi voto.

πυθίειν *vastare*. Th. πέρθω. α. 240.

πυρίει §. 92.

πυρεῖς. α. 245. à πυρεῖς. ἔως. ε.

πυρεῖτον. §. 234. à πυρεῖς. πυρεῖται. α. 260. §. 777. πυρεῖται. §. 363.

πράξεις. ε. 400. ionicè pro πράξεις, à πράξις.
 πρηστήρων. §. 846. à πρηστήρ ἡρ^ο. Th. πρήτω.
 πρηύνει §. 254. ionicè pro πρᾶύνει. Thema πρᾶύς.
 πρηύνειν. ε. 795.

πρηῶν^ο α. 437. *precipitio*.

πρίν ε. 90. 736. α. 16. 17. 40.

πρίνινον. ε. 427. *ilignum*. à πρίν^ο. 8. ἡ *ilex*.

πρίως ἐ^ο ὁ *pronius* ex πρὸ & νέω. α. 365.

πρίωκεν nomen viri. §. 342.

πρίν. ε. 434. πρίν^ο 8. ἡ *ilex*.

πρὸ, *juxta*, *unà*. absolutè. α. 303. πρὸ τ' ὄντων pro-
 priè, *qua ante fuerunt*. *præterita*. §. 32.

πρὸάδω. Adv. *im vorzuehen*. *in progredienda*.
 ε. 727.

πρὸάλοιτο. ε. 777. a. 2. med. opt. à πρὸάλλω.

πρὸάτοις. ε. 556. πρὸάτον ουίς.

πρὸέθηκε. α. 355. Th. πρὸαίνω.

πρὸγένοντ'. α. 345. pro πρὸγένοντο & hoc pro πρὸ-
 γένοντο. 3. pl. a. 2. med. indic.

πρὸθύελλα. §. 742. θύελλα ης. ἡ *procella*. videtur
 hæc vox dividenda & τὸ πρὸ per τμήτιν refe-
 rendum ad τὸ φέρει.

πρὸιδέσθ. α. 386. a. 2. med. infinit.

πρὸίωξις εως. ἡ pro πρὸδίωξις per syncopen. α. 154.
 à πρὸδίωκω.

πρὸλιπών. ε. 564. 634. α. 90. §. 285. πρὸλιπῆ^α.
 α. 1. πρὸλιπόντ' ε. 197.

πρὸλοχος. α. 180. nomen viri. q. d. *primus insidiator*.

πρὸμα-

αρεμηνεύς. ε. 48. 86 Thema μηδὲ εἰς τὸ cura, sed
in composito αρεμηνής. εἰς. οἱ providus, mu-
tatur δ in θ. Sunt literæ cognatæ.

αρενόνη. θ. 261. nom mul.

αρεπαν universum. θ. 525.

αρεπάροιθε α. 285. pro αρε ante cum Genit. vide
αρεπ ante. αρεπάροιθεν. ε. 287. αρεπαρ ἐ regio-
ne. θ. 518.

αρεπεφραδιδύα. ε. 653. Doricè pro αρεπεφρασιδύα.
α φραζω. σω. in a. 2. ἐφραδον.

αρερεί. θ. 792. profluit. αρερεόντων. ε. 755. influen-
tium.

αρεύθηκε pro αρεέθηκε. θ. 537. à αρετίθηνι.

αρεύκετο pro αρεέκετο à αρεκειμαι. Thema κείμαι.
α. 312.

αρες cum Dativo. ε. 317. ad. cum Accus. ad. ε.
195. 475. θ. 68. αρες ὀλυμπον. ε. 730. αρες τοῖχον
ad parietem. θ. 779. αρες ἔρανὸν ad cælum usque.
prater. ε. 209. adversus. ε. 208.

αρες — εἶπε. ε. 204.

αρες — εἶπαν. θ. 24.

αρετέειπε. α. 349. θ. 542. à αρεσέπω. vide Them.
έπω. αρεσέειπεν. ε. 201. α. 102.

αρετέφη a. 2. act. ind. à αρεσφηνι alloquor. ε. 53.
α. 77.

αρεσηυδα imperf. act. à αρεζαυδάω. Thema αὐδῇ
vox. α. 117. 326. 445. θ. 169.

αρεζιόντι. ε. 351. part. a. 2. act. à αρεζεμι accedo. in
D d 4 aorist.

arist. 2. πρόσιον es. adivi. ex πρὸς ad & εἰμι eo.

πρόθεν. ε. 98. 455. α. 132. θ. 767. 813. 899. non à πρὸς
sed à πρό idem quod ἔμπροσθεν. πρῶτον ε. 173.
θ. 323. πρόθ'. α. 277. 284.

προσάρηται. ε. 429. ἄρω apto, adapto, in præt. med.
ἤρα & facta Attica reduplicatione ἀρηρα, unde
suppullulat novum verbum ἀρήρω eis ei. προσ-
αρήρεται ergo est 3. sing. præt. pass. indic. à
προσαρήρομαι.

προσεθήκατο α. 33. a. 1. med. à προσβαίω.

προσέκυρσε. θ. 198. a. 1. act. à προσκυρῶ.

προσελέξατο ε. 497.

προσεῖναι. adesse, juvare. ε. 381.

πρόσωπον vultus. ε. 592.

πρόφρων prudens. ε. 665. θ. 419. πρόφρονι. θ. 536.
προφρονέας. θ. 433. 677.

πρυμνὴ ὅθ'. ἡ. θ. 350. nomen mul. q. d. ultima.

προφυγεῖν ε. 645. a. 2. act. infinit. à προφεύγω.

προχοῇ. ε. 755. gutturnio. ex πρὸ & χίω.

προχέειν. ε. 594.

προτέρω. θ. 424. οδυοσ. θ. v. 223. ἀνδράδι δε προ-
τέροιζιν ἐραξιδω κω ἐβλήσω. Cum viris me mayo-
ribus contendere poluero. Hic locum habet il-
lud, eede majori. & Rom. 13. 7. honorem, cui
honor. πρότερον. θ. 166. ε. 706. α. 349. προτέρω.
θ. 486. προτέρη. ε. 159. προτέρω. ε. 17. προτέρων.
θ. 100.

προφείδ'. ε. 577.

προφι-

προΦερής. α. 260. προΦερεσάτη. §. 79. 361.

προχω. §. 785. προχω. & ο aqualis, vas aquarium.

πρωί, mane. ε. 459.

πρώτη. ε. 793. §. 397. πρώτῳ. §. 482. 886. 895.

πρῶτον, τὸ πρῶτον Adverb. primum. ε. 289. 565. 596.

768. 782. α. 127. 252. §. 34. 115. 156 (πρῶτα) 309.

425 497. πρῶτα. §. 108. 765. Adverbialiter pri-

miūm. πρωτίτη. ε. 809. πρώτισα. ε. 109. 403. §. 116.

πρώτις. ε. 456.

πρωτῷ ὅ. ἡ nomen mul. §. 243. ἡ πρωτεύουσα.
germ groß.

πρωτογόνων. ε. 541. 590.

πρωτομείδεια. §. 249. quæ prior curat.

πρωτηρότη illi qui tempestivè aravit. ε. 488. ex

πρωτ. & ἀρώ αro.

Πτελής ulmo. ε. 433.

πτερά. ε. 626. à πτερόν ala per syncopen pro πέτερον

à πέτομαι volare. πτερόεντα. α. 117. 220. 326. 445.

πτερύγων. ε. 582. πτέρυξ. υγ. ἡ ala. à πτερόν. πτερύ-

γισσι. α. 134. §. 269.

πολεμίζειν poëticè pro πολεμίζειν. α. 358. πολεμίζω

& πελεμίζω quassò sunt affinia.

πολίεθρον. α. 81. oppidulum. pro πόλις dicunt poëtæ

πόλις εως ἡ urbs, unde est πολίεθρον & τὸ idem.

πολιπορθω. §. 936. ex πόλις & πέρθω. πολίπορθ.

urbium eversor. πέρθω vasto, in præc. med. πέρ-

πορθα.

πόρθαις. ε. 419. à πόρθ. & éramus, ex πέρειδς vo-

laxe & ὀρθός *rectus*. vel à πῖσθ *volare* a. 2. med.
 infin. ab a. 2. indic. ἐπιάμην ασο αἰο. *volare*. à *ver-*
bo ἱπταμαι *volo*. F. πῆσω &c.

πύχες. α. 143. à πύξ πύχος ἡ Thema. πύσω.

πῶσθης. ε. 393. πῶχος. ε. 26. πῶχῳ. ε. 26. à πῶσω
timeo.

Πυγοςόλ. ε. ἡ. ε. 371. *quæ nates vestibibus ornat*. ex
 πυγῇ *nates*, *clunes*. & σέλλω *orno*.

πύθεται. α. 153. ὅσα πύθεται *ossâ computrescunt*.
 πύθω *putrefacio*, unde est *Latinorum puteo es*
ere. πύθομαι *putrefio*.

πύλ. α. 360. πύλ. ε. ἡ *nomen regionis*,

πύλαι. α. 272. θ. 811. πύλη. ἡ *porta*.

πυλέων. α. 246. θ. 741. 773. *Genitivus plur. ioni-*
cè pro πυλῶν.

πύθῃ. ε. 624. *præf. subj. æt à πύθω patrefacio*.

πυθμῶ. ε. 367, à πυθμῶ ἐν. ὁ *fundum*, *ima pars*.
 πυθμῶ. θ. 952.

πυθοῖ *dativ. ſing. à πυθῶ ὅος ἡ nomen urbis*. θ. 499.

πυθοῖ δε. α. 480. *pythum versus*. Hic δὲ postponitur

Dativo. alioquin postponi solet *accusativo*, ut

οἰκόν δε. *ιλιαδ β. 158. 174. 290. 354. 357. ιλιαδ. γ.*

39. δ. 180. ε. 158. ζ. 189. οδυσ. α. 17. &c. ε. 552.

671. domum versus. Notentur hæc à *Gramma-*

ticis. una verò hirundo non facit ver. Unicum

hoc exemplum, ubi δὲ *dativo*, postponitur non

everit *regulam*. δὲ post *accusativum casum*

postpositum significat *ad, versus*, & est *dictio*

encli-

enclitica. Esse *ditionem encliticam* ignorarunt Grammatici, quotquot ego vidi. Sic legimus αἰγυπῖόν δε. οδυας. ρ. 426. ἔλαμπέν δε *versus calum.* ιλιαδ. α. 221. πόλεμόν δε *ad bellum.* ιλιαδ. β. 443. 589. θ. 313. ν. 186. 298. αἰδός δε *pro αἰδὸς δόμον δε.* α. 254. ιλιαδ. η. 330. &c. Longe plurima exempla afferre possem, nisi studerem brevitati.

πῦρ. ε. 50. 55. α. 72. θ. 320, 828. πυρός. ε. 57. α. 60. θ. 324. 845. 867. πυρί. α. 18. 145. 345. 390. θ. 865. πυρὰ *apud Homerum sæpe.* ιλιαδ. θ. 509. 550. ι. 77. 234. κ. 12.

πυκινός. ε. 530. πυκινός. θ. 935. πυκινός *creber, à πυκνά sæpe.* ε. 551.

πύματον *ultimam.* θ. 497.

πυκάσαι. ε. 622. à πυκάζω F. άσω. *munio, fulcio, propriè condense.* Nam πύκα Thema est Adverb. & vertitur *dense.* item *accuratè.* πυκάσας. ε. 540.

πύλας. θ. 732. πύλη *porta.*

πύξ. α. 302. Adverb. *pugno mit der faust.*

Πάει. ε. 514. 784. à πῶϋ. ε. 6. τὸ grex. Thema. πάειμαι *possideo.*

πῶμα. ε. 94. πῶμα. τ. 6. τὸ operculum. Chald. 𐤒𐤓𐤕𐤍 os. ε. 98.

πῶποτα. ε. 648. Thema. ὅτα.

P.

Ράδινοισι *mollibus.* ραδινός q. d. ῥῆα δινέμεν, qui *facile movetur.* θ. 195.

εἰ per

εἶ per metathesin pro αῖ ex ἄρα. dictio enclitica.

ε. 123. α. 4. 44. 84. 77. 149. 316. 340. 479. 9. 550
sanè 881. 883. 1000.

ῥ pro ῥα dictio enclitica, hîc expletiva. Græcè μό-
ρον συμπληρωματικόν, *vocula expletiva*, quæ nihil
significat, sed carmē explet. α. 125. 177. 453. 473.
ῥαθάμυγες. 9. 183. *gutta*, à ῥαθάμυξ. ἰσθῆ ἡ *gutta*
poëticè, à ῥάινειν θάμῃ, *persundere semper*.

ῥέθρα. ε. 736. 9. 695.

ῥέφ. 9. 39. 97. 788. ῥεῖ. 9. 84. ῥέει pro ἔρρειν 3. sing.
imperf. act. à ῥέω fluo. α. 314.

ῥέοντες. 9. 367. *καναχηδὰ ῥέοντες*, cum strepitu fluentes.
ῥέον. α. 267. *fluebant* pro ἔρρειον.

ῥέω. 9. 467. *Rheam*. ῥή *Rhea* est nomen mul.
9. 625.

ῥεῖα poëticè pro ῥεῖα facile. ε. 6. 7. 323. 360. 377. θ. 135.
254. 419. 438. ῥεῖα μάλ' *facilimè*. ε. 760.

ῥεῖη. 9. 453. nomen mul. *Rhea*.

ῥεῖα ε. 5. constituit unam syllabam. vulgò mendo-
sè ῥεῖα.

ῥέζατι. ε. 683. ῥέζων. ε. 327. verbum poëticum ῥε-
κτῆρα. ε. 189. *ρεκτῆρ ἦρ* ὁ *factor*. ῥέζαι *patrasse*.
α. 1. act. infin. à ῥέζω. fut. ῥέζω. 9. 209.

ῥηγνυνται. α. 377. Thema ῥήσσω, unde ῥηγνύω ῥη-
γνυμι ich *repsse*.

ῥηξήνορα. θ. 1007. ῥηξλώω. ορῶ ὁ, qui virum fran-
gere potest, *strenuus, bellicosus, martius*.

ῥήζω nomen fluvii. 9. 340.

ῥηιδίη.

ῥηίδιη. ε. 290. à ῥαδί. ⑤ ionicè ῥηίδι. ⑤ *facilis*. ῥηίδιον.
ε. 451. 452. ῥηίδιως *facile*. ε. 43. 213. 286. ⑤.
90. 443.

ῥητεί *clari*. ε. 4.)(ἄρρητοι. à ῥέω ἔχω.
ε. 131. ῥίγιον. ε. 701. Th. ῥίγ. ⑤ εος. τό.
ῥίγησι pro ῥίγαις ionicè. ε. 19. ⑤. 812.
ῥίμφα *facile*. α. 372. 348. ἱλιάδ. ζ. v. 50. à ῥίπιω.
ε. 513. εἰνός ἔοι ἡ *pellis*, per quam ἰδρωῖτες ῥέκσι.
εἰνός. α. 152. ῥινός. ⑤. 538. ῥινόν. α. 427. εἰνών.
α. 257.

ῥινοτόρυ. ⑤. 935. *clypeos dissecanti*. ῥινότορυ. ⑤ propriè
pellem terebrans, pertundens, transverberans. est
Martis epitheton. ἱλιάδ. φ. v. 92. ex ῥινός ἔοι ἡ
pellis, & τορός *penetrans ex toriō*. Th. est *τερίω te-*
rebro, item vulnero.

ῥιπή. ⑤. 681. 849. ὑπὸ ῥιπή pro ῥιπῆς dativus pro
genitivo. ἀντίπιω. ⑤. εἰπή ἧς ἡ *impetus rei*, qua
projicitur. à ῥίπιω.

ῥίπιασκον à εἰπιάζω. α. 256. Thema εἰπίω *jacio*.

ῥίψ. 3. pl. a. 1. pro ἔρριψε à ῥίπιω. ⑤. 868.

ῥόδιος. nomen fluvii. ⑤. 351. ῥοδον. ε. τό. *rosa*.

ῥοδία. ⑤. 351. nomen mul. q. d. *rosea*, quæ colore
rosam fuit imitata.

ῥοδοπηχυσ. ⑤. 247. 251. *quæ habet roseos cubitos*.

ῥοδοδάκτυλ. ⑤, *habens roseos digitos*. ε. 608.

ῥόθ. ⑤. ε. 218. *impetus, undarum strepitus, fragor*.

ῥοίζαχ. θ. 835. ῥοίζαχ pro ῥοίζασθι propter sequen-
tem spiritum asperum. imperf. act. à ῥοιζέω in
imperf.

imperf. αἶ. ἑρροῖζεν & poëticè ἑρροῖζεσκον. Sed Hesiodus magis gaudet litera α. confer. §. v.

157. ubi est δοποκρύπιασκε pro δοποκρύπιασκε

ρόον. ε. 564. ρό⊙ εἰς ὁ fluxus. à præt. med. ἑρροα. verbi ῥέω fluo.

ῥύετα. α. 105. ῥυσόμεθα vindicabimus. §. 662.

ῥυτά. α. 308. ῥαπα. ῥυτὰ χαλαίνοντες, frenos laxantes.

Σ.

Σαγάρειον. §. 344. σαγάρει⊙ nomen viri.

σαίνφ. §. 771. adulatur. Th. σείω moueo. pro quo dicitur etiam σαίνω moueo. tribuitur propriè canibus caudam moventibus.

σάν⊙ scutum. α. 139. 232. 315. 319. 364. 461. affine

Hebræo תָּצַח texit, contractè תָּצ. σάκει⊙. α.

217. 334. 363. σάκει. α. 414. 455. σακίων. α. 24.

σάκευς Doricè pro σάκευς ex σάκεος. Dores mutant & in εν. α. 460.

σαπείσης putrefactæ. part. a. 2. pass. g. f. ex σήπω. α. 152.

σας. α. 107. à σός ση σὸν tuus a me.

σαώ. ὁ⊙. εἰς ἡ nomen mul. §. 243. salua.

Σθεννυμράων Æolicè pro σθεννυμρών, quæ dialectus in illo casu genus distinctè exprimit. ε. 588.

σθέννυμι. Thema σθέω.

Σε. ε. 44. 205. 371. σ. ε. 28. 200. σέθεν pro σέθεν per syncopen τῃ ο μικρῃ. ex σέο pro σῃ τῇ. ε. 341. 698.

σειόμην⊙. α. 298. Th. σείω moueo.

σειει⊙. ε. 153. 415. 585. 607. α. 397. Sirius nomen

stellæ,

stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur à σαίρω *verro*. item *hio*. Vide Scapulam. σείριος ἀστήρ *canicula stella*. Alii vertunt *solis stella*. Sol enim (vide Calep.) Græcè quoque dicitur σείριος.

σέλα. §. 867. *jubare*. dativus contractus pro σέλαϊ à σέλας. σέλας. α. 60. 275.

σελλώλω. §. 18. 371. σελλίη ης ἡ *luna*.

σεμέλην à nom. σεμέλη ης. ἡ nomen mul. θ. 940. 976.

σέο pro σὲ ex σύ. ε. 476.

σεζαρήα α. 268. *ridens*. præter. med. in m. g. σεζαρήως propriè *scopis purgatus*. à σαίρω. item *sum ore hianti seu diducto*, prout illi faciunt, qui cachinnantur, unde pro *ridente* accipitur.

σεζοφισμὸς. ε. 647. *peritus* cum Genitivo. à σοφίζω *reddo sapientem*.

σηκόν. ε. 765. *stabulum*. à σηκὸς ἔο *stabulum ovium, caprarum*. affine Hebræo *sepire*. vel τῷ το *tegere*.

Σῆμα ε. 448. α. 385. σῆμ'. α. 477. §. 500. Hinc σημαίνω. unde σημαντὼρ ορ. ὁ. σημαίτορι. α. 56.

σῆ. α. 104. à σὴ tua. Th. σύ. σῆσι pro σαῖς ionicè *tuis*, à σὸς ἡ ὄν, *tuis*, α. ut. ε. 272. §. 658. σῆζω. ε. 107. νῦ est paralogie, quæ tertiis personis in ἰῶτε impurum desinentibus, itemque dativis pl. 5 declinationis addi solet.

Θένος *robur*. ε. 62. 613. 617. α. 97. 1420.

Θεινὸς ἰ. ἡ nomen mul. §. 276. *robusta*.

Σιγῆ. ε. 104. *tacite*.

σιμῶντα.

σιμῶντα. §. 342. pro σιμαίντα. nomen viri.

σίνεται. ε. 316. affine Chald. 𐤍𐤓𐤕𐤍 odisse.

σίδηρον. ε. 150. §. 864. σιδήρεα. ε. 385. σιδήρω. ε. 418.

741. σιδηρέη. §. 764. σίδηρον. α. 128. διδήρειον. ε.

174. σιδηρέον ferreus, & contractè σιδηρεός.

σίμβλος. §. 598. à σίμβλον & ὁ ubi σιμαὶ συμβάλλουσι μέλι, vel ἡ κάμαλον.

σίτῃ. ε. 602. σίτη & ὁ frumentum. σίτον & τὸ panis ex frumento. ε. 145.

σκαίῃ. §. 179. unde Latinorum scava.

σκάμανδρον. §. 345. σκινυ.

σκάφον. ε. 570. fossio. à σκάπτω.

σκέπα. ε. 530. per apocopen pro σκέπασμα. Sic ibid. γλάφυ pro γλαφυρόν.

σκληρόν. §. 839. σκληρὸς durus.

σκῆπτρον §. 30. à σκήπτω nitor, innitor. Est ergo σκῆπτρον baculus, cui quis inniti potest.

σκιδαρμή. §. 42. Thema est. σκεδάω unde σκεδάινυμι & σκίδνημι. in passivo σκίδιναμαι. unde est part. præf. pass. σκιδνάμενον.

σκιερός. ε. 572. σκιὰ umbra σκιῇ. ε. 587. 591. ionicè pro σκιᾷ.

σκολιόν. ε. 7. à σκολιὸς tortuosus, obliquus. metaph. pravus. σκολιῶν ε. 262. σκολιοῖς. ε. 192. σκολιαῖς ε. 219. σκολιῶς. ε. 256. 260. σκολιῇσι pro σκολιαῖς ionicè. ε. 217. 248.

σκόλυμα & caninus. ε. 580.

σκοτειν. ε. 553. in mascul. σκοτεινὸς caliginosus.

σκυλά-

ἐκυλάκεσιν θ. 834. ἀ σκύλαξ ακϙ ὁ *catulus*.

σκυλεύζατες. α. 468. Th. σύλη *spoliunt*.

Σμύεισι θ. 593. σμύωϙ. εϙ. τὸ *arum examen*.
ab Hebr. 𐤔𐤓𐤕.

σμικρόν pro μικρόν *parum metri causa*. ε. 358. 359.

σμερδαλέον *terribiliter proprie visu*. ἀ μέρδω *intueor*.
affine germanico *schmettlich*. α. 341. 840.

σοὶ tibi. ε. 34. 379. 304. 284. α. 330. σοὶ δ' αὐτῷ. ε.
56. pro σεαυτῷ.

σός ἢ ὄν eius, α. 444. ε. 631. α. 98.

σπαργανίζα part. a. i. act. ἀ σπαργανίζω idem quod
σπαργανίζω. Th. σπάργανον *fascia*. θ. 485.

σπείρειν ε. 389. 461. σπείρω. α. 399.

σπῆώ οϙ. ἦ. θ. 245. *Speco nomen mul. q. d. in
specu latitans*.

σπῆος εϙ. τὸ. θ. 301. *spelunca, specus, antrum*. Etym.
ἀ σῆος ἢ: e. extinctione luminis. σπῆϙ. ἀφώτι-
ζον ὀικημεν.

σπῆῖ alii legunt σπῆῖ, idque melius. θ. 297. Dati-
vus sing. ἀ σπῆϙ. εϙ. τὸ *antrum*, pro quo poëte
per epenthesein τῆ ἰῶτα dicunt etiam σπῆϙ. &
in dativo pro σπῆῖ per syncopen τῆ ἰῶτα pro
σπῆῖ dicunt σπῆῖ per novam τῆ ἰῶτα ἐπέμβειν.

σπέρμαίνω. (ε. 734.) γενέει, *ferere pro sapientia* h. e.
procreare liberos. redolet Hebraïsmum. poste-
ri enim Hebræis dicuntur *semen*.

σπέρμαϙ. (ε. 779.) ἀρχαοθαι *sementem incipere*.
σπέρματος. α. 414 469.

E c

σπερχνόν.

απειχνόν. α. 454. *celerem. à απέρχω festinate cogor.*
 απονδῆσι ionicè pro απονδαῖς. ε. 336. à απένδω *libo,*
promitto in federe sunt promissiones & repro-
missiones. Vide Lexicon N. T.

απειύδ. (ε. 22.) *festinat. απεύδ. (ε. 397. απεύδων.*
ε. 574. 671. απεύδων. ε. 459. α. 364. απεύδοντι. α.
228. απεύδοντ' (pro απεύδοντα) εἰς ἄφρον. ε. 24.
festinantem ad opes congerendas.

σταβμῶ. θ. 294. *σταβμῶ ἐν η̅ρόεντι in stabulo obscuro.*
pro ἀήρ poëtice ἡ̅ρ aer. item caligo in gen. fœ-
minino. σταβμοῖσι. θ. 444. stabulis.

σταφυλῆ. α. 300 *uvæ. Thema σταφίς ἰδ. ἡ uvæ.*
στάχυες. ε. 471. στάχυες νένοιεν ἐραζε spica nutabant
versus terram. σταχύων. genit. pl. à στάχυς. υ. ἡ spica. α. 290.

στεινομήρη. θ. 160. *arctata ionicè pro στενομήρη a σῆνω*
gemo. & hoc à στενός, ionicè στενός. angustus, arctus.
στῆχον pro ἔσειχεν. 3. pl. imperf. act. incedebant θ.
19. 690. ἔσειχε à Themate στήχω.

συνάχιζε. θ. 358. *ingemiscebat. Rursum augmentum*
deest.

συνόεντα. ε. 145.

σῆριται. ε. 209. *pro σερῆται. Th. σῆρις privo. pro*
σῆρισμαῖ δμαῖ dicitur poëtice σῆρομαι.

στροπῶ per aphæresin pro ἀστροπῶ *fulgor ab ἀ-*
στροπῶ, fulguro. θ. 140. 287. 345. 354.

σίφον pro ἔσιφον. ε. 73. *coronarunt. Sic ἔσιψα co-*
ρονανί.

σηθείσι poëticè pro σηθεί. ε 77. α. 124. 129. θ. 61.

122. 765. ἐνὶ σηθείσι von heritzen. θ. 644.

σημονι. ε. 336. *stamine* ab ἴσημι. σημονι δὲ ἐν παυρῷ
πολλῷ πρόω μηρύζαοθ, *Stamine* verò in parvo
multam tramam intexce.

σηείξε pro ἐσηείξε. θ. 498. ἀ σηείζω. F. ξω. α. 1.
ἐσηείξα.

σηΐαλο. *ordiat*ur, *faciat stare*. α. 1. med. opt. ab ἴσημι.
ε. 777. σηΐαν α. 114. *flatuere*. fut. 1. act. infinit.

σιβαρῆσι. ε. 148. *validis*. σιβαρῆς *densius*. item *robustus*. Th. σείβω *calco*. Quæ *calcantur*, *conden-*
santur; quæ verò *condensantur*, *evadunt den-*
siora spissiora & proinde firmiora. σιβαροῖσι.
α. 76. θ. 152. 673. σιβαρῆς. θ. 692. σιβαρόν. α. 319.

σίγμαλα. α. 166. *puncta*. α σίζω. F. σίζω. P. ἔσιχα.

σίχες αἱ. α. 170. ἐμιληδὸν σίχες ἦΐζαν, *cōgregatim acies*
ibant. ἀ σιζ σιχὸς ἡ *ordo*. α σίχω *ordine incedo*
more militum. confer ἰλιαδ. ἰῶτα v. 86. πῆροι αἱ
ἔσειχον, *juvenes (scil, milites noctu excubias*
acturi) unà ordine militari incedebant, nempe
terni aut quaterni.

σολίζας. ε. 626. *ornatè pręparans*. σολή *vestis*. σολίζω
amicio, ἀ σέλλω.

σόμα. α. 146. 389. θ. 65. σόματ. θ. 84. σομά-
των. α. 279. θ. 40.

σόνοντας. α. 127. *suspiriosa*. θ. 684. 994. σόν. α. ο.
gemitus. θ. 684. βέλεια σόνοντα *tela gemitunda*
per pretonymiam effecti.

σεατόν. ε. 244.

ερυμένα. §. 339. ερυμάν όν. ο nomen fluvii.

ερωτοῖς. §. 798. à ερώννυμι, *sterno*. F. ερώζω.

ερωφᾶται. ε. 526. Th. ερίφω. sic νωμάω a νέμω, πω-
λέομαι *versor* à πέλω. &c.

ευναχίζετο *ingemiscebat*. §. 159. Th. είνω.

εύξ η. §. 312. 361. 776. nomen fluvii. ευγός. § 805.

Hinc est verbum ευγέω. ευγέεσι. ε. 308. §. 739.

810. Rom. 1.30. Θεευγείς, qui Deum oderunt.

confer Exod. 20.5. ευγερή ionicè pro ευγερά. §.

226. 775. ευγερέν. §. 211.

ευγερώπης. ε. 194. ex ευγερός & ὤψ ὡπής ὁ ναύτης.

σύ. ε. 27. 107. 211. 272. 400. α. 94. 119. 355.

σύς. α. 177. σῦς υἱς ὁ ἥσιν. pro quo usitatus ὕς υἱός η.

σιωιέμην ionicè pro σιωιέναι à σιωιήμι.

σύλασκε ποετικè pro εσύλα, à συλάω. α. 480.

σύμμικλον. ε. 561. a συμμίγνυμι *commisceo*.

σύμπλαστε pro σιωέπλαζε à παλάτω. §. 571.

σύμφορ. ε. 300. 781.

συμφεράσαοz a. i. in ed. infinit. à συμφράζομαι. θ. 471.

συν. ε. 118. 397. 495. α. 14. 46. 86. §. 253. 254. 317.

398. 444. συν κείνισι *cum illis*. §. 628.

συν — άγειραι (pŕo ἡγειραι) ab άγείρω *congrego*. ε. 650.

συναῖκλεν 3. dual. plusq. perfecti. pro σιωήκλεν. α.

189. *irruerant* (Th. αἶσω ruo, *impetu feror*) συν-

αἶσω *unà impetu feror*. F. σιωαῖζομαι. præt. pass.

σιωήγμαι. plusq. perf. σιωήγμεν ξο. κλο.

σιωαιῶζιν. §. 877. σιωαιῶω. Thema. αῖτα.

σιωαιῶ-

συνώνεται. α. 440. *confertur*. ἐνέκω poëticè pro ἐνέγω. Th. Φέρω.

συνῆχε α. 315. ἀσυνέχω. συνεχῆς ἐσθ' ὁ ἢ *continuus*. συνεχέως *continuè*. §. 634.

συνήθεις θ. 230. ἀσυνήθης εως ὁ ἢ *consuetus*. Th. ἥθος.

συνέζα. α. 383. *concurrerunt*, unâ iverunt. 3. pl. imperf. act. ex συν & εἶμι co. in imperf. εἰς αἶ ἵτον ἵτω. ἵδω. ἵτε. ἵζα. *adversa fronte congressi sunt*. §. 686.

συνεισόμεθα. α. 358. ἀσυνφέρω.

συνωχάδων Adv. *confertim*. §. 690. ἀσυνέχω.

σύνελων α. 278. ἀσύνελγξ *tibia*.

συνῤάπτειν. ε. 542. *consuere*. εἰρήνης. κ. ὁ *sutor*.

συσκιάζω. ε. 611. penultima brevi. Th. σκιά.

συνφετόν. ε. 604. *paleas*, *sordes corrasas* tanquam ἀσύρω. ἄχυρον δάπτειν (pro δάπτειν.)

συνῶν *aprorum*. α. 168. ἀσυν Doricè. pro quo ὅς *sus*.

σφέων. §. 144 *ipsorum* 361. *ipsarum*, σφ' illos duos pro σφὲ accusativus dual. α. 62. 404. σφὲ pro

σφίτι. α. 113. 152. 173. σφίν pro σφίτιν α. 172.

310. 258. 310. 343. §. 63. σφίτι. §. 398. σφίτιν. α.

279. 296. 325. 348. σφέας. α. 169. 326. 403. σφαῖ.

§. 34. σφέας *ipsas*. §. 624. σφίν *ipsis*. §. 627.

σφέτερον *suum*. ε. 2. α. 90. σφέτερης. α. 239. σφέτερον.

§. 155. σφέτερον. α. 239. σφέτεροισι. α. 247. σφε-

τέρησι. ε. 151. σφέτερως α. 90.

σφίγξ. §. 326. ἀσφίγξ σφίγλος ἢ σφίγλω *constringo*. vide in *Calepino Sphinx*.

σφύραν. ε. 423. *malleum*.

σχεδόν. α. 113. *prope*. α. 422. 426.

σχέτλιος. ε. 185. α. 92. Hebr. תשׁוּ *sehaddad*. Germ.

Schaden / schiedlich *noxius*. allusiones hæ sunt.

Vertitur hîc *miser*. ἰλιαδ. ἰῶτα. V. 626. *crudelis*,

durus. σχετλίη. ε. 15. α. 149. *improba*. σχετλια.

ε. 123. 236. 252. σχετλια ἔργα *prava opera*.

σχίσσας *conscindens* pro σχίζας *part.* α. 1. αἶ. ἀ σχι-
ζω. F. ἰζω. α. 428.

σώζοι *præf.* opt. ἀ σώζω. ε. 374.

σῶμα ε. 338. σώματι. α. 426.

σῶρον. ε. 776. σῶρος ἔσ' ὁ *aceruus*. σῶρεύω *coacervo*.

Τ.

ΤΑ'. ε. 198. 215. 278. 292. α. 114. 165. 308. τάχα.
ε. 271. τὰδε. ε. 686. 824. τὰδ'. ε. 266. τὰ, τ.

ε. 396. τὰ *poëtice* pro αἶ. α. 162. 229. 276. θ. 36.

ταλαιργῶν. ε. 46. *laboriosorum*. τάλας ανθ' ὁ *miser*.

ἀ τλάω τλήμι *fero*. ταλαιργός. ε. 789. 794.

ταλαμηΐα ε. 805. imò θαλαμηΐα *cubicularia*. ἀ θα-
λαμη. τ pro θ.

ταλακάρδι. α. 424 *magnanimus*, qui animo res
arduas perferre & superare potest.

ταλάρας *cistas*. α. 293. 296. τάλαρ. ε. ὁ *squalis*, in
quo lana & fusi.

ταλασίφρον. θ. 1012. *arumposi*.

ταμῆν. ε. 805. τάμνειν pro τέμνειν *Doricè*. ε. 421.

424. 741. 784. ταμνέμεν *ionicè* pro ταμνέμεναι

Doricè, & hoc pro ταμνειν. *præf.* αἶ. infinit. pro

τέμνειν.

τίμεν. ε. 789.

ταυύπεπλον. α. 83.

ταυύρριζοι. α. 377. *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populī, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aëre verò ramos. ταυύω dicitur pro τείνω tendo.

ταυσίπτερον. ε. 210. θ. 425. ταυύπτερον. θ. 523.

ταυσφύρα. α. 35. ταυύσφυροι ex ταυύω extendo, & σφύρα *malleolus pedis*, qui festinat, & extensis passibus incedit. θ. 364.

ταυύτριχα. ε. 514. Thema θριξ *crinis*.

ταπρώτα. ε. 385. ταπρωτ'. ε. 465.

ταρταρα. θ. 807. 822. α τάταρος γ. θ. Thema ταράσσω *perturbo*, ingeminatio est emphatica. propriè de aqua dicitur. τάρταρον. α. 255. θ. 682. 868. τάρταρα. θ. 119. 841. τάρταρα in plural. τάρταρα quam anomaliam Scapula præterit.

ταρφέις. θ. 693. Thema. τάρφω.

ταῦτα. ε. 27. 261. 272. 559. θ. 35. ταῦτ'. θ. 75. ταῦτίν. θ. 203. 348.

ταύρε. α. 104. ταύρα. θ. 832.

ταφίων, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

τάφος. ε. 733. à θάψω. ψω. in α. 2. εἶταφον. τάφον. *sepulcrum*. Sine aspiratione scribitur. Derivatur à supino *sepultu*. Sic à *fultu* fit *fulcrum*, à *lavatu* *lavacrum* &c. α. 477.

τάχα à ταχύς *celer*. ε. 310. 719. 360. 399. α. 32. 87.

τάχ. §. 490. ταχέως. §. 103. τάχιστα. ε. 60. 671.
α. 21. 108. ὡς τάχιστα *quàm ocyssimè*. ιλιαδ. ι. 655.
ὅτι τάχιστα ταχυῶ ε. 85.

τάων Æolicè pro τῶν in g. f. ab articulo η. ε. 824.
α. 6.

τέλω ε. 299. 72. Thema est. σὺ Doricè τυ.

τέθηλε *sternuit*. præt. med. à θάλλω. τέθηλε pro τέ-
θαλε metri causa. ε. 225. τεθαλῆαν. §. 902. τε-
θαλῆαι. α. 276.

τεθνηωτ. α. 454. part. præt. act. pro τεθνηκός
à τεθνημι pro θνήσκω. in præt. act. τεθεικα. ad
formam τῆ τέθεικα. pro τεθεικώς *mortuus*, Plato
in Epist. τεθνεώς, poeticè etiam τεθνηώς. τεθνηῶτα.
α. 158. τεθνηῶτες. α. 175.

τε responderet Latino *que* & hinc est. ε. 3. 4. 9.
14. 21. 23. 30. 41. 44. 53. 59. 67. 73. 78. 91. 112.
113. 118. 123. 144. 149. 154. 160. 176. 179. 180. 191.
198. 209. 212. 216. 220. 222. 231. 236. 251. α. 5.
8. 23. 27. 45. 52. 66. 71. 75. 89. 90. 103. 105.
106. 109. 142. 149. 154. 155. 160. 169. 177. 179.
180. 186. 187. 189. 195. 199. 230. 239. 245. 250.
252. 260. 263. 284. 264. 272. 319. 354. 376. 371.
377. 380. 381. 383. 391. 395. 396. 399. 417. 427.
430. 471. 474. §. 253. τε ἰδὲ *atque*. §. 624.

ε. 4. 7. 19. 23. 30. 36. 92. 108. 404. α. 7. 25. 29. 132.
141. 155. 169. 179. 180. 181. 182. 200. 250. 260.
285. 329. 380. 381. 408. 474. 475. vide καί.

τάχ. α. 244. §. 733.

τέκε a. 2. aet. pro ἔτεκε à τίκτω *pario*. §. 53. 270.
326. 278. 411. 453. 802. 821. 907. 913. 938. 940.
956. 981. 984. 1001. 1004. τέκ'. Θεογ. 133. τέκεν.
Θεογ. 266. 625. 901. τεκέσθαι a. 2. med. infin.
§. 478.

τέκεσι pro τέκεσι à τέκω εἰς τὸ *kind*. §. 478.

τέκετο 3. sing. a. 2. med. indic. pro ἔτεκετο. metri
causa abjicitur augmentum. §. 308.

τεκμαίρεται ε. 227. 237.

τέκνα ε. 233. 328. §. 104. 149. 240. 308. 366. 385. 453.
894. 968. 1019.

τέκον *perpererunt*. 3. pl. a. 2. aet. indic. pro ἔτεκον à
τίκω. α. 6.

τέκω εἰς τὸ α. 216.

τεκῶσα *parens*. part. ab a. 2. aet. τεκῶν. §. 471.

τίκτων οὐκ *faber* pro τεύκτων à τέυχω *fabricor*,

τελαμῶν α. 222. *Thema ταλάω*.

τελέεσθ. §. 552. τελέεσθ ἔμελλεν *perficienda erant*,

τελεῖν. ε. 271.

τελεοῶ ὅς ἢ *nomen mul.* §. 358.

τελέθω α. 398. τελέθωσι. ε. 179. 504.

τελευτῶ. ε. 331. α. 357. *Thema est τέλω*.

τελέσαιμι §. 170. a. i. opt. aet. à τελέω. τελέσας.

ε. 55. §. 951. 994. 997. τέλεσεν pro ἔτέλεσεν a. i.

aet. à τελέω. α. 36. τελέστη a. i. subj. §. 779. τε-

τελεσμήν α. 559. 797. §. 795.

τέλω ε. 165. 216. 292. 472. 662. 667.

τελεσφόρος. §. 740.

τελήεντι Ⓢ à τελήεις *perfectus*. §. 242. 959.

τελεῦσι. §. 89. pro τελεῖσι Doricè, à τελίω.

τένδει *arrodit*. ε. 622.

τένοντε. accus. dual. à τένων. οντ Ⓢ. ὁ *tendo*. Thema est τείνω. α. 419.

τέξεσθ. fut. i. med. infinit. §. 469. 889. 898.

τεμνέει à τέμνω Ⓢ ε Ⓢ. τὸ *lucus*. α. 58.

τεόν *tuum*. ε. 339. 593. τεός ἢ ὄν *tuus* α. μη.

τέρας. αἶ Ⓢ. τὸ *prodigium*. §. 744.

τέτλαθ' pro τέτλαθι à τλήμι, à τλάω per syncopen pro ταλάω. dicitur τέτλαθι pro τλήθι per reductionem, sicut κέκλυθι pro κλύθι ε. 716.

τέρενα accus. à τέρω. ε. 520. §. 5. τέρεν. §. 988.

τερμησοῖο. §. v. 5. nomen fluvii.

τερμόεντα *talarem*, ε. 335.

τέρπειαι. ε. 356. ε. 115. τέρποντ' pro τέρποντο abjecto augmento. ε. 115. τέρπωνται. ε. 57.

τέρπει. ε. 485. τέρπεισι §. 37. τέρψασα. ε. 592. τερπέμην Ⓢ. α. 47.

τερπικέρανον. ε. 52. 271.

τερψιχόρη *die gern danset*/ nomen mul. §. 78.

τέρψις. §. 917. τέρψιν. α. 273. §. 206.

τεσσαράκοντα. ε. 383.

τεσσαράκονταίης. *quadragenarius*. ε. 439.

τέταται. ε. 547. præt. pass. à τείνω. τέταπ pro ἐτίταται plusq. perf. §. 638.

τέταρτη. ε. 798. τέταρτον. ε. 156. 594.

τέτορ' pro τέτορι in dual. num. τέτορις *quatuor* sic acci-

accipitur. *πίστους οδους*. ε. 70. adhibetur à poë-
tis pro *τέσσαρες*. Videmus hic aptari numerum
dual. etiam non dualibus ε. 696.

τετρας ἀδϙ. ἡ quarta. ε. 768.

τετραμήνη θ. 415. & per epenthesein poëticam τῆ η.
τετημημένη. θ. 163. à τίω.

τετίμηται. θ. 449. à τιμάω. Thema τίω.

τέτμη. θ. 610. 3. sing. præf. subj. à τέττω *sortior*.
vide τέμνω unde τμάω τμῶ & per reduplicatio-
nem (uti placet Eustathio) τέττω.

τετοκῆς præf. med. à τίω *pario*. ε. 589.

τέτιξ cicada. α. 393. 580.

τέτυλαι. ε. 743. 750. à τέυχω.

τεῦ. ξθ. 328. Doricè pro τῆ, σῆ.

τεῦξε pro ἔτευξε à τέυχω *fabricor*. ε. 79. α. 219. θ.
162. 570. τεῦξαν pro ἔτευξαν α. 1. act. θ. 141.
τέυξαι ionicè pro τέυξη 2. sing. fut. 1. med.
ε. 399.

τέτυκτο. α. 154. pro τέτευκτο à τέυχω.

τετράτευρον. ε. 440 qui in quatuor partes finditur
ex τετρας ἀδϙ. ἡ & θρύπω *frango*.

τετραμμήνϙ. ε. 725. à τρέπω *verto*.

τετρας ἀδϙ. ἡ quaternarius. ε. 792. τετράδι. ε. 807.
817. τετράδι. ε. 796. pro τετράδα.

τέτρατον per metathesein τέταρτον. ε. 594.

τεύχεια. ε. 149. α. 67. 329. 332. 337. 423. 447. 451. 468.

τεύχε. α. 108. 183. 238. τέυχεσι. α. 60. θ. 186.

τεύχων. α. 71. τέυχων *machinans*. ε. 263. à verbo

τεύχω

τεύχω εἰς. εἰ *fabricor*. ε. 263.

τιῷ. ε. 23. 625. ἂν τεός *tuius*.

τέχνη. §. 863. τέχνῳ. §. 160. 770. τέχνησι. §. 496. 929.
 ionicè pro τέχναις.

τῇ. ε. 769. 775. 777. 793. α. 198. 210. τῇδε. ε. 206.
 633.

τηθύς ὕμῳ ἡ *nomen mul.* §. 337. 368. τηθύῳ. §. 362.
 τηθῷ. §. 136.

τήκεται. §. 866. ἂν τήκω. τήκετο. §. 867.

τῇλε α. 275. §. 1014. τηλᾷ *procul*. α. 118. §. 302. τη-
 λόθεν. §. 785.

τηλεβοάων. α. 19. *nomen gentis*.

τηλεκλειτοῖο. α. 327. τηλεκλειτός ἔσθ' *nomen viri q.d.*
longè lateq; celeberrimus.

τηλέσκοπον *eiusmodi apparentem*. §. 566.

τῇμῳ *tunc*. ε. 420. 426. 557. 583. 668. α. 398. τημᾷ-
 τῳ. ε. 574.

τῇν. ε. 12. 17. 285. 537. 568. 636. 401. τῇνδε. ε. 39. 80.
 204. 247. 267. τῇνγε. ε. 15. 74. τῇς. ε. 218. 287.
 α. 7. 267. τῇσιν pro ταῖσιν ionicè. §. 917.

τηνὲ *carcas*, ἂν τητῶμαι ὦμαι. ε. 406.

τί interrogativum *quare*. ε. 205. α. 350. τί inde-
 finitum *aliquid*. ε. 88. 113. 175. 180. 224. α. 103.
 330.

τίεσκεν. α. 9. *honorabat*, poëticè pro ἔτι αὐτῇ.

τήται. §. 824. *honorat*. verb. med.

τίη. §. 35. poëticè pro τί quid?

τίθησι. ε. 516. τιθεῖσι *faciunt*. §. 597. τιθείη. ε. 468.

τιθείς.

τιθείς. ε. 995. α. 385. τιθέμεν ionicè pro τιθέναι. ε. 742.
 τίθεισθ. ε. 670. 687.

τιθωνῶ. θ. 984. nomen viri.

τίκη poeticè pro ἔτικε. θ. 223. 346 τίκην pro τίκῃ
 paragoge ὡς est ob sequentem vocalem. θ. 381.
 τίκῃς paragoge ὡς est propter metrum. ε. 242.

τιμᾶ honorat. α. 104. τίμα pro ἑτίμα honorabat. θ.
 532. τιμάων. θ. 882. τιμή. ε. 141. θ. 418. τιμῆς.
 ε. 345. θ. 396. 491. τιμήν. θ. 203. 343. 422. 462. 892.
 904. τιμαί. θ. 452. τιμάς. ε. 74. 137. 112. 885. τι-
 μήσασσι. ε. 190. θ. 8. τιμήων. α. 91. τίμησε θ. 399.
 412. τιμῶντες. α. 476. τιμῶσι. ε. 16.

τίνυσθ idem quod τίεσθ. ε. 709. δις τόσαι τίνυσθ bis
 tantum puniri. τινυμένας vindicantes. ε. 802.
 Verb. med.

τίον α. 85. honorarunt. 3. pl. a. 2. act. pro ἑτίον. pri-
 ma in a. 2. brevis est, cæteroquin longa.

τίρωθον. α. 81. τίρωθ nomen oppidi. τίρωθ per
 apostrophum insolentem pro τίρωθον. θ. 292.

τίς quis? α. 72. interrogativum.

τις indefinitum in g. masc. ε. 21. quissiam. 256. ε.
 τις si quis. ε. 278. 353. aliquis. α. 139. 431. θ. 156.
 quisque. 98. quis. τις indefinitum in fœm. g. τις
 ulla. ε. 188. quædam 762. aliqua. α. 10. 421. 386.

τιζάμεθα ultri fuerimus. 1. pl. a. 1. med. opt. θ. 164.
 τιζαίτο α. 17. θ. 472.

τιζίνους nocentes à τίω punio, ludo. τίω habet pri-
 mam longā. Alii vertunt festinantes à τείνω, sed
 sic pri-

sic prima foret brevis. § 209.

τίϋιν ultionem. § 210. τίϋιν μετόπισθεν ἔσταθ.

τίϋιν calce; gypso. α. 141. Th. τιταίνω.

τιτῶες Titans posteri Saturni. §. 630. 629. 814.

851. τιτῆσι. §. 392. 424. 663. mendose scribi-

tur τιτῆσι. τιτῶεσι poëticè. §. 882. τιτῶας. §.

207. 820.

τμήθεισα à τέμνω. α. ι. pass. ἐτμήθην. ε. 418.

τό. ε. 50. 289. 360. 436. α. 363. τόγ. ε. 362. 454. τόδι.

ε. 483.

τόθ. α. 77. pro τότε.

τόθεν tunc. α. 32. confer τόθι ibi. ἔδυσε. ο. V. 239.

τοι. ε. 106. 121. 140. 151. 168. 291. 300. 331. 338. 345.

383. 391. 415. 509. 577. 604. α. 79. 238. 240. 272.

273. 278. 285. 301. 302. 336. 345. 347. 357. 553.

§. 986. 1014.

τοίγε illi. ε. 724. α. 282. 283.

τοίω poëticè pro τῷ ab ὁ art. prëpos. & metri causa

pro ᾧ. §. 210 pro αὐτῷ. §. 493. 845. 859. α. 332.

τοῖϋ. α. 41. 433. τοῖον. α. 8. 805.

τοῖς ε. 57. 117. 141. 149. 166. 177. 230. 237. 240. 439.

667. 747. τοῖσι. ε. 225. α. 312. paragoge ionica.

τοῖϋιν. ε. 170. α. 267. 277. §. 885.

τοκῆι §. 155. ionicè pro τοκέι à τοκεύς parens. τοκῆα.

§. 138. τοκῆων. α. 239. τοκεύϋιν. ε. 186. 438. τοκῆας

pro τοκέας. ε. 183. α. 90. §. 469.

τον. ε. 32. 53. 191. 339. 340. 349. 351. 352. α. 51. 52. 53.

55. 56. 102. 256. 320. 332. 424. 458. §. 974. 988. 1001.

τίϋα.

τόζα. ε. 709. τόζον pro τόζον poëticè. ε. 658. 678.

τόσση. α. 441. τόσοι. ϑ. 367.

τότε. ε. 195. 609. 669. 679. α. 44. 340 ϑ. 883. τότε
pro τότε tunc. ε. 563. 614. α. 370. ϑ. 68.

τό, τ' hocque. ε. 358.

τοπρῶτον. ε. 485. 657. 677. Sic τοπρῶτ' mane. τὸ καθη-
μέραν quotidie. eleganter præponitur τὸ.

τοπάρθ. ϑ. 394. πάρθ poëticè pro παρ. τοπάρθ-
αυερ. ε. 182.

τῷ. ε. 33. 171. α. 89. 146. 356. 429. 477.

τῷδε. ε. 282.

τῷτω. ε. 120. 125. 139. 155. 178. 524. 750. α. 399. ϑ. 170.
336. τῷτ' ϑ. 469. τῷθ'. ε. 360.

τῷτῳ. ε. 799. τῷτον. ε. 503. τῷτων. ϑ. 422.

τῷνεα pro τῷνεα. ε. 49. ϑ. 88.

τῷς. ε. 136. 160. 161. 163. 165. 184. ϑ. 170.

τρέιττω 3. dualis imperf. act. pro ἰτρέιττω ad for-
mam ἐντρέιττω à τρέω tremo. α. 171.

τρέον pro ἰτρέον tremebant. α. 213.

τρέϊς. ϑ. 148. 321. 907.

τρέψας. ε. 314. 644. à τρέπω verito. τρέπεται. ε. 414.

τρέωσι. ϑ. 850. poëticè pro ἰτρώσι expanvit. à τρέω.
expanvesco.

τρέχδ' abit. ε. 217.

τρητῷ poëticè pro τρητῷ. ϑ. 331. in scem. g. à τρη-
τός perforatus. Thema. τρώ pro quo usitatum
τιτρώ.

τρωφίδη ionicè pro τρωφῆν a. 2. act. infin. à τρέφω
alo.

alo. θ. 480.

τραχεῖα. α. 119. ἀ τραχύς *asper*. ionicè τρηχύς.

τρηχὺν ⑤. α. 355. 496. α τρηχὺν ⑤. ἡ nomen mul-
tic dictæ *aspera* pro τραχεῖα τρηχὺνα. α. 353.

τρηχύς. ε. 289. ionicè pro τραχύς.

τείβασι. ε. 249. *atterunt*.

τελκάρων. θ. 288. τρία κάρηνα, *tria capitā*.

τεληκόντων pro τελέκοντα. *sunt enim ἀκλία*. ε. 694.

τεληκάδα. ε. 764. ἀ τεληκάς ἀδ ⑤ ἡ *tricesima pars*.

τεληκοσίας. θ. 719.

τελογένεια. α. 197. τελογένειαν. θ. 895. nomen mul-

τείπηχυν. ε. 471. ex τρεῖς & πῆχυς εως. ὁ *cubitus*.

τείποδι pro τείποδα α τείπας οδ ⑤. ὁ. ε. 655. τεί-

ποδι. ε. 531. τεμπόδιω ε. 421. *tripedale*. ἀ nomi-

nat. τεμπόδης. ε. ὁ. τείπ ⑤ ε. ὁ. α. 312. Æolicè

pro τείπας. οδ ⑤. ὁ.

τεμπόλω. θ. 971. *terarato πολέω verro*, αρο.

τεῖς. ε. 171. 250 399. 994. α. 362. θ. 364.

τελεινάδα. ε. 813. τελεινάς ἀδος ἡ *tertius*, *nonus dies*

mensis h. e. *vigessimus septimus*. ex τεῖς & ἐνια

novem. ἐνάς ἀδ ⑤ ἡ & εἰνάς. ἀδ ⑤. ἡ *nonus dies*.

τεισκαδεκάτῳ. ε. 778. h. e. *tricesimum*.

τεσπίθαμον. ε. 424. σπιθαμὴ ἥς ἡ *spithama* in *spanne*

quantum longissimo digitorum porrectu com-

plecti licet.

τεισοχαί triplici serie. θ. 727.

τείτον. ε. 142. θ. 312. pro τείτον dicitur etiam τεί-

ταῖον *ιλιαδ*. ι. 363. τεῖτῳ. ε. 486. τεῖτην. ε. 576.

τεῖτων.

ῥεῖται. §. 931.

ῥεῖλογένεια. §. 924. nomen mul.

ῥέχισ. ε. 515. 537. à nominat. ῥίξ ἢ τρίχας. α. 391.

ῥοίλου. ε. 164. 651. ῥῶς ῥωός ὁ *Trojanus*. à ῥαῶ unde ῥανός. habuit latas plateas. Dicitur etiam Ἴλιον ab ἰλὺς ὤ. ἢ idem quod πηλός *lutum*. q. d. *Lutetia*.

ῥοπή. ε. 477. τροπᾶς. ε. 562. 661. ubi *ας* corripitur per licentiam poëticam, quam vocant συλλώ. Est enim naturâ longa. Sic Theocrit. ἀπενία τας τέχνας ἐγείρει.

ῥοχαλόν. ε. 516. *incurvum*. metaphora desumpta à rota.

ῥυγήρων. α. 293. ῥηγήτῃς ἦρ. ὁ *vindemiator* h. e. qui vina demit. à ῥυγάω *fruges carpo*. item per syn. gen. *vindemio*.

ῥυφάλαια. α. 199. *galeam* q. τρίφαλον à triplici cono.

ῥύχαι. ε. 303. *absument*. ῥύχαι idem quod ῥύω.

ῥυφάονα. §. 306. ῥυφάων. ὄν. ὁ nomen proprium viri. ῥυφάονιον. α. 32.

ῥυθός ραυυ. ε. 467. ῥύθον. §. 64. *paullulum*. Adv.

Neutra ponuntur pro Adverbis.

ῥυή. ε. 10. 639. pro Dorico τὸ & hoc pro σύ, τῷ.

ῥυρκευῶ. §. 1015. *Tyrrenis*. nomen populi.

ῥυφάει. §. 869. ῥυφάως nomen est gigantis.

ῥύχη. §. 360.

ῥυχόντι. §. 973. *ei qui obviam fuerit*. part. a. 2. αἶ.

à τυχαίω.

τώγ' dual. num. ε. 437. α. 170. 235.

τῶ. ε. 279. 264. 301. 324. 331. 499. 533. 739. 752. α.
23. 299. 323. 392. 369. 463. 440.

τῶν. ε. 333. 435. 455. 511. α. 21. 151. 164. 170. 213.
260. 347. 373. τῶν γε. ε. 244.

τῶς sic pro ἕτως per aphæresin. α. 219. 428. 9. 892.

Τ.

Υ' Ἄδης. ε. 613. *stella septem in cornibus tauri, quam
quum oriuntur aut occidunt, pluvias exci-
tant, ab ὕω pluo.*

ὑβρις. ε. 212. 236. ὑβρις. ε. 215. ὑβριν. ε. 211. 133. 189.

ὑβρις injuria. ε. 145. Hinc est ὑβρίζω contume-
lia afficio. unde est. ὑβρις. 9. 996. ὑβρις. 9.

307. 514.

ὑγρόν. ε. 623. 9. 869. ὑγραίνω humecto.

ὑδωρ. ε. 735. α. 317. 9. 785. 805. ὑδατ. ε. 594.

ὑδατι ε. 737.

ὑδρ. (αἶαν ὑδρ Φύρειν, terram aqua miscere. ε. 61.

ὑδρ. 9. 313. ionicè pro ὕδραν.

ὑδ. ε. 550. ὕω pluo. ὑετ. ε. 543. ὑετός. 9. ὁ pluvia.

ὑλη. ε. 419. 506. 509. ὑλήτ. ὑλη ingens sylva. ἄσπε-
τ. ὑλη 9. 694. ὑλήντι. 9. 484. ὑλήσεως. 9. 1010.

ὑληκοῖται qui in sylvis dormiunt. κοιτη lectus. confer
suprà ἡμερόκοιτ. qui toto die dormit. ε. 527.

ὑλοτόμον. ε. 805. ὑλοτόμ. casor lignorum. ὑλοτο-
μαῖν. ε. 420.

ὑλοφάγοι. ε. 589.

ὑμῆς.

ὕμῃς. ε. 216. θ. 963. ὑμετέρῃ. θ. 165.

ὕμναι. α. 274. ab ὑμῶν ἐν ὁ *pellacula, qua factus involuitur.*

ὕμμι *vobis.* α. 328. Æolicè pro ὑμῖν. ὑμὸν pro ὑμέ-
τερον. θ. 662.

ὕμνεῖν. θ. 33. ὑμνεῖσθαι ε. 2. poëticè pro ὑμνεῖσθαι.
ὕμνηση α. 1. act. subj. θ. 101. ὑμνεῖσθαι. θ. 48. Do-
ricè pro ὑμνεῖσθαι. ὑμνεύσθαι. θ. 11. 37. 51. pro ὑμνεύ-
σθαι. Doricè. ὑμνεύσθαι. θ. 70.

ὕμνον. ε. 660. *carmen.* ὕδω *celebro.* ὕμνω *carmine.*
ε. 653.

ἡὶ à nominativo ἡὶς *filius* in genit. ἡὶ & contra-
ctè ἡ. in dat. ἡῖ & contractè ἡῖ. α. 150. 163.

ἡεῖ. θ. 476. ἡεῖς ad formam βασιλεῖς ab ἡεύς *filius.*

θ. 368. vox hæc variè declinatur, in 3. simpl.
itemque in 2. & 3. contractorum. ἡὸς ἢ ὁ *filius.*

ε. 269. α. 212. 320. 392. 424. 467. θ. 316. 489.

950. 958. ἡόν. α. 66. 110. 413. 448. 940. 986.

ὕπαί pro ὑπὲρ poëticè. α. 71. 278. ubi redundat,
seu ponitur pro ἐν more Hebr.

ὕπαλέυαδ' *subterfugere* scil. debes (α. 1. med. infin.

Th. ἀλέω *molo, vito.* poëticè ἀλέω) ε. 555.

ὕπαλύξαι α. 1. act. infin. ab ὑπαλύσσω. f. ὑπαλύξω.
α. 304.

ἐπείδειπτο pro ὑποδέδειπτο 3. sing. plusq. perf. pass.
habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι.
ξομαι. ὑποδέδεγμαι *suscepi.* θ. 513. ὑποδέξεται.
θ. 419.

ὑπεθήκατο 3. sing. a. i. med. indic. ab ὑποθήκη. θ. 175.

ὑπεναντίοι. α. 347.

ὑπένερθε. α. 418. Th. ἔρα.

ὑπέρ ε. 45. 163. 215. 416. 544. 627. α. 24. 237. 360.

ὑπεξήλυξε *evitavit*. θ. 615. Thema. ἀλύω unde
ἀλύσσω. F. ξω.

ὑπερβάλλων. ε. 487.

ὑπερβασίας. ε. 826. ab ὑπερβαίνω.

ὑπέρβιον. ε. 690. 898. θ. 139. unde est Latinorum
superbus.

ὑπερήφανα θ. 149. ὑπερήφανα τέκνα *superba soboles*.
Gallina filii alba.

ὑπερλίωρ. θ. 995. Th. αἴηρ.

ὑπερθεν. ε. 543. 742. θ. 110. 727. 840.

ὑπερθυμῶ. θ. 720. 937. *hochmuthig*.

ὑπερθυροίς. α. 271. Th. θύρα.

ὑπερλονίδαο *Aelice* pro ὑπερλονίδας. ab ὑπερλονίδης.
x. ὁ nomen gentile. θ. 1011.

ὑπερίονῶ. θ. 374. ὑπερίονα. θ. 134. ab ὑπερίων
nomen viri.

ὑπερμενέῶ. α. 413. ὑπερμενέϊ. θ. 534.

ὑπερόωλα. θ. 516. ὑπερόωλῶ *insolens*, cujus animus
viribus est major. ὑπερόωλον. θ. 670.

ὑπερον *pistillum*. veteres mortario usi fuerunt pro
molis. ε. 421.

ὑπέση θ. 402. α. 2. αβ. ab ὑφίστημι.

ὑπερκύδαστα ab ὑπερκύδας αἰῶ. ὁ *gloria superemi-*
nens. Thema κῦδῶ.

ὑπέρτατα.

ὑπέρτατα. ε. 8. ab. ὑπέρτατⓈ. dicitur etiam ὑπαίⓈ.
per syncopen. *consul.*

ὑπευωθεῖσ'. θ. 374. *iuvā lectus.*

ὑπο — ἤχειν 3. sing. imperf. act. ab ἤχῳ *resono.*
θ. 835.

ὑπῆζαν. ab ὑπαιμι *subsum.* α. 266.

ὑπνⓈ. θ. 212. θ. 759. ὑπνω. ε. 116.

ὑπὸ. ε. 97. 151. 510. 586. α. 175. 215. 239. 280. 293.
334. 460. θ. 23. 43. 70. 195. 300. 301. 395. 455. 414.
501. 844. 849. 787. ὑπ'. ε. 15. 213. α. 43. 181. 282. 283.
299. 341. 377. 382. ὑπὸ χθονός. θ. 620. ὑπὸ χθονί.
θ. 621. ὑφ'. α. 63. 367.

ὑπερδίδας *subveritus.* α. 98. part. a. 1. act. δ inge-
minatur metri causa, ab ὑπερδίδω.

ὑπεκπεφυγή α. 42. a. 2. act. subj. alii ὑπεκπεφύ-
γοι a. 2. act. opt. *effugerit.*

ὑποδμηθεῖα. α. 53. θ. 327. 962. *subjugata.* part. a. 1.
pass. ab ὑποδμάομαι pro ὑποδμαάομαι.

ὑποκυσαμμένη σ duplicatur metri causa. part. a. 1.
med. ab ὑποκύομαι *sic gravida.* Th. κύω. θ. 308. 411.

ὑπόδρα *torvè.* ponitur ὀπιρρηματικῶς. ὑπόδρα pro
ὑπόρα per epenthesein τῷ δ. Th. ὀράω. α. 445.

ὑπολαμπής. α. 142.

ὑπαλέυεο *fuge.* ε. 758. pro ὑπαλέυε. ex ὑπὸ & αλέυε-
μαι. Thema, est αλέω *molo.* item *vire.*

ὑπόπρις. ε. 601. πόρις Ⓢ ἢ *vitiula.*

ὑποτρῶχοι. θ. 851.

ὑποσυμφῶν. α. 373. σείω & σένω *monera.*

ὑπορχόμενοι. §. 170. part. a. 2. med. ab ὑπέρχομαι
pro ὑπέχομαι, pro quo etiam ὑπάρχωμαι.

ὑπο — τυπείς. α. 162. percussus part. a. 2. pass.

ὑσμίνη. α. 119. 179. ὑσμίνας. §. 228. 631.

ὑσπερον. ε. 344. §. 34.

ὑφαίνει. α. 28 ὑφαίνειν. ε. 64.

ὑφίστων. α. 258. aliquanto minor & junior. q. d.
subminor Thema ἡπίων vel ἡστων.

ὑψηλός. α. 440. ὑψηλῆς. α. 374. §. 787. ὑψηλῆ.
α. 406.

ὑψιβρεμέτης. α. ο. ε. 8. ex Adverbio ὑψι. ε. 202. δε
verbo βρέμω *fremo, resono.*

ὑψίζυγ. ε. 18.

ὑψικόμοι. α. 376. ὑψικόμους. ε. 507.

ὑψιμέδον. §. 529.

ὑψόθεν. ε. 447. ὑψῆ. ε. 549.

Φ.

Φαίδων. §. 987. Φαίδων οἷ. §. 760. q. d. *men currens* Φά. §. 760.

ἐκ — φαῖνε pro ἐξέφανε. τμητῆς δε ἀφαίρετῆς. §. 689.

Φαείν. ε. 526. §. 372. Th. φαίνω. Φαείη 3. sing. a. 2.
pass. opt. ἀ φαίνω. ε. 456. 678.

Φαεινοί. α. 225. Φαεινῶ. α. 122. Φαεινῶ. α. 142.

Φαειμιβρότης. §. 958.

Φαίδιμον. §. 940 986. Φαίδιμα. §. 453.

Φαιδριώνεος. ε. 751. *ablue.* Φαιδρός ἀ ὀν *latus.*

Φαινομύλω. §. 443. ἀ φαίνω *ostendo, facio apparere.*

Φαίνετε *ostendite.* §. 650. Φαῖν pro ἔφανε *exfere-*
bat.

bat. §. 689. φαίνονται *apparent.* ε. 385.

Φάλαγξ. §. 935. φάλαγξ. γ(Θ). η *acies quadrata.*
 Φάληρον. α. 180.

Φαῖ. 3. sing. a. 2. pass. subj. ε. 596. Φανείζα. part.
 a. 2. pass.

Φά(Θ). ε(Θ). τό. ε. 154. 337. 567. §. 151. 451. 755.

Φάρεσσι. dat. pl. poeticus à Φάρ(Θ). ε(Θ). τό. ε. 196.

Φαρίτελιν. α. 129. τῶν τὸ φέρεσθ, *quia sagitta in ea feruntur.*

Φάρμακον. ε. 483. *remedium.* accipitur etiam pro
veneno.

Φάσκε. §. 209 pro ἔφη poetice. Sic τᾶς (ιλιad.
 6. v. 60. & γ. v. 217.) pro ἔση.

Φασί. §. 306. Φασίν. ε. 801, §. 340.

Φατοί celebres. ε. 3. Φαταί. α. 230. Φατεῖς enarra-
 bilis à Φημι dico. α. 144. Φατειόν. §. 310. Φα-
 τειῶν α. 161.

Φάτο. α. 115. §. 654. a. 2. med. pro ἔφατο ad for-
 mam ἑσάμην ἀπο ἑσπετι.

Φείδω. ε. 602. Φείδω. ε. 367. Φειδώ. nominativ.
 casus. 4. contract. ε. 367. Φειδωλῆς. ε. 718.

Φερέμεν. ε. 375. ionicè pro Φέρειν *pascere.*

Φερέειν(Θ). ε. 569. epitheton cochleæ, *domiporta.*

Φερεσάκίας. α. 13. *ferentes scuta, scutiferas.*

Φερέσβι(Θ). α. ο ἡ *altius.* α. §. 693.

Φέροιεν. α. 150. 163. Φέρει(Θ). ε. 221. §. 481. Φέρει(Θ).
 ε. 103. Φέρετ. §. 190. Φέρειν. ε. 760. Φερέμεν. ionicè
 pro Φέρειν. ε. 213. Φέρεσθ. §. 181.

Φέρτατ⌘ *praestantissimus*. § 49. Φέρταπ. α. 330.

Φέρων. ε. 202. §. 287. Φέροντα. §. 216. Φέρομαι. §. 248. Φέρωζα. ε. 821.

Φεύγεζα. ε. 618. Φεύγεζιν. ε. 529. Φεύγειν. ε. 572.

Φεύγων. ε. 570. 635. Φεύξαθ. α. 112.

Φῆ *dixit* pro ἔφη. §. 550.

Φηλήτης (*alii* Φιλήτης) ε. 373. *furibus*. Φῆλ⌘ α. ⌘ *improstor*. Φηλέω *decipio*.

Φήμη. ε. 759. 761. Φήμεν. ε. 758.

Φημί ε. 654. α. 359. Φησί. ε. 453. Φημίζεζι. ε. 762. ἃ Φημίζω.

Φθάμεν⌘. ε. 552. 568. part. a. 2. med. ἃ Φθαίω *praevenio*. F. Φθάζω. a. 1. ἔφθασαι. a. 2. αἶ. ἔφθην. a. 2. med. ἔφθαμεν, *ad formam τῆ ἐςάμεν*.

Φθέγοντο. §. 831. imperf. ἃ Φθέγομαι. Φθέξατο a. 1. med. §. 168.

Φθείρασι. §. 876. 879. *Thema primum* Φθείω unde Φθείρω, Φθίνω. Φθειρόμενοι. ε. 176. Φθινόγη⌘. ε. 796. Φθινόντων. §. 19.

Φθισήνορα. §. 431. Φθισιλήωρ *perdens viros*. epitheton bello congruentissimum.

Φθονέζ. ε. 26.

Φίκιον. α. 33. ἃ Φίκι⌘ *nomen montis*. ex ἱφι *fortiter*, & κίω *incedo*, quia ardui montes summis viribus sunt superandi.

Φίλ⌘ ε. 182. α. 95. Φίλη. ε. 518. Φίλα. ε. 606.

Φίλ' ε. 304. Φιλεῖ. ε. 15. ἃ Φιλείω. Φιλέει. ε. 786.

Φιλερ. ε. 298. Φιλεῖν. ε. 351. Φιλέαντα. ε. 351. Φι-

λέαντ.

λέοντ. ε. 340.

Φιλευῖται Doricè pro φιλῶνται. §. 97.

Φιλυρρίδης. §. 1002. nomen gentile.

Φιλομμηδής. §. 256. 989. Die gern lachet. sic)(

Agist. τὸ θῆλυ φιλόδακρυ esse pronuntiat.

Φιλομμηδέα. §. 200. μῆδεα τὰ, τὰ αἰδοῖα pudenda. In carminis dimensione hīc legendum φιλομμηδῆ.

Φίλκ. §. 180. 389.

Φίλω. ε. 368. Φίλη. §. 474. 932. Φίλον. ε. τὸν 711. τὸ 358. α. τὸν 476. §. τὸ 163. τὸν 472. Φίλω. §. 410.

Φίλοιζιν. §. 162. Φίλῃσι. §. 284. Φίλῃς. §. 469.

Φιλότῃϑ. α. 15. 31. §. 132. 177. §. 626. κρόνκ ἐσ

Φιλότῃπ, Saturni ex amore. amicitia. §. 651. Φι-

λότῃπ. α. 36. §. 125. 306. 333. 374. 822. 920. 923.

927. 941. 944. 961. 970. 980. 1005. 1009. 1012.

1017 Φιλότῃι μιγαῖσαι. Φιλότῃα. ε. 710. θ. 206. 224.

Φίλπρϑ. ε. 307. pro Φιλότερϑ. Φίλπρσ. α. 114.

Φίλῤατε. α. 78. Φίλῃς α. 45.

Φλεγύας aquila. genit. Æolicus à φλεγύας κ. ὁ α-
φύλα δὲ τῆ φλέγῃ κ' λαμπρὸς εἶναι. α. 234.

Φλεγέθουϑ. §. 846. ex φλέγω μοτο & θέω κινητο.

Φλόξ γός. ἢ flamma. §. 697. 859. Φλογί. α. 451.

Φόβϑ timor à Φέβομαι in præt. med. πέφοβα. α.

144. 155. 195. 237. 463. Φόβον. §. 934. Φοβέσκειν.

α. 162. 3. pl. imperf. poetice pro ἐφόβην. Φοβέω

ω timorem injicio, terreo. Φοβέομαι ἔμαι timeo.

Φοῖβϑ. α. 68. Φοῖβκ. α. 100. Φοῖβον. §. 14. Φοῖβη.

§. 404. Φοῖβω. §. 136.

Φοινικέας. α. 194. Φοινικέντα. α. 95.

Φόνον. α. 17. Φόνου & ο α Φένω unde præter med.
πέφονα. Φόνος. ρ. 228.

Φοιτῶσι. ε. 103. à Φοιτάω *ventito, frequento*. Φοι-
τῶσιν. ε. 933. Φοιτῶντες. ε. 124.

Φόρκυνθ. ρ. 336. à nominat. Φόρκυν υνθ. *nomen*
monstri marini. Φόρκυν. ρ. 237.

Φόρμιγλι. α. 203. η Φόρμιγξ *cithara, testudo*. Φορμί-
γλων. α. 280.

Φορμός & ο *sporta*. ε. 480.

Φορῖθ *anus*. ε. 642. Φόρτον. ε. 629. 670. Φορτία. ε.
601. Φορτί. ε. 691. Φορτίζεσθ *operari*. ε. 688.

Φώς δε in lucem. ρ. 669.

Φραδομοσώνιν. ρ. 981. Φραδομοζώνιν. ε. 243. ρ.
626. 884.

Φράζεσθ. ε. 36. 402. 446. 686. Φραζέτω 3. dual. 2. i.
act. à Φράζω. ρ. 892. Φραζασθ. α. 218. pro
Φράζασθ. Φραζασατο. ρ. 900. pro Φράζαστο 3.
sing. 4. i. med. opt. Φραζάσμενθ. ε. 292. α. 1.
medii pro Φραζάσμενθ metri causa à Φραζομαι
considero. Th. Φράζω.

Φρεσί. ε. 107. 272. 434. 529. α. 34. 96. ρ. 173. Φρεσίν.
ε. 47. 379. 686. α. 28. 488. Φρίνας. ε. 55. 453. α. 89.
149. 255. ρ. 889.

Φρίασθ. α. 391. Φρίασω *contremisco*. Φρίασθ. ε. 510.
Φρίασωιν. ε. 538. Φρίασον. α. 171.

Φρονέει. α. 387. Φρονέεις. ε. 200. Φρονέειν. ε. 989.
Φρονέων. ρ. 461.

Φύγοις.

Φύγεις. ε. 682.

Φυλ. ε. 28. α. 88. θ. 259. 355.

Φυλάσσει 9.336.769. Φυλάσσει προ Φυλάσσει. 4.489.

Φυλάσσει. ε. 123. 252. Φυλάσσει. ε. 692. Φυ-
λασσόμην. ε. 261.

Φύλοπις ε. 160. pugna, proprie clamor bellicus. Φύ-
 λαν natio, gens q. d. ὁψ τῶν Φύλων clamor natio-
 num. Sic βῆ ponitur pro bello. ιλια. β. 408. αὐτὴ.
 praelium. ιλιαδ. α. 492. per metonymiam ad-
 juncti. φυλόπιδε. α. 23. Φύλοπιν. α. 200. Φυ-
 λόπιδα. α. 114.

Φύλακες. ε. 122. 251. §. 735.

Φύλλα. ε. 419. Φύλλοιζι. α. 295. 298.

Φύλον. ε. 197. α. 4. Ψ. 202. 212. 965. 1020. Φύλ'. ε. 90.
α. 462. Ψ. 330. 554.

Φυτὰ. ε. 569. 779. Φυτοῖσι. ε. 780. Φυτεύων. ε. 22. 810.
 Φυτεύση. α. 29. Φυτεύσας *plantavit* h. c, genuit,
 vide supra *παραμυίνης*. α. 1, med. indic. 9. 986.

Φύρεν. ε δὲ. *miscere.*

Φῶκαν. §. 1004. nomen viri. *phoca* est bellua marina Φῶκανα. Φῶκη *vitulus marinus* pessimè olet. οἶνος. δ. 443.

Φωκῆς. α. 25. nomen gentis.

Φωνή. α. 382. β. 39. Φωνών. ε. 79. ΙΘ4. 446. Φωνά, β. 829.

Φωτός *viri*. α. 420. Φωτί. α. 261. Φῶτα *virum* accus. sing. à Φῶς *vir*. ε. 191. 790. α. 51. Φωτῶν *virorum* per syn. spec. *hominum*. α. 149. Φῶτες *viri*.

viri. Sed φῶς ὡτὸς τὸ *lumen* differentia causa,
facit Genitivum pluralem φώτων.

κ.

X propter sequentem Vocale[m] aspiratam
pro κ. ε. 390. 432. pro καί. sæpe pro κε, κεν,
quæ sunt dictiunculae potentiales.

χαίῃ. θ. 123. 814. χαίῃ. εῃ. τὸ. θ. 116. 700. *τυ-*
dis indigesta materia, qualem fingeant.

χαίρεις. ε. 55. χαίρει. ε. 356. χαίρειτε. α. 327. θ. 104.
963. χαίρων. θ. 438.

χαλαίνοντες *laxantes.* Den zaum lasen schiefen,
α. 308.

χαλέπῃ. ε. 5. χαλεπός. ε. 556. α. 386. χαλεπὴ.
ε. 290. 601. 760 χαλεπὸν. ε. 675. α. 44. χαλε-
ποῖο. ε. 91. χαλεπῶν. ε. 332. χαλεπαί. ε. 800. χα-
λεπας. ε. 176. χαλεποῖς. ε. 184. χαλεποῖσι. ε. 330.
χαλεπός. α. 94. χαλεπώτατ. *difficilimus.* ε. 555.
θ. 800. χαλεπῶς. ε. 672.

χαλκεόφωνον. θ. 311.

χαλκορυχί *area galea munitum.* θ. 984.

χαλκῶ. ε. 150. α. 67. 135, 335. 423. θ. 316. χαλ-
κὸν. α. 415. χάλκε. ε. 149. θ. 811. 722. χάλ-
κειον. α. 222. 223. 414. 453. χάλκειον. ε. 143. 491.
χάλκεοι. α. 213. χάλκεια. ε. 149. χαλκείας. θ. 733.
χαλκίδα. ε. 653.

χαμαί. α. 365. θ. 272. χαμαιγενίων. θ. 879.

χαρσαγίμν. ε. 385. χαρσαγίμναι. Doricè &
Æolicè pro χαρσάσαν. ε. 571.

χαίρει.

χάρης. ε. 118. 718. 721. χάριν. ε. 65. 707.

χάριτες. ε. 73. θ. 64. χαρίτων. θ. 907.

χαρίτης. θ. 129. χαρίεσσα. θ. 260. 246.

χάρμα. α. 400. χάρματα. η 699.

χαροπόιο. θ. 321. vide ὄπιω. χαροποί truces. alio-
quin χαροπὸς *latus, vultu serenus, castus, carulus.*
α. 177.

χάσμα αἰ@ τὸ *hiatus*. θ. 740. Th. χαινῶ.

χατίζων. ε. 21. 392. χατίω *ego*.

χαυλιόδων οἷ@. ὁ *curvus dentes habens*. α. 387.

χίει. ε. 419. 396.

χείλεσι. ε. 97. ἀ χῆλ@ ε@, τὸ *labium, labrum*.

χείμαρον. ε. 624. Th. ρίω *fluo*.

χῆμα. ε. 638. χῆμα@. ε. 448. χαιμερίη. ε. 492.

χαιμερίω. ε. 522. α. 478. χαιμερίαις. ε. 556. χαιμῶ-
ν@. ε. 494. 650. χαιμῶν ε. 673.

χῆσζιν *poëticè pro χῆσζιν*. θ. 83.

χειρός. ε. 478. θ. 182 χειρὸς δὲ πὸ ἐπαρῆς ἀ *manu το-*
busta. θ. 692. χερσί. ε. 466. 495. θ. 174. 178.

χεῖρα. ε. 795. χεῖρες. ε. 147. α. 75. 193. θ. 150. 823.

χερσί. ε. 190. α. 139. 199. θ. 284. 490. 553. χερσίν.

α. 188. 214. 292. 367. θ. 186. χείρασι *pro χεί-*

ρσι manibus. χείρασιν. ε. 94. θ. 747. χείρασιν. ε.

51. 737. α. 193. 266. 446. θ. 487. χείρας. ε. 114.

737. 738. α. 107. 247. 263. θ. 973.

χειροδίκη. ε. 187. Die das faust- recht brauchen.

χέρων. θ. 1001. Chiron nomen viri.

χερείων *deterior*. ε. 819. χειρότερον *deterius*. novus
compa-

comparativus. Sic pro ἄρειον dicitur etiam ἁ-
ρειότερον. ε. 126. α. 31.

χελιδών. ε. 366.

χηλήσι. α. 62. χηλή ἥς ἡ ungula.

χηρωσαί. θ. 607. Thema χῆρΘ viduus.

χηται. θ. 605. dativus sing. à χῆτΘ εΘ. τὸ penuria.

Thema χαίω.

χθονίς. θ. 767. χθόνιΘ. θ. 697. χθών. α. 373. θ. 458.

847. χθονός. ε. 195. 615. 569. α. 464. θ. 119. 498.

787. χθονί. ε. 508. χθόνα. α. 61. 151. 287. θ. 95.

285. 477. 531.

χίλια. θ. 364. χίλιοι mille.

χίμαιρα. θ. 323. capra hyeme nata. à χῆμα. τΘ τὸ
hyems per syncopeν τῆς ε ψιλῆς metri causa. χι-

μαίρης. θ. 322. χίμαιραν. θ. 319.

χιτῶνα. ε. 514. à χιτῶν ὦνΘ ὁ tunica. ionicè κιθών.

Hebr. כִּיטָה. Germ. kittel. χιτῶνας. α. 287.

χλαῖναν. ε. 535. vide in Lexico meo N. T. χλαμῖς.

χλοερῶ. ααω. 393 χλοερός. viridis unde χλωρός.

χλωρῆ. ε. 741. α. 231. χλωρή. α. 265. Pindarus.

πονεῖν δὲ οἷς τὸ γόνυ χλωρόν.

χλένα. α. 177. χλένων. α. 168.

χοαίοιο. θ. 863. χόαιΘ catinus. à χέω fundo.

χόλοιο. θ. 221. pro χόλος à χόλΘ εὐ bilis item ira.

θ. 554. 533. βαρὺν χόλον. θ. 615.

χολαῖονΘ. ε. 137. à χολόομαι.

χολωζαῖονΘ iratus. ε. 53. 47. part. 2. i. med. pro

quo poëta quoque dicunt χολωζαῖονΘ.

χορός.

χορός. α. 201. χορόν. α. 280. χοροί. α. 277. 284. §. 63.

χοροίς. α. 272. χορός. §. 17.

χόρτον ε. 604. χορταίν. ε. 490. propriè *herbis seu fæno pascere per synecd. saturare.*

χρεία debita. ε. 645. In dimensione poëtica legendum *χρεῖ*, vel τὲ abesse debet, quod mihi fir veri similis. vide ἀρχαλή supra. χρεία verò derivatur à χρεόν & τὸ, *debitum*. χρέος. εὐς. τὸ idem.

χρεῶν. ε. 402. à χρεία ας. ἡ.

χρεμίζαν. α. 348.

χρηίζεν. ε. 365. χρηίζων. ε. 349. 497.

χρήμα ε. 400. χρήμ' ε. 342. χρήματα. ε. 318. 405. 684. χρήμαθ'. ε. 603.

χελιδόνη. ε. 521. part. a. i. med. *μετα*. Errant ergo qui ajunt. a. i. med non habere passivam significationem. vide supra λείπεται.

χρόνον. ε. 132. 324. 752. §. 190.

χροός. ε. 534. §. 191. à χρῶς cutis. Thema. χρεία color. Dicitur χροός. & ὁ & χρῶς χροός ὁ, more vocis νέος ὁ & c. χροί. ε. 74. 76. α. 183. χρεία. ε. 196. 520. 573. 751. α. 397. §. 5.

χρυζάμπυκας aurea mitra revincta. §. 916. ιλιάδ. ε. 354. χρυζάμπυκας aureis phaleris ornatos. ἄμπυκ. ὁ. ἡ propriè *funiculus auratus*, quo iuba equorum in fronte sparsa colligantur, ab ἀμπίχω circumdo. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus.

χρυσάωρ accinctus aureo gladio. nomen viri. §. 282.

288. χρυζάορα θ. 979. χρυζάορα. ε. 769.
 χρύσειⓈ. α. 297. θ. 216. ἂ χρυζὸς ὁ αὐγνιτ. α. 142.
 χρυσή. θ. 785. χρύσειον. ε. 109. α. 220. χρυσίω.
 ε. 128. χρύζει. α. 192. χρύσεια. θ. 933. χρυσέοιζι.
 θ. 12. χρυσέας. α. 188. χρύζειⓈ. α. 313. χρύζειονι.
 α. 125. θ. 284. χρυσήη. α. 203. χρύσφα. α. 270.
 χρύσφα. α. 183. χρυσεῖας. ε. 74. χρυσῆς pro χρυ-
 σῆς. θ. 975. χρυσῶ. ε. 65. θ. 822. 962. 1005.
 χρυσσπιδίλον. θ. 454. χρυσσπιδίλν. θ. 952.
 χρυσστέφασον. θ. 17. 136.
 χρυσσκόμης & ὁ. θ. 947.
 χρώς corrus. ε. 596. idem quod χρῆς, χρῆός. Th.
 χροῖα color.
 χυτρεπόδων. ε. 746.
 χωομνⓈ part. praef. med. opt. pro χολοομνⓈ.
 θ. 533. χωζάμνⓈ. α. 12. part. a. i. med. Ver-
 bum poeticum. vide in χολή verbum χολοομαι.
 χῶρα. α. 410. 806. ἂ χῶρⓈ & ὁ locus, sedes. item
 spatium. item ager, praedium, fundus. θ. 731. χῶ-
 ρῳ ἐν ευρώεντι, regione in squalida. χῶρῳ. ε. 597.
 χῶρον. ε. 388.
 χῶζατο pro ἐχολώζατο, iratus fuit. vide χολή ης. ἡ
 bilis. & χολοομαι pro quo etiam dicunt poetae
 χῶομαι. θ. 554. χῶζατο δὲ φρένας iratus fuit men-
 te. φρένας pro κατὰ φρένας, ex ist in seinen Hert-
 zen zornig worden.

Ψαμάθη.

Ψ.

Ψ αμάθη. §. 260. 1004. nomen mul.

ψεύδαι. ε. 78. 787. §. 27. ψευδίας. §. 229. ubi in
dimensione legendum ψευδῆς. ψεύδω ε. το
mendacium. ψεύδω decipio, ψεύδομαι decipior, men-
tior. ψεύδεαι. ε. 707. ψεύσεται. ε. 281. ψεύσῃαι. §.

ψιῖδας guttas. α. 384.

(783.

ψιλόεντι ardentī. α. 422. §. 514. ψόλω ε. ὁ fuligo.

ψυχή vita. ε. 684. anima. α. 254. ψυχῇ anima. α.

151. ψυχᾶς vitam. per metonym. causā. α. 173.

ψυχρός frigidus. ε. 512. ψύχω ξω. refrigero. ψυχρή
pro ψυχρῇ ionicè. ε. 545. ψυχρόν. §. 786.

Ω.

Ω ὁ. ε. 27. 211. 246. 272. 609 639. α. 95 78. 118. 357.

ὧ cui. ε. 57. 130. 395. §. 419. pro ὧ 429.

ὦδε. ε. 35. sic. 201. 758.

ὠκεανίη. §. 956. 389. nomen puerperæ. ὠκεανῖνα,
§. 364 filia oceani.

ὠκίης. α. 61. ὠκίης §. 998. pro ὠκύς celer. in f. g.

ὠκῖα. in n. g. ὠκύ.

ὠκεανός. α. 314. ex ὠκίως citò & ναίω fluo. ὠκεανόν

ε. 169. §. 20. ὠκεανῶ. §. 841. 908. ὠκεανοῖο. ε. 564.

§. 215. 242. 265. 280 776. 789. 816. 959. 979.

ὠκεανῶ. §. 337. ὠκεανόν §. 133.

ὠκεῖαν §. 266. ὠκέα. §. 780. ὠκέας. α. 307. 350.

ὠκείης. §. 269.

ὠκυπέτης. ε. 210. ὠκυπέτω. §. 267.

ὠκυπόδων. α. 96. 97. ὠκύπυς ῥοδὸς ὁ idem quod ποδά-

G g

κῆς.

266 ΩΚ. ΩΛ. ΩΜ. ΩΝ. ΩΠ. ΩΡ.

κης, ὡκὶς πόδας. ἰλιαδ. α. 58. 84. ἰλιαδ. κ. 316. ὡκυ-
πόδεας. ε. 814. ὡκυπόδεας. α. 470. ὡκὺ πόδας. α. 302.
ὡκυρόη. 9. 360. nomen mul.

ᾠλεεσθ. α. 162. ab ὀλλυμι in fut. ὀλέσθ. α. 1. ᾠλεζα.
3. pl. ᾠλεζαν. ε. 370.

ὡμάρησθ. 9. 201. ab ὁμαρτίω sequor.

ὡμιον. ε. 557. 9, ὡμιον pro ὁ ἡμισ. quod dimidium.

Thema. ἡμιζὺς ε. 6. ὁ.

ὡμῶν *cruda*. ε. 703. ὡμὸς *crudus*. item *crudelis*. ὡμῶν.
ε. 148. α. 76. 468. 9. 150. 824.

ὡμοις. α. 200. ab ὡμῶν ὁ *hamerus*. ὡμοί. α. 159.

ὡμοί. α. 128. 221. ὡμης. α. 260. 430.

ὡμησὶν *crudis vespertem* ab ὡμησῆς ὁ *cruditivorus*.

9. 300. 311. ὡρᾶ τὸ τὰ ὡμὰ ἔδαν.

ὡῆ 3. sing. prael. subj. med. ab ὠέσθαι *emo*. ε. 539.

ὡπα. ε. 62. ab ὡψ ὠπὸς ὁ *vultus*. Th. ὀπθόμαι, *video*.

ὡπασθ. 9. 442. ὡπαζεν α. 1. act. indic. 9. 474. ab

ὀπάζω *praebeo*. item *insequor*.

ὠρη. ε. 30. 407 *hora*. & per syn. membri *tempus*.

ὠρης. ε. 662. ὠρη. ε. 573. 492. 582. ὠρίων. ε. 448. 458.

α. 401. ὠραι. ε. 75. 9. 58. ὠρας. 9. 501.

ὠραιῶν. ε. 32. 628. 663. 693. ab ὠραιας ἡ *pulcritudo*.

ὠραιᾶν. ε. 305. 615. ὠραιῶν. ε. 640.

ὠραιῶσι *matura reddunt* pro ὠραιζέσθαι *xolicè*. ὠραιῶς

speciosus. item *maturus*. 9. 903.

ὠρίεσθαι α. 1. med. 9. 178. à Them. ὀρίγω.

ὠρίων. ε. 607. ab ὀρίω. ὠρίων. ε. 613. 617. 595.

ὠρίωντο. α. 190. *parrigebantur*. 3. pl. imperf. pass.

ab ὀρίω.

ab ὀρνέσθαι ὠμω idem quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι.
ὠρεῖν. ε. 674. α. 1. αἶ. ab ὀρένω. Thema est ὀρω.

ὠρεῖσθαι tempestivus. ab ὠρεθ. ε. 490. 695. ὠρεον. ε.
420. 541. ὠρεα. ε. 390. ὠρεῖ. ε. 392.

ὠρνυτο. θ. 191. imperf. pass. ab ὀρνυμι. Thema. ὀρω.

ὠρω. 3. sing. præt. plusq. pass. ad ὀρω. ε. 566. α. 30.

ὠρω. α. 40. θ. 990.

ἀντίκων antiquus. θ. 806. ἀντίκων antiquissimi.
Thebanorum regis nomen. per syn. speciei
vetus, antiquus.

ὠρεῖν. ε. 506. ab ὀρένω. Thema est ὀρω.

ὠρε. ε. 86. 108. 112. 182. 314. 349. 391. 384. 534. α. 9. 10.

42. 72. 119. 120. 368. 374. 379. 421. 423. 426. 437.

θ. 91. 112. 389. 867. quoniam. θ. 613.

ὠρε pro ἔως sic ε. 44. 59. 69. 116. 210. 305. 338. 375.

568. 621. α. 20. 44. 60. 115. 121. 122. 166. 338. 450.

452. θ. 29. 408. 862. 900.

ὠρεῖ α. 189. 194. 198. 290.

ὠρε κ. ε. 697. ὠρε. θ. 402. 631.

ὠρε. θ. 831. adeo ut. ὠρε utque pro ὠρε τε. α. 405.

ὠρε. ε. 31. ab ὀρε.

ὠρε. θ. 883. imperf. ab ὀρε.

ὠρε. ε. 655. auritum h. e. ansatum. ὠρε auris ὠρε
τὸ, unde est ὠρεῖς 103α εν. auritus.

ὠρε. ε. 172. ab ὀρε. debeo.

ὠρε. α. 91. 200. 3. sing. imperf. med. ab ὀρε. abeo.
unde ὠρε. abeo, morior.

Q V O R V N D A M

versuum dimensione,

nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt ceu contracta, metro
id postulante. Verbi gratia. ε. 5. *ρία μὲν γὰρ*
βελιάδ, *ρία δὲ βελιάοντα χαλκίπιδ.* Hic prius *ρία* pro-
 ferendum *ρία.* Ab hoc differt dictio enclitica *εἰ*
 pro *ἄρ* per metathesin, quod est ex *ἄρα.* ε. 30. *ὦρε*
γάρ τ' ὀλίγη πείλειαι νεκίων τ' ἀγορέων τε. Hic metrum
 postulat, ut pro *νεκίων* dicas *νεκῶν*, & pro ionico
ἀγορέων, *ἀγορῶν.* Iones nimirum non contrahunt.
 ε. 33. *τῆ κε κορεσάμεν νείκα, καὶ δὴ ἐμὸ φίλιδ.* Hic
 pro *νείκα* in dimensione (quam alii scansionem
 vocant) legendum *νείχη.* In dimensione inquam,
 secus non. ε. 109. *χρύσειον μὲν πρῶτισται μίν.* Le-
 gendum hic *χρυσῆν.* Sic *ιλιάδ. α. 15 χρυσίῳ ἀνὰ στή-*
πρω legendum *χρυσῶ.* At ε. 128. *χρυσίῳ* legi potest
χρυσῶ, vel *χρυσίῳ* utrolibet modo. ε. 129. *ἔπει* ubi
 τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæ-
 sura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si*
nihil attuleris, ibis Homere foras. ubi ultima in *at-*
tuleris propter cæsura est anceps. *cæsura est quum*
dua voces caduntur. h. e. quum pes constet ex
 syllabis duarum vocum veluti cæsarum seu secta-
 rum.

arum. v. g. *Si nihil attule ris i his Home re foras.*
Hic tertius pes *ris i* est ex cæsura. Nam syllabam
habet recisam ex voce antecedente *attuleris*, &
syllabam ex voce sequente *ibis*. Sic α. 5. ἰδέϊ τε
μεγέθ' τε, ubi prius τε producitur, & est quasi cæ-
sura. τε enim prius cum ἰδέϊ cohæret, tanquam
pars illius vocis conjunctæ. Differunt verò con-
junctum esse & compositum esse, de qua diffe-
rentia Hebræi accuratiùs loquuntur. Affixum
enim apud eos, est quidem pars vocis conjunctæ,
sed non compositæ. pars vocis compositæ est
essentialis, ut לֵאמֹר / pars vocis conjunctæ
secus se habet, ut וְאָמַר. illa ad Etymologiam, hæc
ad Syntaxin pertinet. α. 458. pro ἡρακλῆι lege, scil.
in dimensione ἡρακλῆ. §. 93. pro μεζῶν lege,
nempe in dimensione μεσῶν. §. 102. pro κηδεῶν
lege κηδῶν. sic §. 200. pro μηδεῶν μηδῶν. §. 233. pro
αἰψυδία lege αἰψευδῆ, nimirum in dimensione. Se-
cus *ionismus* passim retinendus, & singula legen-
da, sicut sunt scripta. §. 169. pro κυπεργένειαν lege
κυπεργενῆ. §. 199. pro ἀφρογένηαν lege ἀφρογενῆ. Sed
inquires, cus ita legimus? Resp. poëtarum mo-
rem esse, ut vocem perspicuè proponant, dimen-
sionem lectori reliquentes. Sic ιλιάδ. α. 1. πη-
ληϊάδew ἀχιλῆ. Hic non legendum πηληϊάδew
sed πηληϊάδε, vel πηληϊάδω per syncopen τῆ εἰς
λῆ. Scilicet tanta est poëtarum licentia, ut pro
πηλαϊδης εἰς (ὁ γὰρ τῆ πηλέως) dicant per ionicam

διαίρειν τηληιάδης ε. δ. , & per novam τὴ α ἐπενθεῖ
 fin. τηληιάδης ε. δ. pro τηληιάδης. ionicè verò τη-
 ληιάδεω. Sic in Francica lingua bean, dien, singula
 constituunt unam syllabam. Tantopere luxurian-
 tur αἱ διάλεκτοι, adeo ut Idcirco Græcanica seu
 Graja poësis omnium facilima, &, poëta iudice,
 Musas videatur habere faventiores. Sæpe etiam
 integra syllaba rescindenda, ut ιλιάδ. ε. 245. ἰὼ in-
 dimensione legendum tanquam unica syllaba.
 §. 927. syllaba παρίλη h. e. redundat. ιλιάδ. ε. 345.
 ubi τὸ ἦ quadam conniventia prætereundum est;
 quasi non sit scriptum: idque fit, ubi aliquis in-
 troducitur vehementi abreptus affectu, ut hîc
 Diomedes alloquens Venerem à se sauciatam.
 Contrà aliquando quædam desunt ut. Verg.

Quos ego! sed motos præstat componere fluctus.

De cæteris hinc inde egit Index.

ABÆ-

ΑΒΛΕΠΤΗΜΑΤΑ
 QVÆDAM EX OPERARVM
FESTINATIONE
 SUBREPSERUNT,
 pro quibus (pauca intelligentibus)

*Veram lectionem hic substituiamus, quadam etiam
 omissa addidimus, ubi primus numerus pagi-
 nam indicat, alter lineam vel à prin-
 cipio vel à fine.*

IN HESIODO.

3, 9. ἰδάν. 3, 18 δέ μιν. 3, 21 ἔργων. 8, 14 καὶ α-
 γνησκόων. 19, 14 afflictione. 12, 4 à fine Φύλοπις.
 19, 2 à fine τόγας. 32, 1 à fine ἰσοδοῆς. 44, 10 δέ τε.
 48, 1 à fine νῶν. 50, 16 molestos. 51, 1. à fine δὲ λαῖσι.
 57, 1 damna dant. 60, 6 μέσση. 66, 7 ἔρις. 66, 3. à
 fine ἔργων. 71, 4 Saturnio ibid. 9, 7 jaculantis & à
 fine. Herculeam. 85, 20 ἱκελῶν. 86, 6 à fine δέ μιν.
 90, 9 à fine ἡφαιστῆ. 97, 16 τέπῃς. 101, 18 ἡρακλῆα.
 113, 7 à fine οἱ. 152, 17 opibus. 185, 3 in margine
 1010. ibid. 8, 1015. ibid. 12, 1020.

IN INDICE.

13, 6 adde post. 9. 548. 17, 5 à fine ἀκτὶν ἰν. ἡ.
 24, 9 à fine incessanter. 35, 8 à fine ἅπαντες. 34, 4
 ἀπαυγῶν. 41, 3 ἀραβῶν. 41, 14 adde α, 461. 41, 6
 G g 4 à fine

à fine ἀργῶς τὸ 46,15 ἄρρητοι. 48,9 *asperum*.
 56,10 à fine βαθυρρέϊα. 77,10 ante numerum
 192 ponatur ε. 127,9 à fine ἤρημι. 136,16 *Creta*.
 144,11 κατωδμή. 149,6 accipitur. 189,4 à fine ὀδύν-
 τας. 192. interfere l. 3. οἷς pro ὁμοῖς *similis*. ε. 311
 οἷς ergo *qualis*. item *similis*, sed ὅς cum tenui
solus. 209,8 à fine. περιγλῶχες per syncopen pro
 περιγλωχίνες. γλωχιν vel γλωχίς ἢ ὅς ἡ *cussis*, a-
 cies. 226.2 à fine *evertit*. Θαλαμήϊα refer ad pagi-
 nam 130. lin. 6, 234.6 à fine εἴρεται. 249.4 à fine
Tyrrhenis. 251.14 ἤϊ. 260.9 à fine χαλκοκορυφῶ.
 262.2 ἀρειότερον. Πρωθύστερον notetur, quod in Indice
 τὸ ε valcat ἔργα, τὸ α ἀπῶς, τὸ θ Θεογονία, qui libri
 brevitatis causa unica litera indicantur.

F I N I S.